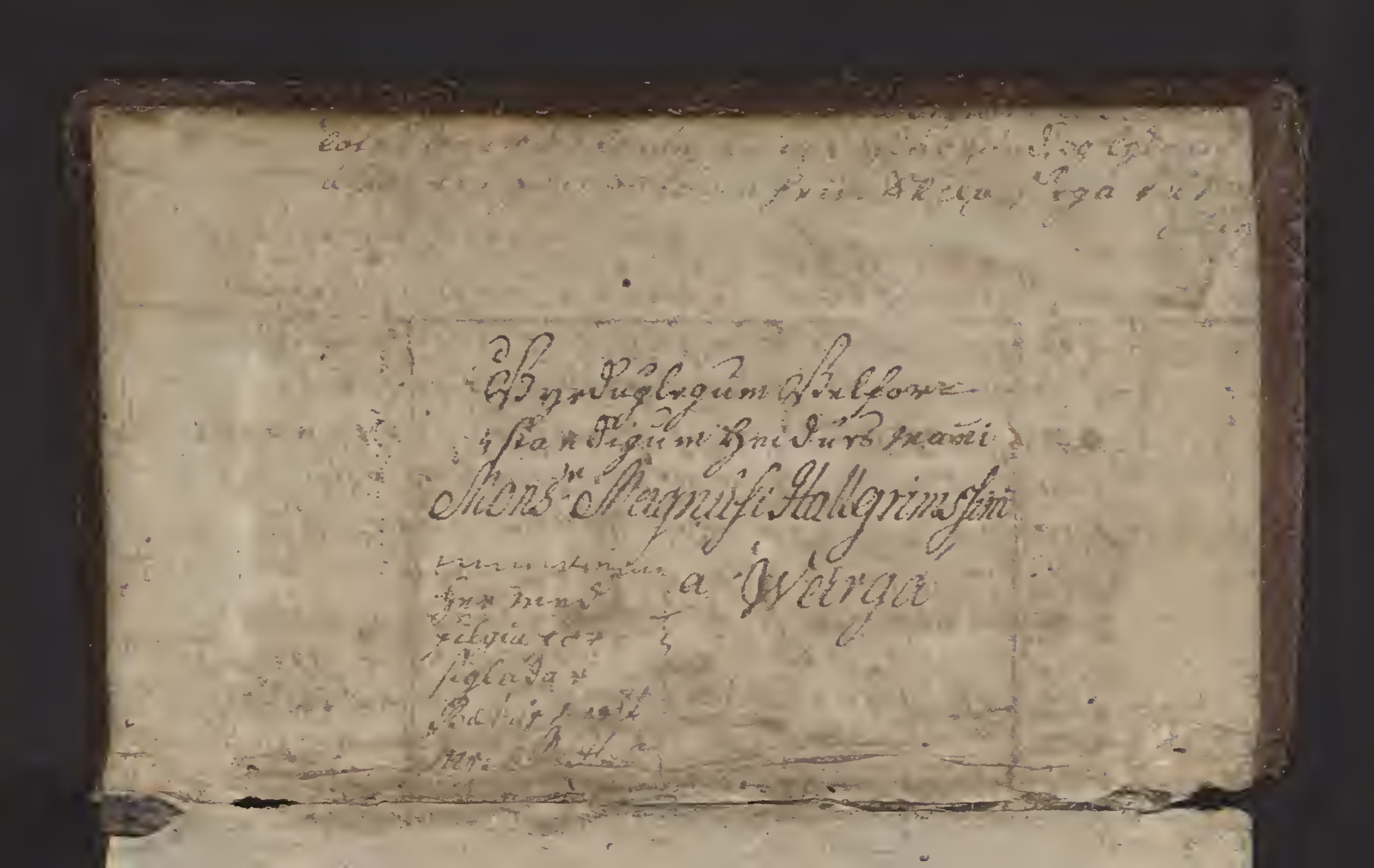

J 275
501

Bokun er alveg
upl. í þau dæmi
sem ein ímil í hverri
hinni síðustu til.

Psalma Book/

Jnnehalldande Almenneleg

Messu-Saung/

Med Daglegum Morgun og Kvelld-
psalmum/ Lyk psalmum og odrum Lof-
Saungvum.

Eirnek

Collectur / Pistla / Gudspioll

Og JEsu Christi Pijningar Historiu/
Med Arlegum Kyrktu Bønum/ sem ad lesast
ap Predikunar Stoolnum/ a sijnum Tyd-
um: asamt odrum Naudsynlegum Bøn-
um i adskillanlegum Tilfellum: Er
fiest ap nest epterfylgiandi
de Bladsijdu.

Epter peim i Guds Sofnudum a Jsa-
lande hijngad til Brwkanlegu Messu-Saungs-
Bøna/og Hand-Bookum/ J pessu For-
me Jnnrettud: til Guds Dyr-
kunar/ So vel i Kyrkjun-
um/ sem i Heima
Hwsum.

Pryckt a Hoolum i Hialltadal/

Af Marteine Arnoddssyne/ Aar 1742.

Frekare Vndervijſan um Jñ-
retting Bookarenar.

Registur yper Pſalmana/ Pag. 319
Amijſing til betra ſem til Al-
taris ganga. 30. 33
Jnſerningar Ordenſ. 36
Collectan nær Fólk er til Altaris. 48
Nær Einginn er til Altaris. ibid.
Vm Fóſtu Tijmann. 59
Adſkillanlegar Collectur. 330
Bleſſunar Ordenſ. 60
Collectur/ Pijſtlar og Gudſpiöll/ Byrian. 328
Pijningar Hiſtorian. 526
Bæner yfer og epter Pionuſtugiörderna. 552
Bön a Nijars Dag. 552
Bæn a Kongs Bænadagenn. 556
Bæn a Allra Hellagra Meſſu. 564
Morgun Bæn. 568
Kuölld Bæn. 569
Synda Jatning edur Madur ſkriptaſt. 571
Bæn yfer Bergingena. 580
Packargiörd epter Bergingena. 584
Siwks Manns Bæn. 587
Ferda Manns Bæn. 587
Siooparande Manns Bæn. 588
Andvarp Chriſtenar Manneſkiu. 589

Almennelegur Saungur med sſnum Ceremoniis, a sierhvorium Nattſdes og Sunudeige Ared umm krſng.

Fyrſt sſngest Messu Vpphaf/ s hier epter finſt a sierhvorium helgum Deige: Par næst a ollum Sunudøgum umm Adventu Tſmann / Fra Kyndelmessu til Paska / og fra Trinitatis Nattſd til Adventu.

KYrie Gud Fader hædsta Traust / pu ert vor Glede og Lyst/ pyrm oss aumum/ verm da oss pra Syndum / Myskuna pu oss.

Christe / pu ert vor Vegur / og pad sanna Ljoos / Lypsins Ports Dyr / Klæreleikans Speigell / allra Christenna Lyst og Rad / pu varst oss til Sæluhiælpar gleped / Myskuna pu oss.

Kyrie / Hellagur Ande Gud eilypur / vertu hia oss Myskunsamlegur / svo ad vier mættum Syndernar græta / læt oss ecke tapast / helldur a pig vona/ Myskuna pu oss.

Vmm Jola Tſmann og til Kyndelmessu.

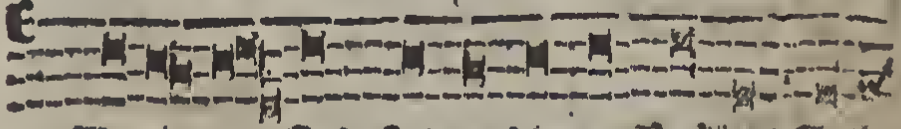

Kyri / e Gud Fader Himna Kyrkia / Son

þiñ þu sender til Jardrykia/ þui Myskun þine

ei þra oss villder vykia. Christe/ Guds Son

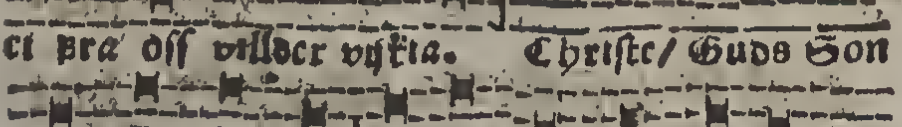

ur Himnum þra/ þu þaddest Madur hier Jør

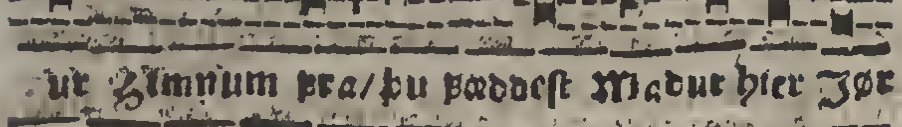

du á/ so vier mættu verda Guds Børn hier

hia. Ky þ rie Heilagur Ande/ þvørs

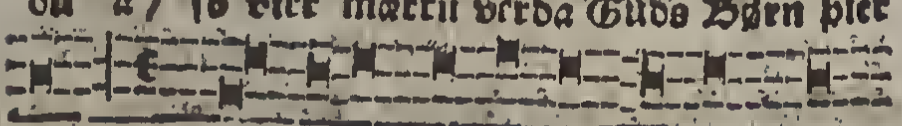

Verk þ var/ ad hrein Mey an Manns Pungasi

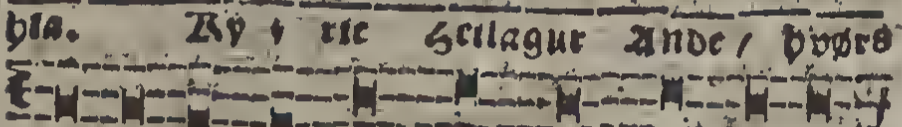

bar/ Lat oss i Syndum ei deyia hier / gieb

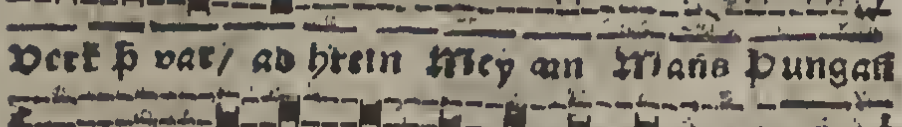

þeilsur Christum med oss høpum vier;

A Paskum/ og til Hvitasunnu.

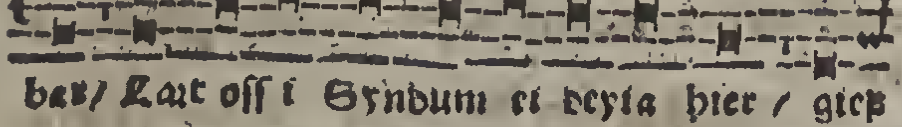

Kyrie Gud Fader Myskuna þu oss.

Christe/

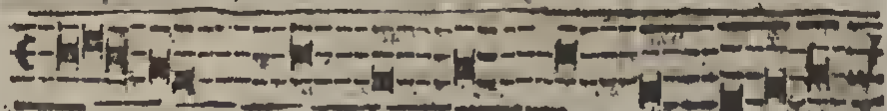

Christe / þu ert vort Lyf og Upprisa-

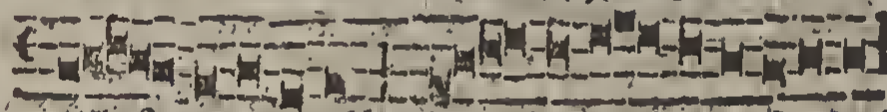

Myskunna þu oss. Kyrie. Heilagur Andi/

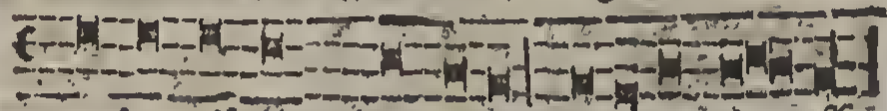

hialpa oss vor huggare/ Myskunna þu oss.

A Nytasunu og Trinitatis Natid.

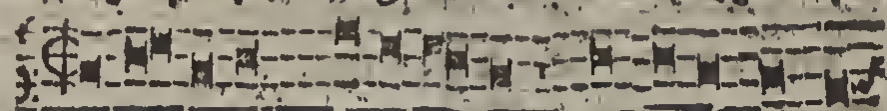

Kyrie/Gud Fader sannur/ Giæsku og Milde

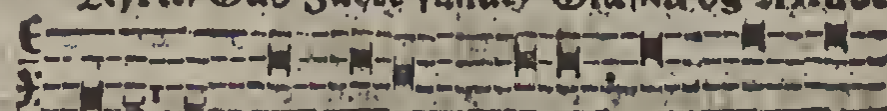

Brunnur/ap þier Einum þiggiur/ allt Gott sem

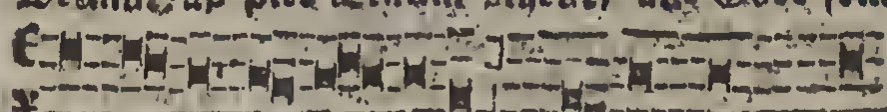

hvor hyggur/ Ele i son. Christe/ Guds Son/

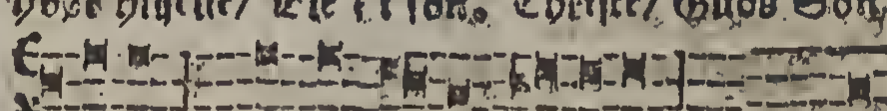

ur Hære / Christne syna. Verbeyre / þeim ap

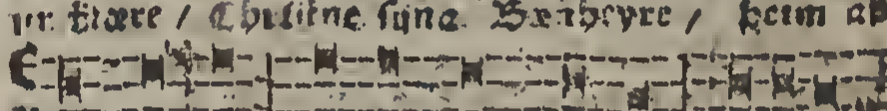

hug hrelnum/ hier a Jord hruum/ þarum og

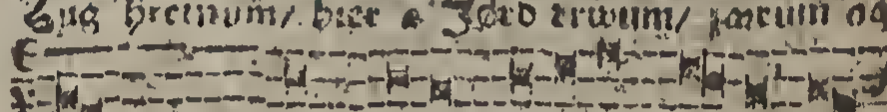

þioonum / a þig JEsu alleina vonum / Er

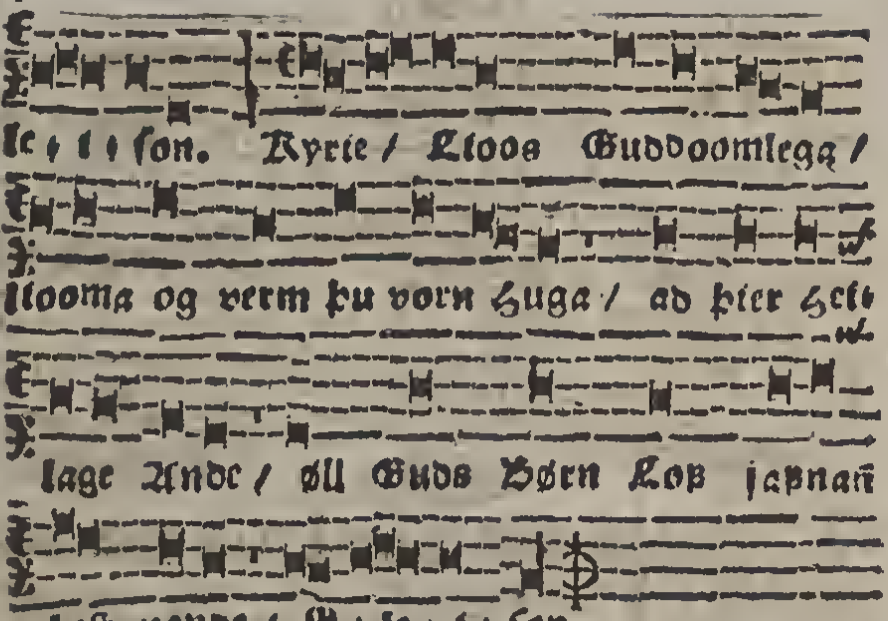

Epter Kyrie er ſunged a øllum Sunnudøgum Arſens.

AK Leinaſta Gude i Himnarykę/ Sie Lof og Dyrd fyrer ſynar Nader / Sem hañ hefur giørt a Jardrykę/ a þeſſum Naduglegum Døgum. A Jørd er komeñ ſtoor glede og Frid / ſvo Mañeſkiañ mar vel glediaſt vid / Guds Elſku og goodañ Villa.

Vier lofum og dyrkum / og heidrum þig / vier þøckum þier fyrer þyna Elſku. O DRott eñ Gud Fader i Himnarykę/ þu hefur oſſ ſynt ſtoorañ Kiærleika / alla Hlute hefur þu i þíñe Magt / hvad þu vilt hafa i þrañe þær eingeñ ſagt / Gott ſkiedur þa er þig ottaſt.

O JEſus Chriſtus Guds einka Son / ſem hiá Gude Fødur ſitur/ Þu hefur þreſſad allt Mañkyn/ og oſſ vid Gud þorlyſtad/ fyrer hitt

Blood

Blood og bitrañ Deyd / hefur þu oss leyst aþ Syndum og Deyd / giefþ oss Nad i Trwñe ad blyþa.

Þu ert alleina vor Hiælpar Mañ / sem oss vill himnariyke giefa / þu ert Guds Fødurs fæt lausa Lamb / sem fyrer oss villder Daudañ lyda / Þu ert alleina vort Hiælpar Rad / fyrer þyna Skuld þa þæum vier Nad / Allomegtugaste JEsu Christe.

O þu helge Ande vor Huggare / sem oss vilt Sañleikañ kienna / hiælpa oss ad halda þiñ Lærdaom / Gude Fødur / Syne / og þier til Æru / Verndu oss fra Diøfulsins þalskre List / Hiælpa oss ad trwa a JEsum Christ / Nu og Æpenlega / Amen.

Edur.

HEdur sie Gude himnum a / og hædst Lof fyrer Nad syna / Ad hiedan af oss alldrei maa / Ogn nie Kvel nockur pyna. A Jørdu hefum nu þeinged Frid / Fødurnum þocknast Mañkyned / Nu hiaur øll Hielpt ad dvyna.

Vier Lofum / Dyrkum og þackum þier / Þig tilbidium alleina. Vallt þitt Gud Fader ellyft er / alldrei kañ þad ad riena. So er þyn Magt Omæleleg / Algiæt er allt hvad þier er i Hug. Vel heim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds Eingietin Son / Ellyfe Gud vor Herra / Þu bætter allt vort Andar Tioon / Eynd vora virdrest bera. Lamb Guds sem Daudañ leidst a Kross / Kyrfsamur siert þu allra um oss / Vora Bon viltu heyra.

Heilage Ande Hiælprñ trw / Huggarest allra

beſte / Fra Digſpuls Sorkum forda þu / Flock
heim ſem JEſus leyſte / Med ſærum Dauda og
Dndum ſyn. Vr Eymd og Neyd leys Chriſtne
þjn / Sem ap Hiarta a þig treyſter.

Eſa a Stoor-Nattdum allum / ſamt Nýarsdag og Preſtanda.

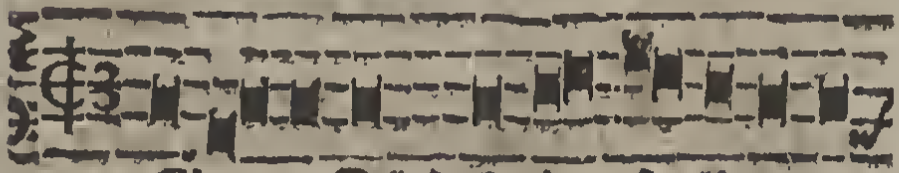

Gloria, Dyrd Neidur ſie Gude i

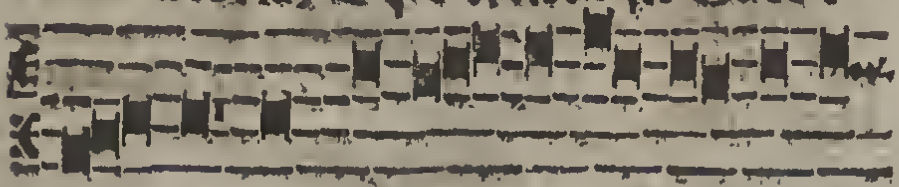

Nædum / og a Jordu Fridur allum

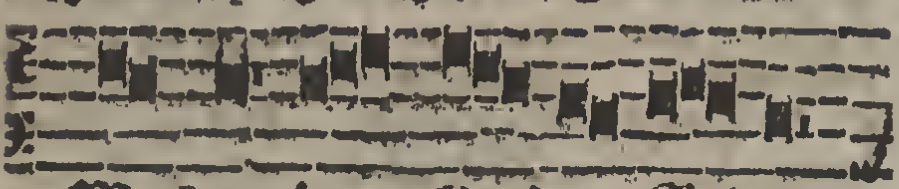

Mønnum / og Good-ur Vilie.

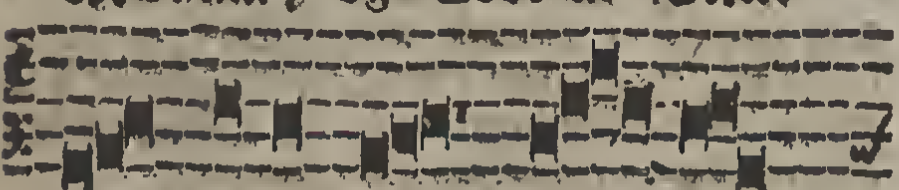

Vier lofum þig / Vier Veg-

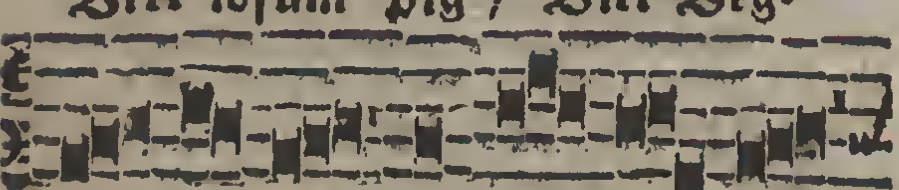

ſomum þig / Vier Gefgum þig /

Vier

Vier Dyrkum og Lofdrum þig.

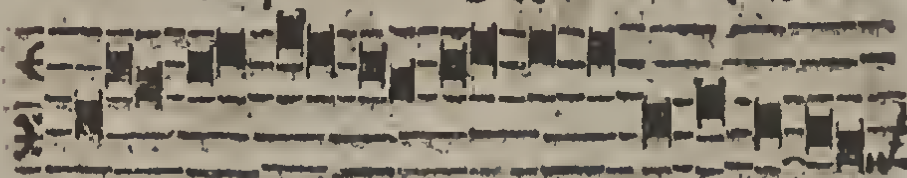

Þacker giorũ vier þier/ſaker mikillar

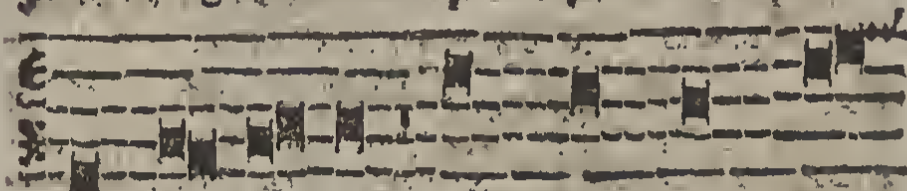

Dyrdar þiſſar/ Drottenn Gud Him-

neſkur Kongur/ Gud Fad- er Al-

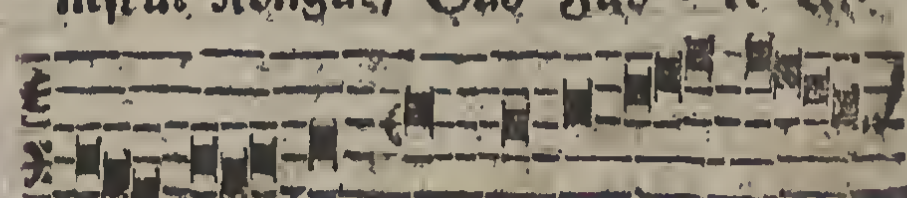

mættugur / DRotten Eingietenn

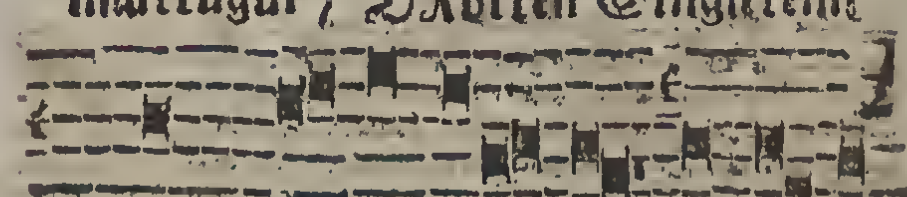

Son/ JESu Christe / og Heilag-

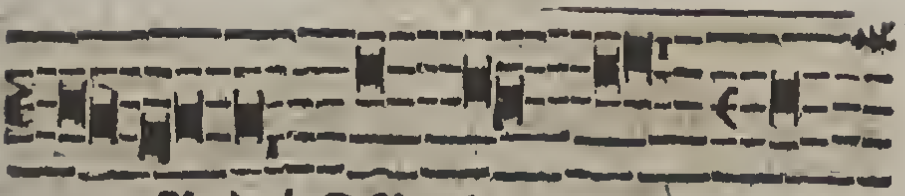

ur Ande/ DRottes Gud/ Lamb

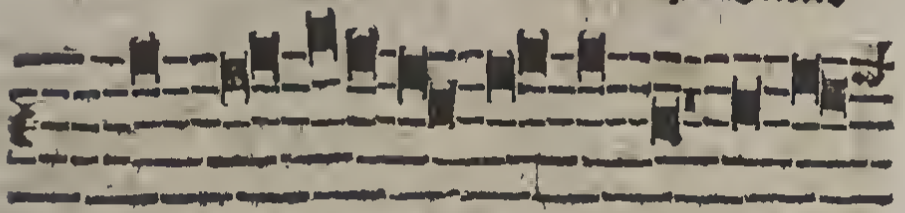

Guds og Sonur Fodurſins/ þu ſem

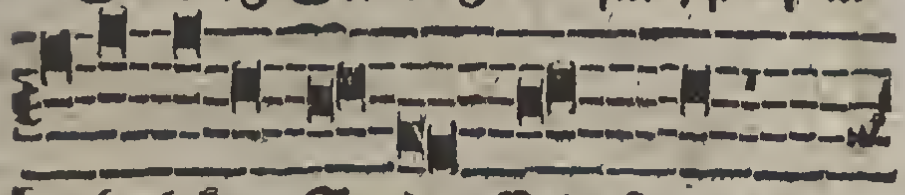

burtu tekur Synder Heimſins /

Myſku • na þu oſſ. þu ſem burt

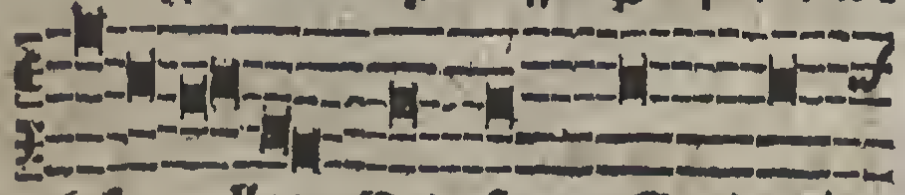

tekur allar Heimſins Synder /

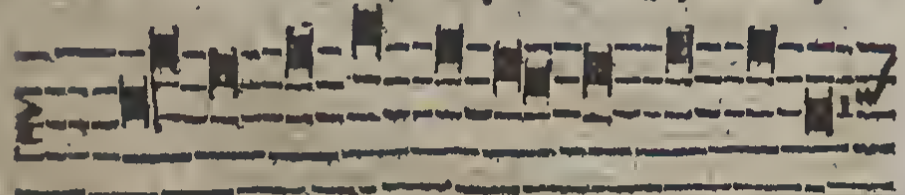

Tak til þyn vorar audmiukar Bæner/

og Myskunsamlega heyr þu oss.

Þu sm̃ situr a hægra Veg þíns Eilíf

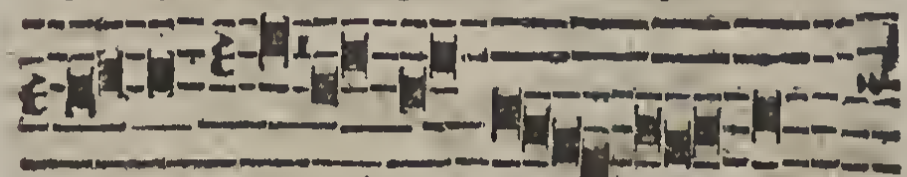

fa Fødurs/ Mysk-una þu oss.

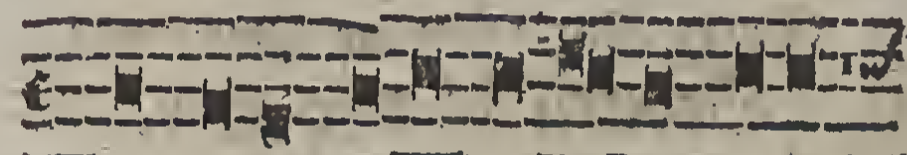

Þviad þu einsamaⁿ ert Heilagur.

Þu einsamaⁿ ert DRottenn. Þu

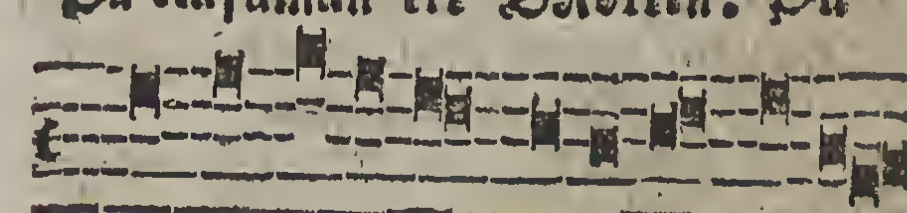

einn samaⁿ ert hinn Nædste Jesu Chri-

stel

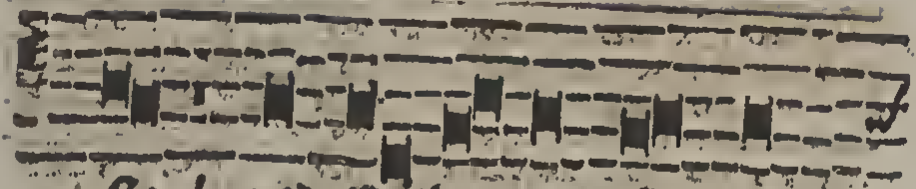

ſte / med Heilogum Anda /

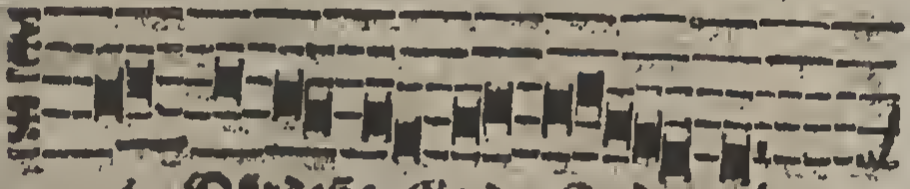

i Dyrdeſſe Guds Fodurs /

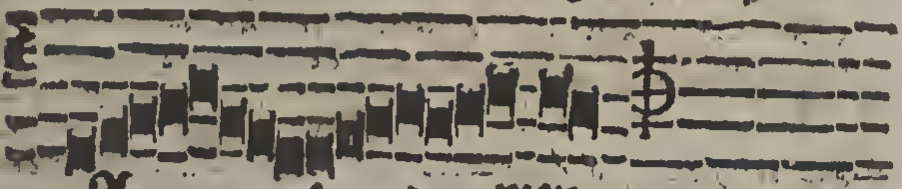

A men.

Epter Gloria ſyngur Preſtureſſ /

Drotteſſ ſie med ydur.

Diaknenſſ og Fooltked ſvara /

Og med þiſnum Anda.

Nier næſt ſyngur Preſtureſſ Collectuna, Þvi næſt Piſtileſſ.

Epter Piſtileſſ er ſunged umm Advenſku Tyma ſſ / eirneſſ fram Kyndelmeſſu til Siovikna Foſtu.

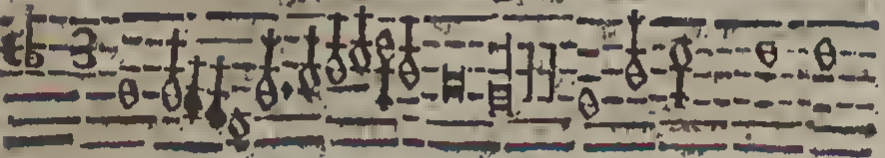

Halle ſuia. Gledieſt i Drotene /

aller

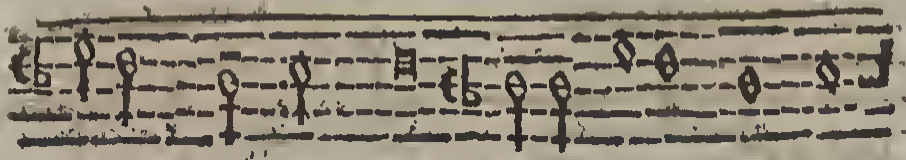

aller Christner Men/ Gledied ydur pad sigt

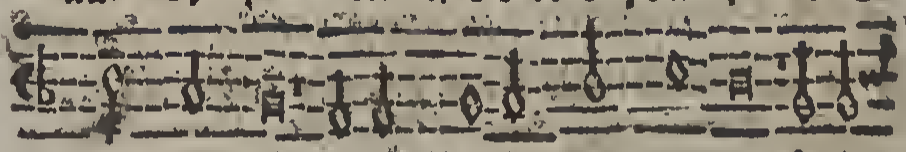

rum hier eñ/ ydar Omgeingne gooda/ latet

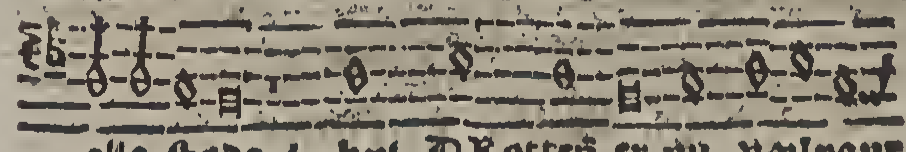

alla skoda / pui DRotten er nu nalagur

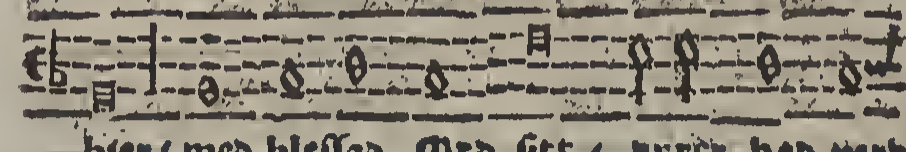

hier/ med blessad Ord sitt / pyrdr pad verd

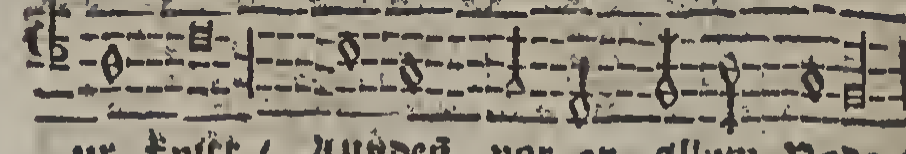

ur kvitt / Aundeñ vor ap ollum Voda /

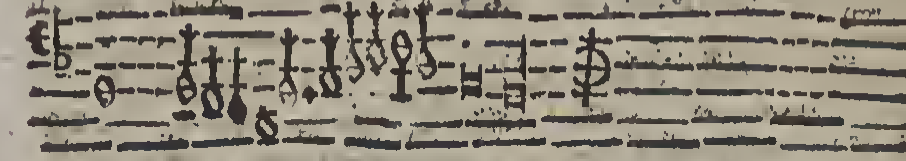

Ha i le) lu ja.

Vm Joola Tijmañ z a Kyndel Messu.

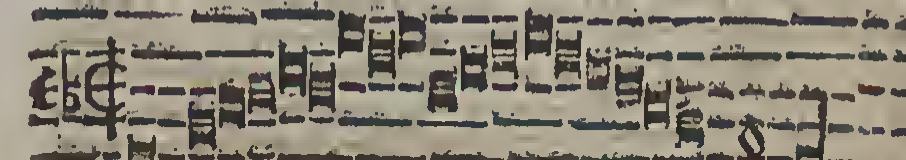

Ha le • • • lu ja.

Eitt

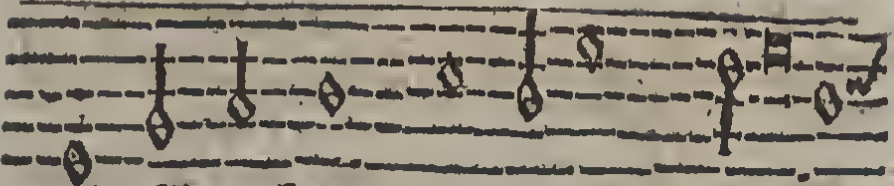

Eitt Sveinbarn fædt oss sañlega er/og

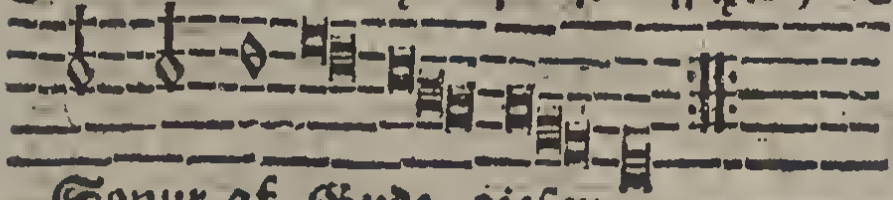

Fra Daudanum hañ frelste oss hier/ og

Sonur af Gude giefenn.
flutt til Lyfsins hefur.

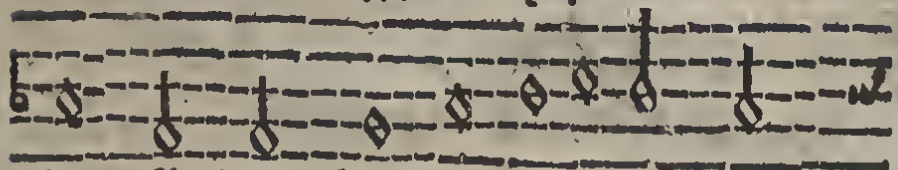

Þvi skulum hañ prysa af Niarta

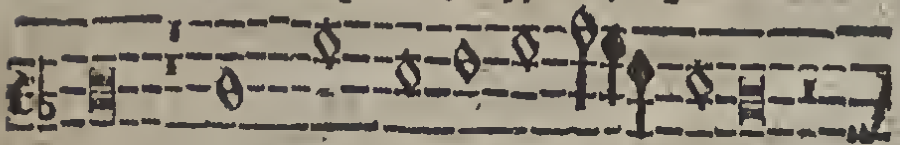

mest / so Nugureñ þar til vende /

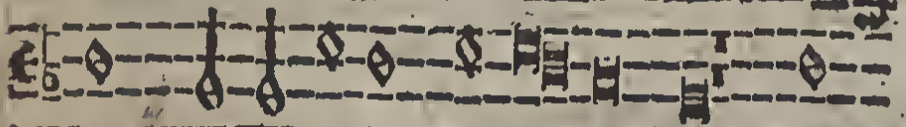

hañs Orde epter ad breyta best/ sem

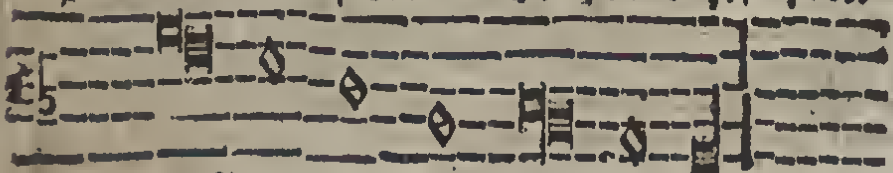

Blessadur Gud oss kiende.

Sale

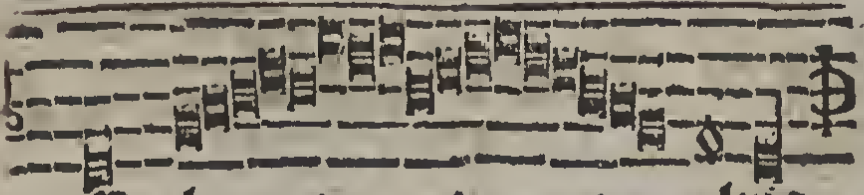

Na le • • • lusa.

Vm Langa Fostu.

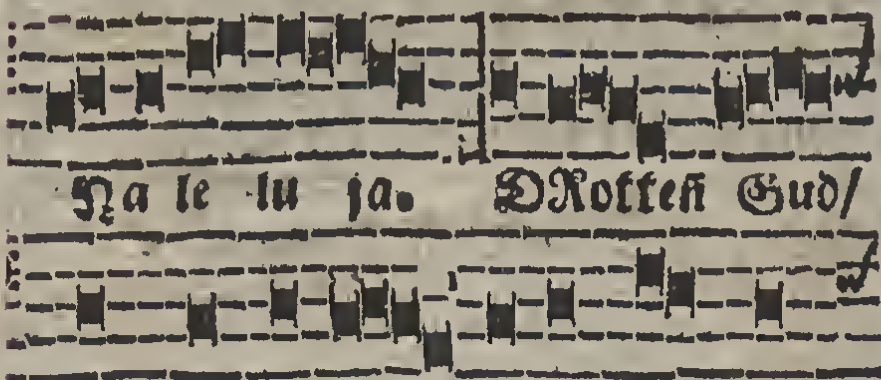

Na le lu ja. DRotteſi Gud/

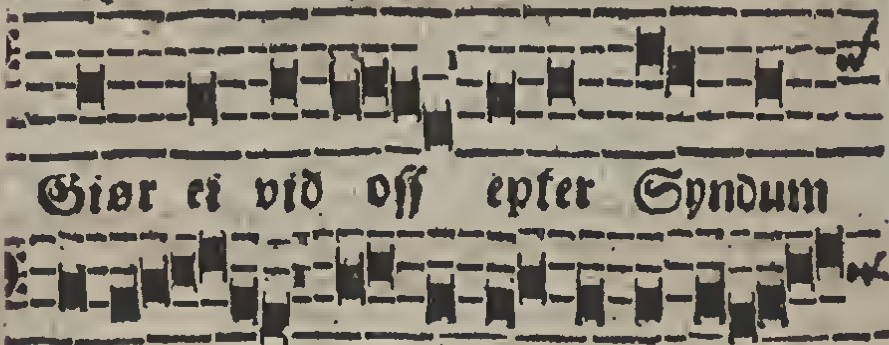

Giør ei vid oſſ epter Syndum

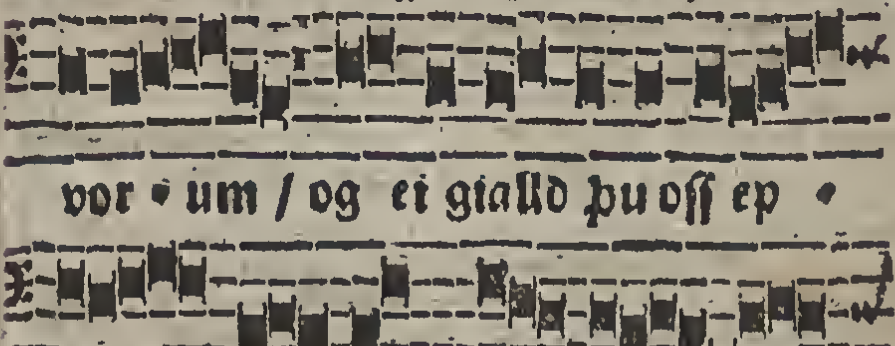

vor • um / og ei giallð þu oſſ ep •

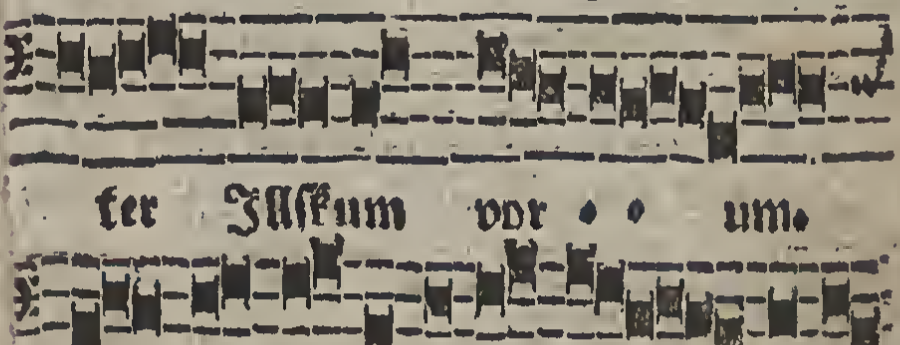

ter Illſkum vor • • um.

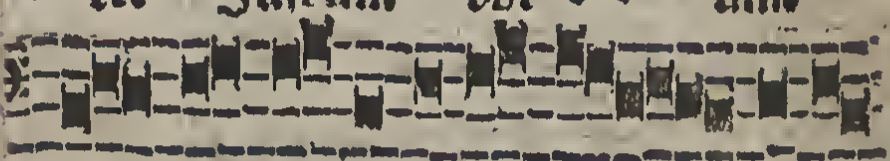

Drotteſi Gud vor/ miñſtu ec • ke a

Illſkur

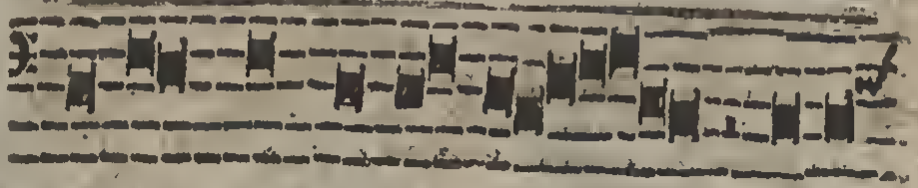

Jllskur vorar gam • lar / Helldur

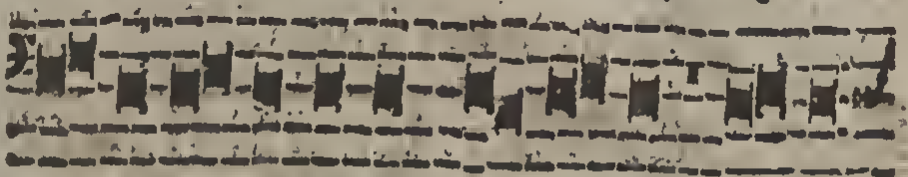

aptur hverfe snarlega til vor/Myskun

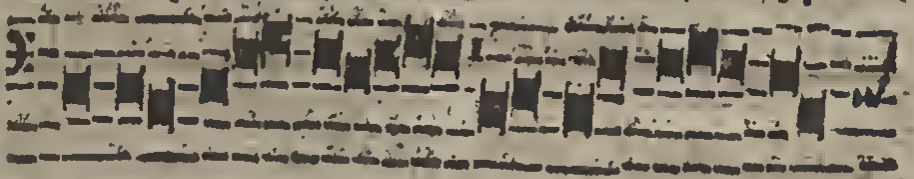

semder þýn • ar / þviad vier er•

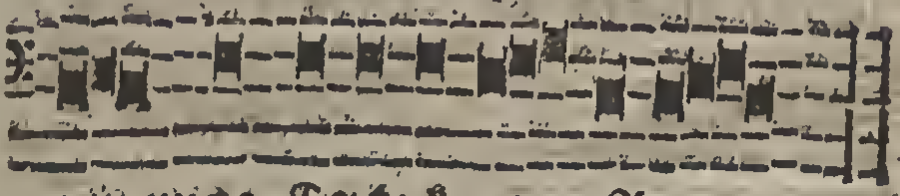

um miog Fiandsker og Aumer•

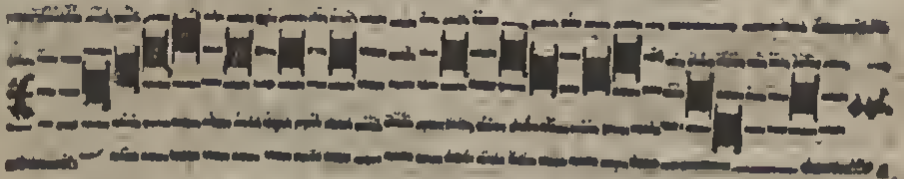

Hialpa þu oss Gud Fader og Laus•

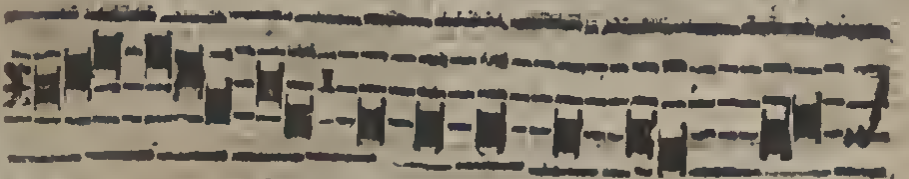

nare vor / Og saker Dyrdar þýns

Nafns/

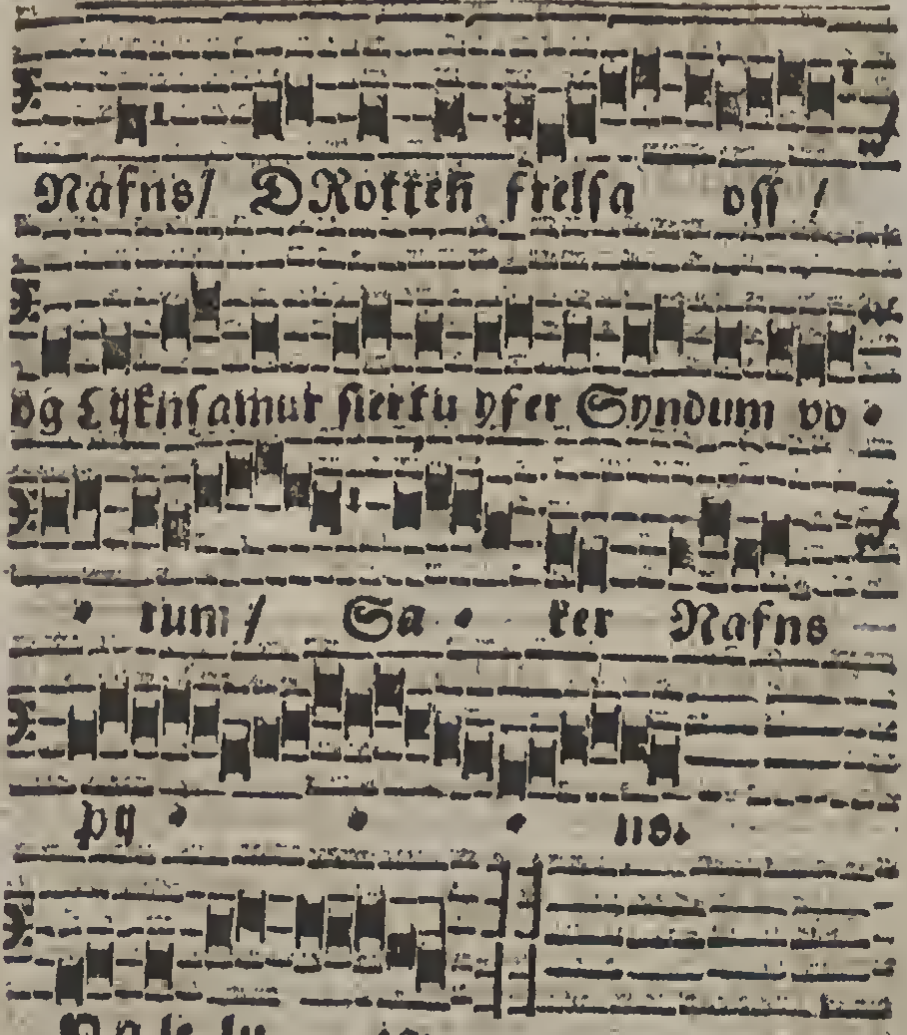

A Pœskum og til Nøstasuñu/ Ernest fra Tyunda Suñudeige epter Trinitatis til Adventu.

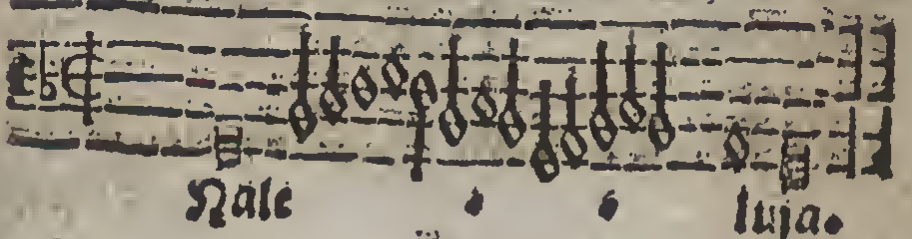

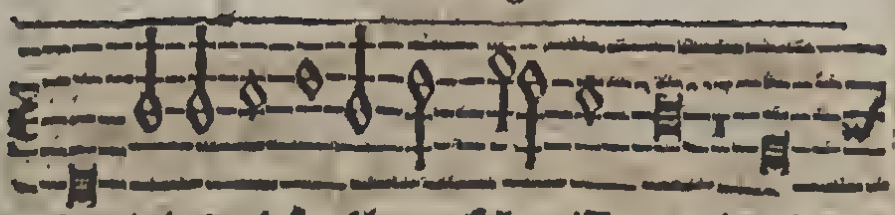

Naleluſa/ ſætlega ſyngiū vier/ med

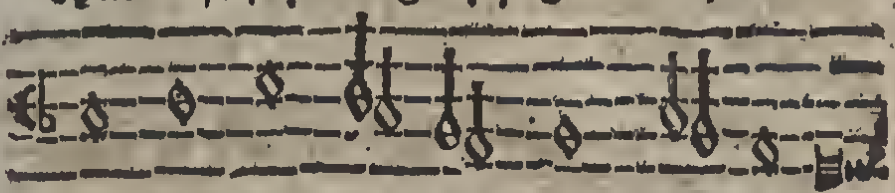

ſakire Aſt ſvo ſem Riettchriſtnū ber/

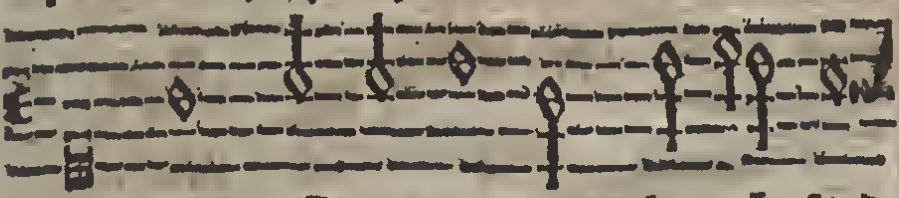

Til Guds Truader Niørtun hefied

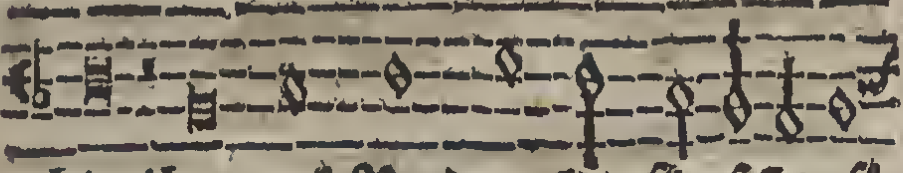

hier/ hvør af Næd og Giæſku ſiſie oſſ

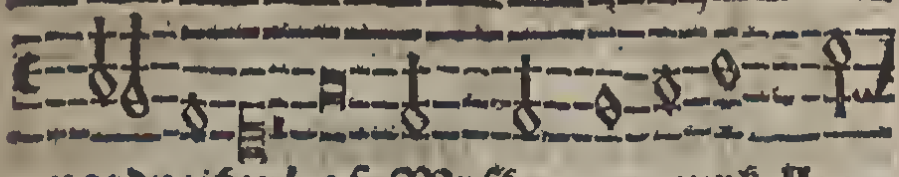

vardveiter/ af Myſkun og mykellre

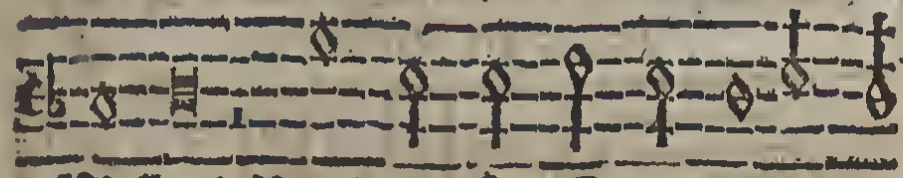

Millde/ Makkyn fra Daudanū leyſa

villde/

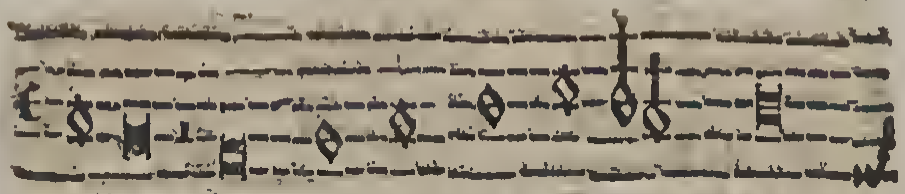

villder/ Til Glede og Huggunar /

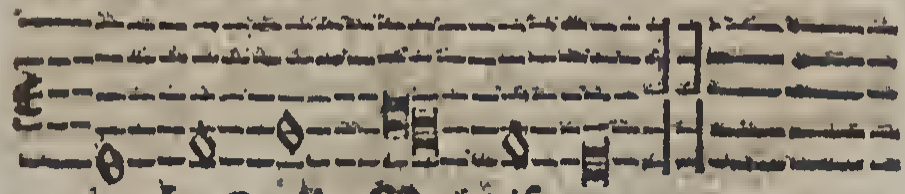

er han oss Vppriſenn.

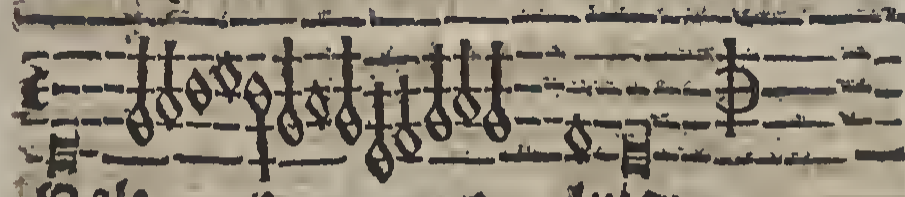

Hale • • luja.

A Nyſkaſunu.

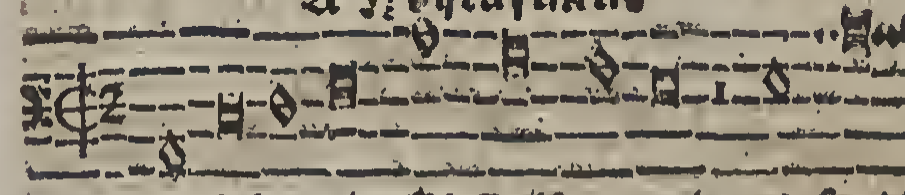

Haleluja/ allt Folk nu a/ med ſar-

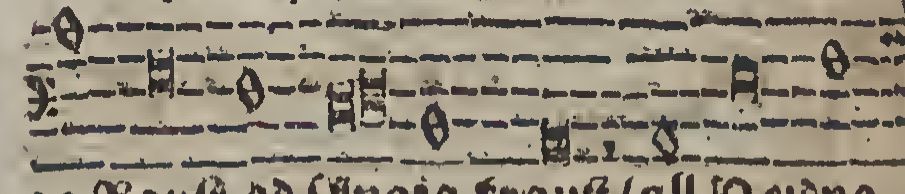

re Rauſt ad ſyngia krauſt/ oll Heidna

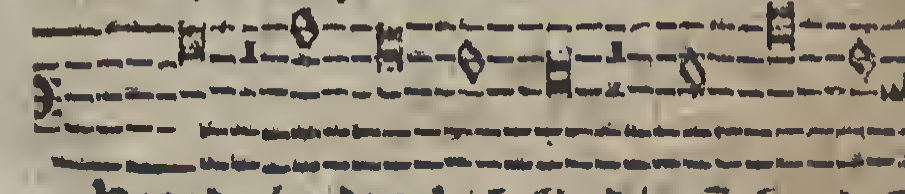

Prood/ heidra þiñ Gud/ uñ Londin

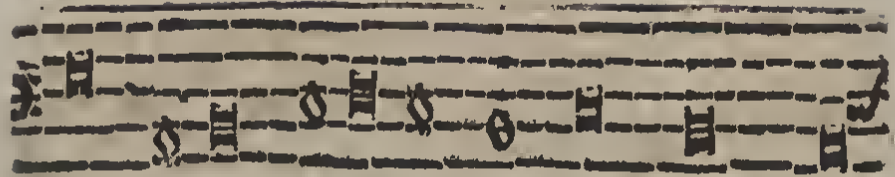

all/lætur nu kiesa ſijn klær Gudſpiall/

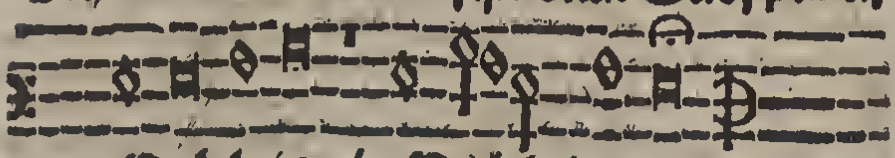

Naleluja / Naleluja.

A Trinitatis Hælgd / og til Tiunda Sunnudags þar epter.

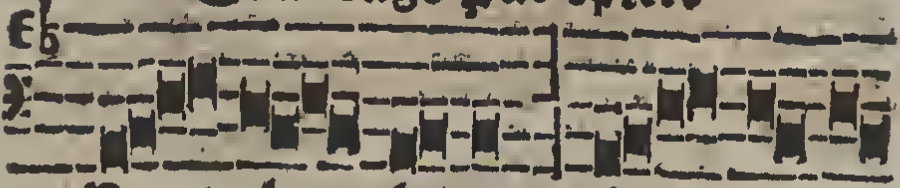

Na • le • luja. Heyr þu hin

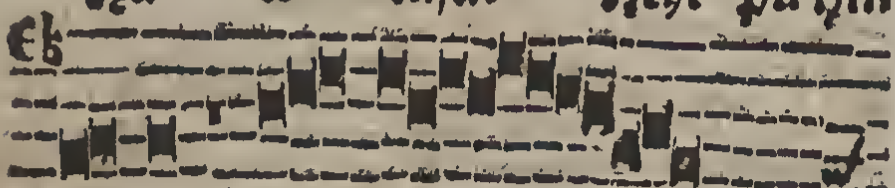

Sæla / Bleſſad • • • •

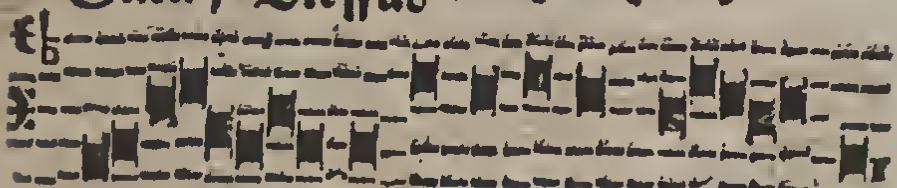

• • • a/ Dyrdarfulla þrenningſ

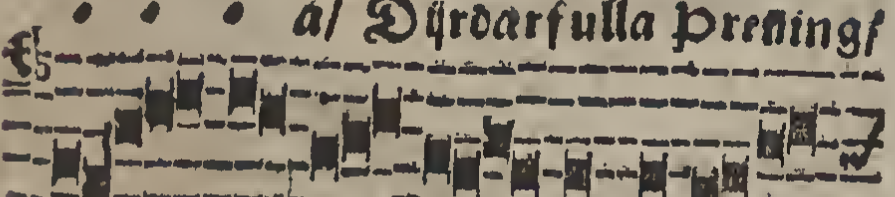

Jad • er og Sonur og Hei-

lagur

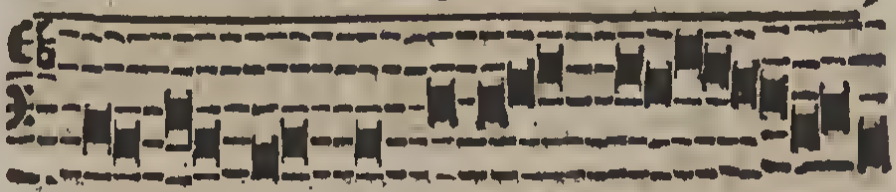

lag • ur Ande / Myſkuna

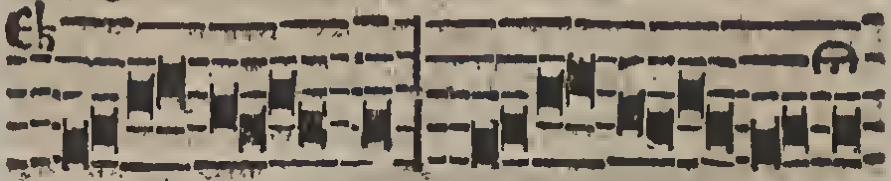

þu oſſ. Na • le • luja.

Epter Naleluja/ er ſungeſt Sequentian.

Vm Adventu Tymann/ og fra Kyndel-Meſſu til Paſka.

MV. biduum vier heilagan Anda / ad vier mættum i Christelegre Trw rietta ſtanda / Eirn Gud ad Elſka / og hann ad kalla a / hellſt i Daudans Stundu/ ha vier heime þorum þra/ Kyrie eleiſon.

Þu verduga Lioss / gief oſſ þitt Skyn i Lar oſſ ad kienna. JEſum Christum alleina/ og hia honum ad vera / vorum hialpar Mann / ſem oſſ vill innleida / J vorn rietta Fodurs Rann/ Kyrieeleiſon.

Þu ſætte Ande/ Send oſſ þyna Mynd / Lat oſſ þa ad halda þyn elſkuleg Rad / So vier mættum ad hiarta/ hvor annan Elſka / J einum huga vera/ og i Fride Christa ad bidia / Kyrieeleiſon.

Þu hadſte Styrkur i allre Neyd/ hialp ſo

vier hræddumſt hvørke Skaũ nie Deyd / og i vorũ Sinne / ſeum ørugger þa / Nar Diꝛpull vill a oſſ ſtrijda / og Sæleñ ſkilſt Lykama þra / Ryelegleikſon.

Vm Joola Tijmaſ 7 til Kyndel Meſſu.

MY villium vier aller þacka Gude Vorum HErra / ſem med ſiñe Fødingu hefur oſſ leyſt / Fra Diꝛpulſins Valldi og Herrekninga / Loped DRotteñ.

Neidra ſkulum vier Herrañ Chriſt / etc.

Syngeſt Priſvar.

Hørum ber ſæmnaſt ad vier ſyngium med Englunum / Dyrd og Prys ſie Gude Fødur i Hædſtum Hædum.

A Paſkum og til Nyttaſuſu.

PAſka Lamb vier Heilagt høfum / HErrañ þaũ vier Chriſtner lofum.

Chriſtur reis upp fra Daudum.

Lamb Guds Saudum Sigur vañ / Saklaus Chriſtur Frid oſſ þaũ / Sattande Syndugt Lid / Siñ Fødur vid. Vndarlegt þad Einvyg var / Sem attu Lyf og Daude þar / Siælfur Lyfs DRotteñ doo / Dyrſtur liper þo.

Chriſtur reis upp fra Daudum.

Vpptel oſſ Maria / Allt hvad a Leid þieckſt ad ſia. Lifanda JEſu eg Legſtad þaũ / leit eg i Dyrd Vppriſeñ Lauſnarañ. Englana hep eg heyrt og ſied / Hæfudi Dwk þaũs og Lynlæt med / Chriſtus vor Von uppriſeñ er / undaũ ſynum i Galilæam per.

Chriſtur

Christur reis upp fra Daudum.

Meir trwum vier Mariu cirnre/ Meinlaure og breenre/ Helldur en Falspullum / Flock Juda øllum. Eplaust Christum aller bodum/ Upprisen fra Daudum / Sigrarenn sætte/ Sonur Guda vor giætte.

Christur reis upp fra Daudum.
Sigrarenn sætte/ Sonur Guda vor giætte/
Halelujа.

A Nytasunu.

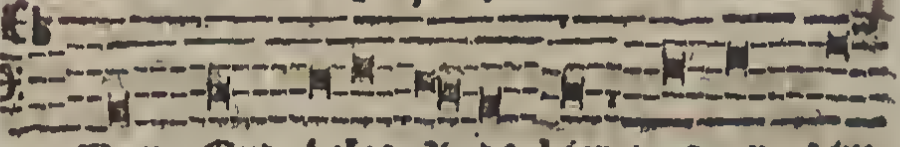

Kom Gud helge Ande hier / og ap. him
Kom Voladra Fader pwa / Kom greidan

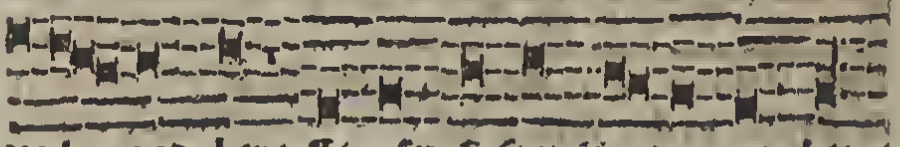

ac hyngad. ber/ Ljooset þ sem liooman ap hier/
oc Gæpur oss/ Kom helgasta Hiartaña Ljoos.

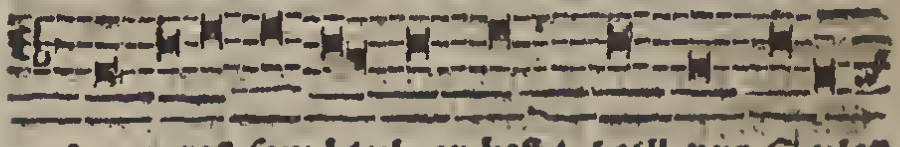

Huggaren sem hialpar best/ Hell þer Salen
J. Ervide ert þu Hyjid / i Upphita Seiß

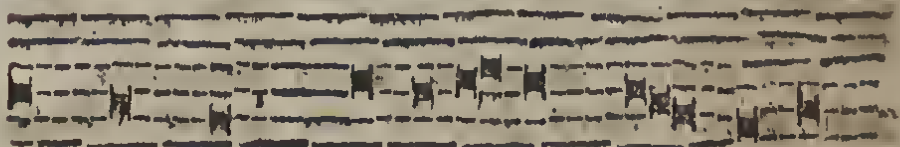

ap þum Giest / Endurnæring miwk og mest
ing milld / J. Hiartanum Huggun grid.

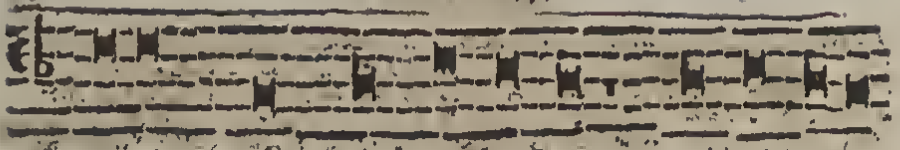

Blessad Lioos þig bidum nu/ Brioſted iñra
Sie oss þitt Fulltinge þra/ þiñst eckert Gotz

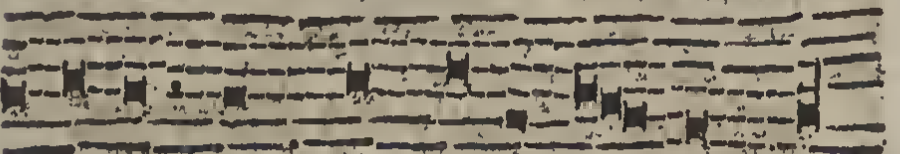

þyller þu / hia þeim sem þier halda Trw.
Miskunn hia / ei mꝛ nockud Saklauſt þau.

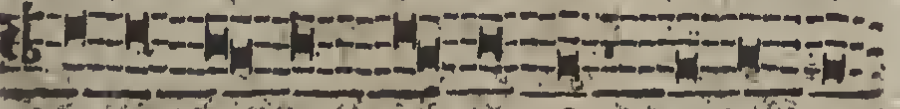

Lauga þad sem Sourugt sier / Yøkꝛa þad
Miſt þu ſtirnad miøg z ſpille/ Verm þad ſm

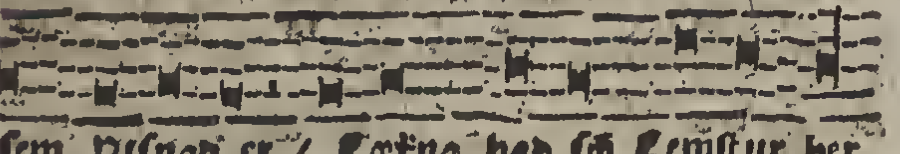

sem Visnad er / Lækna þad ſm Lemſtur ber.
er Froſte pylltr/ Greid þſſ Veg sem geingur villr.

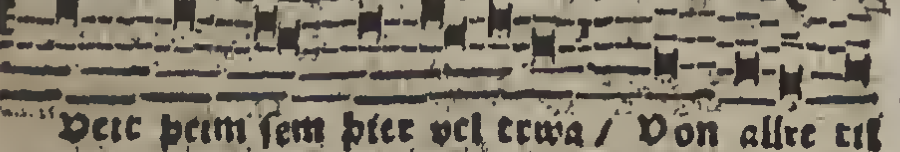

Veit þeim sem þier vel trwa / Von allre til
Giep Dygdaſta gledeleg Not/ Giep hialpſamleg

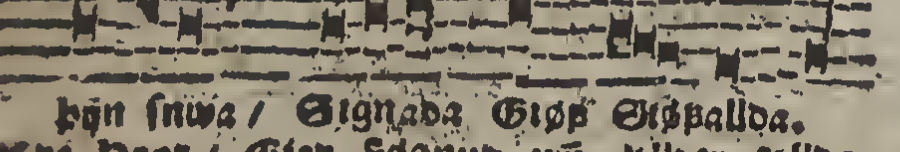

þyn snwa / Signada Giøf Giøpalda.
Epe Þrot / Giep Føgnud um Aldeer Alda.

A Trinitatis Natsid og til Adventu.

O þu

O Þu Gꝛuglega Þreaing. O Þu Dirdug-lega Æining. Fyrer Þig erum vier Skap-ader / Æ saꝛe Æilyꝛleike. Fyrer Þig erum vier Freisader / Þu Gaadste Kiærleike. Kyd allan Þiss Ꝛaadeꝛs vernda Þu / Goolpen gioꝛ / Þrelsa / og af ollum Syndum hreinsa. Þig Almattugan Þa gꝛꝛgum vier / Þier syngium vier / Lof og Dyrd og giꝛum Þacker. Vm O i Endanlegar Alldeꝛ Allda / Amen.

Epter Segvenfiuna syngur Preſtureñ /

Drotten sie med ydur.

Foolkid Svarar:

Og med Þinum Anda.

Þesse Epterfylgiande Ord / skrifar Þiss heilage Mattheus.

Foolkid Svarar:

Gude sie Lof og Dyrd fyrer sitt Gledelegast Bodskap.

Nier nast syngur Preſtureñ Gudspiallid.

Epter Gudspiallid syngest a ollum Sunnudogum Ared i kyrkiu.

NIer trꝛum alle a eirn Gud / Skapara Himena og Jarder / Sæ Fodur henar sig gꝛꝛdi / So vier hans Bꝛrn skyllum verda / Hann vill oss vort Upphallde vetta / Vel ad Sal og Lyfe giꝛa / Ei latur Gludu rata / allungvum

Voda melgum þvi mæta / Forſtoon og Vernd og Heill vor / er hañ avallt / Volad i hañs Valldz ſtendur allt.

Vier truum og a JEſum Chriſt / Eingiet/ eñ Son hañs varn HErra / Hvadz Mædtur/ Dyrd og Tilbyd vyſt / Ei fæ nockurn Tyma þverra/ Gieteñ ap Hellogum Anda/ og ap Mey þeddur ann Synda / I ſynum Mandooms ſpñ/ um / Til Lyknar oſſ Tøpudum Mønnum / A Kroſſenum leid Dauda/ Og yper vañ/ Up Guds Krapte upp aptur reis hañ.

Vier truum a Anda Hellagañ / Eirn Gud med Fødur og Syne / Voladra Styrkur heiter hañ/ Gadſtu Gardur a þeim ſyner/ Allre Chriſtne hier i Heime/ helldur / ſo Samlynde geyme / Aplauſn truum allra Synda / Up Jørdu ſkal Holld vort uppſtanda / Epter Utlegd þeſſa / Oll Guds Børn þa / eptirlegt Lyfed hønum i hia / Amen.

Eñ a ollum Nattydesdøgum Arſens / er ſunged.

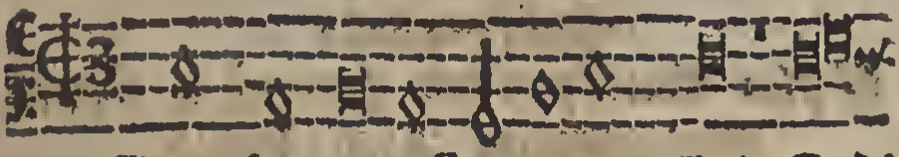

Vier truum aller a eirn Gud. Fød-

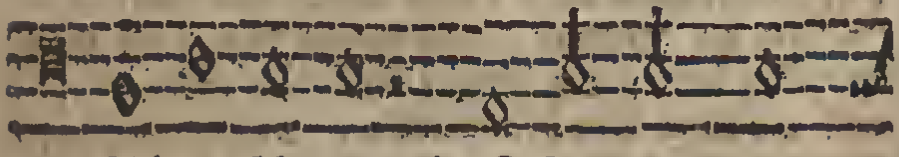

ur Almattugañ / Skapara Him-

ens

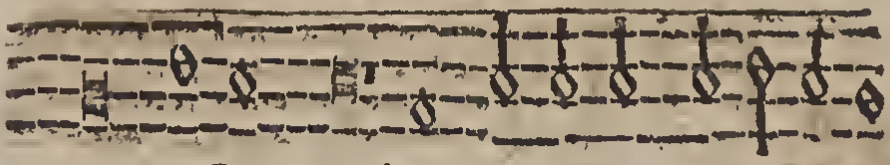

ens og Jardar/og allra Hluta ſyneleg

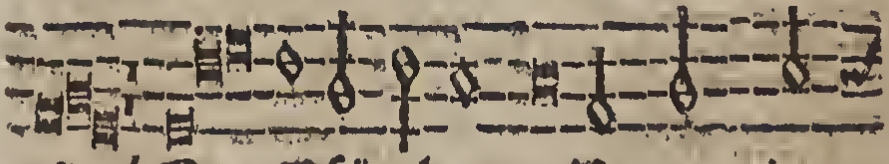

ra / Og Oſyneleg ra. Og a eirn

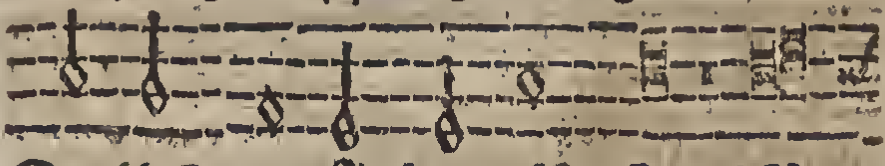

Drotten vorn Jeſum Chriſtum/Eing

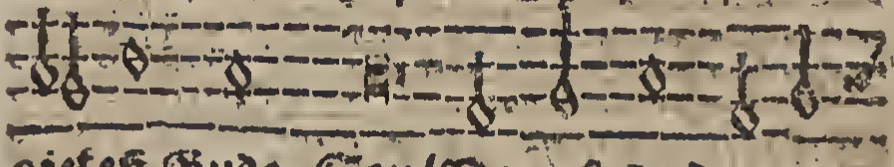

getenn Guds Son/Og af Fodurnum

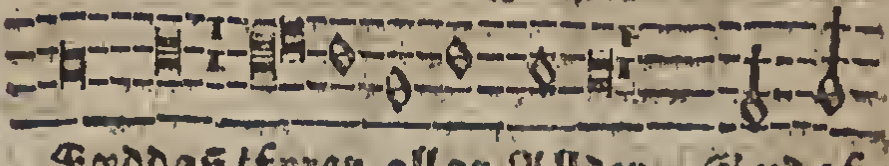

Fœddann/fyrer allar Alder. Gud af

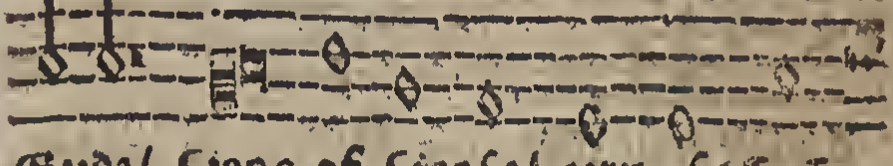

Gude/ Ljoos af Ljooſe/ eirn ſannan

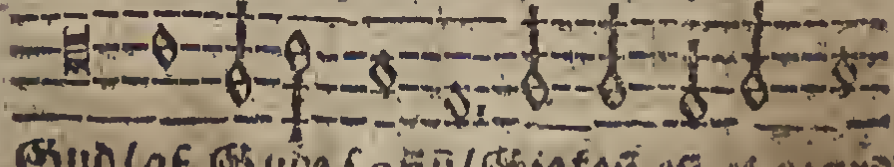

Gud/af Gude ſonn/Getenn eſi ei giord

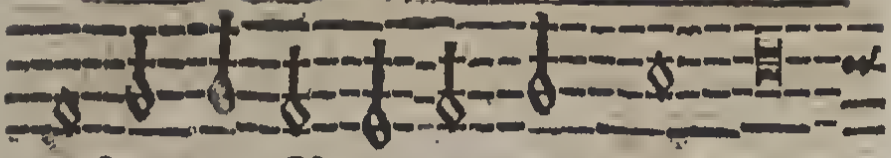

aß ſamrar Veru med Fedurnum/

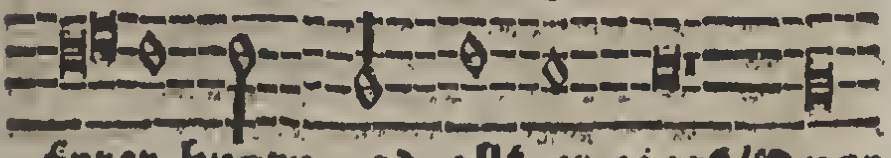

fyrer hvørn ad allt er giørt/Nvar

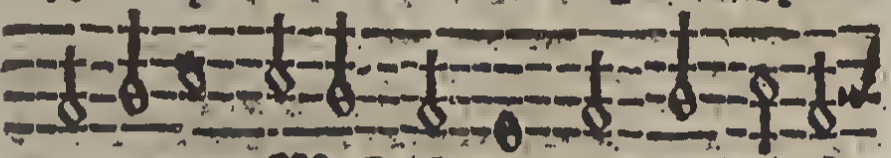

vegna vor Maßaña og vorrar Neilſu

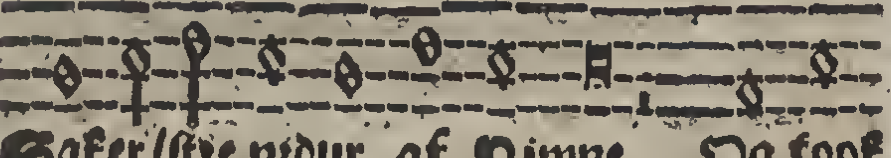

Saker/ſtie nidur af Nimne. Og took

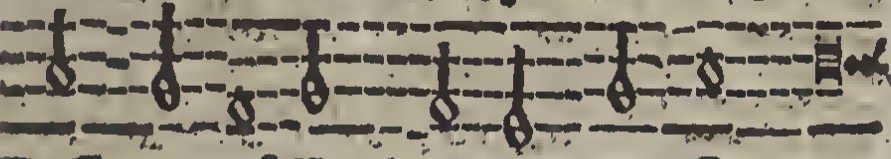

Nollogan af Neilags Anda Krapte/

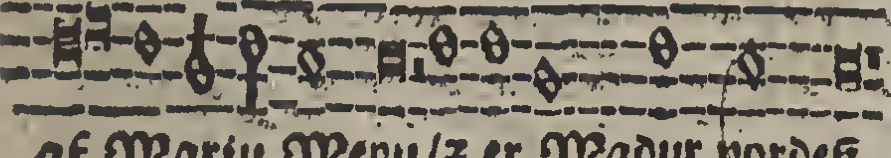

af Mariu Meyu/z er Madur vordeſt.

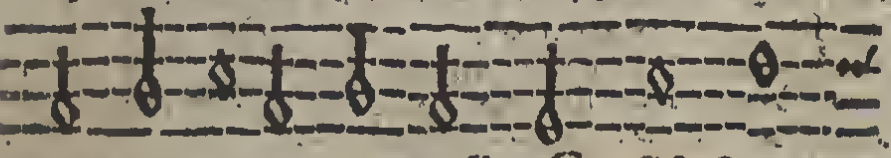

Naß er og fyrer oſſ Krossfestur/

under

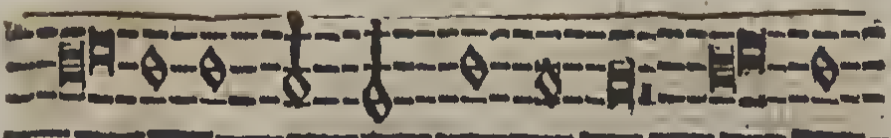

under Pontio Pilato / var hann

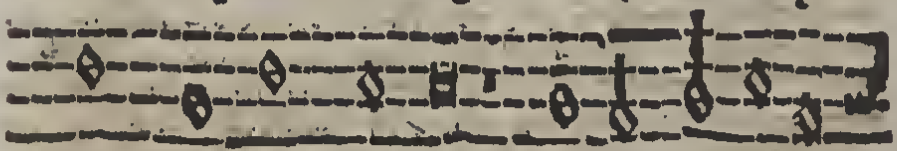

pyndur og grafen. Og er uppriſen

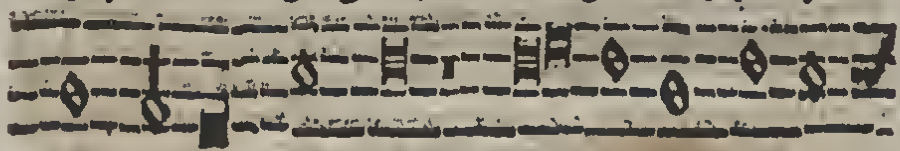

a þridia Deige / epter Ritningun-

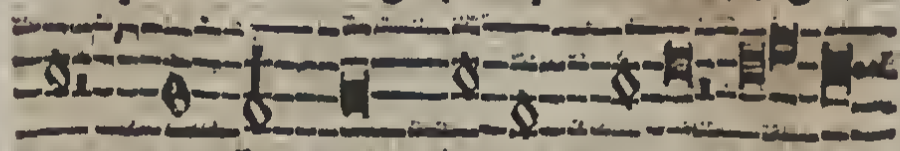

um. Og hann uppſtie til Himna / Situr

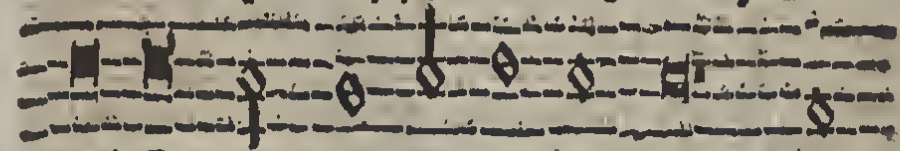

til hægre Handar Fodurſins. Og

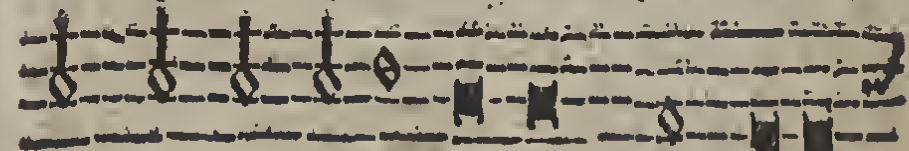

hann mun aptur koma med Dyrd til ad

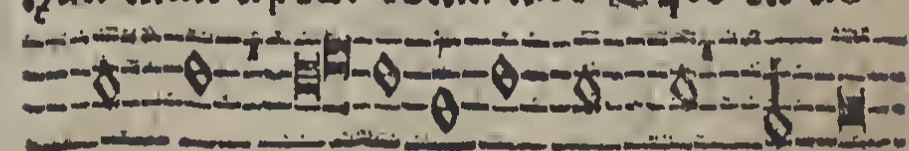

dæma / Lifendur og Daudа / a hvers

Ryk-

Ryke ei mun verda Endet. Og vier

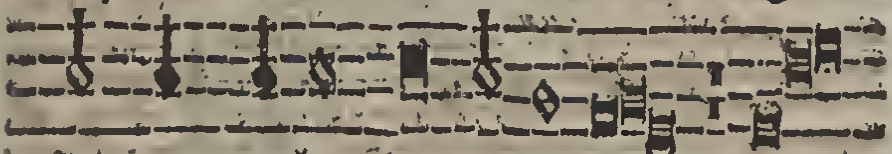

truum a Heilagan Anda/ Drott-

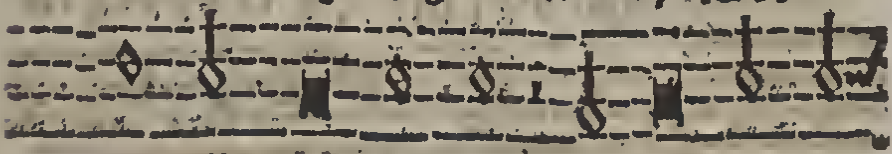

en allt Lyfgianda/ af Fodur og

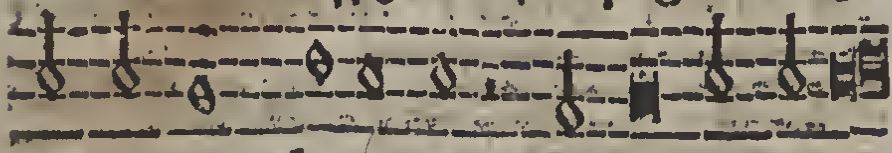

Syne framfaranda/hvor med Fodur

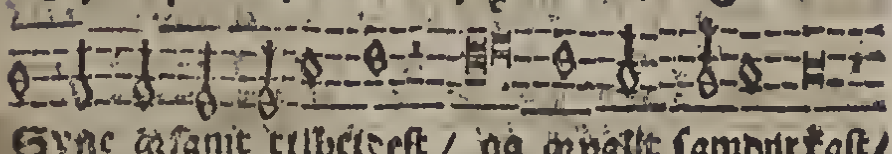

Syne æfanit tilbeidest / og æwalt samdyrkast/

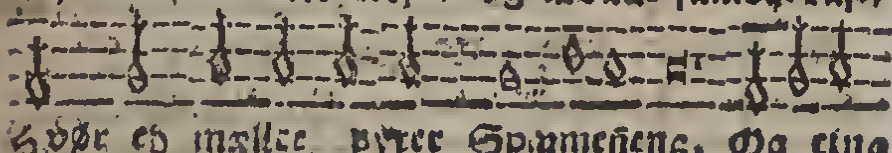

hvor eb inallre pyrer Spameſena. Og eina

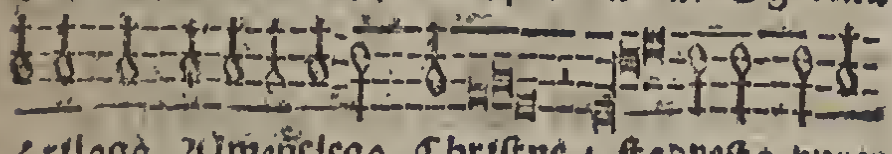

Heilaga almenclega Christne / stadfesta pyrer

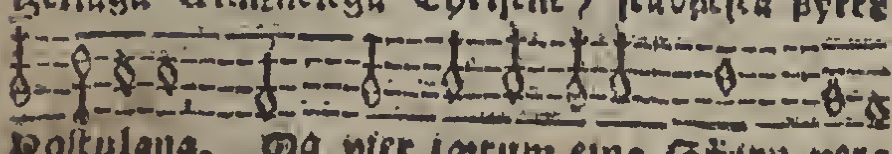

postulana. Og vier jatum eina Skyrn vera

til

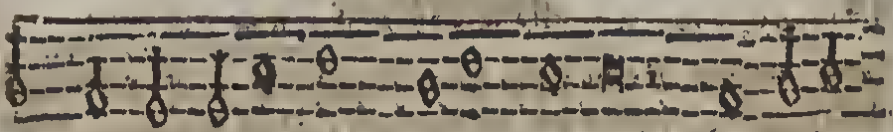

til Fyrergiefningar vorra Synda. Og eptere

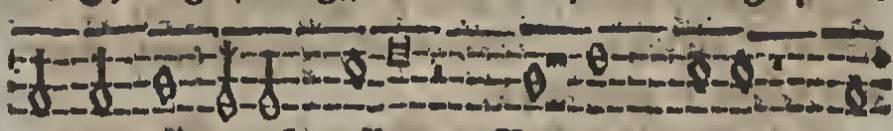

bydum Uppriſu allra / Daudra Manna. Og

Lyfe heitrar komande Veraldar / Amen.

Epter Predikun er ſunged um Adventu Tſmann/eirneſ fra Kyndel Meſſu til Paſka / og fra Trinitatis Naegd til Adventu.

HEidrum Gud Fødur Himnum a / ſem hvørr/ſkins hepur ad Rada/ Sá um hans Son alſeigiaſt maa / Sá hepur oſſ prelſt ap Voda. Og heidrum Heilagan Anda med / hann veitter oſſ Giepter ſynar / Er ſu Heidran fra Erkiſpaſkied / Allvoru hiedan ap dvynar / Uſ oſſ Gud Nader hynar.

Um Jola Tſmann og til Kyndel Meſſu pad Fyrſta Vers af peim Pſalme/ Heidra ſkulum vier etc.

Til Alyktunar.

Nonum ber jafnann.

A Paſkū og til Uppſtigningar Dags

Chriſtur

Christur reis upp vra Vandum / Leyste hann allann heimen af Naudum / Fyl skulum vier aller glader vera / Lopa og Dyrka vorn Leusnara / Haleluja. Sigrarenn sætr / Sonur Guds vor giæte / Haleluja.

A Uppstigningar Dag / og Sunnu-Dagenn þar epter.

Christur til Himna upp for / Sitiande hæst Fyrer Englæ Koor / Og gledur oss Glaper a alla Lund / Gonum sie Heidur a hyæstre Stund / Haleluja.

A Nyttasunnu / þad Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Nu biduim vier heilagann Anda / pag. 19.

Edur.

Christur sin Anda sende / Sa oss Lysse Veigen kiende / Og huggar vora hrellda Lund / Hellst þegar kiemur Dauda Stund / Haleluja.

Vll þesse Vers a Nattydes Dogum þrisvar / en a Sunnudogum Einusinne.

N. B. Nær adrer Psalmar eru sungner i Stad þessara Dessa / Fiærst þeir sydar a þeim Deige / Er so tilhyder.

Epter Versed fylget Aminningenn til þeirra sem til Guds Bords ganga.

Minner Elskulegustu i Gude / Fyrst ad vier viltum nu halda og missast Kvolldmaltydar Drottens vors

vors Jesu Christi/ þar ríe að oss verdur giefeñ hans Lykame til eirnrar Fædu/ og hans Blood til eins Dryckiar / ecke Lykamans vegna alleinasta / heldur Sálareñar / þvi skulum vier med mikellre Giæfne sierhvor sialfan sig proofa/ so sem S. Paall seiger / og sydan af þessu Braude eta / og af þessum Kaleik drecka / því eingeñ skal þekka heilaga Sacramentum medtaka/ utan alleina hungrud Aund/ sem sygnar Synder vidurkieñer/ ottast Guds Reide og eilyfa Dauda/ og su sem hungrar og þyster epter Riettlætenu. En ef vier proofum oss sialfa / þa finnum vier ecke i oss hema Synd og Dauda / og kunnum oss sialfer þar utaf aungvan veiginn ad hialpa. Þar fyrer hefur vor elskulege DRotten JEsus Christus / aumkad sig yfer oss/ og hefur fyrer vorar Saker Mannhoom a sig tekid / so ad hann fullnægde fyrer oss Logmalenu/ og lide fyrer þad sem vier med vorum Syndum hofum forskuldad. Og til þess/ ad vier

ſtadfaſtlega krydum/og oſſ gladlega þar uppa forlæta mættum / Took hañ Brauded epter Kvolldmæltydena/ giørde þacker/ braut þ og ſagde: Medtaked og eted / þetta er mitt Lykame / ſem fyrer ydr verdur giefeñ/ Sem villde hañ ſo ſeigia: Þad eg em Madur ordeñ/ og allt hvad eg giøre og lyd / þad er ydart eiged / fyrer ydar Skuld / og ydur til gooda ſkied / og til Sakinda þar umm / gief eg ydur mitt Lykama til eirnrar Fædu. Sømuleidis took hañ Kaleikeſt og ſagde : Medtaked og drecked hier af aller / þeſſe Kaleikur er Nytt Teſtamentum i mynu Bloode/ hvørt ad fyr, er ydur og marga uthelleſt / til Fyrergiefningar Syndaña/ Giøred þetta ſo opt ſem þier þad drecked/ i mynna Miñing. Sem villde hañ ſo ſeigia : Af þvi ad eg hefe ydur ad mier teked / og ydrum Syndum a mig hladed / vil eg ſialfañ mig fyrer Syndernar Foornfæra / mynu Bloode uthella / Nad og Fyrergiefning Syndaña afreka / og i

ſo

so Mata / eitt Nytt Testamenkum uppsetia / Par inn ad Syndana skal ecke ad Eilyfu minst verda/Og til Sannda par um / gief eg ydur nytt Blood ad drecka. Nvor nu ad so etur af pessu Braude / og dreckr af pessum Kaleik / Pad er / Nvor ad pessum Ordum sem hann heyrer / og pessum Taknum / er hann medtekur / stoduglega truer / hann byggur i Christo/ og Christur i honum/ og lifer Eilyflega. Par med skulum vier minnast hanns Dauda / og honum packer giora / hvor sin Kross uppa sig taka/og vorum Nidra epter fylgia/Og yfer allt annad fram / sia vid Syndunum framveigis / Nvor annan Elska/so sem hann hefur oss Elskad/ pviad marg er vier erum eitt Braud / og eirn Likame / og eins Brauds Nyttakendur. Vier aller sem af einum Kaleik drecktum. Gud hann giefe oss ollum/ad vier pad verduglega medtokum / Amen.

Edur.

Saker pess mynter kiærustu Christi Vinir/ad pier rietteiega og mak-

lega mæltud medtaka þad hæleita Sacramentum Kvølldmæltiꝺar vors DRottens / þa ber ydur sierdeilis þessa tvo Nluti ad vita og skilia / Sem er / hvad þier skulud trua og giøra / þviad þessum Ordum / sem Christur sagde / (Þad er mitt Lykame / sem fyrer ydur verdr giefen / Item / Þad er mitt Blood / sem fyrer ydur uthellest / til Fyrergiefningar Syndanna) skulud þier fullkomlega trua / ad so i Sannleika er / þviad JEsus Christus er þar sannarlega stadfur hia / med sønum Lykama og Bloode i Sacramentenu / epter Ordanna Nliodan. Þar næst skulud þier og so trua Christi Ordum til Syndanna Fyrergiefningar / Þad / ad JEsus Christur skeinkte ydur og gaf sitt Lykama og Blood til eins Insiglis og Stadfesting ar uppa allra ydar Synda Fyrergiefning. Ad Sidustu skulud þier fyllelega giøra Christi Befalning og Skipan / þar hann so bydur ydur segiande: Medtaked og Eted. Item / Dricked hier

af

af aller. Item / Gisred þad i mÿna Miñing / þvi hañ hefur giefed oss sin Lykama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña / og þar med ad miñast hañs Neilaga Dauda og Þÿnu. Þar fyrer / þegar þier so trued þessum Christi Ordum / og gisred epter hañs Skipan og Befalningu / þa ero ud þier riett proofader og reynder / sem Paulus seiger / og meiged so maklega eta Christi Lykama / og drecka hñs Blood / til Fyrergiefningar Syndaña. Þar til giefe ydur Gud Nimneskur Fader sÿns N. Anda Nad / fyrer þañ sama JEsum Christum vorn NErra. Og þar uñ vilium vier aller Gud bidia af Niarka / og seigia.

Hier næst sÿngur presturen.

Lattum oss bidia. Fader vor þu sem ert a Himnum. Helgest þitt Nafn. Tilkome þitt Riske. Verde þiñ Vilie / so a

Jørdu ſem a Himne. Giez oſſ i Dag vort Daglegt Braud. Og fyrergiez oſſ vorar Skuldier/ ſo ſem vier og fyrergiefum vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oſſ i Freiſtne Helldur frelſa oſſ fra Illu / Amen.

Þar epter Jnſetninger Ordenn.

Vor HErra JEſus Chriſtus / a þeirre Nætt / ſem hañ Forrmdeñ var/took hañ Braudid/giørde Packer og braut þad/ og gaf ſijnum Læreſveinum og ſagde. Taked og eted / þad er miñ Liſkame / ſem fyrer ydur verdur giefeñ. Giøred þad i mijna Miñing.

Samu-

Somuleidis epter Kvølldmaltijdena/took hñ Kaleikeñ/ giørde packer / gaf peim hañ og sagde: Drecked aller hier af / þader Kaleikur hins Nija Testamentis i minu Bloode / sem fyrer ydur uthellest/til Fyrergiefningar Syndaña. Giøred þetta / so opt sem þier þad drecked / i mijna Miñing.

A medañ Sacramentū utdeilist/er sungeñ eirn edur fleire af næst epterfylgiande Psalmum / epter Thomans Assykomulage/ og Siolfa peirra sem til Altarcs eru.

I.

O Guds Lamb Saklausa/ A Krossenum Lifslætted / Sødurnum varstū hlyded / Hvørnesk sem þu varst pyntadr/ Allar Synder hefur þu burtteked / Ellegar vorum vier fortapader.

Myskunn þu oss O JESV.
Myskunn þu oss O JESV.
Gief oss þijn Frid O JESV. 2.

II.

Þu Guds Lamb / Sem i burt tekur Veralldarenar Synder / Myskunna þu oss.

III.

Sierdeilis a Hatidum.

Þjer sie Lof og Dyrd JEsu Christ / Blessad sie þessi Dagur vast / Þig lofum vier nu og æfinlega / Heilagur / Heilagur / Heilagur / Ertu a hædstum Hædum.

Englarner og Höfudenglarner / Thronarner og Himneskar Styrdsveitir / Þig lofar Cherubim og Seraphim / Heilagur / Heilagur / Heilagur / Seigest þu i Hædenne.

Pitt Faolk O Christe lofar þig / Þyn Brudur af Hiarta nu gledur sig / Fyrer þyna Nad og Myskunsemi / Heilagur / Heilagur / Heilagur / Hun lofar þig.

IV.

JEsus Christus er vor Frelsare / Sem þra oss Guds Reidi snere / Med sinne Þyngu og særri Neyd / Svipte hann oss þra Eilifum Deyd.

Ad því skyldum alldrei gleyma / Oss baud ad eta sin Lykama / Hann helga Braud hans Holld ed er / Hans Blood i Vyne dreckum vier.

Hvör sem vill þa Mæltyd þiggia / þeim ber vel ad sier ad higgia / Sa Omætlegur medtekur hann / Mun Daudann þar i Lyfsins Stad.

Heidra Gud Himneskann Födur / Hvör af Nad þig so vel sedur / og so þu leystest Syndum af / Son sin fyrer þig i Daudann gaf.

Trew þu aldrei so ecke epest / Ostyrkvum su

Fæda

Fæda giepest/ Hvørra Samvitsku Syndeñ lyr/
Sorg og Mxda i Hiarta byr.

Soddañ Mæd og miwka Millde / mæddur
Hugur Biña villde / Ep sæklaus ert / þa sierr
þar þrá/ Sa stærst Hepnd ei hlioster ad þar.

JEsus til syn Aumum byður/Eg vil Mysk
un veita your / Heiler gyrnast ei Grædarañ /
Gagnlaus lyst þeim su Ment hañ tañ.

Ep þier Lausn wrvegga fyñer / Ei være
Þørn a Þynu niñe/ Hvad skal þier myn Mal
tyd þa / megner þu siælpur Hiælp þier ad þar.

Ep þu trwer an Huga hreinum / og jafnar
med Miñe þynum / Velskickadur þa verdur
þu / Vyst nærer Gæl þyna Fæda su.

Avøxt beñañ ættu ad syna / Elska skalltu
Mæunga þyna/ Og þeim giarnañ Adstod sieret/
Eins sem ad Christur hefur þier giørt.

V.

JESV þyn Miskunn miøg sæt er / Og miwka
Hiartans Glede hier / umbrañ Hunæng og
allt hvad er/ Ymar af JEsu Nafne hier.

Syngiast eckert Sætara mæ / Nie seigiast
Gledelegra þrá / Huxun er eingeñ hærre ad þar/
Eñ Hiærtañ JEsum ad mtiast æ.

JEsus er Von þm Yndrast tañ/öllum Mis-
ur sem bidia hañ/ Heim er hañ leita/ Kwi ur
añ/ med Lyfin vill græda sierhvørn Mar.

JEsus Sætleike Hiartans byr / Hugarins
Ljoos og Brunur nyr / Ell Heimsens Glede er
þa tyr/ Ep Laungun Hiartans til þyn syr.

Tunga þad eingeñ tala mæ / nie Tran ut-
skyra nockur þa / Oreynder tiærad gngvet þa /

hvad Elſku er JEſu gott ad nam.

JEſum i Hvylu huxa eg / Hiartans i læſtum inna Veg / Aſtundan ſu er Jnæleg / Openberleg og Heimugleg.

Eins og Martu angradr Gied / Eg ſæke JEſu Grapar Bed / Hiartans Sorgbullu Hroapr med / og Hng / had Augun pau ei ſied.

Hans Legſtad Tærum helle eg i / Hiartad mitt Svalar ſier med pvi / ad JEſu Footum fell eg a nę / J Fadme heim eg læſtur bi.

JEſu Yndrunar Kongur kiær / Kongur Sigrande miog præbær / Omælanlegur Almur ſkiar / Æſkelegaſte Fiær og nær.

HErran vor milldur hiau oſſ buy / Heilsgum Gapum uppfyll pu / Hugſkots Myrkrum fra Mønum ſnuy / Med pinum Sæleke Fad oſſ nu.

Hvønær ha kiemur Hiartad i / Helgur Sannleike / luſer pvi / Heimſins Fanqtu hverpa Sky / Hrein Elſka kviknar uppa nę.

JEſus Sætaſta Elſkan er / Almur Sætaſte pyrer mier / Puſundfalldlega Pocknan ber / Puſundfalldr meir en ſkiltum vier.

Hans Krael bevyſa hellſt kan pad / og Heilagt JEſu Dreyra Bad / Oſſ ſem Lauſn hepur ætvegad / og vid Gud Fodur forlykad.

JEſum pecke hvær hellſt ſem kan / hans Aſtar leite ſierhvær Man. / JEſus ap voar Elſku brann / Elſkan breñande pinur hann.

Elſked pann er ſo. Elſkar oſſ / Elſkune mæte Trwar Roſſ / æſtunded ſlykt ylmande Hnoſſ / Med Aſtar Bæn og Tæra Foſſ.

Min JEſu HErra Myſkuuar / myn Hugg-

um

un allrar Gledeñar / Bruñur Sætleikſins Sadningar / og ſaña Hiartans Fagnadar.

Miñ goode JEſu gieꝑ mier þa / Gnægd aꝑ þiñe Miſku ad þyg / veit mier ayn Enda ad vera þier hiaꝑ / Vegſemd hyna og Dyrd ad ſia.

Myn Tunga vęſt Overdug er / Veit þo ad ecke þeygia her / Elſkar hyn Digrþung eyku mier / Allena gled eg mig i þier.

Elſkar hyn JEſu allrhd hier / Endurlyſ gunen Hiartans er / ayn Leida ſaña Sadning lier / Sælena hyngrar epter þier.

Hvar þig ſmackar / þig hellſt gyrneſt / hvar Sal þig drack / þar til er þyrſt / Hiartans nein ecke næger Lyſt / Nema vier elſkū JEſū Chriſt.

Hvørn þu dryckiar med Aſtar Nl / a Sætleik hynum þiñur Skil / hvad ſæll er ſa þar huxar til / Hiartanu gelugur þa i Vil.

JESus er Eingla Heidur hyr / Heyrneñe Glede / Saungur ſkyr / I Miñe Hunangs Munn vr dur / I Hiarta / Lyſſins Dryckur nyr.

Glooande hep eg Eyend til hyn / Miñ goode JEſu kom til myn / nær gledur mig ſu Nalægd hyn / nær þær mitt Hiarta Laungun ſyn?

Søñ Elſka JEſu ſyndelig / Siukan aꝑ Elſku giører mig / Sæte JEſu mier ſyndu þig / Sælen myn þar vid gledur ſig.

JEſu þu ert Myſkuneñ meſt / mieg Wæſom Glede i Hiarta beſt / aꝑ Goodſemd alldrei End miñ lieſt / Giefdu mier þig ad Elſka beſt.

O hvad good JEſu Elſka er / Aſtad ei ſtunda Syndum vier / Æ ad eg deya mætte mier / Miñ JEſu / So eg lifda þier.

O JEsu Sælar Vnun trw / Allra særaste min JEsu/ hyn leita Tæres nækvæm nu/nærst er Hiartanu Gyrndes su.

Hvört sem ad geing eg ut eda in/ Eg hreye JEsum Herra min/ hvad gledst eg vætt þa han eg fin/ Hvad þeigen vid þan Sxtleikin?

Myns JEsu Fadm ad minast vid / Meira gledur enn Hunangid / þa vier teinglumst hans hyxgre Hlid / Hiartanu finst ei langsom Vid.

Hvört eg leita / mitt Hiarta sier / hvad eg gyrnest/ þad fin eg hier/ Siukur ap JEsu Ast eg er/ allt Hiartad brennur nu i mier.

Ep þu so JEsu epter hreyr / Alldrei slockna Kiærleikar þeir/ Ast su hyrnar enn ecke deyr/ æ/ tyd vex hun og Evlknar meir.

Su Elska brennur syndelleg/ Sætnar og verdur undarleg / Med Vndrun smackar Astudleg/ Astudleg Gleden Farsælleg.

Su Elska kiemur opan ad/ I Merg og Hiarta finnur Stad / Hugarens Astar Jnna Bad / Aunden myn gledur sig vid þad.

O þad nærsæla Astar Bæl/ upptendrar myn/ na Gyrnd og Sæl / O hvad sæt er sw Svala Stræl/ Son Guds Elskar Hiartad og Mynl.

Sæll JEsu Meyar sæla Sæd / Sætleikur vor og Elsku Dæd/ Pier Valld/ Dyrd/ Heidur/ Heilsa/ Ræd / og Hroosun Gudleg æ sie tiæd.

Kom/ kom þu goode Kongur næd / kom þu Vegsemdar Fader kiær / Syn vorum Hug hvad sierru skiær / sem nu ad Hiarta gyrnunst var.

Stæ/ JEsus þegre enn Soolen er / sætare en Balsam finst han mier/ umpram Ylm allan Yl/

ma

ma ber/ Elskulegre en giørvallt hier.

Hans Smeckur hræret nu a mig/ meirn Ximur kañ ei japnast þvi/ Mærtbana Pænkeñ er hier i/ Elskuñe stytta hrylo eg bij.

Hier vid uner sier Huguriñ / hier miñar Elsku Gnægd eg þiñ/ þu ert mijns hiarta Hroosi uneñ/ hErra JEsu Frelsare miñ.

2 Kom þu hiartans Elskañ mijn / Eins og Fødursins Mægt / er þijn / J himna Dyrd sem a þier skijn/ Ovinur þijn maa shamast sijn.

Eg skal þier pylgia æ hvørt þer/ eingeñ kann stytta mig þra þier/ hiartad mitt JEsus hepur med sier/ Hroosun Mannkynsins JEsus er.

Fagne nu giørvall himna her / himnaña Porteñ opna ber / þeim Sigre hroosar sijngium vier/ Sall herta JEsu Dyrd sie þier.

Kongur Vegsemdar / Kongur hyr / Kongur hroosande Sigre byr / Frelsudum JEsus Frelse byr / Frelsarans Dyrd ei verde rytr.

Þu Brunur allrar Blessunar / Blessada Klooslo uppe þar / greid burt Skyeñ Ogledenar/ Fiep þu oss Byrru Vegsemdar.

Þig prysar allur himna her / heidur og Dyrd hafi sijngur þier / JEsus eirn heimeñ upplyser / og oss vid DKorteñ Friopæger;

Stioorn JEsu Frid, uñ Eilyfd a / yper vorn Stilning geingur sa/ hiartad mitt gyrn est hafi ad þui / hønum eg þeigen vilde nai.

Til Fødursins uppstygeñ er / allum stioorn-andi Dyrdar her/ mitt hiarta burtu hrarp þra mier/ hErran JEsus took þad med sier.

Veitt sie þier JEsu Vegsemd ein/ Vird-

ing/

ing/ Lofgiörd og Bæna Tær / Lær þu oss Herra Lyfsins hær / Lifa hia þier um Eilyfa Ar/ Amen.

VI.

Þvnga mijn ad Hiarta hlióde / um Helgasta Lykama þañ/og kroptugasta Christi Blood: ed/ sem Kvittun ollū Heime vañ/ Kongur hæd ste Lijden leyste/ Lyfse Avøxtur giørdest hañ.

Oss var gieffen/oss var fæddur/ ad hreinustu Jomfrw sa / medañ i Heime hier var stoddur / Hialpar Oreigen leidde a/Æfe syna/so lier dvgi na/ Sierhvør Skiepna undrast maa.

Nodir seinustu fat ad Borde/sialfur Christ ur Brædrum med/ Mynduga þa Mælty giør de / ad mætte pylla Lofgmæled / med Hønd um hreinum/Lærefveinum/sig til Fædu giefa rad.

Holld i Braude / Blood i Vyne / baud ad være Christur kiær / þo þad ei pyrfte Skilning skyne/Skynsemd Manns þvi ecke nær/Trw alli eina/Hiartad hreina/ hier nogleg a stadfest þarf.

Helgedoom so hvañ aller / Heidra skulum allan Tyd / gamlar Lofgmæls Foorner palle / pylgium Drottins nyum Sid. Trwañ mæta / best mun bæta / Manvits Skorr hia Christi num Lyd.

Sønum Gude Son gieranda / Og Syne gietnum syrer Vpphas / og Huggaranum Helgum Anda / hvør þeim bardum kiemur af / Æ skal syngia / Sierhvør Tunga / Saña Dyrd / Heidur og Lof.

Packlætes Psalmar epter medfeked Sacra-

Sacramenkum.

Christe vier aller þøckum þier / þa sætu Ast þu oss synder / Vr þu gabst oss þig allan hier/og allt t Dauda þig pynder. Svo ad vier yrdum Synda þrý/ sialfs þyns Bloode wthellter þvi/ Svo yrdum vier ei Tynder.

Þvi er þad nu uppfyllt so / ad hans Myskun vier hliootum. Syndana Lausn og sæta Rod/ Sigrar hans Elsku nidotum / Semium Traust og sierlege Rad / So ad vier eige þessa Nad/ Med Gerw ap oss briootum.

Þin þagra Lykama til Fædu gabst/og bleckst oss þitt Blood ad drecka / Ad auka so vorn Anda Krapt/ Og illum Gyrndum ad hnecka. Endurbædingar ebl þu oss Aud/Er Fæda þesse Barna Braud/Riettast skal ei ad Røckum.

Hialp so vier kunnum Kiærleiks Verk/Christnum Mønnum ad veita / vel sem þyn Riching vysar sterk / vier mattum þyn Børn heita. Þier tilærætter þeinkium ae / Þyns Aptans Mals ad neyta so / Og eige ap þri breyta.

Medan vier lifum hier t Heim / hans Velgiørda vier minnumst / Hans Kvøl og Dauda ad kynna heim / I Kiærleik þar um þinnumst / Þar til Ryked higgium vær / Þad sem aungvan Enda þar/ I vysum Føgnud þinnumst.

Skalbum Gude vier seigium Dyrd / Hans Syne/ og Helløgum Anda / Sem ad Upphafe vt var skyrd/ Og æpenlega skal standa/ Og um Alder Alda meir/ Amen seige aller þeir/ sem Gisterun hier vill vanda.

Aftar.

Gud

GOd vere Lopadur/ og so Blessadur/sem oss bædt hefur alla sialfur / Med synum Lyk-ama og med synu Bloode/Pad giefe oss Herra Gud til Gooda. Kyrieeleison.

Herra fyrer helgan Lykama pin / hvar ad Jomfru Mariu er komen / og fyrer pitt pleck-lausa Blood / Frelsa pu oss ap allre Naud / Kyrie eleison.

Pitt Hellaga Hollo / er fyrer oss utgiefed/ I Daudan / so vier peinglum Lysed. Astgiop storre eingen maette pinast/ ap pvi skulum vier heitar minast/ Kyrie eleison.

HErra pyn Elska hvingade mig / Paug Vilduer ad syna samlig / Vora Sekt hefur Blood pitt bætt / Vid Blessadan Fodue oss alla sætt/ Kyrie eleison.

Blessan sinar Nadar Gud oss giefe/ad gaung um hans Veg alla Aefe / I hreinre Ast og or-uggre Tru/ So oss sie hellnæmi Fæda su / Kyrie eleison.

Herra/ Pin Ande sie oss ætid hia / Og giefe oss sapnan pa Naud ad pat / Ad pyn Christne / pitt litla Lid / Life i Samlynde og Frid / Kyrie eleison.

Pegar aungver ganga til Guds Bords syngest um Adventu Tyma.

HAlle oss Gud vid pitt hreina Ord / hindra Pavans og Tyrkians Mord / Sem vilia J'Esum Son pin sia/ Synum Velldis/Stoole hrunden pra.

Syn pyna Magt O JEsu Christ/ ollum

Herru

Herrum þu ſtiornar vuſt / Oſſ þýna Chriſtne auma ver/ Æpeñilegt Lop ſo ſyngium vier.

Gud Helge Andc Huggun trew / Hiærd þiñe giæp Samlyndt nu/ Vertu hia oſſ epſtu Meyd/ Or Dauda tñ i Fognud leid.

Þiñe Kyrkiu og Chriſtnum Lyd / Kiære Fader hlyp allañ Tyd/ Halit þu oſſ paſt i hreiñe Trw/ Hernad Ovina bræ oſſ snw.

Aull Svikrad þeirra Onyt giör / Illſku ſiñe ſo mæte hier / Giep þeir ſteypeſt i Grop þa tñ/ Sem grapa/ ad ſkada Sognud þiñ.

Fullkomlega þeir þeckia þa / þu Gud liper og ert oſſ hia / Hoop þeim ſem hepur a þier Trw/ Hiælp vollduglega vriter þu.

Fyrr Lausn og Frid/ þiñ Lydur hier/ leyne og berlega ſyngium vier / þier Guds heilagre Preſtingu/ Pacter/ Lop og Dyrd ad Kilyppu.

Edur/ Ton/ Bære nu Gud oſſ ecke hia.

O Gud bygdlud æ ſie þier / Orvaleñ Chriſtne hreina/ ſvo hun japnañ i Heime hier / halldt eſt þyrer Mæd þýna/ Lætt þýna Mage og Soo ma ſiæſt / Sæta Huggun og ſæña Aſt/ Vilter oſſ Aumum ſyna.

Þott moodgum þig a margañ Veg / Med Synd a hendrum Deige / ad þýnum Villa opt og miog/ Unger og Gamler hneige/ hegern Dag ſtyrker oſſ Huggun ſu/ hepur þri lopad ſialfur þu/ Syndugs Dauda vil eg eige.

Þa fullkomlega fordaſt vill / Framperde ſtre hid liooda/ Og vidurkieñeſt Verk ſyn ill/ Velperd og Lyd ſkal hliooda/ Hug vorn gledur ſu Huggun væn / heyra virdeſt þu vora Bæn / Lætur

oss Mædar njoota.

Fyrer þitt Nafn oss þrelsa nu / þra vorre Mædu længre / þeim bundner eru blarga þu / burtu þra þeirra Angre / Hoop þñnum Christ-ne halltu vid / Huggun veit þeim og goodan Frid / J Heims Astrydu strængre.

Sem Borgena Bethulia/ briioota vilde med Sverde/ Holopherneo/ sem hafde þa/ Hatur a þinu Orde/ Leyster þu i þeim litla Stad/ Lyd allan sem þig þafnan bad / Frw Judith þad pullgiørde.

Eins er nu Jion staddr þñs Borg/ sokum Fiandinga þiña / ap Vesolld bwen Strit og Sorg/ Sækest hana ad viña/ Alleina þu Guds Einka Son / Ert beñar Vernd og Hialpar Von / Hiastod lat hana þiña.

Heilagre Christne halit þu vid / Heidner so alldrei eyde / Veit þu oss DRotten Vernd og Lid / Vid Discipula Flærd og Reide/ Send oss ap Myskun saña Trw / So oss til Enda styrke sw/ og i Lyp til þyn leide.

Heiderum Gud Fodur og Frelsaran / Fyrer Myskun margfallda/ Og Heilagan Anda Hugg aran/ hyggr oss vid Trw vill halda/ Dyrd Guds sem var i Vpphafe/ Eins nu a Jordu og Himnum sie/ Vm allar Alder Alda.

Vm sialfan Jesu Thman.

Sijnged Gude sæta Dyrd/ Jion og øll Christ-en Hiørd. Par med Lof og Packargiørd / nu byrtest sa/ sem padde Mey Maria. Fram-kom allt sem fyrr var mallt ap Gabriel. Eya/

Eya/

Lya / Jomfruen bar Gud i Heim / Fadirenn i Syne peim oss reed i Sætt / Nu i Dag augl lystur er / auglystur er / i Jsrael / Kongur hær sem Meyan klær oss hepur pædt. Dasamlegt er Drottens Nafn / Emanuel / um hvad audur sagt er fyrer Gabriel.

JEsum Christ i Heim oss bar / Jomfrw sem hans Mooder var / Vm Manns Vølld ei visse par. Nu byrjest sa / sem pædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mælt / etc.

Fæddum Konge pagne Plood / pagurt synge Børnenn good / Seige hvør sem hepur Hlioed. Nu byrjest sa sem pædde Mey Maria. Fram kom allt sem fyrr var mælt / etc.

Zion lofa Lausnaran / Lyp / Gipp vora Gud og Man / Synd og Avøl oss svipte han. Nu byrjest sa sem pædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mælt / etc.

Fra Jolum til Kyndel Messu.

MJlde JEsu sem Manndoom tookst / i Maneiu Jomfrur Kvide / Par med Heill og Hialpræde jookst / hoprium sem a pig tryde / Pu sanst vora Eymd og Andar Tvoon / øllum var bvenn Skøm og Smæn / og sa eilipe Daude.

Nær oss virdrest aumka pig / ei kunner pau leingur lyda / ad Diøpull kiome oss under sig / Kirn vilder fyrer oss strida. Ap Himnu komst i Heim til vor / hoopst oss pyi Lausn og Fridur stoor / Fyrer pin dyrstan Dauda.

Og pu hepur oss øllum sagt / A pig skylldum vier treista / Offur pitt / Hlydne Ast og Mage /

aþ Syndum hefur oss leyſta. Eplauſt þvi ſetz ium a þig Trw/ allt þad fyrer oss lofader þu/ alldrei kañ oss ad breſta.

Vor Brooder kiær þu ordeñ ert / æfiþ vilt hiá oss byggia/ Verndz og Adſtod oss veitter hert/ Vier vilium hiálp þyna þiggia. Þad er oss Gagn og Glede ſtoor/ Guds Son ordeñ er Brooder vor / hvad niá oss ſyndaſt hryggia.

Heidrum og lofum hERRañ vorn/ hañ eitt oss Endurleyſte / Vier erum med þier bleſſud Børn / Brooder vor JEſu Chriſte. Gledie oss japnañ Gæfa ſw / Gude þøckum hañs Aſt og Trw/ Lyknſamañ ſig auglyſte.

A Kyndel Meſſu.

Natturañ øll og Edle Mañs/ er ſpillt i Adams Falle. Erfdum vier Syndar Jllſku hañs / erum þvi tynder aller. An hiálpar Chriſts/ſem Auma vyſt / aþ þeſſum Voda kyptte / þar i Adam / oss øllum kom/ Guds Reide yfer oss ſteyptte.

Ormurin hefur Evu gliñt / aþ Guds Veige ad falla / Ordum Guds hefur hun ei ſiñt/ hier aþ kom yfer oss alla/ Eilyfur Deyd/ So noog var Vreyd / Vard Guds ad ſenda vilde/ þa Lyk nar Von / Siñ ſæta Son / Sem Lyfi oss veita ſkylde.

Sem nu aftarleg Adams Vølld / Alla Fordæmda giøra / So komunſt vier fyrer Chriſti Skuld/ J Kiærleik Guds vors hERRa/ Og ſem øll Mañkynd/ J Adams Synd/ Erfde eilyfañ Dauda/ So hefur Gud / fyrer Chriſti Deyd / Freiſad oss fra þeim Voda.

Vor

Vor Gud gaf Son sin ollum oss/ þa yfer oss var hins Brøde/ Hann er dæin og hieck a Kross/ hæden i Himna Hæder/fyrer þ til syn/fra Daudans pyn / Frelsat oss ef vier trwin / a Frelsaran þin Faderen ann/ Fra Daudans Ogn oss snwum.

Hann er vor Vegur / Lijd og Liaos / hreirn Sanleikur og Lyfsed / Guds Rad og Ord sem ollum oss/ af Fødurnum er gefsed / Og a þad Traust/ Efunarlaust/ aller meigum vier voga/ oss helldur hann/ So eingen kann/ wr hans Hønd um ad draga.

Sa Mann fra Gude fallen er/fynur ei Heill nie Glede / af Mønnum Traust sem ætlar sier / en ei af sialfum Gude / hvor adra Von/ en a Guds Son/ hefur i sinum Huga/ Satan mun þann/ hin sama Mann / Sigra og yfirbuga.

Hvor a Gud trwer og vonar vyst / verdur stødugur standa/Bygd hefur sa a Biargc reyst/ þo bree hønum til Handa / Mæda og Neyd / Men hafa þad sied/ mun sa þo alldrei falla/ sin hefur Traust/ a Herranum Christ/ hann frelsar Trwada alla.

Hier bid eg nu af Hiartans Grunn/ Herran ei fra mier take/Sitt liufa Ord af mynum Munn / ad mig ei Synden sake/sem byr i mier/ best treiste eg þier/bregst þu i øngvu Voda/ Hvor sem vid þig / Kann halda sig/ Hrædast þarf sa ei Dauda.

Pitt Elska Ord oss kienner rietta/ kunnum þvi ei vilt para/ hvor sem þad þar i Hiarta sett / Hlytur strax augliost vera/med Gixsku Hatt / Sig byrter bratt/ Blessud sie Guds Gafa /

Guds Ande klær/ Er ßllum nær/ Sem a hønum Von hapa.

Fyrsta og Aftan Sunnudag i Nyuvikna Fostu / eirnest fra Trinitatis Natthø til Tyunda Sunnudags par næst epter.

ALLer Guds Pioonar athugrd/ ad hßs Gwa vel porstanded / Synged Guds Lop og Prekiked/ Og hanns Pioonustu vanded. Med Dygd og Trw um Dag og Nætt / DRotteins Ord vel a allan Hatt/Byrted/ Breided um Landed.

I Helgedoom/ Hiarta og Sioon/og Hendur skulud upprietta / mælled Gud i ydar Boon / um Velferd allra Stietta/Oppur JEsu og Ast verk med / Endurlausn og Naad prediked / sa allt Foolk pakke petta.

Boded Guds Sønnud Blessan pa / Bood Synda og Klettlæte/ Lyst eilyst Gud pig lære pa/ Lausnarenn JEsus sære/ pyrer syns Gudspialls Sanleiks Ord / Sa sem skapade Himen og Jørd/ Mein pitt og Mootgang bæte.

Fødur Syne og Anda sie/ Ahost Dyrd um Jørd og Himen / Eins sem hun var ad Oppphape/ An Enda verde prameñ. Vieñ oss ad hall pa Christeñ Sid / kvittast og skiliast Synder vid/ Sa pad vill/ Synge Amen.

Um Fostu Tymast.

GJørvøll Christneñ skal glediast nu/og Gude Lopsaung pæra/So ad i Ast og sannre Trw/ Syngia kynnum og læra. Ad siælpur Gud oss syn de hier / Sætiustu Naad og Dæsemder / Gap til pess Giallded dyra.

J Dißpuls Fiötreū eg þangeſt lau/Faar Daud ans vyſt eg ſkylde / Dag og Natt mig ſærde Synden þa/ Sw mine Fading þylgde/ Æ japn añ vox mijn Synda Sekt/Sigrade Lipnad miñ ſo þrekt / Til allrar Jllſku tælde.

Ogylld voru mijn Verkeñ þroom / Vanſt þeim ei mig ad ſtoda / Stoalþraded þige Gude dytrañ Doom / Daudlaus til alls hins Gooda. Hugvyſla pleck mier ſu Hrelling lioot / hia mier var Daude cñ eingeñ Bot/og vyſ Helvytis Vode

Eilyþañ Gud angrade þa/Eymdeñ mijn myrg wr Natta/ þañ nijñteſt ſyna Myskun a / Mier vilde hialpa lata/ Sett Fødurlegt mier byrte Briooſt/ med blijdre Nand eñ øngvum Plooſt / Hañ Koſtade dyrt miñ Bata.

Mælte vid kiæra Sonen ſiñ / Sie eg Mael Nand ad giepa / Far nu til Gonur mæte miñ / Mæſtyne aumu ad hlyþa / Leys þad ap ſærre Synda Kvøl / ſtoalþañ Daudañ þu ſtan i Hel / Laut þa ſo nied þier lipa.

Gude Son i Heim vitiade vor / Villa ſyna Fødurs þylde/ Fædde þañ Meya Mooder klar/ miñ Brooder verda villde/ Gleck hier med aumu añ Holldſins Hatt / Og hulde mijg ſiñ Gudi dooms Matt / ad Satan ſigra ſkylde.

Mier ſagde þañ/ þier hallt vid mig/ heite eg þier goodum Villa / Eg giep mig ſtoalþañ þram þyrer þig/ til Frelſis þier lat mig tvelia / Þvi eg er þiñ / Og þu ert miñ / Og þar eg er / ſkallt vera med mier / Dißpull ſkal oſſ ei ſkilia.

Mijnu Bloode wtheller hañ / hier med Kype mig ſvipter / hier til hins beſta eg þetta vañ /

þijn Trw huase þar epter/ sialfur Daudenn sigradur var / Synd þijna mitt Meinleyse bar / So ad Andar Hvijld þu hrepter.

A Himna aptur til Fødursins ter/þra þessa Lijfsins Hætte / Ad eg Myskun ætvege hier / og Anda þann senda mætte / sem hugge þig i hvørskins Kvøl / So i hreinnre Trw mig hedan er vel/ Og a Leid Saðleitta þijn giætte.

Bod mijn og Verk þau byd eg hier/ i Breinne og Rienning ad sijna/ Guds Lof og Dyrd ad ebler hier/ og auker so Christne mijna/ Gemning um Maña sia þu vid/ sem saurga þenann Himalpar Sid/ Þeim Skilmæla skallt ei tijna.

A Paskum og til Nyttasuñu.

GVds Son i grimu Daudans Bønd/ Gierer Byrer Synder Maña/ Vppreis nu liooss med Lijfe og Aund/ Lijfed gap oss þad sæna. Fyrer þad skulum vier Fødurenn nu / Fagnande lofa ap Ast og Trw/ og syngia Halelula/ Haleluja.

Daudann gat eingenn sigrad sa/ er sialfur var Lestum bundenn / Ap Sonum Maña satt skal riæ/ Syndlaus vard Eingenn pundenn/ Þvi kom sw dapra Daudans Þijn/ Deyddc allt med Krapte sijn/ I Herpistrum so hiellt oss ha/ Haleluja.

Einglerenn Guds Son JEsu Christ/ I vorn Stad er nu geingenn / Syndena vann hann so med Lyst/ Sigur er a Daudann peingenn/ hanns Grimleik allan burtu bar/ so Børn Gyds skadar nu ecke par/ hagur Svepnhøgg ve heita mæ/ Hale.

Eitt Stryded var migg undarlegt/ þad ættu Lijf og Daude/ Lijfed svipte hann sinne Magt / og sigrade hanns beyskn Mayder / JEsu Daude

eyde

eydde hier / þeim Eilyfa Deyd / sem Skriptenn tier / Eirt Gabb ad Daudanū giordest þa / Hale.

Vort Paska Lamb miog Prydelegt / plogum vier JEsum ad kalla / ad Kærleike hiā a Krosse steikt / J Kvolene pyrce oss alla / Hvors Blood er dreipt umm Hiartans Root / Pvi helldum vr Trwnn Daudanum moot / Oss kann ei skada Kvalarenn sa / Haleluja.

Pessa Hatyd so hølldum var / med Hiartans Glede og Ynde / Pvi sialfur JEsus Son Guds kiær / Sigur / Veg Lyfs oss kiende / hann uppvekur Hiartans Pel / huggande oss ad Sorg um vel / Syndana Myrkrum solpter pra / Hale.

Saalena skulum vier sedia pyrst / med sønū Paska Braude / ad Hiarta elskū Herrann Christ / hvi Hwngur er burt og Daude / pad gamla Swr deig er horpud hier / hans Orded klart su Fødann er / sem lifande Trwna lypge man / Haleluja.

Leyste hann oss fra langre Nyd / hlootū Synd um og Dauda / med sine Pynu og sarum Deyd / So vier ei kiendum Nauda / Pvi rysum nu upp ad Synda Sid / Og Saurgun alla skilunst vid / So hlootum vier Fognud Himnum a / Haleluja.

Pharaonis sw preka Magt / borcyda er nu med ollu / hefur Christur hann underlagt / Og hrunded Fangelse illu / sem i Egypto arttū vier / En Christur sannur Moyses er / Israels Sølk um Frelse ad pau / Haleluja.

DAvidenn / riettur David ertu / Dyrdar Kongur O Christe / Sigur høfum ad sønū nu / Eins Krapt Goliath miste. Pharao Goliath Fornenn tveir / Fianda og Dauda merkia peir. Vor Hialp ad Christur kallast a / Haleluja.

A Nyſtofnu Hatid.

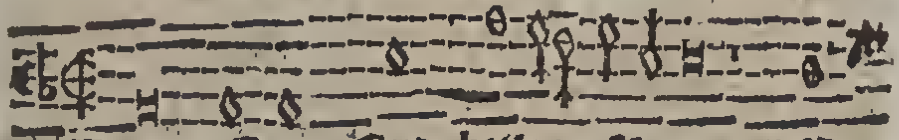

Kom ſ. Erra Gud hellage Ande / med
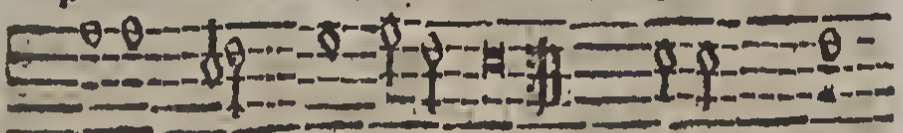
hxdſtre Nad uppfyllande. Herra Gud
ta Aſtſemd peim kvetetu med.
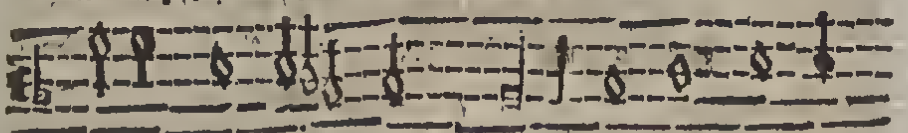
pyrer pitt Klooſed ſkiært / i Trw rietta
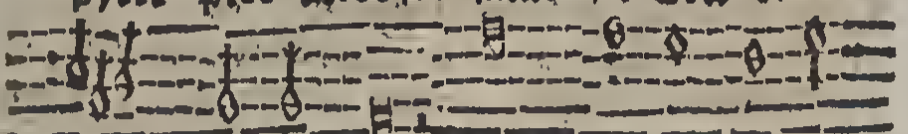
pieckſt ſaman pært / eirn Kyd ap ollum
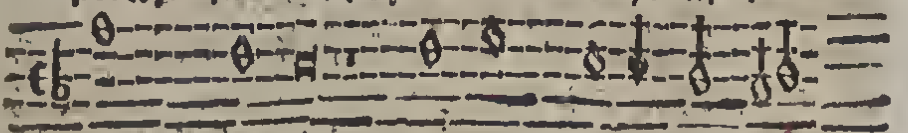
Heims Tungum / ad pier Gude till Kops
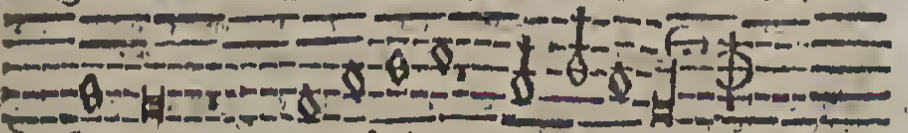
ſungium / Haleluja / Haleluja.

Bleſſada Kloos og beſta Sand / byrtaſt lært oſſ pyn Kypſins Nad / Rieſ pu oſſ riett ad peck ia Gud vorn / peſſ Fodurs oſſ ad ſæta Bærn / ſ. Erra Gud verenda oſſ Dillu pra / So Ditſku gora ei gyrenunſt a / Eſ trwa riett a Guds Son /

ad hiarta ollu til hans hapa Von / Haleluja / Haleluja.

Heilage Elldur huggaren sætte/ hialpen þin iapnast ad oss glæte / Fram ad halda Þioonustu hine/ Drautter þngvar ad oss line / HErra Gud þyrer þin hædsta Mætt/ Hollde Veikleika vorn styrk þu þrætt / Riddaralega so reynper hier / Rykt þitt sydar peingiñ vier/ Haleluja/ Halelnja

Fra Tyunda Sunnudeige epter Trinitatis til Adventu.

QErsaldene villde Gud/ Vinættu slykta veita/ Ecke sparade eitynn Mæd/ Eingieten Son sin særa/ helldur wtgaf hann / hialparan Gud og Mann / Trwa hvør Christo kann / Kristur vid eitynt Bann/ hinnaviist hlytur mæta.

Ei sende Gud sin eintka Son/ad heimen dæma skylde / helldur ad peinge hialpar Von / hvør a hann trwa villde. Hvør sem hann hreyp ur þrau/ þerdann Doom mun þaq/ þvi trwa vill ei a/ Eingieten Guds Son sa/ Ollum baud adstu Milde.

Arkvæde Doomsins er so vart: I heim kom Kloca þad cina / Men eisnudu so Myrkred svart / meir en þad Kloosed hreina. Valda þvi Verkin lioot / Vilid Guds sa gigter moot / ap hatre og heyktar Root / Hapnar ad vina a Boot/ ætlar so Illsku ad leyna.

Hin er Sannleika þrigger þast / þeyrar sier ecke i Kloose/ þvi Arhepn hans er lydur Lgst/ Kanne DRotteda þo hroose/ Goodverk þau greine eg hier/ Guds Mæd sem vann med þier / Rætt

Trw

Trw þa Auglyſt er/ Avøxt ep goodan ber/hvøh en Chriſti Børn ſier kloose.

Nier epter ſyngur Preſtureñ.

Drotteñ ſie med ydur.

Foolked Svarar:

Og med þinum Anda.

Þvi næſt a þeim Døgum / nær Foolk er til Altares / Syngur preſtureñ Epterfylgiande Packargiørd.

VEr þeckum þier DRotteñ Almætt ugur Eilyfur Gud / ad þu med þeſſare Neilſuſamlegre Giof hefur oſſ alla nærk / Vier bidium þyna Myſkunſeme / ad þu lætter nu þeſſa þyna Gæfu koma oſſ til alls Gagns og Gooda / og til vorrar ſannrar Truarſtyrkingar i þier / og til eins breñanda Kiærleika og Elſku a medal vor Jafnyrdis. Fyrer Saker Nafns þyns Elſkulegaſta Sonar JEſu Chriſti / Vors DRotteñs og NErra/ Amen.

Og nær cingeñ er til Altares/ þeſſa Bæn.

O NErra Gud Nimneſke Fader/Vier þeckum þier fyrer þeña þin Fodurlegañ Velgiorning/ad þu af þinne ſoo-

ru

ru Rad og Myskunseme / hefur giefed oss þitt Heilaga og Sæluhiælplega Ord / med hvørriu þu ogso hier hiá oss safnar þisse Christelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiuklega/ Gief oss þitt Heilaga Anda / ad vier med þacklætu Hiarta/mættum taka vid því/og skicka oss þar epter/ og alltíd og ýduglega fara vaxande i Christelegre Tru og Kiærleikanum/ og so loksens Sæluhoolpner verda/Fyrer þitt Elskulegañ Son JEsum Christum vorn Drottenn/sem med þier Lifer og Ríker i Einingu Heilags Anda / eirn sañur Gud / Frá Eilífd til Eilífdar / Amen.

Eñ um alla Langa Fóstu / á Sunnu og Vænadøgum.

VJer þøckum þier Gud Fader/ ad þu hefur giefed oss þitt Eingietenn Son JEsum Christum/Vppa þad/ad aller þeir sem á hañ trua / ecke fyrerfarest/heldur hafe Eilift Líf. Vier þøckum þier JEsu Christe / ad þu hefur bored vorar Synder á þínum Líkama /

og

og med þínu Bloode afmæd vorar Yf-
erkrodslur. Vier þøckum þier þu verd-
uge Neilage Ande / ad þu hefur giefed
oss þa Tru i vor Niortu / ad vier eck-
ert vitum annad til Sæluhiælpar / en̄
þann Krosfesta JEsum Christum.
Gief oss / O Gud / þína Næd / ad vier
fullkomlega truum / ad allar vorar Synd
er sieu fyrer JEsu Þínu og Dauda
Krapt oss fyrergiefnar. Vpplys oss med
þínum Neilaga Anda / Ad vier fyrer
JEsu Dauda / Daglega afleggium
Syndena / og alldrei sleppum JEsu ur
vorum Niortum / Þangad til vier siæ-
um hafi berlega i Eilifu Lifi. Þessa
biduum vier þig aller i Nafne JEsu
Christi vors NErra / Amen.

Hier epter syngur Prestureñ.

Drotteñ sie med ydur.

Fooltkd Svarar:

Og med þínum Anda.

Þar næst Blessunar Ordeñ.

DRotteñ blesse þig og vard

veite

veite þig / DRotten̄ lmte ſiſna Aſioonu liſſa yþer þig / og ſie þier Nndugur / DRotten̄ upp lypte ſiſnu Auglite yþer þig/og giefe þier Frid / Amen.

Epter Bleſſan er ſungen̄ ſa Pſalmur / ſem ſydar fiſt vid ſierhvørn helgan Dag/Og Lokſins epter Bænena/ þetta Veſſ.

FRid veit þu voru Lande / Volduge Fader Fyrr og Syd. Yþermøſtum øllu Grande/ og Undergiefnum þorda Lyd. Þa lydur ad Kyp/ſins Ende/ og liñer Heimſins Stund / Gief oſſ þin̄ Guddoomis Anda / ad gledie vora Lund / Fader og Sonuren̄ ſæte / og Sañleiks Anden̄ beſt / Han̄ geime vor og giæte / þa geingur a moote meſt.

Edur.

VOrs HErra JEſu Verndeñ blyd / Vere med oſſ a hoſtere Tyd / Gud hugge þa ſem Hrygden̄ ſlær / Hvørt þeir eru Flær eda Nær / Chriſtnena Eble og Auke vid / Yþervøllunum ſende Grid / Han̄ giefe oſſ øllum Hinna Frid.

Fyrſta

I. Sunnudag i Adventu / Messu Upphaf.

JEsus Guds Son Eingetenn/ Eilyfur Herra Vor. Ap hans Hiarta wtgeingenn/eins sem bad skrifad er. Su mæra Morgun Stiarna / myrk Hiortu upplysser so giarna / og allre Villu ver.

Hann þeddest oss einn Madur / a cystu Heimi sins Tyd/ hanns hetlogustu Moodur/ hielle Gud sin Miskunn vid/ han fleck Diofsul herrekt / Himnarike upploked/ og þæt oss eilyfan Frid.

Alls Heims Skaparenn. adste/og Fodurs Tignenn skiær/Eilyfur Herra hædste/ hygra Vald ei Enda þær/ Forda oss vel vid Syndum/ veit oss ad þig astundum / So þra hier ei þollum vær.

Laat oss i Astsemd hiafe/og Kyning vaxa hier/ad Trowenn aukast kyne/ i Anda pionum hier/ so ad þin Sætleik threina / Sal vor mætte vel reyna/ og til þyn verdum hytster.

Hyrt oss sem Hiartans Fader/ hiælpa og veite oss Lid / og gamla Adam beyder/ So giete nyr Lifnad vid/ sem hier med Huga hreinum/hana vill i þier einum/Ord syn/ Verk og allan Sid.

Epter Blessan.

Gled þig Guds Sonar Brwd / Gled þu þig vid þinn Gud/hygg ad hanns Hiælpar Rade/ hvar um Propheten spæde / Hosiana Heidur og Æra/ vorum Herra JESu kiæra.

Greitt wt ap Salnum gat / Glede hyna ad sia/ Syrg ecke Zions Lydur / Sonur Guds til þyn rydur/ Hos. h. og Æra/ v. H. J. k.

O sia ein Asna ber/ þann allra Drotten er /

Priad

Þr tæl hſis er þætt ad þiña/ þliott kañ þo Dauðan viña / Hoſ. h. og Æra / v. h. J. k.

Hañ pryder hoogvært Gied / og Hiartans Glæskañ med / Sa vill Mad ſyna giepa / ſiñe Brudur ann Epa/ Hoſ. h. og Æra/ v. h. J. k.

Opna þu porten øll / Jñcar Guds Son i Høll / þañ ſie hia þier til Gieſta/ Hælpræde allra beſta / Hoſ. h. og Æra/ v. h. J. k.

Kriſtu og Klade a Leid/ Kongſins med Auðmykt breid / Fooſked ſkal þæra Palma/ Fagrañ Vid/ og Loppſalma/ Hoſ. h. og Æra/ v. h. J. k.

Ongbarna agiætt Dal / allt ad eins giøra ſkal/ Sa hælle Saungva Skare / ſyna Lopgiørd ei ſpare / Hoſ. h. og Æra/ v. h. J. k.

11. Sunnudag i Adventu /

Meſſu Upphaf.

Jeſus Guds Son Kingiaſt/ pag. 62.

Epter Bleſſan.

Con/ Hrimuſc vort og Hwſcñ med.

Alar JEſus ad Teikn munt ſkie/ a Tungle/ Sooiu og Stiørnum / og Ognar Kwøl a Jørduñe / yper þeim Kwyda giørnu/ Hioor og Bylgur þa hliooda hætt / þyrer Hræddſtu Menn þa miſſa Mætt/ ap Heims þræbærum Fyrnum.

Kraptar Himnaña hræraſt þa / hyngad i Skye mun koma / Mannſins Sonur ap Himne hæ / Med Heilogum Dyrdar Klooma. Nær þetta ſkier/ þa hepted hætt/ Høpudeſ upp/ þvi nalgaſt brætt / Endurlauſn yder med Sooma.

Fyrer ydur virded Fyrir/ Trie/ og kleine Kyr ur Skoogar / þier vited ad nærre Sumre ſie /

þa sýna þaug þlomur nogar / Eins lýka þaß Tyd þetta skier / þeinred Guds Ryke nælægt er / Vtvøldum øllum þegar.

Saßlega Saßlega sagde þañ / Sveitten christna Maña / þorganga ei nie eidaß vañ / iñ til þess slýkt þær kaña. Jørd og Himnar þorganga þlioott / þølnar giørvallt og þrørnar skioott / utañ Guds Orded saña.

Eg trwe þvi sem þu sagder hier / sæte Guds Son og millde / Bid eg þu gleper vel Gaum ad mier / og geymer med Hlyßdar Skylde / Auktumier Krapt i Eymdum þeim / Sem yþerpalla þa þeßañ Heim / støduger standa villde.

Fødur Syne og Anda sie / vost Dyrd uiñ Jørd og Himen / Eins sem hun var ad Vpphape / an Enda verde þrameñ / Kieñ oss ad halda Christeñ Sid / Veittast og skillast Synder vid / Sa þad vill / synge Amen.

III. Sunnudag i Adventu.

Messu Vpphaf.

Jesus Guds Son Kingiteñ. Pag. 62.

Epter Blessan.

GJef þiñe Christne goddañ Frid / Guds Son uiñ vorar Tyder / þvi eckert høßum vier añ ad Lid / Kirn þu þytet oss stryder / Almattur Gud vor sañur Fader.

Þu eirn Hetlagañ Hug og Rad / Og heeint Framferde veitter / Giev oss þad Hiarta ad þiñe Rad / þijns Ords alleina leite / Epter þvi i Triuñe breyte.

Þo vor Miogiørd sie mørg og stoor / med

Naad

Nad virdest pad bæra / ad Lykn og Myskunn sye til vor / Lær oss ei Reide mæta / Fyrer JEsum Son pin sæta.

Vm pad bidium vier öll pyn Børn / ad Feld villier oss giepa / Med pine Hønd og milldre Børn / moote Ovinum oss hlypa / Pier til Lops so mærtum lipa.

IV. Sunnudag i Advenku / Messu Upphaf.

JEsus Guds Son Kingieteen. Pag. 62.

Epter Blessan.

Ton / JEsus Guds Son Kingieteen.

Gr Vitnisburdur hia valde / Vorrast nu gigrla hier / Er Johañes Judum tolde / Jætning hañs søn pad er. Fra Jerusalem peir sendu / Syne Levi vel kienda / Med Kyrdu Prestaña Her.

Peir prieittu ad hyrt hañ være / Enn hañ sa Christur ei? Hañ svarar sem hynn bære / Seigian de vid pvi nei. Ertu Elias proode / eda sa Spamañ goode? Nei kvad hañ pverr vid pvi.

Framar peir prieitta villdu / og pæra Svar hiim med sier / bædu hañ skyra skylde / skiotv lega hvar hañ er / og hvi eck tregde / Kirkyvad so lioost hañ segde / Rietr ap sialfum sier.

Johañes ansa nægde / Eg er pad Rædar Alood / sem Esajas um spæde / ap Eydemørku skood / Gætu Drottne hier greided / og gigred hiis rietter Leider / hugged nu Hiørtun good.

Fra Pharisæunum pooru / Fyrr greinder Sende Men / sem ap pm valder voru / vøktu pa

Spurning cñ/ hvi skyrer ep ertu eige/ap þrem ur þeim eirn eg seige? Ansar þeim ollum señ.

Eg skyre i Vatne ad Vanda/ veit þo hia yd ur hañ/ Midt i Midtu standa/ munud ei kiena hañ/ epter mig kiemur hin kiære/ þo kroptugur pyrer mig være/ Heimsins hiælpar Mañ.

Þo þrampallande eg pære / ad Footum þessa Mañs/ Verdugur ecke være/ ad vera þo Skoo Sveirn hañs. Sw Skyrnar Skikan kiæra / skiede i Bethabara / vid Jordan Judalands.

Eg er nu JEsu goode / þin aumur Kære sveirn/ kalla med hvellu hliode/ hvørn Mañ japnt sem eirn. Veit þu eg Veg þin greide/ og Volada til þyn leide/ sie trwr og hiarta hreinn.

A Joola Nattydeñe / Messu Upphaf.

Frelsareñ er oss Fæddur nu / hañs proom Moodir var Jeomprw. Ap Mañs Vellum ei visse sw/ J heim til vor/ ap himnum þoor/ su hellen stoor.

Med oss er Gud Emanuel/ Ord þaug bodade Gabriel/ um þad virnar Ezechiel/ Guds Fødurs Son / Giøp Lyps og Don / var giørdest Þioon.

Ord Davids vel uppfyllast hier / og hvad skrifa Spamennerner/ Christur sa Eingla Kongur er / hvørn Flarr Men sia/ i Jotu lar / Ein Mañeskia.

Herran opan ap himnum stie/ Herlade epter Mañkyne/ þvi vill hañ kvitt ap Syndum sie / Sal hvørs eins Mañs/ og hoolpen til Sañs / Med Myskun hañs.

Føllum nu til Foota Christs / sem Fæddest

oss

oss til Lausnar vijst / pieck oss a Himnum Frid og Vist / Sijnge hans Hijrd / Hønum Lof og Dyrd / og Vackargiørd.

Annad Messu Vpphaf / sem sijngiast um i Natt-Messune / ellegar og þau sieu hædi sungen.

HEidra skulum vier Herran Christ / ad hann Madur oss Fæddest / af hreinre Joomfrw Maria / Og þvi gledst øll Sveit Englana / Kyrie eleison.

Son Eilijfs Fødurs Eingieten / I Stallenum nu pijna Men / Vort auma Hold og Blood nu ber / blessadur Gud a sialfum sier / Kyrie eleison

I Mevar Lijfe hvijlest hann / hvørn vid Verøld ei lykta kann / sa er nu ordenn ungur Sveinn / sem øllum Hlutum stiornar einn / Kyrie eleison.

Eilijft Kloos Jngeingur par / alla Verold upplioomar / midr i Myrkre liomar pad Klos / Kloossens Børn pad gijrer oss / Kyrie eleison.

Sanur Guds Sonur Fødursins / sialfur vitiade Mannkynsins / ad leysa oss ur Eymdar Val / og Arfa gijra i Himna Sal / Kyrie eleison.

Kattækur kom i Heimenn hier / hans Myskunsemi ad peingium vier / og a Himne vroum Fudug er / Englum hellogum samlyker / Kyrie eleison.

Petta hefur hann allt oss veitt / ad fijna pad oss elskar heitt / Guds Christnenn øll þvi gledieik nu / Gijf þa backe ad Eilifu / Kyrie eleison.

Præfatiuna byrior Presturenn a þessan Mait.

DROttenn sie med ydur.

Diaknenn.

Og med þínum Anda.

Lyptū upp Hiortū vorum til Himens.

Diaknenn.

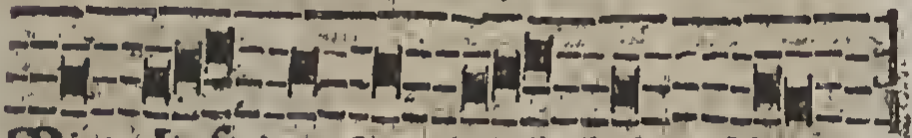

Vier hefium þau til DROttens.

Lattū oss þacka Drottne Gude vorū.

Diaknenn.

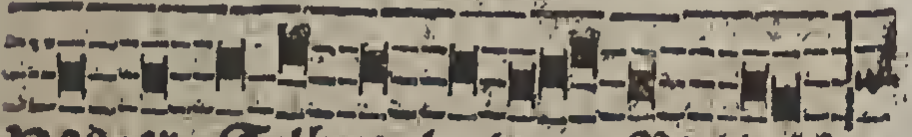

Það er Tilheyrelegt og Riettvyst.

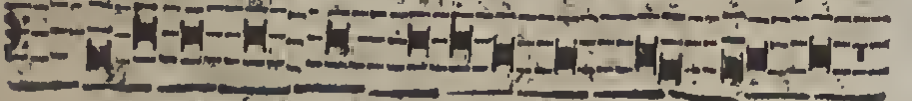

Sannlega er það tilheyrelegt og Riettvyst/

Skylldugt

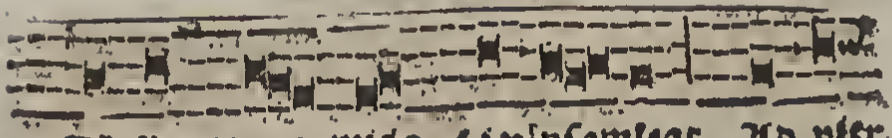

Skyllugr og micks Giæfpsamlegr. Ad vier

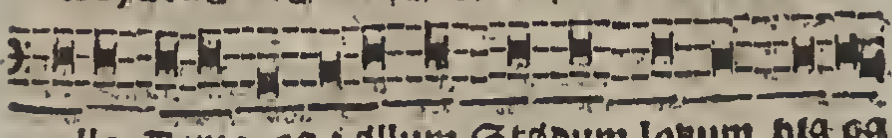

alla Tijma, og i allum Stødum lopum þig og

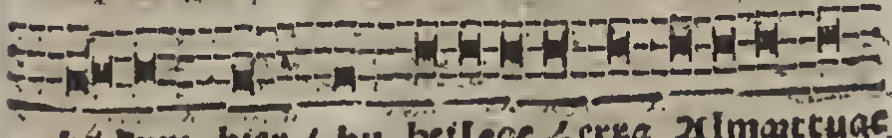

hædkum hier / þu heilage Herra Almattuge

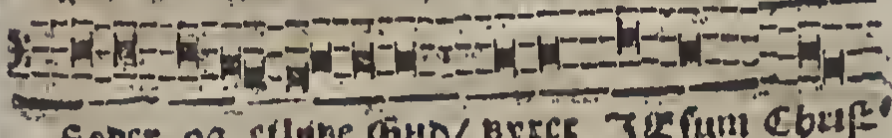

Fader og eilijfe Gud / þyrer JEsum Christ

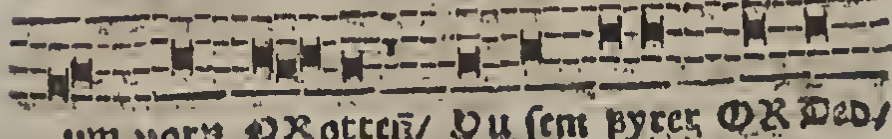

um vorn DRotten / Du sem þyrer OR Ded /

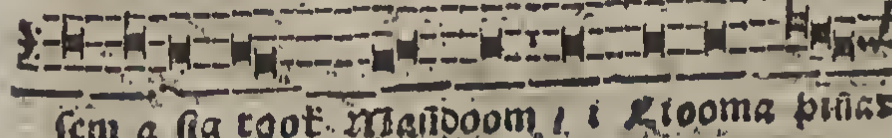

sem a sig raok Mannsdoom / i Kooma þinar

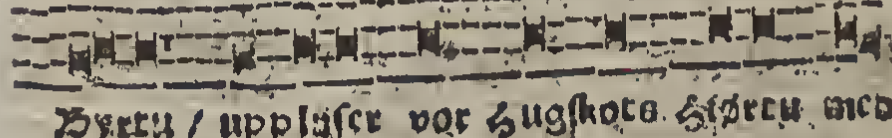

Byrdu / upplijser vor Hugskots Hiørtu med

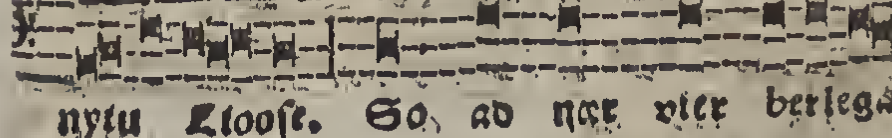

nytu Kooste. So ad nær vier berlega

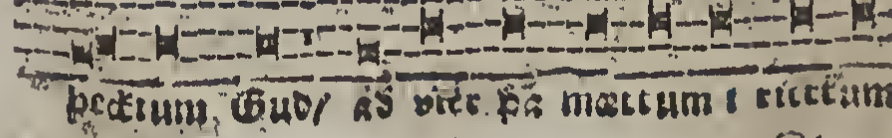

hædum Gud / ad vier þa mattum i riettum

Kiærleika / til sannrar Astar og Eyrndar

Oporgeingglegra Gluta / verda uppfoeitter

Og þar fyrer med Enginglunum og Høfud

Enginglunum / med Thronunum og Magtar

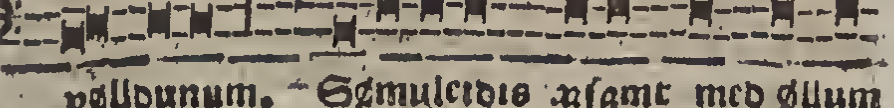

vøllounum. Sømuleidis asamt med øllum

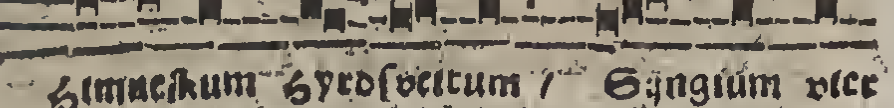

Himneskum Hyrdsveitum / Syngium vier

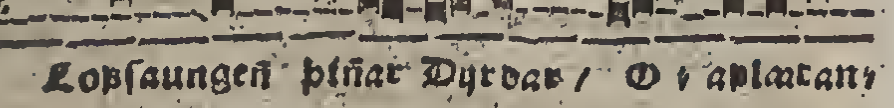

Lofsaungen fyrer Dyrdar / O / aplatan /

lega seiglande.

Sanctus.

Neilag.

Gef / lag / ur. Gef / lag / ur. Gef / lag /

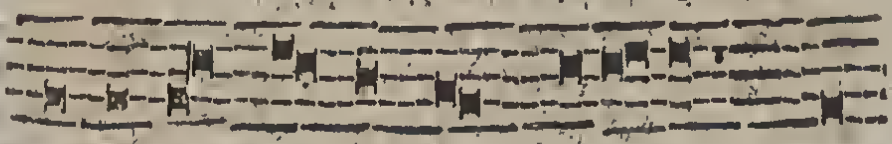

ur ert þu DRotten Gud Zebaoth / Himn-

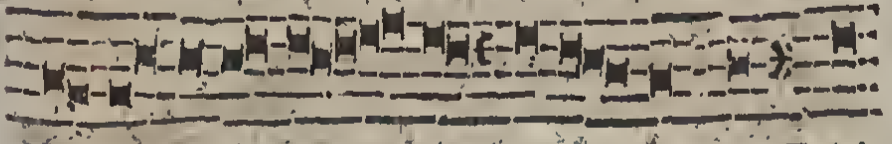

arner og so Jørden / eru full af Dyrd

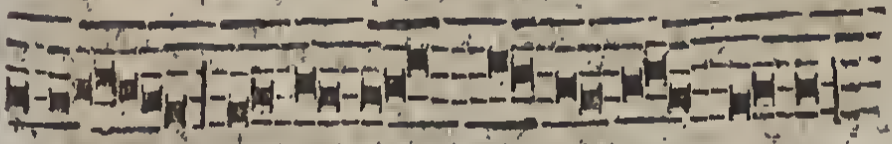

hine. Goolpna giør þu oss / Gudum.

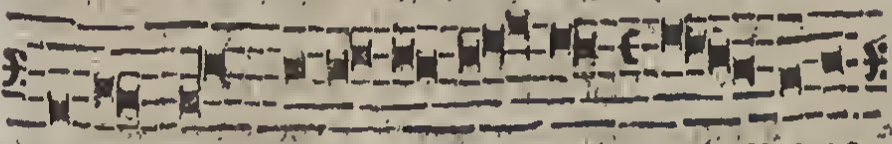

Blessadur sie sa sem kemur / Nafne

DRottens. Goolpna giør þu oss / Gudum.

Epter Blessan.

BOren er Swein / Bethlehem / I Bethle-
hem / best gledst af þvi Jerusalem / Halleluja.

I hørdum Stalle hvyleft sa / hvyleft sa / hvers
Ryke alldrei endast mun / Halleluja.

I Swse Oxa og Asna par / Asna par / Kie

lysur DRottenn Fæddur var/ Haleluja.

Vysser ap Austre þærdu fie/ þærdu fie/ Fagurt Gull / Myrru/ Reykelse/ Haleluja.

Fæddur ap Moodur Meyu var/ Meyu var/ Manns Vollt eingenn komu til þar / Haleluja.

Ormsins Spilling ei var a þeim / Ei var a þeim/ ap Bloode varu barst i Heim/ Haleluja.

Hann lyktest ossad Holldsins Mynd/ Holldsins Mynd/ hreinu/ og Djapn ossad Synd/ Haleluja.

Ad oss med Gleskju gjørde hier/ gjørde hier / Gude lyka og sialeyum sier/ Haleluja.

A Fædingar Hatyd Frelsarans/ Frelsarans/ Fagne og synge Christnenn hann / Haleluja.

Helgasta Preening heidrud sie / heidrud sie / med hreinre Trw og Packlæte / Haleluja.

II. Dag Jola / Messu Upphaf.

Frelsarenn er oss Fæddur nu. Pag. 66.

Epter Blessan.

Ton / Fader vor sem a Himnum ert.

Gode sie Lop þyrer Gledeleg Jool / Glade Skyn. þogur Riettlætes Sool / Guds Son uppran a Himna Hæd / Hier a Jørd gjørdest Kvinnu Sæd / Auglysest hann med Ast og Frid / Under hans Væng var Hialprædid.

Upplysta Menn med Ordsens Ment / allmarga hetur til vor sent / Hann vill med Fædurnum hlyckra ad / hvørium sem kunna ad þeckiast þad / hvør til hans leitar Huggunar / Hønum hann allderei þræa vysar.

Dæme Gydinga dærlegt er / DRottenn goodur þvi þorda mier / þeir villdu ei þitt Væng iad

Skiodl

Stipol / Villu / Myrkren hopnudu Sool / hwa helzta pyrer hErrans Magt / hardlega var pvi Eydelagt.

So ecke kome a mig stepnd / alls Riettlaata Bloods hin saura hepnd / hvor heim forherdtu hoofud er / sem hrinda DRottens Naad fra sier / Biepdu hErra ad hugi Ast myn / hyrlega take. Bodum pyi.

Vm mier ad snwast a vel vid / allum heim sem mier hoda Frid / Ad eg sem hreidur / Vnge hiu / Athuge Gagn og heidur min / Og audsveipur med Alsku Trauste / Adhyllest pyna Naadar Raust.

Og po eg yrde Eirn pyrer pvi / Vtpor ad reyna Stephani / Ep pad min DRotten hoknast hier / pessa hCrims reyne Opsoknir / Jæ po mig deyde dærleg Blood / Dyrmætt er pvi er pier mitt Blood.

Andlegan Styrk mier auktu pa / Er eg skal heime parta fra / ad Gied / hyr myna gliwpa Ond / Giepta eg JEsu i pyna hond / hormum myjum i huggun snw / og himnenum pyrer mier upplivk pu.

Sopna lat mig i sælure Roo / Sælan med belguni Stephano / og po eg taale Abels Neyd / Jn i pitt Dyrdar Fognud leid. Framfor myn sie / po pylleft Nytts / Fædingar Dagur til Eilyfs Lyfs / Amen.

III. Dag Joola / Messu Vpphaf.

Frelsaren er oss Fædour nu. Pag. 66.

Epter Blessan.

Ton / Vpan ap himnum hier kom eg.

hErra

HErra JEsu mÿn Heilsugiøp / Hiedur sie Þier og Eilÿpt Lop / Hiarta-Gled þitt og Heilagt Mael/huggar stoorlega mÿna Sal.

Þañ sem neitade Þrisvar þier/ þydlega apt-ur Nadader / og aphenter hønum Embætted / sem aumlega hande þorbroted.

Ad hañ skylde med Orde og Giørd/ ankvist ast þÿna Sauda Hiørd / hier ap merke eg þig Hyrder mīñ/ heite eg wtvaleñ Saudur þīñ.

Elur þu japnañ Oñ þyrer mier/ og Vmbod þitt þar til Brædrum lier / so Lønd þÿn ecke lyde Neyd/ Lytel Trv biargast vid þīñ Eyd.

Giørun Syndugs þu gyrnest sÿst / graetan-de ville hañ Leidrietist / Med þetre so meige þīña Frid / og þyrre Napn Bootum taka vid.

Johañes er þu Elskader/ uñ þig eitt Sañ-leike Vitne ber / Vñer þu hønum leynt og lioost/ og lagder sem Vng-Barn þier a Briost.

Hañs er Minning nu halldeñ þryd / a helgre þīñe Burdar Tyd / uñ Eilÿps Gietnadar Vpp-hap hÿna/ Vpphap lier vera Gudspialls sÿns.

Lareſveinn þesse styrkur stood / skudde hañ Guddooms Vitskañ prood/ adladest Glede/ Vn-adsemd / og eilÿpt Napn i Himneskre Sæmd.

Myskum þÿn JEsu mættug ein / mig giøre soddañ Lareſvein / sem Eilÿplega Elsker þu / auk mier Gudhrædslu / Dygd og Trw.

Anda þīñ lat þu ærva mig/ Sa elskad þæe eg ap Hiarta þig / Eins og Petur / Epter sitt Fall / Einkum þa Hana Rauſteñ gall.

Eins þo so þielle uñ mīñ Hag/ ætte eg med Petre Sorger Dag / og drageſt nitt Hollo a

Daudans

Laudans Stig/dyrdkad so þæc eg þar med þig
Elskhugen sætte uñ þu mier / ad Epterfylge eg giarnan þier/ J Hoogværd/Audmykt/Hlyd ne og Ast/ hallde mier japnan vid þig fast.
Helgra Manna so hape eg Sid/ hvad sm̃ mier kiemur cecke vid / ad eg þar alldrei uñ hnyssest / Eñ athuge siælpe mgns Skyllou Brest.
Edste Herder og Elskañ mgn / al þu oss veik leg Lomben þyn / med Orde og Nad i Heime hier/ Og Himneskri Braude sydar meir/Amen.

Sunnudagen mille Joola og Aftadags/ Messu Vpphaf.

Frelsaren er oss fædder nu. Pag. 66.

Epter Blessan.

Con/ Heimile vort og Hwsen med.
Fordrottar JEsu þuller ap Ast/ Fregn nær ed þeyrdu þessa/ ap þeim sagda/ad þvi dæst/ eñ þau Simeon blessar/ seiger vid Mariu Moodur hañs / morgum til Falls er sa til sañs / Eñ suma minn samt vidbressa.
Hañ er þad Teikn og Hæped eitt / hvørtum þeir tala a moote/ Eñ Harma Sverded Hiart, ad þitt/ hart trui eg særa hiioote/ So margra Hugskot og Hiartans Þel / hygg eg þa verde auglioost vel/ Þo añad yfer gliooce.
Phanuels Dottter Ecka ein/ Aña su Spadooms Kviña / ap Asseres Kyne Hiarta hrein/ hapde senn Gudspiall iña / Med Fignar/Mañe uñ Aresn Sid / aplipad ellre þra Meydoome / Saurgan ei viliad sina.
Floora um Attrætt hapde hun/ Himna Gudsprissar

prijsar Millde / Vm Dag og Natt þess miñast mun / Mustered rækta villde / med Bindinde og Bænahalld / bygalar sig a DRottens Valld / sem Ecktur vel akra skylde.

Su kom þar pram i sømu Tyd / seiger med skyru Maale / Lydonum þeim sem ad Kalsnar beid / leinge til Jerusalem / lopar þad Barn sa loost hun kañ / Lyser ad þad sie Gud og Mañ / Eydande Jllsku Tæle.

Þa gjørt var allt sem Bodord baud / bade Gioon eptur snwa / J Galileam / þo nalgast Naud / J Nazareth ad bwa / Eñ Barned JEsus Alldur jook / allan Dygdoom og Proska took / med Guds Naud / þvi gloggt mā treva.

Lattu mig DRotten dast ad heim / Dyre / mæta Vitnisburde / þu varst borenn i þeña Heim / sa Præll eg prelstur yrde / Til Vppreystar eñ ei til Falls / Ertu mier og Gooda alls / Fædour so Guggun heyrde.

A Nyars Dag / Messu Vpphaf.

Frelsareñ er oss Fædour nu. Pag. 66.

Strax epter Predikun.

GJæsku Guds vier prijsum / Gooder Christ / ner Menn / med Saung og sætum Dysum / og seigium hønum señ / Lop þyrer Laned sitt / sem bedur ad Glæsku sitte / Hvor eirn trivr eg þad biñe / A þessu Arr oss veitt.

Myskun hans og Millde / vier innunst þyrst uppa / og vyrdum vyst sem skylde / hans Vel / gjørninga þa / sem hann / i þetta Arr / oss gieped

hefur

hepur ſallum / Bæde Konum og Kollum / Og knuge pyrer oſſ ſtar.

Volldugur Gud veitte / voru Lande Frid / Foolk allt eirneſ pædde / og pieck hvad purpte vid / ap hañ Myſkunar Gønd / pvi Bleſſan Fad ereſt millde / Bygd og Baum villde / Giepa um gioervallt Land.

Oſſ hepur vardveitt alla / ap Fodurlegre Nad / Ep villde hañ yfer oſſ palla / ſem vor er Synd og Dad / Med lapnre Hrepnd og Pyn / Fyrer laungu varum vier deydder / ap Sorg og Kymdum eydder / Hvor pyrer Synder ſyn.

Sem eirn ſatur Fader / So er hañ milldur byſt / Vier verdum pa preſſader / Ep trwum a JEſum Chriſt / med eirnre riettre Trw / hañ ſolpter ap oſſ Syndum / og ſydañ eirneſ Kymdum / og hañeſ hiælpar nu.

Slykar Glæſku Gæsur / O Gud vor Himn; um a / ſem pu gieped hepur / Kope pig hyer ſem ma. I JEſu Chriſti Napn. Vier bidium pig eñ premur / Giep pad Ar ſem Kiemur / Sie pier till Eru eñ oſſ til Gagns.

I JESV Chriſti Napn / etc.
I JESV Chriſti Napn / etc.

Epter Bleſſan.

SA prialls vid Logmæl pædur er / Fleck; laus Synd alungva gioerde / Med Adams Barnum gorum hier / a ſig lagde pa Byrde.

Svar med Logmæle leyſter ap / leingur kañ oſſ ei ſaka / Kvittum peſſa Chriſtur gap / Kom pad a ſig ad taka.

Fyrer oſſ Guds Son Lingleteſt / wtbellt Bloode

Bloode synu / Par med leyste hañ Lyden sin / þra Logmæls Øke og Þynu.

Þeim Son Guds veitter Sigur hañ / Sa er vid Logmæl kvirrur / syrer því JEsus heiter hañ / Hiælp og Lausnare riettur.

Þo þa þeir ecke Frelse þad / seni þramar i Glæpum liggia / Lyka sem hvad var hepdunst ad / Hans Nad mune ei styggia.

DRotten segger: Þin Gud eg er / ættu því þroomur ad vera / Myskun og Nad eg veite þier / Veita min skaltu giøra.

O Gud veit þu oss Vitsku þa / vorn Hug umskiere þin Ande / ad giarnan hølldum oss i þra / Illsku og Synda Grande.

Forhwodar Lyst oss þorda migg / þra oss vier hana giesum / Ap þine Nad a allan Veg / Epter er Vilde þine lifum.

Sunnudag mille Attadags z Þrettanda Messu Vpphaf.

Frelsaren er oss Fædder nu. þag. 66.

Epter Blessan.

Ton / Gudz Son kallar komen till mijn.

Þa Herodes þad heyra vann / ad høpdu Vitringar gabbad hañ / pullur med Foss z Breide / Sende hann ut med Sverd i Stad / Sveina Børnum veita Heitar Bad / Geistur ap Grimdar Ede.

I Bethlehem þar Barn var þædd / Børnin eñ hava þeim Dauda mætt / Tvævetur og ell hin yngre / epter þeim Tyma a var sett / Ap

Vitring

Vitringunum hafde þriett/ þesse var Neyden þyngre.

So þylltest þad sem fyrr var spad/ ẽ þordum Spamañ hafde tiad/ heyrast mun Rall a Hædum/reigen Grætur og Raddarhliood/Rachel syn grætur Børnen good / Huggast ei Harms af Mædum.

Epter Herods illan Dęd / Engell Guds kiende Joseph Leid / Ut af Egyptalande / I Draume baud hañ hallde heim / I Helju væru þeir/ Svcine þeim/ villde verda ad Grande.

Joseph took Svein og Mariu Mey / Med sier a Leid / og tafde ei / þoor heim til Juda Jardar/ Archelaus sa Ryrium rięd / Riettvis Joseph hañs hrędest Gięd / Reide og Hepnder hafdar.

Vogar þvi ei ad vitia heim / Vitrade Gud i Svefne heim / I Galilea ad gista / nęde þvi Bygd i Nazareth / Nadugañ Svein þar þostrast iiet / so var og sagt med Fyrsta.

Af Spamønnunum er þad tiad / audur til Forna so var spad / So skule Svein sa heita / Nazarenus vid Nafned bætt/ Sem noog er liost og harla sætt / Þvi Lausn vill Lydum veita.

I Utlegd gafstu þin Einka Son / Eilyfe Gud / sem Veslañ Þioon / Til Fodur Lands oss ad bæra. Ovina Hrædslu þreis oss bra/ Fyrer oss þa til Heilar sla/ þier sic Lof/ Eilyfe Æra.

Þrettanda Dag Jola/ Messu Upphaf

Ton/ I Dag eitt biessad Barned er.

Þa Barned JEsus i Berhlehem/ Borged var i Heimen / Herodes a Døgum þeim/ hielle

Juda Kongdomen/ Vitringar i Austre þa/ yfir ved þagra Stiørnu stæ/ þetta Teikn svo hyda/ Kongur ein sem øllu mæ/ er nu fæddur Judo um hia/ þeim øll Lønd eiga ad hlyda.

Tignar Gæstir tooku nu/ Tøfdu ecke leingr/ Hønum ad færa holla Trw/ Hversu Madr svo þeinge/ I Jerusalem sooktu þa/ spurdu: Hvar er Kongur sa / Nu er fæddur Judum: Stiørnu hafa vier hyrt fied/ Hier komum þvi Forner med / ad Hlyda honum bloodum.

Ad Herodes Otta stoo/ og øllu Borgar Lide/ Heiptar Radi i Brioosti bioo / Barn ad svipta Fride/ Kyrkiu Radi og Alefemen/ Kallar til sin alla sen/ So med Svikum spurde: Þa Christur fædest hier i Heim / Sem heiten er til Lausnar þeim/ I hyrre Borg þad yrde?

Aller svara a eina Lund/ I Bethlehem Juda / Seigia honum i samre Stund / So Spadoomen hlooda: Bethlehem þu Juda Jord / best ertu ap Borgum verd/ A Gydinga Lande/ Kiem sa Herra ap hier skal / utkoma/ sem Israel/ Riett verdur Radande.

Vitringa i Leyne liet/ Lyka til sin koma / ap þeim nam sem gløggvast gat / Gang og Stiørnu Tyma / baud þeim / Fared i Bethlehem/ Byded ei/ ad Sveine þeim/ med allre Lyst ad leita/ Þa Barn þad finned/ byrted mier/ bradr lega so komum vier / Virding þvi ad veita.

Ferdast so sem sagt var þeim/ sonum Konge ad þiena / Stiarna su i Austur Heim / adur høfdu siena/ a þeim Veige undan foor/ allmiog var su Gleste stoor / þa kom þeim i Sine / So

gaf

Jap Stadar Stiarnan bigrt / Stood yper þvi Húse þverr / Sem blessad Barn var inc.

I þvi Húse ungan Svein / og hans Modur þiña / Hetra Trw var helg og hrein / Heims Færækt ei síña / Fram fyrer Barned þiellu þar / Fóorna Gangur veglegar / Gull / Myrru / Reykelse / Medalgangara Mann og Gud / mikit bædi ad Heidnum Lyd / Veitte Frid og Frelse.

I Draume var þeim Andsvarad / Aftan veg heim snwa / Herodes þa heyrde þad / Hefi Menn ilict orbwa / Um alla Borgena Bethlehem / Og Bygd pylgiande Stadnum heim / saklaus Svein Bórn deydde / Tvævetur og yngre gll / Epter Tyd / sem Gyndz Prell / ap Vitringunn veidde.

Joseph veittest Vitran trw / Veik þvi fyrr vt Lande / med JEsum og Mariu Frw / mærre engva Grande / hia Egyptskum um Aren þar / alle til þess Herodes dóo / Dvelst ap DRottens Rædum / Aftad Sin avgsa ilet / aptur foor i Nazareth / Og bliuggu þar i Rædum.

O JEsu þitt er Oreed oss / Andleg Heidar Stiarna / Christne þyna þetta Lioos / þiggia lærtu giarna / so ad hun til þyn snwe fier / Sig med Hiarta gleþe þiek / Ovinum ei hlyde / Astverk þyn ad eignunst vier / og i þa Dyrd sem eilyp er / Forum vier i Friide.

Epter Blessan.

Borenn er Sveinn i Bethlehem. Pag. 71.

I. Sunnudag epter Prettanda.

Messu Vpphaf.

Frelsarenn er oss Fæddur nu. Pag. 66.

Epter Blessan.

Synged Gude sæta Dyrd. Pag. 48.

II. Sunnudag epter Prettanda.

Messu Upphaf.

Frelsaren er oss Fædder nu. Pag. 66.

Epter Blessan.

Ton/ Heimile vörd og Hwsen med.

HEidrad sie JEsu hæleitt Verk / Og hønum Lopstyr tiedur/ sem gløerde lioosan sin Guddooms Styrk / Gudlegum Tæknum medur / Uppbyrlande pad i Cana / Almætte sitt ad læta sia/ syna Sveina og Mooder.

Hugsvølun stood / er hryggre Lund / Happ sem i Cana skiede/ HErrans pa tiemur hialpar Stund / Hørmungen snyst i Glede/ hia peim sem hapa Gud nyrer Eiest / Glædusamleg Umbreitting siest/ Til Pocknunar peirra Glede.

Hier ap lære eg ad hioona Stiett / Heidarleg er ap Gude / Mønnum til Heilags Sooma sett / I Syndlausum Fognude / ad Egtast og piggia Brwdkaups Bod/ Blessunar eru Dæmin good / Leypd er oss grandvør Glede.

Sætlega pagnar Saleñ mynn/ i synum Hiart ans Vnusta / Hvørt sem hun drecker Vatn eda Vyn/ vil eg pat Trw a pesta/ Fyrst hun Guds Syne vøstnud er/ til Farsældar alle mun snwast mier/ I pyna Nad læt mig pyrsta.

Vill JEsus ei sem Veralldar Mien/ Dyned i Fyrstu giepa / Steyper heldur a Steins Kiern / Strwt og Vatnenu daupa / Hiørtum køldum til Hreinsunar / vøxt ed umsnyst til Velferdar

þerdar/ þeim sem Volgooder lifa.

Satan gleypur þad sæta Vijn / sijnum Børnum med þyrsta / En eptera kiemur eilijs Vijn / Angur og Vøl med Sijdsta/En Drottens Soolk sem Sorg hier saup / sijdar medtekur Gledes Staup/ og Atlæted allra besta.

Svi eg Brotleg Brudur er / Bodum þijn, um reiæ moake / audpeingen eru Andsvør mier/ I Kyndum þo Fullytinge leite / Sæte JEsu ei seig vid mig/ Syndare/ hvad hep eg med þig? Hialp þijn mier huggun veite.

Sæte min hag þijn blessud Vand/ Brudgum en JEsu Christe / So Mariu þinar Modur Rand/ mier sie skripud i Briooste/ ad ætijd geij, ec eg/ Pienare þin/ þad sem þu skipar DRott en min/ og vper allt hier treyste.

Snuv mijnu DRotten Vatne i Vijn/ Vond, skune i Kierleete / I himneska Heilsu Holdsins Vijn / Hrygd i Gudlega Rieete / Epter Grundlega Eymd og Prey / Vin þu oss þijna Dijrd ad sia/ I Blessudu Brudkaups Sæte.

III. Sunnudag epter Prettanda / allt eins og I. Sunnudag epter Prettanda / og eins þo fleire Sunnudagar sieu/ til Kyndel Messu.

A Kyndel Messu/ Messu Vpphaf.

MEd Hiarta og Tungu / hvør Mann sunge/ Mhæst Lof Gude sønum / Sin eigen Son/ sem er allra Von/ Sende oss aumum Mønum. Fognud þenan/ Soolk liet Kiena/ Frelsarenn Ly,

da/ ei villde bida / Hañ lice sier sooma / Hier ad koma/ Vor Gud.

Flockur Englaña/ Fagnud sañañ/ poor bod ande a Jardu/ Christa ap Burde/ Eatter urdu/ Kyne Maña vel gierder/ Frettar tiedusst/ Fridur og Glede/ Fagur Soome/ ap Drottne kom eñ/ heim er sier valde/ og Dine talde/ vor Gud.

Gyentust skyrer / Guds Mieñ dyrer / Pañ Glede Dag ad sia/ ad Son hiñ Eiare/ Christur vare/ komeñ hier Jardu a / Spamaña allra / Ord ad bylla/ sem heirra byrer/ Muñ hu mælter/ er/ bad hu villder/ vera oss milldur/ Vor Gud.

I Moodur Kylde / Johañes gade/ Japn sloott nærre vera/ Kirande Maña/ Lausnar añ sña/ Hiñ liufa Son vorn Herra/ Hædstu Mad/ og hier med Glede / hapa aller / sem hig mtalla / ha heir heyra / med Hugskota Eyra / Vorn Gud.

O ha Glede/ Hier Gud tiede/ Pu hin goode Elisabeth / ap hinum Burde/ ha hu spurder / bad Gud hapde asett. Simeon gladdest/ i Gude/ og saddest/ ap Sælar Kixte/ sa Madureñ mætte/ hoop ad preysa / med helgre Vysu/ Vorn Gud.

Lat nu Pioon hiñ/ liufe Herra miñ/ hied añ i Fride fara/ Epter Orde hinu/ med Augum minum/ eg leit hañ Frelsara/ sem hepur ad sættu / Hialp ollum Miñum/ Fyrer bued/ Fra Dauda sniued / Kloos Heidingia/ Heidur Gydingia/ Vor Gud.

Spakona Anna / ein pieck sañañ / Andar Fagnud og Glede / ap Madarsyne / Sonarins Komu / Og Sælu heirre oss tiede / Pa hollde

Fladdest

Klædde ſt/ og hyngad Fædde ſt/ Herran ſanne/ Hialp aren Maria/ Sonen hreina/ Sagde þig Kina / Vors Guds.

Gude Edſtum/ a Himne Hadſtum/ Honum ſie Lof og Æra / Fyrer fyna Mylde / ſem þan vilde/ ſialfvur oſſ til þæra / Fyrer ſitt Ord/ ap þoſtiu er giørd/ Velferd øll/ og Andar Heilu. Hun er ſem bugger/ Hiørtun gløggvaſt/ Vor Gud.

Eyter Bleſſan.

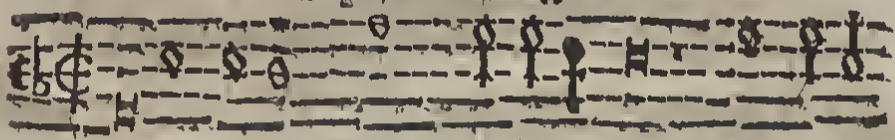

Hedan i burt med Fride eg þer/ Helgen og

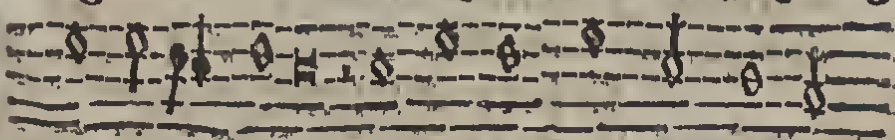

gladur i Gude/ Huggad nu vel mitt Hiarta

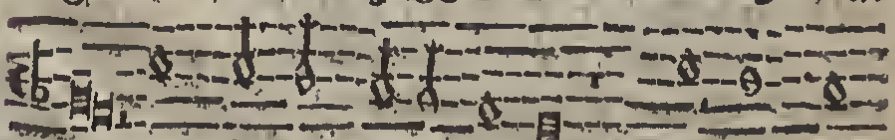

er / og herren allur Kvijde / ſvo ſem Gud

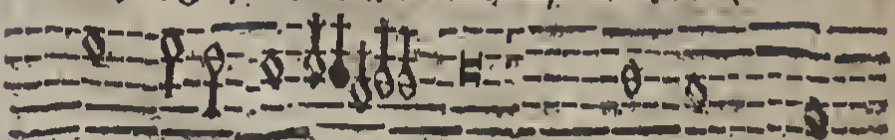

ſialfur fyrer þier hier / Hvilder Svefne

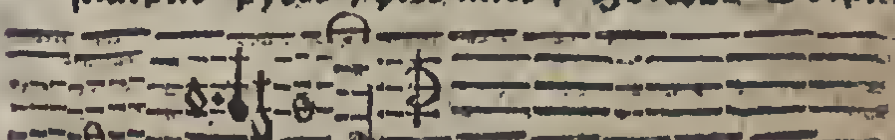

mín es Daude.

Guds Son JEſus eirn giører þad/ Gvadan ei Goode og Trauſte/ hyſtrn nu myn Augu hafa

sied/ Hug min han vel upplyste/ So ad eg veit i Dauda og allre Neyd / Er han myn Heill / Lyp og Hreyste.

Pan hefur oss fyrer sett/Pijn Naud og Mysk un gooda/og til hins Rykis allre Heims Stiett/ HErra pu lætur bioda / Fyrer sat Ord pijn sijn nu lioost og riett/so vyda um Heimen hlioda Han er Blessad Ljoos / Heill og Skiool / Heidna allra Mana/upplysande pa/So ad lære vel/ Lypsins Veigen ad kana/ Ap pessu par allt Foolkid Israel / Fognud/ Preys og Sælu sana.

Fra Kyndel Messu til Sunudagsens i Fostu Ingang/ Messu Vpphaf.

Natturan oll og Eole Manz. pag. 50.

Epter Blessan.

MYskuna oss O HErra Gud/ Giep Frid um vora Daga/ Lat oss lifa epter Orde pijnu/ Svipt pra oss Hallæris Pynu/ pvi pu ert vor Verndare alleina. Gud giepe vorum Konge og allre Valldstioorn / Frid og gooda Farsæld/ ad vier med peim øllum/ goodan og Roolegan Lifnad lifa mættum/ I allre Gudrækilse og Siosemi/ Amen.

Sunudagen i Fostu Ingang/ Messu Vpphaf.

JEsus Christur ad Jordan kom/ ap Johanne ad skyraft. Ap Vilia Guds og vysum Doom/ verk pad pramk vænde dyraft. Eina Hiælpar laug insette pa / ad afmæa vorar Synder/ og sinar Kvøl ad prelsa oss pra/pyrer sitt Blood

og

og Vnder/ Nytt Lys høpum vier þar þundet.

Heyre aller og hyxe vel/ Hvad sialpur Gud Skyrn kallar / Og hvad Kirn Christen trwa skal/ ad þordast Villur allar. Gud vill og bydur Vatn sie þad/ Vatn skal þo eitt ei vera / Guds Ord teingiast þar eirnest ad / og Andans Gaipi að dyra / So vill þan sialpur skyra.

Þad hefur Gud oss augliposst giørt/ I Mynd um og so Ordum / Fødursins Rayst þar opnu hert / Aller vid Jordan heyrdu/ Sagde/ Min Sæte Son þad er / sem mitt Hiarta wtkiøre / þan vil eg aller heldre hier/ Og hønum giarna að heyre/ Og epter hans Villia giøre.

Son Guds i sønum Manndome / Sialpur var þar og staddur/ Heilagur Ande opan stie/ I Dwpu Lyking klæddur / So alldrei skule epast neirn/ ad nær vier skyrder yrdum/ Priar Guds personur gapa Skyrn / Giarnan og hier a Jørdu/ Heimile hia oss giørdu.

Goodur Postulum Guds Son baud/ ganged Heims Plood ad þrxda / ad hun sie øll i Syndum daud/ sig skule med Ordan græda/ Hvør sem Trwer og tekur Skyrn/ Tignar Kiliprar nytur/ Sa Man nepnest Guds nyfødt Barn / Nad hiss þm alldrei þrytur/ Arf Himnarykis hlytur.

Hvør sem ei trwer soddan Nad / Sa dyrr i Syndum sinum/ og fellur i Fordæmdra Stad/ þær þar eilyfa Pynu / øll Helge hans og eigen Verk / þa ei hialpad Sæluste / Arf-Synden þessum er Opstert/ Aleñ var hun þar ifte/ Hun feyner ei Lausn hans þifte.

Einsamalle Vatned Augun sia/ Eins og þa

Men hvi ausa/ Trwen i Anda hecker ha/ Hann Krapt Bloodsins plecklausa/ hvi lätt hesse su Laugen raud/ Litud med Christi Bloode/ sem Andar Skada ap Adams Naud/ Og allt vore Synda Hede/ ap oss hvar og greder.

Epter Blessan.

Ton/ Hallt oss Gud vid hitt hreina Ord.

GUd Elskade Gud aumann Heim/ad einka Son sin gap hann heim/ ad aller sem trwa a hann eirn/ Eilyst Lyp hape/ Ei tapest neirn.

JEsus Christur vor Herra kixr/kom Heim enum til Myskunar/ Synum Postulum sialfur hann/ sagde Hialpredis Lærdoom hann.

Nema hvor eirn Endurfædist/ Ap Vatne og Guds Anda vist/ I Guds Rike kann ecke sar/ Jn ad ganga/ Og pad ad sia.

Holldlegt er allt ap Holde fædt/ Hialp/ lauft/ Bölvad/ Ep ei er bætt/ hvad Anden fæd er/ Andlegt er. Endurnijung su Rietta læter.

Pvi parfe vr um allann Heim/ Til allra Plooda/ Kiened heim/ Fridar Lærdoom og Fog nud hann/ Fullnadar Lausn eg allum vann.

Hvörier sem higgia hesse Rad/ heim skulu vel ta Skirnar Nad/ I Napne Fodurs og Sonar/ og Anda Guds/ sem allt helgar.

Eins sem eg hepe your sett/ allt kienad heim ad halda riett/ I Trw/ Kiærleika og Christnum Sid/ Kvöl og Hörmung ei skilpest vid.

Hoolpen skal vera Hvör og Ein/ sem hepur Trw og helga Skirn/ hvör ei hepur rietta Trw og Traust/ Tapadur verdur Endalaust.

Sia/ eg vil your vera hia/ Voda og Dispy

le

se preisa þrá / Allt þar til verdlid Endast má / Eilyse Lyf skulud hier þa þrá.

Vor HErra JEsu vardveite þu/veika Christne i riettre Trv / Leys oss þra allre Andar vreyd / I himna Frid og Fögnud leid.

Alla Sunnudaga vm Föstu/ Messu Vpphaf.

AF diupre hrygd ákalla eg þig / O Gud hlýd Røddu minne / Þyn Nádug Eyru opne sig / Ad eg Bænheyrast kyne. Ep Synder og Ást hæpe illt/ ælsta og tilreikna vilt/ hvør stendst þyrer Reidar þine?

Ást og Nád duger ein hiá hier/ ad þorlæva Syndena / Ei gylder þar hvad giørum vier / Godverk þo kynnum sýna/ hiá hier eingen sier þroosa kann/ hrædast verdur þig sierhvør Mann / og Myskun þiggia þyna.

A Gud allcina eg vona vil / Verdleik minn um þra snwa/mitt hiarta Drotten hyllast skal/ hann Nád og Giæfku triva / hvad heilög Ord hans hietu mier/ Heill mun og Bleissan þad Ep laust er / Ad þeirre Von vil eg bwa.

Þo Dvøl sw þæreft þrá a Natt/ fra þvi til Morguns sydan/ mitt hiarta a Guds Ást og Natt/ Epast skal ei nie kreyda/sann Israel so giøret/ Sem ap Andanum þeddur er/ sýna Guds vill giarnan bióda.

Þo mørg og stoor sie Manleg Synd/ myklu stærre er Nadeñ / Endalaus er Guds hiartpar kønd/ hvørsu stoor sem er Skadeñ/Sa hyrdir vm apleysey vel / ap allum Syndum Israel A

þad

Þad er øll Christna Þioodeñ.

Fødur Syne og Anda sie / Æðst Dyrd umm Jørd og Himeñ / Eins sem hun var ad Vppi hafe / An Enda verde bragmeñ / Kiefi oss ad halldaa Christeñ Sid / Rettast og skillast Synder vid / Sa þad vill / Synge Amen.

Epter Blessan.

JEsu Christe vier þøckum þier / Þu þrelster Joss þra Pijnu. Byrdena vora barstu þier / og Bloode wtheller þijnu. Þvi þu Elskader oss so kiær / Sæll er sa þvi kann ad trwa / svo oss til Lyfsins þeinger þært / Foorst siælsur Oetgeñ ad bwa / Hefder þu ecke wtgiefed þitt Blood / og þyrer oss betalad alla / Vier hefdum aller i Helvytis Glood / Hiælplauser orded ad falla / JEsu Christe / Vier þøckum þier / Vier lofum þig / Vier heidrum þig.

Eingeñ þiñst meire Ast eñ sw / Ap Gude høfum vier þeinged / Synder þær oss ongra nu / ap Bodum hañs hørum geinged. Avallt oss þad Ogna skal / ad bærum hañs Reide þwinga / Eilyfs þvi hlaut ad koma Kvøl / yfer gamla Meñ og unga. Eñ Guds var Ast og Godvilld stoor / giørde oss Myskun veita / sin Son hyngad sende til vor / ad Sælum vorum ad leita. JEsu Christe / Vier þøckum þier / Vier lofum þig / Vier heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oss / og avallt skulum Gud lofa / Anars gyrnest hañ ei eñ þess / Fyrer allt sitt Laun ad hafa / Sidañ þordunst Synder vier / Son Guds þvi liet sig þyna / Budlegt Lyferne høfdum hier / Hvar forum Eisku ad synna /

Þeim

þeim oss moodga/ glørum þeim Gotr/ Gud vid oss þan veg gløide / Es kallast villum vier Christed Foolk / Kærleikurenn halldenn verde / JEsu Christe / Vier þøckum þier / Vier lopum þig/ Vier heidrum þig.

Edur.

Gistrøll Christnenn skal glediast nu. Pag. 52.

Efi II. Sunudag i Føstu.

Epter Blessan.

Ton/ O þu aglæta Edla Nafned JEsus. EJn Canerisk Kuina/ kom þar sem var JEsus/ sard Sorgar/ Kuina/ so maler O JEsu/ Myskuna mier þu / Miøgur Davids JEsu / Dotter mynn kvad digg Fru/ er Diøpulseten JEsu/ sendu ockur Nad nu/ Naudhialpaten JEsu/ ad hratt verde heil su/ hugga mig so JEsu.

Saglega heyrde / hvad hun kallar JEsus / En ongvu Orde / ansar heñe JEsus / Sañs Sveinar svara / sia til henar JEsu / lætta Flood para/ þyrst hun kallar JEsu / til Israels Skara / er eg sendur / kvad JEsus / vid Dordu vara/ og vera þiona JEsus.

Neyd Konu knwde / Hun komst a Sund vid JEsum / Tilbad og trwde / og talar svo vid JEsum/ O Herra heyr mig / hialpa þu mier JEsu/ biarga þu/ eg bid þig / Barne mynu JEsu/ Obygdan liet sia sig/ vid sagda Kvinu JEsus / og Apsvor þañenn Aumlig / aptur greiddc JEsus.

Sæper ei Hindum / Hellagt sagde JEsus / Braud þra Barnkyndum / byrt sie þeim / kvad

Jesus/

JESUS / Vyst segger vel satt / vyst er pad mitt JESU / po tyna peir hratt / pad veitstu mitt JESU / Mola pau ad Dyr vatt / Drottno peirra / JESU / Allr er petta eins part / ockar a milli JESU.

O Dooter mæt myn / mxlte pa so JESUS / Trv miog so mert pyn / myket er / hvad JESUS / verde pvi Vyst pier / Sem vilitv / sagde JESUS / under eins pad Ordrier / Almæturgur JESUS / Hefnar Dootter heil er / hialpa nam so JESUS / Sau sem ollum Lyku lier / Kopadur fit JESUS.

Sw Dooter Saal myn / Stvk er lyka JESU / hvi hep eg Porp pyn / og pinar Lyknar JESU / O HErra hialp mier / Hunde pynum / JESU / po illa hape eg pient pier / Pad porlæt pu JESU / Verdugur pess ei er / ad anser pu mier JESU / Vrskwpa po ei mier / Fra Augsyn pine JESU.

Brot velt eg myn myog / moote pier O JESU / Hend / Tyk pvi er prg / I Augsyn pine JESU / po mig gloter pu sua / pad er maklegt O JESU / En Pogn pyn er pvng pa / Prauter fraunga JESU / liggiande længt pra / ludra eg til pyn JESU / Sanlega munttu mier klar / Myskun pyna JESU.

Myskunar Mergd pyn / Mig til hvetur JESU / og so lyka Eymd myn / ad akalla pig JESU / Vyst er po veik Trv / I Vidlogumum JESU / utan veitt Apl su / Vosta Heilan JESUS / Absvor og Pogn pu / prept ei leinge JESU / Verde pier sem vilt pu / vid mig segi

Du

da JEsu.

Jeg þrae þangad / Þu sem ert mín JEsu/ So þeinge eg þangad/ fullting þitt O JEsu/ Þu laknar Kyn Manns / Kynsins Brauded JEsu/ Myskunar Molano/ mier um þu O JEsu / sem þellur burt af Bordi Krans / Batna þina JEsu / Nu sem þa eg neytt hafde / nægen mier þad JEsu.

Þa eg þa hlg sia / J þynu hwse JEsu / Mola ecke þarf þa/ þar ad tyna JEsu/ Ellyp og öll Hægd/ er hia þier mín JEsu/ og Sadningar nodog Nægd / af Mæviss þinne JEsu / Synd kvett og Sorg lægd/ Sæll er eg þa JEsu / þitt Lop og þyn Fregd / Þverre alldrei JESV.

A Palma Sunnudag/ Epter Blessan.

Ton/ Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Þa JEsus til Jerusalem / a einum Asna

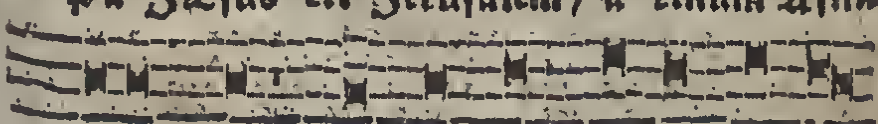

rydur heim / med og moor hønum Fooltred

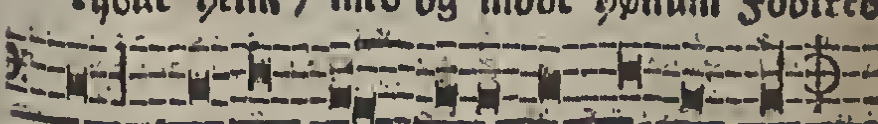

per/ þram a Leid Klæde og Blooma ber.

Hosanna glader syngia hædst / Syne Davids sie Dyrding stadst / Sigur og Blessan sie þeim skoor/ Sem i Guds Nafne kiemur til vor.

J

J Hædum Dgrd og Himnum Frid / hroopade þetta Fylgdar Lid / J hañs Komu biþadest Borg/ byrrest Kieñing og Takneñ mgrg.

Sitt Hws byrte hañ Bæna Stad / Byrgê Kæningia Orded kvad/ Kaupmeñ og Vgru wr Ayrkiu sloo / Krepta og Blynda laknar þo.

Sveina og Barna Saung um hañ/sæ þartil scum Opeckañ/ þeim ansar : Eþ ad þegdu þeir/ þa mundu hroopa Steinarner.

A þeñan Dag allt þetta bar / Þad seigia losst oss Kirkingar / Tunñ Doottur a Ofnu sæ / Audmiwkañ Kong sin koma þa.

Epter Fognud og Heppar Hætt/ Hoopst þyn Læging og Pyna bætt / Kongur sigrande Kvol og allt / Christnum til Lops þier japnañ halle.

A Bodunar Dag Mariæ / Messu Vpphaf.

Gvd þañ Engel sin Gabriel / Af Himnum sialfur sende/ J Nazareth/ so Borgeñ hier/ A Galilea Lande. Kirkiu Jomfrw / Jætud var sw/ Josephs Davids Ættmaña/ sw Meyañ helg med Sañe / Hiet Maria / af Milde hæ / Guds Bodskap bar/ad biwen var/Blessun Mañ kyne a Jordu/Være sw Nad/Ei Verollo tiad/ Aller Fordæmder yrdu.

Til þessar iñ / Gieck Engellin / og Nædar / Kvediu lysste/ Heil Maria/ af Milde hæ/ med þier er Herra hædste/ Þu Jomfrw hrein/Ver Blessan ein / ollum Kvenmeñum meire / hædest þa Ord þau herrer / og huxade/ hvar Kvedia

sie/

ste/ Engellen sa/ ansade þa/ ad hun ei skielfast skylde / þra Gude eg þier / med Fögnud þer / Fanst þu hans Nåd og Milde.

Stær/ Avöxt þier/ J Lyfe ber/ Ein Son attu ad þæda / JEsus nefnest / þad Barned best / Bölvan Manfyns mun græda: Dyrstur hann er / J Heime hier / Hædsta Guds Son skal heita/ hönum vill Drotten veita/ Dyrd Kongs Rykes / og Davids Sess / alle Jacobs Ayn / Ein Herra sin / Hann skal um Eilyfd halda / Hans Tignar Stooll / og Stioornen öll/ stendur um Alder Alda.

Mey Maria/ ansade þa/ aungvan Vallmann eg Eleste/ Hvernen mun þad / Mier koma ad? Engell so svarar hesse: Heilagur Ande/ er kom ande / Og yper þier mun bygga / A þig mun einnen skyggia / Guds Kraptur Klær/ ap Himne hær / Mann/ Dit ei kann Y um Atburd þann / annars nie leingra/ leita. Sa þu fæder/ Sannheilgur er/ Son Hædsta Guds skal heita.

Guds Milde merk / og Volldug Verk/ vid þau attu þier halda/ þess eins eg giet / Elisabeth/ Ast/ Kvinna þier mikg skylda / Olldrud er hun/ Ein þo gat Son/ Er nu a Manud siotta/ Olyfr þo þette þetta / Gude Ord hægt alle / þu byggia skalle. Mey Maria/ So mælte þa/ Sia/ Drottens Ambætt eina: Verde mier nu/ sem sagdet þu. So skilst Engell vid hana.

Epter Blessan.

Milde JEsus sem Manndoom tookst. Pag. 49.

A Skyrdag/ Messu Upphaf.

OSS laat þin Anda styrkia/ þu Edla Skapare min/ Veit mier med Vitsku ad yrkia/ og virda Heidureñ þin. Fagnande mier þad byrla ber/um̃ bliessud Ord þijn ad syngia / ℌ Erra þar til hiælpa mier.

Eilyfleg Ord þijn blyfa / Esajas so / J siñe Book skyrt vied skripa/ skal Veroldin þrooka þo/ og øll Skiepna ap Gude giørd/ eydast og umbreytt verda/ Gud bregdur ei syn Ord.

Jartum a Jørdu sendañ / JEsum Guds Fødurs OKD/ med skoorum Dæsemdum syndañ / Seldañ pyrer lyted Verd / ap Juda synum eigeñ Svein / Og i Dauda þorræded / Lamb Guds med Lyte ei nein.

Paska Lamb artu þar tiñe/ Eins sem Guds Løgmæl baud / ad hepdu þeir hañ i Miñe / J Hendur took sier Braud/ Mælltu: Lykame miñ þad er/ mun sa pyrer ydur giepast / Fra Synd so ad þrelsest þier.

Baud þeim sinnu Bloode rauda / ad bergia Vyne i/ og minast so syns Dauda/Sancte Pæll lyser þvi / Sa verdugur piggur þetta Braud/ og þeñan Kaleik DRotteñs/ Alldrei sier Andar Naud.

Hañ þvode þeirra Fætur / þeirre Noott fømu a/ Sa Lærdoomur var sætur/ sialvur þeim kiende þa / Elsked hvar añan allan Tyd / Og myner Læresveinar / Pecest ap þessum Sid.

J Graggarde sydañ / Guds Son þrisvar bad/ Juda vill Bræde bysa/ Bundu hañ i þeim Stad. Fyrer Doomarañ þlutur var/Fleyngdur og krydur Pyrne/til Dauda dæmdur þar.

Helg-

Helgastan hann upprysta/Hyrdingia Lyds a Kross. Hann sagde sig miog þyrsta/ sannlega eptir oss/ ad bæta allt vort Andar Tioon. Ap morgum miog var hæddur/ Eilyfur sialfs Guds Son.

Midur fiell Hofud hneigde/han sin Ande upp gap/ sem Johannes þad sagde/ Svo var Krosse tekenn ap/I Grop hapa hans Lykama lagt/Upprets a pridia Deige/Sem hapde hann fyrersagt.

Vm Turtugu Dagana tvenna/talade Christur peim/ Ord syn og baud ad kienna/ ollum Pioodum um uin Heim. Hvor Trw og Skyrn hier tekid hær/ Tign Eilyfs Lyfs skal erpa/ Pad veitt Christur kiær.

Lucas i Kerur sette/ Lausnarans Himna Ferd/ er þo med Orde og Almætte/ Andin hia sinne Hiord/ Lyfta sem oss lofade hann/ Hollt fyrir Heimur og Helvisse/ Hindra pad ecke kann.

Huggaran hann oss sende/Hellagan Anda sin/ Sannleikan sin oss kiende/ Sælum gap Fogmudlen/ aller skulum ækalla hann/ oss mun sa syst þorfnazt/ alldrei pad bregdast kann.

Fyrer Yfirvalde eigum/ aller ad bidia Gud/ ap þvi þo þiggia meigum/ Pignast og Rangindi med/ ad Gud unne peim Myskunar/ Fyrer JEsu Christ vorn Herra/Nu og til Eilyfdar.

Epter Blessan.

Ton/ Adams Barn Synd þyn so var stode.
Qvor Herra JEsus visse pad/ var þa hans Tyma komed ad/ vid Verolld skilia skylde.
Til Bords hia Lærisveinum sat/ Med sinum Paska Lambed at/a þvi sydasta Kvolldi. Sag

de þeim mig nu langar miøg/ med vdur þess ad neyte eg/ Fyrr eñ þyst a mig tæke/ upp þra þessu ri eta vil / ap Paska Lambe þangad til / ad komed er Guds Ryke.

A þeirre Nætt sem Soken var/ Son Guds fyrer þeim Gyrdu bar/ þra Trw ad þielle rige/ Eitt Testament þeim ínsette/ J Hønd took sier Braud/ þackade/ Braut þad/ gap þeim og seigi er: Takid/ Etid/ þad er mitt Hollo/ A Krossens Trie fyrer ydar Giølld/ wrgieped a ad vera/ allt er sem trwed ad eg er/ ydar Lausnare/ þad skul ud þier/ J mgna Minning giøra.

Eins þa Kvøllomaltyd endud var/ Ostyrk um þeim til Huggunar / Sitt Sacrament pull giørde/ ad Hønum allderi hvertþe þra/ hañ took Kaleik og þackar þa / gap þeim hañ og so sagde: Drecked ap þessum allir þier / Nytt Testament mynns Bloods þad er/ sem wthellest fyrer ydur/ Til Syndalausnar og Sattar Heim/ So ope þier drecked ap Kaleik þeim/ Minnest þier nigh þar medur.

Lyka sem Gud a eirnre Nætt/ øllum Frum burd i høgre Att/ uñ Egyptaland eydde. Fortsugum Konge Pharao / pleygde nidur i Rauda Sioo / og allt hans Herlid deydde. Hañ sette Paska Hatyd þa/ bañ Stodrmerke ad minnast a/ all Plood ad packa fyñe/ ap Prældooma Hwse hefur leidt / Hertta/ þeim Lausn wr Voda veitt/ a þurrum Slapar Gruñe.

So hefur Christur fyrer sitt Blood/ J Skyrneñe ap sine Plood/ dreckt øllum Andar Voda/ Handskripe Samvitsku sañande/ med sier beste a

Krossens

Krossens Trie / vaar Synd / Pijne og Dauda / So er miskunst þad aller vier / ad Pæska Lamb vort þar ordenn er. Eitt Sacrament insetter / hvar oss i Braude gollo sitt þar / þess Blood i Pijne dreckum vær / ap Drottens Orda Almætte.

Hvør þad Braud etur sem þa gap / og gere anns Naleik dreckur ap / Christs Dauda skal kunngiøra / ad JEsus Guds Son gallt a Kross / og giørde noog til Lausnar oss / a sier hætte Synd vora / so Gud er oss Mædugur nu / nær vier høfum a þessu Trw / og vid Skiørn vora bliju um / Elskuleg Guds Børn erum þa / Arfr Himnarikis eigum þar / med Frede og Føgnud eilifu.

Hvør Madr prooffe sig sialfur vel / Sacramentum þa þiggia skal / so hann sitr Klarta þecke / hvørt hann Trw rettra hafe ryst / og hreina Elsku / so hann syst / Osætt og Vantrw þiecke / Svo Dooms Æpelle ei ere sier / ap þvi hann cær adgreiner / Kyrkiunia sijna Lausnara. Allra Synda þvi vorast at / Og alvarlega hverfa fra þeim / Sijdan Guds Vilia giøra.

Hier med skulum sem hlydin Børn / Himneskan Gud og Fødur vorn / ap øllum Hiarta ædalla / Fyrer JEsum Christum Sonenn sinn / Sem a Kosse er Kyrkiunnar Hofud / leid noog þyrer oss alla. Med Heilags Anda Hialp og Naud / hann styrke vora Trw / so ad / lifum epter hans Ord / I Elsku / Samlyndi og Sid / Sydann giefe oss Eilifan Frid / Vid Endar Doda þorde.

A Fostudagenn Langa / fyrer Predikun.

Ton / Gisevoll Christnenn skal glediast nu.

Gudur Gud og Fader Eilar / An Upphafs Alls og Enda. A þig alleina trwum vær / sem heilög Skrift oss kiende. Ad hafer þu fyrer hid hædsta Aradr / Himen og Jørd af ongvu skapt / og Skiepnur allra Handa.

Eg trwe og so a JEsum Christ / hann er Guds Son alleina / Af Herilegum getenn Anda vyst / J Jomfrwr Lyfse hreina / Maria hier su Meyan Eilar / Mildust af hvørre kvendum var / Sa mætte Lækner Meina.

J Bethlehem kvædde sitt blida Son / hanns blessud Maria Mooder / su er vor hædsta Hialpar Von / thad han vor ordenn er Brooder. Par fyrer trwe nu hvør fyrer Sann / ad JEsus sie hædr Gud og Mann / Su Trw til Lyfsins leider.

J Gydinga Landi hann gieck umm Erfing / Guds Fødurs Vilia ad kienna / med Jarteikn / Ord og Aminning / Eilyfann Gud sig sannar. Lausnaren andur enn leid hin Pyn / Lazarum vakte af Dauda syn. Sar ried Svik Judas pinig.

Pegar nu Guds hin sanne Son / Sig gaf i Pynuna særu / Giørdi hann syna blessadur Barn / med bloodugum Sveita Tærum. J Alldin garde var epter thad / af Gydingum greipenn thegar i Stad. Postular thra hønum thoru.

Fyrer vora Skuld (vier trwum thvi) vildi hann reyrast med Bøndum / So vier yrdum af Syndum thrif / og særum Gvina Høndum / af eilyfum Dauda z Andar Pyn / sem Adams fyrsti er Synda Mein / yfer oss alla dundi.

Fyrst var hann leiddur fyrer Annam prest / og thiedi thar margt ad lyda. Fyrer Caiphan hann

Kom

kom þvi næst / Kvalarar ei villdu byda/ Med Høgg og allskins Hæd og Spott / Hrækia og dreigia þa alla Nott. Sært neitar Petur sijdann

Astundan Juda arla Dags/ ein var su þyrr er ollu/ JEsum þeir leida aller strax / in i Pilati Høllu. Fals Vitne mørg og þurdu lioot / Færdu Judar hønum a moot/ Þeir kvædu hann Kong sig kalla.

Aþorm þeirra vel understood / Og þeckte Doomsins Herra / hann sar þa þyrste i Sæklaust Blood/ sann Opund kuine ei þverra. Drap/Sæt ungra Doomarenn þann/ þo dæmde samt til Hvdlæts hann/ Christ/ So ei yrde ap Verra.

Pioonar Pilati þessu næst/ þeir komu saman ad Bragde/ Coronu ap Þyrnum kynia þast/ þeir keyrdu ad JEsu Høfde / Med Hrækum/ Sløgum og hvørskins Spie / hædande hann/ og ell i a Knie/ Lætti Konga Nafn til løgdu.

Yper Bentar hans og bloodugt Hollo/ þeir breiddu purpuran Rauda/ Særdan miøg þyrce vor Synda Giølld/ so lice Pilatus utleida/ til Gydinga/ En þeir gierdu bratt/ Med grimum Hlioodum ad hroopa hatt / Kvei hann med Krossens Dauda.

Aptur a moot þeim ansar hann / Eg kann ei annad ad pina/enn JEsus sie eirn Sæklaus Mann/ Þvi skylldc eg hann þa pijna? Kølludu Judar ap Kappe sijn/ Keysaraus ertu ecke Vin/ Ep lætr ur þu hønum i lina.

Þegar hann heyrde þesse Ord / þad Keysarans Reide hann peinge/ Dooms Rietslæted datt þyrce Bord/ so dugde Vidvgrun eingenn/ þyrce

Keysarans Keide hañ Krydañ bar/um̃ Christ/ um ei hirade par/ Sem vida hærur tilgeinged.

Hendur i Vatne hreinsar hañ/ hvar med sitt Saklevse tiande/ en dæmde ei sydur til Dauda hañ/ sem Dygdarlausen um̃ bædu/ Og kvadst Saklaus i Dæyra hañs. Peir æptu a moot/ þess sama Mañ/ Sieum vier seker i Bloode.

Peir hæfdu hañ ut a Hallsastad/hañ hlaut sin Kross ad bera/ margt ap Fooliænu plyctest þar ad/ og þiek Medaumkan særa. Pu Zions Dootter sieg ei nid/ Sonu heldur þyna og þig/ þyrer tilkomanda Fære.

I Kvalastaden þa komen var/ a Krossen JEsum þestu/millum tveggia Morðingia þar/ Meinlausan hañ uppreystu. Oh Fader þeim nu þorlat þad/ þyrer Ovinum so a Krosse bad/ Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fuller ap Gabbe þiellu a Knie/ Flæmder a ellar Lunder/ Pa beysku Pynu og þunglegt Spie/ Þrian heilar leid hañ Stunder. Sydan Fødur signudum gap/Saalena/ Lyktamanum ap/ og so doo þyrer vorar Synder.

Hatt a Krosse hVeran bieck/ Heiptar Mein þetta skoda/hñs Sydu Sproot i æigenum gieck/ so grim̃ var Juda Bræde/ Faluren hvass i Hiarta stood/ hier utran̄ med Vatne Blood/ þad gigrvoll Mein vor græder.

Joseph Ydverbodaran̄ bad/beint mætte JEsum Jarda/ Nicodemus kom og þar ad/og dyr mæt Smyrst ei sparde/ Christum tooku þeir Krosse ap/ og komu hønum i nya Grøp/ I Josephs Jurta Garde.

Herran

HErran voor a Heliar Laut / Helvgte og Diꝺbul ad vtia/ marde hans Hꝺpud og i Mola braut/ hans Magt og Valꝺed stina / og hesum med synum harda Deyd / bra Helvgte brelst og allre Veyd/ ha hønum ap Hiarta una.

Pan pridia Dag um Ottu-Stund/ Vppreis Christur bra Daudum/ med sætum Sigre a alla Lund/ Siælpur oss leyste ap Naudum/ Lausn arck drifwgum liet sig sia/ ap Lærisveinum sem epter a/ Vtsendust med hans Bodum.

HErran Christur til Himna voor/ ha hꝺpdu peir Dagar Enda / og so hyngad opan til vor/ wtsende pan helga Anda / Svo er nu JEsus Gud og Man/ Jafnan pyrer oss bidur han/ Til Fꝺdursins hægre Hendar.

I anad Sin er hans aptur Von / ad dæma ha Lyps og Daudu/ Goodum bestu giepur han Laun/ ad glediast i Himna Fride. Omilder mu nu han eirnen sia / og eilypliga hønum skiliast prg/ hrakter i Helvytis Voda.

A Heilagan Anda er og myn Trw/ eirn virdest han mier ad rada / han mun mitt Hiartad hreinsa nu/ og hiælpsamlegana næda/ so ad eg Oretest DRottenn Gud / og alvarlega hans rætte Bod / mønum Næunga til Goda.

Anad Gagn eirnen gigrer oss hier/ sa goode Heilage Ande/ I hvprskins Veyd sem ap Hønd um ber/ han trwe eg hia oss stande/ han hiælpar ad sonu og huggar ha / sem han ap Hiarta kalla a/ I allskins Veyd og Vanda.

Heilaga Christne hier trwe eg/ I Helme pann, an vera/ og sanra Guds Barna Samplelag/ sem,

Krossen med Christo bera / Oll hafa þau eina Trw og Von / a JEsum Christ Guds kiæra Son / hann er þeirra Gud og Herra.

Eg veit og trwe vyst þyrer Sann / Ad vor Himneskur Fader / Syndernar oss uppgiefur hann / af Giæsku sinne og Nadum / Allena þyrer Christi Pynu og Deyd / Oss þrelsar hann þrat Helvytis Verd / Þvi kann oss eckert skada.

Eg mun Daudanum Eplaust þra / a Eptir Deige rysa / og Eforgeingelegur verda þa / Ord Guds sem glogt auglysa. Fyrer Guds hin mikla Miscunn þad skier / ad Menn aller i Heime hier / Endurlifna ad vysu.

Þad er mijn Von og Tallaus Trw / Til Christo mijns kiæra Broodurs / Ad mier giefe hann Andlega Roo / og eilift Sælar Foodur / Glede um Alder Alda og Freid / Eptir þenann Stundlega Deyd / Veitter oss Guds Son Goodur.

Firnest.

Nu bidium vier Heilagann Anda. Pag. 19.

Strax epter Predikun.

JEsus Christur a Krosse var / kvaldest alla Sur hafda Lykame sar / med hinne mestu Pyne / Sid Ord vor Drottenn lagde har / hap haug i Hiarta Pynu.

Fyrsta syner hann sæta Nad / Sitt Fodur troyptuglega bad / um Heill Ovina sina : Min Fader fyrergief þeim þad / þeir vita ei hvad þeir vina.

Annad hafa mykla Myskun, er / minnast þad iapnazt skylldum vier / Kaningia so vied svo

Kal-

ra: An Eva skaltu i Dag med mier / J mijn nu Rykte vera.

Priðia merker hañs milldu Trw / Munadi arlausre seiger nu: Sia / þar er Son þñ Rolíñe / Johañes / Mooder þijn er su / hesse skallt Vñsioon lña.

Fiorda Ord hañs skallt þesta i Hug / Freli sarcñ oyrt ed krypte þig / þvi sagde hañ sig Pyrsta / Hañ gyrntest heill Mañkynsins miog / Hollð hañs sært Naglar nysta.

Fimta sijner þier Synda Mætt / Son Guds kallar a Krosse hætt: Gud / Þvi villtu mig Forlæta? Hardlega kvelst allt Hollded mitt / yþred miog we Mæta.

Siotta Ord Christa er cinka sætt / alla Synduga þæt þad kiæmt / hvørium i Hug þad kiæme: Vppfyllt er allt og øll Synd bætt / med miñe Rvdl i Heime.

Seinasta / Pier Fader þel eg i Hønd / þrañ stygande nu mijna Aund /. Eg bid þig mit Lausnara / Hellags Anda mier Huggun send / Þa hlyt eg ap Heime ad þara.

Hvør sem Christe þynu heidrar a Jørd / og hugsar opt þau Sig JEsu Ord / hønum vill DRottenn hlyþa / hier med Frid / Eñ i Himna Dyrd / am Enda lætur lifa.

Eyter Blessan.

Þañ Hellaga Kross var HErra bar / a Hollte hañs voru Daudleg Sar / Fyrer oss alla hañ Fullnad giørde / vier urdum ei krypter med Gdru Verde.

Christi

Christi Moder Maria / og Men helger eru Gude hiar. Pad er ei skied þyrer adra Forþienan/ Ei þyrer Christi Dauda alleina.

Þvi hlyded kiæru Christner Men/hvad kienter oss ollum Kristningen/ þeir sem Vist a Himnum hlotra/ Herrans Pinu þeir verda ad niota.

Þan helga Anda bædstan Tolk/ Hier bid eg prada Christed Sodk / Vgse han oss a Veigen sanna/ Fra Villu Lærdome vondra Mana.

Einasta Gude sie Æra og Dyrd / er sin Son sende hyngad a Jørd/hin styre og stioorne ossollum saman/so vier hin Ottunst og Elskn/ Amen.

A Paska Dagen/ Messu Upphaf.

Ton/ Fagnadar Kienting Kuinum þar.

NV Lysagurt Ljoos oss byrtest bratt/ Bygd Himnana Lop syngur katt / ap Fognude gleddest Heimur hatt / Helvyte grict / þad myste Matt.

Blessada Konge Almattur ad/ Ur Daudans braut og eydde þad/ Frægur Helvyte Sodum trad/ þrelsade Lyd ur Kvala-Stad.

Christur i Stein-Þro lagdur lan/ Lid Hermana þar vakte hiar / Þan Sigur dyrstan seigla man/ Son Mariu reis Dauda þra.

Daudans Harmur er horpen vyst /hin meste Krigd i Glede snyst / Slynande Engell þram har byrst/ Fra Daudum upprisen Jesu Christ.

Einum Meistara unu best / Ast-Men hana Dauda þarma mest/ Grimer Heidinglar giordu gest / Guds Son høbdu a Krossen best.

Nu dyrkum aller DRotten han/ ap Dauda reis

reis og Sigurcn van/ med Fædur og Anda helg um han/ hepur pad Vald/ Ei endast kan.

Par nast.

Erdurlausnarcn vor JEsu Christ/ er Daud/ an sigrade vyst/ upprcis ap Dauda / ei mar Synd oss skada / Haleluja.

Sa er ann Synda Faddur var / pyrer oss Guds Reide bar/ Frid hepur oss peinged / og Fæduns Rad umgeinged/ Haleluja.

Synd/ Dauda/ Diopul/ Lyp og Rad/ lagde Gud allt a hans Rad / Hann Frelsar alla / Pa sem hann akalla/ Haleluja.

Præfatian byriast sem a Jobladagen.

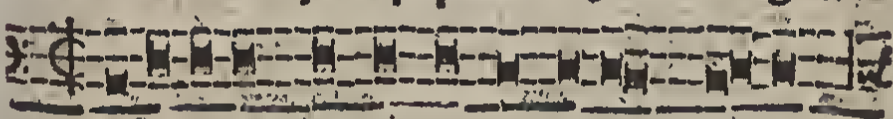

Sanlega er pad Tilbeyrelegt og Riettvyst/

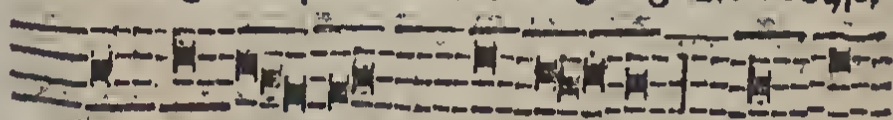

skyldugt og mjog Hialpsamlegt. Ad vier

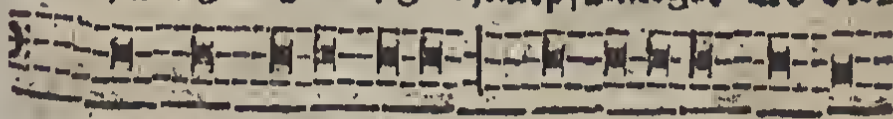

DRottenn alla Tyma / hæleitlega heidrum

og lofum pig / enn po einkanlega a pessum

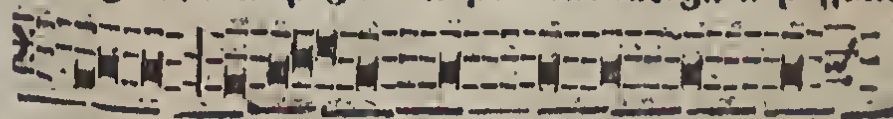

Deige/ A hvørium vort Paskalamb Christ,

ut

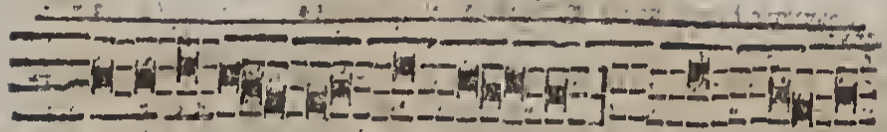

ur er þyrer öll Fóornþærdur. Því hann er

það sannærlega Páskalamb / sem burtskóot

allar Heimsins Synder. Sá sem þyrst sín

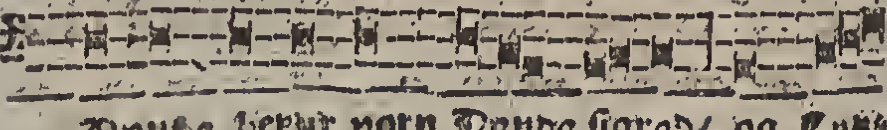

Dauda hefur vorn Dauda sigrad / og Lyst

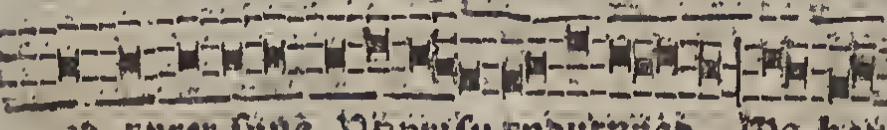

ed þyrer sýna Upprisu endurnýad. Og þar

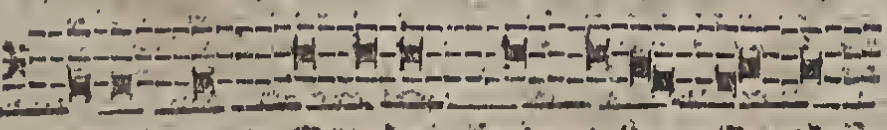

þyrer med Englunum og Höfud-Englun

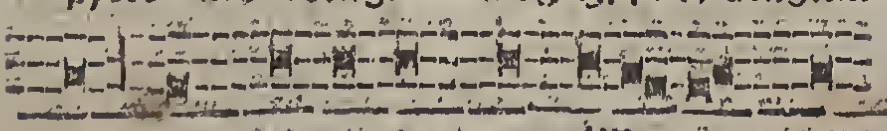

um / med Thronunum og Magtarvöldum

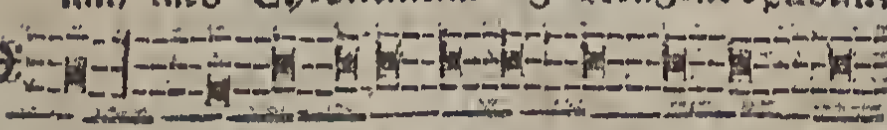

um. Gömlukrúds ásamt med öllum Him-

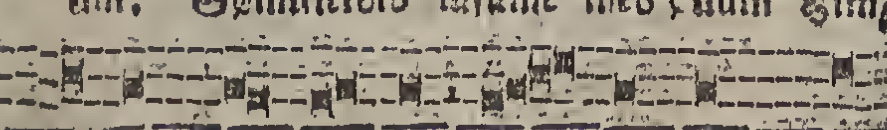

neskum Hyrdsveitum / sýnglum vier Lóf-

saung-

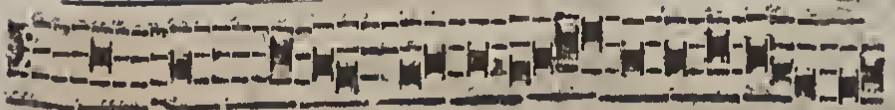

saungen þiñar Dyrdar/ O, aplæranlega

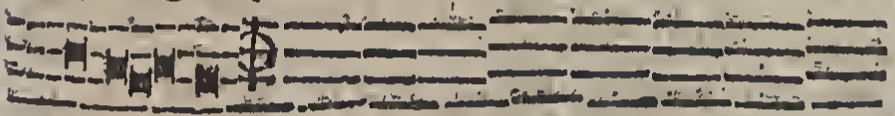

seigiande.

Sanctus, sem a Jooladagen / Pag. 71.

Epter Blessan.

Þa Dag er Christur upprisen / Haleluja/ Hal-
leluja / Af þvi glediest nu Christner Menn/
Haleluja / Haleluja.

Sa Fyrra Dag leid særa þijn / Haleluja/
Haleluja/ Saklaus pyrer alit Mankyn / Hale-
luja/ Haleluja.

Þier þræddu Kvinur þarrd þrautt / Haleluja/
Haleluja / Fliodrlega i Galilæam / Haleluja /
Haleluja.

Kæresocrinum þad seige þier/ Haleluja/ Ha-
leluja/ Sa Kongur Dyrdar Upprisen er/ Hale-
luja/ Haleluja.

A Paska Gledi sæll Lof sie / Haleluja /
Haleluja / Sunged DRottne af Christnenne /
Haleluja/ Haleluja.

Hellagre Preñing hædstu Dyrd / Haleluia /
Haleluja / Af klarra seigium/ og Packargiærd/
Haleluja/ Haleluja.

II. og III. Dag Paska/ og allt til Upp stigningar Dags/ Messu Upphaf.

Allþagurr Lioos oss byrtest bratt, pag. 106.

Epter

Epter Blessan.

I. Dyrdlege Kongur O Chri-

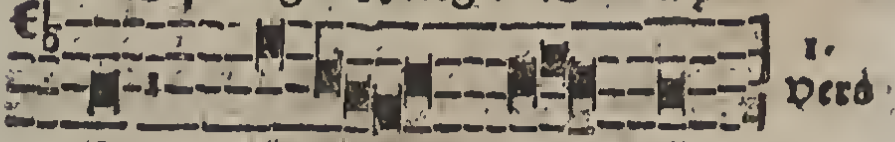

ste / Hale lu ja /

O Gud vor Fader i Hi-me-ryke / pyr-

er pin Son / heyr vora Boon / han er

oss pædduer og giepen vyst / til allrar

Hiælpar og so Trausts. Vert oss milduer

kiære Fader / Ha-le-lu-ja.

II. Sa sem var Pyndur og Deyddur og

pyrer

fyr • er oss giefen/Hale • lusa.

11. vers.

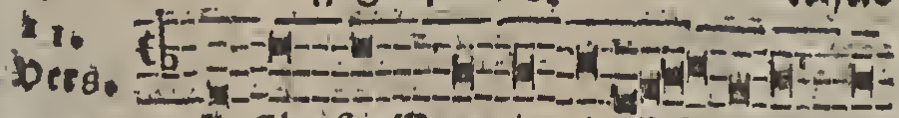

O Christe Konger ad Eliasu / þig

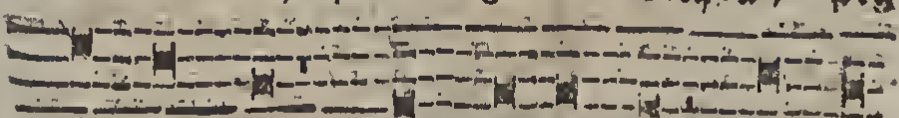

biduum vier / þyrm oss nu hier / þu sem

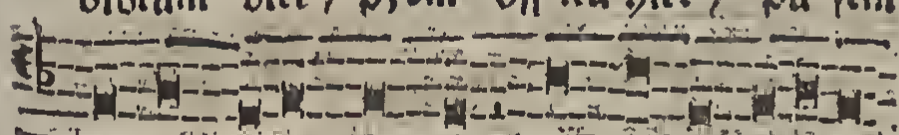

Dauðan hefur þordæmt/ og Sæluhialpena

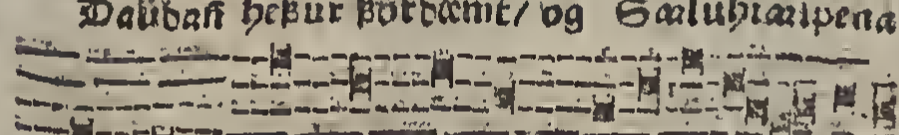

þorptenr/ Bænheyr oss vor Drottenn/ Halelusa

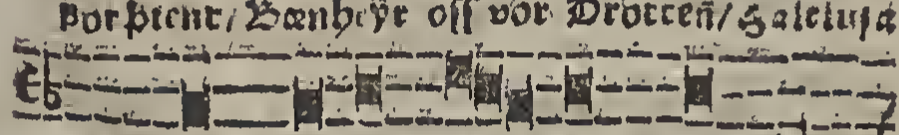

III. Hann er Vppriesen / sem hann

11. vers.

sagde / Lofed Rokten.

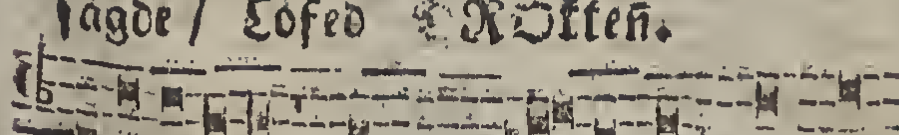

Hellagur Ande/ vor Boon er til þyn/ O Gud

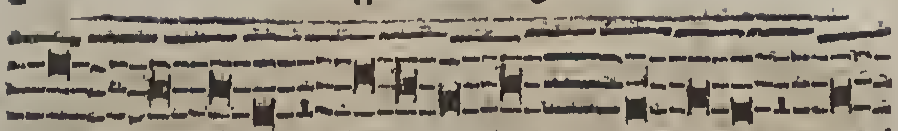

ver Hialpare/Samvitskuñar Huggare/Hlat-

tans Glede og Lyst / apnar þu allan Hugar

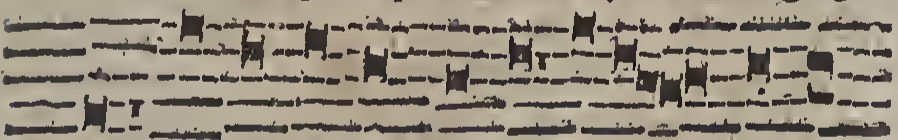

Brest/ Frid z Fognud gieb oss/ Lopted Drotten-

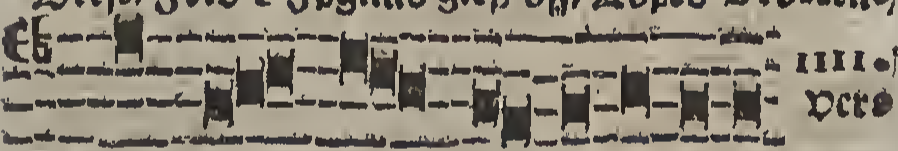

IIII. vers

IV. Bid þu þin Fodur fyrer oss.

Konungsins Dottter Christne hyn / tiera

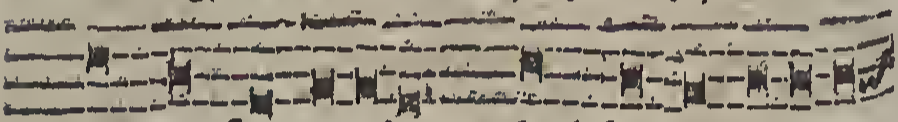

Brudur sig nu gleduR/ hvi hun i Anda nu

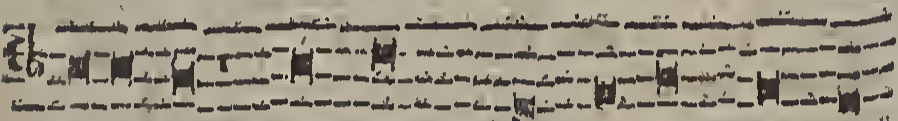

hefur hann / a hvørn hun treystER Gud og

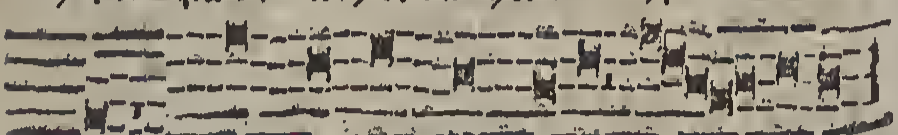

Mann / hann er sem hann sagde/ uppreisen.

uppstigen.

5. Hale-

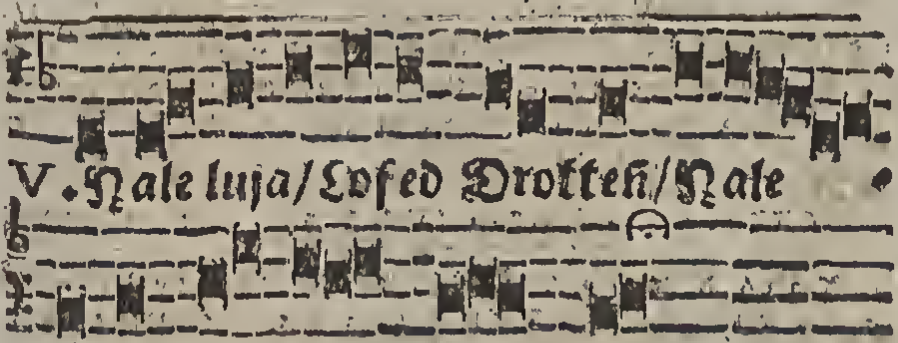

A Uppstigningar Dag/ og Sunnudagenn par næstan epter/ Messu Upphaf.

Í Dag þa hæstyd høllduñ vier/ Til himna stie vor HErra. Elliffe Gud vier þøckum þier/ Þig biduim vyrdstu ad vera/ Vor aumra Manna verdenn blyd/ Veralldar Kvøl er møreg z stryd/ Hialp oss þana ad bera/ Haleluja/ Haleluja.

Lof sie, Gude vor, Lausn er giørd/ Lypst veg oss buenn sønum/ Christur upplaukt oss himna hurd/ hvør byrgd var ollum Mønnum/ Hvør sem truer þar føgnud þann/ fyrer þad sig tilbwa kann/ epter ad fylgia hønum. Haleluja/ Haleluja.

Petr leitar ecke Lausnarans/ Sem liggia i Syrndum Synda/ Lukt er hol himnarykt hus/ Hollde og Bloode blynda. Triveñ a Gud sie sønn og hrein/ so mun Lypad i hvørre Grein/ til hans a himna stunda/ Haleluja/ Haleluja.

Guds Børn hier japnan bwa sig/ Burtu til himnaferda/ Holdsins Syrndum og heimsins Sid/ Heilaglega sier þorda/ med Trw og Ast sæ upp i Hæd/ Eñ Gud opnn med sine Mund/ þramm til þess Sunder verda/ Haleluja/ Haleluja.

Vid Tignar Dag þa tøkum fyrst/ til sqn lær

ur Gud oss koma/ Samlyka gjörer skalpli Christi/ I Sælu/ Dyrd og Looma/ þa hlioodum Fögnud / Frid og Hlyp/ Fulla Sælu og eilyfe Lyf/ Gud giefe oss þeñ Sooma/ Halelúja/ Halelúja.

Epter Blessan.

Ton/ Allsvagurt Loos oss byrtest brædt.

ALLer Christner nu fædest sie/ Christur med Dyrd til Himna stie/ Lof synged hier/ Lof synged hier/ Lof syngium hönum aller vier.

Allur Engla Her Himnum a / Heidur Gudi legan Christo tiam/ Hædst Lof og Dyrd sw Fylking proom/ Fagurt syngur med sædan Room.

Ad Guds Son skalfur JEsu Christ / sañur Madur er ordeñ vyst. Englar Guds vagna ap þri mest / uña oss peirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbioo Samastad/ sön Hvöld vor Æfeñleg er þad/ Lof synged heim/ Lof synged heim/ Lof synged hönū um allan Heim.

Arf i Guds Ryke eigum vier / Englum i Sælu samlyker / med Fögnude peir peera siæ / Packa med oss Guds Milde þa.

Ortest purfum nu öngva Kvöl/ Andskota/ Dauda/ Synd nie Hel / Son Guds og Marin Sigureñ vañ / Sæmd betrre æfyd heldur hañ.

Heilagan Anda hier opan gap / Hattans Fridur þar flemur ap / Hreysker oss byrer sitt heilagt Ord/ Hatskalaust giörer Djöfuls Mord.

I Frid og Fögnud eilyfan/ þrooma Christne oss tilbyr hañ / Aller sem trwa a Guds Son / Erfa þa Heill og Naadar Von.

Hlydne/ Von/ Trwen hrein og styrk/ Heilags Anda er i oss Verk / upplyser / Hug og Hærtu þar/

þar/ I hrygd og Regl oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign a helgum Kross/ hefur
vr vegad fyrer oss/ Hvi vtskipter Guds Ande
sa/ ad þvi Fraedare nefnast mar.

Son sin hefur Gud hyngad sendt/ hann þar
ødruvisa eingen tient/ Nema Guds Ande giefe
þa Menn/ gidre sialfur vort hiartad hreint.

Sa helge Ande ad hæd oss þar/ hErrans
Bæfur/ sem ødlunst var/ Fra Ovinum hlyfer
oss alle i trygg/ordar þess Christi Uppstigning.

Hvør Mann Drottenn ad hug og Sael/ heidra/ Lofa og Dyrka skal/ med Sønnud Englа
syngium Dyrd/ So hun verde i himna heyrd.

O Gud vor Fader Eilifur/ Æfenlega i Christi
nafne/ hædst Lof/ Pøck/ Dyrd og heidur þier/
ad hiarta allra syngium vier.

O JEsu Guds Son Eilifur/ Alla Mannkyns
Endurlausnare/ Oll þyn Christne med Packar-
giørd/ Pier synge þannann Lof og Dyrd.

Heilage Ande hErra Gud/ huggare vor i
allre Naud/ Æfenlega vier þøckum þier/ Þig
Lofum og Dyrkum aller vier.

A Hvitasunnu Dag/ Messu Upphaf.

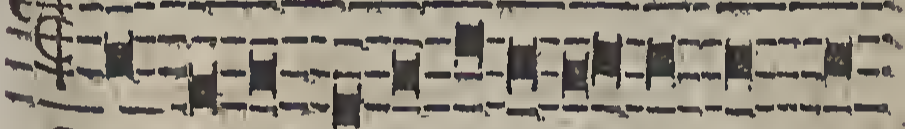

Kom þu goode heilage Ande/ fyll upp

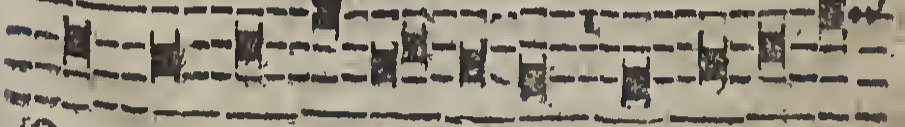

hiartu þina Truande/ og Breñande

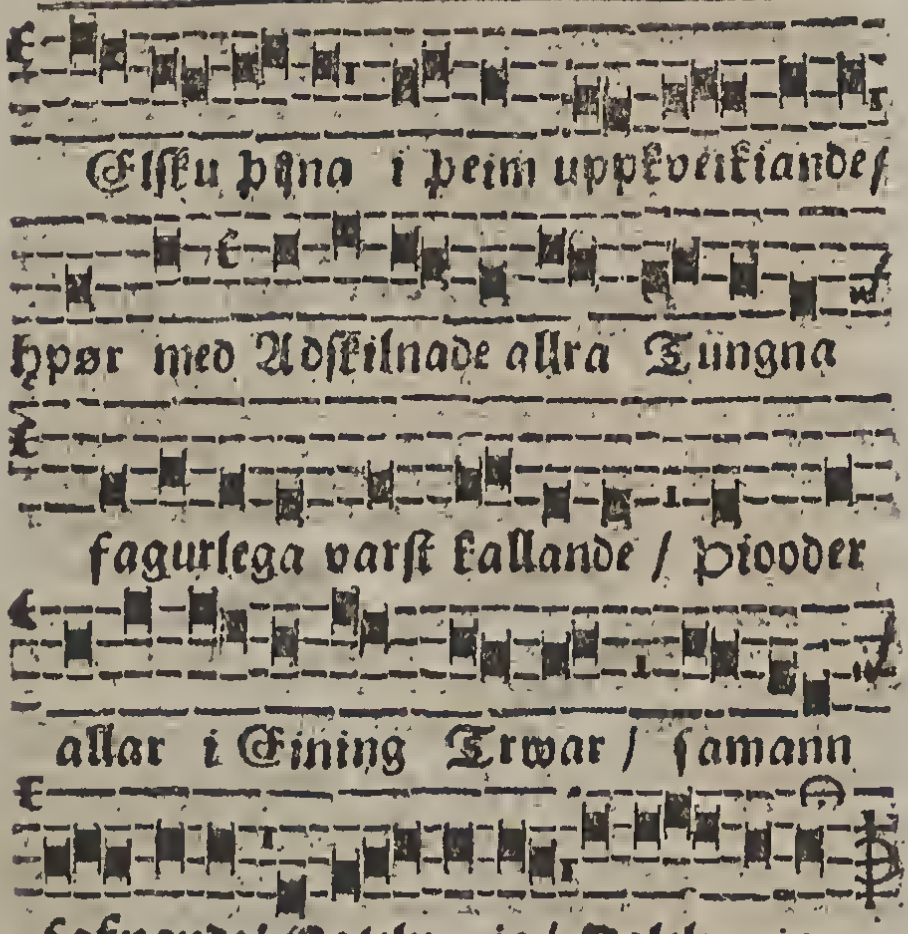

Par næst.

KOm Ande Heilage/ J þínum Gæfum/ Veit oss þa Vitsmune/ Vorn Gud vier lofum.

Vppfyll þu þeirra Brioost / þier sem riett trwa/ So ad þei leynt og liooft/ Kære vel bwa.

Ellð þínar Æstar nu/ J þeim upptendra/ So, hallde helga Trw/ Hafne Leid Synda.

Kiliste Ande Gud/ Æ ðst Lof þier syngium/ Ad þu í eirn Sæmnud/ af ollum Tungum/

Til Trwer Eiginger/ torst heidnar þioder/

med

med Lærdom Mýskunar/miog vel þær þræder.
Lof Dyrd og Þøck sie hier / þu Helge Ande/ ad Kienning hreinne hier / helldur i Lande.
O Gud lætt Anda þin/ Vtsendann vera / ad nye allt þad Kyn / Avøxt þann bera.
HErra sem hefur þrædt / Hiørtun Trwþæfra/ Og i Vpplysing rætt/ Andans Helgasta.
Gief oss i Anda þeim/ um þig vorn HErra/ og Soorn Christs kyrer Heim/ þrøddu ad vera.
Og ad hans Huggun ap / Hellst Søgnud rætum/ I Arp/ Von oss sem gap/ a Himna sætium.
So Guds og Sonar hans/ Smit a oss komen/ Fyrer Hialp Helgarans/ halldest oss/ Amen.

Edur og.

Med Ton/ Halle oss Gud vid þitt hreina Ord.
Miliced þærde oss Ared hier/ aptur þann Søgnud sem mestur er/ Þa Huggunar Ande med helgre Grein / HErrans postula yper skein.
Logande Eldur lioomar þa/ Lyking Tungna þeim byrtest ar/ ad Ordþære þeim auked sie / og so Kiærleikur brennande.
Tóludu allra Tungna Hliood / Tóok þad ad undrast heiden Þiood / Oldruckna sumer ætla þa / sem Ande Heilagur bygde hia.
Framkom þetta Fyrerheit har/ þra Þaskunum þa lided var / Heilagra Vagg Tala riett / sem Løgmal hefur til Kausnar sett.
Audmiwklegana aller hier / Tilype Gud þig bidium vier/ Himneska Giøf Heilags Anda/ I Hiørtu vor þu virdest senda.
Hiørtu Trwarra helgud nu/ Himneskre Gaf þu sadder þu / vorum Syndum oss prelsa þra/

Frid þin lætr þu oss halldaſt hiæ.

Hædſt Lof og Heidur Eilífre/ Heilagre Þrenning ſungen ſie / Oss bidium Sonen ad ſenda / Aſtſemdar Giæfr Heilags Anda.

Præfatian byriaſt ſo ſem a Jooladageſi.

Pag. 68.

Sañlega er þad tilhyrelegt og Riettvyſt/

ſkyldugt og Heilſuſamlegt/ Ad vier Drottin

eñ alla Tijma/ hælztlega heidrum og lofum

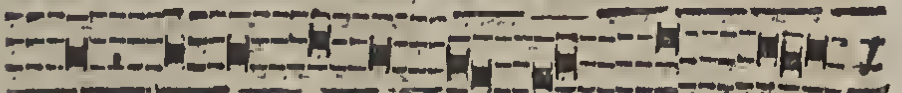

þig/ fyrer JEſum Chriſtum vorn DRott-

eñ / hvør upp er fareñ yfer alla Himna /

ſitiande eil þinar hægre Handar / og hefur

ſynum Utvøldum Børnum giefed þaū fyr-

er

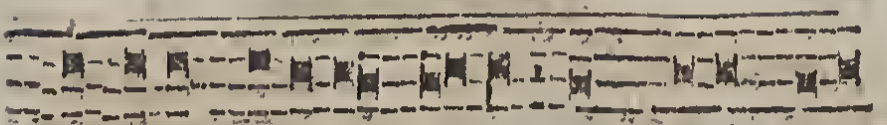

crþeirra Heilaga Anda / hvar þyrer aljur

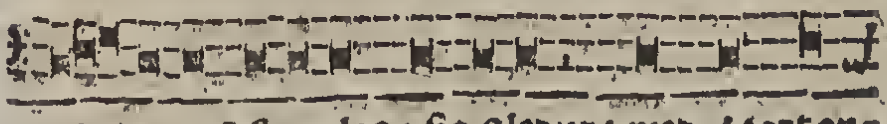

Heimurenn stoorlega sig gledur / med Hartans

hædsta Fognude. Lyta eirnenn þeir Himnesku

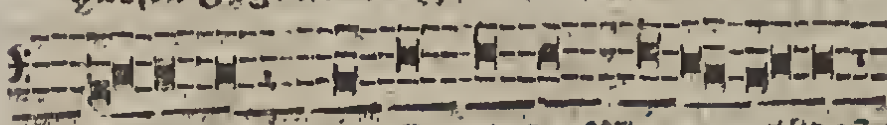

Kraptarner / og Englana Magtarvøldenn /

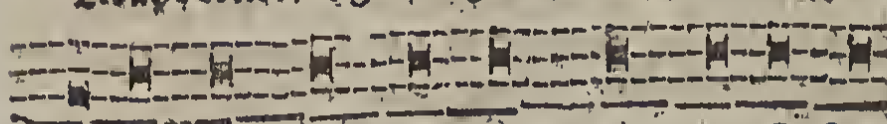

æsamt med þeim sungrum þier eirnenn Lof

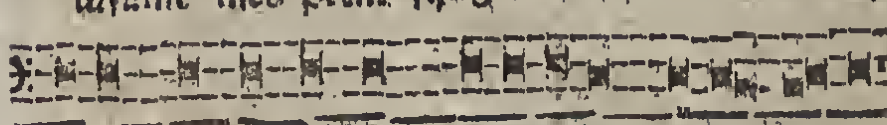

þinn Guddoomlegre Majestatis Dyrd ok Ære /

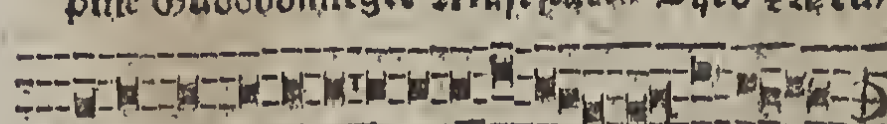

þyrer utann Enda / Oaflatanlega seigiande:

Sanctus, so sem a Jooladagenn. Pag. 71.

Epter Blessan.

KOm Skapare Heilage Ande / J Hug og Hiar-
ta Erwadra nu / Himneskre Wæd upplyllande /
Higrtun þau sem ad skapader þu.

Eirn Huggare sin allderei bræst/ertu og Guds Fødure Gæfa hædst/ Lifande Brunnur/Elldur/ Ast / Andleg Smurning allrar Nædar stærst.

Sidpylld er oss þyn Astgiøf kiend / Eirn Fyngur ertu a Guds hægre Hønd / Kreptug Lofun af Christo send/Kienande Tungumal um øll Lønd.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik / Astsemd þyn ætid sie i oss ryk / Eydande Holdsins Ostyrkleik/Abi veite oss øllum Gæfa flyk.

Rek þra oss Satans Svik og Rad/send þu oss nu þin blessada Frid/ leide oss svo þyn eilyf Nad / ad allan Voda vel skilianst vid.

Sialfan Fødur/ og Son hans nu / so peckium/ veit oss Vitemune / og beggia þeirra Ande þu/Aetid gief ad vor Trw stødug sie.

Sønum Fødur og Syne mest / Sie Lof / Dyrd / Heidur / Velde / Traust / Og Helgum Anda sem huggar best / Hvad um Alder verde Endalaust/ Amen.

II. og III. Dag Nytkasuñu/ So sem þañ 1. Ad undañtekeñe Præparatiuñe.

A Trinitatis Hatid/Messu Vpphaf.

GVd vor Fader vertu oss hia / Og vid Forsømingu vara / Leystu oss øllum Løstum þra / Lat vel af Heime fara / Moor Displa sierr vor Hialp i Hyp. Hallt oss vid Trwna fasta / Til þyn last þu oss fyrsta / Vier af Hug øllum trcysta. A oss Eign þyna ætid sin/ og allar Christnar Piodder. Fra Satans Svikum lsider. Sønum Guds Vopnum skryder. Amen/

Amen/

Amen/ Pad sie Jar/ Samsyngium/ Halelúja.

JESu Christe vertu oss hiar/ Og vid Fordæmingu vara/ etc.

Heilagur Ande vertu oss hiar/ Og vid Fordæmingu vara/ etc.

Par nast.

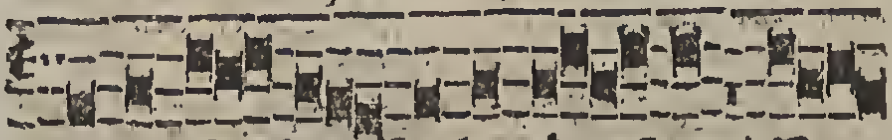

Blessud sert Pu heilog Presting/ Og

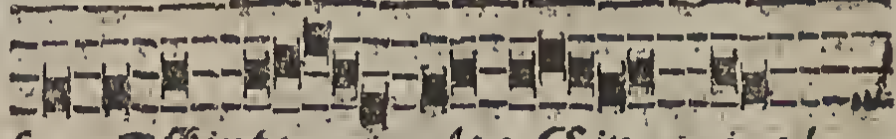

svo Osskipte leg Ein ing/

Vier lofum og dyrkum ha na/

Pviad Hun framde vid oss Mys-

kunse me sia na. Vier lof-

um og dyrkum Gud Fodur og Son/

og

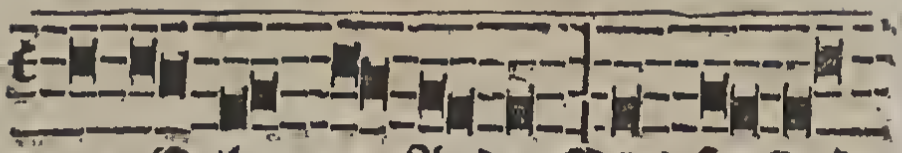

og Heilagann Anda. Dyrd sie Fød-

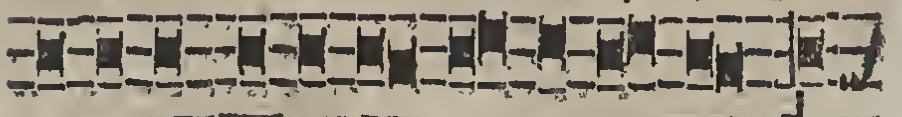

ur og Syne og heilsugum Anda. So

sem hun var ad Vpphafe / og er eñ nu

og jafnañ/og uñ Allder Allda/ Amen.

Præfatian hyriast so sem a Jooladageñ/

Pag. 68.

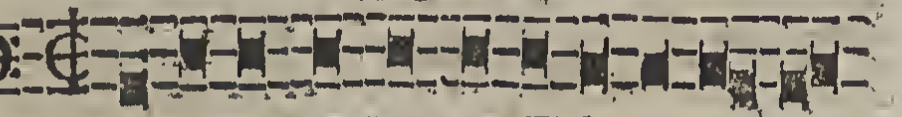

Sañlega er pad tilheyrelegt og riett

vyst/ skyldugt og Heilsusamlegt/

Ad vier alla Tyma og i øllū Stødū/

lofum

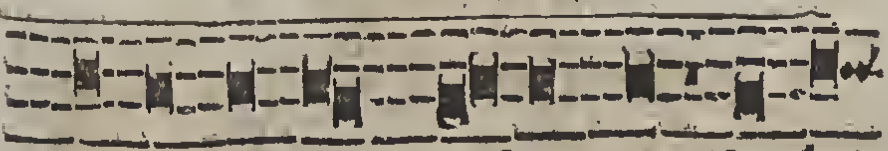

lofum þig og þackum þier/þu hei-

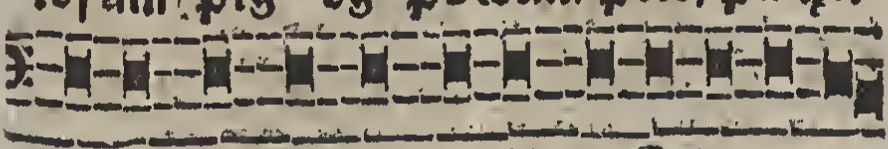

lage Herra/Almættuge Fader og ei

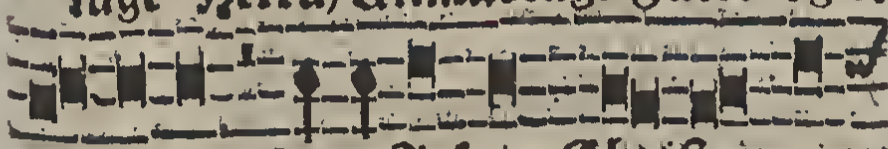

lyfe Gud / fyrer Jesum Christum vorn

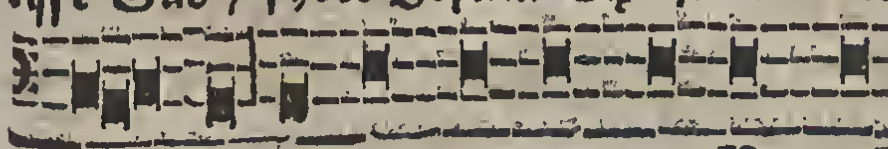

Drottin. Þu sem med þínum Eingiet-

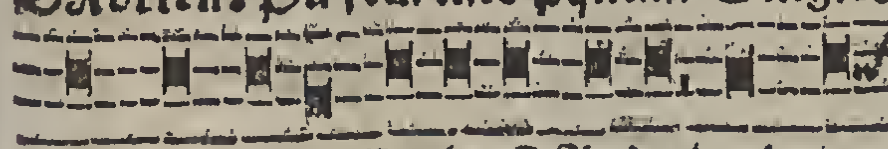

num Syne og Heilogu Anda/ ert eirn

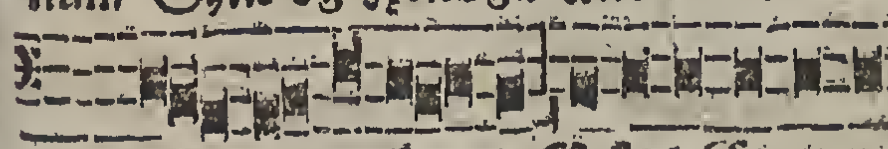

Gud og eirn Herra, Ecke i Einingu

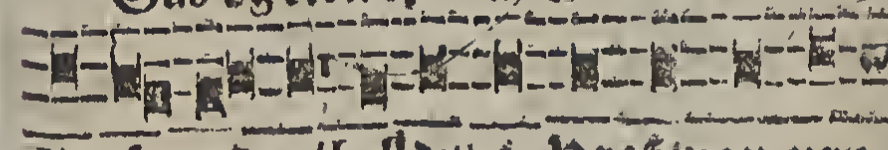

Personunar/helldur i Þrenningu eirn

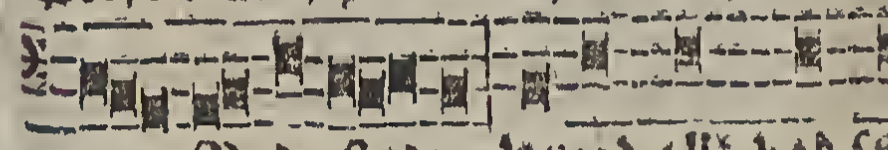

rar Vndirstodu. Þviad allt þad sem

vier

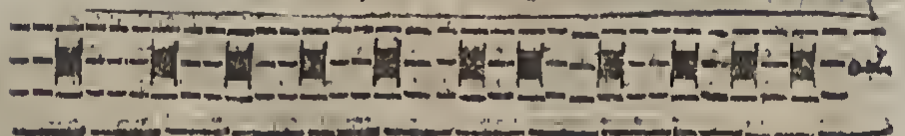

vier trwum fyrer þyna Openberan/

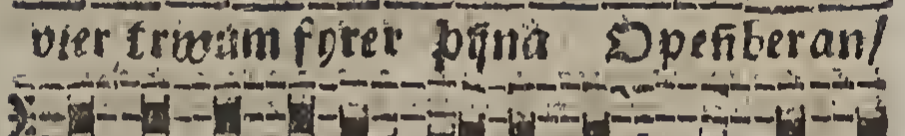

um þyna Guddomlega Dyrd/ þad sama

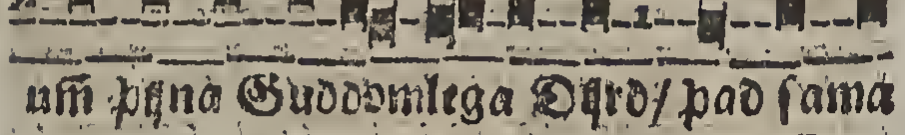

truum vier um þik Eingietenn

Son/ þad sama æ eirnest um heilagan

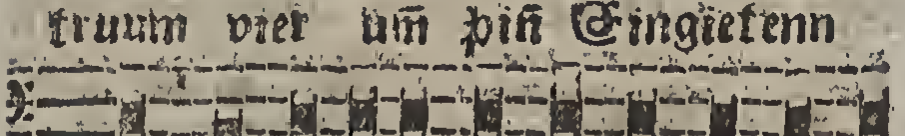

Anda / fyrer ukan allan Mismun

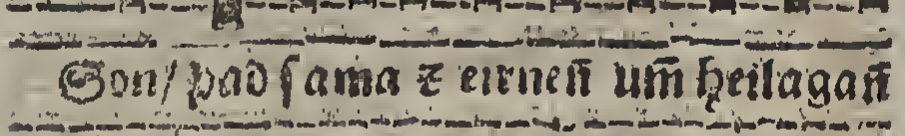

neckurs Adskilnadar. So ad i eirnre

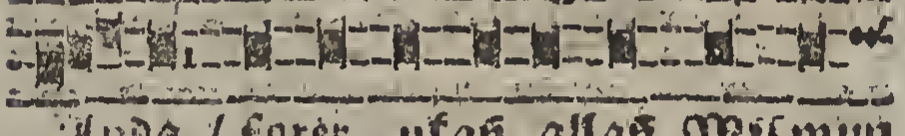

sannre og eilyfre Guddomsins Vidur-

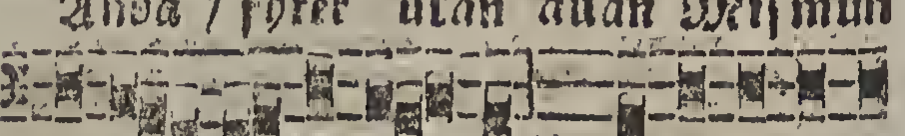

kiennu tilbedest verde Sundurgreining

Per-

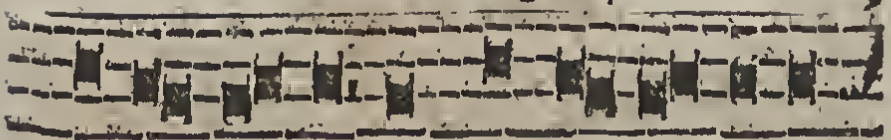

Persoonana / og Eining Veruñar/

med jafnre Majestatis Dyrd og Neid-

re. Hvøria Majestatis Dyrd ad lofa

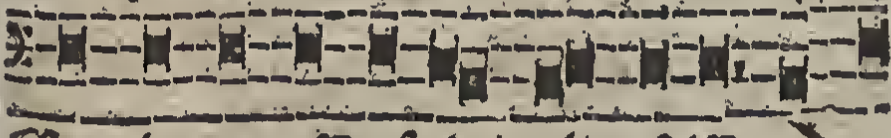

Einglarner z Høfudenglarn^r/ Nim.ar

ner og aller Nitnana Kraptar/ Cheru-

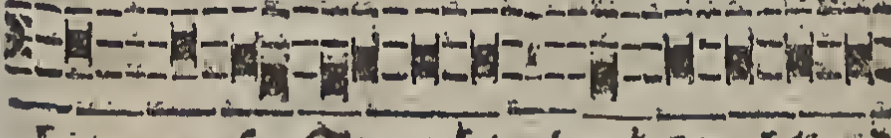

bim og so Seraphim/ med samhliood

ande Dagsinlaflegre Rødd segiande

Sanctus.

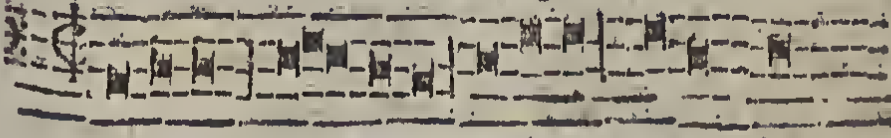

Heilagur/ Heilagur/ Heilagur/ ertu DRotte

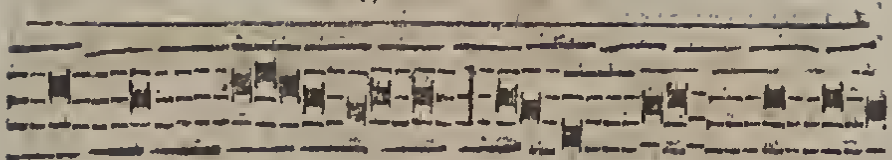

þu Gud Allsherjar / Himen og Jørd eru

full af Vallde Tyrdar þinnar / Hoolpna

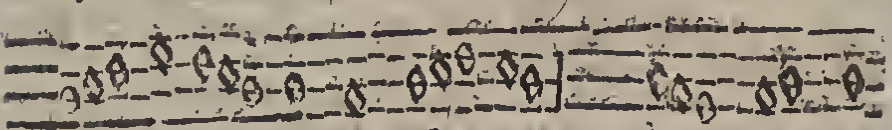

gior þu oss i Upphædum. Bleſſadur ſe

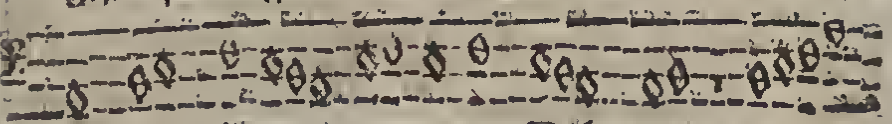

ſa ſem kiemur i Nafne DRottens / Hoolpn

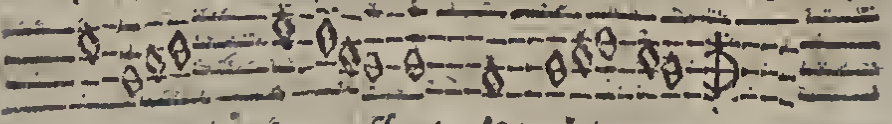

na gior þu oss i Upphædum.

Epter Bleſſan.

Eon / Halld oss Gud vid þitt hreina Ord.

Saunheilagt Liooss / ſamſoett Preſting / i ſannleyre Dyrd Gudleg Æining / Þu giører hiæ oss Gudsdoems Verk / Glogt ſynande þitt Almætte og Styrk.

Himen og Jørd og Hafed vidt / hermá oss Krapt og Valldeb þitt / Daler og Fiall hvi dyſ la ſyſt / DRotten ert þu vert ollum vuſt.

Sooleñ ungeingur ſier hvørn Dag / ſo Tungl bo hafe aſtad Lag / Stiørnur i Hlydne halldá ſig / Herra eilyfan þar ſaña þig.

Eyr

Dyr og Fuglar umm Lopt og Jørd/allt hvad i Sioonum hefur Ferd/med Røst og Edle tiena ad sia/ pad Kraptur og Vitska pyn sie hia.

Pu hefur Himen utpaned vydt/ pakted med Vatne epra hitt/ umm Jørd geingur hann allt umm kryng / Okyrrann setur penann Hryng.

Pu Stidur/Pryder/Stioornar riett/ stend, ur so allt sem hefur sett / so daasamlega / ad eingenn Mann/ utskyra pad nie skoda kann.

Hvørsu meigum pa Veiker vier/ Vitsku pyna rannsaka hier/Umm Skiepnur pær vier skodum prætt/Ep skynia kunnum harla patt?

Vier siaum hun er skøpud Skyr / Skilnys/ Hrein/ Mørg/ Pørs og Dyr / O hvad Dyrdlegre pu DRotten ert / Dyrd henar hefur pu alla giørt.

I pisse Hende er Himen og Jørd/ hvør kann utleigia pyna Dyrd? Migg daasamleg er øll pyn Stioorn/Eilyfann patum pig Herra vorn.

Fader/ Sonur og Ande hreinn/Eilyfur Gud i Preening Elsk / ep Hiarta lopum aller pig / Amen syngt nu hver umm sig.

I. II. og III. Sunnudag epter Trinitatis Messu Upphaf.

Gud vor Fader vertu oss hia. Pag. 102.

Epter Blessan.

HErra Gud i Himerykt/ Hann oss sin Villa kiende / Pa hann opann a Jardarryke / Pau Thu Bodord sende.

Fyrsta Bodord einkum ætt / ep øllum Hug ad merkia / Hiar Gude aungva pu hafa mætt /

Gañ eirn skallt Elska og Dyrka.

Annad. Þu skallt ad Ongtu/alldrei med Guds Nafn para/ Helldur birta af Alvøru / Heidra og Packer giøra.

Þridia hans Bod Hugleida skallt/ Hvijldar Dagen ad helga/ Guds Ord heyr þu og giarnt afi hallt/ Gyrnd Heimsins skallt ei pylgia.

Fiverda. Heidra med fullre Ast/ Fødur og þijna Modur / Vid Ypert Men skalltu alldrei siast/ Ohlydnen/ Stoor nie Reidur.

Fimta. Ei slaa med Heypt i Hel/ Holld Manna skallt ei meida / Helldur þorda og þrelsa vel / Fra Voda hørn Man leida.

Siette. Vid Hoordoom varast skallt/ Villa Holldsins ei giøra/ Hiwskap eda Hreinlyfe hallt/ Hoop lat þier þeckast vera.

Sidiunda. Einkis attu Fie / Okra / Stela nie Rana/ Helldur styrkia ad hallded fie/ Hiali þa/ Eiga og Lana.

Attunda Bod. Ei mæla mætt/ Mein Vitne / Roog nie Lyge / Manunga þin þu afsaka att/ Ad Heidre halda meige.

Nijunda. Ei skallt ægrnast/ Annars Manns Hwo nie þioona / Helldur ad meige hañ vidi halldast / med hørskins Eigu sijna.

Tijunda. Hreirn i Hug vertu/ Hañs Kyñu gyrnstu alldrei/ Helldur Oska ad Ast og Triw/ Vid Eigen Man sin halde.

Gud Fader / Sonur og Ande hreirn / Oss virdest Mod ad senda/ ad þesse Bod hafa hørt og eirn/ Halde til Lyfsins Enda/ Amen.

IV. V. VI. Sunnudag epter Trinitatis/

Iakis/ Messu Vpphaf.

Ljande Gud þu lyt þar að / og lattu þig þad mæda. Þyna heilaga vier þiñum þæ/ þiest er oss auma hræda. Þyn Gudleg Ord ei grilda nu/ Giæfsloken er nær heilog Trw/ Hia Bæn um allra Þiooda.

Frambera japnañ þalska Lyst/ Sem biña sier til Sooma / Brioost þeirra eru samlynd syst / Saalelk Guds ei vid koma. Eirn velur þetta/ Annar hitt/ Vr Mæta villa Fooked pitt/ Allt miog þo uttañ Ktooma.

Hepte Villur og Hræsnis Men/ Herrañ med synum Anda. Eydest su Tunga siælvhæleñ/ seig er/ Hvor mæ moote standa? Vier Einer hæpum Vallt og Riett/ Verdur halldast hvad hæpum sett/ Hvor skal vid oss umvanda?

Þvi seiger Gud. Eg vakna verd / Volader Vppungt bera / ab Piæning styrta þungt a Jord/ þeirra Rotin blyt eg heyra. Blessad Ord mitt þvi byrgast skal/ Berlega þeim þad þiggia vel / Og Aumra Vppreisn vera.

Sidsiñum bored Stilsur i Eld / saañast skyra sydañ / Eins skal Mañ vid Guds Ordeñ milld/ætyd stodugur bydá. Þad vill med Krosse verda reynt/ Vortar þá Kræpt sin Orded hreinc/ Ktoomar uñ Landed vyda.

Vor Gud og Herra villier nu / Vardveita Ord sitt hreina/ og Æsseñlega þremer þu/ O þeim sem oss þad meina / Þvi Budlaust Folk i allan Stad/ Fyrst/ nær þeir baþa Nyti R ds/ Sem kienda oss Christne þyna.

Fodur/ Syne og Anda sie / Æ dst Dyr- A

Jørd og Himen / Eins sem hun var ad Vppi hafe / An Enda verde framen. Alen oss ad halda Christen Sid / Kvittast og skillast Synder vid / Sa ßad vill / Synge Amen.

Epter Blessan.

HAdste Gud Herra milde / Huggun og Nad Noss send. Sem Madur verda vilde / Vora leysande Aund. Vode nu Vetølld nærde / Villa er hesse klær / Eytrud af Ormsins Ræde / Eymd er sifiar ei gæde / Er þo ei endud nær.

DRottens Lærdomur dyre / Daglega liomar nu / epter þeim aller gløre / af Ast og sannre Trw. Komed er ad Heims Enda / Epter vors Herra Spa / Gud virdest Nad oss senda / So til hans tynum venda / Milde og Myskun þar.

Fridur er ei a Jørdu / Alment ßad geingur lioost / Heims Piood i Orde og Giørdum / Er full af Heypt og Pioost / Ottwer og Illræder / Eingen er Ast i þeim / Hadste Herra ßad nærde / Krakker eru og smæder / Almer i øllum Heim.

Sia þu Synduge Madur / Sok þyn er mørg og þwng / Milldur Gud er moodgadur / Miñst þess hans Hepnd er straung / Hvad sialfur Christ ur seiger / um Sam-Pioon Omilldan / hans Kvøl a Hepndar Deige / Hørd kom / So linte eige / Þvi Nad Guds gleymde han.

Gledst eg af þeim Guds Ordum / Greiner oss Abraham / Til Lyßsins leidder verdum / Lazarus so vode þrem. Kom Gud med Milde þine / miñstu þa rietta Tyd / So Hiørd þyn Hiarstod þine / Huggun er Aundu mine / Erþo i Eilifum Frid.

Vm

Vm Volada i Anda/ Allt þetta skilia skalle/
Hvaß vill hia þeim standa/ hindrar þa ecki
ert Valld: Hvad Christur hefur heited/ Hans
Fader veita vill / Vel ad Guds Vilia leited /
Vsrunst Ovinar Eytred/ Sigrū hñs Svikeß ill.

Þeñan Lofsaung nu latum/ Liña/ þo miñ
unst Eitt / Aureigum Adstod veitum / Allvrel
skal oss had leidt / Huggun þa Hool ei lyte /
Hræsnis Sid leggium af / Heilrade þau hvør
nyte / Hendeß Vinstre ei vite / Hvad sw hin
Hægre gaf.

A Jons Messu/ Messu Vpphaf.

Sem Fyrerfarande Sunnudag.

Epter Blessan.

Ton/ Allfagurt Ljoos oss byrtest bratt.

Ef Jlyfum Fødur ell hans Hiørd / af Hiarta
synge Packargiørd / Med sinar Madar sætu
Ord/ sende Johañem oss a Jørd.

Hañ baud ollum ad hafna Synd / hrædde
Dramblætra Maña Lund/ hædsta Doomarans
þeinge Fund/ þrañ til þess være lytel Stund.

Hier med þa Lydur hræddur var / Hialpar
veg sañan Predikar / fialfst Lamb med Fyngre
syner þar / Sem Mañkyn vid Gud forlyker.

Stoddugur þeñan Bodskap ber/ byrte Chri
sta Romu fylgia fier/ Eins sem Dag Stiarnañ
undañ þer / Vppgaungu Soolar tunigiører.

Pharisearner prooman Mañ / Feingu ei
beigt/ nie Anda þañ/ Elias Añan hølldum hañ/
Hræsne diarflega strafsa tañ.

O Fader þig ællum vier/ ad þu vor Hiørt
tu uppveker / Svo eplaust trwum aller vier /

Eins sem Johañes Vitne ber/ Amen.

A Vitiunar Dag Mariæ / Messu Vpphaf.

Med Hiarta og Tungu. pag. 83.

Epter Blessan.

Ton/ Allpagurt Kloos oss byrtest bratt.

Engnadar Bodskap byrte þa / Burt bode Hlangt as Galilæa / Frændi Konu sijna kom at sia/ og kvadde Jomprw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var/ Heilagrar Elisa bethar/ Þa Andeñ hæñe mvijsar/ ad Mey Maria Guds Son ber.

Frelsaran/ sem sitt Fødur vid/ Forlijka skylde Mañkyned/ sem med grimlegum Glæpa Sid/ Gud hafde stygt/ og brotid vid.

Fedur Oskudu audur þess / ad klæme Heime til Hialprædes / Þañ Fyrstur Maña medkiendi est / I Moodurs Lijfe Johañes.

Zacharias ei seigia kañ / Sokum Malleysis Fognud þañ/ A sier þa Merke synde hañ/ Skalla ast Gud vera nælægañ.

Nijrrar Guds Christne hrifig Hiørd / Hwa korn þetta var fyrst a Jørd/ sem Kviñu Sædes satu Ord / Sañar / og lijfer stødug gisrd.

Herodes med Mañdrapum þa / Magt sijna vilde stadfesta/ Caiphas leidde Lærdoom þra / Lier Guds Ricñemeñ Dauda bar.

So er nu Christneñ syneleg/ Særd og þvijng ud a allañ Veg / Strijd / Villur og Vijg vmisleg/ Verkur nu grime Satan migg.

Ad Heimsins Styrk og Hollosina Mætt /

Nialp

Hialparlaus er hun Dag og Natt / Christe veit henne Hlyp og Satt / Heidur hia so hun synge hatt/ Amen.

VII. VIII. IX. Sunnudag epter Trinitatis/ Messu Upphaf.

MJtt Hiarta hvar til hryggest pu? J Hatme og Trega veikest nu/ Fyrer valltan Ver alldar Aud / Set pyna Trw a sannan Gud / Sa allt skapade pyrer sitt Bod.

Yppergiepa pig ei vill nie kann/ alla Porp phna pecker hann / Hanns er Himen og Jord. Minn sxte Fader og sanne Gud / Pu send mier Hialp i allre Naud.

Pu ert minn Gud og Fader kiar/ Pitt Barn alldrei porlated par/ Ast phn er miwk og mild/ Ei po mig mæde Eymden hord / Ekert hep eg Traust a Jord.

Rykur ap Gotze gledur sig/ Gud minn i hier eg hugga mig/ Po hier porliten se/ Pad er mjn Trw og eplaus Von/ Adstod veiter phnn Pion.

Hialparc Gud Helia var/ pa Himen lukteſt so ei ringde par/ J heitre Ohars Tyd/ A Sidons Lande Ekia ein / Allvel pædde DRotteins Svein.

Pig mætte eingen mæda Kvøl / Med hvi Gude pioonader vel / og hønum hlyden varst / Hrafnar komu med Kiøt og Braud/ Kvølld og Morgna ad svipta pig Naud.

Einerber Trie sattu under ha / Engell Guds kom og let sig sia / Bar hier Vatn og Braud / Til Orebs Fialle par epter gieckst / Jungva Neyd a Oelgenum pieckse.

Egyptskum Joseph seldur var/Saklaus sat
i Fængelse þar / Guð leit með Giæsku hañ /
Með Herra Nafne hefur hañ giørt / Til Heid-
urs allre siñe Ætt.

A Daniel miñtest Guð so giøgt / I Orðs
Leona þa var hønum søkt / Siñ Engel sende
wt/ Fædu liet hønum þæra þar iñ/Fyrer Haba-
cuch Pienara siñ.

Sañur Guð byrte þa sitt Valld / Sveinum
þremur var þeygt i Eld / Siñ Engel sende
þeim/ Hæled þa ecke breña mæ/ Burt ur Voda
þrelsade þæ.

Hiæskod Guðs Jonæ hlyðde þar / I Hval-
piskenum byrgdur var / þriæ Daga og Nætur
Priær/ Eñ fyrer Guðs eilyft Rad / Aptur
hefur hañ Landenu næd.

Þitt Ryke DRotteñ þrytur fyst/ þitt Vald
er stødugt japnañ vøst/ A þier er alle mitt Trau-
ust. Eilyft Gots hefur eckert Tæl/Audga med
þvi mynа Sæl.

Stundlegañ Heidur eg huxa el æ/ Himnesk-
añ villde eg glæpnañ fæ/ hvørn þu hefur keypt/
Med þinum Dauda og dyrre Pyn. DRotteñ
bid eg heyrdu til myn.

Allt það Verølden er af full/Tigner/Gots/
Silfur/ eda Gull/ Stundlegt Skraut og Ska-
rt/ Lyteñ Tyma það lænad var / Lyknar ecke
Sæluñe þar.

JEsus Guðs Son eg þacka þier / Þessa
Vitskru þu synder mier/ Fyrer þitt Gudlegt
Ord. Veit mier støduga Von og Trw / Vænst
er Sælu Huggun sw.

Lof

Lof og Heidur a hæstre Stund / Hæsste Gud / sie þier a alla Lund. Þig Fader þess eg bid / Miskunar gieþ oss Andar Frid / Og Arf Himens / þa skilium hier vid.

Epter Blessan.

GVd Myskunc nu ollum oss / og gieþe Blessan syna. Og læte syns Andlitis Ljoos / Til Lyþs eilyþs oss skyna. So Vilia hans og Verken oll / I Verold þeckia tynum / Og JEsu Christi kroptug Heill / Kunug sie ollum Mønnum / Ad glæstnan hlyde hønum.

Þier Gude Lof og Þackargiørd / Þeir Heidnu japnan læte / Og þagne allskins Fookt a Jørd / Fagran Saung heyrast læte / ad þu Doomare ert a Jørd / Illsku lydur hvt eige / Vernd og Vpphellde er þitt Ord / allt Fookt styrker / svo meige / Ganga a rietrum Vrige.

Packe þier Gud / Og lofe þig / Þitt Fookt fyrer þa Millde / Avøxt ber Jørd og audgar sig / Ord þitt er vort Vpphellde. Gud Fader Son og Ande hreinn / Oss blesse alla saman / Vegsame hans og Ottest einn / Allt Manskyned um Heimen / Seigtum ap Hiarta Amen.

X. XI. XII. Sunnudag epter Trinitatis / Messu Vpphaf.

HEimsle vort og Hwsen med / Nema HErran byggia, villde / Arlega blesse Bu og Fred / Biørg svo bvor hlioota skylde / ap Gizdsku hus og Guddooma Naud / Sem glæstnan ebler allra Rad / Anars vor Nida ei gylder.

Nema Gud sialfur styrke Stad / og stoorn

ne Borg og Lande/ Hlyde og giæte ollu ad/So ǫngvu stoßnest Vande / Giepe og siælkur goodu/ añ Frid / Sagnlaust er þo vake Lid/ Fær ǫngvu bordad Grande.

Vera upp ærla velter ei Þorp / Mie Vǫkur langar ad hafa/ Ahyggiu Vyl og æreñ Storp/ Audlegd þad kañ ei giesa/ Hugstwker era Hæme Braud / Eñ hollare Fadu giepur Gud / Sier liwsum/ þa þeir sofa.

Lyted Avǫxt og ydar Børn / an Gude þau hafed þelged / Hallkvæma þa þau Hiælp og Vørn/ Hañs Gæfu soddañ selged: Forsioon vill hañ þeim velta vel / Vys þeirra Fada hun æ vallt er/ Stiælker þad saña melged.

Eins sem Vglur ecke þær/ Oblugur hepur i Hende / Þanqad sem hugde hañ sier til Fiær / Sierhvørre þra sier rende. Mætt Guds og Villa merker þad/ Mañ og Kvinñu ur ymsum Stad / Til Samvista hañ sende.

Sæll er sa Mañ þeim giepur Gud/ Goodañ Fiolda Barna / Øvinum kvǫder ecke vid/ Þeir ypa hañ ei giarnañ/ I Borgar-Hlide nær yrdast æ/ Orugga Hiæstod hepur fæ / Svijvirdu sier ey varna.

Fǫdur / Syne og Anda sie/ Æ dst Dyrd uñ Jørd og Himen / Eins sem hun var ad Vppi hafe/ An Enda verde þrameñ/ Kieñ oss ad halda da Christen Sid. / Kvicrast og skiliast Syndce vid/ Sa þad vill/ Synge Amen.

Epter Blessan.

Sæler eru þeir aller nu / an Flecks lifa i Gretre Trv. / I Guds Løgmæle gange.

Vel

Vel er þeim sem hafa Vitnisburd/ villuger geyma hier a Jærd/ ap Hug þar epter langar/ þvi hyprter giarnan a Guds Veg/ Gange þapnan/ Þeir varast mjog / Miegiærd og Synd margh pallda. HErra sem Almattugur ert / Ollum hesur þu boded bert/ Heilog Ord þyn ad halldа.

O. Gud / Veit mier ad Orded þitt / alvarlegana Lyred mitt/ Ap Hiarta hallded giæte / Nær sem eg biessud Bodord þyn / Berlega set þyrer Augu mijn/ Gan og Smaan engre mæte / ap riettum Hug eg backa þier; Þu hesur kienn/ og synder mier / Dyrap Riett Dooma þina / Þyn heilog Bod eg halldа etl/ HErra / medan eg lipe etl/ Lat mig þitt Fylge þina.

Hpprnen sin Veg eirn Ingts/ Man/ Ostrapp anlega gænga kan? Ep sier vid Ord þyn helldur. Eg leita þyn ap heilum Hug / Hiælp / So meb engvu verde eg/ Fra þinne Kienning reldur. J Hiarta mynu hep eg pest / Heilog Ord þyn / so þordadest/ moote þier Grand ad gigre. Lopadur sierst þu sane Gud/ Sanleikan hin og heilog Bod / Giep þu eg giarnan lære.

Med Vprum mynum eg vyda skal / Pitna um þina Dooma Tal / sem er þyns Munns ad kvæde/ ap þina Vitnisburda Veg/ Verd eg glabur og peigen mjog/ Eins sem ap auskins Audæ/ Optast Rada og Greden myn / Ern um heilog Bodord þyn / og Veg þin vel umskoda / Þynu Riettlæte atyd an / Ordum þynum ei gleyma kan/ J Sælu / Sorg og Voda.

Heidur/ Lop Dyrd med hreinre Trw/ Himneskum Gude Fødur nu/ Sætlega skulum syngia

sal/

ta/ Hans einka Syne JESu Christ/ Sem oss hefur med Dauda leyst / Kiefr Leid til Lyps ad ganga/ Heilsugum Anda sem Jafn er heim/ upplysser oss i þessum Heim/ og eyfur Christendoomeñ/ Fyret Guds Ord og Frelsaran/ Fridum/ Elskum og eignunst hann/ Sa ad vill/ seinge Amen.

XIII. XIV. XV. Sunnudag epter Trinitatis/ Messu Upphaf.

KOnung David / sem kiende / Klaga eg min Vanmatt/ Merke eg i mynu Lynde/ Maklega Guds Osatt/ Reyne eg ad þratt/ gidra ad Glapa Synder/ sin Gud min allar Stunder/ stryggia a margan Hatt.

Min gud/ Eg þier lata / Jafnan eg Synder vann/ So eg i ongvan Matta/ Ast þyna med mier pann/ helldur meir gioru an/ Holld trues eg hvern Dag naude / Heims ad safna Aude / Sem mig þo freista kann.

Myskun virdstu mier veita/ min DRotten/ þess eg bid / Synder mier Svika leita/ Sie eg þeim ecke vid / Jafnan mig þyrra Frid. Vid Fiandans Flærdar Skeyte / Frelsaren myn giætte/ a þessare Nædar Tid.

Synder mier so ei klæme / Sæla ad missa Von / þyn Ord þo Illverk dæme / Andar þau bæta Tioon/ Vor Gud mier veit þa Boon/ ad stødugur standa kyne / So Flærd engen mig gine/ Fra þine Sannleiks Stoon.

Christe/ þu ert alleina/ Eirn Gud og Hialpari/ Rad/ hefur þu Guds Orded breina/ Heims Synder eirn apmad/ Peir sem þa þiggia Dad/

Lafur

Kærur þa Heidur hlioota/ og Himna Arpa vel nioota/ Med Glede og goodre Mæd.

Hædste Heilagr Ande / hafande Guddooms Megt/ Sem Saalelk Christnum kiender / Og Klærleik ebler breytt/ Med þinc Mæd og Spekt. Medan lipe eg hier i Heime/ I hreinre Trw mig geyme / Frá allre Synda Sekt.

Epter Blessan.

Wære nu Gud oss ecke hiæ / Israel segia mætte. Wære nu Gud oss ecke hiæ/ Ol von oss þroteñ þætte. Þvi vier erum Hiørd aum og smæ / Sem allskins Plooder setiast a / angra med øllum Hætte.

Helpt þeirra er so á oss stryd/ Ep Gud veitte þeim Leipe/ Uppfvelgdu oss a eirnre Tyd/ alla med Sælu og Lypt / sem Vøtn søktu og eyddu oss / Yper Sæl vóra geinge Foss / Mykell og hær vr Hóópe.

Þøck sie Gude sem þad ei gaf / þeirra Teñ ir oss myrde/ So sem Fugl Sngru sriptur af/ Sæl vor þar þra leyst yrde / Braft Snarañ / og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Aðstod er / sem Heimeñ og Himna giørde.

A Michaelis Messu/ Messu Upphaf.

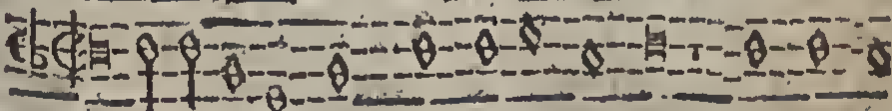

Esajas Spæmañ ódlaðest ad þat / ad hañ i

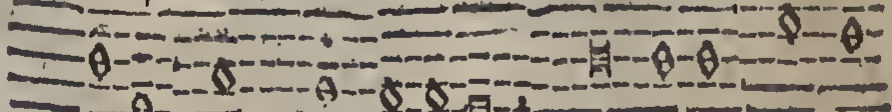

Anda Drottenn sitia sæ / I synu Dellde Sætt/

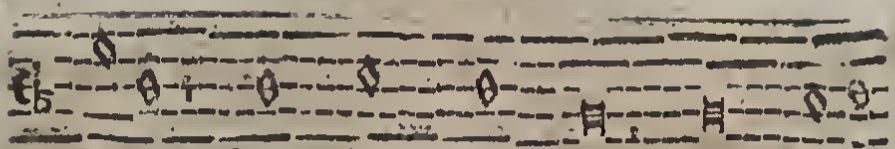

Sæte / hans Tign var stoor / hans Klæde

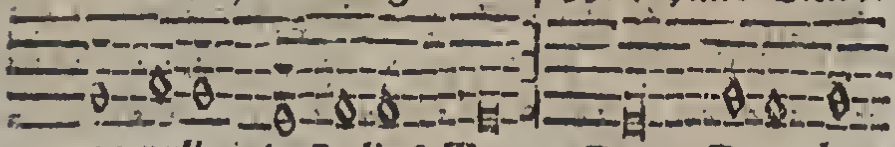

uppfylltu þañ allañ Kvor. Tveir Seraphim

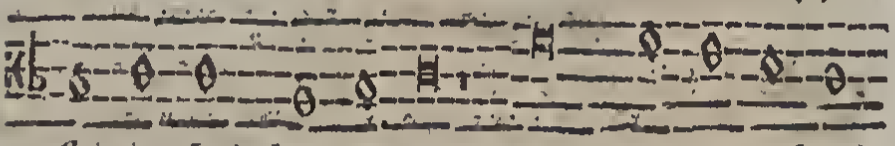

stoodu hiá hønum þar / Sex Vængi ad hvør

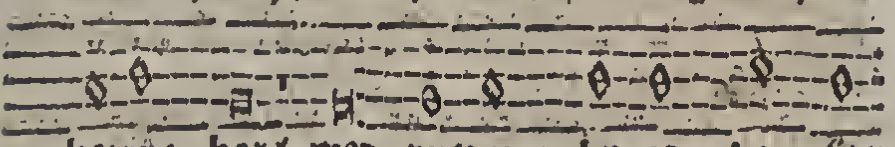

þeirra bar / med tveimur byrgdu þeir sitt

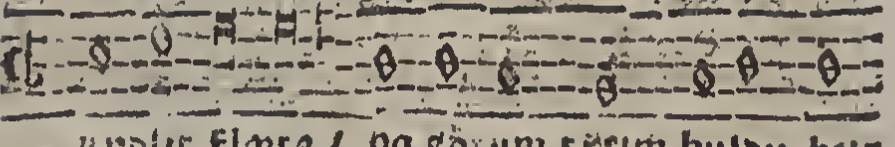

andlit fiæra / og fiórum tveim huldu þeir

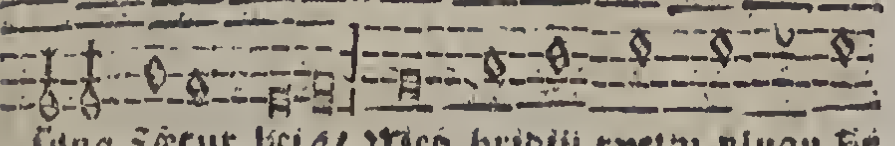

fyna fiætur sia / Med þridiu tveim flugu þe

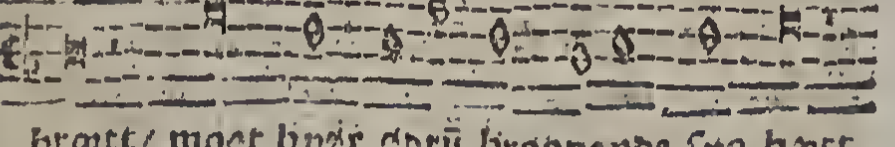

brattt / mest hvør ǫdrū hroopande svo hatt.

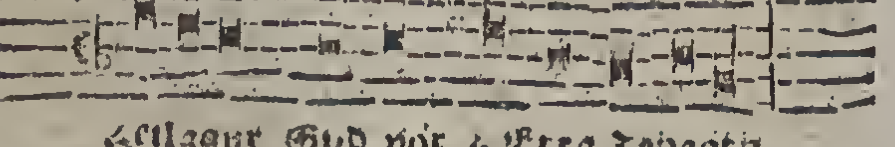

Heilagur Gud vór Herra Zebaoth.
Heilagur Gud vor Herra Zebaoth.
Heilagur Gud vor Herra Zebaoth.

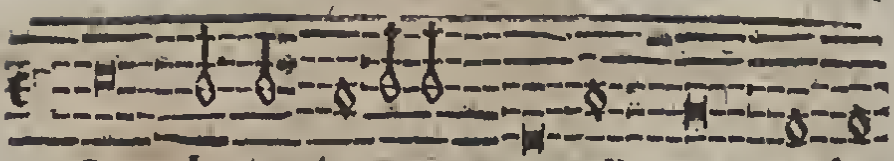

Sem hepur Jørdena uppfyllt med myrkri

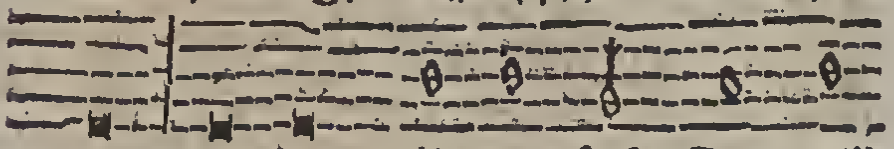

Gott. Ap peim hlioodum skalp Grundvøllr

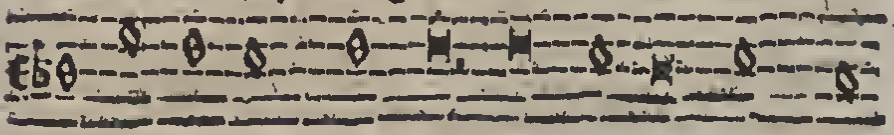

ur og stoorer Stolpar/ Og hwsed fullt med

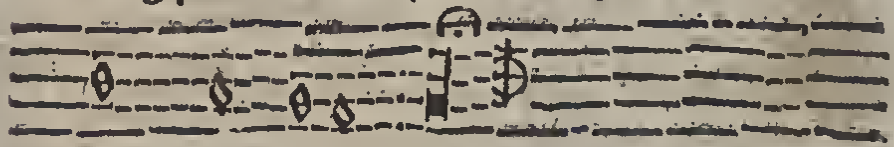

Reyk og Poku vard.

Men og syngia pesse Ord under sømu Nootum.

CSajas Spamañ i Anda sin/ Eilifvañ Gud hædsta Stoole sitia a:/ I hoomande Tign/ Magt og hæidre hā/ hañs Klæda Falldur fylltu upp Kyrkiu pa. Tveir Seraphim stoodu par hønum hia/ hvør hafde Vænge Tveña hria. Tveimur hvør um sitt skiæra Andlit hra. Adrer Tveir hulning peirra Footum pa. Med Pridiu Tveimur plaug hvør mest sem ma/ Mille sin hroopande hætt/ og petta tia: Heilagur Gud vor hErra alls Valld a/ Heilagur Gud vor hErra alls Valld a/ Heilagur Gud vor hErra alls Valld a/ hañs Dyrd uppfyller øll Lønd stoor og sma. Stoolpar og Grundvollur

vøllur skalp vid Hlood þau hæ / Hwsed vard og þullt ap Reyk og Poku þa.

Epter Predikun.

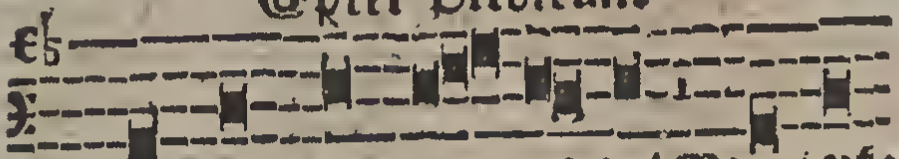

O Gud vier lofum þig/ Vier jak-

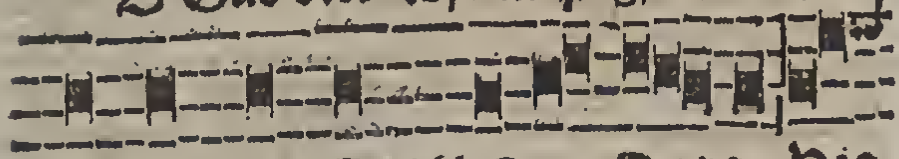

um þig eirn Drottenn og Herra. Þig

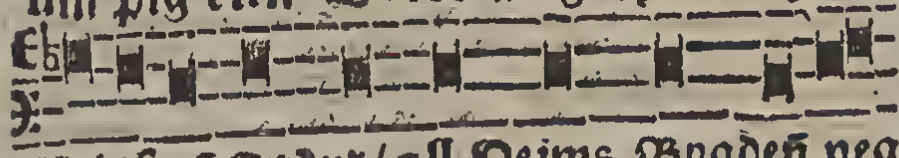

Eilyfan Fødur/øll Heims Byggdenn veg

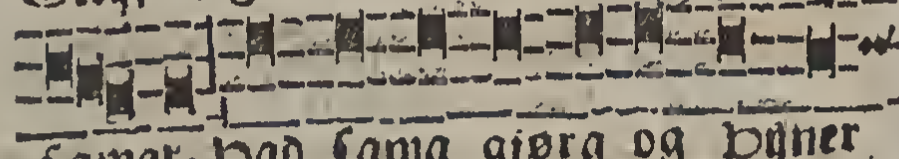

samar. Það sama giøra og Þyner

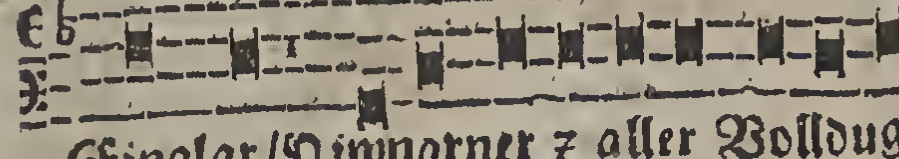

Englar/Himnarner z aller Volldug

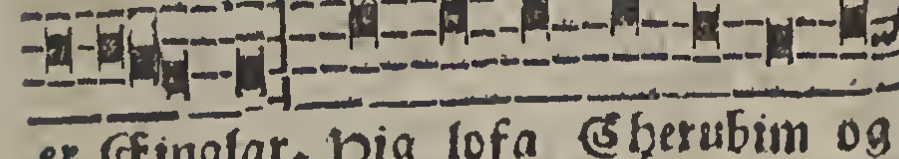

er Englar. Þig lofa Cherubim og

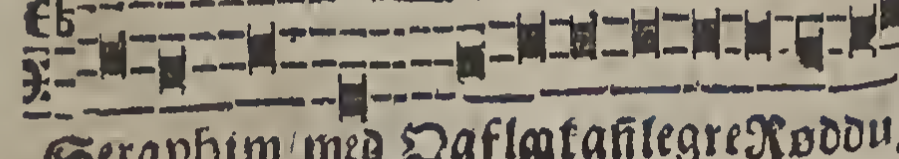

Seraphim/med Daflatanlegre Roddu/

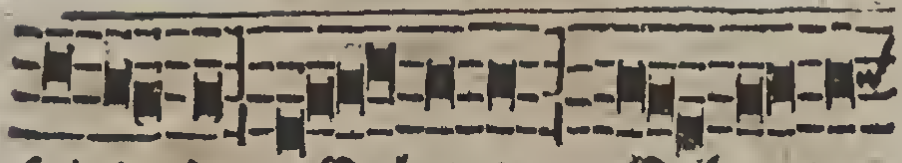

seigiande. Heilagur. Heilagur.

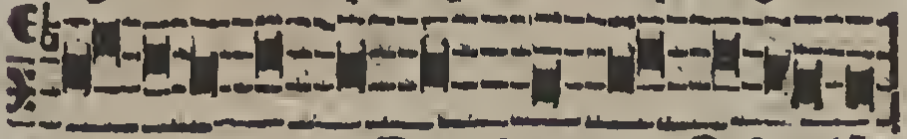

Heilagur ert þu Drottenn Gud Zebaoth.

Himnarner og so Jørden / eru full

af Valldz Dyrdar þinar. Sa Hyrdlege

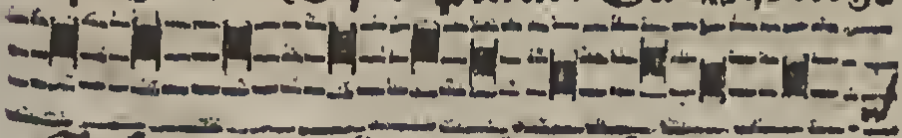

Sofnudur allra þiña Postula /

Jatta þig vera einn sannan Gud. Þad sa

ma giører alla Himmalloflec Hola

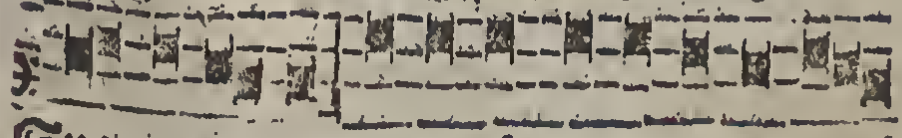

Spamannana. Þig lofa aller Þyss[r] volt

ar/med fullkomlegum Vitnisburde

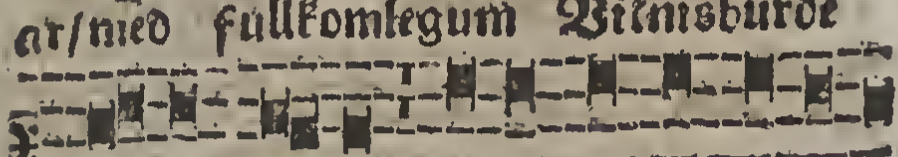

piſnar Dyrdar/ Aller Gudhrædder og

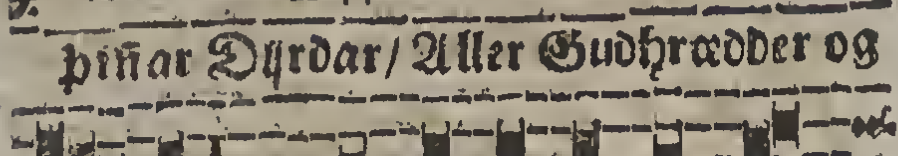

Kvenvalder/ ſœkia þig um alla Heims

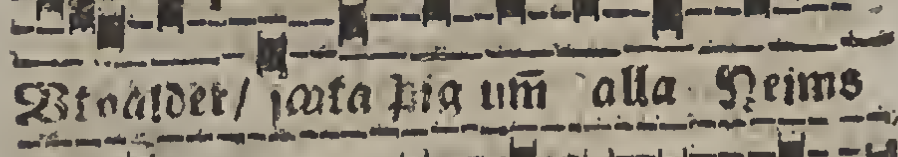

Bygdena/ eirn Fodur hins hædſta

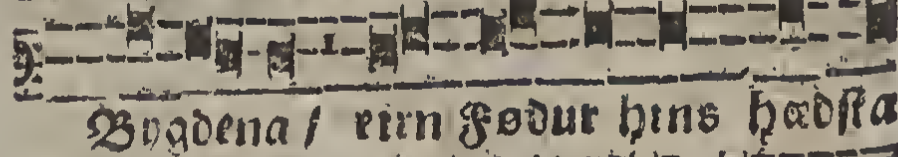

Valldz og Dyrdar. Og þiſn Einka

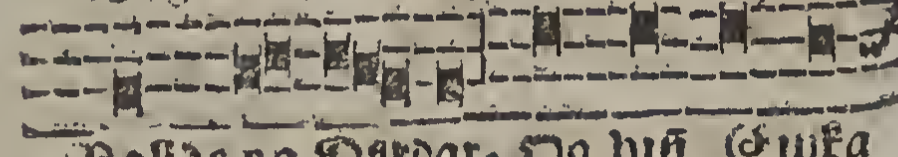

Son JEſum Chriſt/ halldа Er med

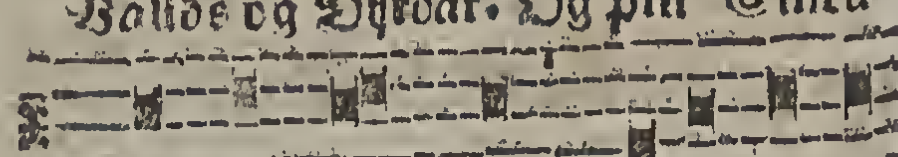

þier eirn ſannan Gud. Þar til hiſn

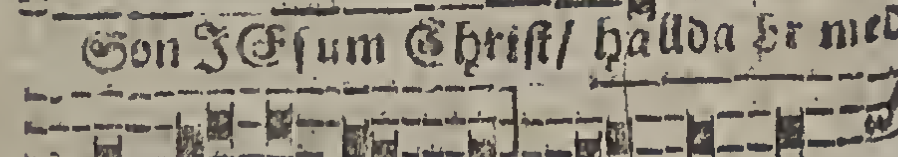

Helga Anda eirn ſannan Nuggara. D

NErra Christe/ þu ert Kongur Dyrd-
areñar. Þu ert eínkfur Sonur þíns
Fødurs. Þu forsmaader ecke Jung
frur Nøllo yfer þig ad taka til Laus-
nar allra Þvaldra Manna. Þu sém
halded hefur Strid hins hyrra Dauda/
da allum Þvoldum Mønnum upp-rœ-
ed Ryke Nimmaña. Þar fyrer situr þu

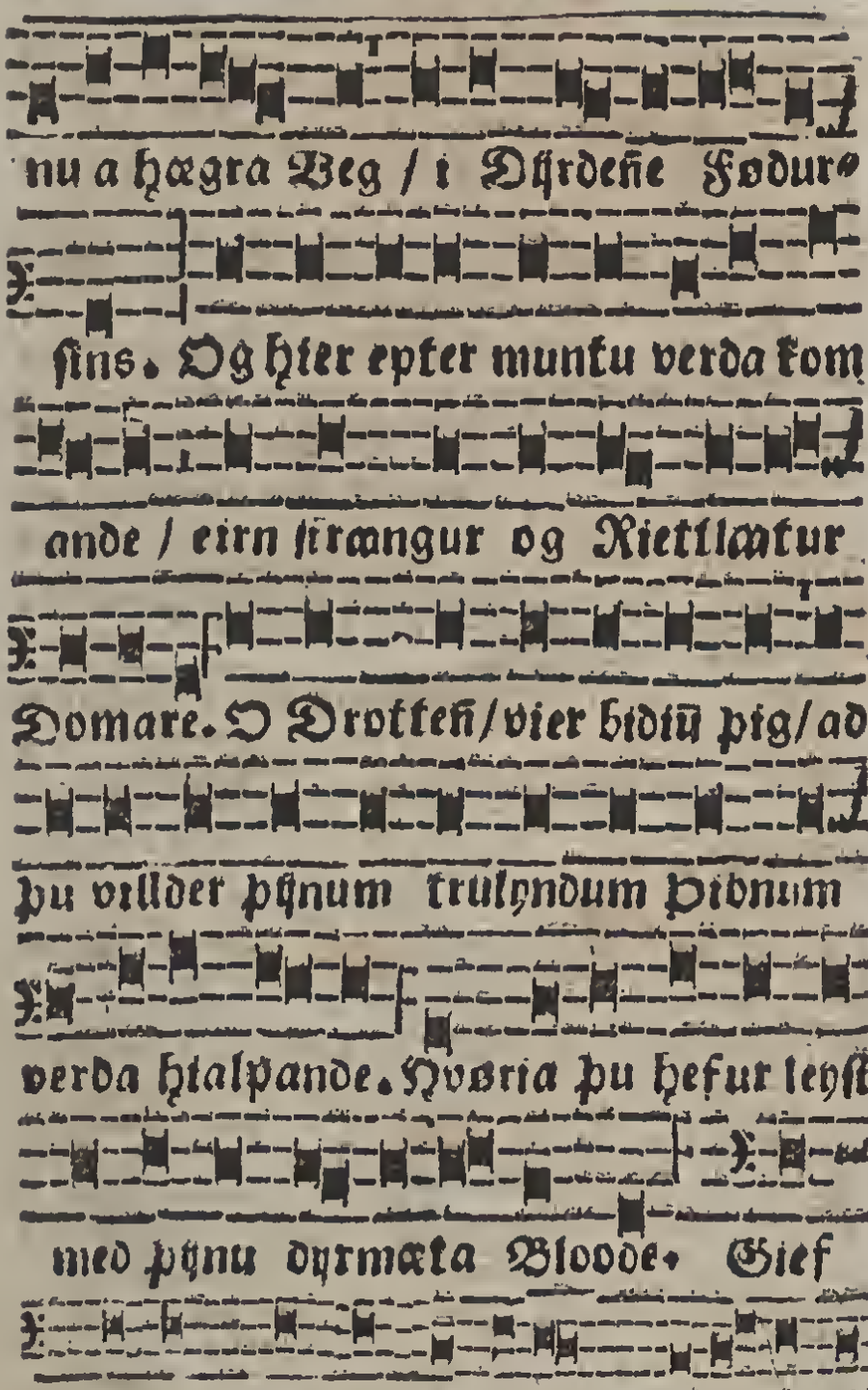

nu a hægra Veg / i Dyrdeñe Fodur-
sins. Og hier epter munku verda kom-
ande / eirn strangur og Rietlætur
Domare. O Drottenn / vier biduñ þig / ad
þu villder þynum trulyndum Þionum
verda hialpande. Hvoria þu hefur leyst
med þynu dyrmæta Bloode. Gief
þynum Þionum ad verda gluttaſamer
þinar

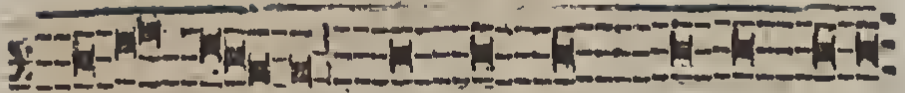

þinar Dyrdar. O DRotten hialpa þynu

wtvgldu Soolke/ og bleſſa þa ſem þier eru til

Erfdar gieſner. Og þu ſialfur þeim ſtoor-

na/ og kiẽ þeim þin eþeſlegaſt Vilia ad giøl-

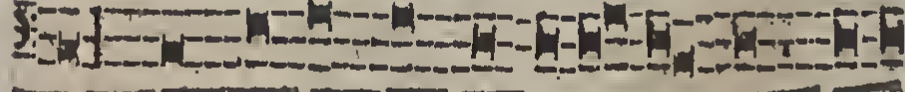

ra. Vier lofum og dyrkum ſañan Gud / alla

Daga og Tyma. Og vier lofum þitt Nafn

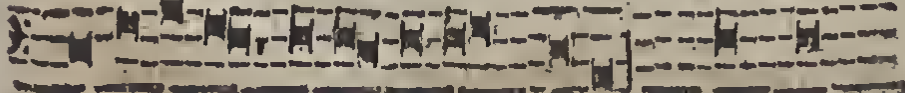

Eþeſlega/ og um Alder Alda. O DRotte

ẽ vardveittu þyna Dyrvalda alla Tyma/ ſo

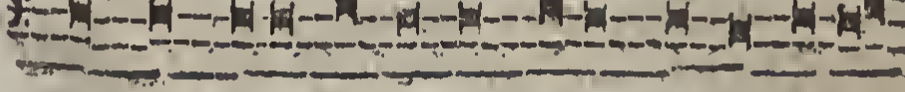

ad þeir meige aldrei a moote þynum Vilia.

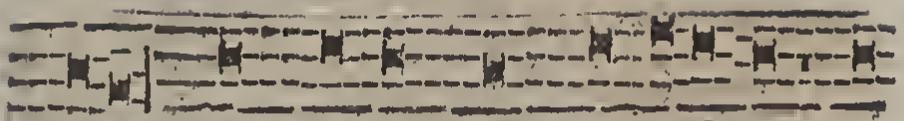

giøra. O DRotten Gud myskuna oss / og

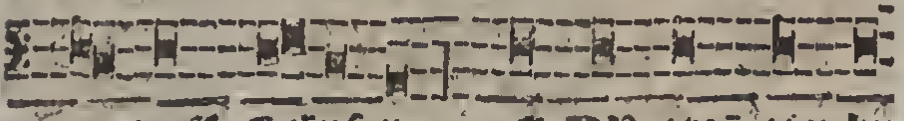

vert oss Lyksamur. O DRotten tiak þu

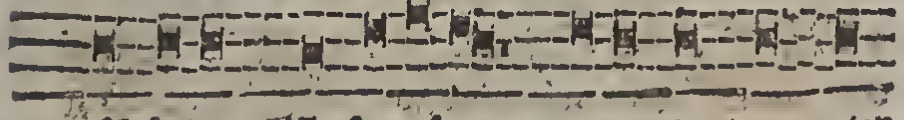

oss þyna Myskunsemi / epter þvi ad vier

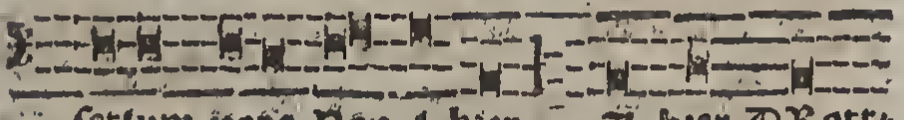

settum vora Von i þier. J þier DRotten

en er øll vor Von / þar fyrer lat þu oss ecke

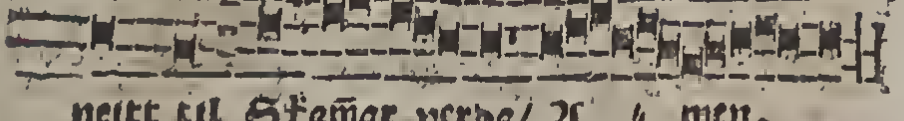

neitt til Skamar verda / A / men.

Epter Blessan.

Þjer Þacker giørum / Skapara varum / Þyn-
um Syne lixra / skapader þa Skara / Elldlega
Sveina / Andana hreina / Englana þyna.

Af Lioose þynu / Liooma þeir einu / J Dyrd
ar Gæte / sia þeir þitt Auglite / og Ord þyn
heyra / Vitsku þvi dyra / Vita og skyra.

Ei vilyt þeir være / Jdiulaus Skare / nie Rad
lausiega / um Lopted fliwga / nie medal Vinda /
yfan Parpinda / ne Stiernan skynda.

Nelldur

Hellour hia Christe/ vilie þeir sig viste/ Gnou og Lyge / Orvalldra ad bioge / Sem Ord þyt muna / ad Hiarta uña / Ebla sem kuña.

Þvi þynu Lide/ Med Helpt og Strꝺe/ Forn Drete stundar/ Fær Lyge og Andar/ sa Heim Heill sneiddc / Synd pyrst inleiddc / Sw Mañ kynd deyddc.

Hvør Lande/ Bygdum/ Løgmæle/ Trygdum/ Stioorn/ Frelse/ Fridnum/ Strett/ Heilsu Sidnum/ Ollu vill illa/ Og Kyrktu mest spilla / Og Kieñing villa.

Oss vardar þeirre/ Astrꝺu stoorre/ Christus vor kiære / og hañs Eingla Skare / Sem miog motstanda / Oss asaklanda / Ohreina Anda.

Loth ad Sodoma/ Englar wtkoma/ ad Hermadar/ Voda/ Elisæo goda/ kom engen Kvꝺe/ Friꝛls var med Fride / I Eingla Lide.

Dyr Guds Spæmadur/ Daniel sat gladur/ midt mille Leona/ meigun vire so vona/ þessa Pienara / Ertꝺ þorvara / Oss og Eign vora.

Þessa Gioꝺ þyna/ Heldrum nu hreina/ Christi ner Meñ kæter / Og Englaña Sveiter / Med Hug og Vørum / Þacker vier gioꝛum / Skapara vorum.

Ad øllum Huga/ Oskum miucklega/ Christnꝺoom søñum/ Sonar þyns Møñum/ Sem Ord hañs stunda / Ae vilier sendz / Þa Vardhalds Anda / A M E N.

XVI. XVII. XVIII. Sunnudag epter Trinitatis/ Messu Vpphaf.

TIl þyn Hellage Hærra Gud / ver a lypt Samlu. mine / Ad Hug og Hiartꝛ i hyskre

Nefnd/ Hiælstod treystande þitt/ Lattu mig alld rei lyda Smæn / Olucku / Bryxl nie Sælar-Tioon/ So Fiandmen ei þagna kunne.

Oskaplader verda aller þeir/ Epter þier hyggia langar/ Enn syndvirdast munu meir og meir/ So marger sem Apvega ganga/ Hafnande þitt Hialp og Nad/ Enn bylest Diæfulsens skiemdar Rad/ Og Elska ei uran þid Ranga.

Volldugur Herra vysa mier/ a Veg og Gøtu þyna / Vid Sannleik þin mier hialtu hier / Og þwngrada Sælu myna/ Med Vyssdooms Anda uppfyllttu/ Og Ordz þynu blessudu / Vel a þig trwe eg alleina.

Minnstu a þyna mykiu Nad / Og Myskun Pusundfallda/ og þad Himneska Hialpar-Rad/ sem hugder fyrer Allder Alla / Fyrer Hiæsku þyna minnstu myn/ og mier þitt Fodurlegt Hiarta syn/ Greinn Trw lat mig halda.

Min Vngdooms Brest og Apbrot leid / Alt lat ei Herran kiære / Peintu heldur a þin Lyd/ og Obrygdanlegt Sære / O Herra Gud ep Hiarta eg bid / Harmþrwngnum þu nuer veitter Lid / So sem eg Saklaus vxre.

Goodur og Riettvys Gud vor er/ sem giarnt ad medtekur alla/ Þa sem ad Lyfs Braut leita sier / Og lætur þa til syn kalla / Hughrerster Skielfda og hialpar vid / so hafe þeir Glede og Andar Frid / Og ei meige þra þænum falla.

Ord Guds og Veiger aller hans/ eru Myskun og Sannleike / Nadar Brunur og Næring Manns/ Nakvæmust/ hvad sem veikter/ þa sem Hug og Hiarta mest / Hafa a hans Ordz þest /

Af

Aþ Trwñe so alldrei skeike.

Madugr Gud þyrer Naþnen þitt / Og Madr Myskunar biðar / Giep ad mín Synd sie fiær og kvitt / Kieñe eg Daglega heñar / Hún særer bædi Sæl og Lúf / nema sender þu mier Styrk og Hlyp / Samrietskañ so Frid meige þiña.

Hvør sem Ottaſt og Elſkar Gud / Skal Eiginga Myskun hlioota / Gud kieñer hønum sín hetlóg Bod / og lætur ei Blessan þrioota / Aþ kvæme hañs mun Audlegd þæ / Og bloomgaſt allvel Jørdu á / Gudhræddr Madur niooti.

Upp til Þ Rotteñs Augunum / ævallt gló. re eg ad reña / Þvi alleinaſta hiæ hønum / Huggun trw eg mig þiña / Synda Fiqtur aþ Footum mier / Færa mun hañ til Dyrdar sier / So meige eg hañs Krapt medkieña.

Stæ til mín og hiælpa mier / Til Hiarta læt þier gænga / ad eg so hræddur í Eymdum er / Og Opsoknn bid eg længa / Hiælp margfalldaſt Anaud fw / Fra Okr þvi mig þrelſa þu / Og þyrergiep Glæpr þanga.

Geym mínna Sæl og forvæt mier hia / Saurgan Ohreinña Anda / Heilagt Miennleyſe læt mig þæ / Til Lyſta stódugañ standa / Þvi mín þrugg Von er öll í þier / Israel virdſtu ad þrelſa hier / Vr Hæſka og hvørium Vanda.

Dyrd Gude Fódur og Syne sie / Sungin um Alldir Alda / Kins sem hun var ad Upphafe / Medsta Lof skulum giallda / Heilógum Anda med Huga og Raust / Hlioote hañ Lofgiærd Madr leust / Fyrer Blessan margfallda.

Epter Blessan.

Ovinanleg Borg er vor Gud/ægiætra Skiolls
Dur og Verja. Hann þrelsar oss af allre Naud/
sem a oss kann ad herja. Sa ille Gvin þorn/ Er
nu akafa giarn/ Morg Svik og Vøllden vefst/
Vyg; Vel hans eru mest / Opstoor vid. Heima
Magt hæsta.

Vor eigen Mattur eckert kann/ Oll vor Von
strax er farin / Fyrer oss stryder Rettr Mann /
af sialfum Gude kiøren / Ef spyr þu hann
Heite ad / Herran JEsus er hann / Drottenn
Allsherjar eirn / Ei er Gud annar neirn/ Sa er
sigrinn Sigrarenn.

Være af Diøflum Veroll full/ og villde oss
svelgia alla/ Vel tæktest þo vor Epne øll/ Eckert
skal oss þvi hrella. Þessa Heims Høfdinge/hræde
legur þo sie/ A oss ei orka kann/ andur er dæmd/
ur hann / Ritt Guds Ord kann hann fella.

Þeir skulu øngvar Varker vinna / Það Ord
læta þo standa/ Sannur Gud er oss sialfur hia/
med synum Gæfum og Anda. / Take þeir Lyf
af oss/ Sæmd/ Kvinnu / Børn og Gods. / Allt
þad unnum vier/ Abate ei neinn þeim er/ Kri/
ste Guds hølldum enn. Enda.

Myskunar Faderenn mildr Gud/mest sie hier
Drottinn Heimenn / ad synder oss Aumum færa
Naud/ Son þinn er til vor komenn / og Heilsøgum
Anda med / Sem oss gæte Lukn og Frid/ Veg
til Guds vita liet / Vist oss a Himnum hier /
Heill sw. halldest oss/ Amen.

XIX. XX. XXI. Sunnudag epter Trinitatis/ Messu Vpphaf.

Sæle-

Sæler eru þeim sialfur Gud / Synder af Mad til giefur / Og hvørra Brot og Breysk leik med / Blood JEsu huled hefur. Sæll er sa Mañ / þeim Gud þess añ / Vm Løst aungvañ ætlar / Ap Hug vdrast / og Synd þiur fast / Sialfs Guds Myskun sig velur.

So leinge sem mig Samvitskañ / Synder liet ecke fæla / Mañdad og Hugbod mynka þañ / matte eg þvi jafnañ græta: Vm Dag og Nætt / Eg þañ þin Mætt / Op þungañ Mañkynd aumre / Megned mitt þa / mier droost so þrau / Sem allt þornar a Sumre.

Þvi færa eg þier all myn Brot / An Fegurdar og Varnar / Hyl ei / ad syndgast hef þier mot / Hollde Vilid þylgiande giarnañ. Sagde eg med mier: Min Gud vil þier / myna Glæpt med tiena: Aþlausn og Sætt / ap þier þiæck bræt / Allra Misgiørda mina.

Vm þa Kvittun a riettre Tijd / aller Helger þig bidia / Hvønær sem Tiemur Hørmung strød / Hier þvert vilt þa stida. Þu ert mitt Skiool / I allre Kvøl. Vid Hausta vilt mier hiipa. Vardveittu mig / So vitt eg þig / Vm Lausn gladur ad lopa.

Þu hiertst Vitsku ad veita mier / Vel þæra Leid ad boda / Forsioon vera og Fylgd myn hier / Forda vid øllum Voda. Vered ei metr / sem Vitlaus Disr / Bæg hliopta Beinst ad Inda / utañ Ognar / og Naudungar / Et vilied Vnde hlyta.

Jllþwfer rata Lymd og Tioon / Ofriør hung og Hepnd marga / Hvørter a DRotne þana Von / Hañs Myskun vill þeim biarga. Vel

gledieft

gledieſt/ I Gude meſt/ ap Nad og Trw Kiert; lætter / Hvørier ap Hug / Hañ rætted Bod / Hroofed Guds Adſtod hætter.

Dyrd Gude Fødur og Syne ſie/ Sungen og Heiløgum Anda / Sins ſem hun var ad Vpp; hafe / Oſſ veite Nad ad ſtanda / Vel a hañs Veg/ Eñ vgraſt miøg / Synd / Diøvul/ Hollo og Heimen. Gud giefe had / Hañs helldum Nad / Syngium þvi aller Amen.

Epter Bleſſan.

Ton/ Heimile vort og Hwſeñ med.

SAll er ſa Madr ſem hafna hañ/ Hreckvgſra Maña Rade / Og Syndugra Veige allderi añ/ Ei ſat hia Skiemdar Hade / Helldur med Villa / Hug og Madr / Hreinſkrouglega Dag og Nadr / Ad Guds Løgmale gade.

Sa Madur eins ſem Eyk ſw er / Vpp; vex hia Vatna; Straume/ A ſynum Tyma Alldin ber/ Ei pellur Laus nie Bloome. Alle gott ſem hañ vill hafast ad / Hønum mun xtyd veitaſt had/ Farſællega praſtkome.

Peir Glæpa Veige ganga a / Guds Rade; om ecke hlyda/ Audnu þvilikre allderi naa/ Ar pelle helldur lyda / Eins ſem þa Fia a flatre Jørd/ Feikla Storm; Vidre hvøſſ og hørd/ Vñ ymſar Alpur vyda.

Illgiarner kuña ecke þvi/ Vpprelſn i Doome hloota/ Saſira Guds Vina Søpnude i/ Synd; uger Rigtro ei nloota. Eñ goodra Maña greidi er Veg/ Guds Nad og Myſkun xpeñileg / Kaung lætra Leid mun þrioota.

Fadur

Fødur/ Syne og Anda sie/ Ædst Dyrd um Jørd og æimen/ Eins sem hun var ad Vpphafe/ An Enda verde præmen. Kiæn oss ad halde da Christen Sid/ Kvittast og skiliast Synder vid/ Sa pad vill/ Synge Amen.

A Allra Heilagra Messu/ Messu Vpphaf.

Sæler eru heim sialfur Gud/ Pag. 153.

Epter Predikun.

KJært Lof Guds Christne allrio/ Kvede/ og vere glød/ Sem dikter Skallded David/ Dyrd Gude i hædstum Stad. Pvi hafe Ord nu munu hliódda/ So hætt um Verálldar Kønd/ Sem Christi Dyrd kall oss bioda/ Og kiær er vor Hialpar Hønd.

Gud Fader ap Glædsku sine/ Gab oss eirn Christen Mann/ Sin Ord ad setia i Mine/ So og hreysat hann/ Ad vier sem kallunst Christner/ Kynstra migg poorum ville/ Vorum til Goods migg visner/ Vor Ræsning var illa spillt.

Nidt Braut til Rykes Himna/ Er Raunar Guds Ord Ospillt/ Hann sialfur so vill kyna/ su Leid hun per ei villt/ vitr hepū pad illa vakt ad/ Vort Traust ei sett par til/ Pvi hepur Gud oss ei akrad/ a Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt pad vier attum ad giøra/ Er ongvum nytsiegt/ Pvi Fiandenn vilde oss vara/ past mioot Guds Ordum rykt/ Med Fals/ Jarteiknum og Draumum/ droo hann sitt Net pyrer oss/ Guds Orde vill hann vier gleymum/ Og giepunst i Synda Foss.

Nu

Nu lætur hann noog uppskrifa / Ad Bod Guds Orde á moot / Og med Eyrte wtdrifa / alla Guds Orda Root / Ad Menn treyste a annad / En JEsu Pynu og Deyd / Berlega Gud pad bañar / Og bodar peim Dyris Neyd.

Pa mætti so mierkia og skilia / Sem mestar villur pann / Peir hafa hyggr sin Villa / Og halldapast par a / Falskar Fundinger Maña / Peir pesta i sin Lærdoom / Blessad Guds Ord peim bañar / Pad beyskest i peirra Goom.

Peir halldapram Vana Maña / Og margra Forelldra rætt / meir en Guds Orde saña / Og eilyps Guds Fodurs Skript / Sem ætyd og æ hefur verid / En nu peir felgia pad nytt / Guds Ord peir hafa apsvarad / og Andskotans Lærdoom hyggt.

Peir klædá Stocka og Steina / Stoor Helgar peim halldá i Vil / Og pann Veg Gude ad pikna / Peir ætla sier Himna til / En Fætækur pellur ut ap Hungre / I Frostum og stoorre Neyd / Peir ekta slykt ad Engvu / Sem Almætugur Gud baud.

Verna hefur sa Blindne / Sem ei trurer Gude syn / Sem er po eilyps Sañinde / Og uppgiefur Synd og Pyn / allum peim Orduni hans pyggia / Alt hefur pad Christur porpient / A gosugum Krossens Galga / Gud hefur hann par til sendt.

Gud Fader sin Son oss sende / Sañlega ad hialpa oss / Sitt Kæreinaul so oss kiende / Sem er eitt fullkomed Hnoss / Hann kann pad hellst ad lara / Er hyggrium er Nytsamlegt / Pydingar

hier

vier þurfum ei þleyre / Þitt Hialpræde er Christur eyst.

Þvi lætum vier þessa para/ Sem þeinkia a sialfs sijns Magt/Vier vilium vid Guds Ord vera/ Vier trwum hvad Gud hefur sagt. Aull Sañende i hönum fiñast / Aull Nad / Og øll Myskun/ Sa Ord hañs ei vill kiefiast / Hrapar i Helvitis Grun.

Sidvane kañ sijka ei nædá / Sem Dooms uren halldast skal/ Og ei Sorcellorar stoda/ Hedra er Christi Mæl/ Fryd Ord hañs þrañ munu gænga / Fyrer þa alla Men / Sem klæra hañs Kienijng þænga/ Og komast i Himenek.

Lof sie æ Gude um Alder / Sem oss hefur Ord sitt sent / Hvert vorn Hialpræde velldur/ Og hefur fra Diofulsins Ment / Þad kiener oss Christo alleina / Klærlega ad trwa best / Og Næunganum nóog ad þiena. Nu une oss Drottenn nest.

Epter Blessan.

Upp a stalled JEsus vende / Elenek Kæreyseetnar hañs/ Settest nidur og sydañ kiende / Sa þar nærre stodda Mañs / Mæle sxtu ap Munne rende/ Mællte þesse Ord til Sañs.

Saler eru vyst og verda / Volader Men ad JEsus tier/ Andlega sem alldrei skierda / Eru og Trygd i Heime hier / Vid Lyknar Krossenn Hug sin herda / Himnaryked þeirra er.

Saler eru þeir hier Syrgia og Græta/Sañlega skulu þeir huggun þa/ Og so þeir i þridia Mæta/ Er fyda Hoozverd stunda æ/ Jordena vil eg þa erfa læta / Og øllum Hellum þar med nam.

Saler

Sæler eru þeir sem Þorsta lyda / Var med Sullt þyrer Rietttæted / Saunlega skulu þeir Sadning byda / Sæta Huggun þar þar med / Og Myskunsamer ad missa Kryda / þvi Myskun skal þeim verda tied.

Sæler eru med Hiarta hreinu / Þvi Himna Guds þeir Auglit sia / Fridsamer so allt ad einu / aller Guds Børn kalla þa / Og þeir þyrer Orietr mæta Meinum / Munu Arp i Guds Ryke þad.

Sæler erud þeir sem Opsookn alla / ap illum Mønnum lyded hier / Med Alygar þeir yper palla / Og aktast bleſt til Skyggdar mier / Fagnered Lamnum Himna Hallar / Hrøktust so Spæmeñerner.

Avegt Trwar Jordin sañá / JEsus giefe og Hoogvard mier / Hagnhreint Pel til Guds og Manna / ad giæte eg Fridarens leitad hier / Og Guds Barna Vñbun kalla / Erpá Lyp med sialfum hier.

XXII. XXIII. XXIV. Sunnudag epter Trinitatis / Messu Upphaf.

GOds Son kallar / Komed til mgn / sem Fygd ed vid ydar Andar pun / Og Synder þarfnaſt ad fara / Mieñ / Kwinnur / Alldraber og Børn / Nour vil eg vera Medargiarn / Og alla Endurnæra.

OK mitt er sætt / Og Byrde liett / Epter þyig mier / so muntu tiett / Hia Helvigte snelda, Hiapa skal þier mjn Hiaſt od merk / Hiioota munu ap mgnum Styrk / Arp Guds Eilifra Gixda.

Allt

Allt þad sem giørda eg ydur / og leid / Vm̃ Epe mgna þyrr og sud: A ydur vil eg skilia. Ahyggiu/ Verk og ydart Mal / Allt riett og gott þad vera skal/ Ep geingur Guds ad Vilia.

Hialpraade kys og Helmur þa/ hatar þo alla Maedu þa/ sem Børn Guds hlioota ad bera/ þad teist þo ei a añan Hatt / A þad ven þig sem mest þu matt/ Viller þu hoolpen̄ vera.

Ol Skiepna vel þvi Vitne ber/ um̃ Vøtnen̄/ Lopt og Jørd sem er/ Vid Kvøl ei kan̄ sier þorda. I Guds Nafne sa ei vill þ/ med sydasta mun i Kvala-Stad / Sitia med Hugraun harda.

Heill/ Vngur/ Vaern i Dag er Man̄/ a Morgun siwkur og sar er han̄/ Fram̃lidren̄/ þliodt vier reynum/ Lyka sem Bloome vaern um̃ Vøll/ Ver alldar Pryde prytur ull/ og eydest i Svip einū.

Holded kyder vid Kvøl og Veyd/ þa kome en er Man̄ i sydustu Veyd/ Pa þyrst byria bradmer verda. Kiem stundar hitt/ en̄ añar þad/ alla Lapdaga þangad ad / Vm̃ sina Sael ei hyrda.

Pa Lyged ecke leingur þæst / Leyner sier ei Asokun staest / Pa vill sig Gude giepa. Hvørt þa Gudlega hitter Mad/ sem hepur Orlof og lapnan̄ smad / Pad horfer helst til Eya.

Rykum Skarmagn ei þorda kan̄ / Frelsar ei Hreyste Ingiman̄ / Fra synum Fognud beir hugga. Þo Verdld veittest einum øll/ Audur hen̄ ar/ Sylfur og Gull/ i Daudans Dans ma stigga.

Laerda verndar ei Vitska sin/ Vols / Magt og Sæla Heimsins dugir/ eller hlioottū ad deya. Sa Gude vill ei ganga a Hend/ þa gieped er Lyn og Andar Stund/ I eilyfre Eymd mun breyta.

Heyred og merked Børneñ blyd/ sem bundud Trw vid saalañ Gud / Ydur skal Kvøl ei ergia/hreinum Guds Ordum halded traust/ Hugga þau ydur Epalaust / E vill Gud ydur biarga.

Alldrete launed Jllu Jlle/ ydar Lyst sie sakleust og stille/ Et lærred ydur upperta. Kinstyg þañ gænged þier umñ Heim/ Hepnd og Dyrd alle gieped þeim/ Sem verølld hart mun hyrra.

Hepdud þier alla Holldsins Villd/Saalu/Verdlingar/Gots og Snilld/allskoott yrdud þo kallder. Hyrting sender þvi Herra Gud/Holld ydar typtar Krosse med / Ad seirne Saalu halded.

Pike Heims Mootlæte þungt og strangt / þeyrt Dyrtis Bæl mune heitt og længt / Hvørt virlaus Verølld reñur. Med Lyge og Sæl þat liggur i Kvøl/Sem liñer hvørke nie er a Dvøl/ Eñ þo aldrei uppbreñur.

Pier munud epter þesse Tyd / þiggia med Gude Saalu z Frid/Herrt japñañ Huga snwed. Mañs Tunga eingeñ mæla kañ / Matt / Dyrd og Føgnud allyþañ/Sem Gud hepur ydur bwed.

Hvad Gud milldaste Herra vor/ hiet og i sijnu Nafne soor / Oss Christnum øllum samañ / Ad Epa hellzur øll syn Heit. Oss hiælpe hañ i Eingla Sveit/Fyrer JEsum Christum/ Amen.

Epter Blessan.

Lofped Gud i hañs Helgedoom/Hañs Christner Men a Jærdu / Signed Log / Pøck/ Dyrd / Samd og Room / So Ord hañs vydbreig yrdu. Med Vndrum þeim umñ allañ Heim/ Hñs Magt og Heidre lyse/ Hætten vors Guds þeir pryse.

Ad Hlattans Son sin Herran Christ / hepur fyrer

fyrer oss gieped / Par ap peingum vier Fødurs Ast / Fyrer hans Dauda Lyped / Samvitskan hrein/ Vid Synda Mein / Sig ap Guds Rnde gledur/ AMEN. O Fader bidur.

Bodad er nu pad blessad Ord / Berlega ollum Mønnum/ Fra Vpphapi/ og yrst um Jørd/ Odulc Mannkyne sønu/ Hvad andad vær/ Guds Gapur pær / Gøppge / Packe mest leinge / Og Halelujа synge.

Gud Fødur og hans einka Son/ Ertyd lopum og pøckum/ Helgan Anda sem veitter Von/ J villu ad ei sækvum/ Fyrer Orded hreint/ han stoost og leynt/ Helldur og hlypir Frelstne/ Sanne ollre sitie Christne.

XXV. XXVI. XXVII. Sunnudag epter Trinitatis/ Messu Vpphaf.

Ton/ Hædste Gud HErra milde.

Vakned upp Christner aller/ Og sinned Syndum vid/ Ap Hiartans Root ækalled/ Ellegar hann Fødur Gud / Ellegar Hepnd hans nidum / Han hverpur oss i prau : Vtan Syndum aflætum/ Nædunst og Lipnad bætum/ Mestu Rosl munum sia.

Sitt Ord Drottenn oss sende / Sw Mædi var milldelig/ Po er a oss sw Blindne/ J Synd hvør eykur sig. Eingenn Vinvendum batar/ Vtan Gud hepne hart/ Hans Pioona Helmur hardar / Heilagre Kienning glatar / Kirkhvad vill vereda snart.

Odulld er allra Stoonum / Jllska sem rykter nu/ Hia Bændum / Pegnum / Pioonum/ Pess piggia ei Kænden trw / Hvad vardar oss u'n

Klerka/ Ansa nu Sterlæter? Þeir vekia Villu sterka/ Vora Þorp skulum verka: Kieñe þeir skalpum sier.

Fra Heims Vpphafe Herra/ hatade Synder mjog/ grim koma Giallden þeirra/ Geingur nu sama Veg. Ep Synder so ei þrædum/ Sem sagt er Ninive þrá/ Helptar Hitting þa siast um/ Hepnd og Straff vier þaum/ Sem þeir i Sodoma.

Gydinga Þrioostsku blinde/ Þa þorgiepene var kient/ Hopnudu Herrans Rædr/ Hvad Gud þeim hafde sendt/ Fyrer Spæmen og Skriptaprooda/ Johañem/ JEsum mest/ Sidr añ hans Svæina goda/ Sañleiks Ord liet þeim blooda/ Ætt Juda ápmæd siest.

Vnder Tyrklans Ogn vier stöndum/ Ei veit nær komed sie/ Drep-Soott i ollum Løndum/ Aurbyrgd og Hallære/ Af hörkum Adstod þiggium? Ellyfr Fadek fixr/ Vtan þitt Lof uppbyggium/ Ydrunst og Synd afleggium/ Grimlega gløtunst vær.

Engen i Blindleik bijde/ Betre nu hvor sitt Rad/ so Hyrding Guds hiar lijde/ Sem hopum þorþienad. Vel mielgum plægu vitra: Vond Guds fem geingur nu/ Ei villdum þyrr at lyta/ Ast Guds nie giarnan nyta/ Þvi kom oss Plæging sw.

Radleggia vöur lætred/ Løstu ad skilia red/ Af rietter Ydran græted/ Ill Verk og vondi añ Sid. Heilagre Vmvoot heited/ hylleft Gud hier i þrá/ Mest ad hans Orde leited/ Epter þvi giarnan breited/ Gañ vill oss veta hiá.

Heill

Heill og Mæd hañ oss giepur / Hlyda ep þær oss sied/ I Eilyst Lyp oss upphepur/ Ollum Guds Børnum med. Þvi er skylle til vor tækium / Trygd Guds og Myskun hañs / Þa Mæd alldrei Oræktum / Epter heske helst sæktium/ Hætum Synder til Sæs.

JEsum Christ Son sin blyda / sende Gud ollum oss/ Liet hañ pyrer oss lyda/ Last/ Heipt og Kvøl a Kross / So Mæd oss ollum synd est/ I Dauda Lyp sitt gap / Fyrer oss Auma pynd est/ An þess/ Mañkyn allt tyndest/ Hañ hiælpe oss Eymdum ap.

Sa Añars Helms ei deyed / akalled JEsum Christ/ Hañs Mæd þier erpa eiged/ Epter Vers aldar Vist. Langa Mædi hier lyded/ Leited þvi DRottne ad/ Ord hañs elsked og pryded / Ollū hañs Villa hlyded/ Guds Mæd oss giepe þa

Epter Blessan.

Christs er Roma pyrer Høndum / Kuñum þess synia syst/ Tæknum i ollum Løndum/ allvyda verdur lyst. I nedre Lopt mun lyda / Lwdrar hætt syngia þa / med Kingla Fylking tryda/ Segursta Skye a.

Þa mun Ranglætum reynast/ Reide Guds þwng og strid / Med Helvytskum Loga launast / linær ei Kvala Tyd / I eilypañ Ellð þeirrata/ alldrei þo Daudañ þa / Gnysta Tænum og græta/ Grimd su ei seiglast mæ.

Guds Einka Son wtvalde / Er sendur ad leysa oss / Fullnad pyrer mig þolde / Festur a hardañ Kross. A þig eg skal mig reida/ utgapst pyrer mig þitt Blood / Wyrper þad mig vid

Dauda/ Diöfful og Helliar Glood.

Fagnadar Liooſed þryda/Fridande hryggva Lund / Frels mig af Fære og Kvida / Fyrer þyne Sonar Vnd / Þa vil eg gladur af-gánga / Gude Nad mier eble Trw / Arfs þynum mig epter laungar/ I þeſſum Heime nu.

Saungur a Bæna og Sam

komu Dögum.

Messu Vpphaf.

Nv bid eg Gud þu Nærer mig/ Nægd Myskunar eg belde þig / Vpplaina øll myn Jlsku Hoot / Eg veit myn Brot so mörg og hoot / Jlsku myna þu af mier þvo / og aller Synder lyka so/ Vt eg medkiende myna Synd / I mynum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum i mörgum Last/ miög eg braut/ og syndgadest þast. Oll er þyn Rada ört ugt Rad/ so aller bidie þig um Nad. Þvi Edle vort er alt i Synd / Ellegar være ei Nadeñ leynd. Þu sigrar þa sem soddañ Trw/ Setia ecke i Hiartad nu.

Sia / Hier gietcñ i Synd eg var / Sem mig hyngad myn Mooder bar/ Allañ Sañleika elskar þu/ Og leynd þyn Rad mier synder nu/ Þu hefur sied hvætnen eg er/ halldcñ i Synda Grynd um hier / ædur vissa eg ecke pad / Fyru ei þyn Ditska mier kom ad.

Dreif a mig Hælsur DRottcñ mín/ Dyrlegu Ysope og Myskun þyn / Snart kant þu mig af Syndum þvo/ So eg verde hvitare Sniöo.

Þerka

Þetta Ysop er þijns Sonar Blood/ Það hreinsar oss af Synda Mood. Lattu mig heyra þijn lystug Ord / So glediest þau Bein sem þrygg voru giørd.

Stæ þu ecke til Synda mijn/Slett og afmæ Jllsku og þijn. Skapa nitt hiarta skiært og hreint/ med skyrum Anda liooſt og leynt. Vt skiøta mier ei þra Aſkoon þijn/ Eñ Anda helgum hallt til mijn / Gief mier aptur Glede og Mod / Gladañ Anda og stødugt Rad.

Vantrwudum eg vijsa vil/ A Veg þiñ/ þier ad snuaſt til. Freels mig Herre miñ hiælpraadi, ls Gud/af þættre Blood Skuld og allre Meyd. Mijnar Vaarer miñ Gud upplaut / So Muñur/ eñ lope þig med Gaat. Ef þu villder vort Oppur þau / Eg skylde það þraañ laata þa.

Audmiwka Aund agtar Gud meſt/ og mangfald hiarta hañ lijdur beſt. Zion veit þu Gud Sæmd og Mad / So Jerusalem byggeſt med Dad/ Það er þijn Christne Rijxr og hrein/ Kall, ande þig ad bæta Mein. Peſſ hættar Foorn, ad þu villt þau / A þijnu Altare laata stan.

Heidur sie Gude himnum a/ haa vtt oss sya na Myskun tiam. Þar þyrer atyd þeckum vær / ad þijn Giæska hun er oss nær. Guds eijna Son vort eilijt Traust / Jafnaa vier lofum med hiarta og Rauſt/ Anda Hælagum atyd med / Vm allan Alder Dyrd sie tied / Amen.

Þar næſt þetta Kyrie.

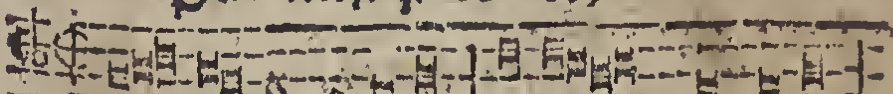

Kyrie eleison/ Christe eleison/

Ky ɨ ri ɨ e ɨ e ɨ leison.

Þar næst.

O Gud vor Fader sem i Himeryke ert / Hætt yþer oss i Anda mest / Vilt þvi tilbedeñ verþa, Helgasta Nafn þitt hia oss verde opeñbert / Heidrad og lofad allra best / a Himne og a Jørþu. Þitt Naadar Ryke kome hier / Rieñ oss i þvi ad lifa / Og hvad sem ecke þoknast þier / Þar þra viller oss hlyfa / Svo Æpeñlega ødlunst vier / I þynu Ryke ad blyfa.

Volduge Gud / Þin Vilie verde Jørþu a / Vel jafnast i a allan Veg / Eins og i Himnaryke. Þvi þar kan engeñ standast / Eda koma mot / uteñ þin Villa vyrke miøg / Og life so þier lyke. Vort Daglegt Braud oss velt þu nu / vora Sæl med ad næra / Fridar Ord þitt er Fæda sw / Fegna lætt oss þad læra / Hvar med þu oss a helga Trw / Og Hialpar Veg vilt þæra.

Forlæt oss vora myklu Skuld og marga Synd / moodgum vier þar med jafnan þig / þæt virdstu ad oss ad taka : So sem vier fyrergiefum þeim ad goodre Lund / sem gigrdu oss moot og stygdu miøg / Ei vilium þa æsaka. Jñ i Freistne oss ecke leid / A raungan Veg so vyke. Helldur frels oss ad allre Neyd / Lund vora so ei sofne. Upplyse og helga oss þin Lyd / ad erfy um vier þitt Ryke.

Nier epter.

Vi bidium vier Heilagan Anda / Pag. 19.

Epter

Epter Predikun Litanian.

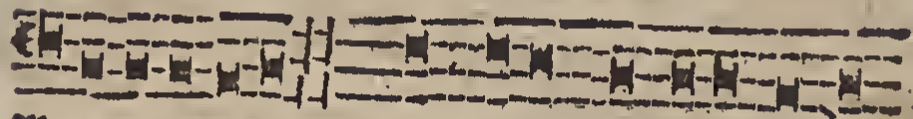

Kyrie ł eleison. Gud Fader Myskuna þu oss.
Christe ł eleison. Christe Guds Son M. þ. o.
Kyrie ł eleison. Gud ♄. Ande M. þu oss.

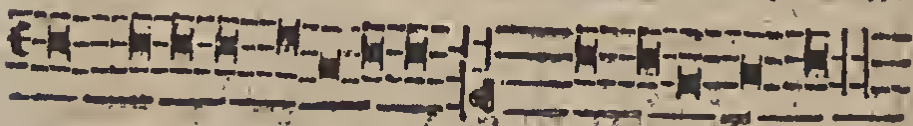

Gud Fader i ♄imeryke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds ł Lausnare ♄eimsins. M. þ. o.
Drottenn Gud ♄. Ande sannur ♄uggare. m. þ. o.

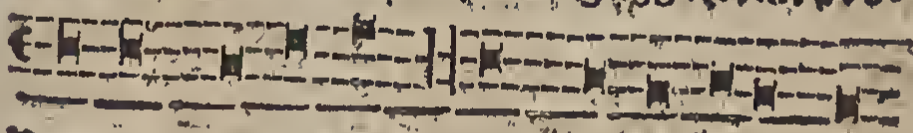

Vert oss Lyknsamur. Fyrm þu oss DR. Gud.
Vert oss Lyknsamur. ♄iælpa oss DR. Gud.

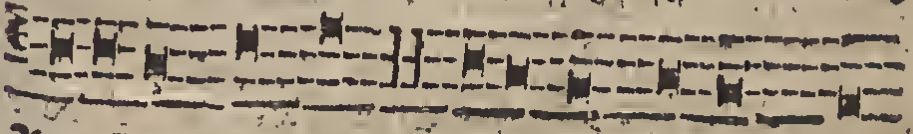

Af ollum Syndum. Frelsa oss Drottenn Gud.
Fra allre Villu. F. o. D. G.
Fra ollu Illu. F. o. D. G.
Fra Drepsottū ł hallæris Tyd. F. o. D. G.
Fra Flandana Fiærd ł Lystū. F. o. D. G.
Fra Orustū ł Blooda Vthellingu. F. o. D. G.
Fra Vpphlaupū og Tvidrægne. F. o. D. G.
Fra ♄agle og Vvedrattu. F. o. D. G.
Fra Bradum og Vvisum Dauda og Fordæmingu. F. o. D. G.

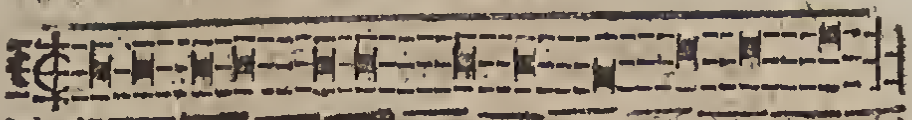

Fyrer þyna helgu Holldogan og Hyngadburd.

Hialpa oss DRotten Gud.

Fyrer þin Bloduga Greitu. H. o. D. G.
Fyrer þyna beysku þynu ẽ Dauda. H. o. D. G.
Fyrer þyna Helgu Jardan. H. o. D. G.
Fyrer þyna H. uppriſu ẽ uppſtigning. H. o. d. g.
Fyrer Tilkomu H. Anda Huggarans. H. o. d. g.
A vorum ſydaſta Tyma. H. o. D. G.
A yrſta og ſtranga Doome. H. o. D. G.

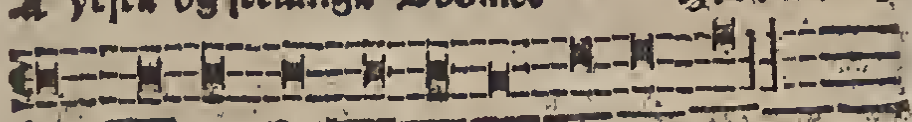

Vier Aumer og Synduger bidium þig.

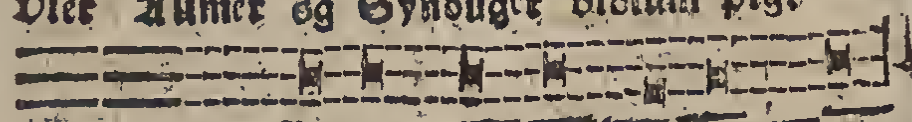

Banheyr þu oss DRotten Gud.

Styr ẽ ſtoorna þinc hellagre Al-
menclegre Chriſtelegre Kyrkiu. B. þ. o. D. G.
Lat alla Byſkupa/ Soknar-
preſta/og Guds Ords Pena-
na/ halldaſt i helgum Lifnade/
og Hialpſamlegre Riettingu. B. þ. o. D. G.
Hepr þu alla Vandrada Men/
og hindra alla Villu. B. þ. o. D. G.
Leid þa alla a rietta Gøtu
ſem Viller þara. B. þ. o. D. G.
Gief oss Magt ad Foottroda
Vidſpyrnu med þinc Riettingu. B. þ. o. D. G.

Trw

Trwlynda Verkmen send þu
í þitt Vyngard. B. þ. o. D. G.
Gief þeim øllum þitt Anda
z Krapt sem hlyda þynu Orde. B. þ. o. D. G.
Styrk þa alla sm̃ eru orttaslegnen. B. þ. o. D. G.
Gief øllū Christnum Kongum
z Høfdingiū Frid z Samþycke. B. þ. o. D. G.
Gief vorum Mædduga Herra
og Konge/ M. M. þeirra Frid
o g þarfallega Rykisstioornan. B. þ. o. D. G.
Gief øllu Kongsins Rade í
Dannmørk og Noregi/ med vor
um Løgmønnum hier a Lande/
sm̃ stiyra eiga Verallðlegū Riette/
þyna Hylld og Blessan. B. þ. o. D. G.
Gief øllum Almwganum Frid/
Mæd og Myskun. B. þ. o. D. G.
Hiælpa øllum þeim sem eru í
Naudum og Høske stadder. B. þ. o. D. G.
Hef Vmhyggiu fyrer þeim sm̃
eru Hiælparlauser. B. þ. o. D. G.
Vertu Myskunsamur øllum
Christnum Mønnum. B. þ. o. D. G.
Fyrergief øllum vorum Ovinū/
z lat þa snuast fra øllu Vondu. B. þ. o. D. G.
Gief Avøxt a Jørdena/ og
vardveit þana under þinne
Blessan. B. þ. o. D. G.
O Herra Gud Bønheyr þu
oss Mædarsamlega. B. þ. o. D. G.
O Jesus Christus Guds Sonur. B. þ. o. D. G.

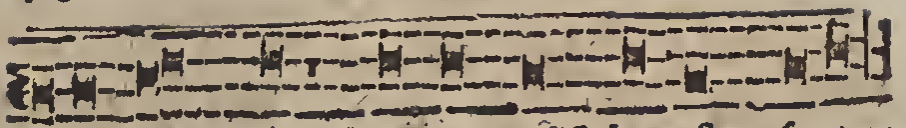

O þu Guds Lamb/ sm burttokst heimsins synder
O þu Guds Lamb/ sm burttokst heimsins synder
O þu Guds Lamb/ sm burttokst heimsins synder

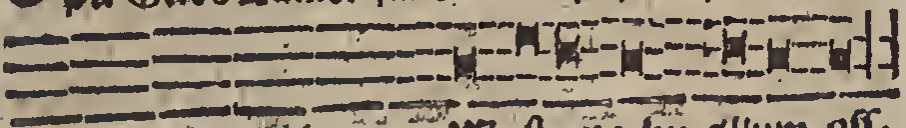

Myskuna þu ollum oss.
Myskuna þu ollum oss.
Gief oss allum þin Frid.

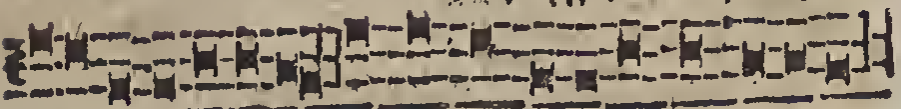

Kyrieeleison. Gud Fader myskuna þu allū oss.

Edur.

Tak þra oss sæte Herra/ Synder vorar z mis

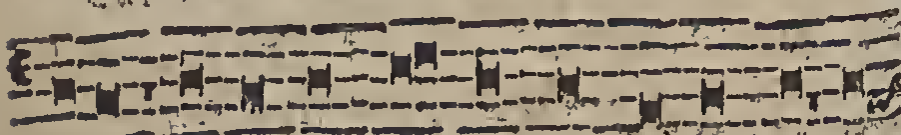

giørder/ so ad vier mættum medtiettre Tru/ og

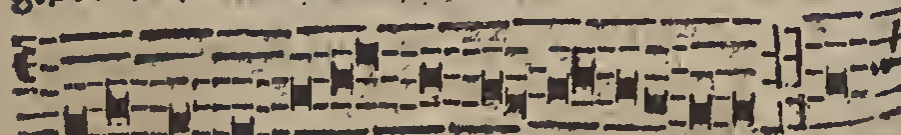

hreinu Hiarta þyrer þitt Auglite koma/ Lykn

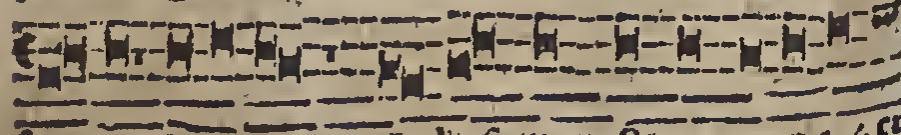

samur/ Lyknsam:/ Lyknsamur sierru goode Her

ra.

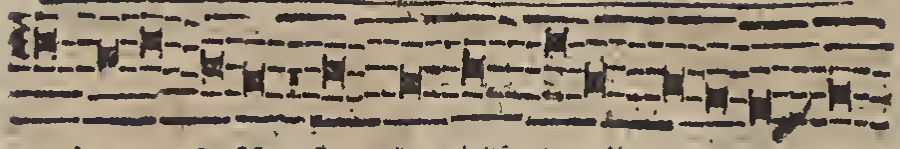

ra/ þynu Folke/sem þu með þynú dyrmæta Blo

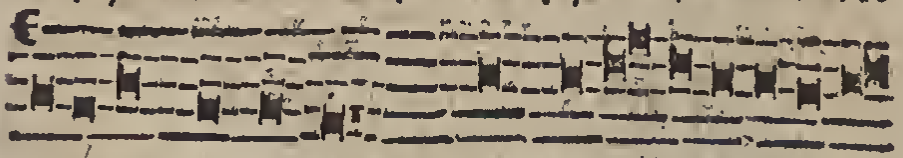

de leyster O Christe / Og vert oss ecke Æpenle

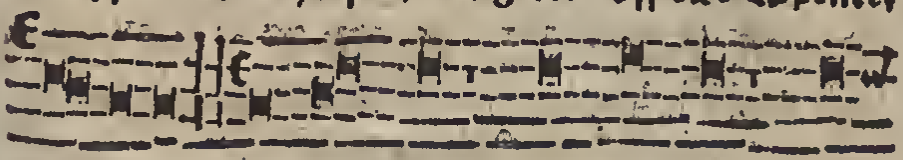

ga retdur. Bænheyr oss / Bænheyr oss / Bæn
Bænheyr oss / Bænheyr oss / Bæn
Bænheyr oss / Bænheyr oss / Bæn

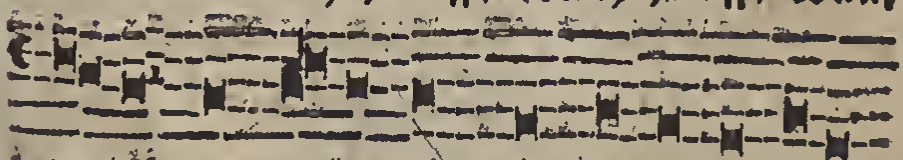

heyr oss / O Herra Gud vor Fader Myskunsa
heyr oss/heyr vora bæn/o Christe heimsins Frel
heyr oss/ Heyr vora Bæn/ O helge Ande Hug

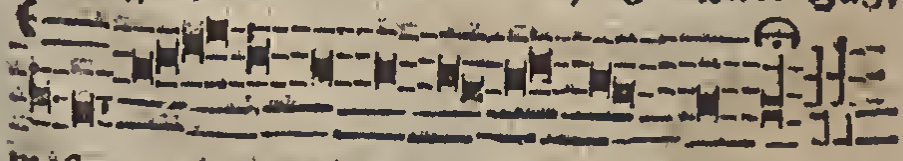

mæste / Hialpa oss og vert oss Lyknsamur.
sare/ Bid fyrer oss þín kiæra Fædur.
Gare/ Upplys oss og vert oss Lyknsamur.

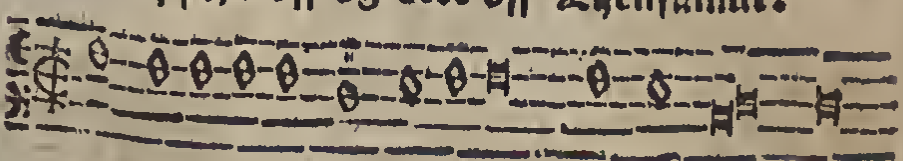

So sannarlega sem eg life (seiger DRotten)

Vil

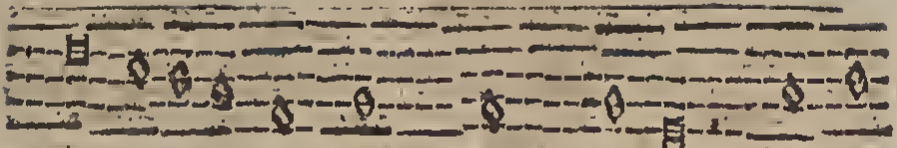

Vil eg ecke Syndugs Manns Dauda / heldur

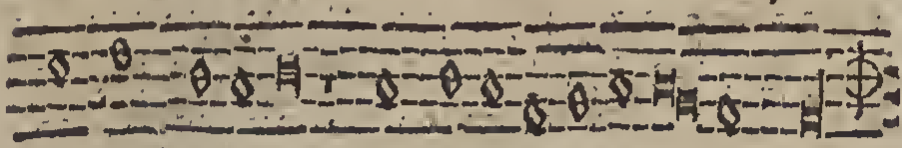

ad hann snyre sier / og Lifyplega lifve med mier.

Sydan fellur Presturen a Knie fyrer Altarenu / Og syngur Eptirfylgiande Vers og Baner / Lina edur allar.

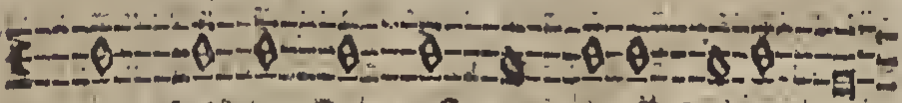

Vier hyfum syndgast med vorū Forfedrum.
O Drottenn gief ei vid oss eptter vorū Syndum /

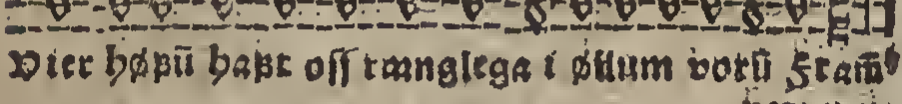

Vier hofū hafst oss tranglega i ollum vorū Fram-
ferdum;
Og ei gialld þu oss eptter vorum Misgiordum.

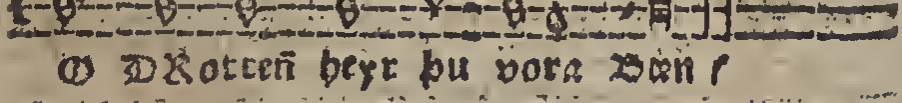

O DRottenn heyr þu vora Bæn /

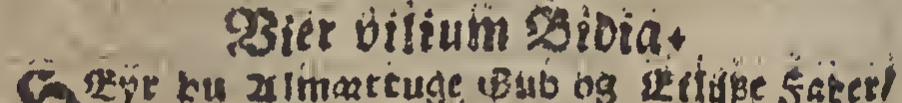

Og læt vort Akall koma til þyn.

Vier vilium Bidia.

HEyr þu Almættuge Gud og Eilifve Fader / Sem jafnan ert Milldur og Miskunsam-ur / Af þinne Gudddomlegre Mætturu / Til þess ad fyrergiefa Syndernar. Vierdstu til þyn ad

taka

taka vorar audmiwkar Bænir / So ad vier Aumir og Farakter / Sem bundner erum med margføldum Synda Bøndum / Mættum svarlega leysast af helm / Sierdeilis fyrer þyna Miskunsemi / Amen.

Bæn fyrer Kongenum og Radenu.

Þu Allra Megtugaste og Eilyfe Gud / sem sañarlega Stiornar og Stiorner / Veitir og Giefur alla Hlute a Himne og Jørdu. Lyt þu Myskunsamlega yfer vorn Nadugasta Herra Konges / Kong N. N. Med øllu Kongsins Radi. Og alla þa sem eiga ad stiorna og Stiora Løndum og Rikium / Borgum og Landa Bygdum / Og lat þa alla Riettelega stiora sijnum Almuga hier i Heime / So þeir meige epter Daudan øðlast ad vera med þier i Himnariike Eilyflega / Amen.

Bæn um Frid.

Almattugi Gud og Eilyfe Fader / Sem ad ert Brunur og Vppspretta alls Andlegs og Tijmanlegs Fridar / og allar Hiartans Hyllingar. Vier biddum þig Audmiwklega / Ad þu fyrer þyna Giæsku / Godgyrnd og Miskunsemi / Vildest ad giefa oss þann sæla Frid / Hvørn Veralldenn mæ ei giefa. So vær mættum lifa epter þijnum Bodum / I Sameiksins Otta og Freise / Fyrer allra vorra Ovina Sialfpingu og Voda / Fyrer þin Elskulegan Son JEsum Christum vorn Herra / Amen.

Epter Blessan um Sidvikna Fostu.

Mijnstu O Madur a mitt Deyd / Minstu a mynast særu Neyd / Minstu þad eg hefe Etrn

fyrer

þyrer þig / J Dauda̅ gieped siælpa̅ mig.

Þad lætstu þier nu vera kient / Ad þetta hafer þu ei þorþient. Af Elsku hepst eg þier allt þad veitt / En̅ efe þyrer þitt Verked neitt.

Þvi lættu þad uppvekia þig / Ad þu komer þra̅ þyrer mig / Med Angre og Ydran hiarta þyne / So ad þu niootest Dauda myns.

Ad Saal þyn verde af Syndum hrein / Og saurugiegre Lasta Grein / Fyrer þa̅ Dreyra i dapre Pyn / Sem dunde ut af Sarum myn.

En̅ hvørin giegner heimska̅ sw / Ad hvxa fær um̅ þetta nu ? Margur er sa Madurenn̅ þar / Vm̅ myna Pynu ei hvxar þar.

Hvørenn̅ þa̅ kuse hellst ad þa̅ / Hialp Andar sinar / og leysast þra̅ / Elskþum Dauda og Andat Pyn / og Reide Guds þyrer Synder syn.

En̅ þagna og gledst myn Fadir Hiørd / Fyrer min Dauda hoolpenn̅ giørd / Sem hefur allt þitt Traust a mier / ad vyssu vil eg hialpa þier.

J mynum Dauda er þitt Lyf / Pyn Hialp / Þitt Traust / Pyn einka Hlyf / Mitt Hellagt Blood hier hialpar mest / Og hreinsar þynar Synder best.

Kos og Heidur sie Lausnaren̅ þier / Fyrer Lyfin og Myskun / þu veitter mier / Fyrer þin̅ Dauda og Dreyra Foss / O DRotten̅ hialpa þiluin oss.

Edur.

Syndugi Madur sia̅ þitt Rad / seiger vors Herra JEsu Xtad / Giæt þessi Reide Guds þu ert / Glatadur fær þo ei vid þvi giørt.

Eg var Kiœpur ad leysa þig / Lyfnargiarn af̅

aff þier ſyndu eg mig / Runug var mier þyn Krøſl og Sekt/koſtade mig þyn Borgun prekt.

Eg var hlydeñ til Dauda allt/ Illſku þiñar og Synda gallt/ Huxa þvi vel ad hlyder mier/ Herra þiñ aldrei aþraker.

Eg leid Mædu / og Heimſins Hand / Hepur mig þiña vegna pland / So þeinger Mad og Fridar Giøf / Frelſara þynum ſynger Løf.

Eg var Sleigeñ og Sardur miøg / So hell þu yrder þyree mig / Og allar Synder vareſt vel/ Verder Kvittur vid Kymd og Krøſl.

Eg var Bølvadur byrtur hier/ Bleſſan ert/ lyſ ſo veirteſt þier/ Og Ord mitt hepde i þier Stad/ Alla Hiute ſier Helgar þad.

Eg var Bundeñ og Hraktur hier / Hialpade eg ſo ur Villu þier / Ad a mier ſtande øll þyn Trw / Aſoonu myna ſo ſlaer þu.

Eg var Hraken og Hvdſtryktur/ Med Hadung klæddur, og krynder/ Negldur a Krosſeñ / Naken þo/ Og hryggelega a hønum doo.

Eg gaf þar ur mitt Meynlauſt Blood/ Med þvi veirteſt þier Kvittun good / So leiſte Eg af þier Synda Bañ / Satan / Synd / Dauda Eg ypper vañ.

Synd/ Daude/ Krøſl af Adam er/ Eñ Lyſ og Naden kom af mier / Eva gieck Leid ſem Segnde veſt/ Giørde eg myns Fødurs Villa beſt.

Andſkoranum Kwm Eva gaf/ Vndañ ſkyll du Trie ne hun af/ Eg hieck wrpaneñ a Krosſens Trie/ Edik og Gall bar ſmackade.

Sem Adam ſpiltur allur var / uñ allt mitt Lyſ voru Vnder og Sar / Allar Synder ſem

Adam braut / a mynu Holde eg borga blauk.
Bæt þig Madur og yderst nu / Jöfnlig til myn med hreinne Trew / So verder þu kvittud Synder vid / Sael þyn og eilyfan þar þa Frid-

Eftir a Bænadøgum / sem halldast a Missereskiptum / I Jngaungu Sumars og Vrgaungu Verkar-

Ton / Blæskurukaste Grædare min.

O Herra Gud eg packa þier / Þu hefur hlyfst og stoodnad mier / a nu amlidnum Vetre / Hæska og Slysum varnad vid / Veitt Blessan og þitt Englia Lid / mier og mynu Adstetre. DRotten / DRotten / Eg kann eige ut ad seigia Astar Anda / Myskunar þinar / mier til Handa.

Samt hef eg syndgad mikid midg / Moote þier Hætigh Guddoomleg / Min Gud minstu þess eige. Laat vpergnæma Blæsku þyn / Gædeus en þramar vel til mynn / Hvad eg vtha alldreie. DRotten / DRotten / Myn hefur giætt / Og Meinen bætt / Þann Myskun ryfa / Vn mier hun pylge a epter lyfa.

Missered er nu umlided / En hid Nadugia tekur vid / Þui bid eg Herra hyre / Ad mig leide þyn Hælpar Hænd / Hættulaust yfer Mein og Frænd / Og Athuen allre stære DRotten / DRotten / Ande hin / Ad þaunden minne allre giætte / En Lukamen Englia Lisf mo mætte.

Jngaung bæde og Vtgaung min / Asorni og Hegdan fierhendt Sin / Blessa þu Gud min Goode / Mier og mine so stodugia Stiett / Ad stynde ta hæna vel og riett I hinar Forstar Fleode. DRotten / DRotten / Leid þu mig / um

Lucku

Lucku Stig / Fra Lasta Voda / Virdstu mig alltyd i øllu stoda.

Allt hvad eg giøre og giøra læt / Gud min Blessadur ad thvi gixt / So parneſt sarsællega / Reisur mynar og Rada / Gag / Radu og Tilstand Noort og Dag / Aſtaſt thu alla Vega. DRotten / DRotten / Læt ei granda / Illaſt Anda / Aeyleipd hiſe. Syndu mier Myskun og Sælu mine.

Leid thu mig Gud thañ visſa Veg / Sem vijſa Ord thijn Guddoomleg / Vm alla Aepe mynar. Geym mijn i sañre Gudrætne / Gieb thu eg so tilæstur sie / I eilijna Elsku thyna. DRotten / DRotten / Leidbu mier / ad lifa hia thier / Og lyka ad deya / Og eilijna Lopgiørd um Alldur seigia / Amen.

Edur.

Ton / A Lirn. Gud vil eg triva.

NV skal ei i Guds Trauſte / Jngænga nyan Arsins Brijng / Kyrsins Hertogen hrauſte / hardu Gæt a oss allt um Krijng. Ferska Blessan / Ferskt Sumar / Færa lætt u oss nu / Satans Aiæfser aumar / allar vorhindra thu / læt nyia Mannar / Strauma / Nykomna Briostga Tijd / Virdst oss Vernda og Geyma / Vesælan Jslands Lijd.

Vpphef thu Augun hæde / Mær thijn eigen Handa Verk / Giefdu oss Fæt og Fæde / Fram leide oss hijn Henden sterk / Læt vel i voru Landi / Vijngard hin Bloomgast hier / sañre Christi ne samnude / Stalpum til Dydar hier / Bliss oss Kyrtle Kiertiæris / Krijn Ared Friosamme / Vtposſande Agiætis / Vær oss Mild thijn sie.

Gyllene Friden̄ gooda/ Giepdu oss en̄ i Lan-
de hier / Af Jørdu Gras og Grooda / Gagn
Skepnarans og Heilsu Kiør / Bleſſan og Aud-
legd alla / Andar og Lyſtamans / Oss lattu en̄
til valla/ Abwum þessa Lands / sydan̄ i Mand-
um nioota/ Næringar Lyps og Audo/ Þa skal
ei Þøcken̄ þriota/ Þangu vors Daglegs Brauds.

Kongsins Tign stedug stande / Styd þu
DRotten̄ hans Rykis Rad / Frid og Frioop-
gunar Ande/ Forsorge þetta Jslands/ Kyrkiu-
Vallds/ Christendoomin̄/ Kiesing/ Triw/ Lyp og
Fiør / Kipande Lypsins Kiooml̄ / Lat þad
stioornast i hier/ Jngang og Vtgang Manna /
Oll Verk og Ferdalag / Bu og Bygder Man-
anna/ Bleſſa þu Noott og Dag.

Alla Lands Yfer/Herra / Jnlæstu þine
Stioornar Hønd/ Kign og Embætte þerra /
Og allar Sæler um Christen̄ Lønd/ Yfi Lands
þerra um/mbre / Almættug Hønd þin̄ sterk /
Oss so hier engen̄ giøre/ Ablaup nie Skiemdar
Verk/ Lat þitt Velldis/Bod vera/ vorn Skiø-
ld a alla Hlid/ Þa mun alls engen̄ þora / Oss
spretta Fyngre vid.

J Stioorn og Vinsiæ vorre / Yfir og Jnfir
Fridur sie/ Yfer i Hendlun hogere/ Hin i Sam-
vitsku Roosemie / En̄ sa Eilyfe Fridur / Oss
giepest Himnum a/ Jnlæster i hans Hdur/all-
er verdum vier þa/ Heill vor/ Verndi/ Lyp og
Verta/ Vertu i Lande hier/ So skal Sumar-
ed byria / Sanur DRotten̄ i þier/ Amen.

Edur.

Vetur

Med sama Lag.

VErtur er eñ a Enda / Eilyfr Lof sie þier Fader kiær / Þu liest oss Lucku henda / Og lagder þad til sem þurftum vær / Þu hefur allt vort Eyne Aflaft vid Fæde og Mand / verndad i Vøku og Svefne / veitande Daglegt Braud / varnad Voda og Fellum / Vedrum og Hwngurs þyn / afstyrt Stoor Slisum ellum / og stodad vel Børneñ þyn.

Eingeñ kañ yfer vega / alla Blessan sem veitter þu / Andlega og Stundlega / a þessum lidna Vetre nu / Lyf / Heilsa / Hell og Hagur / Hræring / Andleg good Rigr / Framfæro og Fridar Dagur / Farsælldest oss i þier / Þu geymder oss vid Grande / Gafst oss þitt Engla Lid / Yfer oss varst vakande / Og verndader alla Hlid.

Packlætis Oppreid þyda / Fygdu nu ap oss aptur a mook / Fyrer Aft og Astar blyda / øll Velferle og Mædar Goor / Einkum fyrer Son þiñ sæta / Sendañ til Lausnar oss / þu liest hañ borga og bæta / Brotteñ vor øll a Kross / J hønum allt hid Gooda / Oss veitter DRotteñ þu / Þier gigtum Packer blooda / Þad er vort Oppur nu.

Hyde kañ ad tiæ og tyna / Tegunder þiñar Velgiørdar / Eda med Ordum syna Alla Gnoott þiñar Myskunar ? Auga þitt ad oss snude / Eyra þitt heyrde oss / Hønden þyn hialpa nærde / Hiartad gaf Astar Koss / O þu vor Hialpar Hella / Hyrder og Geymare / Hier og um Eilyfd alla / Æpeñlegt Lof þier sie / Amen.

I Vtgaungu Sumars og Iftgaungu Vetrar.

Ton / Glæskurnkaste Græbare min.

O Gud Heilagur Heilagur / Heilagur Gud og DRotten vor / Blessadur um Allder Allda. Hier oppra eg nu Hacklæte / Hier öppra eg nu Bæneše / Hier vil eg gott Lop giallda. Gud min / Gud min / Skyllde er mier / ad packa hier / Og hig ad prysa. Vpp upp mynn Harpa og Annleg Vysa.

Lop sie hier Astar Elskan myn / Elijpe Gud pyrer Myskun pyn / Og veitra Velgiörd alla / Sem nu umlidna Sumar Tyd / Synt hefur pu mier / Heillen blyd / Og liett mier allt vel palla. Gud min / Gud min / Mig hefur leidt / Og Meinum eydt / Pyn Milldeu nyta / Bevara ad mig og blessad lyta.

Pu upplaukst pynum Astar Bruu / Opna serter Nadar Augun / Min DRotten mier til Handa / Padan kom mier öll Pæren myn / Pvi prysa eg nu Glæsku pyn / Og vil hier Vegsemd vanda. Gud min / Gud min / Allt hvad er / I Aumum mier / Hier Einum une : Lop pitt sie lapnan i mynum Mune.

En hvad eg hefe opt og hratt / ureitad hig a margan Hatt / Med Syndum / Hatygn hyra / Hygg pu ei ad pvi Herra kier / Hylia Hattu og apnar per / Nada Blood DRottens dyra. Gud min / Gud min / Bid eg en / mig bereset / I Brioostum pynum / Hafandr Hat a Hugum mynum.

Alla mig DRotten Oppra eg hier / I nu

Komande

komande Vetre hier/ Og alle Æfe mína/ Geym mín vid Verkum Glæpugum / Geym mín vid øllum Øfgrum / Geym mín fyrer Giæsku þjóna. Guð mín/ Guð mín/ Hvar eg er/ Og hvørre eg fer/ Og hvad eg giøre / Skil alldrei vid mig hyrder hjre.

Allt það sem ecke þocknast hier / Það virðstu taka i burt fra mier / Vilia þyns vel sogiæte/ Ein það sem hier er þægelegt/ Og hienar til þinar Dyrdar þiekt / Gief mier það Guð mín sæte. Guð mín / Guð mín / Øll mín Verk og Vegnan sterk/ Sem Mæl og Mína/ Farsæleft i hier Vte og Jnne.

O HErra tak það allt fra mier/ Er mier kann snwa burt fra hier / So ockur eingin skilie/ O DRotten gief mier aptur það / Er mier kann hier ad snwa ad / Er það mín Øsk og Vilie. Guð mín / Guð mín/ Tak mig mier/ Og mig giefs hier / Mín HErra hjre : Kiæpt Kofs sie hier DRotten dyre/ Amen.

Edur.

Med sama Lag.

KOfs sie hier DRotten dyre / Daga og Alda Skioornen Trw/ Hafumar Tijmen hjre/ Hann er fliotur a Enda nu / O hvad mørg Edla Giæde / Oss veitte Waden fyn / Einkum það Andlegt Sæde / Ordid hrt sem hreinn skyn / Klar Trw med Kyrd og Fride/ Christenrooms Medøl øll/ Vmsipon af Engla Lide/ Ein eingi en stoor Slijs Fylla.

Med miøg margfølldum Giædum/ Myskum fyn Krydds Gumarid/ Sett leikt af Himna Hag

um/ Herrar Jørdena adroped / Land og Sioor Gagn og Grooda/ Giefed herrar oss nu/ Ahlaupe illra Plooda/ Oss herrar vordad þu/ Yfer og Ynder Stiettar/ Asa þijn milda Hand/ I þijna Vmsioon setter/ Almeñelegt Tilstand.

Þier giørum Packer þærra / þijde Fader af Hug og Trw/ Lof þitt ebleft og Æra/ Vid allt þad sem oss veitter þu / Tñ hvad a hvørium Deige / Høfum stygt Vellde þitt / Mñ Gud mñstu þess eige / Misverken øll gieb kvitt / Lat oss ei Glæpa gialldu / Giæfku streymande Foss / Helldur virdstu þram hialda/ Hiælp og Nad samt vid oss.

Lof sie þier Faderen þijde/ Fyrer þiñ Son sem doo a Kross / Blessande Land og Lyde / Læsing Atvinñu upplaukst oss / Fyrer Lyf og Lucku alla/ Lan/ Hellsu/ Vernd og Fic/ Er þu lietst oss til halla / Æpeñleg Dyrd þier sie. So skal Sumared enda/ Sign oss þig Nadugan / Og virdst oss Veturen senda / Vægan og Farsælan/ Amen.

Edur.

Med sama Leg.

Ommen er kalldur Vetur / Komdu til med oss Drotten mitt / Lyf vort Rign og Adsetur / Añastu Manna Skaparin/ Opnide/ Illum Dauda / Glucku Lopt/ Flugum / Ovina illum Voda Ikra Manns Sturlunum/ Hungre/ Strijde / Hallære/ Hardindum/ Dyrre Tyd / Forda oss Faderen kiære/ Fylge oss Stioorn þijn blijd.

Giefdu oss goodan Vetur / Giefdu oss Hagstæd Vedrapøll/ Giefdu oss gott Adsetur/ Giefdu

þu oss Þarfa Medøl øll/ Unaſtu Ecktur allar / Unaſtu Fødurlauſan / Unaſt þa a þig kalla / Unaſtu Vanþxrafi / Vñ oss þitt Ord ad læra / Vñ oss ad þroaſt Læſt / Vñ oss i þier ad vera/ Vñ oss ad Leidrietta ſt.

Bleſſa þu Bygder Manna / Bleſſud Velferle lat oss þau / Bleſſada Brauded ſana / Bleſſun Guds Orda uñ oss nu/ Bleſſa vor Brioost og Sinc / Bleſſa vor Verk og Mal/ Bleſſa vor Bæia Fenc/Bleſſa þu Lyf og Sal/ Bleſſa þin Barna Skara/ Bleſſadu Men og Hus/ Bleſſa oss og bevara / Bleſſade Gud JEſus.

Herſveit ap Tignar Troone/Trwlega lattru glæda vor / Sem oss ad øllu þioone / So alldrei gaungum nein Gliſa Spor/ Jnne og Ytre Frid ur/ Eining i hogere Striett/ Halldeſt oss eirnen vidur/ Og alſkonar Hendlan rietr / Geym oss vid Glapa Fællum/Grande/Fare og Neyd/Sud aſt wr Eymdum øllum/J eilyst Sumar tilcid.

Edur nær Tydeſke ſo hagar.

Ton / Eilyfur Gud og Fader kiær.

EJlyfe Gud vort eintta Rad/ Eirn Fader og vor Herra : Øll Chriſtnen bidur uñ þyna Nad/ aſtandu Hormung vora. Lyknſamur til vor lyter þu/ Kaſtu vora ſo þecktum nu/Kyñ um og Vdran giøre.

Syndgaſt hœfum þier miog a moot/Margt vyſtega uñ Æfe/ med Dramb/Hatre/Hefpt og Bloot / Heims Gyrndum og Saurlyfe / Fiendſkap/ Agyrne/Fals og Ploog/ Framed hœfum med Lygd og Roog/ Ei þinſt ſa aumum hiyfe.

Helguſt Ord þyn vier hœfum ſmad / Hos

nudum þaug ad geyma / Astvarka þína ecke gæd/ Nær oss vard þvi koma/ Vøndur þín stoor og hyrting hørd / hvar med þu straffar þyna hiørd / A þessum Epsta Tyma.

Myklar Sootter i mørgum Stad / Mann Fiølda stooran deyda/ Dyrtid gringur og Aurekygd ad / Aumlega Soolked nryda / Tyrkians Oeryrke aþram þer / asxter op. med grimum her/ Og kieppest Christne ad eyda.

Engen Madur þad þeinkta ma/ þín Vønd rangiega hlootum / Forskullodad hefur hyrting þa/ hvør vor med Syndum liootum/ Su Refsing þyn ap riettum Doom/ Ranglæte voru makleg kom/ Þvi Bod þyn faþnan vier brutu.

Ap þvi vor Fader eirn eet þu / Ei villium þrea þier valla / helldur Eplaust ap hug og Trw/ hiaskod þyna analla/ Flyia til þyn med fullre Von/ Forsma þu alldrei vora Boon/ Þu verndar þyna alla.

Sætc hErra þyn Gixska good / Gleyme ei, Christne sine / Verndu oss þyna velku Plood / Vor Eymd sie þier i Mine/ Ei duga Vopn vor/ Abl nie Strid/ Ep þu veitter oss ecke Lid/ So Tyrkian sigra kyne.

Þu hefur þrelsad Fordum Tyd / Fookk Israel wr Voda / Þa Oviner uppvøktu Strid / Otludu þad ad deyda/ Josua/ David/ Ezechia / Og þeyrum veitter Lidsemd þa / Sem Ritning vottar vyda.

Eñ þa Lyder þín ypde þig / Med allskins Syndum synum / Heidrudu Skwrgod heidenlig/ Hafnade Lærdoom þynum/ þa brautst her

Fookk

Fooltt á þeirra Lønd / Þyrmde aungvu með grimmre Hønd / Sloo það með allskins þyrum.

Ep þeir snerust aptur til þyn / Þa á naud holdu mesta / Og gyrntust Hiælp up Herra syn / Hiæstod Herst þa ei bresta / Þu leyster þa ap þungre Kvøl / Þeirra Øvine sloost í Hel / Fooltt þitt nieck Huggun besta.

Kiære Fader þig tøllum a / Kvøl hørmuh leg oss grætter / Hiælpa oss einginn annar maa / uch ad þu Herra sætte / Fyrergiefp þu oss alla Synd / Øvina Vallde þrat oss hrind / Neyd vora Naad þyn bætte.

O Gud vor Fader elskpe / Á vorar Bænerr heyre / Kome til Hiælpar Christneñe / Kvelra ap Øvinnum giøre / Fyrer JEsum Christ þañs sæta Son / Sem oss þorþienter Naadar Don / Hlyfd og Hiæstod oss vere.

O JEsu Guds Son Eingietenn / Ei gleym oss Christnum þynum / Fyrer Hætign og Heidr ur þin / Helgen Mandoom og Pinu / Fyrer þitt Blood og dyran Deyd / Þ Korten leys oss ap allre Neyd / Og þrat grimmum Øvinum.

Heilage Ande Herra Gud / ap Hiarta a þig tøllum / Þe hættum Kvølum / Hrygd og Neyd / Hiælpa oss Christnum øllum / Øvine vora yfer vin / Vpplys og bleſſa Lyden þin / So alldrei þrat hier þøllum.

O Þrefting Heilog Herra eirn / Hugga nu Christendoomen / Gud Fader Son og Ande hreinn / Ei lat oss hrædaſt Heimen / Þa vier ſkiltum vid þetta Lyf / Þyn Naad og Myskum ſil vor Hlyf / Þa Alldeir Allda / Amen.

Á þeim

A Þeim Almeñelega Føstu og Bæna Deige/ Sem epter Kongl. Majest. hæloblegu Skickun / halldast a Arlega þañ Fioorda Føstudag epter Paska.

Messu Vpphaf /

Konung David sem kiende / Pæg. 138.

Edur.

ADJ/ Avi/ mig aumañ Mañ/ Ad eg ei / þar vid Mei/ seigie kañ. Þañ hæsta Gud i Himna Rañ/ hærtlega miꝛg eg stigde hañ/ mjn hroop leg Synd mier hratt i Bañ / mier hratt i Bañ.

O Gud miñ/ Gud miñ/ mig æangrar þad/ ad eg þijn Bod/ og blessud Rad/ beint ypertrad / Heimsins Villa hylltest ad / Hvad er þorþienr nema Hætte Bad ? Elskur DRotten aumka þu þad/ aumka þu þad.

Giep Mad/ Giep til Mad / Græðare miñ / so giette sig bætt / og bratt vid rietr / Prælleñ þiñ. Hell þu mier i Hiartad tiñ/ Heiløgum Anda i hvørt eitt Sin. Dyrdlegur heyr mig DRotten miñ/ DRotten miñ.

Eya/ Eya/ Eg þar mig gled / Ap þvi nu / ad mjn Trw / hun pær sied / Fyrer Sæl mjna er sett i Ved/ Sonarens Pijna og Daude med/ Riettlega bes eg þvi Roosamt Gied / Roosamt Gied.

Eg piñ/ Eg piñ i Heime hier/ Huggun þa/ sem hændla man / ei neitn ap mier / Lyknar Bruñur og Lypsins Aier/ Leyst hepur mig til Handa sier/ Pijde JEsu / þad þacka eg þier / þad þacka eg þier.

Lausnare

Lausnare min / Lausnare min / þu leidst á Trie / Langa Neyd / og sarann Deyd / fyrer Synda Ve. Lof þitt alldrei liggi í Hiie / Lærí þad hvør Tunga í Tie / Vm allar Allder Amen so sie / Amen so sie.

Þar næst.

Kyrie eleison. pag. 163.

Mille Pistels og Gudspialls.

Fader vor sem á Himnum ert / oss hepur allum Vboded bert / Brædrum ad vera og bidia þig / Bæn vor þvi er þier þægelig. Hialp so bidium ad Hiartans Root / Huglaust ei tale Tungan bliodt.

Helgest þitt Nafn Ó Herra kiær / hrein Ord þyn giep ad høpum vær / Og Heilaglega lifum hier / Lyka sem þinu Nafne ber / vid Fals, Riettingu oss vernda þu / Vieludu Folke aptur sniw.

Til vor komi nu Rike þitt / Og halldest sydi, ad andeliigt / Sa Helge Ande sie oss hiá / Sinar Giafir læri oss þá / Brioot Diopuls Vallds og Heipt í Heim / hlyp þinne Christne fyrer þeim.

Verdr á Jærdu Vilie þin / Eins sem á Himne hvørt ertt Sin / Hialp oss í Neyd ad hafa Vol / Hlydnium ad vera í Sælld og Kvøl / Helldr og Blodss Fyrnder hepr og brioot / Hvør þinum Vilia gióra á moot.

Giep oss í Dag vort Daglegt Braud / Drotte, en bar alla Lyfsins Naud / Hlyp oss æfd vid Opride / Vpphlaupum / Soort og Hallære / So ad vier høpum varan Frid / Vyl og Agyrne skilfunst vid.

Forlæt

Forlæt oss vora Sök og Synd / So hun ei hryggge vóra Lund / Sem glæpnæ heim eilyg giepum vier / Giørdu oss móot og styggdu hier / Læt oss vid alla Liwdn slæst í Lifa í Samlyndi og Æst.

Ei leid þu oss í Freistne in / Þa oss æfæker Ovinurenn / Á Vinstre og á Hægre Hlid / Hafa Sök ad standast veit oss Lid / Med hellags Anda Hiælstod mest / og hreinnre Trw vid bunen best.

Frá øllu Illu oss þrelsa þu / Fárleger Tijmar eru nu / Leys þu oss þra eilipum Veid / Og hugga oss í Sydustu Nreyd / Gled oss þá hæga Hvildar Stund / Hønd þijn tæke vid vorre Lund.

Amen / So verde / wtkyderst / Ætgd styrk oss í Trwne mest / So ed alldreie epum vier / Vm hvad nu hæpum beded hier. Vppa þitt Nafn og Ordenn trw / Aller seiginum vier Amen nu.

Epter Gudspialled.

Nu bidium vier hellagan Anda. Pag. 19.

Epter Predikun Litanian med sijnum Bænu n. Pag. 157.

Þar næst epter Bænernar.

Á þig alleina JEsu Christ / Er mijn Von hier í Heime. Hlyd þijn gigrer mig hoolpin enn vust / Hiælstod annarr eg gleyme. Frá Ondv verdu var engenn sa / z alldrei helldur þadast mun / Sem Freistad vane mig Kvollum þra. Kalla eg hig á / Hialp þine lær mig Herra næ.

Mijn Synd er þung og þo migg mærg / Preynger þad hiarta mijnu / Frelsa mig vid

þad

þad Fár og Sorg þyrer þín Dauda og þýnu. Vid ſæalpañ Fødur mig ſættañ gióra/Sem þyrer mig ei þyrmde hier/Vid Synda Klif þvi kvitt ur er/Christe halle nu hier/Lykt sem þu virdest ert lopa mier.

Giep þu mier JEſu Gradake mín/Glodann de Trú og hreina / So ad eg Náad og Sætleik þín/Sañlega mætte reyna/Ollu þramar ad elska þig / Og Naungañ sem ſæalpañ mig/ ad Framan þór mýn sie Friðsamlig / Forda mier Helstar Selg/Lat Diøpla Byrnd ei gledia sig.

Heidur sie Gude á Himna Troon/ Hædstum Fødur alls Góda/ Og JEſu Christ hans sæta Son / sem leyste oss þrá Voda/ Helgum Anda med sama Sid/ sem ætyd veiter Christnum Lid/ Ad ast og Trú oss aukte vid / I þessa Heims Tyd/ Sydan Eilifan eignunst Frid.

Epter Blessan.

Vier Syndum tetner/ Med særlegt Gleepa Sckyd/ Par inn vier erum gietner/ og þædder hyetta Tyd/ Leidde vber oss alla/ Þa Eymd og stooru Verd / ad vier yrdum halla / I þañ Eilifa Deyda. Kyrieeleison / Christeeleison / Kyrieeleison.

Vr þeim Daudans Drooma / dugdu eingen Verk / Oss aptur burt ad koma / Vm Op vac Syndeñ sterk / En þad vier leyster frá vm/ Og er þad Trúar mýn / Guds Son hlaut þá børen / Helstar Iuda Pyn. Kyrieeleison / Christeeleison / Kyrieeleison.

En komeñ ei Christur være/ Kiærstur i þeñañ Heim/ og ecke á sier bæte/ Eymd i Mannddóm þeim/

þeim/ Nie vegna vorra Synda/ Vilrugur Lyr-
ed mist/ Vier hebdum vered an Enda/ E bor-
dæmder vast. Kyrieeleison / Christeeleison /
Kyrieeleison.

Soddañ mestu milde / Og miwka Fædurs
Mad / Sem utañ alla Skylldu / oss hefur Gud
tiad/ I Christo Syne synum/ Er sig lier negla
a Kross/ Til hardrar Helliar Pynu/ Eñ hialpa
ar øllum oss. Kyrieeleison / Christeeleison /
Kyrieeleison.

Pad skal oss hugbreysta/moot hreinre Synd
og Deyd / og Ottast øngrañ Neysta / ap illre
Vgeis Neyd/ þvi Skøm og øllum Skada/skyld
er eeum nu þræ / Fyrer Blood JEsu blessada/
Vors Broodurs himnum a. Kyrieeleison /
Christeeleison / Kyrieeleison.

Par fyrer þratt skulu loka / og þacka aller
Menn/ Fædur og Syne a oþañ / og Anda helg-
um señ / og bidia hañ vilie oss vgkta / Vtelum
Diofsins þræ / Só hañ meige oss ei synkta /
Guds sæta Orde bræa. Kyrieeleison / Christee-
leison/ Kyrieeleison.

Til Aptan Saungs/ Messu Vpphaf.

Fader ap oss Fader / oxpwnga Reide/og hyr-
ding harda/ hægare lat verda/ So ad hefnd
ar Eptum/ Ei mætum svo jøfnum/ Sem Sekt
eli sønum

Ep Refsing rietta / Reung Verk vor hiela/
hvør stendst so strida / Strengvnar Rockl ad
lyda? Lefnadar hrifsed reida/ Hradt fyñe eyda/
Bygd heimsins breida.

Sia þvi Vagd vorum / Vondskr hiartum
stoorum/

ſtoorum/Og læt Riette lyka/ Lykn þyna þylg ia ryka / Samt mæ ſæt blyþa / Sekt Heims ad hlyþa/ Aet þyn Kilyþa.

Heimſins heills Smidur/ Hvi ert þu ſo reid ur/ Ormum Ohreinum ? Eþne vort vier greinum/ Kveik/ ſpillt Moe Molldar/ og Myrkur Veralldar/ Fet Torþu Folldar.

Fedra Sekt þorna/ Fleckar oſſ borna/ Veik eñ vorn Huga / Viel hollda vors þrar buga / Mañs Neyd ſo ſiwkre / Sloon þyn ad hiwkre/ Med Myſkum miwkre.

Læt Chriſts Koronu / Kroſſ / Nagla og Þynu/ Bønd / Beyskañ Dauda/ Og Blooded hañs hid rauda / Midt mille ſtanda/ Mergdar vorra Synda / Og Handar Hegnanda.

Gøpugt Guds Smyde / Glørun ei nyde / Lauſnar þyſt lioſa / Læt ei vera Gagnlauſa. Dyrſt Vatn og Drtyre/ DRottreñs Brioſts hier vere/ Lauſn Synda Saure.

Hiell þa helgaſta/ Halldaſt lættu þaſta/ Oſſ Chriſtnum ællum / A þig nu aþ hvi køllum / Eirn Gud og Preſe/ I Hatigneſe / Heims HErra ſaſe / Amen.

Hvi næſt.

Med Ton/ Nu bidium vier Hellagañ Anda.

HEilagañ Anda aekøllum nu/Og bidium hañ ellſt um rietta Triv/ Ad vernde oſſ og gevme/ vm Eþe vora / Og vr aumum Heime / I Friþe lære þara / Kyrie eleiſon.

Þu Helgaſta Lioos / Opplioome oſſ hier / Ad alleina JEſum bekium vier / Hia þeim Lauſnara vorum / Læt oſſ blyþa / Sem þyl/

er oss ad børum/ J Fødurland Eilijfa/ Kyrie.

Þu særa Ast/ Send oss þijna Mæd/So uppfyckest i oss Kiærleiks Dæd / Ad ad Hiarta hreinu/ Hyggr ędrum unne / J Samlyndre Einu/ Og frid blijda kunne. Kyrie eleison.

Þu hædsta Huggun i allre Neyd / Hialp oss so ei hrædunst Smaan nie Deyd/ og Trw alldrei breste / J vorum Huga / Nær Ovinur veste/ Vill oss yperbuga / Kyrie eleison.

Epter Predikun.

Tak þrin oss sæte HErra. Pag. 170.

Epter Blessan.

Myskunna oss G HErra Gud. pag. 86.

Edur.

Ad Gud alleina / Eg hefe sett mitte Traust. Ad hans Orded hreina / Mier hialpar Epalaust. Aund / Lijf mitt / Æru / og Aform eg þier þel. Allt hvad æhræret / had unter þi mier vel. Giep og gisre þæra / Þier Gud Immanuel.

Hvad Satans sæku / Svik hæfa rænt þrimier/ J JEsu klæru / Vndunum lægpart er / Vust vil þvi giepa/ J Valld þier JEsu mig/ Þu ert æin Epa/ mijn Ast Graskanlig/ Medan mæ eg lifa/ Mier une eg vid þig.

Þier læt mig þioona / Þu mijn HErra og Gud / Trw Hiartano hreina / Hafande um þijn Bod / Nær Heimur hatar / Hrekur og struggar vid/ Og Kymd eg rata/ Mier auktu Polgiæd/ ed/ fra Glaum þrim er glatar / Þu greid mijn Veg/ Eg bid.

Þu

Þu mig Hughreyster/ J hvørskins Sorg og Neyd/ Sem so dyrt leyster/ Med særre Pyne og Deyd/ ad audnast meige/ Mier i þier Hugg un best/ Og minnast eige/ mitt Augur / Sorg nie Brest / Þa sætt Lop seige / Og syng med Engla Raust.

O JEsu Froome / Myn einka Roosemd / Veit / ad eg ei kome / J Svikna Reit/ Leyd mig þra Mædu / Og med þier leid þu heim / Send Hialp ap Hædum / Þa hiedan þer / Og geym/ og gled med Giædum/ J Guds Jerusalem.

Þar þa ad blyþa / Hia þier med Vegsemd hæ / Og Dyrd eilyþa / Med Englum DRotte ens þæa. Lat mig og læra / Ad lifa i Eymdar Dal / So heppnest ad heyra/ Þitt hyrlegt Astar Tal/ Rom Barn mitt kiæra / J Kongsins Brwdkaupa Sal.

Þsalmar og Loffaungvar a þeim sier leguſtu Hatidum/ Vras Kyrkiu sñi Jsaañ.

Vm Jola Tyma.

1.

Nv kom Heidina Hialpar Rad / Helgasts þetta Meyar Sad / Vndarlegt virdrest allum Heim/ Ad Gud vilde so vardast þeim.

Ei ap Holde nie Bloode Maña / Helldur Guds Krapte og Anda hans / Ord Guds eirn Madur ordenn er / Avøxtur Lyfsins bloom; gast hier.

Lyfs eirnar Joomfrw Oliett var/ Okrein ft ad Meydoom Þwingan bar/ ap Dygdu bloom;

N 2 ar

er eins og Sool/og var Gud þa i sijnū Stool.

So gieck hañ þram umm Sreckn Gaws sitt/ sem var Konglegū Sooma prydt/Siælfur Gud og eirn sañur Mañ/ sijna Leid þws ad þerdast hañ.

Af Fødurnum wrgetingeñ er/ Aptur til Fødurs hiedañ þer/ Allt til Helogra opañ stie/ Upp þadañ a Guds Gaasæte.

Fødurnum jafn ad øllū er / A sier Hollds Sigurmerke ber/ Leggiande a sitt eiged Vallds/ Eymder vorar/ og veika Hollds.

Lioomar nu Jøta Lausnarans/ Lioos nytt giefur oss Mootteñ hañs / Eckert Myrkur þad kefla kañ/ Christeñ Triu byr vid Lioomañ þañ.

Gædstum Gude sie Heidur og Dyrd / Gañs Syne Lof og Packargiørd/ Heilogum Anda sie a og nu/Um Allder Alldā Virding sw/ Amen.

II.

AF Adam er umm allan Tyd / A voru Hollde Bølvan stryd/ Til Dauda Sal og Ande er sar / Saklaust eckert a Mañe var.

Oss hafde þrangad ogna Veyd/ yfer oss ryke Synd og Deyd/ I Fordæmingu þiellum vier/ Sañst eingeñ Boot hia nockrum hier.

Þa leit Gud yfer allt Kyn Mañs/ Eþ nokkur giørde Villa hañs/ Gañ vilde Eirn sier hollan þar / Holdlega Meñ alleina sa.

Þvi Lyk og sañlegt Sakleyse / Samb og Uppruna Riettlæte / I Adam høfdum aller miſt / Af hvørtum Komner vorum fyst.

Þa hañ so leida Løstu þañ/ Lækning aungva nie Hialpar/ Mañ/ A sana storu Elsku leit/ Ad øll hañs hielldest Fyrirheit.

Mallte/

Mælltu/ Eg vil Myskuna heim/ Min Son wrælepa þyrer Heim/ ad Heill þeirra og Hialpræde / Huggun og Sælar Lækning sie.

Abraham og Apkvæme hans/ og David soor þan Eyd til sans / Þan Sonen hiet ad senda þeim/ Sem leyste allan Lyd um Heim.

Spamiþnum var su Virkan giørd/ Vyda wt breidduſt þeirra Ord/ Fiølda Ronga og þroom an Lad/ Fyſte þar epter langan Tyd.

Lykamlega sem lyſte þa / Lyka þo han ei mætte sia/ þa Trw hyſdu þo i Hiarta Trauſt / Han munde þrelſa þa Epalauſt.

Sem komed var þeim Alldre ad/ ad hvørium Jacob hafde spad/ Davids Ættmane einum þa/ Er Trwlofud Mey Maria.

Af þeſſar Meydooms hreinu Bloode / Himneſka Guds Kraptureñ goode / Skoop Barn Helgaſta Heime i / Hialp / Nad og Myskun er hiæ þvi.

O JEſu Lyfs Avøxtur hreirn/ An Syna ert þu gieteñ eirn/ Veit þu oſſ Bleſſan/ Heill og Hlyp/ Himneſka Nyrd og Eilyfr Lyf/ Am.

III.

SKaparen Stiarna HErra hreirn / Hvør Trwudum ad lyſer eirn/ Chriſte ſem allan leyſter Lyd/ Lyknſamur vorum Bænum hlyd.

Mædde þin Hug su meſta Meyd / ad Mannkyn þiell i eilyfan Deyd / Veſxla leyſter Verølld þa / Vxgd og Lækning liefſt Auma þar.

Þa Kvølldde Heims var komed nær / koin ad Salnum Brwdgume ſkiær/ ad Jomfrwr Lyfs ſa Herra hær/ Heiguſt Mooder var Meyan klar

Hann dyrstu Vallde hneigia sig / Hnie allrar Skiepnu audmiwklig / a Himne / Jærdu og Helvgte/ Hann Vilia øllum hlydesi sie.

Allt hefur hann med Orde skapt/ Edle giefur þvi/ Lyf og Krapt/ Epter sijns Vilia Serhuige/ So hann ad øllum þeckiur sie.

Helgaste JEsu herr oss nu/ Heimesi ad dæma Hiemur þu / Vardveittu oss a allre Tyd / Illu giarna Diøfulz Vielum vid.

Gude Fødur og Syne sie / sem Dyrd Heidur ad Eilyfu/ og heilogu Anda sem huggar traust/ Hvad um Alder sie Endalaust.

IV.

AF Fødurs Hiarta Barn er bored/ Einglietgn Guds Son er hann/ Ad Vpphafe er til kiored/ ad velta Heime Lyf og Mæd/ I øllum hlut um allt hann iafnum / I Gledc og Hrygd/ þvi Gude sie/ Lof Dyrd Heidur ad Eilyfu.

Mey sw heilog vyst mun vera/ Mann slykann i Heimesi bar / Hvor kann skilia og kunngiøra / Kraptur og Mæd su hyslyst var? Syne og Moodur/ meste Heidur/ gafst ad Hæd/ þvi Gude sie/ Lof Dyrd Heidur ad Eilyfu.

Valld og alker Einglar blooda / Æfst Lof Fødur Himnum a/ So skal og ad Hiarta hlooda/ Heimur um Guds Elsku þa/ mestu Milldo/ Velta vilde/ Gaf sin Son/ Þvi Gude sie/ Lof Dyrd Heidur ad Eilyfu.

Vm þad Spamesi aller seigia/ ad hann Rotnu gyrntust skal / Hvorra Osk og Hiartans Trega/ Heilog Retning inneest a/ hvonar Heime/ Heill su kiome/ Sem peingum nu/ Þvi Gude

sie/

sie / Kop Dyrd. Heidur ad Eilyfu.

Eldte Mein og Yngre loped/ Etyd Gud med Hug og Rauft/ Jngang Himna open hafed/ og erud kvitter Epalauft / Vid Eymd ftædfta / Eigneft hædfta/ Dyrd og Mæd/ Pvi Gude sie/ Kop Dyrd Heidur ad Eilyfu.

O ad vier fa Eiftu fedrum / Oforfkulded Gud oft gaf/ Ad hans Bod og Vilia røktum/ Vorum Syndum liktum af/ J Lyfe og Daude/ DRottne hlyda. Hann hialpe oft/ Og hønum sie/ Hadft Kop Heidur ad Eilyfu.

V.

Kriftur allra Endurlausn og Von/ Af Fød ur Guds Eingietnn Son/ pyrer Upphaf eirn. pædeft hann / Framar pad engen feigta kann.

Geyfte Fødurfins ertu og Ljoos/ Eilyf Von ollum giefen oft / Giærtu bleffadur ad Bænum heim / bidur hia Kydur uffn allan Heim.

Miftu eblande Aund og Frid/ ad faker vor i pyrre Tyd / af hreinic Jomfrev hyngad barft / hollds Mynd vottre pu fkrydduz varft.

Hætyd vottar hier peffe pad/ hvøet Ar kiemi ur offeirt Stin ad / ollum Heime ein Hialpen trw / af Hafxte Fødurs varft fendur pu.

Himenen / Jørd og hier med Sioor / hvøe Skiepna i peim fmaa og ftoor/ pagnande fyngc fætlegt Kop / Ad Son fin Gud i Heimen gaf.

A Fædingar Hætyd ad pæra hier / pagnadar Kopfaung fkylldugt er/ Oft fem hefur pu biargt ad beft/ Med Bloode hynu Endurleyft.

O Herra JEfu hia hridrum virr / hvøe af Meynfic pædur er / Med Fødur og Helgum

Anda / Ollu stioornande ann Enda.

VI

Fodursins Tignar stioomande Stoos / Af Stoo Sie Stoosed værder oss / Stoos Stiaosens og Brunnur Byrte kiær / Byrtande Dagen Dagi ur skiær.

Oss upplyse hin sæta Sool / Sem Aptenlega stioomar vel / Og Guddaoms Anda Geyslan sin / Giepande i vor Hiørtu in.

Fodur hig nepnum pegner vier / Fodur / hvørs Dyrden ellyp er / Fodur / sem besta Blessan gap / Byrde Synda oss lietre ap.

Athæne hellagt eble sa / Ede Dietpulsins brinde pra / og Prauter allar hverre brandr / Polenmædnar styrke Marc.

Huganum ræde og hegde nu / I Hollde skyri lypu bygge Trw / Afsenie Trwar audge Sael / Ekke kunande Flærd nie Tael.

Christur vere vor Sadning sæt / Sie Trwan og vor Dryckian mæt / Tællans su Andans Giepen good / gledie mest japnan Christna Ptood.

Dagurenn lyde oss allvel ap / Ydran lyk sie vid hans Upphap / Middeige Trwen myndest vid / Merkingar Heymsins pordunst Sid.

Færest Dagurenn pagur um Heim / pylgsum Kastvarer Stilning peim / med Fodur Sonur enn allur er / Allan Fodur hepur OR Ded i sier.

Gud Fodur aller heidrum hier / hans Einka Son og dyrkum vier / med Huggaranum Aedsti um Anda / Allsvalldanda Gud ann Enda.

VII.

Sale

Natte þad allur Heimur hier/ Hialprædc Lyþ/
Sins tomed er / Ovinarens þa Anaud þyer/
Endurlausned vard Openber.

Esajas hyad ortte þyr / Ad Meyuñe þrañ/
kom þar/ Engell DRottens þañ Bodskap bar/
ad blessudum Anda þullgiort var.

Ad Trwudu Sæde Maria Mær / Medtook
Orded DRottne kiær / hyern allur Heimur ei
hallded þar/ Hañ bar i Lyþe Meyañ skiær.

Bloomgast Root Jesse saña sw/ So eirned
þrioogast Yondur nu / Arogrden tiede Oliett
Frw/ Obrugden Mey var Mooder þo.

I Jotu lict sig leggia þañ/ sem Klooset ell/
um Fyrstur þañ / med Fodur skapade Himna
þañ / Hyern Mooder Reyþum vaþde Mañ.

Hañ sem Logmæled Heime hand/ hyer eirn
en serte þau Tiu Bod / Eirn Madur sialfur
gigredest Gud/ Gieck under Logmælsins Anaud.

Adam saurgade Eldre þlest / Adam Mye
þad þrode best / Mennadur hins hyad lackade
vest/ Hoas Lyteleare þessa mest.

Dcittest ollum Lyd/ Lausn og Trw/ Lifed
Moott / Sigradur Daude nu / Rom hyngad
þlood / So trwer þu / Ad Gud þædde Maria
Jomþrw.

Dyrd verde japnañ DRotted hier/ Sem ad
Meyuñe Fædour er/ med Fodur og helgum An/
da hier / hiedañ ad og um allar Aldcr.

VIII.

DRD Himneska wtgieck til vor / ad Fodur
þyrr sem gietted var / hyer Sonur oss til
Hialpar þoor/ Heimur þa epra Aldur bar.

Lys þu upp DRotten dapra Lund/ J Dad Astar þinar verde brend/ ad allre mærte sviptast Synd/Sanleiks Ord þyn þa verda kiend.

Alla ad dæma aptur þer/ Eingen Hugur hig dulcd þær/Xpbrot reysande rietta sem ber/Rietta latum hlyþer Kongur kiær.

Vægd sia oss um þad Gialld og Grand / sem Greidsla er makleg vorre Synd / Med Helgum þynum a Lysins Land / Leid þu oss prydda þine Mynd.

Sonum Fødur / og Syne mest / Sie Lof/ Dyrd/ Heidur/ Velde traust/Og Helgum Anda seni huggar best/ Hvad um Alder sie Endalaust.

IX.

AF Fødurnum Son Eingieten / J Heim oss þadde Jamþrwen / Skyrn med Krøl sine helgar hau/ Hvørn eien so þæder Christen Man.

Hædstur Guds Son ap Himnum stie / Holldo Mynd skrydde sig Manlegre/Skiepnu med Dauda Frelse þau/ Fognud Lysa Eilyfa ellu vau.

Lausnare vor þad þiggium vier/ þyn Nad yþer oss komi hier/ J Hug vorn gieþ þier helga Lioos / hreina Trw þar med auke i oss.

Vor DRotten japnau vert oss hia / Villu og Myrkre þrels oss þra/ Ap oss Saur allra Synda þvo/ Sal vorre veittu Lækning so.

Þau adur komen vitum vier/Verøllð ad dæma aptur þer/ Kongur vor þyna valda Þiood/ Vernde þyn Nad og Milden good.

Heidur/Lof/Dyrd sie Herra þier/ Ap hreinre Mey oss Fæddur er / Med Fodur og Helgum Anda/ uh allar Alder aun Enda/ A M E N.

X.

GO vyst um Heim sem Sooleñ per / Sia Loonia yrst um Albur ber / JEsum eirn Herra þætti vier/sñ Jomfru Maria þædde hier.

Heims Skapare ẽ HErra eirn/ Hollde klædd/ eſt sem aumur Sveirn/So leiſte Hold med Holld oc hreirn/ad Hialplaus ei være Madur neirn.

Hrein Moder medtoak helgast Bloom/ Himneſk Guds Nad til heñar kom/ Lyſs Jomfrue bar þañ Leyndardoom/ Lyſteg var ei sw Gaapa krooin.

Meyar Hlarta Hreinlyſte prydt / hier vard Guds Muſtere nytt / Vñ Holds Tilverknad hrein og kvitt / hun gat ab Orde Barned sitt.

Sæl Maria þædde Soneñ þañ / Sañaſt. Gabriels Ord um hañ / J Moodur Lyſte Lausnaran / Luktur Johañes heckia kañ.

Hædste Kongur i Heye har / Hapnade ecke Stalle þa / Litla Moolk byggur Hialpur sar / Sem sedur eirneñ Fugla smar.

Ab þvi þagnar all Himna Hyrd / HErra heim syngia Englar Dyrd/Gloegt byrteſt heim sñ geymdu Hirdd/Gud og Skapare alls a Jærd

Heidrum med Muſic/ Hug og Trw/ HErra añ oss Fæddañ ab Jomfrw / Fædur og Anda w og nu/ aun Enda halldest Lofgiærd sw/ Amen.

XI.

Ton/ J Dag eitt bleſſad Barned er.

HAtyd hædst er halldeñ sw / Himna Kongs Tilkoma / ab Meyar Lyſte Lausnareñ nu / Hier sier Feding spoma/ Dæsamlegur er Sveirneñ sar/ Sæmdum prydur mest sem mar/ J Maadoome

dopmlegum Hætte/ Allt er hønum Onytt hiá/ Aungvum vinst ad seigia þrá / Hañs Guds dooms Dyrdar Mætte.

Guds Son kom af eirnre Mey / Eins og Roos ber Lilia / Mañs Naatturañ orkar ei / Adburd þañ ad skilia/ Af Frw Maria þæddur er / Það fyrer Vpphaf jætum vier / Skapara Heims og Herra / Moodur Brioost bañ metta hier / Miomk Skyrlysis sem þo ber / Alduis Eilyfd stærra.

Sooleñ skyn i gegnum Gler / Og gióret ei Spilling neina / Fyrer og epter Fæding er/ Oi spillt Meyañ hreina / Sæl var hun sem Sæmd þa fieck/ Ad soddañ Barne Oliett gieck/ og Gud i Heimeñ, þædde / Heppeñ Brioost / Preslingu feck / Það til lietu Miolkur Dryck / Sem skalpeñ Gud vel saddc.

Hyrdar vøktu heila Nætt / Hiardar skiar gleeta/ Engell Guds heim byrtest brætt/ Bodar Glede sæta/ Borcñ er Kongur Himna hreinn/ I hærdum Stalle liggur Sveinn / Vapeñ i vondum Reifum / Sa er DRotteñ Engla eirn/ Adams Barna þiñst ei neirn/ Hyers Vanheif vier so leifum.

XII.

MOdder Guds og Meyañ skiær/ Med Lyfe hønu huleñ var/ þañ Heims Vyndd ei hallod ed þær/ Hañ giordest Madur Guds Son kiær.

Sonar Guds en sanna Trw / Synder Verd alldar leyste nu / Hier med veitte heilog Frw / Hrein Mey Opleckuo værer þu.

Milldasta Guds Mooder hrein / Medal

Kveña.

Aveña ert Blessud ein/ Barst i Heim þañ sæta Svein/ Sem græder øll vor Sindar Mein.

Gud vorn Fødur heidrum hædst/ hañs Syne JEsu Dyrd sie stadfest/ og hellsugum Anda næst/ Eilypt Lof sie þrer Preñing hædst.

XIII.

Ton / J Dag ert Blessad Barned er.

JOMyru Maria Oliett var/ a Augusti Tijma / Heiteñ Guds og helgar Spær / Hluru þrañ ad koma/ ap Keysaranum wrgieck Bod/ uñ allañ Heimeñ skylde Plood / sig Skattj skriba læta / hvør Mañ þoor at halida þad / Heim a siñ Fædingar Stad / Hlydne hønum ad jæta.

Joseph wt ap Nazareth/ a Galilæa Lande/ J þa Borg Bethlehem hier/ Brædlega þarande/ Þvi ap Davida Ættñ var / ætte hañ ad blooda þar/ Skatt skylldu æsetta/ Og med hønum Maria / Mey hapde fier þestnad þa / Ad Barne Oliætta.

Tookst so / hennar Tijme var / Tøs medañ þar hapde / Fyrsta Son siñ þædde þar / Føtum sijnum vapde / J Jøtuna hañ hneigde þa/ þvi Herbergium var vijsad þra/ Þwng var Fætækt þesse/ Fyrer oss þolde Frelsareñ/ Vm Ellepu Arañ þreñ / Og endade a Krosse.

Hirdj Meñ voru i sømu Sveit/ Sem vøktu uñ þær Nætur/ hielldu sijne Hiørd a Beit/ Herrans Engell mætte/ Til peirra kom/ So Byrtu brae/ Blessadre i Eryngum þa / ap þri Hædstu bliooda/ Engell kvad/ Ei Otteest þier/ ydur eg soorañ Fognud ber/ øll Plood a þessad niooda.

J

I Dag fæddest ydur i Heim/ Endurlausnare
en Traustur/ I Borg Davids Bethlehem/ Sor
en er Herra Christur/ Ganged nu i greindan
Stad / Bied eg ydur Merke pad / Par skulud
pier pina/ Reifad Barn i Jötu lagt/ Ongvo
hepur Heimsins Magt/ A sig tokt Eymder sina.

Ad peim Engle epter pad / Otgl Himna
Sveita / Sönnudust i sama Stad / Sætt Lof
Gude veita/ Sungu/ Gude a Himinum hæst /
Heidur / Lof og Dyrd sie stæst / Um Eilyfar
Allder/ Fridur a Jördu japnan sie / Fognudur
med Mannkyne / Og heilög Trwa ad halldest.

En sem fiordu Englarner/ Opp til Himna
padan/ Flaru/ Men sögdu/ Ferdumst vier/ bram
til Davids Stadar/ Atburd skulum pan sialfa
er sia/ Er skrigta liet oss DRottenn pra/ Og par
er tilbalenn/ Komu pram og peingu fied/ Frw
Maria z Josephi med/ og Barned lagt i Stalleck

Pa nu hofdu petta fied / Padan ap kuno
giördu / Atburd pan og Ordenn med / Er ap
pvi Barne heyrdu/ Hvor Man sem pvi heyrde
lyst / ap Hiardar Minnum potte vyst/ undarleg
sw Saga / Ordenn pesse oll sier hia/ Ein vard
vetre Maria/ Og serte sier i Huga.

Hyrdar geingu glader heim/ Gud bedra og
loka/ ad Sanleik allan synde peim/ sem audr
heyrt hafa/ Christenn Plood med Padargiörd/
Plage JEsum boren a Jörd/ Og hönum hlyda
skylde/ Bwenn er nu Blessan stoor/ Sem baud
oss Gud og pyrre soor / Ap sitt Ast og Millde.

O vor Herra JEsu Christ / Oss i Manne
doom boren/ Pu hepur allan Lyd pin keyst/ Til

Lyfsins

Lyfsins ædur fiǫreñ / Opna vör hiǫrtu / ad vier nu/ Ord þyn geymum med riettre Trw / Hvar med hier a Jǫrdu/ Endurfæddder eignust vier/ Arfs himna med sialfum þier / Og blessud Børn þyn verdum.

XIV.

Ofan ap himnum hier kom eg / hef eg Tydendeñ Gledeleg / Tydende good vil eg your flæa/ Trwa meige þier eyst þar a.

Litt Barn er your bored og skeinkt/su bessud Moder Oþorfreinkt/Fædder your þad þryd ast Jood/Fagne og gledieſt hiǫrtun good.

Sa er þañ hædste herra Gud / sem hiælpd ar your i allre Naud / Endurlausnare ydar fiær/ Ap øllum Syndum þrelsad þær.

Hañ giefur your Glede þa/ Sem Gud hefur tilreidt himnum a / ad eilifft Lyfed eirneñ þier / Eignast mærtud lyka sem vier.

Til Merkis munud þier þiña þetta/ miodá Jǫrd og Reipa lietta/ sa heime øllum hiælpari vidur / hañ er þar lagdur i Stallen nidur.

Þvi gledrunſt vier nu goodver Menñ/ og gong um þar iñ aller señ/ og skodum hvad oss Skapar eñ mætur/Skiepnum synum hier weiteſt kætur.

Hygg ad mitt hiarta og horp þar a / Hvad i Jǫrd liggur: Hvør er sa ? Þad er so miog blyndt Barnkorn eitt / ap Blessudum Fødur oss giefed og veitt.

Ver vel komeñ þu Giestureñ milde / Oss auma ei forlyta vilder / I Ytlegd til myn ert komeñ hier/ Alldrei þæ eg fullpakad þier.

Þu sem ad giǫrder himna og hændur/hvar

fyrer

þyrer ertu so ordeñ snaudur? Þu lætur þetta lyke hier/ ad liggia a styrdu Heye hier.

Þo Verolld sie bæde vijd og laung/ ad vijsu er hun þier Sæng opþraung/ og ei þess verd þo være hun full/ Med vænar perlur og besta Gull.

Þyn Stikk Sæng og Flugel þrydt/ Eru þær Rlwtar og Hey Oktydt/ Þad var þitt Skeaur og Skarred stædsta/ Þu sem situr a Himne Hædsta.

So liettstu Dkötten lyka þier/ þin liwua Saalekk ad sijna mier/ ad Audur Heims og øll hans Mekt/ J Augsijn þine sie ecke þekt.

Grædareñ bid eg þig goode þess/ þu gisiere þier bæde Sæng og Sess/ Ad hoyla i Briooste og Hiarta mier/ so hiedañ ad alldrei gleyme eg þier.

Aff þvi vil eg ad Elsku Grund/ Ætyd vagna a alla Lund/ Og syngia Lof med særum Ton/ skalspuni Fodur syrker sin Son.

Heidur sie Gude a hæsta Trón/ han hefur gieved oss sin Son/ Englana synge Sylking pryd/ Sagurt Lof Gude allan Tyd/ Amen.

XV.

Ton/ Fader vor sem a Himinum ert.

Ett Barn er bored i Bethlehem/ Þvi gledur sig Jerusalem/ Almattugs Fodurs eilyst ORd/ A sig took Holld og Madur vard/ Gabriel þedañ Bodskap bar/ Barns haþande ein Meyan var.

Sem Brwdgume ad sunum Sal/ Son ad Meyunne komen skal/ J Ausnu Stalle einum la/ Endalaust sem þo Rykt a/ Flæri Mest Engell

þa

þa þrædde eirn/Frelsare Heims sa være Sveirn
Aþ længre komu Frooder Før/Færdu Gull/ Myrrn og Reyke/Rier / Aller þeir gengu i þad Hws/ Vngan Svein sierhvør kvadde þws/ Einum og Þreñum aller hier / Eilyfum Gude Lof syngium vier.

Nyars Psalmar.

I.

Ton/ Opan aþ Himnum hier kom eg.

JEsu vor Endurlausnare / Epter Moysis Løgmale/ A Arkadeige Vmskoren/ Opp þra þvi þu varst i Heim boren.

Su Vthelling þijnu helga Bloods/ hier var þrst Mankyne til goods / Lagder þig under Løgmaled / Iretst so þess Bølvan a þig med.

So ad oss leyster Syndum þra / Sialfur gieckst under Byrde þa / hier þyrer JEsus hetter þu / Heill vor eilyfa og Lausnen trw.

Vmskier þu Herra Hiortun vor / Hreinsa þau vel aþ Synda Saur/ sem þijnum Vilia sækia mood/ og Satan vilde ei þeinge Boet.

Giep oss þijn Bod ad geyma riett / Giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett / Ad vier uppbyrium Ared nyrt / Elskum og hølldum Orded hitt.

Onyt er Mient og øll vor Verk/ aþ þvi gief þu oss Mæd og Styrk / So ad þijn Christne um allan Heim/ Eilyft syngie hier Lof/ Amen.

II.

Ton/ Heidra skulum vier Herran Christ.

Gud lære Saung vorn gænga nu/Gledelega
ap rettre Trw / Fagnadar Ar þa Oskum
vier/ at Guds Milde ad þigge þier/Haleluja.

Eingen Heims Stiett / Og eingen Mañ /
An Guds Hiælpar standast kañ / Þvi bidium
ap Huga a hystre Tyd/Hañ leide allañ Christ-
en Lyd/ Haleluja.

So ad Valldamen i sinne Stiett/ Setter ap
Gude/stiorne riett/umvande vel og gaumgiæfe/
Goodes/Froomer og Dyser sie/ Haleluja.

Hændle so allt til Heidurs sie/ hædstum Gude
og hans Syne/ stunde hans Ord og verende vel/
So varast meige seirne Kvøl. Haleluja.

Almwgen hlyden ad þeim sie/I Sidgiædum og
Riettvyse/med Kiærleik/Trygd og þullañ Frid/
Froomum Valldsmønnum lykest vid. Haleluja.

Bwanda Foolke bidium vier/Bæum og Eign
sem hefur hyst/ Gange ællum sem gieigner best /
Gude til Lofs og Dyrdar mest. Haleluja.

Vinuhlwum Hlydne og Frid / Hollustu og
Trw sem bydur Gud: Oss þienade Guds fære
Son/Ga þvi trwer er þarfur Þioon. Haleluja

Hioonum sie lapnañ Hiartad eitt / hyrt
bere añars Klyfr og Leitt / Life i Ast sem
Eitt sie Holld/ Vnder Guds Naad og Hlyfdi
ar Skiælld/ Haleluja.

Børnen þra Æsku Ottest Gud / Ord hans
lære og halde Bod / Ad lofe Gud og gægnest
Heim/good Ment og Sider aukest þeim/ Hale.

Forellrar best þar þyige ad / Full Þarf og
Skylda sønn er þad / Til Guds erum þvi lipp-
alder/ Ad eins vid Børnen breitum vier. Hale.

Yngis

Ungis Foolk so sine vid / Saurgan Hollds og liodrum Sid/ I Hreinlyfte sier hallde riett/ heidre og virde Edre Stiett. Haleluja.

Peim Heilsu/Bresk og punga Soott / holdu leinge Dag og Noott/Oskum vier ad Gud giefe Pol / giöre Linun a peirra Rvol. Haleluja.

Pa sem Freysting og Fangelse/ Fiandskap / Opsookn og Mootlæte / Leinge hafa lided i Heim/leyse DRotten ap Pyngslum peim. Hale.

Fatækum sende sanar Gud/syna Naudhurfte og Daglegt Braud/Polemmode i peirra Raum/ Peim giefe fyrer Christ sin Son. Haleluja.

Peim riett med Heidre hvörn kirn Dag/ halli da sier vid sitt Vinulag / Börnum og Kvinum Biörg ad pau/ blesse DRotten og eble pa. Hale.

Audugum sem um Eigner hier/ Ahuga bera/ Oskum vier/ Sedre Auma ap synu Fie/ So ad i Gude Ryker sie. Haleluja.

Almugann Biörg sie Ebling good/Og Aumum veite Vernd og Stod / Kære Börn stunda Lærdom mest/ Lös pau Ryker ap pessu best. Ha.

Syndugum Kristnum hioosum nu / Christo Naud gyrnest med riettre Trw/ Breyte sier eins og Orp hans kys / Ad hier og sydar Naud sie vid. Haleluja.

Peim Synd og Villu vara vid/ Vel riesa Trw og Christen Sid/Byrra oss JEsu Ord og Verk/Ap Gude bidium Naud og Styrk: Hale.

Alls pessa ap Hiarta Oskum hier/Ad Gude prefer ordum vier/ heidarlegt Foolk i hoyrre Stiett/hafi Dyrke/Elske og Ottest riett. Hale.

Vernde oss JESV Volldug Hönd / Vid

Dioble / Skada / Skom og Synd/ Bregdest alldrei siv Blessan klar / Byrium vier so hid Nya Ar. Haleluja.

III.

Ton/ Blyde Gud/ Bornum þynum ei gleym. Jtt vier Nytt / Ar byriad þaum nu/ gott og blytt / Gud Naadar tiar oss þu / Petta bytta Tyma Toom/ Til Saalar Glede/ Christur hædsta Himna Bloom / Heill þlum tiede. Vas han/ oss vissra Boota/ Sinu/ Rañ / Swt laate ei brioota/ Jñra Mañ/ eige Rod þrioota. Giep oss liwþe Fadereñ Frid / Og Eilyþt Jubil Ar med þier/ J Himnarykie/ Og Eilyþt Jubil Ar med þier/ J Himnarykie.

Heilleñ þll/ Heidurs Þlood breidist ad/ Villu/ Fiell/ Fare ei med oss Stad/ Gospugt Yþervalld/ ed Vølld/ J Vil Soolar Grame/ Brwke/ Sekum glalldr Giølld / Goodañ Lyd þrame : Yresta Brioost / Bord Hiærdum reide/ Freste Þloost/ Fra Orrw sneide / Bestu lidost / Bod Naadar greide. Giep oss liwþe Fadereñ Frid/ Og Eilyþt Jubil Ar med þier J Himnarykie. O. E. J.

Hloona Mein/ hept Loptsins Stgrer klar/ Vne ein/ Vid Jndis/ Band sierhvøt Ar. Bornlñ glarnañ bloode blyd/ Bestu Ast syna/ Christe/ hrestu lwdañ Lyd/ Laat Prautir dvyna/ Rauda Blood / Vr Ben dunid þiñe / Saudum Blood / syne/ Rein liñe/ Nauda Mood/ Þlood þyd ei þiñe. Giep oss liwþe Fadereñ Frid / Og Eilyþt Jubil Ar med þier/ J Himnarykie. O. E. J.

Dyrdar Ord / DRottne hatt þaum vier/ Vard a Storu/ Veitaſt lier kiærd hier. Son sin

eina

eina sende a Grund/ Sælar Krøl bæta/ Von er bein/ ad Andar Vnd/ Ei næ̃ græta. Christe / Beloost/ Best gistu Lyda/ Mesta Plooss/moot lat ei stryda / Pitt hædsta liooss / Lof gnæge vida. Gieb oss liuge Fadernes Frid/ Og Eilyst Jubil Ar med þier/ I Himnarike/ Og Eilyst Jubil Ar med þier/ I Himnarike.

IV.

Ton / A þier Herra hef eg nu Von.

RIs upp myn Sæl ad Nyu nu/ Nya Lofs giørd uppbyria þu / Þvi nu er Nytt Ar komed/ Nyr Skeinkur þier/ Ny giefen er/ Nyu runed Himna Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar/ Lyfs Heill ẽ myn øll i þier stær/ O þu mín Andar Krapt ur/ Sem vagder mier/ so ẽ eg er/ A Nytt Ar komen aptur.

Þu hefur verndad Vedhlaup mitt/ Vel so eg gixte Hnossed hitt / a nu umlidnu Are / Mín Lyfsins Bæt/ I læst Vppsæt / Leidder yr øllu Fare.

Mitt Lucku Segl wt þander þu / þínum med Nadar Vinde nu/ I Heimslins Oþsa Floode / og mínar Stiettar Styre kiett / Stioorn gader þu Gud goode.

I þier var Hvild og Vnun myn/ Eg sat og under Skugga þyn/ og gieck i Geymslu þine / Athvarped þad var Jesiglad / Er þu piedst Sælu mine.

O myn Sælar Heill Hiartanlig/ hallcu þvi sama Bram vid mig/ A Are Jngangande/ Hand leidslan þyn / Sie Hlyppen myn / Vid Hæska og øllu Grande. O 3 Myskunn

Myskunar ryka Regnid þitt/ Reñe allt in i Hiartad mitt/Og vel plante þar tñe/Riettlætis Skaut/ og Elsku Art / med allre Gudrækniñe.

O JEsu sækktu Syndum mijn/ J særa Flood ij Tara þyn/ Og hellaga Hapa Blood rauda / Añastu mig / Nad Elskulig / Eins i Lyfte sem Dauda.

Allt þad gott sem mier unter þu/ Almætte ug Hønd þyn geyme nu/ Blessande mig og mijna/ O Andlit blytt / Ellyfte Ar Nytt / Yfer oss lat þu skyna/ Amen.

A Prekkanda.

Med Himna Lag.

HErodes grimñe þvi hrædest þu/ Þoott hyngad kome Christur nu? Veralldlegt Gots ei gyrnest sa / Sem Glede Himna oss vetta ma.

Ferdast Vitringar pylgrande þa / Fyrdre Stiørnu sem liet sig sia / Lioossens leitande med Leiptre þyn/ lopudu Gud med Gæfu syn.

Liet sig hier Vatne lauga i / Lamb Himneska og laut ad þvi / Oll vor hreinsande Andar Sær / Alls Syndalaus þo sialfur var.

Hellst ma þad talla hædsta Miætt / Hier næst litast i Kierenu bratt / Einpallt Vatn adur / Eñ vard þo Vyn / Vyst bregdandi Natturu syn.

Þig Fødur og Son lofe Þiooden þlest / Þu sem i Dag auglysast liest / Og Helgum Anda Heidur og Þrys / A hyerre Stundu a sie vys.

A Nreinsunar Dag Mariæ.

I.

Tonn

Ton/ Opan ap Himnum hier kom eg.

JEsu i Fatækt þæddest þu/ Frelsade oss þijn Milldeñ trow/ Lytel Mioolk hepur Lyp þitt nært/ Lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Sex Vikum þiñe Fæding þrꝛa / þærdur varo stu i Myrkiu þa/ Froomum Simeon þeingeñ var/ I Fadme sijnum þa Barned bar.

Hvørs miog leinge ap Hiarta bad/ hønum nu veitte DRotteñ þad/ hañ lopade þa Lausn ofañ/ Ad lipa næde Tijma þañ.

Anna Spækona Ekia þroom / a sømu Stundu þangad kom / Vm þañ Svein øllum sagde vel / Sem væntu Lausnar i Israel.

Christe a Jørdu veit oss Vørn / verda lætt oss þijn Andleg Børn/ So þrøde oss þiñ Andehier/ ad ap Hiarta til þijn snuunst vier.

Lat þu oss stioorna Kærdom þiñ/ leid oss i þijna Myrkiu iñ/ hvar allsins Meñ þocknast hier/ Þøck/ Lof og Heidur swngeñ er.

Allt sem i Trwñe er þar breidt/ ap Myskun þiñe verdur veitt/ hvør þar iñ kiemur / Sæll er sa / og Sæpnud þeim ei hverpur þra.

Helgaste JEsu hialp oss nu/ Holde vorum hvi skryddest þu/ I Nabne þijnu øll Christneñ/ Eilipa þaz Lausn/ Amen.

II.

Med Himna Lag.

Gvds Syne hægest Hlid sw var / helg Meyar Madarpull sem hañ bar/ Er þo læst og til Eilipdar / Eñ þo Christur þrañ geinge þar.

Himneska Liossens helgast Skyn / hier kom ap Meyu Skaparin / Lausn / Blessan / og so

Brwdgumm / Berrandist þyrer Sønnud sin.

Huggun Moodur og hædsta Dyrd / helgust Von Rietr / Trwadre Hiørd / Blessud hans Þyna betsk og hyrd / Borgade Manskyn allt a Jørd.

Heidrum med Musse / Hug og Trw / HErr / ass sem þaddest ap Jomfrw / Fødur og Anda æ og nu / um Enda halldest Lopgiørd sw.

A Þalma Sunnudag.

LAusnaren Kongur Christe / Kop sie hier / Dyrd / Heidur meste / hoørium ap Hiarta sungu / hædsta Kop Sveinarner ungu.

Israels ertu Saome / og Davids Sonurenn proome / Blessade Yper / Kongur / I Napne Guds til vor geingur.

Heidur hier hædstan veitter / Hyrd Guds og Tignar Sveitter / hoger Madur hier a Jørdu / Heimur og Skiepnurnar giørdu.

Med Þalma moot hier þooru / margt Fookk sem Gydinger voru / Med Þanum Psalm og Saungvum / sia / Til hyn audmiwker gaungum.

Adur en upptookst hyn Þyna / Pryssudu þeir Komu þyna / heidradan Heime oþar / hoger vor nu giarnan þig lopar.

Lykade Lopgiørd þeirra / Lyt nu a Þoonustu vora / Allt Gott hier lyka lætur / Lykusamur Kongur ægiætur / Amen.

Psalmar ut af Þynusse Christi.

I.

KOnungsins Merke þramkoma hier / Krossens Tign leynda auglyst er / I hollde þa Heimsins Skapare / hieck þyrer oss a Krossens Tre.

Med

Med Nøglum Helgast Hollð var þest/ Hend-
ur og Fætur teygdar mest / að þrelsud yrðe Að-
dams Børn/ Gþþrud var þesse saklaus Soorn.

Naken a Krosse þa hERran hieck/hans Sý-
du Sploot i gegnum gieck / Blood med Vatne
þar wt að ran / að oss að Syndum þvæ hafi.

Vppþyrlð var þar sw Andleg Spæ/ I Da-
vids Psalme sem þinast mar/ Samkunduñe þar
seiger þr.a/ sialfur Gud ryfte Trenu a.

Skynande og vel skapad Trie/skryddest med
Guds rauda Bloode / að vænsta Stoþne wte
valid/ Svo heilagt Hollð að koma vid.

Tryggleger sa Vidur var / Verd Heims a
sinum Kvistum bar/ Vigt þess Helgasta Hollðs
var hañ/ Sem Herþang Vistes aptur vañ.

O. JEsu allra vor Einka Von/ að Myskun
veit oss nu þa Boon / Med Hiartans Føgnud
Guds Børn gled/gleþ og syndugū Kvittun med
Þier Eine Gud i Þreñingu / Þacker og Lof
sie að Eilifu/ Að med blessadre Kvøl a Kross/
Keypter/ og xtyd verndar oss/ Amen.

II.

Med Himna Lag.

SKapareñ Christe Kongur vor / Kvittun
Trwadra Nadar stoor/ Audmiwkra Bøner
þocknast þier/ þig eirn lofum og dyrkum vier.

Himna og Jørd þu hefur giørt/Hollde voru
þu klæddur ert/Virdtest að under vorre Eymd/
Vere Myrd þinar Tignar geymd.

Gudleg Nad þyn og Giaska klar / grima
Kvøl leid og Krossens Sar/Vid Fyrstu Hioo
na Fall og Mein / Fan Lækning þyn Mysk-
unen hrein.

Sǫkum þijn bundeñ saklaus vart / So ad leyster Sijkrada hart / Syndirding leydst / og bætter best / Brot allra Mańa stoor og blest.

Frelsareñ a Kross pestur vart / Fræbart Myrkur þar giǫrdest snart / Þa Herrañ uppgaf helga Kund / Hellur klopna og sklalpa Lǫnd.

Sigrare Daudans sien var brædt / Samjapn Fǫdur i Dyrd og Mætt / Nad Hellags Anda / Hlyp og Stod / hædste Kongur velt þiñe Plod.

III.

Ton / Þa JEsus til Jerusalem.

Hædst a Hialprædes Fǫgnude / Heimur allur Hann fagnar sie / Lausnare allra Christur kiær / Kvittade Synder Verallar.

Fiam Dǫgum fyrer Pæska kom / Frelsareñ i Bethaniam / Lyknarpullur lypgade þar / Lazarum sem fyrr grafeñ var.

Christur vid Bord med Sveinum setst / Sw. kom sem poor med Smyrsleñ best / Hǫfud og Fætur Herrañs þa / hrein / Trwud smurde Maria.

Eins sem spad stendur / epter þad / Ausnuna og Folañ sækia bad / Til Jerusalem sat a þeim / So kom berlega Kongur heim.

Audmykt sw. var Oscigianlig / ad Gud vrdi test so lægia sig / Heims Skapare og Herra med / Hoogvæx þorsmædre Ausnu reid.

Oliu Greinar Gǫpugar / og granañ Palma Fooled bar / Maklega JEsu a moote gieck / Myskunar Konge var Roma heck.

Dyrdlegt Hosaña swngu hædst / Syne Watvlds sie Virding stædst / Christur blessade Kongur er / Komen i Napne DRotteñs hier.

Þreñing

Preſting og Eining ſaſtre ſie/ Swngen Dyrd/ Heidur Lilyfe / Gud Fødur / Son og Anda med/ Dryg meſt lofe Manſkyned.

IV.

Med Ton/ Vor Herra JEſus viſſe pad.

Af Dams Barn Synd pyn ſo var ſtoor/ Søkt um heilar ad JEſus foor/ ad Fadme Fødurs til Jardar / Hreinuſt Maria hañ hyngad bar / Heime til Lauſnar ſendur var/ Sætta vid Gud oſſ giørde. Sitt Lyf i Dauda lagde hañ/ Leid Eymd vora ſem veykur Mañ/ Par til ad villde verda / Son Guds fyrer oſſ Sætleiks Foorn/ og Synda Pyngu ad bera vorn / Hapeñ a Krosſeñ harda.

Briade ſætra Branda Tyd /Byrte pad JEſus ſynum Lyd/ Son Mañs mun Sriſum mæta/ Hañ ſlai/ Avelta og hrækia peir/ Hadug/ lega a Krosſe Deyr/ Dppryſ po ydar ad gixta. I Simeons Huſe ſat vid Bord / Smyrſl hepur Kona pangad bæra / Herrans Høfud ried væta/ Aglarn Judas pad Eydſlu kvad / Eſt Aſt/ Verk DRotteñ ſier virdte pad / Kviſins baud kyrra ad læxta.

Kriſti Hollustu palleñ pra / Falſare Judas Silfur pat / Fyrer pad Son Guds ſelde / I fyer tilbuna Sainum ſat/ Med ſynum Paſka lambed at/ a Endade a pvi Kvølde: Nytt Teſta mente hepur ſydañ ſett/ So hañs Dauda a mill unſt rietta: Petrra Fætur pvo villde / Aſtar Dæmeſt pau dyruſt baud / Dapra Læreſveina ep Nauds / Fradde / ſo Huggun hiellde.

Nokkr

DRotten voor þa i Fialled ut/ Fylgdar Menn/ um hann baud med Swt / Vid Freistne Bida og Vaka/ Skamt i Gardenn þeim gieck hann þra/ Grandvar þell nidur til Jardar þa/ Fødur bad þrg sier taka / þenann Kalcik/ Þvi eckert er/ Ollu møgulegt ad vinest þier / Þin Vilia þo ei vorsaka/ Þrisvarsinnum um þetta bad / Þess a mille gieck sinnum ad / Ap Svepne sig ei Omaka.

CCka her eg/ þier sofed samt / Sryktiande mig er burtu skamt/ Nu er sw Stund/ Uppstandid/ Mannsins mun verda selldur Son/ I Syndugra hønd/ Þvi giørid Boon/ Ad Freistne ydur ei grande. Sia þar Judas med Sødnus Manns/ med Sverdum/ Staungum/ kom til ha ls/ med Lyktum og Logbrande/ Þetta Merke gap Þegnum hlioodt / Hann sem eg kysse / þanged þliodt/ og Medpør Men vel vande.

GNer visse allt sem þrammtom hier / Frelsaren Vspyr/ Hvørs leited þier? I Rsum Nadverska voita / Jatade DRotten / Jeg er sa / Juda Sveitar sem sooktu a/ Japnskioott til Jardar detta. Judas heilsade Christ med Koss: Komstu Vinur ad svikia oss? Heren þa heyrde þetta / Herra grypa og halda fast/ hvørt ei skule med Sverdum slaast / Fylgdarmen I Rsum þrietta. GKamdest Petur sitt Sverd vtdrog / Svein Yper/ Kienemannsins sloo / Eyrad þa Malchus miste. DRotten baud þeim/ Ei haned nu/ Brugded Sverd aptur slydra þu / ætlar þu Boon mig breste? Þo Eingla villde eg Fylking þa/ Fødurs Kalcik eg drecka a. Þioon Lætning þa ap Christe. Bunden til Annas þærdu

fram/

þram / Fra þeim til Byskups Caipham / Allt Raded þangad huste.

HErrañs Før þetre Hugi Raun þieck / J høll Byskups til Sveina gieck / Mialslok ad mætte kaña: Dyra Ambaittreñ Onur braut / Og adrer þvi næst lysstu hatt / Kirn ertu JEsu Maña: Neitade þetur næsta þrett / Nockru Sinn hañ hopde þeckt / Soor sig og sart ried baña. Hanen galar / Sier HErrañ snyr / hañ leit / þa man hvad mællte Fyr / Vtgieck med Ydran saña.

JEsus Spurdur um Kienning / Kvad / Kiende Veg ellum i hvørium stad / Þa lattu þar um svara: Kirn Ploon JEsum i Andlit stoo / ætlu Byskupe ad svara svo? Allvgvitne lietu bera. Byskup sagde: Þig skere eg bert / Son Gudo Blessadur es þu ert / Oss þad nu auglioost giøra / Ansade Drottenn / Eg em sa / Vpp hiedan skulud Son Manns siat / Vid Hønd Guds hægre Vera. Jenelliañ reis sgn Klæde þa / Klaart hañs Gudlasten hyrra mæ / Dotta þa virdum nyta / Allt Raded spyr / hvad ydur lysst? Ap Lype strax þeir dæma Christ / um hañs Asioonu hnyta. Ymser med Spotte spyria so / spædu oss Christe / hvør þig sloo? A hañ med Hadung spyra. Arla kom saman Alment Rad / Kñ spyrja Christ / so þeinge nad / hvar med hañ mætte avysta.

Landstioorn þa bunden seldan sier / Svikaren Judas aptur ber / Tales fic / Tuga bryggia / Syndgade eg / Þvi saklauss Blood / Sveik eg / Þa ansar Juda Plood / Oss ber ei sw vmhygge

ia

ia: Kastar Sylpre / vr Kyrkiu gieck / Kvidur hans brast / I Snæru hleck / Blood-Giallt vilde Gud ei þyggia / Leirst a Strepnu ad looga þri / þyrer Keyr-smids Akur þeim Daudu i / Vr lendingum ad liggia.

MEinlausa JEsu Jarl vid tóok / Juda spyr / hvørra hepde Søk? Amæle ecke spara / Skatt ap Keysara skipar hann þyrst / Skielper Foolked / Sig helldur Christ / Opt neyddur Einn svarar: Mitt Vallt er ei ap verjølld hier / Dotter ur Sannleiks eg bædder er. Til Herodem hlaut ad bera / Natur margs spurdi Kongur þiodett / Ad Christ þeigiande giørde Spott / Sialpur med synum Skara.

MEyrar Kongur / Kvad Jarl / og Jeg / JEsum sekann a nockurn veg / Kepstum burt banna eg eige. Um Sanga eirn haped þornan Sid / Frælst sie vdr um Paska Tyd / Assan hvørn Oska meiged / Plooden meggiud þuste þram / Piggium vier helldur Barrabam / Christur a Krosse Deye. Friw hans baud um þann Frooma Mann / Fast eckert / mig so margt um hann / Dreymde a þessum Meige.

DSekann strøkte Stioornar Mann / Strjds Men Purpura klædda hann / Pirne hans Høpud krjna: Kiecu i Hønd hans hægre Keyr / Hellt Juda Kongur / søgdu þeir / Hnie-Fall i Hædne sjna / Høpud og Kynn: Hnepum slæ / hans Asioonu miog hræktu a / wrieddu hann þyrer hina / Med soddan Biwnad Sar og Blods / Sveitenn kallar sem vere God / Hann skallt a Krosse pina.

Pilatus

PIlatus vill hañ verde laus/ villtur Lydur hañs Dauda kaus / Hvad sig Guds Son gigrde. Keysarans Reide þu þulla þar / Fride leingur eg þesse nær. Þa Jarleñ þetta heyrde/ Hand/Laug sier tok/a Doomstool sitr/ Stoors brota Mañ heim liet i Tic / JEsus Lyplætes verde. Utleiddur/Kross sin sialfur bar/Simone þar till naudgad var/Ad gieck under þa Byrde.

Dvinum baud/ Aumked ecke mig/um ydur og Børneñ hygr um sig/haped Graat og Harma stoora/ Sw kiemur Tid ad seiged þier/ Sæl Oy byrta og Barnlaus er: Fiöll/hylied oss og vora. Ep gigrt er so vid þad Græna Tre / gieted/ hid visna hvad mun skie ? J Aptgkustad wr para. Christ negla þeir a Krosseñ þar/ Kvalds er voru Tveir Kaningiar / Sin hgnum vid hgnd hygria.

KEningium sapn sa sindest heim/ sagde Fadr er Fyrergiep heim/Ei vita hvad þeir vina. Handskript Sgk JEsu þatta liet/ Juda Kongr ur ab Nazareth: Yper/Mein ad þvi sina. Hann Kraum skiptu her/Mein þa / Vid hryggva Moodur mællte / Sia/ sa er þin Sonur Kvalsa/sydan Johañem sagde vid/Sia/þyn Moodr er/ þra þeirre Tid/ Hana took sa til sina.

SKaprauner/Handung/Kroop og Bryxl/Heid ner og Judar sogdu a Vgxl. Kaningia añars Orde/ Ansar hin/ Gud skallt Ottast nu/ Ockur er makleg þyna sw / Þesse Jlle eckert gigrde. J Kyke þinu minstu mgn / Milldenn soor/ J Dag Aundeñ þyn / Med mier i Para dys verde. Sortnade þa Sool og migg vard

myrkt.

myrkt. Min Gud / Min Gud / Þvi þra mier ert ? Hvør Mann han kalla heyrde.

Skwlega allt nu þrannkvæmt þann / Ad þylltest Skrifning / sagde han / Þyrster mig / Þar ried standa / Mier bullt Edik og Ysop hia / Ap hvi han dryckia / sagde þa : Alle heyrt þad nu Enda. Med hærre Rødd han mælte mig : Min Fader nu bysbala eg / Aund mynna þier til Handa. Sydan han hefur þetta sagt / og Hofud sitt blessad nidurlagt / Vppgaf sin eigen Anda.

Vard þa á Tiallde Skiptíng skiook / Skielfur Jørden en kloßnar Griook / Opnast Grafer allvyda / Lidna Mien helga lyggar þad / lyst uft mørgum i helgum Stad / Vpprisu JEsu syd ar. Hofdingen stood med sine Svein / sem han sæmde / Þau Vndur leit / hvar ap þeir Hræddu slu lyda / Guds Son han vera vorda liooss / Vidstaddur Lydur stoo syn Brioost / Þad sia hans Viner / þar byda.

Yfer Mien vilia ecke sie / Vm Hattyd Lyken Vpost a Trie / Strydis Mann Bein beggia brytur / Kristi JEsum lateñ til Sans / Lagde eirn Spiodt i Siyu hans / Blood og Vatn burtu flytur. Raads Herran Joseph kom um Krøll / Ap Krosse ad taka JEsu Hollt / Pilati Leisc flytur / Christ med ad sveipa keyptu Lyn / Kom Nicodemus þorne Vin / Smyrsl myrkel med sier flytur.

Þesser ap Krosse Lykted lauft / Lyne sveipa / Og smurdu traust / Epter Sidventu sinne. Var var og Josephs Stein Þroo ng / Stad þeim ey þiærre Garde i / Fyrr la þar engenn

ifiel

tíne/ Lykkama JEsu lægdu þar / Þvi leid ad Hattyd/ og veiktur var/ stoor Steirn ad Grafi/ at Munne. Helgar Kvinnur þar voru vid/ vitia heim / Tilreida Smyrsleñ þryd / Varast uñ Hattyd vinne.

NUstu Menñ Juda añars Dags / Eggia pi/ Klatum / Lætta strax / Giæta Grafar vo leinge/ Þessa Svikara þeinkium Tal/ A þridia Deige eg upprysa skal / Verre þa Villa geinge/ Hænum ep þeir þvinska i burt / Hitt ad selge/ Mun verda spurt: Vakt baud þeir hulla þeinge / sett Vørn og margur Vøktu/Steirn / Var þa Jnsiglum merktur Steirn / Ad germa so Grande eingeñ.

V.

JEsus sem ad oss þrelsade / Kirn var hañ Jsaklaus hundeñ/ Vñ Midnætt sem eirn Illvirke/ Er þaingeñ og so bundeñ. Og þærdur Vguðlegum Kyd / sem a hañ Lygge bera / hæda / lyta z hrækia med/ hvad Gudspiallen kunngiøra.

A Fostudagsins Fyrstu Stund / Þo pindest Sækeñ eingeñ / J Pilati þins heidna Hønd / hafdur sem eirn Mordinge / Froomañ Christum og Friodhelgañ/ vañ/ og so vidurkiende/ Þvi þra sier i Hallde þañ/ Herodi Kongi sende.

Vñ þridiu Stund ad strykkur var/ og stood sem Lamb til Dauda / Pyrne Coronu þvnga bar / þar med purpuran randa / Reyr/ Legg i Hend til Hædungar / Hogg og Spott vard ad reyna / Til Krossfestingar sialfum sier / sinn Kross hañ bar allerna.

Nær Sigrtu Stund ad negldur var/ Makeñ

a Krossenn Christur / og Bloode synu vrhellte þar / Vpp med Krossenum reystur / Vidstadder marger hæddu hann / og hia annar Vppreste / Guds last þad Sool ey igda kann / Klooma sinn ap þvi miste.

Vm Nyundu hann hroopar hætt / Horpenn kvad Gud sier vera / En þeir Gallid og Edik brædt / upp ad hanns Munne bera / JEsus þa synna Aund upp gaf / J tvenne Tiallded sier skipte / Hrysteft Jordenn hardlega ap / Hellum i sundur svipte.

Vm Kvolldsins Tyma til var sagt / Tveggia Been ad Menn brioote / sydast var þa i Sydu lagt / sialfum Christo med Spioote / Blood og Vatn þar straxt ut ap rann / Vppfylldu Skript þa seiger / Johannes / Þviad þad sa hann / Þessu um þier trua eiged.

En þegar Dagenn Endade / Og miog a Kvolld leid lika / Þa kom Joseph / ap Krossens Tre / Hreann Christs Hollo ad taka / Veglega sem þa Sidur var / smyrlande þad til Grafar / Vardhalldu Menn sydann sacru þar / svo sem Matthæus skrifar.

Hialp oss O JEsu Herra kiær / harda Kvøl þu sem reynder / Ad hygdner þier x verdum vær / Og vgrunst allar Synder. Dauda þin og hanns sarra Sæt / so jafnann vier gaumgiæfum / og þig Drottenn med Ast og Dæt / Æfenlegana lofu.

Psalmar a Paskunum.

I.

Ton / Allpagurt Kloos oss byrtest hrærr.

Fagnadar

Agnadar Kiesting Avinum þær/Klar Guds Engell talar vid þær/ J Galilæa Christur kiær/ Kañ vist sien verda synum nær.

Grafsenc skioott þær geingu þrar/greina Postulum slykt sem sier / lispanda JEsum lyta þa / lyta hans Footum / og þreyfa a.

Heyrande þetta hans Errans Blood/hradt berast sem þeir þeingu Bod/ad lyta Christ þm Gyden er good/Glede/Von/ Traust/ap þessu stood.

Jørden og Sooleñ byrgast blyd / Sist og Reid i hans Dauda Tyd/Þa Christ lyta ad Lyktams Sid/ Lærisveinar/ og mala vid.

Klærlega Sar þeim synde hañ / A synu Holde er Daudañ vañ / Upprisen þarta allen þañ / Eilyfa Myskun veita kañ.

Lyknsamur Kongur Christe þu / Kvekk i oss til þyn ast og Trw / ad inne þier allzstadar Lofgiørd sw/ Er Lydur a greida leystur nu.

Milldaste Gud sw Myskun þyn/ med Upprisuñar Fognud skyn / Vid Ogn Daudans og Andar pyn/ Ollum hlyde Trwudum syn.

Nu dyrkum aller DRottenn þañ/ ap Dauda reto og Sigurenn vañ/med Fodur og Anda helgum hañ/ hepur þad Dalld/Ai Endast kañ/Am.

11.

Med sama Ton.

Christnen synge nu Særleika Lof / Syne Guds Pakte Lausnar/Gipp/ Orin med synum ollum sier/ J Slooden eauda sokrur er.

J stoorum Voda vorum ha/ Villde hañ alla oss asmar/Lausnare vor sa Lyp oss gap/Leidde i giegnum Rauda Sea.

Fridade oss og prelste wr Neyd / Flecklausa Lambsins Blood og Deyd/ þa Christur bardest vegna vor/ Dyrtingen̄ klæpde diupur Stoor.

Paska Lamb helgast høpum vier/ hvørt a Krosse oss bakad er / Holld þess er Fæde Heidurs verdt/ HErra JEsu þad sialpur ert.

Petta er saña sæta Braud / solprande oss eilipum Deyd/ dyrast Blood Lambsins dreckum vær/ Dispull oss þa ei skadad þar.

Packer alldrei vær gierum gliørt/ Gude sem er þad Oppur verdt/ fra Dippognud og Andar Kvæl/ Erum vier þar med leyster vtl.

Lamb Guds þier hæper Loppgiørd best/ Lotning/ Heidur og Dyrden̄ mest / Ol þyn Christnen̄ i Heime hier/ Epeñlegana packe þier.

Nu dyrkum aller DRotten̄ þañ / ap Dauda reis og Sigurcn̄ vañ/ med Fødur og Anda helgum hañ/ hepur þad Dalld / Ei endast kañ.

III.

JEsu Endurlausnen̄ vor/ Ertu og Hiartans Byrnden̄ stoor/ Skapare allrar Skiepnu sæ/ I skyrum Mañdoome liet sig siæ.

Mesta þig þar til Milldcn̄ droo/ Misgiørd er vorar ad bera so / Holldsins þolande hardañ Deyd/ hvar med oss leyster ap Daudañs Neyd.

Helvytis gegnum Hliden̄ gieck/ herteknu sijna prelsad hieck / Sigurvegaren̄ vid Merkes mætt/ med Fødur situr a Himinum hætt.

Þyn Goodvilld til þess preyngde þier/ þijna FooIks ad bera Misgiørder / þyrma oss / og so þar med liæ/ Pitt milldu Anglit mættu siæ.

HErran̄ Christum nu heldrum vier/ hvør ap

Dauda

Dauda Upprisen er / Fødur og helgum Anda med / I ellum Løndum Lof sie tied.

IV.

Ton / Christur reis upp frá Daudum.

Upprisen er Christur / af ellum Kvølum leystur / af hvi glediunst nu aller vier / JEsus vor Hialp og Huggun er. Halelúja.

Ef Upprisen ei være / Oll Verøld fyrirfæri est / URotten vor JEsus Daudan væri / Dyrkum og Lofum hvi aller hæn. Halelúja.

V.

Ton / I Dag er Christur upprisen.

Upprisen er nu JEsu Christ / Halelúja / Halelúja. Sa allan Heimen hefur leyst / H. H.

Ef hæn ei Upprisen være / Halelúja / Halelúja / Oll Verøld þa fyrirfæri / Halelúja / Hale.

Þar hæn er nu Upprisen vorst / Hale. Hale.
Aller lofum vier JEsum Christ / Hale. Hale.
Hellagar Kvinur komu hriar / Hale. Hale.
Til Christi Grafar þegar í ar. Hale. Hal.
Leitudu hæns Lykama þar / Hale. Hal.
Lausnaren þa Upprisen var / Hale. Hal.
Hellaga Engla hittu tvo / Hale. Hal.
hryggvar Kvinur þeir gløddu svo / Hal. Hal.

Engellen.

Hræddstu leingur ei hafe hier / Halelúja / Hal.
Hværi nu leited / hæn er ei hier / Halelúja / Hal.

Maria.

Sæll Guds Engell seig mier þa / Hal. Hal.
Hialpæn URotten hvar finna má / Hal. Hal.

Engellen.

Af Grøpenē Vpprisenn er / Haleluja / Hal.
Arla i Dag þad seige eg þier / Haleluja / Hal.
Maria.
Sætan Herran mig syn mier þa / Hal. Hal.
Senn nu er Daudum risen þrax / Hal. Hal.
Engellen.
So ganged in og siaed þar / Haleluja / Hal.
Gama Stad hvar hann lagdur var / Hal. Hal.
Maria.
HErran er burt / hann hier ei sest / Hal. Hal.
Af pinda eg hann / þvi vagna mest / Hal. Hal.
Engellen.
Lytted hier a Lyndorta strax / Hal. Hal.
Lat hann i heim til þridia Daga / Hal. Hal.
Maria.
Sønnum vier þetta sialvar vist / Hal. Hal.
Syn oss vorn HErra JEsum Christ / Hal. Hal.
Engellen.
I Galileam gange þier / Haleluja / Hal.
Par siaed hann sem sagde fyrr / Haleluja / Hal.
Maria.
Þier Engell Guds vier þockū nu / Hal. Hal.
Þad skal oss allum huggun trw / Hal. Hal.
Engellen.
Fared og selged sætt þar umm / Hale. Hale.
Sancte Petre og Postulum / Haleluja. Hale.
Maria til Fooleſins.
Syngiū nu aller af hug og Raust / Hal. Hal.
Vpprisa vor HErra Lyalaust / Haleluja / Hal.
Allt Fooleed.
Af þvi glediumſt nu aller vier / Hale. Hale.
Eilyf huggun vor Christur er / Haleluja. Hale.

A Uppstigningar Dag.

I.

Ton / I Dag er Christur upprisen.

I Dag er Christur Uppstiginn / Haleluja. I Dyrd sijna Fødurs ingeingin/ Haleluja.

Hvør med Kvøl sijne sørustu / Haleluja. Synder þvode af Verølldu / Haleluja.

Mestu veitte oss Aumum Ast / Haleluja. Ecke mætte nein þvilyk þæst/ Haleluja.

Þvi rykker nu sa Sigrare/ Haleluja. Samvjapn Fødur i Almætte / Haleluja.

Og ut vegar oss Aumum Lyd/ Haleluja. Af synum Fødur Mod og Frid/ Haleluja.

Yfer Mein ut af Galilea / Haleluja. Þvi vilied upp i Himenen sia / Haleluja.

Sem han stie upp þra Heime hier/ Haleluja. Hyngad aptur komande er / Haleluja.

I þessum mesta Sigre sie/ Haleluja. Sungen Lof Gude af Christnene / Haleluja.

Hellagre Preðing hædstu Dyrd / Haleluja. Af Hiarta feigrum/ og Hackargiørd/ Haleluja.

II.

Nv er a Himne og Jørd/ Hatyd Fagnadar Nyull/ Syngr hvi sæla Lofgiørd/ Syne Guds Christnen øll / VRotten med Dyrd sijne / Dyr Himna opnade/ oss aumre Þiod/ af særre Mod.

Engen Tunga i Heim/ um þan Fognud og Tign þær/ Dikted sem a Deige heim/ Dyrdlegst byrtur var / Riettlætis sæla Sool / Son Guds a Himna Stool/ Med Englа Her/ upp stigen er.

Hañ hefur vissañ Veg/ Vusad ǫllum upp til sýn/ A Trwñe munn liggia mæg / Madur vel giættu þýn / Alla Guðe Mand og Gote / gleþur ætt Trwañ oss/ Varn / Ande / Blood/ Vorra þad Þiood.

JEsu vier bródum þig/ ad i þessum Tymdardal / sylgd þýn og Mand sýnurlig / þorde oss Vóstra Rǫkl/ þitt Lœn med Nadargiæfd/ Piggia lat oss hier a Jørd / Gieþ oss Gyrnd þa/ Þier verda hia.

Eins sem þyrre þra Jørd / þoorstu uppa Himna hœst/ Med Vald og mestu Dyrd/ munt þadan aptur siast / A Doomsins Deige þeim/ Sem Englar sǫgdu Helm/ Tign og Ast þýn/ Oss Forde Þýn.

Eirn Gud / þo Prenñ med / þig ad Hiarta lopum vier/ Ad oss hefur Auma fied/ Ab Milde tookst ad þier / Vid hreina Trw oss hallt / So hliodum vier þetta allt. Veit þu vor hlyþ/ Veit ellypt Lyþ.

III.

HEll helgra Mana / Heidur Englana / Vis hyþe Lyþ allra/ I Trwñe sœlra / DRottenn deyande / Diǫpulsins Grande / ǫllu Eydande.

Gieþ Glede þýnum/ Goodþwsum Þioonum/ Sigur þin sœla/ ad syngia og mœla / I Heimi vǫdum/ A þessum Tǫdum/ Vanska Hallds prydum.

Fra Vstre þareñ/ Frægur Sigrareñ / Vppreist i Sooma/ Og Fylgdeñ þýn þrooma/ Hollt þitt helgasta/ Hatyd þar nœsta/ hœst i Dyrd hœsta

HErran nu heildur / hœsta Tign mildur / Vpp yper Himeñ/ Er Christus nu komeñ/ Med

Mass-

Manndom sama/ Mun aptur koma/ Allt Gollð ad dæma.

Allteyd upptoga/Til þyn vorn Guga/ Hann Stool hiæ Fødur/ a hægra Veg rædur / I Apt grun vara/oss þynum Skara/ þra þier ad þara.

Guds Son og Fader/ Giefe þad bædet/ og Helge Ande/ ad þessum komande/ Allt yfer vinn ur/ Eilyfur sannur/ Einn Gud og Preinur.

IV.

Ton/ Allteagurt Ljoos oss byrtest brædt.

Fiertugasta Dag Paskum þra/ Frelsaren stie Vell Himna þa / Synum Lyd sapnar a eitt Fiall / Upplyfid var Stiett og Verk hans øll.

Hann sagde: Nu er Endad allt / Hvad i Rit ning um mig er mallt/ Spamannana og Moyst/ Marget kiende þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie/um sialfan Christ/ sarann Dauda ad fylde fyrst/Priðia Dag rise Dauð um þra / Dyrd syna sin ad ganga þa.

Bæde a Himne og a Jørd/ er mier giefed allt Vald og Dyrd / Ande min kiennr ydur þad/ Ap þvi vitned i hverium Stad.

Ganged nu ut og predikid / øllum Heims Þiodum Gudspiallid/ skyred so verde Syndin fritt/So skal uppbyriast Rikid mitt.

Hefr Triu og Skyrn i Heime nær / Himn neska Sælu syðan þar / Hefr Trivne vill ecke taka vid/Tapast og vinur alldrei frid.

Allt þad sem bæded herrt ap mier/ Heilagre Christne kiende hier / Eg æfinlega med ydur er/ Epter Giefe mine byded hier.

Gendur ſynar þa hoop hañ brædr / hiedañ þoor upp til Himna Gatt/poſtular litu Lopt/ed i / leidde hañ þeim þra Sionum Sęy.

Hyrdkiædda Męñ þeir hittu Tvo / Hiaſter ſtanda/ er mælltu ſo: Galverſker Męñ þvi undreſt opt/ Aller horfande hędtt i Lopt?

JEſus ſem upp þra ydur ſtie/er a hægre Veg Tignęñ / Eins ſem hañ ſtie til Himna hier/ Hyngad komande aptur er.

Nu ſitur hañ i ſiñe Magt/ Syne Guds allt er underlagt/ hañs Rykioſtioorn er Orded ſitt / Ap Gædum hans þad verdur þrydt.

HErrañ opnade Himna Dyr/ J Hæd ſtyggande ollum pyr/ Med ſier þangadañ þærde Lyd/ Feldar/Stioorn hellduir allañ Tyd.

Aptur kiemur a Eſsta Doom/ Aller vakna vid Lwdurs Hlioom / Bleſſudum Lømbum um bydur Feld / Bølvan Eilyfa breppa Ryd.

Med Huga og Hiarta Chriſte kiær / Komu þiñar opt vęntum vær/ Leys oſſ JEſu/og leid til þyn / Fra Lyfe og Andar Eymd og þyn.

A Triniſakis Nałyd.

I.

Dyrd þrefalldra Eining blyd/ Og eirn faldur Gud Eilyfa Tyd. Sooleſi med Dełge dregſt oſſ þra/Pitt dyra Lios. lat Hiartad ſiæ

Arla þig lopum aller vier/ Ad Kvølldz bidium Nadar hier/ Lopgiørd vora þu lyſt nu a/ Og lat hana engvañ Enda pa.

Dyrd ſie Fodurnū Eyrr og Syd/og Frelſara vorū hędria Tyd/ Heilagur Ande/ ſem huggar

Aund/

Aund/hañ þigge Lof um Christeñ Lønd.

II.

HEilaga Þreäling þiæ oss siert / hædst Guds Doems Tign sem samjøfn ert/ Á ellum ẽ iafnẽ ert þu ein/ Vpphaf/sem þylger er Ending nein.

Aull Himna Fylking heilaglig/ heidrar Til biður og lofar þig / þar med þrý hlutud Verð ſtud vid/ Vegsamar þig á hæſtre Tid.

Eirneñ vier Aumer erum nær / ækøllum þig vor Herra kiær/ Audmiwkra Bæner / Ást og Trw/ Med Þingla Lofgiørd þigger nu.

Eitt Lioos þig erwum allir vier / Í Þreänigu hvad heidrad er / Vpphaf og Enda þeckium þig/ þañ Skiepnañ lofar hæſt um sig.

Lof Guds Fødur Eilifum / Lof sie hans Syne Eingietnum / Lof helgum Anda æ sie tied/ Einum Gude og Þreñum med.

III.

Ó Gud sañur í Einingu/ Og Eilifur í Þreänigu/ Hæfare þitt er Himna Dyrd/ Heidur þiñ lærur ſtæſt á Jørd.

Goodañ og hreinañ þu giørder Mañ / med Gæfum þínum prýdder hañ / Þína ſtalſta Mynd hefur þu þeim veitt/ Þitt Bodord ætte ad halda eitt.

Þá yfer Adam og allt hans Kyn / afbriotz anda kom Hálvanin / Son þiñ Gud Fader þu ſender Heim / So hañ leyſte oss af Voda þeim.

Þá ſiet Embætte Endade / Og í Dyrd ſinna aftur ſtíc / Bad hañ ad ſender Anda þiñ / Ad þuſſa og ſtyrkia Lydeñ ſiñ.

Giarng

Giarnan þu veitter þad Guds Son bad/ Gaf þa þerpust var Mönnum þad / Utvalda þyna vel til bloost / Veg til Sagnadar synder loost.

Af Myskun/ Nad og Milde nu/ Manskyne Blessan bydur þu / Herra JEsu þvi Himnum af/ Heilagan Anda Truudum gaf.

Paug vorrar Lausnar Verken stadfest / Veg sama Þig O Preining hædst/ I Personu þu sannast so/ Sialfs Gudleg Vera/ Ein er þo.

Sal hepur Gapur þessar þrianr/ Þvi er hun fødd Mynd þyn klær/ Mannvit/ Villa/ Og Mine prekt/ Med þessu þar hun þig allvel þekt.

Sooleñ þrifr Glæde giepur heim / gledur alla med Verkum þeim/ Lyser/ Vermer/ og veitir Mætt/ Vel þyvande þiñ eigen hætt.

Almattug Preining/ eilyft Ljoos/ Upplys þu Myrkred allt i oss/ Verm vora Sal og send þin Styrk/ So vier geymum þyn Ord og Verk.

Af þynum Stool oss upplys þu/ og verm þu oss i þyno Sonar Trw/ styrk oss med heilags Anda Nad/ Elska þyn blesse so allt vort Rad.

Þig Gud Fader/ sem gafst oss Christ/ Graduara sem oss hepur leyst/ Helge Ande sem huggun þar / Heidrum / Lopum og Dyrkum var.

IV.

O Herra Gud oss helga nu/ Hormungar vorar allt þu / Veit þynu Foolke Vagd og Nad/ Vid allar Synder kvitta bad.

O Guds Lamb Herra JEsu Christ / Oss hepur þu wr Dauda leyst/ þig bidium vier þitt veika Lid/ Veit oss jafnan þin Nadar Frid.

O vor Gud Ande heilage / yfer oss jafnan

Nad,

Nad þin sie / Gædur þynar og Gieska stoor/ Glede og Eble Hiærtun nu.

O Þrenning Eining þeilaga/ Eilyf samiofn Almættuga / A þig settum vier alla Von/ at tyd þeyr giarnan vora Boon/ Amen.

A Jons Messu.

Ton/ Saler eru þeim sialfur Gud,

Blessadur ad Eilifu sie / Israels Herra hæduste/ Sa sanne Gud vor vitiade/ Þeſalan Lyd sin leyste. Oss ellum vnst/upp heþur reist/ I syns Þioons Davids Kyne/ Hialprædis Horn/ ad þelga Þiern/ Vtvøllduum ellum syne.

Fyrer Spamanna sina Mun/ seni þordum verr, ed hafa/ lofade han oss Lyden sin/ leysa og Frel, se giefa/ Af Ovinum/ Ognarlegum/ og Hende þeirra oss hata / Myskun mipg hai / ad melga þa/ Og hans Sattmala nioota.

Og minnast þad han soor eirn Eyd/ Abra, ham Fædur voruni/ A d leysa vilde oss sin Lyd/ af Ovinum Mattrstoorum/ ad Ottalaust/ þen um Einum traust / um alla Æfe þioonum / I helgum Sid/ Sakleyse og Frid / Sem þoknast sialfum honum.

Hier med skaltu hin sæte Sveinn/ Spamad Guds nefndur vera/ Vndan ganga attu Eirn/ Asioonu vors Lausnara/ Vtta um Heim/ Veg Herra þm/ Bua og Byrting sana/ Guds Hialp rædes/ Giefa til þess/ ad ſolast Lykn Syndana.

Fyrer mestu Guds Myskun þa / Manfyne nu er þeingen/ Vor heþur vitiad sialfur sa/ sem er af Hed wtgringen / Þa upplyser/ Sem sieta hier / I Myrkre og dimum Dauda / Og vill

vorn

vorn Fodt/ a Freiar Braut/ Med synum Saũleik greida.

Dyrd Gudr Fodur og Syne sie/ etc.

A Vitiunar Dag Maria.

I.

Med sama Lag.

LOfsaung Gude Mey Maria / Myn Saal/ vorn Drottẽ tyganar/ Hialpræde mitt er Herra sa/ hønum mẽ Ande pagnar/ Mig virdeest siæl/ þo være smar / aþ Myskun Ambatt syna/ Hedan i þra / Hvør Ætt mun tiæ / Sætlega Sælu myna.

Volldugur DRotten veitte mier / Veglega Dasemd hreina / Hans Nafn sanlega heilagt er/ Heldrum mer hað alleina/ Og Myskun hans/ mun vyst til Sana/ Halda/ Bleſſa og hlyda/ ætgd i Heim / Ærkvyslum peim / Sem i hans Otta blyda.

Stalpur Gud vilde mestu Magt/ Med synum Arme giøra / og þo Dramblæta eydelagt / I Hugum Hiarta peirra/ ar Skoole hradt/ Hæpdi ingum hradt/ ea upphoos Lyrelæta/ Hwngo rada mest han sadde best/ Rykum ei vilde veita.

Sin eigen Pioon/ Lyd Israel / Ad sier nu tok med Milde / Myskunar sinar mirkest vel/ Mestu Nad veita vilde/ Framkoma liet / Sem Fedrũ hiet / Freisaran heim ad senda/ Allr Fons Þ bram/ Vid Abraham/ Og hans Sæde ann Enda.

Dyrd Gude Fodur og Syne sie / Sungeñ og heilagum Anda/ Eins sem hun var / etc.

II.

Son/

Ton/ Christur allra Endurlausn og Von.

MAria gieck in til Elizabeth/ Astsemdar Kvedin heyra liet/ J heñar Lyte Barn vid brø/ Birte so Guds Son komen þa.

Johañes laut og kvadde Christ/ J Kvide Moodur var þa visst/ Elizabeth þañ Fagnud þañ/ Fylltest med Anda Heilagañ.

A Jørdu su Glede er japnañ mest/ JEsus Guds Son þa auglystest/ Elizabeth i Gude glødd/ Giørde þad lioost med hærre Rødd.

Miøg Virduleg ert Maria Frw/ Med Heill Mañkynsins geingur þu/ Kvinum þramar þu Blessan ber/ Blessadur þin Avøxtur er.

Dædst eg ad hædsta Heidre heim/ Herrañs Moeder mig sæker heim/ skyldug var eg ad virda þyn/ virdtest þu sialf ad koma til myn.

Audmykt og Mæd su er miøg stoor/ med Edle Son þin komst til vor/ Heilsun þyna þa heyrda eg/ Hrædest Barn mier i Lyte miøg.

Sæl ertu þyrer soddañ Trw/ Søn Guds Moeder ert ordeñ nu/ A þier mun fyllast Epa lauft/ Allt hvad þier sagde Gudleg Rauft.

Allteyd syngc þvi Herrañs Hiørd/ Hønum Lof/ Dyrd og Packargiørd/ Hollda/Mynd vorre ad hylde sig/ Hañs Myskunsemi er Æpeñlig/ Amen.

A Michaelis Messu.

Ton/ Guds Son kallar/ Komed til myn.

RJett Christneñ hædstum Gude holl/ hetdrar og lofar hañ i Dag øll/ Packar hañs Ast eilifa/ heilagra Kingla Herskarañ/hefur skapad og skickad hañ/ Oss ad þioona og hlyda.

Sem

Sem Leyptur Soolar liooma þeir/ logandi Elde skyna meir / Himnesker Andar hreinir / J sinc Art Sanhelagre / Son Guds er þeirra Skapare / ap Skiepnum vænster einer.

An Aplanz Guds Auglite sia/Og Tignar Spegel horpa a / ap Sanleika Vitsku Sæler / Syngia/ Heilagur/ Heilagur/Heilagur/er Gud DRotten sior/sem Spamadur umnæler.

Lypn og Strop adgreind eru þeim/ og þeir wtsendast hier um Heim / Dyda med ymsum Hætte. Sem hier er margskinn sierleg Stiett/so hepur Gud þo einen sett/adskiliandleg Embætte Michael Herra JEsu Christ / Hædstur Engla/ Japn Gude dyst / under hans Merke stryda/Englar hans aller Dag og Natt/ aptra Flærd Djpsuls/ Gyrnd og Mætt / Sem Guds Ord grenst nyta.

Hin gamle Drekí hepur ei Rad/hvoria Stund bruggar Svika Rad/Svo han oss sigrad næde/ Aund / Lyg/ Sæmd / Hellsu / Eign og Gors/ umsitur hvt ad svipta oss/ Med Lygi / Mord og Brædi.

Fyrst þozmar Vanerni / Villur og Nyd / Dyg / Dpphlaup / Obryte og Strid / Stiett Guds sturlar og blæer/ Hpdingia han uppæse prætt / alla Trygd slytur Frid og Sætt/ Illsku og Helpt wtsæer.

Storma vekur og Stryduvidre / steipast þei Turnar/ Hus og Trie/ Lopreinu lyka spiller / Jardar/Grooda oss ecke an / umrootast / so ei gagnest han/ Og allt med Eymdum pyller.

Verie oss ecke Engla Her / Eign / Lyn og hvad

hvad sem hęsum vier / aungva Stund Ofspilltvære/ Med Vinde/ Bæle/ Vatne og Snioo/ Varg ur sa cydde ollu po/ Ef hans Akiepd pram pære.

Nær sem aahorpest Hanske stoor / heilager Englar gixte vor/ Og leysa oss wr Raunum / Dyr Dolm ei skada Daniel/ DRottens Engell hann geymde vel/ annars upplyke hęnum.

Pa Himna Eldur opan kom / yper Jrboa og Sodomam/ Var Loth leystur med Vgge/ Og badum Dottum Bæle wr/ Burt leidde Engla Styrkur trwr/ So hielldu synu Lygje.

I prisone pa Petur var/ Pyslardooms ætte ad bioda par / Herodes vill hann deyda / Engell Guds kom par in um Noott / Af Peire pellu Jarnen pitoott / Vard so leystur wr Voda.

Brennande Opn i Babilon / band preinar Svelgium Lygsins Tioon/ Guds Engell gixtte heitra/ Sem Ridlu Dogg vard Onne i/ Eins skis Hita par kiendu pol / Sungu Kop synar um HErra.

Englar oss jafnan verndu vel/ vid Sllsum/ Voda/ Tioone / Kvol/ ap Trw yper oss vaka / Biarga / Geyma a hestan hatt / Beriast pyrer oss Dag og Natt/ porda vid porna Dreka.

HErra JEsu pier pockum nu/ pessa Vaktara gapst oss hier / ad geyma oss og stoda / So Diopula Svik og Eyrund Or / Ei styse vora Sal nie fiør. Pyrm oss med pynu Bloodi/ Am.

Morgun Psalmar.

1.

Ton/ Guds Son kallar/ Komed til mijn.

Dagur burt tekur dima Natt / DRottens Sool skarneitt vakna braatt/og heidra Gud sin Herra. Otelianleg øll Englа Hyrd / an Aplants syngur Gude Dyrd/ Alls Skapara og heirra.

Hanen og allskyns Fugla Saung/Fagurt vegsama Gud med Saung / sem ha klæder og sedur. Himnar/ Jørden og Hafed vydr/ Hæriga og Lop Guds bodar tydr/hiona hm har medur.

Allum Heims Skiepnum er so vart/Ein og sierhvør med sine Art/Skyrt gøpgar sin Skapara. Pu matust Skiepna Madur hvør/Malsku og Vits sm hepur Kiør/varast Villan ad spara.

Hugleid/ ad Gud vid sialpan sig/ Samlykan hepur skapad pig / Pvi giør han peckia kynen/ So pu elsker ap Hiarta han / hepier sem Munur orka kan / Ast hans og Fylge pinen.

Opp pra pvi Giøp hans Anda hlautst / Kirken hans Sonar Madar naurst / ap Hiarta packer hønum. Velstillitur japnan vak og bid/ Vands hans Strictt med helgum Sid/Sem hapt er hans Lærisveinum.

Vm Herrans Komu ecke veirst / æsetta Stund hans ecke leirst / han baud pri pier ad vaka. J Sarrtmæla Guds big sida att/ Syng hønum Lop ap Hug og Natt / Minst hans Millde ad packa.

O vor Fader eilipe Gud/Eg packa pinna Hialp og Nad/ Velgiørder/ Vernd og Gapu/sem pu hepur mier og minnum veier / Madu / Voda og Eymdum eydr. Lop sie pier ad Eilipu.

Fyrer JEsum sarta Sonen pin/Sem med pier

lofar

lopar hyórt eitt Stin/Engla Her allur saman. Hialp Herra/ad eg sem su Hyrd/ Synge þier þapnan Lof og Dyrd/Nu og um Enda/Amen.

II.

Tón/ Eitn Gud Skápare allra sá-

KLar Dagur og Ljoos nu komen er / Kiære Fader þig bidium vier/Geym oss i Dag vor Verndar Mán / Fra Voda sem oss skada kan.

Still vora Tungu ad ei styggest þu/Styrce Hiimna/og vardveit nu/ Augu vor allra eirnen med / So eckert þæe þau Fánytt sied.

Vor Hiórtu gior þu og Hugskot hrein/ So hverfe ad heim øll Synda Mein. Opneyrstu tak oss eirnen þrá/ og alla Gyrnd er oss skada má.

Nær Dagur þesse nu lydur hier/ Og Natt ur Tymen komen er/ Ad vier aller þier þøckum þa/ Þu sem oss geymder Jllu þra.

Sætt Lof sie Fødurnum sialfum tied / hans Syne og helgum Anda med / Sem hellbur ydver oss Hlyddar Vørd / hønum sie Dyrd Packar giørd/ Amen.

III.

LJoosan Dagen nu lysa má / Lifvanda Gud vier kollum á/ J vorn Sterkre virdest sá / Voda ollum oss þrelsa þrá.

Styre Tungu a helgan Hatt / ad Heyrdar Ryn ei spille Hatt / Giæte Sioonar og giepe Matt/ Glise Heimsins ad hapna bratt.

Hiarta verde þapnan Hlarrans Rood/ hverfe Omenska leid og lioot / Fylle og Exlu ad palla i moot/ a Forse Hollde min vina Boot.

Ad þa Dagurenn hærter hier/og þepst Nooit

eñ / sem epter þer / Sønum Gude Lof syngium vier / Sidader vel / sem skyllugt er.

Heilagur Ande er til sañs / Lift med Fødur og Syne hañs / Virdest þo byggia Brioestad Meñe / Blessadur kome til þessa Rañs.

Munur og Tunga / Sinne / Sal / Samhlioda a vid Gudlegt Mal / Riæleikur loge / koolne Tal / Kvelke Mæunga soddañ Bal.

Þu sañe Gud og Drottenn dyr / Dæsamlega er Skiepnum snyr / Med þogrum Klooma Morgun byr / Middagur er og eirnenn hlyr.

Med Sundurlyndum ser þu Geid / Svipt ap Obreitnrat Elsku Sid / Lyktomum halltu Hellsu vid / Hiertunum gief þin Andar Frid.

Obrevtañleg a alla Lund / Ebler Skiepnur þyn Volldug Hend / Klooda Dagsins þa lydur Stund / Lætur hwmat sama Mund.

Virdstu oss blatt ad vetra Kvølld / ad vart est Lyted Synda Giølld / Þegar ad liñer þesse Nulld / Med þinar Dyrdar hlyþ oss Skiølld.

Adur Dagurenn endast skiær / Allsvalldande Gud bidium vær / Mæd þyn / hyst hest oss þrelsad þær / Frigsande oss / sie japnañ nær.

Svefni Orum ad burt svipter nu / Sioonar Ognum oss þorda þu / Flærd Ovinar so þra oss snu / Ad plecke ei hölded Blecking siu.

Volldugi Fader þilligi þad / Fyrer þyns Sonar JEsu Mæd / med Heilgum Anda a Himne og Lad / Hapande med þier Kilyst Rad.

IV.

Ton / Christe þu klarte Dagur ert.

Standed

STandeð upp Christi Børneñ blyð / Byrter sig Morgun Stiarnañ fryð / Lystelegaste Ljoos hun er / Ljooma umm allañ Heimeñ ber.

Klar Morgun Stiarnañ kom þu sæl / Christ vorn Herra oss boda skal / Græðare vor er Guðs Son kiær / Giarnañ þig af því loðū vær.

Af þeirre Stiærnu þier nyn Børn / Þeckeð Christ JEsum Herra vorn / Milldaste er það Mariu Son / med synu Orðe giesur oss Sloon.

Morgun Stiarna Guðs Orð þu ert / alldrei villum oss þorfeñ siert. Æfyð vertu vorr Indar Ljoos / Ellegar þanga Myrkureñ oss.

Med Ljooma þynum lys oss hier / Lausnara vorn so þecktum vier / myrka þu t oss Myrkra Qøllð / Svo meige Elskañ ei verða køld.

Velkomeñ siertu Dagur dyr / Diss Noott fyrer þier burtu flyr / Hreiñ Ljoome oss t Hiartad tēñ / Himneske þiðnañ Geyste þēñ.

A þig vier trwum JEsu Christ / med Blooðe þynu hesur oss leyst / Til Heimsins Enda oss siert hiað / Arf Himnariikis lært oss það.

JEsu þu ert vor sanna Sool / Sa þier trwer / Fær eilyst Skiool / Arfa lietst Sælu Eilyfstar / Allre Christne sem bweñ var.

Hæðst Lof og Dyð af Hug og Raust / Hier Stundleg / Sydar Endalaust / Fyrer Naad / Myskun og Fullætinge / Fødur / Syne og Anda / Amen.

V.

TOn / Dagur og Ljoos þu Drottenn ert.
Bjartur Dagur nu byrtar hier / Bræður þad Hiarter verum vier / Milldum Guðe hyðrs.

Myskun ſtoor/miſkg vel þeſſa Noott glætte vor.

Lofum og dyrkum aller nu/Eirn Gud med Muſic Hug og Trw / ad virdeſt med Volldugre Hønd/ vernda i Dag vort Lyf og Önd.

O Gud vor Fader Eilyfe/ſiá ad þine Myskun ſeme/ med Hiaſtod / Krapt og helgum Mætte/ þepur oſſ geymt um þeſſa Nætt.

So hlyf oſſ i Dag HErra miñ / Hialpa oſſ fyrer Sonen þin / Lat ei ſvikia oſſ Satans Tol / Sem ſæker epter vorre Sal.

Veittu oſſ DKorten Vernd og hlyf / Vard/ hallo ſiert oſſ a hyørre Tyd/Kongur / Skiool/ Stiorn og ſterka Vørn / ſtiu og leid oſſ þyn aunu Børn.

O Gud þier giefum oſſ i Forn/ad þu verd/ Mal og Huga vorn/ I Lærdom þynum leidee hier/Lifnadur vor ſo poxtneſt hier.

Medtak þa Foorn / og Morgun Boon/ Milde Fader fyrer þin Son/Ad vier ſo fryggi tu þyna Giøf/Hier ſyngiu Packer/Dyrd z Lof.

VI.

Dagur i Auſtre øllu / uppreñande nu ſkiin/ Gud mik þra Glæpa Føllum / oſſ geime og Djøfuls Pyn. So Lyf giøre vallt þramgange/ ad Glede og þine Vilde/ eñ Illu ei ahange/ oſſ eble Nad þyn mildi.

Hier vil eg þyde Fader/ Packer og Kongiord klar/Þu veitter i Noott mier Nader/Og Naud um ſolpter þra/Hepur a hyørre Stundu/Hialp og Nad mier audſynt/Meinen Djøfulſins mundu/ Mier ellegar hapa tynt.

Framar eg bid med Blydu/ Þig Bleſſud von/

eſt

en mijn/ Verndu þrá Vesøllð og Strijdu / Að
Ventu Børnenn þijn. Skijl ossenndur Skugga /
Skaparenn Vængia þier/sem Hænan Vnga huggi
ar/ høfum vier Traust a þier.

Hryett burtu Heipt og Vrædc / og Heimsku
i Dag þra mier/ so i Stilling stioorna nædc/ Að
Starf mitt lyke þier / Og Hiarkad hetlags Anda / Hæleit verde Bygd / Lat mig stødugann
standa/ I Strijde og allre Hrygd.

Mig hepr þra Hollðsins Gyendum / Svo
Hiartad ei þesteft a/ Heimsins Blooma blindum/
Og bleckeft þier i þra. Þitt Riettlæte virdft
mier veita/ Vidhallt i Trwñe mier/ so eg ødleft
Nðran heita/ I Anda og Lyku hia þier.

Leidena sijn mier sæna / I Sorgardalnum
hier/ Migþlenum bæg og bæna/ Þijn blessud Ord
gief mier / Med allre Trw a treysta / tiam og
halldа þig / þyrer þann sem Þiood hepur leysta /
Þer til þa styrk þu mig.

Að fijst mig svykia meige/ Sw Satans vond
da Flærd / nie þra Trwñe teige / med Tæle og
Mænna Slægd. Lat mig þig eien akalla / i
Anda og Sannleik best/ og alldrei þra þier falla/
Fyrer nockurn Kiærleiks Brest.

Að elska Æru þijna / Embætte að stunda
mitt/ Herrum Hylle að sijna/ sem helldur Bodorð þitt/ Gief mier þess að giæta / Og Gagnsemd ællum tiam/ Voludum Bigrg að bæta/ Med
Blessan þad eg mæ.

Dyrd þijn alldreie dvijne / DRotten Gud
Fader hia mier/ Hijns Sonar skiært Loss skijne/
Skylduñ þad krepur og ber/ hier med Hellogum

Anda/ Hæleit Tign sie veitt/ mig þyrr þu Fare og Vanda/ og þrida uñ sijder Greidr.

Gieþ ad ei koolne Christnum/ Kærleikssins Hite hreirn/ Ad vier i Triuñe ei visnum/ verndi da þu hyørn og eirn/ Svo i Gudspialla Kloose giætum/ þier Gude Packer tied/ og i Sonar þyns Fadme satū/ Sydañ ad hyglæst med/ Amē.

VII.

Himneske Gud vor Herra/ Heidur og Lof sie þier/ Fyrer JEsum vorn Frelsara / þañ Fader gapstu mier. Lof Dyrd med sætum Saung/ Syd og ær þier seige/ so og a þessum Deige/ og øll nyn Æfenn laung.

Miøg vel þyn Myskun gooda / mig hefur þessa Nætt/þra Eymd / Fare og Voda/ Fordad a allañ Hætt/ Af Hug þig Herra bid/ Myskun þyn mier tilgiefe / Moodgad þig jafnañ hefe/ Med allskins illum Sid.

Eñ i Dag Gud Eilyfe / Eins bid eg / þu geymer myn / Vid Satans Svikum og Kyfe/ Synd/ Smæn og allre Pyn / Eldsegang og Ovedre/ Fra Aurbirgd og Oyrum/ Illum Dauds og Sndrum/ Freisting og Fangelse.

Hollde / Sæl og Heilsu myna / Heidur/ Fats Kvikfu og Bøen / Eg þel i Vmsioon þyna / og Vndermañ min hyørn / og alla Audnu myn/ Fedgin/ Frændur og Vine/ med Folke þeirra og Kyne/ Gipvallr er Gæfa þyn.

Engell þin uñ mig bliize/allzret hvefe mier þra/ Vid Satans Svikū hlyfe/ Sem til myn vilia nær/ Her ad hañ Jlskañ lioor/ I Syndum sysst mig velde / Sæl og Lyfet leide / I hrak og Heliar Kvol.

Eirn

Eirn Gud læt eg øllu ræda / Alt i hans Valde er / Vill mig Vernda og Næda / Vel tekst hvad ætlar sier / Reide eg mig þvi a hañ / Æpe mgn / Aund og Lyfred / I hans Vald sie giefed / Verde mier sem vill hañ.

Þøckum / Heidrum ap Huga / Herra vorn allañ Tyd / Gude Lægn og Hiæsku noega / giefur oss Ar og Sød / ap Audmykt Eskum þess / Pa hætter Holdleg Æpe / Himna Arp oss giefe / Fægnud og Fridar Sess.

Gud veite Kyrkiu Valde / Ad vanda helga Stiete / Vid Lyp og Heilsu halde / Hañ Nafn ad gøfge riett / og Folkid bræde nu / Med hreinu Herrans Orde / Hræsne øllum forde / Villum og Vantrey.

Eine vora Valds / Men geyme / og verude Kimwgañ / Bændur og Børn i Heime / Bu / Folk i Ynder / Mañ / Pyn Hønd heim hiælpe vel / Plægum Hauska og Hungre / Hernad og Orbyrgd þyngre / og allre Eymd og Kvøl.

Uppa hvad seigium Amen / Epande þetta sijst / Giærer hvad Gud alt samañ / Eingur sem hønum lyst / Sydañ i sine Stiett / Syn verk sier hyer giøre / Sem Gud hañ tilkiøre / Fast takte Frid og Riett.

Heyr vor Himneske Fader / Helgest þitt Nafn og Ord. Þitt Ryke þiggium glader. Þin Vil / le skie a Jørd. Veit oss i Dag vort Braud. Forlat oss vorar Synder. Og freistne ecka oss hrinder. Leys oss ap allre Naud / Amen.

VIII.

Þann Signada Dag vier ſiæum nu eirn / og Soolar Geyſlañ þrýda / Gud lyſe oſſøllum allteyd hreirn / So ad aukeſt Glede og blyda. Ó Rotteñ laate i Dag ei neirn / dytta i Skóm / Løſt nie Kvyda.

Þañ ſignada Dag / Þa ſignudu Tyd. / Sem þaddeſt vor Herraſ mæte / Kom oþañ þad Kloos / og Keyptran þryd / Sem Kloomar uñ Veralldar Stræte / Þeſſe hin Fagra Byrraſ blyda / Er Braut i eilyft Sæte.

Gud Fader / Guds Son / Gud Hælagur Ande / Geyme med Einglum ſynum / Oſſ i Dag þra dóþru Grande / Diǽpulſins Nete og Þynum / Fyrer hañs Aupundar Jlſku Blande / Vora Aund og Lyf þra Meinum.

Kvøl vors Herra og Kroſſens Þyn / ſem Keypte oſſ þra Dauda / Set eg i Dag millum Diǽpla og mín / Hañs Dyrdra Foſſeñ rauda. Þad Bleſſada á mier Blooded hrein / Sem Dooteñ er miña Nauda.

Þo Grøs og Kaup ſem græna Trie / Grioted og Sandar aller / Mæla kyñe eþ mætte ſkie / Med Eingla Rødd u ſnialler / Koped noog allder rei laata i tie / Vñ Kauſnara vorn med Spialle.

Dagur ſo langur allderei er / Ad ei med Kvølde lende / Waudeñ Lyped dregur med ſier / Dapur i buet vr Hende / Vier ſkulum vt / Eñ Grøþeñ er gløt / Þar gieþſt ei añar Ende.

Gud giepe þad / So Þioonum vier / I þeſſare Verøllo liñe / Ad Guds Son med Truñe take hyór / So trauſtlega Myſkun þiñe. Þa Heimurinn þra oſſ hallar ſier / Hiælp vor alldreie liñe.

Nat

Nær þærum vier í vort Fødurland / Ga we Færenu skulum venda / Giep eg myna Sæla Gude í Hend/ J Glede Himnarykes senda/Gud Fader/Guds Son/ Gud Heilagur Andi /Giepe oss goodan Lyfs Enda / Amen.

IX.

Ton. / JEsu Christe þig kalla eg a.

Bessada Preðing blessud sie/ Blessande Hage myna / Lykt og Vænd sem mier lierst í tie/ Lidsemd og Myskun þyna/ Lyfs mitt og Sæl um lidna Nætt/ leyst hepur eg þra Vanda/ og illum Anda/ So í Dag hep eg Megn og Mætt/ J mynu Kalle ad standa.

O Hiartans Fader eg bid þig/ Nærgiep þu mig eige/ Aftastu nu ad ollu mig / a tilkomanda Deige/ Halltu so fast í Hønd med mier/ ad hende mig Slysen eingen / Nie Gläpa geinge/ helldur hvad sem eg þorma ver/ Farsælest vel í leinge.

Eg bebel myna aumu Sund/ í Vesælan Lyfkama/ Og Þurrpanda Lyf í þyna Hønd / hefian Dag og hvørn Tyma/ Hegdan / Vit / Styn og Hiartad kalle/ Huxun/ Skilning og Sinne/ sem Mæl og Minne/ Ord og Giørder / og Afþorm allt/ Jalæse eg Tilsioon þine.

Blessa þu Jin/og Vtgang min/ Og allt hvad eg skal vinna/ Vidmoot og Hegdun sierhvørt Sin/ Sess og Gang Foota minna/ Jdiu/ Villa/ Rad/ Asetning/ Allt hvad eg er og orka/ til Vits og Verka / J Vtvør geim myn allt um Eyng/ og giør þa Trwna sterka.

Hvad þier til Dyrdar eirn Gud er / Og til Velferdar minar/ Framkvæm þad allt í Nafninu

Mig

miér/ ak Vægd Myskunar þinar/ Eá eg í Dag þyn Bodord bryt / Breyskleika mínum vægdu/ Og Hegning hægdu/ Hialp og Vard þínr Fader þlyt/ Forþienta Reide lægdu.

Enginn er Gud annar en þu / Og enginn Hialpare Manna/ Því bid eg þig í Naudsyn nu/ Vard þyna lat mig kanna/ Geim myn þra allre Glæpa Slood/ Giev mier þitt Ord eg lære/ og Avøxt þarf. Fyrer JEsu blessada Blood / Banþeyr mig Fader kiære/ Amen.

X.

Ton / Oss ma Auma kalla.

HEldur og hæleit Vera / Hellögum Drottne sie/ Sem oss vann Endurnæra / Med allskins Rooseme / Veitande Værd og Nader / veriande Myrkra Her/ ad oss so giørla gæder / Grandi lauser vekum vier / Gud nidi oss geymer vel/ Gud blessar Israel/ Guds Børn Gude eg þel.

Hvør kann ad Hugsa og Reikna/ Hvad margt eitt Andartak/ Kiosur Drotten oss iknar/ Og latur sofa med mak/ Klur so Ó a medan/ Øllum sem treysta a hann/ Þar til hann hialpar hiedan/ I Himneskann Dyrdar Rann / Gud minn oss geyme vel / Gud blessar Israel / Guds Børn Gude eg þel.

Ei kann eg vt ad skyra / alla þa stooru Vard/ sem Guds myna Giæskann hyra/ Grunnlaus hefur mier tiærd / Eg gledst í Gude mínum / Þeim gooda Lyfsins Brunn / Sæl nigin med Sætleik þynum/ Syngc med Harta og Munn/ Gud minn oss geyme vel / Gud blessar Israel / Guds Børn Gude eg þel.

I JEsu Edla Nafne / Eg byrla mer þessa Dag/ Bleſſe hann øll myn Øyne/ Andar og Lyfs sins Hag/ Fra øllum illum Kindum/ Afstod hans hlyfe good / Forde vid falle og Syndum/ Forlykte mig hans Blood / Gud DRotten geyme oss vel / Gud bleſſe Jſrael / Guds Børn Gude eg þel.

Himen/ Landur og Geymar/ Heitt sem eirnen Kalle / Og allt hvad þar ine spretmar / Hønd DRottens geyme þad allt/ Kinkum hans Edla Christne/ Nedre og Lægre Men / Verndest vid Voda z Freistne/ Velsigne oss Eining Prenn/ Gud DRotten geyme oss vel / Gud bleſſe Jſrael / Guds Børn Gude eg þel.

Lotning og eilyfs Nerd / Nerstum Fødur sie/ Samt hans Synenum kiærd/ Sem er vor Frelsare / Hier med Helligum Anda: Hialpe til Prefing skiær / J Føguude Lyfsins lenda/ Kloose Deige hroosum vær / Gud DRotten geyme oss vel / Gud bleſſe Jſrael/ Guds Børn Gude eg þel.

XI.

Tón/ Endurlausnaren vor JEsu Christ.

Gvde sie Lof þyrer Klooset glad / Kiden med Vord er þesse Noott / Eg vil uppryfa/ Og min Gud pryfa/ Kyrie eleison.

Hvørs verk ad eru Himen og Jørd/ hier med er Kloos og Dimans gjørd / moot morgum Voda / Mønnum til gooda / Kyrie eleis.

O min Hellage Herra Gud/ Hiartans Dag/ Stiarna Sæl og Glød/ Vpp upp myn Saala/

Vm

vm hana ad tala / Kyrie eleis.

Ec marga Lopgiord seige eg hier / Sem þu gaest Andvarkaed mier / vm Æfe ingila / Og alla Blessan þyna / Kyrie eleis.

Eg bid þig nu audmiuklega / Iklæd mig Christnum her / Skrvda / Send Sigur Hreiste / Sigraren beste / Kyrie eleis.

Mynum Miogiærdum Gud min gleym / Gud nitt lat mig ei Deya i þeim / myn Verk ad stunda / Veit mier ann Synda / Kyrie eleis.

Forsorga þu mig Fader saell / Fyrst eg er þin dyr / keyptur Præll / Saal z Lyf sedier / Samvitsku una gledier / Kyrie eleison.

Lat mig so sem þu vera vilt / verde Mandar / Helt uppfyllt / A mier og mynum / Med Krapt þynum / Kyrie eleison.

Gief mier ad skynia endast a / Æfe / Dagar og Lysins Stria / Min Iesu goode / Mier øllum raade / Kyrie eleison.

Eg þel mig og øll Guds Børn / I Iesu Nafnar / Skiol og Vørn / I Himnarike / Han oss taka / Kyrie eleison.

Gude Fedur og Synir sie / Samt Helgum Anda verkande / Heidur og Æra / Hvyld eyrer vara / Kyrie eleison.

XII.

Ton / Himna Roos / Eeld og Kloos.

Dagur er / Durka bar / Drotten Gud min / Nootr er liden / Loe sie Gude / Kloos skin / Gledur en / marga Men / Myrkra Floetten / Lyf og Saal / Luka Mael / Lofe Drotten.

Fyrer þin Son / Sakir Pon / Sie þier hadst

Lof /

Lof/ Alg þu sparder/ Meinum varder/ Min Gud/ Mier gapst frid/ Lyfn og Lid / Leid so Noottenn/ Lyf og Sal/ Lyfa Mal/ Lope DRottenn.

Alg hefur leidt/ Meinum eydt/ Myskunesn hyn/ Hvørta Stundu / A Heimsins Grundu / hier til/ Afvend þier/ Ei þra mier/ Mer apiegg Þroottenn / Lyf og Sal / Lyfa Mal / Lope DRottenn.

Eg bid þig/ Aðast mig/ Enn i Deg nu/ Fyrer þann sæta/ Sælar mæta / Son þinn / Veit mier Rad/ Vernd og Rad/ Vegd og Lid/ sinn / Lyf og Sal/ Lyfa Mal / Lope DRottenn.

Helgann Dug / Hreinann Hug / Hia mier upp Eneik/ þier ad hlyda / Lyfa lyda / Kann Dags/ Og þungann med/ Polugt Gied/ Þreya Hlyrenn/ Goodann Dag/ Gladann Hag/ Giepe oss DRottenn.

Hvad eg hier/ Forma per/ Farsælest vel/ Vt gang/ Framgang/ Jngang blessa a minn / Og i Nad/ Allt mitt Rad/ Aðast hvørt Sinn/ Goodann Dag/ Gladann Hag / Giepe oss DRottenn.

Eg þel þier/ Allt hvadmier/ adur gapstu/ Sie þinn Dugur/ mier Mattugur/ minn Gud / Verte sær/ Best sem mær/ Breyskleika minn/ Goodann Dag/ Gladann Hag/ Giepe oss DRottenn

Lyf og Aund/ Epnenn vønd/ Eg nu þier þel/ Allu Illu/ Voda og Villu/ Ver mig. Soome og Dyrd / Sie þier skurd / Gyþelit Gud minn/ Lyf og Sal/ Lyfa Mal/ Lope DRottenn.

Loffaungur Ambrosii og Augustini.

Fyrste

Fyrste Koor.

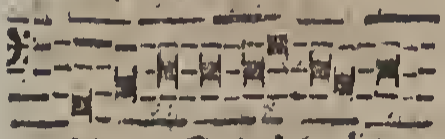

Herra Gud þig heiðrum vér.

Þig Faðer Eilyfe.

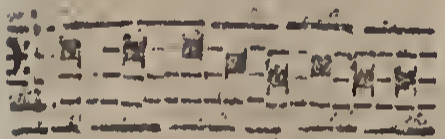

Alder Englar og himna Her.

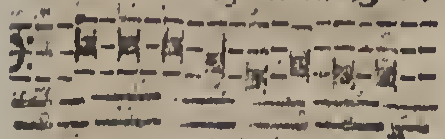

Þig Cherubim z Seraphim.

Heilagur er vor Gud.

Annar Koor.

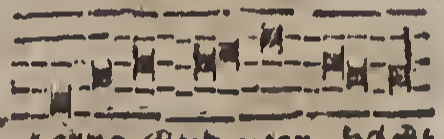

Herra Gud vier þøckum þier.

Vegsamar allr Jardryke.

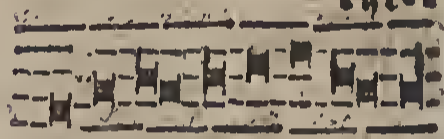

Og hrad til Heiduro þienar þier.

Lofa jafnlega med Røddu sinni.

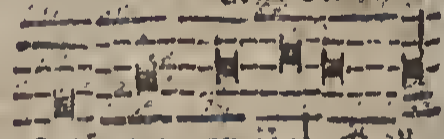

Heilagur er vor Gud.

Baðer Koorar til samans.

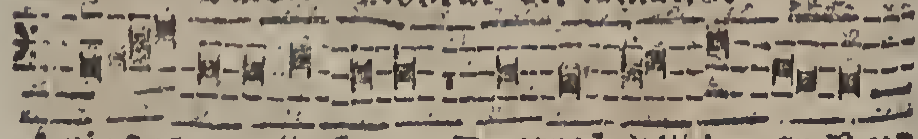

Heilagur er vor Gud/ Drottenn Alldhertar Rad.

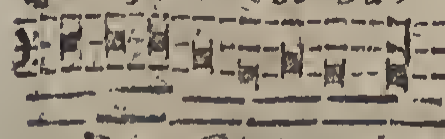

Þyn Gudoomlega Magt og Dyrd.

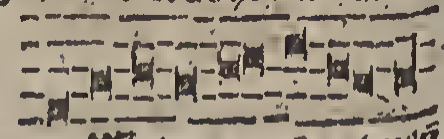

Meire er en himen og Jard.

Dyr

Fyrste Kor.

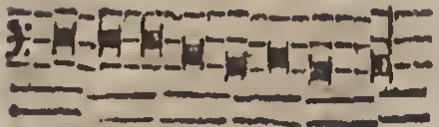

Dyr Sæbnudur tolfs
postula.

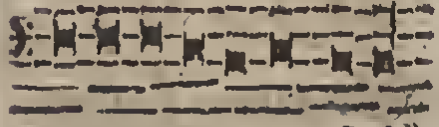

Og pyssta vorra Fylk-
ing proom.

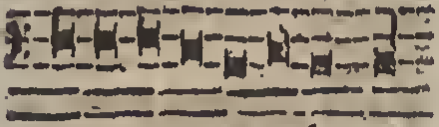

Pyn Heilog Christne
øll a Jørd.

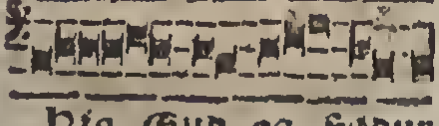

Pig Gud og Fødur
Almættugan.

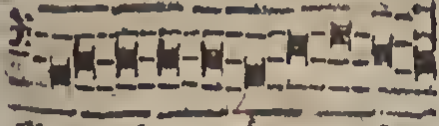

Og Helgan Anda sem
huggar best.

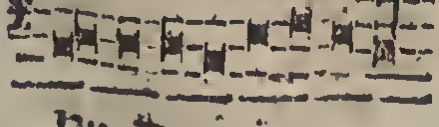

Ku Dyrdar Kongur
JEsu Christ.

Aftar Kor.

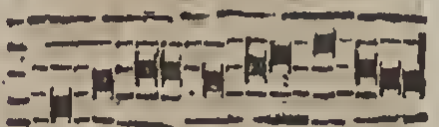

Og Lopleg Tala
Spæmakana.

Syngur pier Lop med
sæta Room.

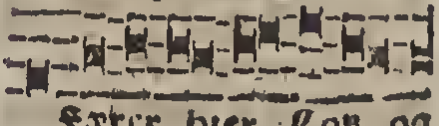

Færet pier Lop og
Dyrd.

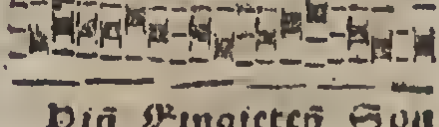

Pin Eingiettn Son
pier Hæra.

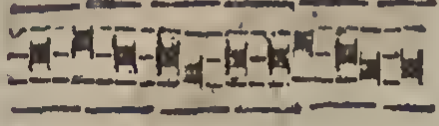

Einn Gud og Preina
medHæst.

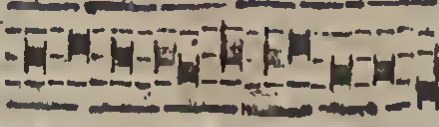

Eilyfur Guds Sonur
ertu vyst.

Fyrſte Kor.

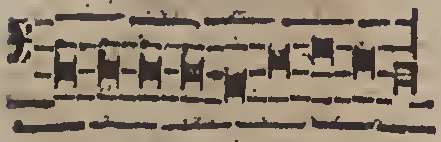

Jomþrwr Lyſt hefur
þu ei forſmaad.

Þu hefur Daudans
Aþle eydt.

Þu ſitur á Guds hæg-
ra Veg.

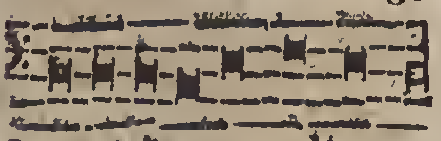

Þadan kiemur/ Þad er
vor Triv.

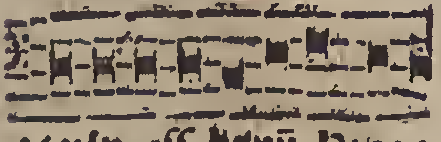

Hialp oſs þínū Þiónū
um Herra Chriſt.

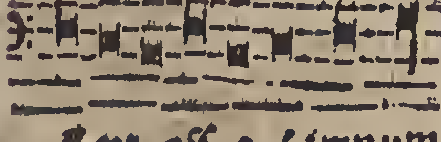

Kat oſs á Himnum
ódlaſt Dyrd.

Annar Kor.

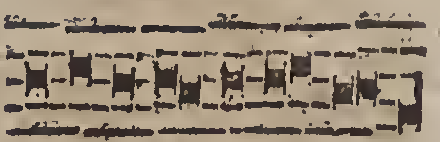

So Manſkyn leyſter
med þínū Blód.

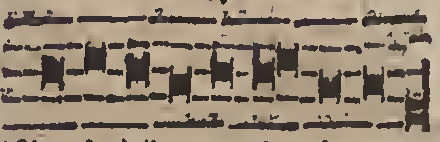

Og í Himna Heild wt-
valda lifvt.

Þyns Fódurs Dyrd er
þier Samlegaſtleg.

Lyfia og Dauda ad
öxlum þu.

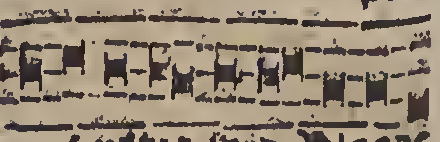

Hvítta med Blóde
hefur þu leyſt.

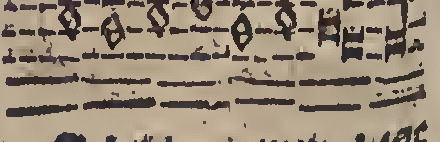

Tilbiegia med þínū
Dyrd.

Fyrste Kor.

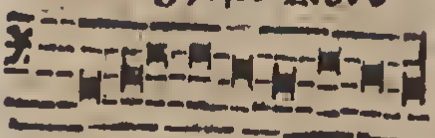

Pín Sønnud Herra
Goolpeñ giør.

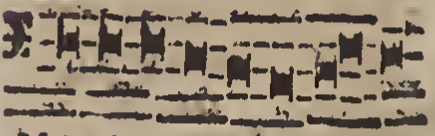

Hialp þeim/ sioorna og
á fiern hiar.

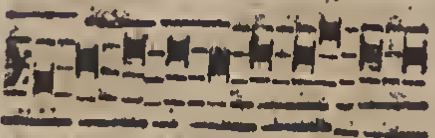

Drottenn í þig lofum
vier Daglega.

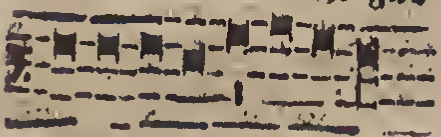

Hialp og geim oss á
hyørre Stund.

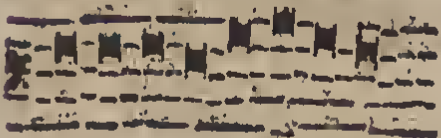

Myskunna oss O milde
Gud.

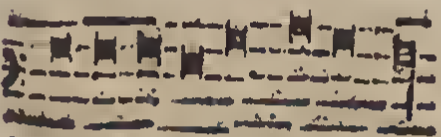

Þyn Verud yfer oss á
tyd sie.

Annar Kor.

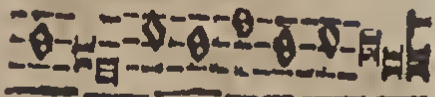

Og biessa þa sem þinn
Arfur er.

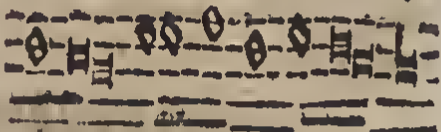

Og Æfenlega upphefs
ier þa.

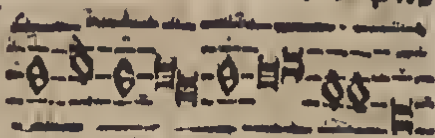

Og dyrkum hier Nafn
Æfenlega.

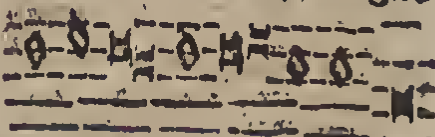

Vid Iugtferdum ¢ allre Syns.

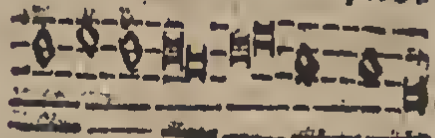

Og hauda oss í allre
Naud.

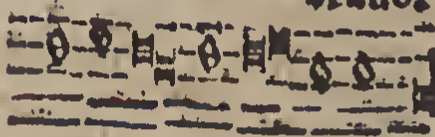

Þu ert vor Heill og
Hialprade.

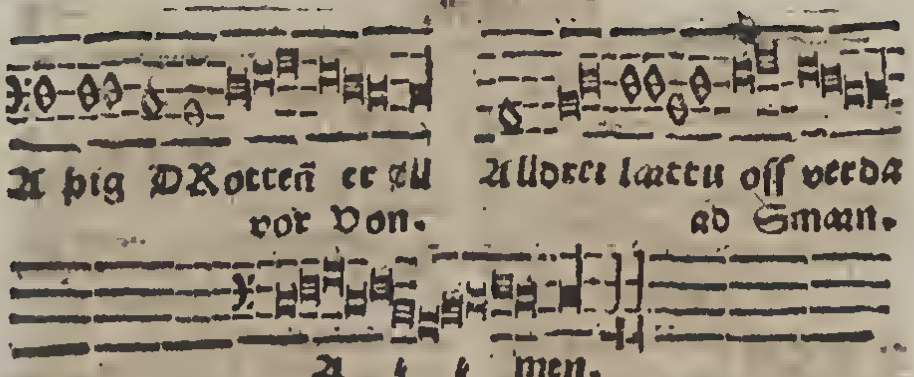

Kvølld Psalmar.

I.

DAgur og Ljoos þu DRötten ert / dimt og huled allt er þier bert / þu Guds Fødurs ljoomande Ljoos / Ljooſañ Sañleika kleñer oss.

Þig bidium Herra Heilage / hlyd oss á Nottu þessare / Lætta oss þäßa hvylde þier / Haga Noott eirneñ þiggium vier.

Svefn Gorar þollt oss ei á / Andskotans Vielum leys oss frá / að Svik hañs ei sampykke Hold / So ad þier kome ei á oss Gigiallo.

Þo Auguñ take Svefn til sin / Samt lät vör Hiörtu vaka til þyn / Almættug Hend þyn þyrme nu / Þioonum / sem Elska þig med Trw.

Stæ oss JEsu vör Heill og hlyd / Hepr Þeim sem soyktu Aund og Lyd / Kom nu til Hialpar Christneñe Þioo / sem kvittade þitt Blessad Blood.

Milldaste JEsu minñstu vör / Mikg er Heyd Holdsins þwng og stoor / Þu ert Alleina vor Andar Vörn / Eckis vardveit þu oss þin Børn.

Gude Fødur sie sungen Dygd / Syne hañs JEsu Packargiørd / Og helgum Anda sem hugg-

ar

ar eirn/ A Heidre þeim sie ei Ender neirn/ Amẽ.

II.

CHriste þu Klare Dagur ert/ Kall þyrer þier hyliast ekert / Af Fødur komstu lifanda Ljoos/ og Ljeossens Kieñing þærder oss.

O Gud vor Fader geym oss þratt / Vid grimmum Ovin umm þessa Nætt/ Oss lærttu Hylldar t þier þar/ Andskotans Viclum leys oss þra.

Eñ þo sofe vor Auguñ hier / mvallt vort Hiarta vake t þier. Hallt yfer oss þiñe hægre Hønd/ so hrapum vier ei t. Sꝺm og Synd.

JEsu þig bidium aller vier / ad. Djofbuls Svik ei grande oss hier / sem situr umm vorre Sælu ad nꝛa / sofpt oss hafa illu Valldz þra.

Vier erum Christe þyn Erfdeñ good / wr vegader þyrer þitt bleſſad Blood. Eilyfr Gudz Rad þvi oss þig gaf/ Ad skylldum vier Synd/ um leyfast af.

Einglum hellogum umbiod þad./ Eigu þiñe Gud þeir giæte ad / vake yfer oss verndeñ sw / verda mun oss þa Hyldeñ Trw.

I Nafne JEsu nu sofnum vier/ Nærre sie oss þiñ Eingell hier. Hellagre Preñing sem hlyfd oss gaf/ Gofr Madur lafnañ fynge Lof.

III.

CJrn Gud Skapare allra sa / Alls Himens Rad og Jardar a/ Wageñ skrydande med dyr sta Ljoos / Diñ Moder ad skyldz sofa oss.

Anlyfast mærte Lyfed breytt/ Leingur ei sier til Diñu neitt / Hugraun liñe og gledie Gied / Graetur og Harmur hverfe med.

Vmlidnum Deige aller vier; Af Hiarta syng

ande þęckum þier / byrlande Noort þig bid um nu / Biarga oss sem þier hiętum Trw.

Þig heyrer Hiartans Peled allt / Þig lofe Rødd og Maled snialle. Þig Ast vor Jafnann elske eirn / Þig akalle vor Anden hreirn.

Diupt þo nidre hin døckva Nætr / Daga Kloosed þrer oss byrge brætt / sorene alldrei hin sæla Trw / satt Lioos Lęd Christnū lioome nu.

Sal verde ei af Svefne mood / sofe þrą Løstum Christen Blood / ad Trwad hreinlyndi halde Sid / Hoopsemdar a mun þurva vid.

Sofendra Brioofte bygg þu i / ad Blecking Hollds ei grande þvi / Alle Ovinarens illa Vilde / Adsoekn þrattkame / og hindre Hvęld.

Christ og Fadur vier fęllum a / Christe og Fadurs þar Andan hia / Kining þrilęg og Þrenning þu / þęnum Lęd Christnum lyfna nu.

IV.

Med sama Lag.

NV hefst Noorten og byrlur Dag / hvęr Madr skilst vid sitt Ylfulag / Gud laate oss vel gaunga þad / Og giæte vor med sinne Nad.

Af Noote og Myrkre Ogn og Fær / Almęnelega Jafnann stær / Son Guds vak þu og fæ vorn Hag / sw Detnd nager oss Nott a Dag.

Kryo oss alla af Løst og Synd / Til Leidi þiettingar verit oss Stund / Gięp oss Diesku ad gaungum vier / Grandvarlega / so lyke þier.

Farda þu Hvęlu Fleckun vid / Fylgia laat þu oss hreinum Sid / Bana ad spille vorre Dęrd / Vonder Draumar og Dioppuls Flærd.

Hvęrs sem nu þramar bidia ber / Brædrum Christnum.

Christnum og sialpum mier/ Lyknsame Gud þu lyr þar vt/ og lat oss hyna Myskun þar.

Fødur/ Syne og Anda sie/ Ædst Lop/ Dyrd/ Heidur eilyfe/ Sem i Upphafs er og nu/ Æpeñ lega sie Yrding sw / Amen.

V.

Med synum Ton.

Epter Guds Vilia gengur hed / sw goda Noott oss lydur ad/ Þvi Dagur þesse brott eñ er/ þad Myrkur og Svefn nu epter ber.

Vndansdrattt allan ad skal sta/ ad hacka þeñ añ Dag sem mar/ Gud hepur vor gætt med Gia snu Mætt/ Goodlega/ og er þvi Hiartad kætt.

Þar liggur oss mest Magten vt/ milldan Gud bidia hiar oss sta/ ad Andskotans Ogner gngi var skiott / yper oss komi þessa Noott.

Þig biodum vier med peirre Trw/ þviad Fad er vor sakur ert þu. Gigt epter þiñe goodre Lund/ Geym oss uñ þessa Nattar Stund.

Lof/ Æra sie Fødurnum lægd og tied / lyka hans Syne JEsu med/ þeim helga Anda Heidur sar / Ad hyrge þiñest Endir a.

VI.

JEsu Frelsare Foolks a Jørd / Fødurins Þradsta eilyfe Ord/ Kipos þess Kioolsens semeingen sier/ Svefnlaus Hyrder þñ treyste þier.

Þu sem Skapare allra ert/ Adgreining Tyma hepur gigt: Mans Holldd Dagleg Madalyr/ Med Natur Hvyld þvi Maring byr.

Hollð vort lydur nu Hrygd og Kvøl / Hiert elsk Manleg er lytel Dvøl / Sopne Lykameñ

sætt m[e]ð Frid / Sæleſt i Chriſto vakne vid.

Med Audmyket bidium aller nu / ad eſſ þrá Ovin þrelser þu / ſo komeſt ei ad Chriſtenne Plood / ſem kvittade þitt bleſſad Blood.

Herra JEſum vier heidrum einn / Hialpare vor er ei añar neinn / Hañ gaf oſſ Lyf og leyſte Aund / Lof ſie hönnū a hæſtre Stund / Amm.

VII.

Ton / Dagur og Ljoos þu Drotteñ ert.

Glar Ljoos nu þer burtu brætt / Byrlar þvi aptur vidda Nætt. Elſkande Gud vort Andar Ljoos / Æpeñlega þu ſiert hia oſſ.

Þu ert vor Hell og Voneñ ſterk / Verndar og bleſſar öll hýn Verk. Ef þu veitter oſſ ecke Hlyf / Ellegeñ kañ ſtoda Sal nie Lyf.

Ovine höfum marga miög / Meintaka oſſ a allañ Veg. Fiert þu oſſ ei i Svefne hia / Svik og Heypt þeirra reynum þar.

Oſſ og allt vort þier oſſtrum vær / Ad þier tak oſſ nu Fader kiær / ſo Ovin gióre oſſ eige Tioon / añara höfum ei Hialpar Von.

Bleſſa oſſ þyrer JEſum Chriſt / Añars dugi er vor Vida ſyſt. Hia þier þæe oſſ ſynum Sætt / So ad Morgne þig heidrum hætt.

Þeſſa Kvølld Foorn þier þærum nu / Fader vor Herra þigger þu / Fyrer Chriſtum þinn kiæra Son / Kvittande oſſ med ſiñe Boon.

VIII.

Med ſáma Lag.

Gud miñ Fader eg backa þier / Þiñ Son JEſum ad gafſtu mier / Ömlideñ Dag mig leyſte

af

er vel / Fra Lyss og Andar Eymd og Avøl.

Eg bid þig ad forlæter mier / Allar Synder og Misgiørder / sem moote þier a allan Veg / I Dag Rænglega giørta eg.

Þyna Myskun eg þer med bid / þessa Noote veite mier Verad og Lid / I Sverne og Vøku veit mier Frid / Voda og Vgn mig skuller vid.

Eg sel i þyna Helgu Hønd / Hollð mitt / Sæmd / Vinc / Eign og Aund / Engell þinn sie mier æzta hia / Andskotan lage ei til mijn nan.

IX.

Ton / Ap Diupre Hrygd ætalla ad þig.

I Sverne og Vøku / sañlega vier / Skalpum Bude tilheyrum / Hvørt oss Dauda eda Lyss þu lier / leitum ei Hialpar ap þeirrum / Vier Þøckum þier fyrer JEsum Christ / Þu hefur oss geymt i Dag eñ vyst / ap Millde og Myskunn þine.

Fra Skøm / Hneysu og Hreckia Nægd / og hvad Onlu kañ tyna / Fra Satans Vondsku og Svika Slægd / Saude geymdu vel þyna / sem Grimast Leon leitar hañ / ad Lombum þeim er fvelgia kañ / og Sialar Tloon ad syna.

Med Galeyse þremdum giørvallt had / sem giarnast skylldum ydia / Ad sæma þitt Nafn / i sier hvørn Stad / fyst vilidum Naungañ stidia. Vor Veikleike þvi velldur mest / vier hefum a øllu goodu Brest / Nema þyn Nad oss leide.

Med þvisu Harta Fader ap þier / Fyrergiefningar bidium / Blæpa betrra er giørdum vier / So greidt i Dauda midium / Nu er oss vondskañ næsta leid / Nad syn oss fyrer JEsu Deyd / Vor

meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oss allre Giæfrun þra/ Vnder Giæfku þinar Skugga / Og Gvma lyta Obsoðn þa/ J allre Freistne oss hugga. Andskotenn þer med Axardar Tael/han þrekt vill bæde Lyf og Sael/ Giarnan Giæfrun brugga.

Þyn mykla gaf þvi Milldenn han/ Oss myrkva Nooit til Hande / Ad hepdum vier Roo og Hvylder þa/ So hreffare mattum uppstanda/ Af Vdie/ Sorgum/ Vesøllð og Þra/ Sem vora Lyf fame þapnan þian/ Af og Syd i Ymsum Vanda.

Þyde Fader Þig bidium vier / þu giefr oss Rosemd hyra / J allra Sifie og Hiærtu hier/ Fyrer Hialparan vorn hin dyra. Samveitskunn af særleg Œyrd/ Fyrer sann Trw sie wrdbyrgd/ Og Anda þin en skyra.

Gief vorum synduga Molldar Serk/ ad sofna i Fride bidium/ So meige sw Kresfing ad Morgne sterk / mæta þess Dags Astrydu. Vppi lyse vor Hiærtu og Saler so/ ad sicu þaug vakn audr lyta þo/ og til þyn treyste sydan.

So ad af herlags Anda Mad / Af kynum i Vdru og Svepne/ J þynum Ord/ Vtvegu og Rad/ Med Aund og Lykama stiepna. So ad Lykrum hier lendum hian/ Og Liossens Børn verdum himnum a / Fyrer Adstod JEsu upphapner.

J pullu Trauste þetum nu vier / oss Fader hier til Hande/ med Sal og Lyfe/ sann Gud hier/ skipt af oss Hanska og Vanda/ Hiyp þu og vernda Hwo og Men / Af Hiarta þess bidium eller sen / So meige oss Mein ei granda.

Hier

Þier liwþum Fødur sie Lof og Dyrd / Fyrer Lyfn og Velgiørd þyna/ Og þynum Syne ad søfu skyrd/ Er ßg liet þyrer oss þyna / Heilløgum Anda og Heidur sie / sem Huggun vid oss letur i tie. Lærum hañ Lof ei dvyna/ Amen.

X.

Sa liooss Dagur lidenn er / Lyður ad Nætur Stund/ O HErra JEsu hia oss ver/ hyggenn gien þu oss Blunda / Gliepis oss Gud i Himnariike.

Giæskan þyn allvel geymde oss / Og good verndade i Dag / Myrkte i Nød Mood!xte og Kross/ Myskun þyn sie vorn Hag/ g. o. G. i. h.

Þar þyrer vier nu Þackargiørd/ þier þærum Drottenn stoor / Heidre þig Menn / Himenn og Jørd/ og h. Engla Kor/ g. o. G. i. h.

Sa margt brutum vier moote þier/ megnum ei telia þad/ Ord/ Hugrenningar/ Athøfner/ allt var sæmiþordlerþad / g. o. G. i. h.

Fyrergiep oss nu Fader Kiær / þad þrømpum hier a moot/ med Anda þynum oss Endurnær/ so Yoran giørum og Boot/ g. o. G. i. h.

Adgiat þu oss nu enn i Nootr/ med Engla Skilde þyn / ad sopna eyrum sætt og roott / skipter þra allre þyn/ g. o. G. i. h.

Þa Lyrkemenn sepur / lætter þo / Kipa vorn Anda i þier/ Ætlid veit þu oss Andlega Roo/ fram Jllu vel geymer / g. o. G. i. h.

Myrkrana øllum Meinum þra/ Myskum þyn oss hlyde/ Volduge JEsu vertu oss hia / vels Nød Sal og Lyde / g. o. G. i h.

Ad Morgne aptur uppvek þu / oss a hag.

Evam i

kvæmre Tyd/ so ad oss þa i sañre Trew/ syngest þier Lofgiørd blyd/ g. o. G. i. h.

Eñ þegar endast Æferyd / og kiemur vor Dauda Stund / Veit oss JEsu / hun verde ei strydd/ vøran gleþ sydasta Blund/ g. o. G. i. h.

A Enda Heimsins oss sierr hlæ / Jñleid i Dyrd med þier / Lat oss himneskañ Fognud þa/ og Feld uñ allar Alder/ g. o. G. i. h.

Lofgiørd Fodur og Syne sat/ Sydelit ver/ de prameñ / Hellagur Ande vor huggun mæt / Hlioote Pryds Æ Amen / Gledie oss Gud i himnarykie/ Amen.

XI.

Ton / JEsu Christe þig kalla eg æ.

LOn sie þier Gud fyrer liden Dag/ og Lucku sæla Stioorn alla / Þu hefur leidt min Lyds sins hag/ og lated mier allt vel falla / Þo hef eg blessud Bodord þyn / broted i margañ Mata/ hvad eg nu iæra / minstu alldrei a Jllverkmyn/ uñ mier ad Syndum læra.

Nu er ad komed Nattar Þel / Nu vil eg hvylder taka / O Gud sem geymer Jsrael/ yfer mier virdstu vaka/ lat þu nu Verndar Vængen þin/ Vandlega ad mier glæra / med Svefns Roo sæta/ Veittu mier heilla hyrder min/ hiwkrunar Nattvæmd mæta.

Vertu nu mine hvylu hiæ / Med hellogum Engla Skara / Qvine draug þu alla bra / Eñ mig heilan bevara / Lykameñ lattu sofa sætt/ Eñ Sælena i þier vaka / Og Tilsoon taka/ Draum/ Ora / Ogn og illa Vætt / Alldrei latteu mig saka.

Eg

Eg bepala þier DRottenn hyr/Dag og Natt Sælu mynn / breid þu yper mig HErra hyr / heilaga Blessan þyna. Lyd og Astvine/ Eign og Bæ/uran og innan Gatta/og þa hier hætta/ Gud minn eg þier i Geymslu þr / Gior þu hia oss ad Natta.

Eg legg nu saman augu mynn / J Guds Nafne og Trausste / Signe mig heilla Hønden þyn/Hyrder minn goode z hrausste/Signdu Fooled og Signdu Hus/ Signing þesse oss hlyde/ og Jllt vordyde/ Signingenn þyn sæte JEsus/ Signud yper oss blyde/Amen.

XII

Ton/Halle oss Gud vid þitt hreina Ord.

OGud sem geymer Israel / vg øllum Hiurum. Stioornar vel/ ap Hiartans Rood eg þacka þier / Þad i Dag hefur giætt ad mier.

Almætteg Hønd og Asiu þyn / Eg hefur nad og sied til mynn. Lof sie þier Gud fyrer Lan og Hag/ Lyfed/Heilsu og Vernd i Dag.

Eg hvad eg hefe aum Manfynd / æreitad þig med margre Synd / Gut minn blessadur giefe þad Fvitt/Fyrer Giæsku þyna og Nafned þitt.

Nada Blood JEsu/ Svide og Sar/Sala ar Anaist/ Kvøl/ Hrygd og Tær/ Breidest wr yper Broteñ mynn / Og byrge þau øll fyrer Augum þyn.

Þesse Dague nu ute er/ Eg Nattar Tid ad Hønd um þer/ Gud minn goodur eg giep mig þier/ Gixtu nu eg i Noott ad mier.

Eg vil ganga til Nada nu/Nu bid eg Gud mig geymer þu / Vertu þier minne Hoglu hiar /

Nian

Giæt mier væk þu og að mier gæt.

Vijfreyngie mig a alla Giid / Asiæ þyn og þitt Eingla Lid/ sem þorde Adsoakn Andskot ans/ Kræsum/ Flord og Svikum hañs.

Veittu mier DRotten Vard og Roo/ Vek mig i riettan Tijma þo/ Lykameñ sope sært sem ber / Sæleñ og Anden vake i þier.

Skyl þu mier þijne Skiepnu Rynd/ skapad re epter sialvs þyns Mynd / Gønden þyn nær kvæm hiwker mier/ og hlyfe vid þvi sem Skad legt er.

Svæfellen mijn og Sængen mijn/ sie giæt mier ka Gønden þyn/ Eñ adra breid þu opañ a mig/ Er mier þa værden Rogsamlig.

Blessa þu DRotten Bæ og Lyd / Blessa oss nu og alla Tyd / Blessun þyna oss breid þu a/ Blessud verdur oss Gyldeñ þar/ Amen.

XIII.

Ton/ Vare nu Gud oss ecke þra.

HEr eg mig nu i Gøylu mijn / Gimna Fader ad vanda / yfer mier lysse Asiæ þyn / Ei læt mier Satan Granda/ Þo Augun lyfest apt ur þier / Andañ læt vaka samt i þier / Ogn rek burt allra handa.

Eins sem Daudur a allañ hátt/ Eg ligg i Gøylu mine / hefur nu ecke Gønden Mætt / nie Guourem vefyr Sisse / Eg veit ei hvørt mier auðnast að / Aptur ad Morgne Lioosid siæ/ Treiste eg þo Tilsioon þijne.

Giarf ad bid eg ad hræfer þu/ sem hellsgum fegrer Anda / Draum, Orum burtu Dæprum nu/ og Draugum allra Ganda / Eingli þin

Vrijfe

dryppe á mier þra/ Andskotañ/sem þar stunder á/ Grædugur þínum ad granda.

Blotande þramar Blessan þyn / Blydr Fader med Tarum/ Sömulcidis þu sian til myn / Vid Satans þorda Arum/ hier ligg eg eins og lærenn Mañ / Lyfts Biærg þngva sier veita Kall/ Kladenn med Synda Sarum.

Vmhyggiu/ Sorg og Angrid med/ allt nu i burtu þtoote / Kalla eg mier so þægt a Bed/ Kyldar i Nadum nioote / Þo sygge þægur Svefn mig á / Samt vake Augunn Drottne hia/ Kaño alldrei Heidurenn þtoote/ Amen.

XIV.

Ton/ Christur reis upp þra Daudum.

Dags dyrd er enn nu Ende/ Er Nætur Svefn þyrer Hendr / Allr Stundlegt hefur so Vm breyting / Er eilifr Kyrd Sradfesting / Kyrie eleison.

Eilifr Einvalldr Herra/ Eg vil þier Packer giora/ Fyrer Jesum sæta Sonenn þin/ Sialu hialpara og Fyrded mitt / Kyrie eleison.

Þu hefur á þessum Deige/ Þyrmt mier/ Er glatad eige/ Aftr so sem þitt elska Barn / O Gud hvad þu ert Nadargiarn/ Kyrie eleison.

Jeg vil þo Aumur fara / Jeg mun ei Barn þitt heita/ Hafe þyrer þrek i Hiartanu/ Hef eg þratt syndgast Fader mitt / Kyrie eleison.

Þu gafst mier Blessan þyna / Þa Nad hef eg Syndum launad/ I Dag sem oll myn Æfe Kvolld/ Æ mina Þusund Þunda Skuld/ Kyr.

Fader O Fader Naida / Fader Sanleiks og Dyda / Fyrergiep oll myn Afbrot leid / Fyrer

Arnan

Arnan JEſu / Lamm og Herra / Kyrie eleiſa.

Añara eg ei ma ſoſa/ Eilegar Mandit hara/ Gvöd vill vanda ſier Hard og Frid/ vera Oſamt ur þo vid Gud/ Kyrie eleiſon.

Gleym þu þvi Glæpum minum / Gud miñ/ en Sadne þiniu / Dep þu um mig / ſo vil eg trauſt/ Del ſopa og Gvölaſt Gaſkalauſt/ Kyrie.

Sael/ Æru/ Mod og Lyped / og allt þad þu hefur niter gieved/ gieb eg i þina Gudſu Vørn/ Gud miñ vardveit þu øll þin Børn/ Kyrie.

Eg bel i Omiſioon þiniu/ alla Sam Christna mina / Heilage/ Heilage/ Heilage/ Himens og Jardar Skiodnare/ Kyrie eleiſon.

Meinum og Myrkra Velde / myklu Sathans Opbelde / Og øllu Illu oſſ þrelſa þrø / Fridar Engill þitt ſie oſſ hiia / Kyrie eleiſon.

O JEſu allrar Milde/ Oſkar myn Sael og vilde/ Himneſka Roo og Gvölder þar/ Heilagra þina Lande nar/ Kyrie eleiſon.

Gud gieve oſſ goodar Vætur / Gud hiælpe oſſ vel a Færur/ I Nafne Fodurs og Sonar/ og Anda Guddooms Sætignar/ Kyrie eleiſon.

XV.

SAVDE JEſu Christe vor Frelſare / þu ſem

alla Tima Reide yfervanſt/ ſo ad Adam i þier

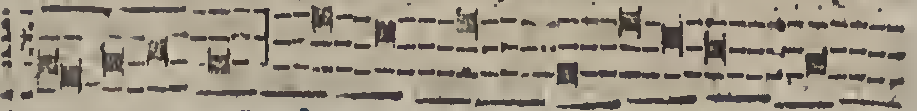

Nadena þañ. Þu ert vort Lyf z færa Trauſt/

bæde

bæde i Mootgange ɔ i Lyst/ a þig vier treystū

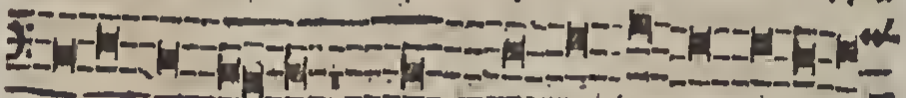

O JEsu Christe/ Vier køllum til þyn i vorre

Naudsyn/ sem erum þallner i ellsþañ Deyd/ med

Eyu allra vorra Moodur/ Vier køllum til þyn

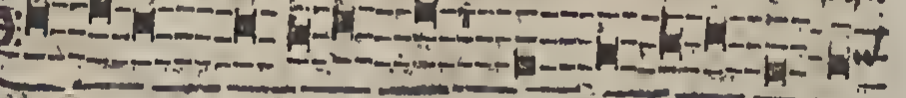

aþ þessum graetlega Dal/ vier sytum ɔ graetum

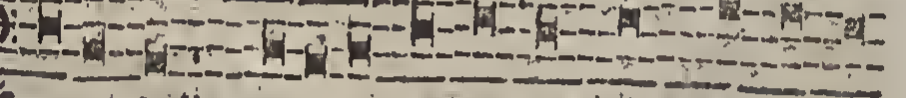

soddañ Fall / þo ertu þullur aþ Gúds Miæsku og

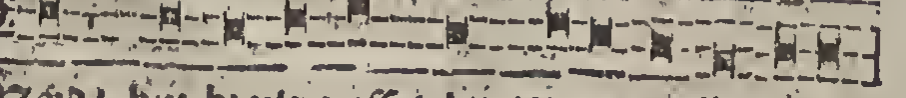

Naad/ þvi hiælpa oss / þú Naadarþulle Herra.

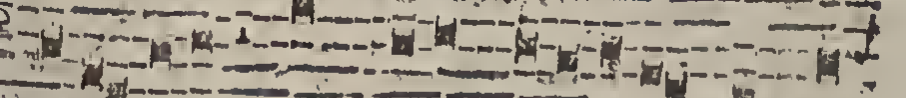

JEsu Christe / vor Tulkur ertu ordeñ til vors

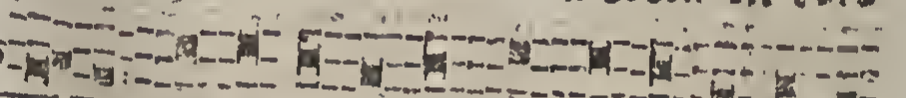

Fødurs/ Sortiar oss sekter þyns Dauda allar voi

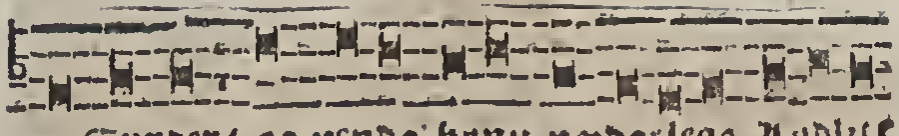

rar Synder/ og verda þanu nædarlega Andlite

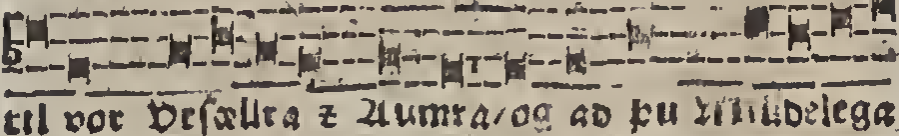

til vor Þrælkra z Aumra/ og ad þu Miskunsamlega

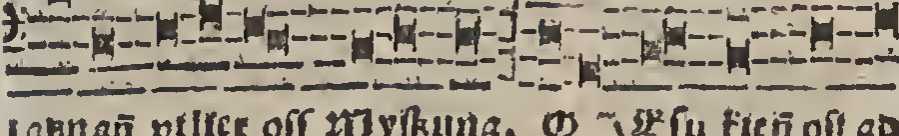

þannañ viller oss Myrkuna. O JEsu kiennd oss ad

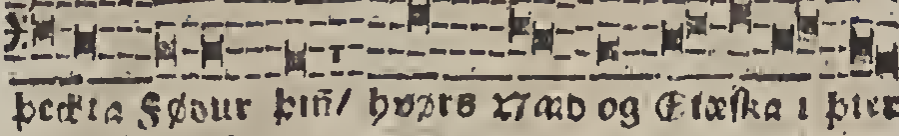

þekkia Sijour þijn/ hvørs Mæd og Ellxska i þier

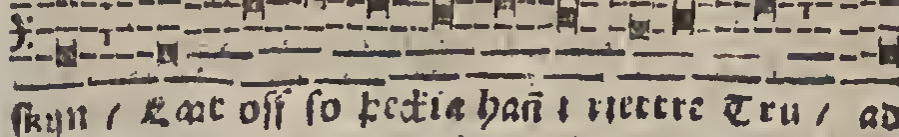

skyn / Lær oss so þekkia hañ i rietterre Tru / ad

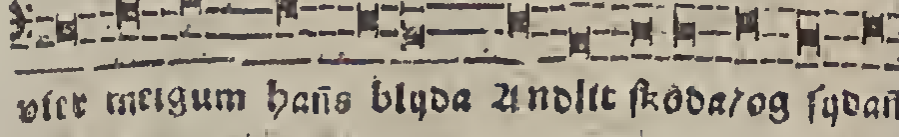

vier meigum hañs blyda Andlit skoda/ og sydañ

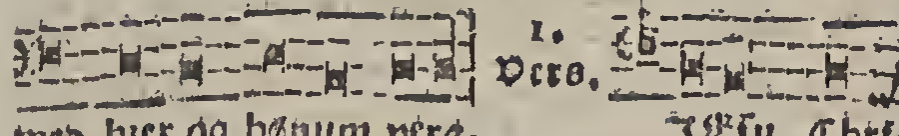

1. Vers. med þier og hønum vera. JEsu Chri-

ste Guds Son/ Herr vora Hiartans Bood/ z

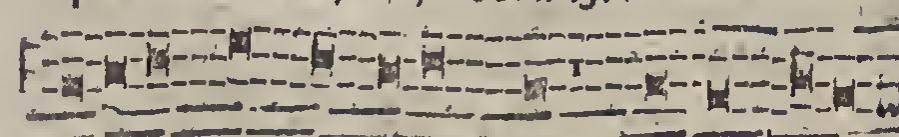

skil oss vid vor þorþienta Laun/ þu sem preister

Adams

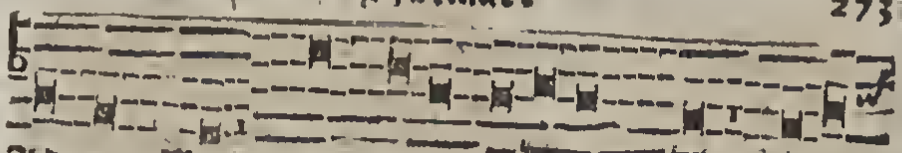

Adams Kyn/ Geyt vora Gudlega Bxn/ og sem

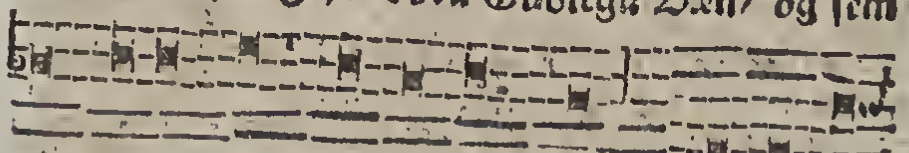

vier truum þier/ þu oss vel reynst. Vnder trod

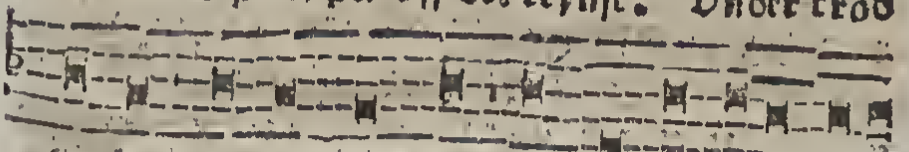

þu þann gamla Høggorm/ so hann meige oss ecke

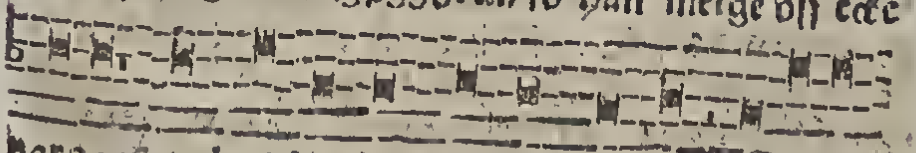

parga/ sem hann hefur giørt vid marga/ O Abra

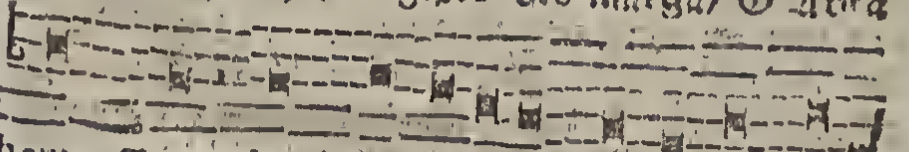

hams Gud/ gleym þu oss ecke/ heldur skipt med

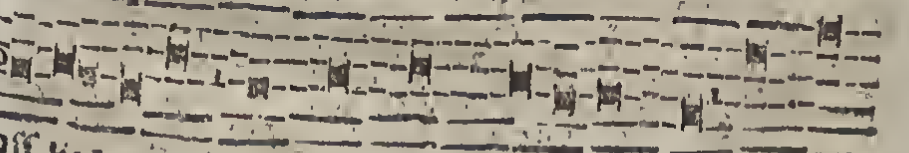

oss þine Naud/ o Jomfrur Marin Son/ o Kong

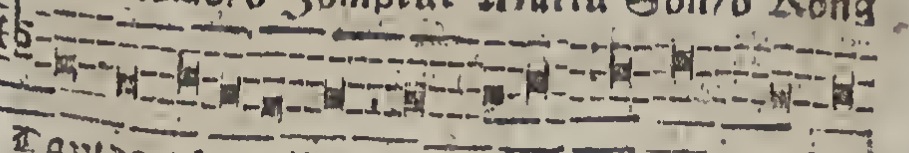

Davids eilyfa Kyn/ O JEsu Christe heyr nu

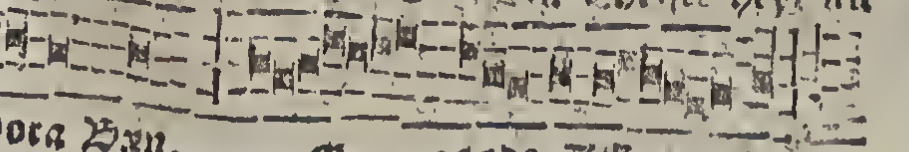

vora Bxn. O goode JE -su:

JEsu þu ert vort Traust/heyr vora graatlega Raust / Og Nada oss alla Upalaust. Þu ert Emanuel/Upplys vort myrkva Þel/og uppkveik Nadar Kloos i vorre Sal. Þu ert Jacobs Stiarna/og Israels Kvist/ sem Balaam sagde fyrer vyst / og Esajas ei allra fyst. Þu ert sw Kielda/sem Naden wt ap spratt / sem Spamenerner hapa sagt. O Jomfrw Marin Son/ O Kong Davids eilipa Tyn/O JEsu Christe heyr nu vora Ban. Oh Milde JEsu.

JEsu þu ert vor Vegur/Og til Himensens Stige / Lat oss ei para i Ofvege. Þu ert Paradysar Port / Lat oss ei villast burtu / I pessu Villu Myrkre forgrtu. Þu ert ein pægur Sool/skynande og klar/sem i Heimen skyn/fyda og ar/Gott hana sier / uran skada gar. Þu ert þad Guds Lamb/sem fyrer oss i Nyd kom/ skil oss vid þad gamla Dramb. O Jomfrw Marin Son/O Konig Davids eilipa Syn/ O JEsu Christe heyr nu vora Ban.

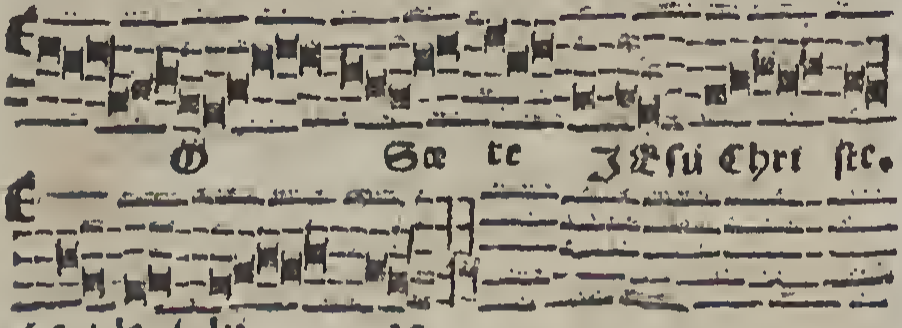

Sie Nafn Drottens JEsu Christi Blessad/ Naleluja.

Nu hiedan af t ad eilipfu/ Naleluja.

Heyr

HEyr HErra Gud / Hvør ad Dyrdarsulle Nafn DRottens vors JEsu Christi / Eingiætens Sonar þyna / Giørder ollum Trwlyndum Þioonum þynum / Til hins hædsta Sætleika / Hiartans Astundunar / Elskulegt / Ea Ohreinum Andum Hædeslegt og Skielfelegt. Veittu oss Lykensamur / ad aller þeir / sem þetta færa Nafn JEsu goodfwslega Vegsama hier a Jørdu / Medtake Sætleika heilagrar Huggunar hier i Heime / Ea ødlest i Okomnum Eilyfa añ Føgnud og Glede. Fyrer þañ sama / ette.

Trwarjatning Athanasii.

TOn / Nu kom Heidna Hialpar Rad. Hver sem vilde ad hoolpen sie / Helga Trw Heinkum vel kunne. Heila Flecklaust sem hielle ei þa / han verst eplauk eilyflega.

Eirn Gud i Preníng / Almenr Trw / I Eining Tignar Preníngu / Personum meingar saman syst / Sundrun Guds Veru neitar vyst.

Fødurs / Sonar / og Anda bañs / Er syn Persona hver til Sana. Pessar þriar eru samt eirn Gud / Eilyfr Vald og Dyrd samjafnud.

Sem Gud Fader / eins Sonur er / So belgañ Anda særa ber. Oskøddud / Eilyfr / Omxlañleg / Er Guds Persona hver um sig.

Ei eru Þryr þo Eilyfer / Eine Gud Æfenlegur er. Oskapadañ / Omxlttañ æ / Eirn so trwa / Ea ecke Þria.

Fødur / Son / Anda heilagañ / Eins truve hveren Almattugañ. Ei hafa Þryr þo allañ Mætt / Alls valldanda Eirn Heidrum hætt.

Fader / Sonur og Ande hreinn / Er Gud og

Drottenn Høgr sem Eirn. Hallt þo ei Guden nie Herra Prix / Helldur einn Gud og Drottenn Tiw.

Sannleiks Kenning sem þetta hauds / sw Greining høgr sie Herra og Gud. Hrein Almenn Trw so hratt oss þrea / halda Guden nie Drottna þrian

Gud Fader er ab aungvum til / Ei skapadann nie borenn Skil. Guds Son ab Fødur Einum er / Ei vard nie skoopst / Þo þaddest hier.

Eirn veg Gud Andc Heilage / ab Fødur / num og hans Syne / Ogiørdur Stødum auglyva ber / Ei þaddest / Þo þramgetnazenn er.

Eirn er þvi Fader / enn ei Þrir / Eine Guds Sonur / og Andc dyr. I Þrenning verdur engi / enn Grein / Adre / Minne / Fyrre nie Sein.

Personur eru allar þriar / Eilipar þapnt i Heidre hæt / so i Þrenningu Einungenn / I Eining Þrenning Tigneft senn.

Til Sæluhialpar sønn er Þørf / sie Trwenn med oss viss og diørp. IEsus vor Herra Eilyfe / Oss til Lausnar Holdgadur sie.

Þvi er hrein / riett og heilløg Trw / Hiartanlegt Traust og Jætning sw. Guds Son IEsus vor Herra hæt / hann sie Gud og þo Madur klar.

Ab Fødur Olst i Eilipd Gud / I Heim barst Mann ab Meyar Kvid. Fullkomenn Gud og pullgiør Mann / Fyrer Sal og Manns Lykamann.

Minne Fødur ad Mannsome / Med Fødur japnt i Guddsome. Eirn þoott sie Gud og Madur hreinn / Þi Tveir / helldur er Christur Eirn.

Eirn er þoott ei sie umsnwenn / Ant Gud-

doomleg

doomleg i Manndoomen. Helldur so / ad Heil Guddoomlig / Hefur Mannddoom teked a sig.

Sþá ein Persona sweer vyst / Sammeingast Tvær Natturur fyst. Sem Holld og Aundu eirn Mañ sier / Eins Gud og Mañ / Eirn Christur er.

Sa eirn seyste af Syndum oss / Særan Dauda þol leid a Kross. Og stie til Vytis epan strax / Uppreis þra Daudum þridia Dags.

J Hætign upp til Himna stie / Hia Fødur japn i Almætte. Aptur vill koma eins þadan / Ad Lyfa og Dauda dæme hañ.

J hyggs Tilkomu aller Menn / J eigen Holdeyfa sen. Af synum Verkum sierhyggr þa / Sañ / afi Reikning þrañ læra mæ.

Goodpwser til Lyfs-gænga þa / Gudlauser i Bæl-Eldsins. Hrein Almen Trw er hier þrañsett. Hialpast engen þa hielit ei riett.

Symbolum Nicænum, Edur Messu Credo / epter gamallre Versione.

Vjer trwum aller a eirn Gud. Fødur Almættugan / Skapara Himens og Jardar / og allra Hluta Synelegra og Osynelegra.

Og a Herran DRotten vorn JEsum Christum / Eingiceten Guds Son / Og af Fødurinum bæddan / Fyrer allar Verallder. Gud af Gude / Ljoos af Ljoose / Eirn sannan Gud / Af Gude sönum / Gieten en ei gigrdan / samjafn synum Fodur / Fyrer hvern ad allt er gigrt / Hvgr. fyrer oss Mennena og vorrar Helsu Saker / Stie nidur af Himne. Took Holldgan af Helgs Agds Anda Kreptr / Af Maria Meyu / Og

Madur ſvo vorden. Hañ er og pyrer oſſ Kroſſ peſtur/ Vnder Pontio Pilato/ Var hañ Pynd-ur og Grafen. Og Vppryſande a pridia Deige/ Epter Ritningunum. Og Vppſtygande til Himna/ Situr a hægra Veg Guds Fødurs. Og i Anad Sin er hañ komande med Dyrd til ad dæma/ Lifendur og Dauda/ a hvørs Ryke verd-ur eingen Ender.

Og vier trwum a Heilagan Anda/ DRott-en allt Lyfgganda / Ap Fødur og Syne pram-parandi/ Hvørr med Fødur og Syne Æ tilbeid-eſt/ Og a æpalle ſamdyrkaſt / Hvørr ed mællte pyrer Spamennena. Og vier trwum Heilaga Christne/ Stadpeſta pyrer Poſtulana/ Og jart-andr eina Skyrn vera til Fyrergiefningar vor-ra Synda/ Og Eptirbid Vppriſu allra daudra Manna / Og pa komande Eilyft Lyf / Allra Alda/ Amen.

Pſalmur vid Barna Skyrn.

Ton/ Hallt oſſ Gud vid pitt hreina Ord.

Pv varſt pyrer oſſ Litt Ung Barn/ O JEſu Herra Mædar giarn. Ap hreina Jomfrw Fæddur ert/ Fodlt pitt ſo hepur hoolped giørdt.

Ung Børn hepur pu ei forſmad / A Funde pynum peingu Mad. Yper Børnen hepur pu hendur lagt/ Bleſſad hau/ Fadmad/ og ſo ſagt:

Latid Børn meiga til myn nam / mered peim ei min Fund ad pau, Himnariyke Eign peir-ra er/ og allra ſem eru pvilyker.

Petta Barn pier byppalad ſie / Bliyde JEſu ver Lauſnare. I pyna Christne pad Jnnleid/

Pyrm

Pyrm og þrelsa þra allre Neyd.

Nefnd hlyd þvi med Englum þyn / Fra Olucku / Slysum og Pyn. Med þinn Ast og Mildre Nad / Myskuna þvi / og Blessa þad.

Veit þvi med Allore Vext og Spekt / ad verde hlydned hier og heckt. Og lifa hier Gellagslega / Gla hier Sydar Nepnilega / Amen.

Psalmur af Dønsku utlagdur / Sem epter Konglegre Skipan / skal syngiast i Kyrkiunum / Ad Endadre Vngdoomsins Confirmation.

Ton / Heidrum vier Gud ap Hug og Sal.

DV Tastu Barn mitt Einan Gud / Gvird ei hans Nafn og Bod / Sabbaths Dag ei saurga mar / Sann Forellrum Lotning tiar / Drep eingan / Hoorast ecke ætt / Allvelie stel / nie tala platt / Fordastu Gyrnd ad pylgia dætt.

A Fødur Gud Almattugan / Eg trwe Heimsins Skaparan. Og a Græderan Gud og Man / Goodan Spæmann / Kong / Frelsaran. Hellogum Anda eins eg æ / Alla Trw beste / Huggun sa / Veiter / og vekur Dauda þra.

Fader a Himna Hædum vydt / Helgest þitt Nafn i hia oss blydt / Kome þitt Ryke i Krapte og Nad / Krync þin Vilie Himna og Lad / Giep Braud / og alla Sekt apman / Abl Freistinga ei vine ossa / Ollu þrelsa oss Illu þra.

Fader / Sonur og Ande hiær / Eis og Preinur i Veru skiær / Fyrer Ord og Vatn mig lauga liest / Lat mig bera mitt Nafn sem best / og halda Sætt sem hier eg hiet / ap hiarta a þig

treysta hier/ad Eilijs Sælan audnest mier.

Sed þu O JEsu Sælu myn/ a saña Holldsinna Braude þyn / J Vyne drecke eg Dreira þiñ / Sem daprast lyfge Ostyrk miñ / Ad myn Kvikkest øll Afbrot leid / Eg miñest a þiñ sarsaln Deyd/ Þier sie Lof/ Dyrd og Þøkkeñ greid.

NB. Nær Prestur hefur af Predikunar Stoolnum epter Predikun / Lyst til Openberrar Afblausnar/ (þegar hun skal framfara) a Sunnudøgunum/ Þa skal strax byria/ Konung David sem kiende / Og syngia so mykid af þsalmenum sem þurfa þykir a medañ Syndareñ geingur þyrer Kors Dyrnar. Epter Afblausnena skal syngia þad Vers/ Þo mørg og stoor sie Mañleg Synd/ etc. Pag. 89.

Stoona Psalmar.

1.

Ton/ Kom Ande Heilage.

SÆll ertu sem þiñ Gud/ J Sañleik Ottast / Gack þraum hañs gior vøll Bod / Sem gløgt nu vottast.

Þu munt og þessa neyta/ Þrysleits Verka / Sæll ertu/ so mun þier veitast/ Sæmdeñ sterka.

Þyn Hvsfrew þyna Bygd / skal þañ Veg sedia / Sem Vyntries vænust Dygd / Kañ Virda gledia.

Þitt Bord Vmbergia þa/ Ad Syner sitia / Sem Vidsmugrs Vidur sa/ Er vel mat nytia.

Siæl/ hier þa Sæmder þu/ J sinne Veru/ Guds Ottu ef gyrnast tu/ Þeir Epter eru.

Signe þig siælfur Gud / Af Zions Vellde/

So

So ad Jerusalem/ Med Lofdre hallde.
Og þu munt eignesn Børn/ sia Barna þiña/
og Israels ongvæt Børn/ ad Frid mun þiña.

II.

Med sama Lag.

Christens had eitt mun Mañs/mest Audlegu vera/ Og Lyse.hryggvu hañs/ hellst Blessan bera.
Eilyfan Ottast Gud/ Og hønum uña/ Gañs lapnañ hetlog Bod/ halda og tuña.
Handbiorg/ þier Fædu þær/ þullrar ad niota/ Sañre þu Sælu nær / Samd munu þioota.
Hwss na Upphelldr sie / Holl eigen Kuiña / Sem gott Uyndar Erfe / Var Kuista siña.
Allr Bord þitt um i hring / Eins sicla Syner / Eyk Vidsnioss og um hring / Ongv vider Elleyse.
Bwanda Blessan fiv / Bregst alldrei neinum/ Eirn Gud sem Ottast nu/ Ap huga hreinu.
Veite þier Glæþu Gud/ Grande vid varde/ Ap Zion alla Tyd/ Og Grida Garde.
Audlegdar Elle med / Vöc þier giarna / ad þeinger Syne sied / Sydan Børn Barna.
Folk Guds ver. Fære leidt/ Frid hallde leingc/ Goodþyser Aller Eitt/ Amen Men Synge.

Epter Kyrkiu Jafleidslu Kueña/

Man Syngia.

Ton/ Gud Myskune nu ollum oss.

HErra Gud Fader hlyd þyn sie / ad hitta hig eingen þyna / Guds Son JEsus vor Græderc/ Geyme hañ Sælu þyna/ Helgan Anda

Da

da eg um̃ þad bid / Jngaang hier þessañ giefe / ad eigneſt Guds Nad og Andar Frid / Vtgaang sem Froomum hæfer / Nu og um̃ alla Æfe.

Edur.

Ton / Af Fodurs Hiarta Barn er bored.

Jesu Nafne Gud mier giefe / Pad Gagn Jsakte eg til Musteris / Ad Hreinsunar Dage ar sie øll mijn Æfe / A mier hrijne Løgi Boor Christs / So kuñe eg klæra / Foorn hier færa / Fodur Himneskum / Hvørium sie / Lof / Dyrd / Heidur ad Eilifu.

Ecke er til i Eigu misie / Oppuri Lambed Sakleysis / Vtañ þad sem af Elsku þiñe / Eg medtook Forbienan Christs. Blood hans særa / Best mun klæra / Drot mijn øll / Þvi Gude sie / Lof / Dyrd / Heidur ad Eilifu.

Hiartad mitt med Huga hollum / Helgad sie mier Rockeñ hier / Sem lifnar fyrſt af Limunum øllum / Lyka seinaſt buxtu deyr / Lat þad kuña / Æ hier uña / Allt til Dauda / So hier sie / Lof / Dyrd / Heidur ad Eilifu.

Moodur Lifsins Avøxt allañ / Eg þel Gud i þijna Hend / Lattu Hioon an Heiptar Galla / hafa rietta Dwfu Lund / Epter Løgum : hegde Høgum / Hvør og Kirn / So Gude sie / Lof / Dyrd / Heidur ad Eilifu.

Bleſſunar Pſalmur fyrer Maltid.

Fader a Himna Hæd / hvør fyrer Jesu Nad / Elsku þijna oss vottar / Ond og Lyfiama mottar.

Hvad um̃ Lopt / Vatn og Jørd / lifer og

hefur

hesur Ferd/ Forsorgar og Framparer/ Fiolgar/ Klæder og Nærer.

Blessar øll Børnen þyn / Burtrettur Synd og Pyn/ Færer þeim Fadu hreina / þyrer þin Son alleina.

Til Lops og Dyrdar þier/ lyka sem Christ, num ber / Piggium i Dag Packlæter / Þitt Kæn sem oss veiter.

Lat oss i hreinum Hug/ helldâ oss vid þin Veg / so med Samvitsku goodre / sedlumst voru Fodre.

Veit oss þad verde þylt / sem vottar Paul oss skylt / Gleymum ei þynu Orde / Xþor voru Borde.

Lat oss ei lyktast þeim/ Lyd sem stundade Heim/ hoyrium þu hlyder eige/ hvad Skripte, en ad þeim seiger.

Medan mettudu sig / Minntust þeir fyst a þig / Giordu sier heidna Glede / Grim þiell a þa Reide.

Hiælp oss nu HErra kiær / so Heldur þin eplum vær / Fyrer Frelsaran Christum / Fader a þig treystum.

Epter Maltid.

I.

Hædrum vter Gud ad Hug og Sal / hans Lof vor Tunga syngia skal/ ad suna Giæfsku synde hooft / Sadde oss vel med Dryck og Kost / sa øllu Holldt Fadu vær / bædt hesur oss nu DRotten kiær / Pad allt hans Mildi þockum vær.

Þockum

Þøkum hønum nu þioonar hanſ/ þad er oſſ øllum ſkille til ſanns. Jætum ad oſſ elſkade hann/ ad Mad ſine ſkapade Mann/ med Hæd og Holde/ Bloode og Bein / Byrd er vegleguſt Skiepna Ein / og ſydann giepen Sælen hrein.

Þa Madur Lyd i Fyrſtu þar / Fæda heilnæm er hønum nær/ I Lybe ſinar Moodur mæ/ Madurenn þiña Næring þa. Þo Barn Rynd ſw ſie Ung og Aum/ Ei hepne Skort a Gaabuni heim / Frahi til þeſſ hun vaxeſt i Heim-

Gud hepar Verøllu vel tilreidt/ Vanta lætur ei a Næring neitt / Fiøllenn og Dale priobgæ hann/ Fienadenn Gran ei vanta kann. Vex wr Jørduñe Vyn og Braud/ Veitter þad hvørt Ar milldur Gud / Og hiælpar ſo ad Hwngurs Naud.

Fiſkä veita oſſ Vøtn og Stoor / Verdur ad þeſſu Mæltyd vor/ Eggiñ og Fugla tignunſt vier: Oſſ til Atviñu ſkapad er/ Naut/ Geitur/ Svijn og Sauda Fie / ſæilput Gud lætur oſſ i tie/ Sø ad vor Næring nøogleg ſie.

Þøkum hønum/ og biggium nu/ Þad hann giefur oſſ ſanna Triu/ Ad hæfum ſtyrk i Hiarta rietta/ Halldа Bod hanſ i vorre Stiett. So japn ann øll hanſ heiløg Hiørd / Heidre hanſ bleſſada Nafn a Jørd/ Þad ſkal vor allra Þackargiørd.

Ii.

Ton/ Chriſte vier aller þøkum hier.

GOd vor Fader hier þøkum vier/ Fyrer þitt Son Chriſt vorn Herra / Millde þyna ſem margfallda er/ med hyggre virdeſt ad næra/ alla er Skiepnur ſem eru med Aund/ oſſ hepur sadt þyn milda Hønd / Lop ſie hier Dyrd og Æra.

Herra

HErra sem mettad hefur nu / Hølld vort sem endast hiiptur/ Sal vora eirnefi sedier þu/ sem alldrei deyr nie þiptur / Ord þitt er hefiar Apl og Megn/Þar til þu verdur hefiar Eign/ Nærvistar med þier nytur.

Himna Fødur á hyørre Tyd / Heidrum um Christendoomefi / sem oss kvittade Synder vid / sw Nad ap Triv er komen. Fyrer hans Son JEsum HErra vorn / Hvør med sier liet oss verda Børn. Amen. Amen. loþum þig/ Amen.

Lyk-Saungur.

I.

MIdt i Lyfte erum vier / Vmvafder med Dauda. Hvørt leitum so þiinum hier / Hiælp vid þessum Voda? Til þyn DRotteñ allra eina/ Illgiørda vorra ydrunst nu/ Er þvi vallda ad reidest þu / Heilage HErra Gud/ Heilage sterke Gud/ Heilage Lyknsame Lausnare/ þu Æfiefiilege Gud/ Lat oss eige falla/ I þa grimmu Daudans Nerd/ Kyrie eleison.

Midt i Dauda ad oss stær / Ogn ap Dyfls Kvølum/ hvør þeim ap oss hrunded þar? Hiælp þa oss vier þølum / Þad ert þu DRotteñ allra eina/ Mæder Hiartans Myskun þyn/ Manfikyns Kvøl og Synda pyn. Heilage HErra Gud. Heilage Styrke Gud. Heilage Lyknsame Lausnare. Þu Æfiefiilege Gud. Lat oss ei ofbiooda/ Ogn ap Dyfls grimmre Glood / Kyrie eleison.

Midt i Dyfls mestu Ogn / Misgiørder oss reita. Hvar þaum vier þeim hiælp i eigin? Hvør kan oss Lid ad veita? Þad ertu DRotteñ

esi

eñ alleina. Þvi Blooded þitt vor Christe hiær/ Kreittad allar Synder þær. Heilage Herra Gud. Heilage Styrke Gud. Heilage Lykñsame Lausnare. Þu xþeñlege Gud. Hiælpa oss þa heim vid skilium / Ad halda rietta Trwar Blood/ Kyrie eleison.

II.

Já Herra JEsu Madur og Gud / Sem Mædu/ Pynu/ Spott og Deyd/ fyrer mig bolder og Krossens Kvøl / Og kvittader mig vid eilyst Bøl.

Fyrer Kvøl þyssa bid eg þu / mier Aumum ad hiælper þu/ Nær Daudans kiemur hin stryda Stund/ stoorlega grim a alla Lund.

Nær Augun missa alla Sioon / Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon/ Tungan ei leingur mæla mun / mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

Nær allur Mattur mun eydest sio / Eingen Madur mier hiælpa ma/ O Herra JEsu þyn Hiaovist blid / Hugge mig þa i Daudans Tyd.

Leid mig ad þessum Eymdar Dal/ og stirtu myna Daudans Kvøl/ Andskotans Reide þrels mig brau/ fyrer þin Anda/ Og veit mier hiæ.

Ef þegar skiliast Lyf og Lund/ O Gud tak hyna þier i Hønd / Hvørd Hollde ad þier eg þraggia vil/ Þar til Dooms Dagur tekur vid.

Klada Upprisu gieb þu mier / Geym mun þa Dagur Doomisins er/ Myrar Synder mist stu ei a / Milldur gieb mier Lyf Eilyst þa.

Lyka sem þyrd mier lopader þu / legg eg a Ord þyn myna Trw. Sañlega/ Sañlega seige eg þier / sa myn Ord heldur og treyster mier.

Dgn

Ogn Daudans reynest øngva hafn / Eilyfan Dauda ei smacka kafn / Lykkamlegt Andlat eitt Sin fær/ Vid Andar Dauda ei verdur var.

Vil eg nu med volldugre Hønd/Vyst skilia hin vid Daudans Bønd / Arfs myns Rykkis skal eignast fær/ Æfenlega mier fialfum hiar.

Og lifa i Sælu og fønum Frid / Sæmd fa veit fu oss milldur Gud/ Allar Synder oss fort lætt fu / ad Polesmooder vier bydum nu.

Med hreinre Ast og traustre Trw/ Til fess ad kiemur Stunden fw/ Og feingin fina Orda giætt/ alle fangad til vier sofnum sætt/ Amen.

III.

Pa lifer fesse Lykkams Vist/ og leider fu mig fra Heime / Hialpstod veittu mier Herra Christ / og Hialp fyn alldrei mier gleyme. I Skilnad myna aumu Lund / Eg gief og fel i fyna Hønd/ ad medtaker og geymer.

Mig fyna japnan Sekt og Synd/Samvitsku life fast æmxla/Pær eru fleire Siofar Sand/ samt. skal eg um Hialp ei vyla / Pei Dreyren raude og Dauden fin/ DRotten JEsu Frelsare min/ Er myn Lyfgiøf og Sæla.

Eg er fin eigen Limur ekki/Ad fvi fa eg Huggun gooda/ alldrei flytur mig ad fier neirn/ I Angist og Daudans Voda/ Ef fo eg deye / Er eg med fier/ Eilyfan Fognud fanftu mier / DRotten med fynum Dauda.

Lina fem ad Dauda upprisst fu/ I Grof mun eg ei blifa/ Himna Fær fyn er Huggun trw / Hrygd Daudans kafn burt dryfa/ Hedan fer eg med Fognude / Full vys fiar fier minn

I Lausn.

Lausnare/ Ertyd þu lærur mig lifa.

Hiem Christ a fialle Hilias var/ J heidre Vdaudiegum / Læresueinar hañ sau þar / Sa Eplaust trwa meigum/ Wilyst Lyt sie i þorum Heim / Elias liper i Fagnud þeim / Þa Dyrd mer þiggia eigum.

IV.

Ton/ Gud Myskunn nu gillum oss.

QJpande DRotteñ lykna mier/ Lat mig Nad Þyna piña/ ap þvi mitt Trgust er alle a þier/ Eymdaña giærtu miña / Synder giøra mier Sorgar Mood/ Saleñ er treist ap Angre/ Frels sa þu mig fyrer þitt Blood / Fyrna ap Pynu langre/ So liñe Strydu strangre.

Eg berst vid Daudaña byrra Mætt/ Beare verd nu hiedañ halda/ Heimeñ þorf uca hiyt eg bræst/ Helcd mig sxker kalda/ Lykameñ veikur og lasleñ er / Lyps Krapt tekur ad þrioora/ Saleñ ap Bwknum slya þer/ Finst þvi ei neitt til Boota Lat mig Nad þiña bloora.

Eina getngur mier i Eymdum myn / Og þvi Barne er þadst / Hiørmulegare i Hryge og Pun/ Hørku Þreingingu mædst/ hapande hyrkt Mætt nie Megn / mioka Hialp sier ad veita/ utañ Klodi Mooder liws og gegn / Kund bliid med Astsemd heita / Kinsemder giøre ad leita.

Ap þvi kom Gud min Elsku kiær/ uppa þig nu eg væle / Og hangad þynat Cendur hrær/ Herra min JEsu sæle/ Fyrer þitt Rauda Foss ad Blood/ Fordum sem vt ap dundi/ Vm Trie þyna Kross þa Tyged Flood/ Taperlaust nidur brunde / Ad mier þyn Elska geunde.

Vid

Vid mine Sael þijn Hiælpar Hønd/ Hier sem Lioos/ Modder take/ Þa verdur Lyckamañ vid skilld Aund/ Dyst so ei uppa sake / J varmre Laug þijne Lycksine Bloods/ lær hana Hreins san þuanga/ So Heyptar þijnu Heliar Moods/ Hun kuñe alldrei þuanga/ Dñ alla Eilyfd laungan

V.

HJa Dauda mig ei verda mæ/ Veed eg palla þrat/ Fios vil eg mig þrañ glepa/ A Holld og Blood ad eydast so / Ei spilleſt þo / Mijn Ande mun aptur lifa. Allþagur og klær/ Ei lyfur er/ Gude Fødur hiær/ Friæla Dauda þrat/ Og Eilyfd Lyf mun hafa.

Andlæte Tydde eg ecke vid/ A hyerre Tyd/ Vil eg mig vel tilbwa / Og tilfreida sem eg kañ best / J Truñe mest / Til Guds Sonar mier suwa/ Þvi hañ er mijn / Þrael þecker sijn/ Hañs Kyøl og Deyd/ Mier hiælpar wr Neyd/ Hugg ar mig þesse Triwa.

Gud Fader Son sijn sende mier / Sa Dauda hier / Leid Sokum Synda minna / Ad yrde eg þrials vid Andar Kyøl/ og Hioolpen vel / Þad hlaut hañs Son ad vijna/ Er slykt ei mest/ Guds Giøf og Ast/ Hañs Myskun stoor / Og Milde var/ Mier vill sijns Rykis Arfe una.

VI.

Med sama Lag.

GLadur nu deya vil eg vyst/ vid Dauda fyst/ megna eg mier ad hlyfa/ Fordlyrþun annara eg bijna mæ/ Þa palle þrat/ Mijn Sael hia Gude mun hlyfa / þvi Ploon er eg plijn / þu Herra

min/ Aetyd hia þier/ Eþlaust eg er/ Ei kañ mig þra þier hryþa.

So leingc sem hier Lyfred dreg/ Læra vil eg/ Gudlega i DRottne deya/ og bwast til med beste re Lift/ Blydañ um Christ/ Fast Trwar Fadm ad beya / Mitt ædst Traust er hañ / Aund leysa vañ / Fyrer sin Deyd / Og Frelste ap Neyd / Gladur þvi vil eg preyta.

Ap Nad hefur Gud mier veitt og skenkt/ A Kross upphefingt / JEsum Christ Son sin kæra/ Sa pyrer mig lide særan Deyd/ Ad svipta Neyd/ Sic hønum þvi Sæmd og Aera/ Oh hollyka Nad/ hefur Gud mier tiand/ Pa kraunku Aund mina / Kallade til syn/ I eilyfd Lyf in ad þæra.

Giep mier nu DRotten Glasku Or/ Glada Burtfor / Fyrer JEsu dyrstan Dauda / Ad Lifa og Deye eg i þier / Aund mine og mier / Voor veit þyrer Blood hañs rauda / Min JEsu Christ/ Mig hefur leyst/ I þina Hønd/ Eg þel mina Aund/ Sopna eg so ann Nauda/ Amñ.

VII.

KAmbed Guds og Lausnarin/ Lyfs og Dalid Lur er eg þin/ Med þier Arp lat eignast mig/ Par aller Helger gledia sig.

Skylda eg ecke eignast Lyf / Eilyflegt og þordast Kyf/ Hvar være Daude helgur þin/ Og hellst Bloodrykc Bardagin?

Hvar til var þitt Helga Hold / Huled og Graped nidur i Fold? Ep þin Daude ecke mier/ Eilyft giæfe Lyf hia þier.

O JEsu vid mig vertu þvi/ Viss og Trwr

Eg

Eg til þyn þly/ Þergiep þu alldrei þañ/ Sem Vnda-Flood þier hreinsa vañ.

J Friðe lat mig soþna sætt / So vid ongvu verde hætt / Andlite bliþu og Augum þyn / Æþeñlega snw til myn.

Frelsare miñ af Fare og Meyd / Fyrer þiñ bid eg særast Deyd / Lat mig Oskum ollum na/ Og Æþeklega Lopgiærd tiam.

VIII.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert.

O JEsu/ JEsu JEsu miñ/ JEsu mitt Lyf og Hertogiñ / Aundeñ myn kvakar epter þier / Oldz Daudañs þvi þormerker / Þergiep þu mig ei vid þad / þo Aundeñ og Holded skiliest ad.

Señ reñur Glæsed Ara ab / Eg stend vid Daudañs Kąuda Hąþ / Vatns-Flooded belliar uñum ad / Alldrei veit nær mig svelger þad / Ogna Bylgiur sem opna sier / O JEsu lat ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Kross ens Stąf/ Klappande uppa Dauda Hąþ/ Lattu mig þurrañ far veg þar/ Og Fødur-Lande Klaklaust nar/ Blessade Daudañs Bane þu / Burtpęr giep mier Sąluga nu.

J þeñan diupa Daudañs Hyl/ O Rotten þig med mier taka vil / Leid þu mig Hąska ollum wr/ Kinka Hoop mitt og Verndar Mver/ Synd þu mier Bygd og Bæeñ þiñ / J Blessud Hyl byle leid mig tiñ.

Myskunar þiñar Skugge skioott/ Skyle nu miñe Synda Gnoott/ Fyrer þ:ñ Dauda þeim

þeim tíu / J forþienustu Hylleñ þíñ / Nauda Blooded ur Benium þijn / Blæde ut yþer Illverck mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier / Þeiged Laun allt sem veitter mier / Migg opt bryte eg þad misbrwkad / Minnstu nu ecke Gud a þad / Fyrer Brot øll og Breyskleik mijn / Borgun er JEsus Sonur þinn.

Jeg vil nu þeigen vara til þijn / og vin þier aptur Sælu mijn / Leid þu hana uñ Kloos sins Blod / J lifande Manna Bindindi / O þaug æskeleg Umskipte / Ad sia þig þar i Dyrdeñe.

Skapare minn þier skilla eg nu / Skiepnu þeirre sem giørder þu / O JEsu tak þu eins ad þier / Og anast þañ þu Fridkeypter / Hellage Ande hap Gott a / Helgudu þijn i Skyrnar Sar.

Velkomen Daude / Velkomen / Vyse þu mier a Bwstad minn / Lattu upp Dyrnar Lydsins þar / Iangar mig til þar in ad naa / Þu goode Elskur giørdu þad / Gud sem hefur þier bepalad.

Andvarp mitt DRotten alsiti þu / O DRotten eñ tep ei leinge nu / Fødur / Lande mig þijser naa / Fordæmdum Heime leys mig þraa / Nauden er vijs og Neyden stillt / Nem upp minn Anda þa þu vilt.

Kom þu Kloos / Modder liwp til mijn / Laugadu mig i Bloode þijn / Sopna og Vakna sætt i þier / Stalpur JEsu þad veit þu mier / Leys mig þegar þier þyker Mal / Þier Bepala eg mijna Sal / Amen.

IX.

Tou / Dagur i Austre stu.

All

Allt eins og Bloomstred eina / Uppvex á
sléttre Grund/ Fagurt med Friooggun hrell
na/ fyrst um Dags Morgun Stund/ Á sudd
Auga Bragdi/ afskorid verdur blodit/ Lit o
Blód nidur leggr/ Lyst Manlegt endast skiodt.

So hleypir Reikan unga / Ovissa Daudans
Leid / sem Asbur og Ellen þwinga / allt tekur
sama Skeid / Jafnsgle aungvar þrautir / Uppe
Ljos Stunda Bid / Eá hann Rost under gemi
gu/ allir ad skiliast vid.

Dauden mun so med Sacc / samlykiast þrek
mier/ Jlyngum þeim Slættumanne/ Er slær all
hvad fyrer er/ Grøsen og Jurter grænar/ gloot
andi Bloomstred brýtr/ Reyr/ Stór/ sem Roosi
er vænar / Reikinar hann jafn þunghr.

Lydr Manns bradr þramm. hleypur / Hann
þad aungva Bid/ J Daudans grimmar Greypur/
Grøsen tekur þar vid / Allar Veralldar Vegi
ir/ vykur ad sama Punct/ Fetar þad þws sem
tregur/ hvórt sellur Lærr eda Þungr.

Hvórke fyrer Hann nie Valldi/ hvorr Daudi
an eitt Strik/ Fast sýst med Dægru Hialdi/ Fresti
ar um Augnablik/ Allt hann ad Einu gylder/
Þoott Jlla lykte eður vel / Vonn ei nie Bradi
milldur/ Hann beyska Geyptar Vel.

Med vada á Villu og Svima / Velr einga
reitt um þad/ Hvórnen/ á hvórium Tyma/ Eda
hvar hann kiemur ad: Ekki Degur ollum greidir/
Jngang á Heimsins Rann / Margbreitnar lyf
mier Leidir / Ligge hvor vid sitt.

Abl Daudans eina nam ek minnka / allt á
Verolld hier/ skal eg þá þurpa ad þeim hann

þyrme Einum mier? Adams er Edle ruñed/ J mitt Naturlegt Hollo/ Eg hep þar og til uñ ed/ aptur ad verda ad Molld.

Hvørke med Hepd nie Kanne/ Hier þetta Lyk eg þañ/ Sarleñ er so sem ad Lanne/ Sam teingd vid Lykamañ: J HErrañs Hendum stendur/ Ad heimta sitt ap mier/ Daudeñ maa selgiast sendur/ ad sækia hvad Skaperans er.

Nu vel i HErrañs Napne/ Fyrst Naudsyn ber til slyk/ Jeg er ei þeirra Japne/ sem Jørd ei geymer nu Lyk: Hvønær sem Kalled kiemur/ Kauper sig Einginn frey/ Par læt eg Noott sem nemur/ Neitz skal ei kvidda því.

Jeg veit mitt Liwpur lifer/ Lausnarenn himnum a/ Hañ rædur øllu yper: Kirn heiter JEsus sæ/ Sigrarenn Daudañs sañe/ Skaldur a Krosse doo/ Og mier so Aumum Mañe/ Eilifper Lyk vyst tilboo.

Med synum Dauda hañ deydde/ Daudañ/ Og Sigur vañ/ Magt hañs og Able eydde/ Ekert mig skada kañ/ Þo leggest Lyk i Jørdu/ lifer mijn Sæla frey/ hun mætter alldrei hørdu/ Himneskre Sælu i.

JEsus er mier i Miñe/ mig a hañs Vallo eg gleb/ hvørt eg er Vre eda Jñe/ Eins þa eg Vake og Sep/ Hañ er mijn Himly og Hreyste/ Hañ er mitt rietta Lyk/ Hønum ap Hiarta eg treyste/ Hañ myker Daudañs Kyk.

Jeg life i JEsu Napne/ J JEsu Napne eg dey/ Þo Heilsa og Lyk mier hapne/ hrædest eg Daudañ ei/ Daude eg Ottast eige/ Abl þitt og Vallded gylldr/ J Christi Krapte eg seige/ Kom þu sæll þegar þu vilt/ Amen.

X.

Ton/ Vm Daudañ gieꝑ þu DRotteñ mier.

QAkna myn Sæl/ Og vird þyrer þier/ Hvad valtur er Lyꝑsins Bloome / Fregd og Dyrd Mañsins þænst er/ Þo þagurt um Stund hier bloome/ Mierord / Yfirdoomur / Magt og Fie/ Mælsnille good og Frydleike/ Lydur burt/ Lykast Hlioome.

Hvar ap villtu þier hroosa þa? Hvar ap kañtu þig stæra/ Þu Molld og Aska? Minst þar ad/ Mickt øll/ Og Stundleg Æra / Leitar ei burt þa Lyꝑed þver/ Þu leggur þad ei i Greꝑ med hier/ Þosst villder þangad þæra.

Hvad kañ þig stoda Hepd og Valld/ Heima Tign og allur Soome / Þa þyrer þyn Brot skallt greida Gialld/ Gude a Epsta Doome? Verd alldleg Magt er þroten þa / Þessa myn Sæl i Tyma gæ / Peink um ad þar ad kome.

Epter Daudañ er Doomsins Tyd / Daudeñ er Laun Syndaña / Dapurlegt hepur Daudañs Stryd / Dreigest til allra Maña / Eñ so þu Dauda þrælsist þrat / Fly til DRotteñs og ad hier gæ / Ydrastu Illverkaña.

Grætt hyna Synd og glæt ad þvi / Gud þa Mañeñ skapade/ Dyrdar Sesshæñ sette i/ Sine Mynd begæfade / Allskonar Vegsemd a sier bar / Til Eilyꝑs Lyꝑe hañ giørdur var / Þo ad hañ þvi tapade.

Sorgande mæstu Sæl myn nu/ Slæ epter Misser slykum/ Riettlætis Skrudda rænt ertu/ Rænzlætis vapeñ flykum / Helgun og Kun hier hvarf i þrat / hvar kañtu Boot a þessu

þar? Hiá Gude Gleſku Rykum.

DRottenſ vill ecke Dauda Manns / Daudan Satan inleidde / Odund / Svikrade og Jlſke vana / Alt Mankyn Lyge ſneidde / Daudenſ til allra diarfbut þer / Deya umſyder hlootū vier / Giøld haus oſſ Synden greidde.

Daudenſ þo erkar ecke meir / Ar bugum Sal myn þetta / Eſ ad giøra þitt Lyf ad Leyr / og Lyſenu burt ad plætta / Ondenſ Daudenſ ecke nær / Ondenſ hiá DRotine Gyldet þar / Gond ell haſ heſe rietta.

J þeirre DRottenſs Aſtar Gønd / Ander Riettſamra byggia / Lauſar vid Garm og Gold ſins Bønd / Gelma Dellyſt øngva þiggia / Par fiemur eckert Angur nær / Lingenſ Pyna þar ſnertter hær. Gvad kann oſſ þar ad hryggia?

Geyr nu / myn Sal / Og hygg ad hvi / Gelmsap Aſtrydu lwenſ / Gøndunum DRottenſs er hier i / Eilyn Gugſvølun bwenſ / Millum bliſſadra Ganda haſs / A Gormunum þynum verdur Grand / Og Grattur i Gleder ſnwenſ.

Þo ad i Geime Giartad mitt / Gvørſkins plæningar lyde / Eg veit hvi ſeirna verdur briot / Vyſt hvi eg eckert kwyde / Gimneſke Gadir / Gøndenſ þyn / Grygdar Tærenſ ap Augum myn / Apiſperrar øll umſyder.

Vr þiſſe Gende Lingenſ þær / Ond myne huetu ſlited / JEſu Blood Gadme hyr hun nær / Grwoguma ſinſ þeg lited / Gana hadanſ ei þreckia ſkenſ / Gelmur / Nie nockur Veralldar Manſ / Medur Barmælum bited.

O hvad ſal ertu Sal myn ha / Er ſtyrian

þu

þu Bwſtad hlyſtur / Jardneſku Greyſe horfeſt fra/ Himneſkrar Dyrdar nytur/ Augſyn Guds ſier an Enda þar/ Endalaus Prydi Vegſemdar/ Ad þier um Eilyfd lyſum.

Vertu þvi glød / Myn ſæla Sæl / Sorg lætt þig æingva beigia/ Fagne nu Hiarta/ Hugur/ Mal/ Hier er Stund ein ad breyta. Deyddu ur Sigrade Daudans Kylfu/ DRottenn JEſus/ vort rietta Lyf/ Abate er oſſ ad deya.

Syng þvi fagnandi Sæla myn/ Sæm/ hvar er Daudans Sterte? Helvijte/ Nu er Graafum þyn/ harfeſt ad øllu Leite / Daudenn ſvelgdur i Sigur er: Sæll ſie Herra JEſu Dyrd ſie þier/ Sem oſſ Sigurenn veitter/ Amen.

XI.

Ton/ Gude Kop ſkallt Kunn myn iſa.

Endurlauſnarenn Lifve/ Lyfed mitt i Verndarenn trivi/ Elſkan þyn ei vrſkvpe/ Ordum heim ſem eg mæle nu / Daudans þa Tydenn tyſta/ Tilbellur / ſo ſem ber/ Lætt ecke Neyd mig nyſta/ Naadenn þyn væge mier / Ad eg ſæilega ſofne/ Sydan a Doomſins Dag/ Eins lyfta Endurlifvgne/ I heim Fagnadar Hag.

Heimenn ſo fys ad kvedia/ Og komaſt hiedan med Heyld og Roo/ Sæl myna fætt mun gledia/ Sigrare Daudans A og O. Hæſt ſtiur Himna Kongur/ Hætt yper Cherubim/ Eins er og eirn Gull Geyngur / Endalaus Naadenn þyn / Eirn Gimſteirn allra beſte / O. JEſu Mariu Son/ Einum þier a eg beſte/ alla Hialpradeſ Von.

Grænar ſem per eg hiedan / Harmkvælum Daudans nælegiſt/ Eg horfe a a medan/ Vppa

lg DRottenn JEsu Christ. Þu hefur sagt þad
alfur/Sa sem geymer mijn Ord / Grimt skal
Daudañs Gialfur/Giøra heim Andar Mord/
trem þeir eru saler/Ord Guds heyra med Gæt/
eyrdu þad milldur mæler / Mig æ heim
ylgia lætt.

Dyrmætur fyrer DRottne / Daude Riett
ntra Maña er/Þo ad Hiervistenn þrotne/ Þui
und betra medtøkum vier/Ad sia Guds Andi
t bliuda/Otvøllduum rykia hiar/ Syngiande med
eim sydañ/ Sanctus og Gloria. O þañ eilifa
i ioma. Je þa fagnadar Stund. Nær mun eg
ú þar koma / Og nælægiast hia Sampund.

Eg veit ad Liufur liper / Lausnare minn
Dyrdeste/ Ollu rædande fyr / Vppvekur mig
t Jardunñe/ Jeg mun med eigenn Augum/ Ei
þañ Gud minn sia / Enn ecke Annarlegum / Epi
ust þar treyste a/ Lattu mig þola og þreya/
ad sem ad Hyndum ber/ Sydañ sætlega deya/
alfur DRottenn i pier.

Ad stande eg fyrer Stoole/ stødugur hyns
ysta Dooms / A Himnesku Høfud Boole /
olpenn i Adfarande hyns Rooms/ Þad mier
noogu næger/Meins añars Excpia xii/ Huga
inum þad þæger/ Ad huxa japnañ gott til /
g med Fagnude ad plña/ Fræskilenn Eymd og
org/ Lattu so Lyp mitt liña/ Ad lende eg i
se Borg/ Amen.

XII.

MI Daudañ gleb þu DRottenn mier/ eg Dag
lega huxa meige/ Og ad myn Æfe a Enda
Eg vyst þol gleyme eige. Upplys mitt

Niarka

Hiarta Herra miñ/ ad hrædast tyñe eg Doomen þin/ og Ottast a hvørtum Deige.

Eins er myn Æfe og Þverhønd breid/ Allskyns hladen med Sorgum/ Lyfels verdt er mitt Lyfsins Skeid/ underlagt Eymdum mørgum/ Fallvallt og miøg Forgeingelegt/ Fænged og þar med Hegoomlegt/ Eins sem Draumur og Skugge.

Þótt Lyfsins Bloom er Sorg og Sivt/ Og so sem Grasid Vallar/ Lyka sem Rauda lydur ut/ Eour lesnar Søgur sniallar. Sem Fuglar pliugum burtu flier/ Flioott eins og þa Straumur þer/ Gud Menn svo burtu kallar.

Þótt marger Menn i Heime hier/ Hegoomlega sig mæde/ Til einkis giøra þeir allt þad sier/ Fyrer Aud og Rykdooms Glæde/ Og vita ei hvør þad hlioota skal. Herra kenn mier mitt Daga Tal/ So ad eg Huggun næde.

O Gud þu ert myn Adstod best/ A þig min Ande treysted/ Myn er sw Boon og Þørfen mest/ Mig þra Andskota leysed/ Frels mig þrat Daudans dapre Pyn/ Drottenn vardveit þu Salu myn/ Og til Lyfs mig uppreised/ Amen.

XIII.

Nv latum oss Lykamann grafa/ og aungvan Epa a þvi hafa/ a Epsta Deige upprys hann/ I Dyrd sem alldrei bregdast kann.

Holldid er Jørd og af Jørdu/ Ad Jørdu eirnenn aptur verdur/ þad rys af Jørdu Epalaust/ Þa uppriemur Guds Lwdurs Raust.

I Guds Ryke Aundenn lifer/ Ellifu Myskunn hesse bigger/ Fyrer Christum hans kiæra Son/

Son / Kvitt vid Synder og Daudañs Von.
Hañs Mootlæte/ Hrygd ẽ Mæda/ hefur nu øll Ending gooda/ Ok Christs uñ sijna Æfe droo/ Er nu Framildeñ/ Lifer þo.

Eilifañ Frid Aundeñ hefur / alle til Dooms Dags Hollded sefur/ Gud þa ap Jørdu upprejser þad/ Odaudlegt / Heilt og Forklæradt.

Lweñ skildest hañ vid Heimeñ / i Himna Sælu er nu komeñ/ Par lifer hañ hia Lambsins Strool/ Kloomar æfe sem skiæra Sool.

Sove hañ nu hier i Fride/ Heim vier gaungu um þra þessu Leide / Sem best þafnaſt sig sidr hyfr / Svo vitiar Daudeñ lyka vor.

Þar til Hialpe oss Herra Christe / Hyfr med sijnu Bloode oss leyste/ Fra Diofle/ Pijnu/ Dauda og Heim/ Dijed/ Heidur/ Kop sie Kongi þeim / Amen.

XIV.

Syrgium vier ei Saluga Brædur / Syrgium hyfrke Fødur nie Mædur / Rietttæka Meñ Daudeñ ei deyder / Oss Dyrkar til Lyfsins þa leider.

Hvad gyllder sa Grofstur a Steinum / Eda Graser ap Marmara hreinum ? Sa hia Saluade sætliga Deyde/ Hañ sefur og lifer i Gude.

Loka mun þesse Lykameñ styrdur/ sem liggur i Grafneñe byrgdur/ Med Skilninge og Skyn semdar Sooma/ Alskunande i Dyrdeñe liooma.

Upst kiemur sw Vegsemdar Gledeñ/ Vermast Beineñ styrkud og bredeñ/ Sijns Lykama so mun ha vitia/ Sæleñ/ Þar hun þyrre ñam sitia.

Lykeñ þau sem leinge hier rotna / Lysgud

þa

þa med Sæluñe drottna/ leyptrande i Lopted sig bæra! Liooma brur eñ Sooleñ skiæra.

So siaum vier Fræforn a Folldu/ Þad þwnar og rotnar i Molldu/ Med Avext ꝛ allskonar Blooma/ Upp aptur a Voreñ þau koma.

Hyl Jard vor sameigeñleg Mooder/ Lykama sem Holldrd og Bloodrd/ Nær og þorbara Manñ eñ þañ dopna / Madugt so i þier meigt sofna.

Hañe var Sælar Heimilis Stadur/ Hellagur af Drottne skapadur/ Hreirn Skilningur Hugar vit og Minñe/ Hæleitlega bliuggu þar iñe.

Fliodt liemur sw Fagnader Tyden/ Þa Frels sarens upprekur Lyden/ Ad sa same sem þier vat Braxteñ/ Til Sæluñar upp verdur haxeñ.

Lærer hier nu Lykamen bydr/ Þañ Lausñ arens vekur umm syder / Manñskiepnuna Molldar þodtt geyme / Mynd siñe Gud aldrei gleyme.

Same Psalmur.

Þeñan Tyd/ Þwngbært Lyd / Þverrte Hærins Avein / Hepte Mooder / Harma Flodded hvor ein/ Apt vaxa eingen syn Harme a Hausle/ Endurboot/ er Lyna þliodt / ordenn Dau e.

Strinarner urbyggner og Leidrñ brelit/ Hvad mun þad/ þyra afiad Eñ þetta eitt / Ad Hlutur sa hvor þeim hia/ hyrvist umm Stund/ Hel beid fust/ eñ brepte vust / hxgañ Svefn Blund.

Siaum vier hvyla hier / Holldrd smaudt þo/ Anda brotrd og Hualkote seipt so/ Þa er samt þar eil skamt þad þar aptur/ Skyra Dad og skiallag Rañ Skilnings Kraptar.

Allder þar bokast nxr / þa i Manns Beins/ Edlis Hreñ aptur vitar / Qsein / eirnest þar

fyrre

þyrre þar bored Bwder/ Lyfgadar lyfe sem var Lyes af Bloode.

Lyfen þaug magnlaus miog / til Molldar snwen/ Langa Stund/ læu vnder Leidum þwen/ verda hætt þurdu þlioott/ þærd i Hæder/ og þyl/ giast ad epter þad Lund og Lyf bæde.

Vita ma vaxa so vilsnud Sæde / Groodsku snaud gietrogll daud og grapen bæde/ Jardardupt vr sem ypt uppvoxt þrandu / Kiarn goodra/ Rotn Stænga / Eins og adur.

Jord tak nu penan þu þyda Verd i/ Vap/ en Skaute / þynum Preutum þra þrj / Eg nu lia legg og þa Lime Mans þier/ Oskugar og Leirar ad þu geymer.

Sulen þus hafde hws halded þetta/ Skap/ arans skiæra Mans/ skiepnan rietta/ Baudum lied bæde med bygde og gyste/ Vitskan hæ / En hun var þra HErranum Christe.

Jeg þig bid Jord tak vid lætnu Lyfe / Syna Giof utan Ep aptur sæker / Skaparen Ogleymen epter þetta/ Andlitsins eienen sons Eptermynd rietta.

Klemur Tyd sw um syd / sem viss fallast/ Christur hier uppfyller eirn Von alla/ Er myn Trw opnud þu aptur gieper/ Stælf med Synd/ sømu Mynd/ sem eg þa þier.

Huggunar Psalmur.

Ton/ Nærcuran øll og Edle Mans.

VErde ertyd hvad vill min Gud / Vilie hans Ver japnan hid besta / Vys er þeim japnan Verno og Stod/ Vid han sem syna Trw þesta/ Han hialpar trwr / Synd allre ivr / Og agar

Verolld

Verølld i Mæta / Pañ a hønum Traust/ hepur Epalaust/ Ei vill nie kañ porlæta.

ℌ Erra Gud Traust og Heill mijn er/ Hiælp/ Von/ Lyp/ Eilyp Sæla/ Hvad sem hañ vill/ pad verde mier/ Vil eg ei pvi mot mæla/ Hañs Millde klær/ Mijn Høfud hær/ Hepur øll tale ann Epa/ Dñ Nootr og Dag/ Miñ hugar hag / Hiælp noogliega vill mier giepa.

Par pyrer auma Verølld vid/ Vil eg nu pwæ lega skilia/ Til mijns DRotteñs i pullañ Frid / Fara epter hañs Vilia. Fel mijna Rund/ J Fød ursins Høfud / J Framfør og sydásta Voda. Gud elijpe/ Mier yper stie/ Andskota/ Synd / Dyre/ Dauda.

Pvi sit Dyrd / Heidur/ Pøck og Lof/ Pier Fader allrar Millde/ Hvær oss kiæraста Son sin gaf/ Synd Heims sa bæta skylde / A hañ peim blood. O Mañleg Prood / Att pier sijkt vel hugbesta/ Pvi hugar tijdr/ Og packa bijdr/ Pa Rand og Myskun mesta.

Ydrunar Psalmur.

Tón/ JEsus Christur er vor Frelsare.

ℌ Jtnærpullur Gud og gódur / Giæskukyrkur og Polemmoodur/ Skryd eg til hyn / Pitt Skiepnu Barn/ Skaparen allrar Naadár giarn.

Ad Footum hynum pek eg ad kriwpa/ Flætur vil eg par nidur driwpa/ Af pvi eg hepr ædur spurt/ Aungvañ par komen/ Pa riket á burt.

Sich pu Barn pitt særlega giætur / sier helldur vid hynar Fætur. Auguum mæne eg uppa big/ O Gud klendit i Brióoste uñ naig.

Vidurkiene eg Miogiørd mijna/ Miøgulegt er

þo ei ad sýna / Synda Anestygd og Svívirdíng/ sem eg er hladen allt um tryng.

Syndugre Skepnu Soolu under / sanlega ecke þína munder/ so sem er þlextud Sælen myn/ samt þiý eg þo a Nader þýn.

Soddan Hiartans Kvøl mig kremur/ Kvíddi ande Brioost sier nidur kremur / Um Nad bidiande nu i Dag / Neyd mdur kiemur og Keidi einar Slag.

Hegna mier ey vilder veikum/ Vondum eptir et Maklegleikum / Stadest eg ei þau stranga Doom / Stydve Reidena Naden Froom.

Blygt og skielkad Brioost og Sine / Beygd eg byrer Majestat þine/ So sem Kun Lyplaus Saka-Man / Sidpalldlega til Dauda van.

Allt Gott gíørre eg af mier ad brioota/ Oh lucku hvørta verd eg þvi hliooda/ Lina i þessum og ødrum Heim / Opbýdur mier vid þyslum þeim.

Nu er mitt Hiarta hætt þo kveine/ Hardara ødrum Marmara/ Steine / Myke þad JEsu blessad Blood/ so brædne þad ei i Dyris Glood.

Nætte ad sønu molast i Parta/ Mitt Staal Sine og Steindaudt Hiarta/ Nær peinke eg um myn Saalar Sær / Syta ætte eg heitt med Bloddug Tær.

Væg þeim auma Vesslings Orme/ sem veykiare er en Ryk byrer Storme/ þu sem ert DRott en sialfur sa/ Saal/ Holld/ deyda og lyfga ma.

Skyl mier under Skugga þýnum / Skøm so engen verde mýnum / Ovinana og gledis Glod / Giete þeir myna Helpar fiod.

Veil

Veit ad eingen vęg nie Sneipa / Nie Verǫld ar Spott mier kuæe ad ſtyrpa/ legg a ſtalpǫ ur þitt Lyknar Gryg / langtum helldur þad þyrer mig kyg.

Jeg vil i þynar Hendur helldur/en Heimſins Manna/verda helldur/Med þui eingen Medalum kan er / En Myskun og Nadeñ noog hia þier.

Soddan Huggun Sal mun hepur/ Syndere nar þu þyrergiepur / Apnar þu þar ſem adad Sky. A hvǫrn Morgun er Nad þyn ny.

Lat mier ecke Olucku alla / A Ellc Dǫgum hier til palla / ſem i Eſkulic ſapnad hep / Synd mgua Gud mier þyrergiep.

Lat ecke þyna Reide rietta/ Kyrkur ap Nad i Koll mier detta / Ei verdur mier ſw Byrde bar / Biarga mier aumum Fader kiær.

Stalpur veit þad Sonur þin goode/ Hvad ſart er ad mæta Reidenar Floode/ þa þu i Þyſlu at Baale brañ/ Bloodugur þegar Sveiteñ ran.

Fyrer þañ beyſka Blooduga Sveita/ Biǫrg birdſtu mier og Vagd ad veita/ Þu þyrerdæmder ſtalpa þynſ Son / Sǫkudum hlyp þui mier hañs Bloon.

Mig ſkal i Dkortenſs Vǫgge verda / þa vill þyn Reide a mig herda/ Eg veit mig ſakar aldrei þar/ Adad er ecke neitt Forſoar.

I Biargſkoru Nadar nyta/ Nu vill eg undan Reide þiya/ Þad er þitt JEſu Sydu Sar/ Sal mun þar ǫrugg ine ſtar.

Þar er ſæta Salar Fæda/ Og ſw Lyfting ſem mig man græda / Þar er lifande Lyſtſins Skiǫl/ Lopſal Glede og Nadar Bool.

Þar er sw lipande Lyfsins Riellda/sem laug ar myna Sælu þrellda / J þañ sæla Sæluna ar Þrun/ Sælar niñar nu þyrster Nun.

Hiertun Gud þu Hrellðra gledur/Hungrada ellum Gixdum sedur / Lækñar þu hoðrn sem Lemstur ber/ lykta styrker þañ veikur er.

Ad sønu kanru audga snauda/ Orrigana / Og reysa ap Dauda/ Vøkva kanru eike visnad Korn / Verkar þu Odaudleikañ vorn.

Magt og Mod þyna hvør kañ hermá/ Huad min virdest sedla og vermá/ lyká audga og lækna ell Mein / lyfga og styrkia Hollo og Bein.

Þad skal vera þier Eilyf Æra/ Einglar og Menn sem kunna ad kæra / Ad þu Vanbeyrder Aumañ mig/ ap Jnstre Koor eg kalla a þig.

Þu sem lopar Lykn ad veita / laungu adur en Menn þyn leita/Vanbeyrer oss þyre en vonum vier / Vægdu nu JEsu Aumum mier.

Vag þu mier Aumum Vesalinge/ A Verk allvar Sydasta Þynge / Vtskwpa þu mier ecke þa/ J Eilyfañ Elld og Kvala Þrá.

Leid mig Jn i Lioos med Sooma/ Kast mig þangad um syder koma / Þar sem er Vatsem Vurden þyn / DKottenn / Þu seni Lidomar og Skyn/ Amen.

Þesse Epter fylgiande Vers syngiast af Predikunar Stoolnum / adur en Gudspialled er lesed.

1. Sunudag i Advenstu.

Ton/ Kiem Herra eg best ætte.

Packer

Þacker vier glader gigrum/ Grxdarcñ JEſu þier / Zions Børn ordnet erum / Og þyn Dyrd komeſt hier/ J Nattturu og Nalxgd vor/ ra: Nad ſw. er Vnder/ Root / Vorra vidrietta Rijra/ Og Vegleguſt Meina Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton/ Sæll er ſa Mañ ſem hafna kan.

Vppheyrium Hørud og Augu med / Endur/ lauſn vorre ad mocte / Vplauſt þaum vier Son Guds ſied / Sorg ell triw eg þa þrioote: Sal nuin vera fw. Sumar Tyd / Sooluñe þegre Ar og Fryd / Ad glediaſt ap. Guds Auglite.

3. Suñudag i Adventu.

Ton/ Grep þiñe Christne goodan Frid.

Fyllting velt JEſu Prooñum þyn / þiñ Veg ſo tilrietdt gietre / Vgſande kiefie Sreinum ſin/ Ad Sañleikans hiar þier leite / ſem þæger legt er i þyñu Auglite.

4. Suñudag i Adventu.

Ton/ JEſus Guds Son Eingietenn.

Sañleike Meiſtaren mætte / Mier kiefi ad peckia þig/ med Hiartans Lyſtiſemi/ og lacka ſialvan mig / Og ad myn Rødd þad roome / Sem Rædholit er Christendoome. Leid oſſ a Lyſſins Stig.

Vm all Jooleñ / og til þeſſ a Kyndel/ Meſſu/ Syngeſt.

I Dag eitt bleſſad Barned er / bored og þadt I Heimeñ/ Ap breytnte Mey oſſ Aumñ hier/ er til Kauſnar komeñ. Være þad Barned oſſ a þadt/ allet hepdum vier Dauda matt/ ap þat

kom allt hid Gooda/G vor sæte JEsu Christ/ Er eirn Madur oss pæddist / hiqv oss vid Helvytis Voda.

Til Alyktunar.

Hønum ber jafnan ad vier sunglum / med Englunum / Dyrd og Pryss sie Gude Fødur/ i hædstum Hædum.

(A Joola Noottena / Joola Dagen / og Nyars Dag/ syngiest sælste Versed þrisvar/ Eñ sem hvorriñ þockast hina Helgu Dagana.)

4. Sunnudag epter Þrettanda.

Med Himna Lag.

EG bel þier JEsu øll myn Riør / Alltyd vertu med mier i Før / Vñe mier Nad þyn æstvolig / Ad Ekt gaunge yþer mig og þig.

Vertu styrkur Stafn/ Hwe miñ/ Styre Ferd eñe Ande þiñ / leip mier eg sie þiñ Kæresveinn/ Eine ei Trw myna Hauske neinn.

5. Sunnudag epter Þrettanda.

Ton/ Konung David sem Kiende.

EG þreifa a Holeñvædr/ Þiñe Gud Drottenn miñ/ sem hlyder ei Heiptar Brædr/ hastre a Illgresiñ/ Ep skie mætte sæe ad sier/ og Goodr er vr Illum yrde / Er þier kiærast þad verde / Oska eg þess Aumum mier.

Gud miñ þitt goode Sæde / Gieff Avaxtist hia mier/ So hafe eg þar ad Himalrædr/ Sem Himneskt og Eilyfe er / Og verde so Hveite hreint / I hynum Akre þunden/ Eñ ecke burtu brunden/ Sem Illgresie i Elde breñr.

6. Sunnudag epter Þrettanda.

Ton / JEsus Christur ad Jordan kom/ etc.

Frydr

FRijde JEsu/ þu pieckst ad mier/ Formyrkvan Masdoomlega/ Farklæran aptur vagra ad þier/ þeinged hepe eg Andlega. Eja/ Blessad sie Andlit þitt/ Eirnefi þinn Klada Bloome/ Sem umm myndar Sælar Andlit mitt: A Epsta bid eg þig Doome/ Gief eg Kloos blautur Kloome

Sunnudagen i Nyarikna Fostu.

Ton/ Dagur i Austre ølla.

LJkna mier Son Guds kære/ Samvitskan mijn Ler veik/ Gief hia þier Myskun mætte/ meire en Verdugleik/ og þramar ad Gløp en Glalde/ gior mig Glutt øku Mann/ J signadrar Sælu Yelde/ Sem þyn Glydne til vann.

2 Sunnudag i Nyarikna Fostu.

Ton/ Giorvoll Christnen skal glediast nu.

TJgnud sie JEsu Tungen prood/ Talande i Lykting skyrre/ Sannleik Guds pyrer slæ Plood/ Og synde i Rædu þeirre/ Astrykte Guds med allan Sann/ J Eilypu Rædc hepur hann/ Guxun a Velperd vorre.

Edur.

Ton/ Blyde Gud/ Børnum þynum ei gleym.

GAgnan Christs/ Sem ert i helgre Rød/ Vm Velperd viss/ Verru i Rottne gløð/ Prenn an hann med Packargiørd/ Pier ber ad loba/ Veit hann þu ert vesøl Giørd/ Vill hier þo giepa/ Gialp i gegn/ hørskonar Voda/ Lyta Megn/ ad leita hians Gooda/ og priopsame Regn/ Fagurlega Grooda/ Gakeldama hanns þu ert, Grøf sem Exeu hepur ad liax/ heyre sa Rottne.

Hvør sem Augu hefur ad sia / Horfe moot DRottne. Hvør sem Tungu hræra maa / hroose sa DRottne.

Sunnudagenn i Fostu Jngang.

Ton / HErra Gud i Himnaryke.

VAtns Skyrn þin JEsu Vegsamleg / Ver mig Samvitsku þynum / Hreinsadur er i hesse eg / Hollda ad Saurendum mynum.

Vygdur til Biskups varstu hier / Med Vatne og Anda smurdur / Hellagur til Hreinsunar mier / Hlautst þu ad verda skyrdur.

1. Sunnudag i Fostu.

Fyrsta Vers ad þeim Psalme.

Ovinnanleg Borg er vor Gud. Pag. 152.

Edur Sidunda Vers i Psalmenum.

Fader vor sem a Himnum ert.

Ei leid þu oss i Freistne in. Pag. 187.

2. Sunnudag i Fostu.

Fyrsta Vers ad þeim Psalme.

A þig allena JEsu Christ. Pag. 188.

3. Sunnudag i Fostu.

Ton / O Gud min HErra aumka mig.

HEidrad sie JEsu Heilste Verk / er hremdast Saud greip ur Vipsens Kverk / Dumbum gap Maal og Mine / Og Mynd prydde aptur sine / Sall er sa Kvidur sin þig ber / Sætte JEsu til Adstodar / Afskrædum Adams Nidium-Avi / vier þig tilbidium: Orded lætta og Anda þin / wrecka þra oss Dizzbuleu / So ad sierhvør i sine Sciert / Sime / Heyre / og tale Riett / og hallast Gudz Napn gøfge.

Mid-

Midfestu Sunnudag.

Ton/ Sæler eru þeir allir nu.

DAsamleg er sw DRottins Kraptr/ DRottins sialfur er eilyfr Nægd/ Lañs stiornar/ Hendr eñ alldrei. Alle gigrde i Fyrstu wr ausngvu hañ/ Eñ i Dag drygia lyred hañ/ So verde ad Miergd margfalldre/ Augu Skiepnañ ell til Sañs/ uppmæna a Hendur Skaperañs/ Og hañ þær allar scour/ Eirnen Græ Kynda ausugañ Lyd/ Almættugur a riettre Tyd/ Blessadre Milde medur.

Sunnudageñ epter Midfestu.

Ton/ Nærtruañ øll og Edle Mañs.

HErra JEsu þyn Kroosun er/ Hæleir i Guds Auglite/ Vm Brest kunne eingen ad bryxla hier/ Bærtust so øll myn Lyte/ Syndlaus þu varst/ sialfur þo barst/ Sok nyna hier a Herdum/ var hier hvi Last/ og vondr Adkast/ Veitt i Lygeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariæ.

Tvo Fyrstu Vers ap þeim Psalme.

Milde JEsu sem Manndoom tokst. Pag. 49.

A Pælma Sunnudag.

Ton/ Kirn Herra eg best ætte.

FRelsareñ Fridar/ Rykur/ Færæt sem leitstu hier/ Sæl mine Audlegd eykur/ Vierygd sem lan a hier/ Vilder þu Læging lyda/ Og lara so heckia þig/ A añars Mañs Osnu ryda/ Til Eru og Hepdar vid mig.

A Skyrdag.

Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
JEsus Christus er vor Frelsare. pag. 33.

A Paska Hatyðeñe Til Vppstig-
ningar Dags.

Christur reis upp þrr Daudum. pag. 30.
(Þrisvar a Hatyðeñe/ Eñ Einusiñc a
Sunnudøgunum.)
Siðan til Alyktunar.
Sigrarenn sare/ Sonur Guds vor glæde/ Halle-

A Vppstigningar Dag.

Christur til Himna upppoor. pag. 36.
Syngest þrisvar/ (Eñ ei meira Einusiñc
Sunnudageñ epter.)

A Hvitasunnu Døgum.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu biðium vier Heilagañ Anda. pag. 19.
Eður. Christur siñ Anda sende. pag. 30.
(Þrisvarsinnum.)

A Trinitatis Hatiid.

Seinasta Vers af þeim Psalme.
O HErre Gud oss hielpa nu. pag. 234.

1. Sunnudag epter Trinitatis.

Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Mitt Hiarta hvar til hryggest þu. pag. 133.

2. Sunnudag epter Trinitatis.

Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalme.
Guds Son kallar/ Komed til myn. pag. 158.

3. Sunnudag epter Trinitatis.

Tru/ O vier Syndum seorner.

Bid

VIDeg nu Bitssan þÿna/Blÿde Fader miñ/ Auktu Ydran mÿna / Fyrer Anda Kraptz eñ þiñ / So Fridarens Englar Fagnr / Med þsgrum Dÿrdar Hÿr / Yper þvi Edla Gagne / Sem Yerboot med þyger. DRotteñ þÿñ Dÿrdeñ er / DRotteñ eg treyste hier / DRotteñ Myskuna mier.

4. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert.

GJEs þu i Hiartad Myskum mier / Milldur Gud / Ad eg lykest hier / Heptu mig æ ap heimskum Doom / Hialpa ad mÿn sie Lundeñ broom / Vid mÿna Brædur so semie hier / Ad sÿdar Nad þyna þindum vier.

A Jons Messu.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

Blessadur ad Eilÿnu sie. Pag. 235.

5. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton / Allt mitt Rad til Gudz eg set.

GLadur nu wt a Diup eg dreg / J DRotteñs Nafne upplyrse eg / Nu allrar Ydiur miñar / Heppne mier gooda hlotnast lat / Og hygrium a sin Embættes Bat / Gud vegna Glæsku sinar.

A Vitiunar Dag Maria.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

Lop Saung Gude Mey Maria. Pag. 236.

6. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

A hig allrina JEsu Christ. Pag. 188.

7. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton / Mitt Hiarta þvar til þryggest þu.

Almattugur um Lopt og Lod / Lausnarenn þeckur noogleg Rad / ad næra Naudstaddan / og þram ad þæra Siclausan / Sætum pryda nakta Man.

Mette þelst DRottenn nigna Ond / Migu Augu þorka a þgna Hønd / Sem Mild og Mattug er. Life og Deya lætt oss þier / I Lyfe og Dauda biarga oss hier.

8. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

Matturan øll og Edle Mana. Pag. 50.

9. Sunnudag epter Trinitatis.

Tvo fyrstu Vers ap þeim Psalme /

Ap Dimpre Hrygd akalla eg hig. Pag. 89.

Edur þessa Vers.

Ton / Hvør sem ad Reyser Haga Bygd.

HErra JEsu, mier Hugur er a / Hylle þiggar Rad nioota / Hwsi Nade lær mig Himneskt þan / Helms Visten nær vill þrioota / Vysa mier þar til Veg og Rad / Vinattu þine gietter eg nad / Sem opt nam ap mier þrioota.

10. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

Være nu Gud oss ecke hia. Pag. 139.

11. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.

Nu bid eg Gud þu Nader mig. Pag. 164.

12. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton /

Ton/ Myskuna þu mier mylde Gud.

MJer kiendu Gud ad mæla riett/ so Frægdar-
þriett / Frelsara mins vtbreide/ Sem
gigrer vid mig rinka vel/ Eirnen þo Hel / vt
Heime mig hiedan leide. Hætt lopad sie / Vort
Hiælpræde/ Sem þyrer oss / Saklaust a Kross/
Eins og Lamb vt ap deyde.

13. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim psalme.
Skier trv þeir aller nu. Pag. 136.

14. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Heidrum vier Gud ap Hug og Sal.

EG vil þalla til Sooda þier / Frelsarenn Jesu
vægdu mier / Ond myn Spiteln vtt bre
Mein/ Avt/ Eg bid hun verde þrein. Mier og
Samspilltum Lukn þu lin / Kast oss allzstadt
þier þalla fra. Þier skal Elskar Pakker tiæ.

15. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest eins og Fyrsta Sunnudag epter
Trinitatis.

Endir. Ton / A Kirn Gud vil eg trva.

GVds Rike er Fiede og Fridur/ I Gudsptalla
Mandar Sætte Fregn/ Ap Anda Guds oss bod
adur / Owina vorra Strvde i gegn/ Herrans
Hreinast Riettlæte / Hrist vorn Misgiørninge/
Þvi Lausnar Vrot øll bæter/ Hann blessud Frid
bægina/ Hvørtum sem hellst þess leita/ Hitt alt
ad allt tilleggst/ Sem han sier Hag ad veita/ Heit
Ord Gude alldrei bregdst.

16. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Vm Daudan giepdu DRotten mier.

Lausnarin

Lausnarin JEsu Kos sie hier/ Fyrer Lykn og Liuggun hyna/ Lyss og Daudans hu Lykla ber/ Lyttu a Naudsyn myna / Burtpyst giepdu eg bwest vid / Blessan giep mier og Sælar Frid/ Nær Lyssi Dagarner dwyna.

17. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Sæll er sa Mann sem hatyna kann.

Hvad leinge Gud mier gleymer hu/ Giærsamlega til Enda? Og hvørsu leinge ætlar hu/ Asioonu fra mier venda? Hvad leinge Rad eg huxa skal? I Hiarta mynu twynga Kvøl/ Allann Dagenn til Enda.

A Michaelis Messu.

Fyrsta Vers ap heim Psalme.

Gylinnanleg Borg er vor Gud. Pag. 152.

Eour hetra Vers.

Ton/ Giørvøll Christen skal glediast nu.

O Gud sem lætur Englana hær/ Oss nu a Hendum bera/ Og længa Reisu leida hier/ Lyss umm Eydemørk hvera. Lat ha sømu ha Lys vort dwyn/ Leida oss inn i Dyrd til hyn/ Vn oss har asamt vera.

18. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Allsagurt Ljoos oss byttest brandt.

Lof sie hier Gud fyrer Løgmal hitt / Løg Brodern myn øll giepdu kvitt/ Hugherde styrdu Hiarta myns/ So hneigest eg a til Vilia hyns.

JEsu mier Lykner mælltu Mal/ Og myna Brotlega brelsa Sal / Fra Ogna Strappe sem eg til vann/ Arnadar sætte Gud og Mann.

19. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta

Fyrsta Vers ap heim psalme.
Nu bid eg Gud þu Xnader mig. Pag. 164.

20. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton / Mikellre Fatskild mæter sa.

HAtign þess Konungs Heidrud sie / Fyrer Himneskan Xnadar Smeck / Sem Andlegt Brullaup þra Vpphape / Oss Mønnum tilreidt bleck / Sitt hepur Vyrdar Sonen gypt / Samat vid Daudlegt Holld / Og Hægum þess til Heidurs lypt / Ein han lagt opan a Holld / I Gypting þetrre Gud og Man / Giørde a þa Leid sam teingdan / Ad Edle Tvo eru til Sans / Ein Persoona Christs / I þagre Holldgan Frelsarans / Framspoor Raup / Male viss / VKorten vid Hage Holldlegs Mans / Hneigdest til Samlætis.

21. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton / JEsus Christur a Krosse var.

HVørnen sem vepst eg Hørmung i / Hialp mier Gad trwa Orde þvi / Sem þu JEsu mier seiger / So eg ap øllu Fære frij / Fare burt og vel deye.

Lausnare min sem lopar þu / Lat mier verda epter mine Trw / Fyrst eg þyn Ord ei tyna / Sorgum øllum i Sælu snw / Sal mun ad merge lifa.

22. Sunnudag epter Trinitatis.

Pad Støunda Vers ap heim psalme.
Nu bid eg Gud þu Xnader mig.
Audmiwka Gnd aktar Gud mest. Pag. 164.

A Allra Heilagra Messu.

Fyrsta

Fyrsta Vers ap þeim Psalme.
Gud Myskunne nu ollum oss. Pag. 135.
Edur þetta Vers.
Ton/ Med Hiarta og Tungu.

MEistaren Hæðste/ Min JEsu Beste/ Lattu mig Nidrs þyns njoota / Send mier þin Anda / Sanleik Kienanda / So Fognud mætte hljoota/ Og Salu saña / Sañ Helgra Mana/ Trw og Kiærleika/ Med Von Overka/ So Heime þra þoerfe/ Eñ a Himnū erfe / Eilift Lyp.

23. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Oss lær þin Anda styrkia.

GVds Fodurs Geyste og Kraptur / Glæskañ þyn Huggar mig / Myno hañs þu mier gafst aptur/ Þa mina tookst uppa þig/ nu Yfer skrifar þyn Naden er/ Villtu þin Heldur hafa/ Eñ Hyggne og ast ap mier.

Lat tu mig Gud þier glædda/ Gagn/ hreina Ast og Trw/ Og aungvu þvi tñehalldu/ Ad mier sem heimter þu / So ad eg fie þyn eilift Eign/ Med Hiarta / Hende og Tungu / Þioonande þisse Tign.

24. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Nu bid eg Gud þu Nader mig.

LAusnara Heimsins Losgiørd sie/ Sem lækn lde Mañleg Krankdome/ Med Kraptc sann um og Kiæda Snert / Kolnum og Mønnum giæfde bert/ Ad Ord hañs øll eru Almættig / Orendum bar med Lyfvæntig. Sia til JEsu þa Sykiunst hier / Ad soþnum / Eñ ecke deyum vier.

25.

25. Sunnudag epter Trinitatis.

Fyrsta Vers ap þeim psalme.
Vakned upp Christner aller. Pag. 161.

26. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Christs er Roma pyrer Hønoum.

JEsu nun Broeder beste / Bid eg ap Hiarta þig/ Grædareñ Giæsku meste/ Gack ei i Doom vid mig/ Hiørd allre þyrmdu þine / Sem þoler Angrxde hart/ Oska eg Ern med heñe / O JEsu/ Kom þu snart.

27. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest sama Vers sem til er giørt Sióttu Sunnudag epter Prettanda. En þegar predikad er ap Gudspiallenu Matth. 11. Þa skal syngia Tvo þau Fyrstu Vers ap þeim psalme: Guds Son kallar/ Komed til myn. Pag. 158.

Registur þeirra Psalma / sem i þessare Book eru.

A.

Adams Barn Synd þyn so var stoor/ 217
Ap Adam er um allañ Tiid/ 194
Ap diupre Hrygd akalla eg þig/ 89
Ap Fødurnum Son Eingietenn/ 200
Ap Fødurs Hiarta Barn er bored/ 195
A Gud allena/ eg hefe sett mitt Traust/ 192
Allrimesta Gude i Himnerike/ 4
Aller Christner nu kæter sic/ 114
Aller Guds Þioonar arhuged/ 52
Allpaguer Lioos oss byrtest bratt/ 106

Allr eins og Bloomstred eina/ 293
Avi/ Avi/ mig aumann Mann/ 186
A þig alleina JEsu Christ/ 188

B.

Biartur Dagur nu byrlar þier/ 243
Blessada Þrenning blessud sie/ 249
Blessadur ad Eilyfu sie/ 235
Blessud siertu Heilog Þrenning/ 122
Borenn er Sveirn i Bethlehem/ 71

C.

Christens það ertt mun Mann/ 281
Christe vier allir þokkum þier/ 45
Christe þu klare Dagur ert/ 259
Christnen syngi nu Sætleika Lof/ 225
Christs er Rosina þyrer Hendum/ 163
Christur allra Endurlausn og von/ 197
Christur reis upp þra Daudum/ 30
Christur sin Anda sende/ 30
Christur til Himna uppfoor/ 30

D.

Dags Vøku er cin nu Ende/ 269
Dagur burtrekur dimma Natt/ 240
Dagur er/ Dyrka ber/ DRotten/ 252
Dagur i Austre ællu/ 244
Dagur og Liovs þu DRotten ert/ 258
Dyrdlege Kongur O Christe/ 110

E.

Eilifve Gud vort einka Raud/ 183
Eilyfum Fødur ell hans Hiørd/ 132
Eilyfur Gud og Fader kiær/ 100
Ein Kanversk Kvinna/ 91
Ein Gud Skapare allra sma/ 259

Eitt

Ellt Barn er bored i Bethlehem/ 206
Ellt vier nytt/ At byrlad þæum nu/ 210
Endurlausnaren Kluge/ 297
Endurlausnaren vor JEsu Christ/ 107
Epter Guds vilia geingur þad/ 261
Esajas Spæmadi i Anda sa/ 141
Esajas Spæmadi glediadest ad þui/ 139

F.

Fader a Himna Hæd/ 282
Fader vor sem a Himnum ert/ 187
Fagnadar Bodskap byrte þa/ 132
Fagnadar Ritning Rutnum þar/ 225
Fertugasta Dag Pæskum þrem/ 231
Forelldrar JEsu þuller ap ast/ 75
Freisaren er oss Fædur nu/ 66
Frid veit þu voru Lande/ 61
Fødursins Tignar stodmande Kloos/ 198

G.

Gef þine Christne godan Frid/ 64
Gledsku Guds vier þrysum/ 76
Gledyrdi Christnen skal glediast nu/ 52
Gladur nu deya vil eg vyst/ 289
Gled þig Guds Sonar Brud/ 62
Gloria Dyrd Heidur sie Gude i Hædum/ 6
Gude sie Lof fyrer Gledeleg Jool/ 72
Gude sie Lof fyrer Klooseð gladt/ 251
Gud lærte Saung vorn gænga nu/ 208
Gud min Fader eg þacka þier/ 261
Gud Myskunne nu ollum oss/ 139
Guds Son i grimu Daudans Bønd/ 54
Guds Son kallar/ Komed til myn/ 158
Guds Syne þagast Hlid sw var/ 213

Gud vere Lofadur/ 46
Gud vor Fader vertu oss hiæ/ 120
Gud vor Fader vier pøckum þier/ 284
Gud þañ Eingel sīñ Gabriel/ 94

H.

Haleluja allt Folk nu æ/ 17
Haleluja DRottenn Gud/ 13
Haleluja Litt Sveins Barn þædt/ 11
Haleluja Glediest i DRottne/ 10
Haleluja Heyr þu hin Sæla/ 18
Haleluja Særlega sīngium vier/ 16
Hallt oss Gud vid þiet hreina Ord/ 46
Hætyd hædst er halldenn sw/ 201
Hef eg mig nu i Hvylu myn/ 268
Heidrad sie JEsu hæleitt Verk/ 82
Heidra skulum vier HErrañ Christ/ 67
Heidrum Gud Fødur Himnum æ/ 29
Heidrum vier Gud af Hug og Sæl/ 283
Heidur og hæleit Æra/ 230
Heidur sie Gude Himnum æ/ 5
Heilaga Prenīng hiæ oss siert/ 233
Heilagañ Anda æskium nu/ 191
Heill Helgra Maña/ 230
Heimile vort og Hvsenn med/ 135
Herodes grimme þvi hradest þu/ 212
HErra Gud Fader Hlyd þyn sie/ 281
HErra Gud i Himnaryke/ 127
HErra Gud þig heidrum vier. 254
HErra JEsu myn Heilsugiøf/ 74
Hedañ i burt med Fride eg fer/ 85
Himneske Gud vor HErra. 246
Hvør sem vilde ad hioolpenn sie/ 275

Nædsta

Hædsta Himlpryddes Føgnude/ 216
Hædste Gud og Erra milde/ 130

J.

Jaate þad allur Heimur hier. 199
J Dag eitt bleſſad Barned er/ 307
J Dag er Chriſtur Uppriſen/ 109
J Dag er Chriſtur Uppſtiggen/ 229
J Dag þa Heilyd høllum vier/ 113
JEſu Endurlauſnen vor/ 226
JEſu Chriſte vier høckum þier/ 90
JEſu Frelſare Fooltz a Jørd/ 261
JEſu i Fatækt Fæddeſt þu/ 213
JEſus Chriſtur ad Jorden kom/ 86
JEſus Chriſtur a Krosſe var/ 104
JEſus Chriſtur er vor Frelſare/ 38
JEſus Guds Son Eingiettenn/ 62
JEſus ſem ad oſs Frelſade/ 223
JEſu vor Endurkauſnare/ 207
JEſu þyn Miſkunn miøg ſæt er/ 39
J JEſu Nafne Gud mijn giøre/ 282
Jomfrw Maria Oliett var/ 203
J Sveitte og Vøku ſamlega vier/ 263

A.

Aixt Lof Guds Chriſtne alltijd/ 155
Klar Dagur og Ljoos nu komed er/ 241
Kom Ande Heilage/ 116
Komenn er kalldur Vetur/ 182
Kom Gud Helge Ande hier/ 21
Kom Herra Gud Heilage Ande/ 56
Kom Skapare Heilage Ande/ 119
Kom þu goode Heilage Ande/ 115
Konung Davijd ſem kiende/ 138

Konungsins Merke prædikoma hier/ 214
Kyrie Gud Fader Himnarikis/ 1
Kyrie Gud Fader Hædsta Traust/ 1
Kyrie Gud Fader Myskuna þu oss/ 2
Kyrie Gud Fader sañur/ 3
Kyriceleison a Bænadøgum/ 165

L.

Lambed Guds og Lausnareñ/ 290
Lausnareñ Kongur Christe/ 214
Lipande DRottneñ Lykna niier/ 288
Lipande Gud þu Lyt þar a/ 129
Lyknarpullur Gud og Goodur/ 303
Lioſañ Dageñ nu Lyta mæ 241
Ltranlan/ 167
Loped Gud i hæña Helgei Doom/ 160
Lopſaung Gude Mey Maria/ 236
Loz ſie þier DRottneñ dyre/ 181
Lop ſie þier Gud þyrer liden Dag/ 266

M.

Maria gieck iñ til Elisabeth/ 237
Med Hiarta og Tungu/ 83
Millde JEſu ſem Mañdoom tookſt/ 49
Miñ HErra JEſu Madur og Gud/ 285
Miñſtu O Madur a miñ Deyd/ 173
Mitt Hiarta hvar til hryggeſt þu/ 133
Midr i Lyfe erum vier/ 285
Mooder Guds og Meyan skiær/ 202
Myskuna oſſ O HErra Gud/ 86

N.

Natturañ øll og Eple Mañs/ 50
Nu bid eg Gud þu Nader mig/ 164
Ny bidium vier Hellagañ Ande/ 19

Nu

Nu er a Himne og Jørd/ 229
Nu herst Nordrin og hyrur Dag/ 260
Nu kom Herwęa Hialpar Rad/ 153
Nu latum oss Kyrkiam graua/ 299
Nu skal cñ i Guds Trauste/ 177
Nu vilium vier allir packa Gude/ 20

O.

Opan af Himnum hier kom eg/ 205
O Gud benzlud x sie hier/ 47
O Gud Hellagur Hcilagur/ 180
O Gud sañur i Einingu/ 233
O Gud sem geymer Jsrael/ 267
O Guds Lamb Saklausa/ 37
O Gud vier lopum þig/ 142
O Gud vor Fader sem i Himnarikie ert/ 166
O Herra Gud eg Packa þier/ 176
O Herra Gud oss hialpa nu/ 234
O JEsu JEsu JEsu mín/ 291
Ord Himneska vtgieck til vor/ 199
Oss lat þin Anda styrkia/ 96
Otrastu Barn mitt Einan Gud/ 279
O. Vier Syndum setner/ 189
Oviñanleg Borg er vor Gud/ 152
O Þu Guds Lamb sem i burttekur/ 38
O Þu Opinglega Presting/ 23
O Þu Prepallda Eining bigd/ 232

P.

Paska Lamb vier Hellagt hopum/ 20
Prapetian a Jooladageñ/ 68
Prapatian a Paskadageñ/ 107
Prapatian a Hvitasunnu/ 118
Prapatian a Trinitatis Hatid/ 122

R.

Riett Christnen hæstum Gude holl / /237
Rys upp myn Sal ad Nyu nu/ 211

S.

Sa þrialls vid Lögmal þræddur er/ 77
Sa Hooss Dagur liden er/ 265
Salve JEsu Christe/ 270
Sa Vitnisburdur hin valde/ 65
Sanctus a Jooladagen/ 71
Sanctus a Trinitatis Hatid / 125
Sanheilegt Kloos samjøpn Preking/ 126
Synged Gude sæta Dyrd/ 48
Skaparen Christe Kongur vor/ 215
Skaparen Stiarna Herra hreirn/ 195
So Elskade Gud aumann Heim/ 88
Soolar Kloos nu þer burtu brautt/ 262
So vidt um Heim sem Sooleñ þer/ 201
Standed upp Christi Børnen bliud/ 243
Synduge Madur sia þitt Rad/ 174
Syrgium vier ei Sauluga Brædur/ 300
Saler eru þeim sialpur Gud/ 153
Saler eru þeir aller nu/ 136
Sall er sa Mann sem hafna kann/ 154
Sall ertu sem þin Gud/ 280

T.

Tek ap oss Fader/ Op þyngia Reidi/ 190
Tek þra oss sæte Herra Synder vorar/ 170
Talar JEsus ad Teikn mune skie/ 63
Til þyn Heilage Herra Gud/ 149
Tunga myn ap Hiarta hlioodi/ 44

V.

Vakna myn Sal og vird þyrst þier/ 295

Vakned

Vaknid upp Chriſtner aller/ 161
Verde ætid hred vill min Gud/ 302
Verſen ap predikunarſtolnum/ 306
Verøldedæ vilde Gud/ 57
Vetur er enn a Enda/ 179
Vier Trwum aller a Eirn Gud/ Fødur: 14
Vier Trwum aller a Eien Gud/ Fødur: 277
Vier Trwum aller a Eirn Gud/ Skapara: 25
Vid Dauda mig ei verta m:u/ 289
Vm Daudan giep pu DRotren mier/ 298
Vællded fære oss Fred hier/ 117
Vor HErra JEſus visse had/ 97
Vors HErra JEſu Verndenn blæd/ 61
Vppa Fialled JEſus vende/ 157
Vpprisin er Christur/ 227
Vpprisin er nu JEſu Christ/ 227
Vxre nu Gud oss exe hia/ 139

Þ.

Þa Barned JEſus i Bethlehem 79
Þa Herodes had heyra vann/ 78
Þa JEſus til Jeruſalem/ 93
Þa liner hesse Lyfiams Vist/ 287
Þann Hellaga Kross vor HErra bar/ 109
Þann signada Dag vier siaum nu eirn/ 248
Þenann tæd Pungbært læd/ 301
Þier sie Lof og Dyrd JEſu Christ/ 38
Þier Packer gigrum/ 148
Þu varst pyrer oss eitt Vngbarn/ 278

Collectur,
Pistlar og Gudspiøll/
Sem i Kyrkiunum a sierhvørium Sunnudeige og helgum Deige Arsins unn kryng lesenn eru.

I. Sunnudag i Adventu.

Collecta.

NEye Herra Gud / vier bidium thig Auðmiwklega / uppvek thyna Magt og kom til vor/ so vier mættum threlsast af theim Hætskaí semdum sem yfer oss hanga/ vegna vorra Synda/ og ad vier mættum fyrer thyna Hiælp verda Frelsader og Sæluhoolpner. Thu sem lifer og ryker med Gude Fødur og theim Heilaga Anda/ Eirn sannur Gud uhn allar Alder Alda.

pistilenn skrifar S. Paall til Rom. 13. C.

KJærer Brædur. Og med thvi ad vier vitum/einkum a Stund/ thad Tyme er upp ad rysa af Svefnenum / af thvi ad vor Heilsa er nær / helldur enn a vier trudum. Noottenn er umliden/enn Dagurenn tekur ad nælgast. Leggium thvi af Verkenn Myrkrana / og Iserydumst Herklædenn Liossins/so ad vier gøngum siðsamlega/ so sem a Deige/ Eige i Dfæle edur Dfdrycklu/ eige i Legukof-

um

um og Mũnadarlyfe / eige i Drættan og Dfundslyke. Helldur sklædest þier Drottne JEsu Christo/ og lauted ecke epter Holdenu/ þess Gyrnder ad rakia.

Evangelium Matth. 21. Cap.

I þan Tyma. Og þa er þeir tooku ad nalgast Jerusalem / og komu til Betphage vid Fialled Oliveti/ utsende JEsus tvo sijna Læresveina/ og sagde til þeirra: Fared þid i þad Kauptun sem gagnvart ydur er / og strax munud þid finna Osnu bundna og Folaa hia hesse/ leysed hana og leided til mijn. Og ef einhver segier nockud til yckar / þa seiged þad Herran hafe þeirra þorf / og safnsnart mun hann lata þau laus. Eij þad skiede so/ ad uppfylltest hvad sagt er fyrer Spamannsenn/ er so segier: Seiged Dotturenne Zion: sija/ þinn Kongur kiemur til þijn hoogvær / sitiande a Osnu/ og a Fola klifbærrar Osnu. Eij Læresveinarner geingu i burtu/ og giordu so sem JEsus baud þeim/ og leiddu med sier Osnuna og Folann/ og logdu sijn

Klæd&

Klæde yfer þaug / og settu hañ þar uppa. Eñ margt Folk breidde sijn Klæde a Veigeñ/og adrer hiuggu Kvistu af Triánum/ og dreifdu þeim a Veigeñ. Eñ þad Fiolked sem fyrer þeim gieck og epterfylgde/ Kallade og sagde : Hosiaña Syne Davids / Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne Drottens / Hosiaña i hædstum Nædum.

II. Sunudag i Adventu.

Collecta.

HEyr Herra Gud Almættugur Fader/ virdstu ad uppvekia vor hiørtu / ad tilbwa þijnum Eingiernum Syne Veigeñ / so ad vier fyrer hans Tilkomu mættum þiena þier med hreinu hiarta. Fyrer þañ sama/ etc.

Pistill eñ til Rom. 15. Cap.

KIærer Brædur. Eñ hvad sem skrifad er / þa er þad skrifad oss til Lærdooms / so ad vier fyrer Polemmæde og Huggun Ritningana/ hefdum Vonena. Eñ Gud Polemmædeñar og Hugunareñar giefe ydur þad/ ad þier sieud samlynder ydar a mille/ epter Jesu Christo/ so ad þier mættud samhuga med einum Munne/ dyrka Gud og Fodur vors Drottens

tleins JEsu Christi. Par fyrer aatt hvor annan innbyrdis/ liika so sem Christ uns aanadest ydur Gude til Neidurs. Ef eg seige Christum hafa vered Pivonustumann Vmskurnarenar/ fyrer Guds Sanleika Saker / til Stadfestu Fyrerheitanna/sm til Fedranna hafa skied. Ef pad ad heiden Lydur heidrar Gud/ pad er fyrer Myskunsemena orded/epter pvi sem skrifad er; Fyrer pad vil eg DRott en vegsama pig a medal Neidna Piooda/og pinu Nafne syngia Lof. Og i aftr ad Sin seiger hann. Fagned pier Neidingiar/med hans Folke. Og en aptur: Lofed pier Drotten allar Pioder/ og prisse hann allur Lydur. Og en aptur seiger Esaias: pad mun skie/ad Root Jesse/og hann sem upprys til ad stiorna heidnu Piodum/pad a hann munu heidner Menn vona. Ef Gud Vonarenar/uppfylle ydur med allum Fagnade og Fride/so ad pier yfergnefed i Vonenne / fyrer Krapt Heilags Anda.

Evangelium S. Luc. 21. Cap.

I pann

Í þann Tíma. JEsus sagde til sína Lærisveina: Þar munu skie Teikn a Solu/ Tungle og Stiornū/ og a Jørdu Kvalning Þiooda og Ørvinglan/ Siodr og Bylgiur munu hliooda/ og Men munu fyrer Hræddsku uppþorna/ og af Epterbyding þeirra Sluta sem ad koma skulu yfer allan Heimen. Þvíad Kraptar Himnana munu hræraste. Og þa munu þeir sia Mannsins Son komanda i Skyunū med Magt og mykla Velldi/ En nær þetta tekur ad skie/ þa lyfted upp og upphefied ydar Høfud/ af þvi ad ydar Endurlausn tekur ad nalægiast. Og hann sagde þeim þessa Epterlyking: Skoded þier Fykiutrien/ og øll øñur Trie/ nær þeirra Aldin tekur ad sprynga/ þa vited þier ad Sumared er nalægt. So lyka nær þier sia med þetta skie/ þa vited ad Guds Riki er nalægt. Sannlega segie eg ydur/ þad þesse Kynslood mun ei forgænga/ þangad til ad allt þetta skier. Himen og Jørd munu forganga/ En mín Ord forganga eige.

2. Sunn-

III. Sunnudag i Adventu.

Collecta.

NEyr §Erra Gud / vier bidium / hneyg þu Eyra þitt til vorra Bæna/og upplys Myrkr ur vorra §ugskota/ med vitian þinar Naadar. Þu sem lifer og ryker i Einingu hins §. etc.

Pistillen skrifar S. Paul 1. Cor. 4. C.

ÞAr halldæ oss hvor Madur fyrer/einkum fyrer Guds Þienara og Verkstiornara yfer Guds Leyndardooma. Eſi nu heimtest ei meira af Verkstiornurunum/ eſi þad þeir fynnest truer. Þvi er mier þad fyrer minsta koste/ ad eg skule af ydur dæmast / eda af Manlegum Deige: Eſi þo dæme eg ecke sialfur mig. Þvi eg er mier einskis Hlutar medvitande/ eſi af þvi em eg þo ecke Rettlætur. Drottenn er sa sem Dæmer mig. Fyrer þvi dæmed ecke fyrer Tijmann/ þangad til ad Drottenn kiemur / sa ed auglysa mun þad i Myrkrunn er huled / og openber giora Rad Hiartnanna. Og þa mun hvorium sem einum Lofstyr skie af Gude.

Evangelium. S. Matth. 11. C.

I þann

I þañ Tyma. Efi þa ed Johannes Iheyrde i Bønduñ Verken Christi/ sende hañ ut tvo af sijnū Lærisveinum og liet seigia hønū: Ertu sa sem koma skal / eda eigum vier ad vænta eins añ-ars? JEsus svarade og sagde til þeir-ra: Farid aptur og kuñgiorid Johañi hvad þier sied og heyrid: Blinder fa Syn/ Nalkter ganga/ Lækprædr hrein-sast/ Daufer heyra/ Dauder upprijsa / og Fatækum verda Gudspiallen bod-ud/ og sæll er sa sem ecke hneixlar sig a mier. Efi ad þeim i burtgeingnū/ hoof Jesus ad seigia til Folksins af Johañe. Hvad foorud þier ut a Eydemørku ad sia? Reyr þañ sem af Vinde er skiek-en? Eda hvad foorud þier ad sia? Mañ miukklæddañ? Sied/ ad þeir sem miuk añ Klædnad hera/ eru i Kongaña Hus-um. Eda hvad foorud þier ad sia? Ejrn Spæmañ? Eg seige ydur fyrer Gañ / þañ meire er en nockur Spæ-mañ / þviad þesse er sa / af hvorium skrifad er. Sia þu / ad eg sende minn

Engel

Eingel fyrer þiñe Augsyn/ Sa er þitt Veg skal tilreida fyrer þier.

IV. Sunnudag i Adventu.

Collecta.

Almættuge Eilifse Gud/ vier biddum þig/ ad þu komer/og lyster þier Almætte styrka yþer ossaumar Mannesklur/ ad hvad helst sem vorar Synder yrugiega þorhindra og hamla/ þad sama mætte þa oss veitast/fyrer Hiælp þinar Nædar og Myskunar. Fyrer þiñ Son. etc.

Pistillen til Philipp. 4. C.

Elskuleger Brædur. Gledied ydur i Drottne alla Tyma/og eñ aptur seige eg/ gledied ydur. Ydar Noogværd sie kunnug ollum Monnum. Drottenn er nælægur. Vered eige Hugsiukir/helld ur lækied ydar Bæner i ollum Hlutum/ i Bænahalldi og Akalle med þackargiord fyrer Gude kunnar verda. Og Frid ur Guds sa hærre er ollum Skilninge/ vardveite ydar Hiortu og Skilningar-Vit / I Christo JEsu.

Evangelium Joh. 1. Cap.

Ad þeim Tyma. Gydingar sendu af Jerusalem Presta og Levita/ ad þeir skylldu spyria hann ad/hver ert þu? Og

hann medkiendest og neikade thvi ecke. Og hann medkiendest/seigiande: Eige em eg Christur. Og their spurdu hann enn tha ad/ hvad tha? Ert thu Elias? Hann sagde/ ei em eg. Ert thu tha Spamadur? Og hann svarade/nei/ecke. Tha sogdu their vid hann. Hvor ert thu tha? So ad vier meig um Andsvar giefa theim er oss utsendu. Hvad seiger thu af sialfum thier? Hann sagde/Eg em hroopanda Rodd i Eydemorku/greide thier Gotu Drottins/ so sem sagde Esajas Spamadur. Og thr sem ut voru sender/voru af Phariseis. Og their spurdu hann ad/ og sogdu til hans. Thvi skyrer thu tha/fyrst thu ert ecke Christur/eige Elias/og eige Spamadur? Johannes svarade theim og sagde: Eg skyre i Vatne/ enn sa stood i Midd hia ydur/hvorn thier pecktud eige. Hann er sa sem epter mig mun koma/ hvor ed var fyrer mig/hvors Skoo thveinge eg em ei verdugur upp ad leysa. Thetta skiede i Bethabara/ hinumeigenn Jordanar/ par sem Johannes skyrde.

A

A Joolanoottena.
Collecta.

HEyr Almættuge, Eilyfe Gud/ vier biddium/ gief oss sem yperlyster erum med nyu Ljoose þyne Ordz/sem Mannvoom hefur a sig teked/ad þad mætte openberlega siæst i vorum Verkum og Framferde sem fyrer Triwna sakir i Hiartat nu/fyrer þan sama þin Son Jesu Christu/ etc.

Pistillen til Titum 2. Cap.

ALLra Kiæraste. Heilsusamleg Nad Guds er auglioos ordenn ollum Mønnum/og kiennir oss/ad vier skulum afneita Ogudlegu Athæfe / og Veralldlegum Gyrndum/og lifa Sparlega/Rettferduglega og Gudlega i þessum Heime / og bida epter þeirre Salu-Von og Dyrdar Auglysing hins mykla Guds/og vors Lausnara Jesu Christi. Sa sem sialfa sig hefur giefed ut fyrer oss / uppa þad hann endurleysti oss fra ollu Orettlæte/ og hreinsade sier sialfum Folk til Eignar / þad sem kostgiæfed være til goodra Verka. Þetta skallt þu tala og aminna/ og straffa med allre Kostgiæfne. Eingenn forsmæe þig.

Evangelium Lucæ 2. Cap.

I þann Tima. Og þad bar til a þeim Dogum / ad þad Bod gieck ut frá Keysaranum Augusto / þad Heimurenn allur skylldi Skattskrifast. Desse Skattskrift hofst fyrst upp þa Cyrenius var Landstioornare i Syria. Og þeir foru aller ad lata Skattskrifa sig / hver til sinnar Borgar. Þa foor og Joseph af Galilæa ur Borginne Nazareth / upp i Judæam / til Davids Borgar Bethlehem / af þvi ad hann var af Huse og Kyne Davids / so ad hann liete skattskrifa sig þar med Maria sinne Festar-Konu Dottiktre. En þad skiedi so / þa ed þau voru þar / ad þeir Dagar fullnudust / ad hun skylldi fæda / og hun fædde sinn Frum gietenn Son / og vafde hann i Reifum / og lagde hann nidur i Jstuna / þviad hun fieck eckert annad Rum i Giestaherbergenu. Og Fiarhyrdarar voru þar i sama Bygdarlage uttan Grandana vid Fiarhusenn / sem geymdu og vøktu yfer Hiørd sinne uttan Nootlena. Og sia þu / þad Engenn Drottens stood hia þeim / og

Guds

Guds Yrke liomade i krſingum þa / og þeir urdu miog Oltaſlegner. Og Engillen ſagde til þeirra: Nyrdid þier ecke ad hrædaſt. Siæed / Eg boda ydur mykenn Fognud / þann er ſkier allu Foolke: Þviad i Dag er ydur Lauſnarenn fæddur / ſa ad er Chriſtur Drottenn i Borgenne Davids. Og hafed þad til Merkis / ad þier munud finna Barned i Reifum vafed / og lagt vera i Jotuna. Og jafnſnart var þar hia Englenum mykell Fiolde Nimneſkra Herſveita / ſem lofudu Gud og ſogdu: Dyrd ſie Gude i Vpphæedum / og Fridur a Jordu / og Monnum goodur Vilie.

I Gammeſſuñe.

Collecta.

Hærr Almattugr / Eilifr Gud / veit bidium / veit þu oſſ / ad þinns einka Sonar nyia Fædíng / mætte vrelſa oſſ / hvorrin ſa gamle Þrælsdomur / hellzt under Syndarcñar Oke / Frtek. etc.

Pistillen til Hebræos. 1. C.

Eſkuleger Brædur. Med þvi ad Gud hefur Fordum margfalldlega / og med morgum Nattum / talad til Fedranna fyrer Spamenenna / en nu hefur hann alla

ra sydast a pessum Dogum til vor talad fyrer Soneñ/hvørn hañ sette Erfingia yfer alla Hlute/ fyrer hvørn hañ hefur eirneñ Verolldena skapad. Hvør hellst (med þvi hañ er Liovme hñs Dyrdar/og Imynd hñs Veru) berande er alla Hluta med Orde sýns Kraptar/giorande Hreinsun vorra Synda / fyrer sig sialfañ/sette sig til hægre Handar Tigneñe a Hædum / so myklu ædre ordenn Einglunum/sem hñ hefur myklu framar þeim erft eitt hærra Nafn. Þviad til hvørs af Einglunum hefur hñ nockurn Tyma so sagt? Þu ert miñ Sonur/I Dag Ol eg þig. Og eñ aftad Sitt/ Eg mun hñs Fader vera / og hañ mun mitt Sonur vera. Og eñ aptur sm hañ iñleider þañ hitt Frumgietna i Heimeñ/ seiger hañ. Og hañ skulu aller Englar Guds tilbidia. Af Einglunū seiger hañ ad sødu. Syna Eingla giorer hañ Anda/og syna þienara Eldsloga. Eñ af Synenum. Gud þitt Sæte er Æ og ad Eilyfu / Stiornar-Vøndur þyns

Rykis

Rꝛtis er Rietlætis Vøndur/ þu hefur elſkad Rietlæted / eñ hatad Ranglæted/ fyrer þvi hefur Gud/ þiñ Gud / ſmurt þig med Gledſnuore Fagnadarens/ fraṁ yfer þeim Hlutfakara. Og þu Drotten hefur ad Vpphafe Jordena grundvallad og Himnarner eru þin Handaverk. Þeir enu ſomu munu forganga/ eñ þu munt blyfa/ og aller þeir elldaſt ſo ſem aſnad Fat/og ſo ſm̃ Klæde munt þu þeim umhverfa og þeir munu umhverfaſt. En þu ert hiñ ſame/Og þin Ar munu ecke protna.

Evangelium Joh. 1. C.

I Vpphafe var Ord. Og þad Ord var hia Gude/og Gud var þad Ord/þad ſama var i Vpphafe hia Gude. Aller Hluter eru fyrer þad giorder/og an þeſſ er eckert giort hvad giort er. I þvi var Lyfed/og Lyfed var Ljoos Mañaña. Og Ljooſed lyſer i Myrkrunum/ og Myrkureñ hafa þad ecke hendlad. Þar var eirn Madur af Gude ſendur / ſa hiet Johañes. Hañ kom til Vitnisburdar/

ad hann bære Vitnisburd af Ljosenu / so ad aller skylldu fyrer hann trua. Eige var hann pad Ljos / helldur ad hann bæri Vitnisburd af Ljosenu. Pad var sann Ljos / hvert ed upplysser alla Menn kom ande i penann Neim. Pad var i Neimen um / og Neimurenn var fyrer pad giord- ur og Neimurenn peckte pad eige. Nann kom til sinnar Eignar / og hanns sinnfer medtooku hann eige. En so marger sem hann medtooku / pa gaf hann peim Magt Guds Bornum ad verda / peim sem a hans Nafn trua. Eige þm̃ sm̃ af Blood enu / eda peim sem af Nolldsins Vilia / edur af Mannsins Vilia / helldur peim sem af Gude eru fædder. Og Orded vard Nold / og bygde med oss / og vier saum pess Dyrd / Dyrd so sem Eingietens Sonar af Fodurnum / fullann Nadar og Sannleika.

S. Stephani Dag.

Collecta.

Nyr Herra Gud / Gier oss ad epter sylgia hans Dæmi / hvørre Hatyd vier i Dag hølld- um / so vier mættu lara ad Elska vora Frinc /

igka

luka so sem hann bad fyrer synum og oknar Mønnum/ fyrer vorn Herra JEsum Christum. etc.

pistillen i Gizrningabook Dost. 6. og 7. C.

A peim Døgum. Og Stephanus full ur af Nad og Styrkleika / took ad giora Stoormerke og Tækn mykel a nizal Folksins. Pa stoodu upp nockrer af peirre Samkundu/ sem kallast Libertinorum/ Cyrenorum og Alexandrinorum og peirra sem voru af Cilicia og Asia/ preytande Spurningar vid Stephanum/ og peir gætu ecke mootstaded peirre Speke/ nie peim Anda / af hvorium hann talade. Pa sendu peir ut Menn/ sem seigia skylldu sig heyrt hafa hann mæla Nadungar Ord/ i moote Gude og Mose/ og estu soupp Lydsn og Olldungana og hina Skriptlærdu/ hlupu ad og gripu hann/ hurtleiddu fyrer Ræded / og setiu til Ciugvotta/ sem seigia skylldu. Pesse Madur lætur ei af ad tala Smædyrde/ i siegn pessum Heilaga Stad og Logma Ienu. Pviad vier heyrdum hann seigia/ ad Jesus af Nazareth mundi pessan Stad nidurbriota / og umhverfa peim Set-

ningum er Moses hefur oss giefed. Og aller þeir i Raadenu sæatu/ horfdu a hñ/ og sæu ad hñs Asiæna var so sm̃ Eingils Asiæna. Eñ þa þeir heyrdu þetta/ skæruſt þeir i sijnum Ntorkñ/ og gnijstu Tœnum yfer hœnum. Eñ med þvi ad hañ var fullur af Heilœgñ Anda/ hoof hañ upp sijn Augu til Himens/ og sæ Guds Dyrd/ og Jesum standa til hœgre Handar Gude/ og sagde: Siæed/ ad eg sie Himnana opna/ og Mañsins Son standa til Guds hœgre Handar. Eñ þeir kolludu upp hærre Roddu/ og samañ byrgdu sijn Eyru/ og gierdu hœnum Aeræs med einum Samdrætte/ hnepfu hñ ut af Borgeñe/ og grijtfu hñ. Eñ Vott arner lœgdu sijn Klæde til Fœta þess Ungmeñis er Saul hiet/ og lœmdu Stephanum med Grioote. Eñ hñ kallade/ og sagde: Herra Jesu/ medtak þu miñ Anda. Og hañ kraup nidur/ og kallade hærre Roddu/ Drottenn/ Legg þeim ecke til þessa Synd. Og sem hañ hafde þad sagt/ Sofnade hañ.

Evan-

Evangelium/ xMatth. 23. Cap.

I þaß Tijma. Sagde Jesus til Gyd-inga Folkßins og Høfdingia Kiene-nannaña. Sieed/ Eg sende til ydar Spa-meñ/ Spekinga og Skriptlærda/ og nock-ra af þeim munud þier aflijfa og kross-festa/ og suma munud þier hudstrykia i Samkundu Husum ydar/ og af añare Borg i adra munud þier þa ofsækia/ so-ad yfer ydur kome allt riettlatt Blood sem a Jordena uthellt er/ i fra Bloode Abels Riettlæta/ allt til Bloods Sacha-ria Gonar Barachiæ/ hvorn þier dræp-ud a millum Musteris og Altaris. Sañlega seige eg ydur/ ad allt þetta-mun koma yfer þessa Kynslood. Jeru-salem/ Jerusalem/ þu sem aflijfar Spa-meñena/ og grytter þa sem til þijn eru-sender/ hvorsu opt hefe eg viliad samañ-safna Sonum þijnum/ Eßa sem Hæn-a-ñ samañsafnar Ungum sijnum under Vænge ster/ og þier hafed ecke viliad? Sieed/ ydar Hus skal ydur i Øyde lat-ed verda. Þviad eg seige ydur/ ad þier-munud ecke sia mig upp fra þessu/ þan-

gad til þier seiged: Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRottens.

S. Johañis Dost. Dag.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ Upplys Mædarsamlega hiarta Lyd / So ad hañ upplystur þyrer Lærdoom ę Gudspiallsins Kieñingu hins Heilaga Johañis / matte ra og giaft þijna Nad og Eilifa Glede/ fyrer vorn Herra JEsum Christum/etc.

vistillen skrifar Jesus Syrach 15. C.

HVer hañ ottast Gud/ sa mun giora gooda Hlute/og hver sem epterfylger Rettlætenu/ sa mun fiña Spekena/ þviad hun mun mæta honum so sem Modder. Og hun mun medtaka hañ so sem ein Kuona fra Meydoome sijnum. Og hun mun fæda hañ med Lyfsens Braude og Skilninge / og dryckia hañ med Vatne Hialprædesins Speke. Þa mun hañ verda styrkur og stodugur standa. Og hun mun sier ad honum hallda / so hañ verde ecke sneiptur. Nun mun hefia hañ yfer sijna Naunga/og hañs Mune i Sofnudenum upplyka. Nun mun Corona hañ med Fognude og Vinaosemd / og begæfa hañ eilifu Nafne.

Evan-

Evangelium Joh. 21. C.

Jpañ Tyma. Sagde JEſus til Peturs/ Fylg þu mier epter. Petur ſnere ſier vid/ og leit þañ Lærisvein epterfylgiandi ſem ad Jesus elſkade/ ſa er og um Kvolldmaaltydena hafde a hañs Brioſte leiged/ og ſagt/ HErra/ Hvor er ſa er þig forrædur? Þa ed Petur leit nu þeſſ añ/ ſeiger hañ til Jesu: HErra/ hvad ſkal þeſſe? JEſus ſeiger til hañs/ ef eg vil hañ blyfe til þeſſ eg kiem/ hvad kiem ur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck ſu Ordrœda a medal Brœdrana / þeſſe Lærisveirn deyr ecke. Og JEſus ſagde eige til hañs/ hañ deyr eige / heldur ef eg vil hañ blyfe til þeſſ eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Þeſſe er ſa Lærisveirn/ er um þetta ber Vitne/ og þetta ſkrifade/ Og vier vitum ad hañs Vitnisburdur er ſañur.

Sunnudagen millum Jooladags og Nytars.
Collecta.

HEyr Almœttruge eilyfe Gud / Styrkiorna oſſ og ållu voru Framferde/ epter þinum Vilia/ ſo vier mœttum i Nafne þyns Elſkulega Sonar

er verda Auduger i goodum Verkum. Fyrer hañ sama DRottenñ vorn/ etc.

Pistillen til Gal. 4. C.

Elskuleger Brædur. Eñ eg seige/ So leinge sem Erfingenñ er Barn/ þa er a millum hañs og Þionsins eingenñ Grein armunur þo ad hañ sie Herra alls Gotsens/ helldur er hañ under Forverurum og Fiærhalldsmoñum / allt til ætlts Tyma af Fodurnum. Eyka vier eirneñ/ þa vier vorum Børn/ vorum vier þræl kader under þessa Heims Getningum. Eñ þa Vppfylling Tymans var komeñ / utsende Gud siñ Son / fæddañ af Kvistu og Logmalenu underorpeñ / uppa þad / hañ frelsade þa sem under Logmalenu voru/ so ad vier medtækium Sonarleifdena. Eñ med þvi þier erud Børneñ / hefur Gud sendt Anda syns Sonar i ydar Hiortu/ kallande/ Abba/ kiære Fader. So er hier nu eingenñ þræll meir / helldur Barn ein / Eñ sieu þad Børn / þa eru þad og eirneñ Arfar Guds/ fyrer Christum.

Evangelium Luc. 2. C.

Og

OG hans Fader og Mooder undrud-
ust pad/hvad af hønum sagdest: Og
Simeon blessade pau/og sagde til Ma-
riu Moodur hans. Sia pu / pesse er
settur til Falls og Vpprisu margra i
Israel/Og til Merkis/ hvoriu i moote
mun mælast. Og sialfrar pinar Aund
mun Sverd i giegnum smiuga / So ad
auglioos verde Nugskots Niorku marg-
ra. Og par var pa Anna Spækona /
Dookter Phanuels af Kyne Asser/Nun
var og komen til stóra Ara/og hafde lif
ad i sio Aar med sijnum Eignar Mañe
fra Meydoome sijnum. Og pesse Ekia
hafde nær fioora Vetur uñ attrætt /
hvor ed eige gieck ur Musterenu/pieon
ande Gude Nooll og Dag/med Fostum
og Bænahalldr. Pesse gieck samstundis
pangad ad/og prijsade Drottek/og sag-
de af hønum til allra petra sem End-
urlausnarañar bidu til Jerusalem. Og
er pau hofdu allt fullgiort epter Log-
mæle Drotteñs/sneru pau apkur i Ga-
lileam til Borgar sinar Nazareth. En

Sveins-

Sveitinesi vox upp og styrkiest i Anda/ fyllur Vitsdooms / Og Guds Nad var med honum.

A Nyars Dag.

Collectan.

NEyr Herra Himneske Fader / sem liettst pitt Eingietenn Son verda Løgmælenu undergiefenn/ og umskierast a Attunda Deige/ Løgmæled upp ad pylla / vegna peirra sem Løgmælsins Veivan voru undergiefner. Vier bidium thina Miskunsemi / ad thu viller Andlega umskiera vor Hiørtu/ bra øllum vondum Fyrndum/ Fyrer thad sama/ etc.

Pistillen til Gal. 3. Cap.

EN adur enn thad Trueen kom / tha vorum vier vardveittir under Løgmælenu/ innelucktir uppa tha Tru/ sem openber skylldi verda. Thar fyrer vor Løgmæled vor Typtunar-Meistare til Christum / So ad vier riettlættunst fyrer Truna. En nu sem Trueen er komen / tha erum vier ecke lengur under Typtunar-Manenum. Hvad aller erud thier nu Guds Born fyrer Truna a Christum. Thui so marger af ydur sem erud skirder / thier hafed Iklædst Christo. Nier er ecke Gydingur ne Grisskur/ eige

Thræll

Þræll nie Frelsinge/ eige Kall nie Kviña. Þviad aller þier erud eitt i Christo JEsu. Ef fyrst þier erud Christi/ þa erud þier Sæde Abrahams / og epter Fyrerheitenu Erfingiar.

Evangelium Luc. 2. C.

I þañ Tijma. Epter þad ad attka Dagar voru lidner/ Og þad Barned skylde umskieraſt/ Var hañs Nafn kallad JESUS. Hvad er kallad var af Enginglenum / adur en þad hañ var Gieten i Modur Kvide.

Sunnudagen milli Attra Dags og Prettanda.

Collectan.

O Herra Gud/ Himneske Fader/ Þu sem lietst þitt Kiæra Son JEsum Christum verda Framande og Utlendañ i Egyptalande fyrer vora Skulld/ og færder hañ Heilan heim aptur til sijna Fødurlands. Vier biduum þig / Giep oss þijna Naad/ ad vier Aumar Manneskiur/ sem erum Framande og Utlender i þessum hæskasta Heime/ mættum snarlega komaſt til Himnariykis og heim i vort rietta Fødurland / þar ad lifa i Dyrd æ Glede Eilijflega. Fyrer þañ/ etc.

Pistillen til Titum 3. Cap.

Allra kiæraſte. Ef en þa ed byrteſt God Gyrnd og Giæska Guds vors Lausnara Jesu Christi/ eige fyrer Rietflætis

Verkaña Saker/sẽ vier høfdũ giørt/ helldur epter sijne Myskunseme/frelsade hañ oss / fyrer þatt Endurgiemningar Launs-Sa og Endurnyung Heilags Anda/hvorium hañ hefur gnoglega ut-hellt yfer oss fyrer JEsum Christum vorn Lausnara. So vier Rettlatter fyr er hañs Nad/ yrdum Erfingiar eilyfs Lifs / epter Vonesie. Þesse Rada er søñ og truanleg.

Evangelium Matth. 2. C.

DOg er Herodes sa þad ad hañ var gabbadur af Vitringunum/vard hañ reidur / og sende ut / og liet drepa øll Svein-Born til Bethlehem / og i øllũ hęñar Endemørkum/Tvævetur og þad añ af yngre/epter þeim Tijma/sẽ hañ hafde utspurt af Vitringunum. Þa uppfyllest hvad sagt er fyrer Jeremi-am Spamañ/sem seiger. I Rama hefur heyrst Kall mykellrar Kveinunar / Ops og Ylbrunar / Rachel ępte Sonu sijna og vilde ecke huggast lata/ þviad þad var med þeim ute.

A

Prettanda Dag Jola.

Collecta.

HEyr Almættuge / Eilyfe Gud/ sem med Leidarvysan eirnrar Stiörnu openberader Vitringum pin Eingietenn Son/ Vier bidium pyna Myskunseme / uppteendra hiet Ljoos i vorum Hugskotum/ pad sem pu uppvakter i Hiörtum pessara Vitringa. Fyrer pin Son/ etc.

Pistillen Esa. 60. C.

GD seiger Drottenn Gud. Rys upp Jerusalem og verd klar/ pviad pitt Ljoos kiemur/ og Dyrd Drottens er uppruunenn yfer pier. Pviad sia pu/ ad Myrkred munu hylia Jordena/ og Dimman Piodernar. En Drottenn mun uppreisa yfer pier/ og hans Dyrd mun sianst yfer pier/ og Heidingiarner munu ganga i pynu Ljosse / og Kongarner i Ljomma pyns Upprunna. Upplyptu pynum Augum og skoda umm kring/ aller pesser eru samansafnader/ og koma til pyn. Pyner Eyner munu koma af Fiarlægd/ og tynar Dætur munu uppfoostrast ad badum Sidum. Da munt pu sia og fagna/ og pitt Hiarta mun undrast / og utbreida sig / nær ed sa Margfoldi Siæfarens

mun snuast til þin/ og Styrkleike Heid ingiaña kiemur til þin/ Fiolde Vifalld aña mun hylia þig/ Dromedarii af Madian og Epha. Aller munu af Saba koma/ færande Gull og Reykelse/ og kuñ giørande Lof DRottens.

Evangelium Matth. 2. C.

NÆr ed JESus var Fæddur i Bethlehem a Gydinga Lande / a Dogum Herodis Kongs. Sia þu/ þa komu Vitringar af Austurælfu til Jerusalem / og sogdu: Hvar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þviad vier hofum sied hans Stiornu i Austurveige / og erum komner ad tilbidia hann. Eñ er Herodes Kongur heyrde þad/ skielfdest hann og all Jerusalem med honum. Og hann liet samañsafna allum Kieñemaña Hofdingium og Skriptlærdum Lydsins/ og forheyrde af þeim/ hvar Christur skyllde fædast. Eñ þeir sogdu honum. I Bethlehem a Gydinga Lande. Þviad so er skrifad for er Spamañenn. Og þu Bethlehem a Gydinga Lande/ ert aungvañveigenn hin

minsta

minsta a medal Hofdingia Juda / þviad af þier mun koma Hertoge sa/ ed stiorna skal yfer mitt Folk Israel. Þa kallade Herodes Vitringana heimuglega til sin/og spurde þa inelega ad/a hvoriu Tijma þad Stiarnan hafde byrtst þeim/og vijsade þeim til Bethlehem/og sagde: Farid þier/ og spyrid vandlega ad Sveinenum/ og nær þier finned han/ þa kunngiörid mier þad aptur/ so ad eg kome eirnig ad tilbidia han. Sem þeir hofdu nu hlijdt Konungenum/ foru þeir af Stad. Og sia þu/ad Stiarnan sem þeir hofdu sied i Austurmalfu gieck framan fyrer þeim/allt þar til hun kom og stood þar uppe yfer / hvar ed Barned var. Enn er þeir sau Stiornuna/glodd ust þeir af myklum Fognude/ og geingu i Hused in / og fundu þar Barned/ med Maria Modur þess / fiellu fram og tilbadu þad. Og ad upploknum sjnum Fiarsiodum/offrudu þeir þvi Giafer/ Gull / Reykelse og Myrru. Og feingu Avijsan i Svefne / ad þeir kiæme ecke

aptur til Herodem/og fooru aſtad̃ Veg aptur i sitt Land.

I. Sunudag epter Prettanda.

Collecta.

NEyt ó Erra Himneskur Fader/vier biddũ þig/ veit þu Gyrnd þyna bidiande Lydz/ ad hann mætte sia og skilia hvad rietet er/ og ad gieta þad sama giørt og framkvæmt med Verk. Fyrer þitt Son JEsum Christum.

Pistillen Rom. 12.

KJærer Brædur. Fyrer þvi beide eg yd ur fyrer Myskunseme Guds/ ad þier giefed ydar Lykame til þess Offurs/ sem lifande er og Heilagt/ og Gude þackn æmt/ hvørt ad er ydar skynsamleg Þiond usta. Og hegded ydur ecke epter þessum Heime/helldur umbreyted ydur i Endur nyung ydars Hugskots/so ad þier meig ed reyna/ hvør ad sie goodur/ þægur og algiørdur Guds Vilie. Þviad eg seige fyrer þa Nad sem mier er giefen̄/hvør ium sem einum ydar a mille/þad eingen̄ hallde meira ut af sier/en̄ honum byriar af sier ad hallda/ helldur hallde hann ut af sier hoflega/epter þvi sem Gud hef ur utskipt hvørium og einum Mæler

Trv-

Truarestar. Þviad liſka so sem vier hofum marga Limu a einum Lſkama / eſ aller Limerner hafa þo ecke liſka Stegdan. Liſka so erum vier og so marger eirn Lſkame i Christo/eſ vor a milleum erum vier hvor annars Limur.

Evangelium Luc. 2. C.

I þann Tima. Og þa ed hann var tolf Ara gamall/fooru þau upp til Jerusalem/ epter Sidvenu Natthydardagsins. Og er þeir Dagar voru lidner/og þau fooru heimleidis/vard Barned Jesus epter i Jerusalem/og hans Forelldrar vissu þad ecke. Eſ þau meintu þad/ ad hann være hia Selſkapnum / og voru so komeſ eina Dagleid/og leitudu hans medal Frænda og Kunningia. Og þa ed þau fundu hann ecke/ geingu þau aptur til Jerusalem/og leitudu ad honum. Eſ þad skiede so epter prim Daga/ad þau fundu hann i Musterenu / sitiande midt a mille Lærefedranna/ heyrande þeim og ad spyriande þa. Eſ aller þeir er hann heyrdu/ undruduſt yfer hans Skilninge

og Andsvørum. Og er þau sáu hann/ hnickte þeim vid. Ên hans Mooder sagde til hans: Son minn / því breytter þu so vid ockur? Sia þu/ Fader þinn og eg leitudum Harmprungen ad þier. Og hann sagde til þeirra. Hvad er þad þid leited ad mier? Vissud þid ecke ad mier byriar ad vera i þeim Hlutum sem mýns Fodurs eru? Ên þau understoodu ecke þetta Ord / sem hann mælte til þeirra. Og hann foor med þeim ofan/og kom til Nazareth/var þm og hlydenn. Ên hans Mooder geymde oll þesse Ord i sínu Hiarta. Og JEsu jokst Alldur og Vitska og Nad hiá Gude og Mønnum.

II. Sunnudag epter Prestanda.

Collecta.

O Þu Almættuge/ Eilyfe Gud/ sem stiornar øllum hlutum a himne og a Jordu/ heyr þu Milldelega Bæner þýns Lydz / og gief Frid um vora Daga. Fyrer vorn Herra JEsum Christum.

Pistillenn Rom. 12. C.

Elskuleger Brædur. Ên vier hofum margbreytta Giafer / hvor epter þeirre Nad sem oss er giefenn. Hafe nockur Spadoom / þa sie hann epter rietter Trua

Truarefnar Reglu. Nafe nockur Em-
bætte / þa giæte hann þess Embættis.
Ef kiefier nockur/þa vakte hann þa Kiefi
ingu. Hvor hann ammiñer/ hygge hann að
þeirre Amiñingu. Hvor hann giefur/þa
giefe hann i Einfalldleika. Hvor hann
stioornar/ þa stioorne hann med Áhygg-
iu. Fremur nockur Myskunsemi/þa gio
re hann hana med Goodfuse. Elskann sie
Klærdarlaus/haked það hid Vonda/ en
loded a því enu Gooda. Broodurlegur
Kiærleike sie ástudlegur ydar a mille.
Nafe hvor annann sier i Virdingum að-
ra. Vered eige laker i því sem þier eig-
ed að viña. Vered glooande i Andanū/
Drottne þiooñande. Negded ydur epter
Tyðesse. Vered glader i Voneñe/en þol
eñmooder i Kvøleñe. Stadfaster i Bæn-
eñe/ og aliest Naudþurfter Heilagra /
Kostgiæfed að vera Giestrisner. Bless-
ed þa sem ydur offækia. Blessed en bølved
eige. Fagned med Fagnendum/en græt-
ed med Grætendum. Vered samhuga
Jábyrdes. Stunded eige a það sem hætt

er, heldur luted ad thvi sem tungt er.

Evangelium Joh. 2. C.

I thann Tyma. var giordest Brud-kaup i Cana Galileæ / og Mooder JEsu var thar. En JEsus og hans Læresveinar voru og bodner til Brud-kaupsins. Og er tha traut Vyn/ sagde Mooder JEsu til hans/ their hafa ecke Vyn. JEsus sagde til hennar. Thu Kvenna/ hvad hefe eg med thig? Myn Stund er enn ecke komen. Mooder hans sagde til Thionustu-Manna / hvad hellst hann seiger ydur/ thad giored. En thar voru sex Stein-Ker sett epter Venju Ebreskra Manna Hreinsunar / og hvert eitt tok tvo edur thria Mæler. Jesus sagde til theirra. Fylled upp Kerenn af Vatne/ og their fylltu thau allt a Barma. Og Jesus sagde til theirra/ helled nu a/ og færed Kiæmeistaranum/ og their færdu honum. En tha Kiæmeistarenn smackade Vatned / thad ad Vyne var orded/ og hann visse ecke hvadann thad kom/ (en Thionustu-Mennerner sem Vatned

sooktu/

sookttu/vissu þad)þa kallade hñ a Brud gumañ / og seiger honum. Aller Menn giefa i fyrstu hid gooda Vijned / og nær þeir taka ølvader ad giorast / þa þad hid Liettara / Eñ þu hefur gerdt hid Gooda allt til þessa. Þetta er hid fyrsta Jardteikn sem JEsus giorde til Gana i Galilæa. Og hañ Openberade sijna Dyrd. Og hñs Læresveinar trudu a hñ.

III. Sunnudag epter Þrettanda.

Collecta.

NEyr Almattugr Gud/ vier biddñ þig /lijttu a vorar audmiwkar Bœner/ og wttrett hœgre hønd þinnar Magtar / oss til hlypdar / Fyrer DRottenn vorn/ etc.

Pistillen Rom. 12. C.

EFskuleger Brædur. Vered ecke Sierklookar/ Gialded engvum Illt fyrer Illt. Legged Kapp a ad vera Sidsamer vid alla Menn. Ef mogulegt er / þad þier megned / þa hafed Frid vid alla Menn. Hefned ydar ecke sialfer mijnir Elskanlegir/heldur giefed Rum Reidi/ Þviad skrifad er. Mijn er Hefndin/ Eg mun Endurgialda / seiger DRottenn. Þar fyrer/ Ef Dvin þinn hungrar/ þa gief

gief honum Fædu / ef hann þyrster / gief honum ad drecka. Því nær þu giörer þetta / munttu safna Gloodum Ellds yfer Hofud honum. Lat eige yferstiga þig þad Vonda / heldur yfervin þu þad Vonda med Goodu.

Evangelium Matth. 8. C.

I þann Tima. Og þa ed Jesus gieck ofan af Fiallenu / fylgde honum margt Fiolk epter. Og sia þu / ad Lykprar Madur kom / tilbad hann og sagde. Herra / ef þu vilt / þa gietur þu mig hreinsad. Og JEsus riette ut Hendena / snerte hann og sagde / Eg vil / vertu hreinn / og jafnsnart vard hans Lykþrá hrein. Og JEsus sagde til hans / sia þu til ad þu seiger þad eige neinum / heldur far þu og syn þig Kiennemannenum / og offra þeirre Giafu / er Moses baud til Vitnisburdar yfer þeim. En þa ed JEsus gieck inn i Capernaum / kom til hans Hundrads-Hofdinge nockur / bidiandi hann og sagde. Herra / þiónn minn liggur Limafallssiukur heima / og kvelst

þunge

þunglega. JEsus sagde til hans/ eg vil koma og lækna hann. Og Hundrads-Høfdingenn svarade og sagde. HErra/ Eg em þess ei verdugur/ ad þu ganger inn under mitt þak/ heldur seig þu eitt Ord/ og mun min Þiónn heilbrygdur verda. Þvi ad eg em Madur Yfirvalldenu undergiefenn/ hafande under mier Strids-Fiolk/ ℈ nær eg seige þessum/ Far/ þa fer hann/ og odrum/ Kom þu/ og hann kiemur/ og Þræle minum/ gior þetta/ og hann giorer þad. En þa ed Jesus heyrde þetta/ undradest hann/ og sagde til þeirra er hann um epterfylgdu: Sannlega seige eg ydur/ ad þvilika Tru hef eg ecke funded i Israel. En eg seige ydur/ þad marger munu koma af Austre og Vestre/ og sitia til Bords med Abraham/ Isaac og Jacob i Riike Himnanna/ En Riikesins Syner munu verda utrekner i hin ytstu Myrkur/ þar sem vera mun Dop og Gnystran Tanna. Og JEsus sagde til Hundrads-Høfdingians/ Gack þu hiedan/ Verde þier epter þvi sem þu truder-

kruder. Og hans þioon vard heill a þeirre sonu Stundu.

IIII. Sunnudag epter Þrettanda.

Collecta.

HEyr oss Herra Guð / sem allra hest veitst i hvoll lykum hiarta z vodz vier erum stadder / þ ad vier þyrer Holdsins Breyskleika / kunnum ecke ad vera stadfaster an þinar sierlegrar Naudar og Hialpar. Þvi biddum vier þig um Naud og Lucku til Lyss og Sialar / ad hvad helst vær lydū vegna vorra Synda / ad vier mættum þad med Poleñmædi lyda / og med Hialp þinar Naudi ar yþervinna / Fyrer JEsum Christum / etc.

Pistillen til Rom. 13. C.

Eckí skuleger Brædur. Vered ongvum skyllduger / nema þad / ad þier elsked hvor annan. Þviad hvor hann elskar annann / sa hefur Logmalid uppfyllt. Þvi ad þar sem seigest / Þu skallt ecke Hoor drygia. Eige Mann vega. Eige Stela. Eige Ligvitne mæla. Eige gyrnast. Og ef þar er nockud annad Bodord / þa felst þad i þessum Ordum. Elska skaltu Naunga þin / so sem sialfann þig. Elskan gierer ecke Naunganum illt. Þar fyrer er nu Elskan Logmalsins Uppfylling.

Evan-

Evangelium Matth. 8. C.

OG er JESus stie a Skip/fylgdu hans Læresveinar honum epter. Og sia þu/ad mikell Ókyrrleike giordest i Sioonum/ so ad Skipid la under Afollum/ en hann svaf. Og hans Læresveinar geingu til hans/ vøktu hann upp/ og søgdu: HErra hiælpa þu oss/ vier forgaungum. En JEsus sagde til peirra. Hvad hrædest þier Lyteltruader? þa reis hann upp/ hastade a Vindenn og Siooenn/ og þar vard Logn myked. En Menenner undrudust/og søgdu. Hvilikur er þesse? þviad Vindur og Sioor hlyda honum.

V. Sunnudag epter Prettanda.

Collecta.

HEyr HErra Gud/ Vier bidium/ vardveit þu þyna Christne med þinne Nad og Myskun/ad lyta sem hun ecke hefur nockurn annann uppa ad vona og treysta/ nema þig. So lat hana stydia þig og ørlast þyna Hiælp og Verndan/ fyrer þinn/ etc.

Pistillen til Col. 3. Cap.

ELskuleger Brædur. So iklædest þier nu/so sem Guds Utvalder/ Heilager og Elskanleger/ Hiartfoolgenn Myskunsemi/

unſeme / Goodvilia / Audmykt / Noog-
værd / Poleñmæde. Bmlyded hvor adr
adñ / og ef ad nockur hefur Klogumal
moot odrum / pa fyrergiefed pad hvor
odrum Jnnbyrdes / lyka ſo ſem Chriſtur
hañ fyrergaf ydur / So ſkulud pier og
eirneſi. Eñ fram yfer allt petta / pa J-
klædeſt Kiærleikanum / hvor ad er Band
Algiorlegleikans. Og Fridur Guds ryk-
ke i ydrum Hiortum / til hvors pier er-
ud kallader / J einum Lykama / og vered
packlæter. Lated Chriſti Ord gnoog-
lega byggia medal ydar i allre Vilſku-
Læred og maniked ydur ſialfa / med
Pſalmum / Loffaungvum og andlegum
liuflegum Kvædum / og ſynged Drottne
i ydrum Hiortum. Og allt hvad pier
giored med Ord ɛ Verk / pad giored allt
i Nafne DRottens JEſu / og packed
Gude og Fodur fyrer hañ.

Evangelium Matth. 13. C.

I pañ Tyma. Adra Epterlyking lag-
de JEſus fram fyrer pa og ſagde.
Himnarike er lykt peim Mañe / hvor ed

ſade

sæde goodu Sæde i Akur sin. Ef sa Men svafu/kom Ovinur hans og sæde Illgresse med i bland Hveitenu/og gieck i burt. Ef er Grased sprakk upp og bar Avøxt/ þa auglysteſt og Illgresed. Ef þioonustu-Menner geingu til Hus-Fodursins og søgdu honum-Herra/sæd er þu ecke goodu Sæde i Akur þin/hvadan sa kiemur honum þa Illgresed? Og hann sagde til þeirra. Fiandmadurenn hefur þad giort. Þioonustu-Menner søgdu þa. Villtu ad vier førum og utlesum þad? Og hann sagde: Nei/so ad þier uppræted eige Hveited under eins / nær þier utlesed Illgresed. Lætid hvortvegg ta vaxa allt til Kornskurdarens / og a Kornskieru-Timanum skal eg seigia til Kornskurdar-Mannana. Lesed fyrst sam an Illgresed / og bindid þad samann i Bindene til ad brenna þvi. Ef Hveitenu samanisafned i mina Kornhlodu.

VI. Sunnudag epter Prettanda.

Collecta.

O þu Myskunsame Gud og Himneske Fader / vier bidium þig/ ad þu viller uppvecka oss/

ad vier med allre Kostgiæfne mættum ganga Christelega i goodum Verkum/ og ætud styrkiast i þier og þundner verda i Gudrækelegu Framan verde, fyrer vorn DRotten JEsu Christu/etc.

pistillen 1. Tim. 1.

ALdra Kiæraste. Þad eru vissuleg Sannind/ og ofrmækt verdugt Ord/ þad Christus Jesus er komen i þenann Heim/ Synduga Saluhoolpna ad giora/medal hvorra eg em hiñ fremste. En mier er þvi Myskunsame yferkomen/ uppa þad Christus Jesus audsynde a mier fyrstum alla Polemmæde þeim til Epterdæmis/sem ad a hann skylldu trua/ til eilifs Lifs. En Gude eilifum Konge Oforgeingelegum / Osynelegum og alleina Vysum / Sie Heidur og Dyrd um Alder Alda/Amen.

Evangelium Matth. 11. C.

I þann Tima. JEsus Andsvarade og sagde. Eg þacka þier Fader og Drottenn Himens og Jardar / ad þu dulder þetta fyrer Spekingum og Vitringū / og openberader þad Smælingium. Ad sosu Fader/þviad þad var so þægelegt fyrer þier. Aller Hluter eru mier i Ha-

ll-

Ad giefner af mínum Fødur. Og eingenn þecker Sonenn nema Fadirenn/og eingenn þecker Fødurenn/ nema Sonurenn/ og hvorium Sonurenn vill þad openbera. Komed aller til mín/ þier sem erfided / og þunga erud hladner/ Eg skal endurnæra ydur. Takid a ydur mitt Ok / og lærid af mier/ þviad eg em Hoogvær/og af Hiarta Lyteliatur / og munud þier finna Hvíld Sælum ydrum/ þviad mitt Ok er sætt / og mín Byrde er liett.

A Rynde messu.

Collectan.

Eilifi/ Almáttugi Gud/ vier bidium Audmiuklega þitt Dyrdarvelldi / ad so sem þín Eingietenn Sonur var a þessum Degi i Musterenn upprádur og syndur / til ad uppfylla Løgmáled/so lat vesalings nafn med hreinu Hiarta þyrer þier Augliti koma. Fyrer þinn/ etc.

Pistillenn Malachiæ 3. Cap.

Þetta seiger Drottenn Gud. Sia þu/ Eg mun senda minn Engel / þann er tilreida skal Veigenn fyrer minu Augliti. Og strax mun koma sa Drottnarenn til sins Musteris/ ad hvorium þier spyrid/og Engill Saattmálans/ hvo-

rn þier gyrnest. Sia/ hann kiemur seiger Drottenn Allsheriar. En hver mun þola hans Tilkomu-Dag? Eda hver mun gieta stadest/ þa hann mun birtast? Þviad hann er so sem glooande Elldur eins Gull-Smids / og so sem Sapa Þvotta-Kvenna. Hann mun sitia og braeda / og Silfred hreinsa / og hann mun hreinsa og klar giora Børn Levi so sem Silfur. So ad þa munu þeir Drottne Helge-Offur færa i Rettlætenu. Og þa mun Drottne vel þocknast þad Helge-Offur Juda og Jerusalem / likt so sem adur fordum / og fyrer mørgum Aarum/ Seiger Drottenn Almattugur.

Evangelium Luc. 2. C.

Á þeim Tyma. Þa Dagar hreinsunar Hreinsunar fullnudust epter Moyses Logum/ høfdu þau hann til Jerusalem/ uppa þad þau a Nendur fæle hann Drottne/ so sem skrifad er i Logmæle Drottens/ ad allt hvad Kallkyns var/ þad er fyrst opnade sinar Moodur-Kvid / þa skylde kallast Drottne helgad. Og ad

þau

þau giæfe Offred epter þvi sem seigest i Logmæle Drottens / Tvær Turtil-Dufur/eda tvo Dufu-Vnga. Og sia/ ad Madur var þar i Jerusalem / sa ed Simeon hiet/ og þesse Mann var Rettlætur og Gudhræddur / bidiande epter Huggun Israels/og Heilagur Ande var med honum. Simeon hafde og Andsvar feinged af Heilogum Anda/ad hann skylde ecke Daudann sia/ nema hann sæe adur fyrre Christ Drottens. Og hann kom af Andans Tilladan i Musterid/og þa Foreldrarner hofdu Barned Jesum i Musterid/og giordu fyrer honum epter Sidveniu Lagans/ og hann took hann þa uppa sinna Armlegge / Lofade Gud og sagde. Drotten / lat nu þin Þiona i Fride fara / Epter þvi sem þu hefur sagt. Þviad mine Augu hafa sied þitt Hialpraad/ þad þu tilreidder fyrer Auglite allra Þiooda. Ettt Ljoos til Vppbyrtingar heidnum Þioodum/og til Dyrd ar þins Folks Israel.

I. Sunnudag i Adventna Fostu.

Collecta

Almattugur/Eilifur Gud/Vier bidium/Eyr Millidælega Bæner þyns Fiolka/ad vier sem maklega crum sækiū vorra Synda hetter/ mattiū saker þyns Dyrdarfulla Nafns/ Myskunsamlega Frelsasst. Fyrer Drottenn vorn.

pistillen 1. Cor. 9. og 10.

Kiærer Brædur. Vilied þier ecke ad þeir sem Skeided hlaupa / þad þeir aller hlaupa/eñ eirn er sa ed Onnssed tek ur. Hlauped nu og svo ad þier handled þad. Eñ hvor sem slæst/hñ hellour sig fra allu. Og þeir ad sønu/uppa þad/ þeir odlest forgengelega Koronu / eñ vier Oforgeingelega. Eñ eg hleip eige so sem uppa þad Ovissa/ eg slæ ecke so sem sa i Vindeñ slær / helldur þyne eg mitt Lykama/og læt hañ Þræl vera/ so ad eg predike þad eige odrum / og verde sialfur ræktur. Eñ eg vil eige dylia fyrer ydur gooder Brædur / þad ad vorer Forfedur voru aller under Skyenu / og aller gengu þeir yfer Hafed / og aller voru þeir skyrder af Moyse/ I Skyenu og i Siodnum. Og aller hafa þeir neytt hiñar sømu Andlegrar Fædu / og aller

hafa

hafa þeir hiñ sama Andlega Dryck drucked. Þeir drucku og af þeirre Andlegu Hellu/ sem þeim medfylgde. Hvor Hella ad var Christus.

Evangelium Matth. 20. C.

I þañ Tijma. Sagde JEsus til sijna Læresveina/ þessa Epterlijking. Nim narijke er lijkt einum Hus-Fodur / sem utgieck snemma Morguns/ Verka-Mañ ad leigia i sijñ Vijngard. Eñ ad giordum Samninge vid Verka-Meñena/ ad Daglegu Peninga Giallde / sende hañ þa i sijñ Vijngard. Og nærre þridiu Stundu gieck hañ ut/ og leik adra Idiulausa standa a Torgenu / og sagde til peirra: Fared þier og so i Vijngardeñ/ og hvad Rietlijgst er mun eg giefa ydur / og þeir geingu burt þangad. Og hañ gieck eñ ut aptur umm siottu og nijundu Stund / og giorde slijkt hid sama. Nærre ellefta Stundu gieck hañ ut/ og fañ eñ adra standa Idiulausa / og sagde til peirra: Hvar fyrer standed þier hier allañ Dag Idiulauser? þeir

sægdu til hans: Þviad eingen hefur leigt oss. Hann seiger til þeirra: Farid þier og i min Wyngard/og hvad Riettvyst er skulud þier fa. En þa Kvølld var komed/ sagde Herrann Wyngardsins til sins Raadsmanns. Kalla þu Verkmenena/ og giallð þeim Verdkauped/ og tak til fra hinum seinustu/ allt til hinna fyrstu. Þa komu þeir sem nærre ellefta Stundu leigder voru/og medtook hvor þeirra sinn Pening. En hiner sem fyrster komu/ þeir þeinktu ad þeir mundu fa meira/ og hvor þeirra medtook sinn Pening. Og þa er þeir høfdu hann medteked/ mægludu þeir a mooke Husfodurnum/og sægdu: Þesser enu seinustu hafa eina Stund erfidad/ og þu giørder þa jafna vid oss/ sem bored høfum Nitta og Þunga Dagsins. En hann svarade og sagde til eins þeirra: Vinur/ Eige giøre eg þier Oriett. Ertu ecke asattur ordenn vid mig umm eirn Pening? Takttu hvad þitt er/og far i burt/ en þessum hinum seinasta/ vil eg giefa

giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giøra af mꝛnu hvad eg vil? Eda er-tu þar fyrer Rangeygdur/ þo ad eg sie Godgiarn? So verda Seinaster hiner Fyrstu/ ꝛ Fyrster hiner Seinustu. Þviad marger eru kallader/ en fæer Utvalder.

II. Sunudag i Nøvikna Føstu.

Collectan.

HEyr Herra Gud/ þu sem sier / ad vier ecke høfũ Traust a nockrum vorũ Verkũ / Miskunne edur Miegne. Veit þu oss Myskunsamlega / ad vier mættũ verdader verda þra øllũ mootstæde-legũ Hlutum/ Andlegum og Lykamlegum/ þyrer þyna Naudsamlega Hlyþd/ so sem þu hlyþder S. Vmle Postula Kienende Heidenna Þiooda. Fyrer/ etc.

Pistillen 2. Cor. 12.

EKskuleger Brædur. Eg þecke Mann i Christo fyrer fiortan Aarum/ (var hann i Lykomanum/ þad veit eg eige/ eda var hann fyrer utann Lykama/ veit eg og eige/ Gud veit þad) sa same var rickt-ur allt upp i þridia Nimen / og eg þecke glogt þann Mann/ (hvort hann var i Ly-kama/ edur utann Liskama/ veit eg eige/ Gud veit þad) hann vard uppricktur i Paradys/ og heyrde Outrædanleg Ord/

þau sem einginn Madur fær talad. Af þessu vil eg mier hrooſa/en af sialfum mier vil eg mier ecke hrooſa / nema af mijnum Breyskleika. Og þo eg vilde mier hrooſa / giørda eg þad ecke fiflslega/ þviad eg vil seigia Sannleikann. En eg sporna vid þvi þar fyrer/ so ad enginn hallde mig œdra / en so sem hann a mier sier/eda af mier heyrer. Og so ad eg skære mig ecke af Mikeleik þessara Openberinga / Er mier giefenn Fleirn i Hollded/ Andskotans Engell/ hvør ad mig med Knefum slæe / uppa þad eg skære mig ei. Vm þad hefe eg Drottenn þrisvar beded / þad hann vike burt fra mier. Og hann sagde til mijn/ Nœgir þier nœgiast mijna Nad/ þviad min Kraptur er i Breyskum mœttugur. Fyrer þvi vil eg sem fegnastur hrooſa mier af mijnum Breyskleika / So ad Kraptur Christs bygge medur mier.

Evangelium Luc. 8. C.

I þann Tijma. Og þa ed margt Fooſk var samann komed / og þad dreyf til hans

hus ur Stodunum/ sagde hann i Epter-
lijkingu. Sa gieck ut sem sæde/ ad sa
Sæde sijnu. Og þa hñ sæde/ fiell sumt
utan hia Veigenum/ vard Footum trod-
ed / og Fuglar Loplsins atu þad. Og
sumt fiell a Hellu/ og nær ed þad spratt
upp/ visnade þad/ af því ad þad hafde
eige Bokvann. Og sumt fiell a medal
Þyrna / og Þyrnerner sprukku upp med
og kiæfdu þad nidur. Og sumt fiell i
goda Jord / og þad voox upp og bar
Hundradfalldann Avoxt. Þa ed hñ sag-
de þetta/ kallade hann: Hvor Eyru hef-
ur ad heyra/ heyre hann. Eñ hanns Læri-
sveinar spurdu hann ad / hvor ed være
þesse Epterlijking. Eñ hann sagde: Yd-
ur er unt ad vita Leynda Dooma Guds
Rijkis / eñ þeim odrum i Epterlijking-
um/ so ad sianande þa siæe þeir eige/ og
aheyrande þa skilie þeir þad ecke. Eñ
þesse er Epterlijkingen. Sædeder Guds
Ord. Eñ hiner vid Veigen/ eru þeir sem
heyra þad/ eñ epter þad kiemur Dios-
ullen og tekur burt Orded ur þeirra

Hiarta

Niorkum / so ad peir skule ecke trua og verda hiælpleger. Efi peir a Nellufie eru peir/sem medtaka Orded med Fognude/pa peir heyra pad/og pesser hafa ecke Root / hvorier um Stundarsaker trua/og a Freistingar-Tijmanum falla peir fra. Efi pad sem fiell a millum Pyrnaña / eru peir/ sem pad heyra/ og velkiast i Sorgum/ Audœfum og Gyrnd um pessa Lijfs/ Kiefiast og fœra aungvañ Avext. Efi pad sem i gooda Jord fiell / eru peir sem heyra Orded/ og behollda pvi i goodu og sidsomu Niarta / og fœra Avext i Polesimœde.

Sunudagen i Fostu Jngang.

Collecta.

OKotten Gud vier biduum/ Gefe pu Myskunsamlega vorar Bœner / og nær pu hepurleyst oss ap vorum Synda Bondum / pa vardveittu oss pra ollum moorstœdelegum Glutum/ Fyrer vorn OKotten/ etc.

Pistillen 1. Cor. 13. Cap.

GOder Brœdur. Po ad eg kalade Tungum Mañaña og Einglaña/eñ hefde eg ecke Kiœrleikañ/pa vœre eg so sem añar hliodmande Malmur / edur hvellande

ande Bialla. Og þo ad eg hefde Spæ-
doom og visse alla Leynda Dooma/ og
alla Vitsku / og hefde alla Tru / so ad
eg Fiollen ur Stad færde/ en hefde ecke
Kiærleikan/ þa være eg eckert. Og þo ad
eg giæfe allar mijnar Eigner Fatæk-
um / og yfergiæfe min Lykama / so eg
brynne/ og hefde ecke Kiærleikan/ þa være
mier þad eingen Nytsemd. Kiærleik-
en er Polemmoodur og Goodviliadur /
Kiærleikuren er eige ofundsamur/ hann
giører eckert Illmannlega. Eige blæs
hann sig upp/ hann er ecke Oftsamur/ eige
leitar hann þess hvad hñs er/ eige verdur
hann tilIlls egndur / hann hugsar eckert
vondslega/ eige fagnar hann yfer Ræng-
læetenu/ helldur samfagnar hñ Sannleik-
anum. Hann umber alla Hlute/ hann truer
allu/ hann vonar allt / hann umlydur alla
Hlute. Kiærleikuren þrytur alldrei/ þo
ad Spædoomarner hiadne og Tungu-
mælunum slote / og Skynsemene linne.
Þviad vorer Vitsmuner eru Hælfverk/
og vorar Spæsagner eru Hælfverk.

En

Ef nær þad kiemur sem algiort er/ þá mun afleggiast þad sem Hálfverk eder. Þa eg var Barn/ talade eg sem Barn/ og eg var skynsamur sem Barn / og eg hugsade sem Barn. Ef þa eg giordest Madur / lagda eg af hvad Bernskleg var. Nu siáum vier fyrer Speigelen i Radgátu/ en þa Auglite til Auglites. Nu þecke eg Ofullkomlega/ en þa mun eg þeckia / so sem eg em þecktur. Nu blifa þa þesse þrju / Trueñ / Voneñ / Kiærleikureñ. En Kiærleikureñ er mest ur af þessum.

Evangelium Matth. 3. C.

I þann Tima. Kom JEsus af Galileá ad Jordan til Johannem / uppa þad ad hann skyrdest af honum. En Johannes varnade honum þess / og sagde. Mier er þorf ad eg skyrest af þier/ og þu kiemur til mín? En JEsus svarade og sagde til hans. Leyfdu nu so vera/ þviad so hæfer oss allt Rettlæte uppfylla. Og þa let hann þad epter honum. En er JEsus var skyrdur/ stie hann jafn-

lafnskiookt upp ur Vatnenu. Og sia / ad Himnarner lukust upp yfer honum / og Johannes sa Guds Anda ofan stiga sem Dufu/og yfer hann koma. Og sia/ ad Roddest af Himne sagde: Dette er Sonur minn Elskulegur / Ad hvorium mier vel pocknast.

1. Sunnudag i Fostu.

Collecta.

HEyr oss Ekra Gud / vier biddum/ Lyttu Myskunsamlega yfer pitt Folk / og snu þra oss Miskunnelega þinne Reide/Fyrer þinn/ etc.

Pistillen 2. Cor. 6. C.

Elskuleger Brædur. Ein vier samvinnum ydur so sem Medhialparar / ad þier hafed ecke medteked Guds Nad til Dinnstes/þvi hann seiger. I þagann Tyma Bænheyrda eg þig/ og a Deige Hialpradesins hialpade eg þier. Sied/ nu er sa þægelege Tyme / nu er Dagur Hialpradesins. Latum oss engvan Hneyxlun i nockru giefa / uppa þad ad Embætted verde ecke lastad. Heldur audsynum oss sialfa i ollum Hlutum / so sem Guds þienara. I mikellre þolinmæde/ I Harmkvælum/ I Naudum/ I þreng

ingum/

ingum/ J Nudstrokum/ J Myrkvastof-
um/ J Vpphlaupum/ J Erfide/ J Bok
um/ J Fostum/ J Hreinlyfe/ J Vg-
doome/ J Bidlundar-Stede/ J Godvilld/
J Helgum Anda/ J Falslausum Kiær-
leika / J Sannleiksins Orde / J Guds
Krapte/ fyrer Herklæde Rietthlætesins/
til hægre og vinstre Handar. Fyrer Veg
semd og Vansemd / fyrer Last og Lof-
yrde/ so sem Falsarar/ og þo Sannorder/
so sem Okunuger/ og þo kunuger. Lyka
so sem þeir ed deyia/ og siæed/ þad vier
lifum. So sem Hegnder / en eige Lyf-
lætner/ so sem Syrgiendur/ þo jafnan
Glader. So sem Volader/ en þo marga
Auduga giørande. Lyka sem þeir ed
eckert hafa / og hafa alla Hluti.

Evangelium Matth. 4. C.

I þann Tima. þa var JEsus leiddur
af Anda a Eydemørk / uppa þad ad
hann yrde freistadur af Diofflenum. Og
þa hann hafde fastad fiorutyger Daga/
og fiorutyge Natta / hungrade hann
sidan. Og Freistarenn gieck til hans/ og

sagde:

sagde: Ef ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. Efi hañ svarade og sagde: Skrifad er/ Madurenn lifer ecke af einusamañ Braude / helldur af sierhverriu Orde / þvi sem framgeingur af Guds Munne. Þa took Diofullenn hañ med sier i Borgena helgu / og sette hañ uppa Musteris Bustena / og sagde til hañs: Ef ad þu ert Guds Sonur/ Fleyg þier hiedan ofan af/ þviad skrifad er/ Ad hañ mune biooda Englum sinum umm þig / ad a Hendum bere þeir þig / so ad þu steytter ecke Fodt þinn vid Steine. JEsus sagde til hañs. Efi aptur er skrifad/ Eige skalltu freista Drottenns Guds þins. Og enn aptur flutte Diofullenn hañ med sier uppa eitt miog ofur hatt Fiall/ og synde honum oll Riike Veralld arenar/ og þeirra Dyrd. Og hañ sagde. Allt þetta mun eg giefa þier/ ef ad þu framfellur og tilbidur mig. Þa sagde JEsus til hañs. Far i burt fra mier Andskote / þviad skrifad er/ Drottenn

Gud þin skalltu tilbidia/og honum einum þioona. Þa forliet Diofullen hann. Og sia þu/ad Englar komu til hans/ og þioonudu honum.

II. Sunnudag i Fostu.

Collecta.

HEyr oss Herra Gud/ sem sier ad vier erum vanmegna til alls Goods/ Vier biddum/ hialpa oss i ollum vorum Motgangge/ og hreinsa oss af vorum Syndum og vondum Hugrenningum/ fyrer þin/ etc.

Pistillen i. Thessal. 4. C.

KEsskuleger Brædur. Vier biddum ydur og æmisnum i Drottne Jesu Christo/ ad so sem þier hafed medteked af oss/ hvørnen þier skulud gænga/ og Gude þocknast/so ad þier æ meir og meir full komnare verded. Þviad þier vited hvør Bodord vier høfum giefed ydur/ fyrer Drotten Jesum. Þviad þetta er Vilie Guds/ydar Helgan/ ad þier hallded ydur i fra Frillulifse/ og hvør ydar sem eirn vite ad eiga sitt Kier i Helgun og Heidre/ Ecke i Girndar Bruna/ so sem Heidingiar/ þeir af Gude eckert vita. Ad engen midurþrycke ne svikke sinn

Broodur

Brodur i nockre Nøndlan. Þviad Drott eñ er hañ sem hefner alls þessa/ sem ad vier høfum ądur fyrer sagt / og ydur vokkad. Þviad Gud hefur ecke kallad oss til Ohreinleika / helldur til Helgunar.

Evangelium Matth. 15. C.

Í þañ Tyma. Og JEsus gieck burt þadañ / og foor i Landsbygder Tyri og Sydonis. Og sia þu / ad Canverſk Kona gieck ut af þeim somu Takmørkum/kallade epter hønū/seigiande: NErra/Sonur Davids/ Myssuna þu mier/ mijn Dookter kvelst illa af Diofslenum. Og hañ svarade hesse aungvu Orde. Nañs Lęresveinar geingu til hans/bædu hañ og sogdu. Lættu hana fara / af þvi hun kallar epter oss. Eñ hañ svarade og sagde. Eg em ecke sendur nema til fortapadra Sauda / af Huse Israels. Eñ hun kom og tilbad hañ / seigiande: NErra/ hialpa þu mier. Eñ hañ svarade hesse og sagde. Þad er ecke gott ad taka Brauded Barnanna / og kasta þvi fyrer Hvolpana. Eñ hun sag-

de. Satt er pad Herra. Eg tro eta Hvolparner af Molum peim/sem detta af Borde Drottna peirra. Pa svarade JEsus og sagde til hennar. O Kona/ mikel er pin Tru / Verde pier so sem pu vilt. Og a peirre sømu Stundu vard hennar Dottter heilbrigd.

III. Sunnudag i Føstu.

Collecta.

HEyr Almættugur Gud / vier bidium/ Lyt pu a vorar audmiwkar Bæner / og wrtere hægre Hønd pinar Magtar / oss til Hialpar. Fyrer DRottenn / etc.

Pistillen til Ephes. 5. Cap.

KElskuleger Brædur. So vered nu Gudz Epterfylgiarar/ so sem Elskuleg Børn/ og gangid i Kiærleike/ lyka so sem ad Christus hefur oss elskad/ og sig sialfan utgiefed fyrer oss/ Fornfæring og Offur / Gude til Sætleiks Ilms. En Frillulyfe og allan Ohreinleik/ eda ut Agyrnd/ nefnest ecke medal ydar / so sem Heilogum hæfer / Otierleg Ord og fiflslegt Hial eda Kiesene / hvad ydur heyrer ecke/ heldur myklu framar Packargiord. Vviad pad vited pier/ ad engenn

Frillu

Frillulyfes Madur/ edur Ohreirn/ eda Agiarn (hvor ad er Skurgoda Dyrkare) hefur Arftoku i Ryke Christs og Guds. Læted aungvañ villa ydur / med Onytsamlegū Forfolum/ vi fyrer pad kiemur Reide Guds yfer Børn Vantruarefiar. Af vi / vered ecke peirra Hluttakendur/ vviad pier vorud fordum Myrkur/ eñ nu erud pier Ljoos i Drottne. Ganged so sem Børn Ljossens / (vi Avextur Andans er allskonar tud Godgirne / Riettlæte og Sañleikur.)

Evangelium Luc. 11. C.

Af peim Tyma. JEsus rak ut Dioful pañ er Mællaus var. Og pad skiede / pa Diofullen var utfareñ / ad hiñ Mællause talade/ og Foolked undradest pad. Eñ nockrer ut af pm sogdu. Fyrer Belzebub Diofla Hofdingia pa drifur hañ Diofana ut. Adrer freistudu hañs / og leitudu af honum epter Teikne af Himne. En er hañ sa peirra Hugreñingar/ sagde hañ til peirra: Hvert Ryke sem i sialfu sier er sundur-

þyckt / þad mun eydaſt / og hvørt Hus mun yfer aſnad hrapa. Og ef Andſkot' eſi er i ſialfum ſier ſundur þyckur / hvørneſi mun hans Ryke þa ſtandaſt / fyrſt þier ſeiged mig fyrer Belzebub utreka Diofiana: Eſi ef eg fyrer Belzebub utrek Diofiana / Fyrer hvørn utreka þa ydar Syner? Þar fyrer ſkulu þeir og verda ydrer Doomendur. Eſi ef eg rek ut Diofiana med Guds Fingre / Saalega er þa Guds Ryke komed til ydar. Nær ed ſterkur Nervopnadur vardveiter ſitt Andyre / þa er allt med Mak hvad hann a. Eſi nær annar Yferſterkare kiemur og yferviſur hann / þa fletter hann hann allum Nertjum / a hvør ed hann treyſte / og i ſundur ſkipter ſo hans Herfange. Hvør hann er eige med mier / ſa er a moote mier / og hvør ſem ſamann ſafnar ecke med mier / ſa ſundurdreifer. Nær Vohreirn Ande fer ut af Manenum / raafar hann um purra Stade / leitar ad Hvild og finnur ecke / þa ſeiger hann: Eg vil aptur hverfa i Hus mitt / hvadan eg

foor

foor ut. Og þa hañ kiemur/ fiñur hañ þad soopad og prydt. Þa fer hañ og tek ur med sier sio adra Anda sier verre; og sem þeir eru þar iñkomner/byggia þeir þar/ og verdur so þess Mañs hid seinasta/ verra hinu fyrra. Eñ þad skiede þa hñ talade þetta/ ad Kona nockur uk af Folkenu / hoof upp sijna Raust og sagde til hañs: Sæll er sa Kvidur sem þig bar/og þau Brioost/sem þu mylkter. Eñ hañ sagde: Ja ad visu. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord / og vardveita þad.

Miðpoestu Sunnudag.

Collecta.

HYr Almættuge Gud / vier biddum / veittu oss/ ad vier sem søkum vorra vondra Verka/ maklega erum straffader / mættum og so aptur ad nyu/ fyrer Hialp og Fulltyng þinar, stadar verda huggader. Fyrer þiñ/ etc.

Pistillen Gal. 4. C.

KEskuleger Bradur. Seiged mier þier sem under Logmalenu vilied vera / Nafed þier eige heyrt Logmaled? Þvi ad skrifad er/ þad Abraham hafde tvo Sonu/eirn af Ambattiñe/og aññ af

þeirre sem var frialss. Eſi sa sem af Ambattene var/er fœddur epter Holld enu. Eſi hñ af þeirre Frialsu/er fyrer Fyrerheited fœddur/hvad ed hefur añar lega Meining. Þvi þesse eru þau tvo Testamenta. Eitt af Fiallenu Sina/ þad er til Þrælkunar fœder/hvert ad er Agar. Þviad Agar / er Fialled Sina i Arabia/eſi andsvarar Jerusalem/ þeirre sem nu er/ hver ad er i Þrælkan med sínum Bornum. Eſi su Jerusalem sẽ þar fyrer ofañ er/hun er su hin frialsa/hver ad er Moder vor allra/ þviad skrifad er. Bertu glod þu Obyria/ þu sem ecke fœder/ Briootst fram z kalla/ þu sem ecke ert Joodstuk/þviad hin einsamla hefur myklu fleire Born eſi su sem Mañeſi hefur. Eſi vier / Kiærer Brœdur/erum Fyrerheitesins Born/so sem Isaac. Og líka sem i þañ Tíma/ ad sa sem epter Holldenu var fœddur / Offsookte þañ sem epter Andanum var fœddur / so skiedur þad nu eirneſi. Eſi hvad seiger Ritningeſi. Rek burt Ambattena

bættena og Son heñar/ þviad Ambætt
areñar Sonur skal ecke erfa med Syne
hiñar sem frials er. So erum vier nu
Kiærer Brædur/ ecke Anbattareñar
Børn/ Heldur friælsrar Kuñu.

Evangelium Joh. 6. C.

Á þeim Tyma. Epter þetta foor Jes
sus yfer um Sianar Hafed Gali-
leæ/sem liggur vid Stadeñ Tiberiadis/
og mykell Mañfiolde fylgde honum epz
er/þviad þeir sau hañs Jardteikn sem
hañ gierde a þeim sem siuker voru. JEs
sus gieck uppa eitt Fiall/og setteſt þar
nidur med synum Lærisueinum. En þa
var Paska-Hatid Gydinga nælæg.
Og JEsus leit þa upp/og sa ad myk-
ell Mañfiolde kom til hañs / þa sagde
hañ til Philippum: Hvadañ kaupum
vier Braud so ad þesser neyte? En þetta
sagde hañ til ad freista hñs þar med /
þviad hañ visse sialfur hvad hañ vilde
giora. Philippus svarade honum /
Braud fyrer Tvo Hundrud Peninga
nægeſt þeim ecke / so ad hvor eitn fæ

Ja nockud lysted. Einn af hans Lærisveinum/ sem ad var Andreas Brooder Simonar Petri/ sagde honum. Erst Ungmenne er hier/ sem hefur fimm Biggbraud og tvo Fiska. En hvad skal petta a medal so margra? Pa sagde JEsus/ latid Mennena setiast nidur ad borda. En par var i peim Stad Gras miked. Og par settust nidur ad borda/ Kallmen ad Tolu nær fimm Pusunder. En JEsus took Braudenn/ pa hann hafde packer giort/ og fieck sinum Lærisveinum/ en peir feingu peim sem til Bordsins hofdu setzt. Slykt hid sama af Fiskunum/ So miked sem hver vilde hafa. En pa peir voru mettir/ sagde hann til sinna Lærisveina. Safned samann peim Leifum sem af geingu/ so ad eckert spillest. En peir sofnudu peim saman/ og fylltu upp Toolf Karfer medur pessar Leifar/ af peim Fimm Biggbraudum/ hvorjar ad voru auk pess sem peir hofdu neytt. En pa er pesser Men sau hvort Teikn ad JEsus giorde/ sogdu

peir:

þeir: Þesse er sannarlega sa Spamadur sem i Heimen skal koma. Eꝼ þa JEsus formerkte þad/ ad þeir mundu koma og Nandtaka hann / og giera hann ad Konge/ Veik hann Einsamann burt/ upp aptur a Fialled.

Sunnudagen epter Midpæstu.

Collecta.

O Þu Almættuge Gud / vier bidium/ lyttu myskunsamlega yfer þyna Cyristne/ ad hun bid ytra stiornist med þinne Myskunn og bid innra fyrer þyna Glyrd og Veirdan vardveitest. Fyrer JEsum / etc.

Pistillen Heb. 9. C.

KEskuleger Brædur. Christur er komenn/ þad hann sie Biskup epterkomande Audæfa / fyrer stærre og algiordare Tialldbud/ þa sem ecke er med Hendum giord/ þad er/ þa sem ecke er þessaran Byggingar / ecke helldur fyrer Hafra Blood nie Kalfa/ helldur er hann fyrer sitt eiged Blood eitt sinn ingegnt i þad hid Heilaga/ z fann eilyfa Endurlausn. Þvi ef Vxna og Hafrana Blood / og Askan Kvigunar adreifd/ helgar hina Saurugu til holdsins Hreinsunar/ hvor

sa

su myklu framar mun þa Bloded Christi (sem sialfan sig hefur an Fleckunar fyrer Ettlyfan Anda Gude offrad) hrein sa vorar Samvikskur af daudum Verkum/til ad þioona Gude lifandae? Og þar fyrer er hann eirnen Medalgaungu Mad ur hins Nya Testamentis / fyrer þann Dauda sem skiedur er til Frelsunar ut af þeim Yfertrodslum (þær sem under hinu fyrra Testamentenu voru) so ad þeir sem kallader eru / Medtake eilyfa Arfleyfd Fyrerheitesins.

Evangelium Joh. 8. C.

I þann Tima. JEsus sagde til Gydingana og Hofdingia Kienemanna. Hvor er sa af ydur / þad hann meige straffa mig um nockra Synd? En ef eg seige ydur Sannleikan/Hvar fyrer trued þier mier þa ecke? Hvor hn er af Gude/ Sa heyrer Guds Ord/þar fyrer heyre þier þau eige/þviad þier erud ei af Gude. En Gydingarner svorudu/og sogdu til hans: Seigum vier ecke vel/ þad þu ert Samverskur / og hefur Diofulen?

JEsus

JEsus svarade: Eg hefe ecke Diofull/ helldur heidra eg min Fodur / og þier vanheidred mig. Eg leita ei ad minne Dyrd/sa er sem leitar og dæmer. Sannlega/Sannlega segge eg ydur/Hvor hann geymer mijn Ord / hann mun ecke sia Daudann ad Eilifu. Þa sogdu Gydingarner til hans: Nu þeckium vier ad þu hefur Diofulenn. Abraham er daudur/ og Spamennerner/ og þu seiger/ Ef ad sa er nockur sem geymer mijn Ord/hann skal ecke Daudann smacka ad Eilifu. Hvort ertu meire Fodur vorum Abraham/hvor ed framlidenn er/og Spamennerner eru og framlidner? Hvorn giorer þu sialfann þig? JEsus svarade. Ef ad eg vegsama mig sialfur / þa er mijn Dyrd eingenn. Minn Fader er sa sem mig vegsamar/ hvorn þier seiged ydar Gud vera/ og þier þecked hann þo ecke. Ef eg þecke hann/ ætt ef eg segde þad/eg þeckte hann eige/ þa være eg eirn Liugare likur ydur. Helldur þecke eg hann/og eg geime hans Ord. Abraham Fader ydar gladd-

est

est ad hann skyllde sia min Dag/ og hann sa hann/ og vard gladur vid. Pa sogdu Gydingar til hans. Pu ert enn ecke fimtugur/ og po saast u Abraham? JEsus sagde til peirra. Sannlega, sannlega seige eg ydur/ ad adur enn Abraham var/ em eg. Pa tooku peir upp Steina/ so ad peir kastudu a hann. En JEsus fordade sier/ og gieck ut ur Musterenu.

A Bodunardag Mariæ

Collecta.

DDrotten ver bidium/ Jafnvell hu blide Madr vor Kiortu/ so ad ver sem medkiennum Giednad JEsu Christi pijnu Sonar/ fyrer Engelsins Bodan/ martrum fyrer hans Pijnu og Krossens Kvol/ komast til Dyrdarenar Upprisu. Fyrer pin Son/ etc.

pistillen Esa. 7. Cap.

A peim Dogum/ Talade DRotten enn framar til Achas/ so seigiande. Bid pier eins Teikns af Gude DRotteine pijnum/ hvort pad er nidre i Undirdiupum/ edur a Hadum uppe. En Achas sagde. Eige skal eg pess bidia/ og ei skal eg freista DRottens. Pa sagde hann. Heyred nu hier af Nuse Davids. Hvort er

er ydur þad forlyked ad þier giored Mønnunum Þvyngun / þad þier vilied eirnesi og mœda min Gud ? Fyrer þann Skuld mun DRotten sialfur giefa ydur eitt Teikn. Sia þu/ad ein Jomfru mun Oliekt verda / og mun eirn Son fœda/ og hann mun hun kalla Immanuel/ Gmiors og Nunnangs mun hann neyta. So ad hann kunne ad forleggia hid Vonda/ og ad ukvelia hid Gooda.

Evangelium Luc. 1. C.

EN N a hinum Siotta Manude var Gabriel Engell sendur af Gude i þa Borg i Galilœa/sem nefnest Nazareth/ til þeirrar Meyar er fæstnud var þeim Manne ed Joseph hiet / af Nuse Davids/og Heite Meyarennar var Maria. Og Engellen gieck inn til hennar/og sagde: Heil sertu Nadarfulla/ DRotten er med þier/ Blessud ertu a medal Kvenna. En þa hun sa hann/vard hun hrœdd af hans Ordum / og hugleidde ad hvilkt vœre þesse Kvedia. Og Engellen sagde til hennar. Ottast þu ecke Maria/þviad

þu

þu fanst Nad hia Gude. Sia / þu mu-
nt Barn gieta i Kvide-þionum / og munt
Son fœda / og hans Nafn skaltu kalla
JEsus. Hann mun mikell verda / og kall
ast Sonur hins Hœdsta. Og Gud Dro-
ttenn mun gieta honum Sæte sijns Fod
urs Davids / og hann mun rykia yfer Nu-
se Jacobs ad Eilifu / Nans Rykis mun
og engenn Ender verda. Þa sagde Ma-
ria til Engelsins. Hvørnenn skal þad
skie / af þvi ad eg hefe aungvann Mann
kient? Engellenn svarade / og sagde til
hennar: Heilagur Ande mun koma yfer
þig / og Kraptur hins Hœdsta mun yf-
erskyggia þig. Af þvi / og þad hid Hel-
ga sem af þier mun fœdast / skal nefnast
Sonur Guds. Og sia þu / ad Elizabeth
Frændkona þijn / hefur og Son gieted i
Elle sinne / og þesse er Sivtte Manud-
ur hennar / sem kollud var Obyrta / þvi
Gude er eckert Ord Omattugt. Eñ
Maria sagde: Sia / Eg em Ambátt
Drottens / Verde mier epter Orde þij-
nu. Og Engellenn vek fra henne.

A

A pælma Sunnudag.

Collecta.

HEyr þu Almætteuge Eilifze Gud / þu sem lætest hefur þitt Son taka Manndoom / og audmykia sig til Krossins Dauda / oss til audmyktar Dæmis / epter ad fylgia. Virdstu ad auka og margfalda þynar Gæfur med oss / so ad vier sem treystum uppa hans Pyny og Dauda / mættum og eirnest hans Uppriss Hluttakarar verda. Fyrer hann / etc.

Pistillen til Philipp. 2. C.

KEskuleger Brædur. Hvor og eirn sie so sinnadur sem JEsus Christur var. Hvor þo ed hann være Guds Mynd / hiellt hann þad þo ecke fyrer Rann / Gude likt ur ad vera / heldur minkade hann sig sialf adn / og took a sig Mynd eins þionns / vard likur odrum Mønnum / og ad Hegd an fundenn sem Madur. Lægdi sig sialfann / og vard hlydugur allt til Daud ans / Ja / allt til Krossens Dauda. Fyrer þvi hefur Gud upphafed hann / og hefur giefed honum Nafn / þad sem yfer ollum Nefnum er. So ad i Nafne JEsu skulu oll Knie sig beygia / sem a Himnum / og a Jordu / og under Jordu sie eru. Og allar Tungur skulu vidur-

kiesa/ pad JEsus Christus sie Drott eñ/ til Dyrdar Guds Fodurs.

Gudspialled stendur a hiñ Fyrsta Sunnudag i Adventu.

A Skyrdag.

Collectan.

HEyr HErra JEsu Christe/ pu sem hefur lated eda epter hia oss bitt Braud ad eta/ og hiñ Kaleik ad drecka i Minning hiñar pinu / Vier bidium hig/ ad pu villder asphoa allan Ohreinleika as vorum Hiortum/ og giefa oss tyna Nad/ ad vier mattu verduglega medtaka hetta Sacramentum pino sañarlega Lykama og Bloods/ pu sem lifer og ryker med Gude Fodur og Helgum Anda/ Eirn/ etc.

Pistillen 1. Cor. 11. C.

GOoder Brædur. Pvi eg medtook pad af DRottne sem eg hefe ydur giefed. Af pvi ad DRotten JEsus a peirre Natt er hann var svikenn/ took hann Brauded/ giorde packer/ braut pad/ og sagde. Taked og eted/ petta er mitt Liikame / sa fyrer ydur verdur brotenn / Giored pad i mina Minning. Somuleidis og eirnenn Kaleikenn / epter pad hann hafde Kvolldmaltiidena eted/ seigiande. Pessi Kaleikur er Nytt Testamentum i minu Bloode. Giored petta/ so opt sem pier

drecked

drecked þar af i mína Minning. Þviad so opt sem þier eted af þessu Braude / og drecked af þessum Kaleik/ skulud þier kunngiora Dauda DRottens / þangad til hann kiemur. Hvor hann etur nu af þessu Braude og dreckur af þessu Kaleik DRottens Overdugur / sa er sekur vid Holld og Blood DRottens. En hvor Madur proofe sig sialfur / og ete so af þessu Braude/ og drecke so af þessum Kaleik. Þviad hvor hann etur og dreckur Overdugur / sa etur og dreckur sialfu sier Doom/ Giorande ecke Greinarmun a DRottens Likama.

Evangelium Luc. 22. C.

I Þann Tima. Og þa er su Stund kom/ Setteſt JEſus til Bords / og þeir tuolf Postular med honum/ Og hann sagde til peirra: Mig hefur af Hiarta næsta epterlangad ad eta þetta Paska Lamb med ydur adur en eg lyd. Þviad eg segi ydur/ ad hier epter mun eg ecke optar af því neyta/ þar til þad fullkomnast i Guds Rike. Hann tok og Kaleik/

eñ/ gierde þacker og sagde: Medtaked hañ eg skipted hønum a mille ydar. Þvi ad eg seige ydur/ eg mun ecke drecka af Þessvidar Avexte/ þar til ad Guds Riike kiemur. Og hañ took Brauded/ Gierde þacker/braut þad/gaf þeim og sagde: Þetta er mitt Lykame/ Sa sem fyrer ydur giefeñ verdur. Gierred þetta i mina Minning. Lyka eirneñ og Kaleikeñ epter Kvolldmaaltiidena/ og sagde: Þesse Kaleikur er nytt Testamentum i minu Bloode/ hvert ed fyrer ydur Blelleſt.

Á Længa Fridag
Er Lesen Pynningar Historian.
Á Paska Dagen.
Collecta.

Almattuge/Eilifze Gud/sem oss hefur opnad og upplæted Ingang til þess Eilifa Lifs/ fyrer Dyrdarfulla Upprisu þyna Eingietens Sonar JEsu Christi. Vier bidium ad vor Ville og sw Gyrnd til hins goda/ sem þu sialfur myskunsamlega hefur med oss uppbyriad mætte þan Framgang/ og aukest i øllum Hlutū/ epter þvi sem þier Velþoknast. Fyrer þañ sama/ erc.

Pistillen 1. Cor. 5. Cap.

Kiærer Brædur. Fyrer þvi hreinsed i burt hid gamla Surdeiged/so ad þier

sieud

sieud nytt Deig / lyka so sem þier erud Dsyrder. Þviad vort Þaska Lamb er Christus/fyrer oss offradur. Fyrer þvi hølldum Nakydena / eige i gomlu Surdeige/eige helldur i Surdeige Vondskuñar og Illskuñar. Helldur i sætu Deige Skyrleiksins og Sañleiksins.

Evangelium Marc. 16. C.

Og þa ed Þvottdagureñ var umlidenn/keyptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi og Salome / Dyrleg Smyrsl/ad þær kiæme og smyrde JEsum. Og miog snemma Morguns eirn Þvottdagaña/ komu þær til Grafareñar uñ Soolar Vppruna. Og þær sogdu sin a milli : Hver mun vellta fyrer oss Steinenum af Grafar-Munanum? Og sem þær litu þangad / sau þær ad Steinneñ var afvelltur. Eñ hañ var ad sonnu mykell. Og þær geingu in i Grefena/og sau eitt Ungmenne sitia til hægre Hlidar/skrydduñ sydu Klæde hoyru / og þær urdu Ottaslegnar. Eñ hañ sagde til peirra : Eige skulud

þier hrædast. Þier leited ad hinū Krossfesta JEsu af Nazareth/ hann er upprisenn/og er ecke hier. Sianed þann Stad hvar þeir løgdu hann. Helldur farid þier burt/og seiged hans Læresveinum og Pedre / þad hann mune gaanga fyrer ydur i Galilæam. Þar munud þier sia hann/ So sem hann sagde ydur.

Annan Dag Paaska.

Collectan.

HEyr GErra Gud/ sem a Paaskahatydeine hefur giefed Heimenū andlega Læknīng. Vier biddum: Læt þyna Himneska Giæzku pullgiefast med oss/so vier mættū þar pullkomlega Frelsi/og þo betra oss til eilyfs Lyfs. Fyrer etc.

pist. i Giørn. Book. post. to. C.

I þann Tyma. Lauk Petur upp sinn Mun og sagde. Nu reyne eg i Sannleika / þad ecke er Mannagreinarmunur hiā Gude / helldur hver hann Ottast a medal alls Folks/ og giorer Riettvisena / sa er honum þeckur. Hvad hann kunngiort hefur Sonum Israels / bodande þeim Frid fyrer JEsum Christum(hvor ad er DRotten allra)þier vited hvad skied er i øllu Gydinga Lande / og

og fyrst hoofst upp i Galilæa/ epter þa Skyrn sem Johañes predikade. Það Gud hefde smurt JEsum af Nazareth med Heilogum Anda og Krapte. Hvar ed umm krijng gieck og giorde gott/ og gredde alla þa / sem af Diofienum voru underþryckter / þviad Gud var med honum. Og vier erum Vottar alls þess sem hann giorde a Gydingalande / og i Jerusalem / hvorn þeir afliifudu og hengdu uppa Tried. Þann sama upp vakte Gud a þridia Deige / og liet hann openberann verda/ eige allu Foolke/ helldur oss sem audur vorum hanns Vtvalder Vottar af Gude / vier sem atum og druckum med honum/ epter það hann var upprisenn fra þeim Daudu. Og hann baud oss ad predika Foolkenu/ og Vitne umbera/ það hann vare sa/ sem skickadur er af Gude/ Doomare Lifendra og Daudra. Af þessum bera aller Spamenn Vitne/ ad aller þeir sem a hann trua / skule fyrer hanns Nafn medtaka Syndanna Fyrergiefning.

Evangeltium Luc. 24. C.

I þaß Tyma. Og sia/ ad tveir af þm geingu a þaß sama Dag til nockurs Kauptuns / þad ed var fra Jerusalem sextiu Skeida rum/ ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad tala um alla þa Hlute sem a millum/sem vid hofdu bored. Og þad skiede þa þeir ræddust vid/ og spurdust a sin a millum/ ad sialfur JEsus nalægdest þa/ og gieck jafnframt þm. En peirra Augu voru so halldeñ / ad þeir peckti hann ecke. Og hañ sagde til peirra: Hvad er þad fyrer Rædu sem þid hendled yckar a mille reikande/ z er ud hryggver þar af? Þa svarade einn er Cleophas var ad Nafne / og sagde til hañs: Ertu alleina so Framande til Jerusalem/ad þu veitst eige hvad a þessum Dogum þar ifie gierst hefur? En hañ sagde til peirra. Hvad er þad? Þeir sogdu til hañs: Þad/af JEsu af Nazareth/Hver ed var Spadooms Madur/ Mattugur i Verkum og Ordum/ fyrer Gude og allu Foolke. Hvernig ad vor-

er

er Høfudpresstar og Høfdingiar/ selldu hann i Fyrerdæmingu Daudans og Kross festu hann. Ef vier vonudum ad hann munde Endurleysa Israel. Og yfer allt petta er nu hiin pridie Dagur i Dag/er petta skiede. So og hafa skielft oss nockrar Kuinnur af oss til / pær ed arla hofdu hia Grofenne vered/og fun du ecke hans Lykama/komu og sogdu sig eirnenn hafa sied Englanna Sioner / peir sem seygia hann lifa. Og nockrer ut af oss geingu til Grafareñar/ z fun du eins lyka sem Konurnar hofdu sagt/ en hann sau peir ecke. Og hann sagde til peirra: O pier heimsker og treger i Hiarta / ad trua pvi ollu sem Spa menenner hafa talad. Hlauk Christur ecke petta ad lyda/ og ingange so i sinna Dyrd? Og hann took til fra Moyse og ollum Spaamonnum / og lagde ut fyrer peim allar Ritningar / pær af honum voru. Og peir tooku ad nalgast Kaup kuned pad peir geingu til/ Og hann liet pa sem vilde hann lengra ganga / peir

neyddu hann og sögdu: Vertu hiá oss Herra/ þviad Kvolldar tekur/og a Dag enn lidur. Hann gieck inn og var hia þeim. Og þad skiede/þa hann sat med þeim til Bords/ ad hann tóck Brauded/ blessade þad og braut/og riette ad þeim/þa opnudust þeirra Augu/ so ad þeir þeckttu hann/Og hann hvarf fra þeirra Augum. Og þeir sögdu sin a mille. Brann ecke ockar Hiarta i ockur/þa hann talade vid ockur a Veigenum/og ophade fyrer ockur Ritningarnar? Og þeir stoodu upp a somu Stundu/og sneru aptur til Jerusalem/ og fundu þa Ellefu samanvafnada/ og þa sem med þeim voru. Hvorier ed sögdu/ DRottenn er Sannarlega Vppriseñ/ og hefur birtst Simoni. Og þeir sögdu hvad giorst hefde a Veigenum/og hvornen þeir hefdu þeckt hann/ I þvi hann braut Brauded.

Þridia Dag Paska.
Collecta.

Almattugi Eilyfi Gud/ sem margfalldlega stadfestir og eykur Christnina/med nyum endurlegum Børnum i Trunne/Vier biddum/ ad aller þeir sem

ſem eru fyrer Sfurnena endurfædder / mattu liſa i Sambyckelegre Kuinnan Trwarfæſt i Skirtanu/og i einum breſtande Fiærlesta ſyn a mille Jnbyrdis/Fyrer hiſ Son/ etc.

Piſtillen i Giſrninga Book Vors. 11. C.

Á Peim Dogum/Stood upp Paulus/ og ſagde til Gydingaſa. Þier Mesk gooder Brædur / og þier Syner Abrahams Slektis / og þeir ſem ydar a millū Ottaſt Gud/ydur er þetta Hialprædis Ord ſendt. Þviad þeir ſem bua i Jeruſalem/ og þeirra Høfdingiar/ med þvi þeir þeckiu haſ ecke / nie Spamaſa Rædurnar(hværriar leſnar verda hvørn Þvottdag)hafa þeir med ſiūu Domi atkvæde uppfyllt. Og þo þeir finde aungva Dauda Sok med hønum/beiddu þeir af Pilato/ad haſ liete afliifa haſ. Eſ ſem hiſ hafde fullkomnad allt hvad af hønum var ſkrifad / þa tooku þeir haſ ofaſ af Trienu/og løgdu hiſ ofaſ i Grøfena. Eſ Gud uppvakte haſ fra Daudum / hvør og ſiedur er uīm marga Daga/ af þeim ſem med hønum foru af Galilea til Jeruſalem / hværier ad

eru

eru hans Boltar hia Fookfenu. Og vier bodum ydur thad Fyrerheit / sem til Fedra vorra er skied / ad thad sama hefur Gud uppfyllt vid oss theirra Sonu / I thvi ad hann uppvakte JEsum.

Evangelium Luc. 24. C.

I thann Tima. tha Læresveinarner voru nu ein ad tala umm thetta / stood sialfur JEsus midt i mille theirra / og sagde til theirra: Fridur sie med ydur. En their skielfdust og urdu hrædder / og meintu ad their sæe Anda nockurn. Og hann sagde til theirra: Hvar fyrer skielfest thier / og thvi koma slijkar thanckar i ydar Hiortus Sinned minar Hendur og minar Fætur / ad eg em thetta sialfur. Preifed a mier og skoded / thviad Ande hefur ei Hollo og Bein / so sem thier sinned mig hafa. Og tha hann sagde thad / synde hann theim Hendur og Fætur. Og er their trudu ein eige / fyrer Fagnadar Saker / og undrande thad / tha sagde hann til theirra: Hafed thier hier nockud Matarlegt? Og their løgdu fyrer hann Stycke af steiktum Fiske /

og

og Hunangs Seim. Oghann took pad og ät fyrer peirra Augum. Og hann sagde til peirra. Petta eru pau Ord/hvær eg talade til ydar / pa eg var enn nu hiä ydur/ pviad pad hlaut allt ad fullkomnast sem af mier er skrifad i Mosis Lög maale/og i Spæmanna Bökū og Psalmum. Pa opnade hann peirra Nugskot/so ad peir skildu Ritningarnar / og sagde til peirra. So er pad skrifad/og so byrtade Christo ad lida / og upp ad rysa a pridia Deige fra Daudum / og predika laata i sinu Nafne/ Idran og Fyrergiefning Syndanna a medal allra Pioda / upphefiande i Jerusalem. En ver pier erud Vottar allra pessara Hluta.

1. Sunnudag Epter Paska.

Collecta.

Almættuge Eilifve Gud/ Ver bidiū: veit pu oss/ ad ver sem halldeed hoppum pessa Paska Hatyd/ mættū pyter pyna Mæd/ Komast fra Syndarefiar prælDoome/ til pess Andlega Frelsis / og med riettre Trw og Christeleguū Kærleika pioona JEsu Christo/ pynum Elskulega Syne vorum Herra/ sem med pier/ etc.

Pist. S. Joh. 1. Pist. 5. C.

Kiærer

KJærer Brædur. Allt hvad af Gude er fædt / pad yfervinnur Heimen. Og vor Trua er Yfervinningen / hvor Verolldena hefur yferunnid. En hver er hann sem Verolldena yfervinnur / utan allein asta sa er truer ad JEsus er Guds Son? Pesse er hann / sa sem kiemur fyrer Vatn og Blood / JEsus Christus. Eige i Vatne allenasta / heldur i Vatne og Bloode. Og Anden er sa sem Vitne ber ad Anden sie Sannleikur. Pviad prir erv sem Vitnisburden giefa a Himne / Fadirenn / Ordid og Heilagur Ande / og pesser prir eru Ein. Og prir eru sem Vitnisburden giefa a Jordu / Anden / Vatned og Blooded / og pesser prir eru ein. Ef vier medtokum Manna sia Vitnisburd / pa er Guds Vitnisburdur meire. Pviad Guds Vitnisburdur er sa / pad hann hefur vitnad af sinum Syne. Hver hann truer a Guds Son / Sa hefur peinan Vitnisburden i sier.

Evangelium Joh. 20. C.

Og

Og ad Kvølde þesi sama Þvottdags/ þa ed Læresveinarner voru samaskomner/ad hyerium Dyrum fyrer Nrædslusaker vid Gydinga / Kom JEsus þar/og stood i Mided/og sagde til peirra/Fridur sie med ydur. Og þa hann sagde þetta / synde hann peim Hendurnar og sina Sijdu. Þa Læresveinarner gleddust vid/ad peir sau HErrann. JEsus sagde þa enn aptur til peirra: Fridur sie med ydur. Lijka so sem Fadirenn sende mig/so sende eg ydur. Þa sem hann sagde þetta / blies hann a þa / og sagde til peirra: Medtaked þier Heilagann Anda/ hvorium hellst þier fyrergiefed Syndernar / peim eru þær fyrergiefnar / og hvorium hellst þier aptur halded þær/ þa eru peim þær aptur halldnar. Enn Thomas einn af peim Tolf/sem kalladest Tvijbure / var eige med peim þa ed JEsus kom. Þa hiner adrer Læresveinarner sögdu til hans: Vier hofum sied HErrann. Þa hann sagde til peirra: Nema eg sime Nagla-Foren i hans

hans Hendum/ Og eg laate mitt Fingur i Naglaforeit/og eg legge mina Hond i hans Sidu/ þa true eg ecke. Og epter atta Daga voru eñ aptur hans Lærisveinar þar inne/ ꝛ Thomas med peim. Þa kom JEsus ad lyckt̃ Dyrũ/ stood i Mided ꝛ sagde: Fridur sie med your. Sidan sagde hann til Thomam: Rekk þin Fingur hingad/ ꝛ skoda mina Hendur/ lypt upp þine Hende/ ꝛ legg i mina Sidu/ og vert eige vantruadur/ heldur truadur. Thomas svarade ꝛ sagde til hans: Drottenn min ꝛ Gud min. JEsus sagde til hans: Af þvi þu saast mig Thoma/ truder þu. Sæler eru peir ed ecke sia/ og trua þo. Morg onnur Teikn gierde Jesus i augsyn sinna Lærisveina/ hver ad eige eru skrifud i þessare Book. En þetta er þvi skrifad/ so ad þier trued/ þ Jesus sie Christus Sonur Guds/ ꝛ ad þi' so truader/ hefdud Lyf i hans Nafne

II. Sunnudag Epter Paaska.

Collectan.

NAer Almættuge eilyfe Gud/ sem med hins Sonar Lægingu/ hefur uppreist þessan heim/ sem

sem fyrer Syndena var nidur sleigen og fallen. Vier biduñ/giefr þynum Rietta/Trwudum eilyfa Glede/ad lyfta sem þu hefur frelst oss fra Falle eilyfs Dauda / ad vier mættu so niota eilyfrar Glede/ fyrer þañ hin same/etc.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 2. C.

Elskuleger Brædur. Þviad þar til erud þier kallader/med þvi ad Christur hefur eirnen lided fyrer oss / og oss til Epterdæmis læted/ ad þier skylduð so epterfylgia hans Footsporum. Hvor ed aungva Synd giorde / og eige heldur eru nein Svik funden i hans Munne. Hvor ed ecke Lastmællte þa honum var Lastmællt. Eige Ognade þa hañ leid. En ofurgaf þad honum sem rietta dæmer. Sa er sialfur hefur vorar Synder bored a sinum Lykama uppa Trienu / so ad vier i fra Syndunum dauder/lifdum Riettlætenu / fyrer hvers Beniar þier erud heilbrygder ordner. Þviad þier voruð so sem Villuræfande Sauder / En nu eruð þier umvender til Hyrders og Byskups ydvarra Sælna.

Evangelium Joh. 10. C.

I þaſi Tyma. JEſus ſagde til Gydingaſſa: Eg em goodur Hyrder. Goodur Hyrder giefur ſitt Lyf ut fyrer ſyna Saude, Eſi Leigulidenn og haſi ſem ecke er Hyrder/ hvørs ad Saudernir eru ecke eigenleger/ Haſi ſier Vlfenn koma/ og yfer giefur Saudena og flyr. Og Vlfurenn griſpur Saudena og ſundurdreifer þm: Eſi Leigulidenn flyr / af þvi ad haſi er Leigulide / og hyrder ecke umm Saudena. Eg em goodur Hyrder/ og eg þecke Mynna/ og eg þeckiunſt af mynum. Soſem þad Fadirenn þecker mig / og eg þecke Fodurenn / og eg legg mitt Lyf ut fyrer Saudena. Eg hefe og adra Saude/ ſem eige eru af þeſſu Sauda-Huſe/ þa byriar mier og hier til ad leida/ og þeir munu heyra mina Rodd. Og þar mun verda Eitt Sauda-Hus og Eirn Hyrder.

III. Sunnudag Epter Paſka.

Collectan.

HYr Almattuge eilyfe Gud / þu ſem tiest þitt Saſnleika Ljoos / byrer þeim: ſem viller vara/ ſo þeir mattu komaſt aptur a Saſnleikſins Veg. Vier bidium/ ad þu viller gieta ollum ſem eiknaſt Christner/ ad byrerlyta alla Hlute/ ſem

eru

eru i moote Christelegu Nafne / en epter ad fylgia heim Lutū sem thad heilaga Nafn pryda i Augliti DRotteña. Fyrer thū/etc.

pist. S. Pet. 1. pist. 2. C.

ALLra Kiæruſtu. Eg bid ydur ſem Framande og Vegfarendur / ad thier halded ydur fra Hollolegum Gyrndum/ hvørriar i giegn Sæluſſe ſtrijda. Og hafed gooda Vmgeingne a medal Heideña Piooda / ſo ad their ſem hallmæla ydur ſo ſem Illvirkium/ſiæe ydar Good verk/og dyrke Gud a Vitiumar Deige. Thar fyrer vered undergiefner allre Mañlegre Skickan/fyrer Herrans Sakir/ſie thad Konungenum/ſo ſem hinum ypparita/ eda Landſtioornurum/ ſo ſem af hønum ufſendum / til Hefndar yfer Illvirkiana/og goodum til Lofs. Thviad thad er Vilie Guds/ ad thier mēd goodū Verkum nidur thagged Dviturleik heimſkra Maña. So ſem Frelſingiar/og ecke ſo ſem hefdud thier Frelſed/ Illſkuñe til Yfirhylmingar / helldur ſo ſem Guds Thralar. Vetted Virding hvørium Mañe / Elſked Brædurnar / Ottaſt Gud /

Neidred Kongesi. Þier Þionustu-Folk/ vered Herrunum undergiefner med allre Ottaseme / Eige alleinasta goodum og spakferdugum/helldur eirnesi Sierlundudum. Því Þad er Naud/ef nockur fyrer Samvitskusiar Saker til Guds / þoler hid Illa/og umlyndur Þad Orietta. Því hvor Hroosan er Þad / ef ad þier fyrer Misgiordasta Saker Hnefa-Hogg lyded? Eda nær þier umlynded og þoled Rangende/ fyrer Velgiordasta Saker/ Þad er Naud hiá Gude.

Evangelium Joh. 16. C.

Jhann Tyma. Sagde JEsus til sina Læresveina. Jnnan lytels Tyma munud þier ecke sia mig / og þa eda Jnnan lytels Tyma munud þier eda sia mig apt ur / því eg fer burt til Fodursins. Þa sogdu sumer af hans Læresveinum syn a mille: Hvad er Þad/ad hann seiger til vor/Jnnan lytels Tyma munud þier ecke sia mig / og þa eda Jnnan lytels Tyma munud þier eda sia mig aptur/því eg fer til Fodursins? Þa sogdu þeir/hvad er

Þad

þad hann seiger oss/ Innan lítels Tíma: Vier vitum ecke hvad hann seiger. Þa formerkte JEsus ad þeir villdu spyria hann ad/og sagde til þeirra: Þier spyrieid ad þessu ydar a mille/ þad eg sagda/ Innan lítels Tíma munud þier ecke sia mig/ og þa aptur Innan lítels Tíma munud þier sia mig. Sannlega/Sannlega seige eg ydur. Þier munud syta og græta / En Heimurenn mun fagna/ og þier munud hryggver verda / En ydar Nrygd skal snuast i Fagnud. Ein Kona nær hun skal fæda/ þa hefur hun Nrygd/ þviad hennar Stund er komen. En þa hun hefur Barned fædt / minnest hun ecke þess Narmkvælis fyrer Fagnadar Saker/þviad Madur er i Heimenn boren. Og þier hafed nu ad sonnu Nrygd / En eg skal sia ydur aptur/ og ydart Hiarta skal fagna / og ydvarn Fagnud skal eingenn af ydur taka. A þeim Degi munud þier mig og Einskis spyria.

A þenn Almennelega Bæna Dag.

Collecta.

O Naduge Gud/ Myskunsame Kiære Fader/ J hia hoyrium ad er mikel Fyrergiepning/ og giarnan visst myskuna þig yfer alla þa/ sem giøra sina sana Ydran fyrer Syndena. Yfer bidium þig hiartanlega allra kiæraste goode Fader/ Forlat/ Forlat oss allar vorar Synder/ og gief oss þæna Nad/ ad vier aller sem vkøllum þitt Nafn/ mættum i Dag og alla Tyma/ Vyrda þra øllu Rænglæte og allre Synd/ og ad øllu vorn hiarta so umvendast til þyn/ ad vier Daglega fyrer Krapt þyns Anda/ þiñunste rietteskickader i Trvñe til þyn z hlydneñe/ alltyd uppfyllter med riettum Ydrunar og Vmvendingar Avøxtum/ uppa þad/ nær vier so i eirnre riettre Trw og Trauste/ vitium þyn og vkøllum þig/ ad vier þa mættum þiña þem sem eirn Naduganñ Gud z Fødur/ Og i allre vorre Naudsyn vera visser umñ þyna naduga hiælp z Blessan/ Bøde til Lyfs og Sælar/ Jñ til hess vier umñ syder fyrer þyna Nad/ mættum verda eilyflega Saluhoolpner. Fyrer þiñ kiæra Son vorn DRotteñ z Frelsara JEsum Christū/ etc.

Pistillen/ Esaiæ 55. Cap.

LEited DRotteñs a medañ hañ er ad finna/ Kalled a hañ a medañ hañ er Nælægur. Sa hiñ Ogudlege late af synum Veige/ og Illvirkeñ af siñe Nytan og snue sier til DRotteñs/ þa mun hañ Myskuna honum/ Og til Guds vors/

vors / Þviad i hiá honum er mykel Fyrergiefning.

Evangelium Matth. 3. C.

GO Giored Verdugaſt Avext Ydran eſte. Og þeynked ecke ad þier villdud ſeigia med ſiaalfū ydur/ Abraham hofum vier fyrer Fodur. Eg ſeige ydur / megkugur er Gud ad uppvekia Abraham Sonu af Steinum þeſſum. Af þvi nu er Øxeñ alla reidu ſett til Rooter Trianña/ Þvi nuin hvert þad Tre/ ſem ecke gierer goodaſt Avext / Upphøggvaſt og i Eld kaſtaſt.

IV. Sunnudag Epter Paska.

Collecta.

HEyr Almattugr eilyfr Gud / ſem latur alla þyna Rettchriſtna vera ſampycka i Hug og Vilia/ Vier bidiū/ lat þitt Folk þad eina Vilia/ og þad eina elſka ſem þu bydur/ og þad eina girnaſt ſem þu loſar/ uppa þad ad vor Hiørtu/ ſem eru ſtødd i þallvaltre Veru þeſſa Heims/ mættu þar vera ſtadfeſt / þar ſem er ſann ſaela Glede og Fognudur / Fyrer etc.

Piſtillen S. Jacob. 1. C.

EKſkuleger Brædur. Oll good Gioef og oll fullkomen Gioef er ad ofan/ nidurſtiggande fra Fodur Ljoſanna/ hia

hvorium ecke er Umskipting nie Umbreitingar Skugge. Þviad hann hefur gieted oss epter sinne Vilia fyrer Sannleiksins Ord/ ad vier steum grunnburdur hans Skiepnu. Fyrer þvi Fraedur mijn er Elskuleger/ sie hvor Madur fliotur til ad heyra/ en tregur til ad tala/ og til Reide tregur. Þviad Manns Reide verkar ecke Guds Riettlæte. Þar fyrer aflegged allan Ohreinleik og Nægd Illskuar / og medtaked Orded med Noegværed / þad i ydur er Rootsett / hvad ed ydar Sæler kann hiælplegar ad giora.

Evangelium Joh. 16. C.

I þann Tima. JEsus sagde til sinna Læresveina. Nu fer eg til hans sem mig sende / Og eingenn af ydur spyr mig ad/ hvert fer þu? Helldur af þvi ad eg talade þetta til ydar/ þa uppfylltest ydar Hiarta af Nrygd. En eg segge ydur þo Sannleiken/ ad þad batar ydur/ ad eg fare hiedann. Þvi ef ad eg fer ei i burt hiedann/ þa kiemur eige Huggarenn til ydar. En ef eg fer i burt hiedann/ mun eg

senda

senda hann til ydar. Og þa ed hann kiemur / mun hann straffa Heimenn um Syndena / og um Rietttlæted/og um Doomenn. Um Syndena ad sönnu/af þvi þeir trua ecke a mig. En um Rietttlæted/þviad eg fer til Fodursins / og epter þad siæed þier mig ecke. En um Doomenn/þviad Hofdinge þessa Heims er dæmdur. Eg hefe enn nu margt ad segia ydur/ en þier kunnid ad sinne ecke bera þad. En nær ed sa Sannleiksins Ande kiemur / þa mun hann leida ydur i allan Sannleik. Þviad hann mun ecke tala af sialfum sier / heldur hvad hann heyrde/mun hann tala/og hvad epterkomande er/þad mun hann kunngiora ydur. Hann same mun giora mig Dyrdlegann / Þvi ad af minu mun hann þad taka/og kunngiora ydur. Allt hvad hellst Fadirenn hefur/ þad er mitt. Þar fyrer sagda eg ydur/ad af minu mun hann þad taka/ og kunngiora ydur.

V. Sunnudag Epter Paska.

Collecta.

HEyr Almattuge eilyfe Gud/ sem ert Upphaf alls Goods/ og ad Hoefdum aller Hlutter

gooder koma/ veittu þynū audmiukū Christnū Mønnū/ ad vier mættum eyrer þin Jūblæstur/ hugsa þa cina Hlute sm rietter eru/ z þad sama ad pylla z þrāūkvæma med Verkunū/ Fyrer etc.

pistillen S. Jacob 1. C.

KJærer Brædur. Vered Giorendur Ordsins/ eñ ecke alleinasta Tilheyrendur/ hvar med þier stælfa ydur a Talar draged. Þviad ef nockur er Ordsins Tilheyrare/ eñ ecke Giorare/ sa er lykur þeim Manne/ sem fyrer sier virder sijna medfædda Asionu i Speigle. Þvi epter þad hñ hafde skodad sig/ gieck hñ burt/ og jafnsnart gleymde hann hvorneñ hñs Yferlikur var. En sa sem skignest iñ i þad algiorda Logmal Frelsesins / og stadnæmest þar iñe/ og er ecke forgleimandilegur Heyrare/ heldur Giorningsins Giorare/ sa same mun hiælplegur i sijnu Verke. Og ef nockur a medal ydar lætur sier þykia/ ad hann sie Gudrækeñ/ og temur ecke sijna Tungu/ heldur forviller sitt Hiarta/ þess Gudrækne er Hiegoome. Hñ skiær og Ofleckud Gudrækne fyrer Gude Fodur / er þesse / ad vitia

vilia Ekka og Fodurleysa i peirra Nærmung / Og sig skalfan ad geyma flecklausan fra Heime pessum.

Evangelium Joh. 15. C.

DEs JEsus sagde til sina Lærisveina. Sannlega/Sannlega segge eg ydur/ Nvørs pier bidied Fodurenn i minnu Nafne/ pad mun hann giefa ydur. Hingad til hafed pier einskis bedet i minnu Nafne. Bidied/ pa munud pier medtaka/ so ad ydar Fognudur sie fullkomlegur. Petta hef eg talad i Drøskvidum til ydar/ Sa Tyme kiemur ad eg tala eige leingur i Drøskvidum til ydar / helldur mun eg kunngiøra ydur openberlega af minnum Fodur. A peim Degi munud pier og bidia i minnu Nafne. Og eige segge eg ydur / ad eg mune bidia Fodurenn fyrer ydur / pviad sialfur Faderenn elskar ydur/ af pvi pier elsked mig / og trued pad eg sie af Gude utgeingenn. Eg em af Fodurnum utgeingenn/ og komenn i penann Heim/ Eg fyrerlæt og aptur penann Heim / og fer til Fodurins. Og hanns

Læri-

Læresveinar seigia þa til hans. Sia/ nu talar þu berlega / og mæler aungva Dræskvidu. Nu vitum vier ad þu veitst alla Hluke / og þu þarft ecke ad nockur spyrie þig. Fyrer þad truum vier/ ad þu siert af Gude utgeingenn.

Á Uppstigningar Dag.

Collecta.

HEyr Almættuge/Eilyfe Gud/ Vier biduim/ Veittu oss/ ad vier sem trewū þ þū eingetenn Sonur JEsus Christur sie uppstiginn til Himna/ og sitie til þīnar hægre Handar/ og sie vor Arnadar Madur / og Verndare/ad vier og so mættum hia hønum bwa og vera i voru Hiarta og Hugskote. Fyrer/ etc.

Pist. i Giör. Book. Post. 1. C.

HJā Fyrra Bookmæla gierda eg ad sønu/um allt þad/O Theophile/sem JEsus hoof upp ad giora og kiena / allt til þess Dags er hann vard uppnum en/epter þad hann hafde fyrer Heilagan Anda kunngiort Postulunum / hvoria hann hafde og utvaled/hvernū hann tiæde sialfann sig lifande epter Pīnu sīna/ med margh ættudum Bevisingum/og liet þa sia sig um Fiorutīge Daga/talande vid þa um Guds Rike. Og sem hann hafde

samanit

samansafnad þeim/ baud hann þeim ad þeir fære eige ut af Jerusalem/heldur ad þeir skyldu bída epter Fyrerheite Fodursins/hvørt þier(sagde hann)haf-ed af mier heyrt. Þvtad sannlega skyrde Johannes med Vatne/en þier skulud med Heiløgum Anda skyrder verda / Eige langt epter þessa Daga. En þeir sem þar til samans voru / spurdu hann ad / seigiande: Herra/Villtu nu a þessum Tyma upprietta Israels Ryke: En hann sagde til þeirra. Þad er eige ydvart ad vita Stunder edur Hentugleika Tyma-ana/hvørta Fadereñ sette i sialfs sins Valde/heldur munud þier ødlast Kraft Heilags Anda/þess er yfer ydur mun koma/ og þier skulud minner Vottar vera til Jerusalem / og i øllu Gydinga Lande og Samaria/og allt til hins yfsta Jardar Enda. Og er hann hafde þetta sagt/vard hann þeim asiaendum uppnumeñ/og Skyed took hann i burt fra þeirra Augum. Og þa þeir horfdu ept er honum uppstyganda til Himens/sia/

ad

ad tveir Menn stoodu hiia peim i hvitum Klædum/ hvorier ed sogdu. Pier Menn af Galilæa/ til hvers standed pier/ og horfed upp i Himenen? Pesse JEsus sem uppnumenn er fra ydur til Himens/ hann mun so koma/ Lyka sem nu sæud pier hann til Himens faranda.

Evangelium Marc. 16. C.

I pann Tyma. Er hann seinast er peir Ellefu satu til Bords/ Openberade hann sig/ og avitade peirra Vantru og Hiartans Hardud/ pad peir hefdu eige trud ad peim/ sem hann hefdu sied uppriseñ. Og hann sagde til peirra: Farid ut um allan Heimenn/ og prediked Evangelium allre Skiepnu. Hver hann truer og verdur skirdur/ skal hoolpenn verda. En hver eige truer/ sa skal fordæmdur verda. Ens Teikneñ er peim munu fylgia sem trua/ Gru pesse. I minu Nafne skulu peir Diofla utreka/ Nyar Tungur Tala/ Ny eggorma upptaka. Og ef peir drecka nockud banvænlegt/ pa skal pad peim ecke granda/ yfer Siuka munu pr Hend-

ur

ur leggia/ og þa mun þeim batna. Og epter þad ad DRottenn JEsus hafde talad vid þa / vard hann uppnumenn til Himens/ og situr til Guds hægre Handar. En þeir geingu ut og predikudu allstadar DRottne samverkanda / Og Orded styrkianda / Med epterfylgiande Teiknum.

VI. Sunnudag Epter paska.

Collecta.

HEyr þu Almættuge/Eilifze Gud/ lættu oss jafnan hafa eitn Guddomlegann vilia til þinn/z þioona þinu Velilde med hreinu hiarta. Fyrer þann sama þinn Eingetenn Son/ etc.

1. Pet. 3. pet. 1. pist, 4. C.

ELskuleger Brædur. Fyrer því vered Forsiomler og Arvakrer i Bæna Akall enu/ ess um fram alla Hlute/ þa hafed breñande Kiærleika Innbyrdis. Þviad Kiærleikurenn hylur Fiolda Syndanna. Vered Giestrisner Innbyrdis an Møglunar. Hvor epter þeirre Nad sem hvr hefur odlast/ þa sie odrum þioonande/ so sem gooder Vm.hodsmenn margfalldrar Guds Nadar. Ef nockur talar/ hann tale þad so sem Guds Ord. Og ef nock

ur

ur þioonar/hafi þioone epter þm Krapte sem Gud giefur. So ad i ollum Hlutum verde Gud dyrkadur/ fyrer JEsum Christū/ hvorū ad er Dyrd og Vallde/ um Allder Allda / Amen.

Evangelium Joh. 15. og 16. C.

Af þeim Tyma. JEsus sagde til sinna Læresveina. Ef þa ed sa Huggarenn kiemur/hvorn ad eg mun senda ydur af minum Fodur / sem ad er Sannleiksins Ande / hvor af Fodurnum framgeingur / hann mun bera Vitne af mier / og þier munud mier Vitne bera / þviad þier hafed i fra Upphafe hia mier vered. Ef þetta hefe eg talad þvi til ydar/so ad þier hneixlest ecke. Þviad þeir munu forbeda ydur/og sa Tyme kiemur/ad hver hann Lyflætur ydur/sa meinar sig ad giora Gude þægt Verk. Og þetta giora þeir ydur/af þvi þeir þecktu hvorke Fodurenn me mig. Ef þetta tala eg þvi til ydar/ad nær ed su Stund kiemur/ad þier minnest þess/ ad eg sagda ydur þad. Ef þetta sagda eg ydur eige

i Upp-

i Upphafe / þvi eg var hiá ydur.

Á Hvitasunnu Dag.

Collecta.

HEyr þu Almættuge Eilifze Gud/sem á þessu Deige upplyster Hiörtu þiña heilögu Postula/og añara Rietttrúadra/ med Kienningu og Upplysingu hins helga Anda. Veit bidiū/ gief þu oss ad skilia i þeim sama Anda / þa Hluti sem Rietteleger eru / og alltyd ad glediast af hans Huggun/ Fyrer/ etc.

Vitnisburdur i Gleryinga Book Postulaña z. C.

Á þeim Dögum. Og þa ed fullkomnadest Hvitasunku Dagureñ/ voru þr allir med einum Huga i þñ sama Stad. Og þar vard skyndelega Hylur af Himne/liska sem mikels tilkomande Vindar/ og uppfylte allt Husid þar þeir sátu ine. Og þeir sáu sundur skildar Tungur/ calyka sem Elds-Loga/ og sette sig yfer sierhvörn þeirra. Og þeir urdu allir fullir af Heilögum Anda/ og lodku til ad tala añarlegum Tungum/ epter þvi sem Heilagur Ande gaf þeim ut ad tala. Efi þar voru Gydingar byggiande til Jerusalem/ Gudhræddir Menn/ af allra handa Fodlke / sem er under

Nimnenum. Og er þesse Rodd skiede / kom Mañfiolldeñ til samans / og þeim hnickte vid / þviad hvor og eirn heyrde þa tala sitt Tungumal. Eñ þa stanſ' ade og siellu i Forundran / Seigiande : Sia / Eru þesser eige aller sem tala / af Galilæa ? Og hvorneñ heyrum vier nu þa talande vort Tungumal / þar vier erum iñefædder? Parthi / Medi og Elamitæ / z þeir sem bwa i Mesopotamia / Judæa / Cappadocia / Ponto og Asia / Phrygia z Pamphilia / a Egypta Lande / og i Landsæalfum Lybiæ / hvor ad er nætre Cyrenia / z Vtlender af Rom / Gydingar og þeir sem Gydingar hafa nyggiorst / Cretar og af Arabia / og vier heyrum þa talande vorum Tungum / Guds Stoormerke.

Evangeltum Joh. 14. C.

DOg JEsus sagde til sinna Læresvei-na. Nvor hañ Elskar mig / Sa mun vardveita mijn Ord / og Fader min mun Elska hañ / og til hañs munum vid ko-ma / og hia honum Vistarveru giora.

Eñ

Eñ hvor hañ Elskar mig eige / Sá vardveiter ecke mijn Ord. Og þad Ord-ed sem þier heyred / er eige mitt / helld-ur Fødursins / þess sem mig sende. Þetta talade eg fyrer ydur / a medañ eg var hiá ydur. Eñ Huggareñ sem er hiñ Heil-lage Ande / þañ er miñ Fader sender i mijnu Nafne / hañ skalfur mun kienna ydur alla Hluke / og æminña ydur a allt / þad sem eg sagda ydur. Miñ Frid læt eg hiá ydur / miñ Frid gief eg ydur / eige so sem Heimurrñ giefur / þa gief eg yd-ur. Ydart Hiarta hrædest ecke nie skielf-est. Þier heyrdud þad eg sagda ydur / eg fer burt / og kiem aptur til ydar. Ef ad þier elskudud mig / þa gleddust þier vid þad ad eg sagda ydur / ad eg fer til Fød-ursins / þviad miñ Fader er mier meire. Og nu sagda eg ydur þad / adur fyrre eñ þad skier / so ad þier trydud þvi / þeg-ar þad er skied. Niedañ i fra mun eg ecke tala margt vid ydur. Þviad þessa Heims Høfdinge kiemur / og med mig hefur hañ eckert. Helldur so ad Heimur

eſi pecke þad eg elſka Fodureſi/og þad eg giore ſo ſem Fadereſi hefur mier boded.

Aſiañ Dag Hvytaſunu.

Collectan.

HEyr Herra Gud / ſem gaſt þynum Poſtulum Heilagan Anda. Gief þiñe heilagre Christne Kirkiu þyns Heilaga Anda/ ſem hun umbiddi ur/ og ad þu vilder giefa þeim Frid i Hiartad/ hvadan þu Christna giört hefur med þynum Heilaga Anda / Fyrer vorn/ etc.

Pist. i Gidon. B. poſt. 10. Cap.

AÞeim Dogum / Upplauk Petur Munñe ſynum / og ſagde til Cornelium/og til þeirra ſem voru hia honum. DRotteſi band oſſ ad predika fyrer Folkenu/og Vitne um bera/ þad hann være ſa ſem ſkickadur er af Gude/ Doomare Lifendra og Daudra. Af þeſſum bera aller Spæmeñ Vitne / ad fyrer hanñs Nafn ſkulu aller þeir ſem a hann trua/medtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petur talade þeſſum Ordum/fiell Heilagur Ande yfer þa alla ſem Orded heyrdu/og þeir truader ſem af Gyduſkurneſie voru/og med Petre hofdu komed/undrud uſt þad / ad Heilags Anda Giof være uthellt

uthellt yfer Heidna Menn. Þvi þeir heyrdu þa Tungur tala / og Vegsama Gud. Þa svarade Petur. Hvor ma fyr erbrooda þemi Vatned / ad þeir skyrest ecke / sem medteked hafa Heilagan Anda likа sem vier? Og hann baud ad skyra þa i Nafne DRotteins.

Evangelium Joh. 3. C.

I þann Tima. JEsus sagde til Nicodemum. So Elskade Gud Heimen / ad hann gaf ut sinn Eingietenn Son / til þess / ad aller þeir sem a hann trua / fyrerfaresst ecke / helldur ad þeir hafe Eilift Lif. Þvi eige sende Gud sinn Son i Heimen / ad hann fyrerdæmde Heimen / helldur ad Heimurenn frelsest fyrer hann. Hvor a hann truer fyrerdæmest eige. En hvor hann trur er eige / hann er nu þegar dæmdur. Þvi hann truer ecke a Nafn Eingietens Guds Sonar. En þesse er Doomurenn. Ad Liosed kom i Heimen / og Menner elskudu meir Myrkred en Liosed / Þviad þeirra Verk voru vond. Hvor sem illa gierer / hann hatar Liosed / hann kiemur

og eige til Lioſſens/ad eige ſtraffeſt hſis Verk. Eſi hvar ſem Saſleikeñ giorer/ Naſi kiemur til Lioſſens/ So hañs Giorder verde kuſiar / Þviad þar eru i Gude giordar.

Pridia Dag Hvitaſunu.

Collectan.

NEyr HErra Gud / Þier bidium / Lat þu Krapt þins Helga Anda japnaſi vera oſſ nær lagaſi/ ſem ad vor Hiortu milldelega hreinſar / og aſi øllum moorſkadelegum Hlutum japnaſi vardveitter/ Fyrer JEſum Chriſtum/ etc.

Piſt. i Biorn. B. Poſt. 8. Cap.

ENN a þeim Dogum/ þa ed Poſtularner heyrdu / þeir ſem i Jeruſalem voru/ad Samaria hefde medteked Guds Ord / ſendu þeir til þeirra Petrum og Johaſiem/Og þa þr ofaſi komu/badu þeir fyrer þeim/ſo ad þeir medtæku Heilagaſi Anda (Þvi haſi var ei eſi komeſi yfer nockurn þeirra/ nema þad/ad þeir voru ad eins ſkirder i Nafne DRotteſis JEſu Chriſti) Þa lægdu þeir Hend ur yfer þa / Og þeir medtooku Heilagaſi Anda.

Evangelium Joh. 19. C.

J

I þaß Tijma. JEſus ſagde til Phari
ſæaña. Sañlega/ Sañlega ſeige eg
ydur. Hvor hañ geingur ecke iñ um Dyr
nar i Sauda-Huſed/ helldur ſtygur hañ
iñ añarſtadar / ſa er þioofur og Rœn-
inge. Eñ ſa ſem geingur iñ um Dyr-
nar/ hañ er Hyrder Saudaña/ fyrer hon
um iykur Dyravorduren upp/ og Saud-
erner þeckia hañs Rodd. Og hañ kallar
ſijna Saude med Nafne / Og leider þa
ut. Og þa hañ hefur ſijna Saude ut-
laated/ geingur hañ framẽ fyrer þeim /
og Saudernir fylgia honum epter/ þvi-
ad þeir þeckia hañs Rodd. Eñ añar-
legum fylgia þeir ecke epter / helldur
flya þeir fra honum/ þviad þeir þeckia
eige añarlega Rodd. Þeſſa Mꝛalsgrein
talade JEſus til þeirra/ eñ þeir viſſu
eige hvad hañ ſagde þeim. Þaſagde
JEſus aptur til þeirra. Sañlega/ sañ-
lega ſeige eg ydur/ ad eg em Dyr Saud-
aña. Og allir hvorir helſt ſem fyrer
mier komu/ þeir voru þioofar og Rœn-
ingiar/ og Saudernir hlyddu þẽm eige.

Eg em Dyrnar/ Ef nockur geingur in̄ um̄ mig / sa mun frelsast/ han̄ mun og ganga ut og in̄ / han̄ skal og fina sitt Foodur. Ef Þioofurenn kiemur eige til annars/enn han̄ stele/ drepe og fordiarfe. Ef eg em komenn til þess/ad þeir skylldu hafa Lijf og fulla Nægd.

A Heilagrar Þrenningar Hætijd.

Collectan.

A Lmættuge/Eilyfe Gud/sem hefur kiendt oss Þioonustu Mønn̄ þynum i søñre Jatningu Trwarenn̄ar/ad medkienna Eilyfa Dyrd Þrenningarenn̄ar/z i Magt þyns Veldis ad tilbidia Eineingena. Vier bidiū/ad vier mættū i þeirre sømu stødugu Trw/ vera øllu þvi oss er i mote/ vard veitast. Fyrer JEsum Christum/ etc

Pist. til Rom. 11. C.

EJdur Brædur. O hvilijk Dypt Auda afalla/ Spekenn̄ar og Guds Vitzku/ hvørsu Oransakanleger eru hans Doomar/og hvørsu Ofinande eru hans Veger! Þvi hvør hefur þeckt Sinn̄ Drottens? Eda hvør hefur hans Rædgiafe verid? Eda hvør hefur honum fyrre giefed/so ad honū mætte þad verda endurgollded? Þviad af honū/og fyrer hann̄/

og

og i honū eru aller Hluter / Honum sie Dyrd uñ Alder / Amen.

Evangeltum Joh. 3. C.

I Dañ Tyma / Var þar eirn Madur af Phariseunum/Nicodemus ad Nafne/ eirn Hofdinge Gydinga. Hañ kom til JEsu a Nattarþele/ Og sagde til hañs ; Rabbi / Vier vitum ad þu ert eirn Laremeistare komeñ af Gude / þvi engeñ gietur giort þau Teikn sem þu giorer/utañ Gud sie med honum. JEsus svarade og sagde til hañs ; Sañlega/Sañlega seige eg þier/ þad engeñ nema hañ sie fœdest ad nyu / fær ad sia Guds Riike. Nicodemus sagde til hañs ; Hvorneñ ma Madureñ Endurfœdast þa hañ er gamall? Hvort gietur hañ horfed aptur i siñar Modur-Kvid/ og fœdst so ad nyu ? JEsus svarade ; Sañlega/Sañlega seige eg þier/ nema þad nockur verde Endurfœddur ut af Vatne og Anda/þa kañ hañ ecke iñ ad ganga i Guds Riike. Hvad af Holde er fœdt/þad er Holld. En hvad af And

anum er fædt/ þad er Ande. Vndrast þu ecke/ ad eg sagde þier / ad ydur byriar ad fædast ad nyu. Vindurenn blæs hvar er hann vill/ og þu heyrer hanns þyt/ enn eige veitst þu hvadann hann kiemur eda hvert hann fer. So er og sierhver af Andanum fæddur. Nicodemus svarade og sagde til hanns. Hvernenn mun þetta ske? JEsus svarade honum/ og sagde: Ertu eirn Meistare i Israel/ og veitst ecke þetta? Sannlega/ Sannlega seige eg þier/ ad vier seigium þad vier vitum / og vitnum hvad vier sied hofum / og vorn Viknisburd medtaked þier ecke. Nafe eg sagt ydur Jardneska Nluti/ og þier trued ecke/ hvernenn munud þier þa trua/ef eg segda ydur Nimneska Nluti? Engenn uppstigur til Nimens/ utann sa sem ofann stie af Nimne/ Mannsins Son ur/ sa sem er a Nimne. Og so sem Moyses upphoof Noggormenn a Eydemerkenne/ Ligka so byriar Mannsins Syne upp ad hefiast / So ad aller þeir sem a hann trua / Fortapest eige / Helldur ad þeir hafe Eilift Lif.

Fyrsta

I. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

O Herra Gud/sem ad ert allra beirra Styrkr ur sem a þig Vona. Virstu mildelega naalægia ur ad vera vorū Bœnū/og ad þvi ad vor Daudlegur Veikleike mæ sier eckert an þin / veittu Fullting Mædar þinar/so ad vier mœtū epter þylgia þinū Bodordum/ og bæde med Vilia og Verke/þier þœknast/ Fyrer/ etc.

Pist. skrifar S. Joh. 1. Pist. 4. C.

Elskuleger Brœdur. Elskum hvor annann inbyrdes / þviad Kiœrleikurenn er af Gude/ og hvor sa sem elskar / sa er af Gude borenn/ og sa þecker Gud/ En sa sem ecke elskar / sa þecker enn nu ecke Gud/þviad Gud er Kiœrleikurenn. I þvi auglysdest Kiœrleike Guds vid oss / ad Gud hann sende sinn eingietenn Son i Heim enn/ad vier skylldū fyrer hann lifa. Par inne er Kiœrleikurenn/enn eige þad vier elskudum Gud/heldur af þvi hann sialfur elskade oss/og sende sinn Son til Forlykunar fyrer vorar Synder. Þier Elskuleger / fyrst þad ad Gud hefur oss so elskad/ þa skulum vier einnenn elska oss Inbyrdes. Engenn hefur Gud nockru sinne sied. En ef vier elskum oss Inbyrdes / þa bliefur

Gud

Gud i oss/og hans Kiærleike er fullkomlegur i oss. Af þvi vitum vier þad / ad vier blijfum i honū/og hann i oss/þvi ad hann hefur giefed oss af sijnum Anda. Og vier sianū og Vitne umberū/ ad Fadereñ hefur sendt Soneñ/Heimenū til Saluhiælpar. Hvær sem nu vidurkiennir þad JEsus sie Guds Sonur/i þeim blijfur Gud/og hann i Gude. Og vier hofū þeckt og truad þann Kiærleika/ sem Gud hefur til vor. Gud er Kiærleikureñ/ og hvær hann blijfur i Kiærleikanum/ sa blijfur i Gude/og Gud i honum. I þvi er Kiærleikureñ fullkomlegur hia oss / ad vier hofū þad Traust a Deige Doomsins. Ad likia so sem hann er/so erū vier og i þessum Heime. Otte er ecke i Kiærleikanū/ heldur burt drijfur fullkomlegur Kiærleike Ottan/ þviad Otten hefur Kvøl. En hvær hann hefur Otta/sa er ecke algiærdur i Kiærleikanū. Latum oss hann elska/ þviad hann hefur elskad oss fyrre. Ef nockur seigest elska Gud / og hatar sinn Broodur/sa er Liugare/þvi hvær hann elskar

elskar ecke sin Broodur/ hvørn hann sier/ hvørneñ gietur hann Gud elskad/ þañ er hñ sier ecke? Og þetta Bodord høfum vier af Gude/ ad hvør hann elskar Gud/ Sa skal og elska sin Broodur.

Evangelium Luc. 16. C.

I þann Tyma. JEsus sagde til Phari seana. Þar var eirn Ryker Mann/ sñ klæddest Perle og Purpura/ og lifde hvørn Dag i Vellystingum Praglueglega. Og þar var eirn Þurfa-Madur / Lazarus ad Nafne / hvør ed ufe lá fyrer hñs Dyrum/ fullur Kauma/ hñ gyrntest ad sedia sig af þeim Molum/ sem fiellu af Borde hñs Ryka. Þa komu Hundar og sleikku hñs Sar. Eñ so skiede/ ad hñ Volade andadesi/ og vard boreñ af Englunum i Fadm Abrahams. Eñ hin Ryke andadest lika / og var Greftradur. Eñ sem hann var i Helvyte og Kvolunum/ hoof hñ upp sín Augu/ leit Abraham álengdar / og Lazarum i Fadme hñs. Þvi kallade hann og sagde: O Fader Abraham Myskuna þu mer /

og

og send Lazarum hingad/ ad hann drepe hinu fremsta sins Fingurs i Vatn/ og kiæle Tungu mina/ þvi eg kvelst i þess um Loga. Og Abraham sagde til hans: Sonur / hugleid þu / ad þu medtokst hid Gooda i Lifve þinu og Lazarus slika hid Vonda/ þvi hlytur hann nu ad huggast/ en þu ad kvelias. Fram yfer allt þetta / er a millum vor og ydar / miked Diup stadfest / So ad þeir sem hiedan vilia fara til ydar/ gieta þad ei/ og eige þeir heldur þadan fra ydur / upp til vor komest. Og hann sagde þa: Eg bid þig Fader/ ad þu sender hann i mins Feduars Hus/ þviad eg hefe fimm Brædur / þad hann skyre þeim fra / so ad eige komi þeir i þessann Kvalastad. Og Abraham sagde til hans: Þeir hafa Moysen og Spamennena/ heyre þeir þeim. En hann sagde: Ney Fader Abraham/ heldur ef nockur Framlidenn fære til þeirra / þa mundu þeir Ydran giora. En hann svar ade honum: Ef ad þeir heyra ecke Moysi og Spamonnunum / þa munu þeir ecke heldur

heldur trua / þo ad nockur Fraamlideſt Vpprijse.

II. Sunnudag Eptir Trinitatis.

Collecta.

NEyr ᵹ Erra Gud/ Lat oss jafnan hier Hellaga Nafn ottast og elska/ þviad alldrei ybrergiefur þu þa sem hafa fullkomlegan Kiærleika til þyn/ fyrer JEsum/ etc.

Pistillen 1. Joh. 3. C.

CEskuleger Brædur. Undrest ecke þo ad Heimurenn hate ydur. Vier vitum þad/ ad vier erum ur Daudanum komner til Lyfsins/ þviad vier elskum Brædurnar. Hvor hann elskar ecke sinn Broodur / Sa bliefur i Daudanum. Hvor sinn Broodur hatar/ sa er Manndrapare. Og þier vitid þad ad Manndrapareñ hefur ei eilifft Lif i sier bliefanda. Af þvi þeckium vier Guds Kiærleika/ ad hann hefur sett sitt Lif ut fyrer oss/ og vier skyldumst eirnenn ad setia Lyfed ut fyrer Brædurnar. En hvar ad Einhvor hann hefur þessarar Veralldar Audæfe/ og sier sinn Broodur Naud lijda/ og lykur aptur sitt Hiarta fyrer hønum/ hvorneñ man Guds Kiærleike vera med hønum? Mijn Sona korn/

Elskum

Elskum eige med Orde nie Tungu/ heldur med Verke og Sannleika.

Evangelium Luc. 14. C.

I þann Tima. JEsus sagde til eins af Phariseunū/ þessa Epterlikingu. Nockur Madur var sa/ sem giorde mykla Kvolldmaltijd/ og kallade marga þar til / og sende ut sinn Þioon um Kvolldmals Timann / ad hann segde þeim sem bodner voru/ Komed/ þviad nu eru aller hluter til Reidu. Og þeir tooku aller til i einu hliodde ad afsaka sig. Hinn fyrste sagde til hans: Akur keypta eg/ og hlyt eg ad fara ut og skoda hann/ eg bid þig/ afsaka mig. Og hinn Annar sagde: Fim Vor Akneyta keypta eg/ Og fer nu ut ad reyna þau / Eg bid þig / afsaka mig. Og enn Annar sagde: Konu hefe eg nier festa / og fyrer þvi ma eg ecke koma. Og sa Þioonustu-Madur kom/ kunngiorde þetta sinum Herra. Þa vard Husboondenn reidur / og sagde til sins Þioonustu-Manns: Far þu snarlega ut a Straete og Gotur Borgarenar / og leid

leid Volada/ Vanada/ Blinda og Hall-
ka hier iſi. Og Þiooneſ ſagde/ Herra/
Þad er giort hvad þu ſkipader / og þo
er eſi meira Rum. Og Herraſi ſagde til
Þioonſins. Far þu ut a Þioodbraut-
ir og Tungarda/ og naudga þeim hier iſi
ad gænga/ ſo ad mitt Hus verde fullt.
Þvi eg ſeige ydur þad/ Ad eingeſi þeirra
Manna ſem kallader voru/ munu ſmacka
mina Kvølldmaltid.

III. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

Ó Herra Gud/ Sier bidium/ ad þu Godgyrnd-
arſamlega heyrer vorar Bæner/ og þeim ſem
þig audmiwklega bidia/ gieper þu Hialp/ er veit-
er Fullting ſinnar Hiypdar/ Fyrer þin/ etc.

Piſt. S. Pet. 2. Piſt. 5. C.

Elſkuleger Brædur. Fyrer þvi lyteleck
ed ydur under vollduga Guds Hønd /
ſo ad hann upphefie ydur a Vitiunar
Tima. Allre ydar Ahyggiu varped
þier uppa hann/ þviad hann ber Vm-
hyggiu fyrer ydur. Vered Sparneytner og
vakid/ þviad ydar Motſtandare Dia-
uullenn geingur um kring ſem greniande
Leon/ Epterleitande þeim ſem hann ma

uppfvelgia / hvorium þier erugglega mootstanded i Trusse/ og vited þad/ ad ydar Brædur þeir sem i Neimenum eru lyda slykt hid sama. En sa Gud allrar Nadar/ sem ad oss hefur kallad til sinar eilyfrar Dyrdar i Christo JEsu / hann same mun ydur (þier sem um litla Stund lyded) fullkomna/ stydia / styrkia/ og stadfesta/ þeim hinum sama sie Dyrd z Vald/um Alder Alda/ Amen.

Evangelium Luc. 15. C.

I þann Tyma. En aller Tollheimtarar og Bersyndugir nalægdu sig til hans/ so ad þeir heyrdu honum. Og hinir Skriptlærdu og Pharisæi mogludu og sogdu. Þesse medtekur Bersynduga Mes/ og etur med þeim. En hann sagde til þeirra þessa Epterlyking/ so seigiandi. Hvor sa Madur af ydur sem hefur Hundrad Saude/ og ef hann glatar einum af þeim/ yfergiefur hann ecke þa nyu og niutyger a Eydemørku/ og fer epter þeim sem glatadest/ þangad til hann finur hann? Og þa hann hefur funded hann/

leggur

leggur hñ þañ sama(med Fognude)sier a Nerdar/ kiemur heim/ og kallar samañ Vine og Næbua/ og seiger til þeirra: Samgledieſt med mier/ þviad eg hefe miñ Saud aptur funded/ þañ sem glatadur var. Eg seige ydur/ ad lyka so mun Fognudur vera a Nimnum / yfer Einum Syndugum sem Ydran giörer/ meir eñ yfer þeim nÿu og nÿuttgger Riettlætum/ sñ eige þurfa Yferbootar vid. Eda hvor er su Kona sem hefur tÿu Peninga/ ef hun tÿner einum/ er eige so/ ad hun kveiker Ljoos/ og soopar Nused/ og leitar vandlega/ þángad til ad hun finur hañ? Og þa hun hefur hañ funded/ Samañ kallar hun Vinkonur sÿnar og Grañkonur/ seigiande: Samgledieſt med mier / þviad eg hefe miñ Pening aptur funded/ hvorium eg tÿnda. Lyka so og seige eg ydur/ Þad Fognudur mun vera fyrer Englū Guds yfer Einum Syndugum/ þeim ed Yferboot giörer.

IV. Sunnudag Epter Trinitatis Collecta.

Nÿe ꝛ Erra Gud/ Vier biodñ/ Gief oss ad þessa Heims Tyme lyde Friosamlega / under þiñe

Fødurlegre Skiooernar / So ad þẽn Hellog Christne meige þvi Friidsamlegaz med allre Guderakne/ þig dyrka og þier blõna/ Fyrer/ etc.

Pistillen til Rom. 8. C.

Godder Brædur. Eg helld þad ad Mootlæting þessara Tyma sie ecke verd vid þa Dyrd sem vid oss mun Open ber verda. Þvi ad ahyggiusamlegt ẽ þ erbid Skiepnunar/ bydur epter Vppbyrt ingu Guds Barna. Med þvi Skiepnan er Niegomanum undergiefen ẽn heñar Vilia/ helldur fyrer hẽs Saker sem hã na hefur underlagt. Vppa Vonena/ þvi ad sialf Skiepnan mun frelsud verda af þrælkan fallvalltrar Veru/ til Dyrd arlegs Frelsis Guds Barna. Þvtad vier vitum/ þad allar Skiepnur andvarpa og sampynast allt til þess Tyma. Eige allenaska þar/ helldur vier sialfer sem hofum Andans Frumtok / andvarpum med sialfum oss/ væntande Arfleifdar eñar/ Endurlausnar vors Lykama.

Evangelium Luc. 6. C.

Og JEsus sagde til sina Lærisvei na: Vered Myskunsamer/ Lyka sem þdar Fader er Myskunsamur. Aungvan

skulud

skulud þier dæma / So ad þier dæmest erge/ Fordæmed ecke/ so ad þier fordæmist eige. Fyrergiefed/ og þa mun ydur fyrergiefed verda. Giefed/ og þa skal ydur giefast. Gooda/ samþryckta/ velskiecka og yferfliootanlega Maling / munu þeir giefa i ydart Skaut. Þviad med þeirre hiñe sømu Malingu hvorre þier mæled ut/ mun ydur iñ aptur mælt verda. Og hafi sagde þeim eina Epterlikíng. Hvort kann nockur Blindur Blindan ad leida? Falla þr ecke bæder i Grofina? Lærisveinn er eige yfer sijnum Meistara/ en hvor hellst sem fullkomenn er / hafi mun vera sem hans Meistare. Hvad sier þu Dgnena i þijns Broodurs Auga/ en ad þeim Bialkanū sem i þijnu Auga er/ giatter þu eige? Eda hvornenn maattu seigia Broodur þijnū. Brodder/ Leyf þu ad eg i burt drage Dgnena ur þijnu Auga/ þar ed þu sier ecke sialfur Bialkann i þijnu Auga? Þu Hræsnare / Drag fyrst ut Bialkann ur þijnu Auga/ og sijn þu þa so til/ ad þu fæer

utdreiged Ognena sem er i þins Brood urs Auga.

A Jons Messiu.
Collecta.

HEyr Drotta Gud / sem gioret hefur þessa Dag Dyrdlegan af S. Johanne Skyringu. Gief þinu Folke Mod til heitrar Andlegu Glede / og styr allra Trwadra Manna Hiortum til þess eilifa Sæluhialpar Vegar / fyrer JEsum Christum / etc.

Pistillen Esa. 49. Cap.

HLyred þier Eyar / og þier Folked sem i Fiarska erud / Nygged ad þvi. DRottenn kallade mig i fra Moodurs Lyfe / hann Endurnefnest mins Nafns / þa eg var enn nu i Moodur-Kvide. Og hann giorde minn Mun / so sem hvast Sverd. Hann huldi mig under Skugga sinar Handar. Og hann giorde mig so sem utvaled Skeyte / og falde mig i sinnu Pila na Koffre. Og hann sagde til min / Þu ert min Þienare Israel / þviad fyrer þig vil eg þryssadur verda. En eg huxade / eg erfidade forgiefens / og fyrerkiæme so minum Styrkleika fyrer ecke / og til Ongtis. Bissulega er mitt Maalefne DRottens /

ens/og mitt Embætte mins Guds. Nu seiger DRottens / sem ad mig hefur tilbued til sins Pienara fra Modur-Lyfe/ ad eg skylde umvenda peim Kynkvyslunum Jacob til hans / so ad Israel verde ecke burttekenn. Par fyrer er eg Dyrdleg ur i Auglise DRottens/og min Gud er min Styrkur. Og hann seiger/pad er oflited/ad pu siert min Pienare til ad upprietta Israels Kyn / og aptur ad sækia pa fongudu af Israel. Nelldur hef eg giefed pig til Ljoss Heidenna Piooda / so ad pu siert mitt Hialpræde allt til Veralldarenar Endemarka.

Evangelium Luc. 1. C.

OG pa ed sa Tyme var komenn / pad Elizabeth skylde Fœda/ og hun Fœdde Son. Og er Nægranar hennar og Frœndur heyrdu pad/ad DRottenn hafde miklad Myskun sina vid hana/samgleddust peir henne. Og pad skiede/ ad peir komu a hinum attunda Deige/ ad umskiera Sveinenn/ og nefndu hann sins Fodurs Nafne/Zacharias. En Mood-

er hann svarade og sagde: Ongvann veig/ en/helldur skal hann Johannes heita. Og peir sogdu til hennar/ par er po engen i pinne Ætt/ sem ad heiter pessu Nafne. En peir benttu Fodur hans/ hvad hann vilde ad hann hiete. En hann beiddest Knefa Spiallds/skrifade og sagde/Johannes er hans Neike. Og peir undrudust aller. En jafnsnart laukst hans Munur upp/ og Tunga hans leidrietti st/ og hann talade lofande Gud. Og Otte kom yfer alla prra Nægranna/ og um allar Fiallbygde er i Judæa yfdfrægdust all pesse Ord. Og aller peir ed pad heyrdu/ settu pad sier i Niarta/ og sogdu: Hver grunar pig ad pesse Sveinn verde? Pviad Hond DRottens var med honum. Og Zacharias Fader hans fylltest af Heilagum Anda/ Spade og sagde. Blessadur sie DRottenn Gud Israels/pviad hann vitiade og gierde Frelsan synu Foolke. Og hann uppreiste oss eitt Nialpar Horn i Nuse Davids Pioons syns. So sem hann hefur talad fyrer Munn sinna Heilagra

Spa-

Spamanna/fra Alldaudle. Hann frelsade oss fra Ouinum vorum/og af Hende allra peirra sem oss hata. Hann giærde og Myskunsemd vid Fedur vora/Og minntest a sitt Heilaga Saattmæla. Og a pad Sære er hann soor Fedur vorum Abraham/ad hann giæfe oss pad. Ad vier leyst er af Hende Ouina vorra/pionudu honum an Ottta/ I Heilagleika og Rietlæte fyrer honum stæalfum/alla vora Lifdaga. Og pu Sveinn munt kallast Spamadur hins Hædsta/pviad pu munt fyrer reina Auglite DRottins/ad tilbua hans Vegu. Ad giefa hans Foolke Skilning Sæluhiælpareinar i Fyrergiefningu Synda peirra. Fyrer Myskunar Ydur Gude vors/ I hvorium hann vitiade vor Upprune af Hædum. Ad lysa peim sem i Myrkrum og Daudans Skugga sitia/til ad greida Fætur vorar fram a Veg Fridarens.

A Martu Vitiunar Deg.

Collecta.

Almattuge Eilifur Gud/ Sem gaest Johanni Baptiste/ ett nu i Maodurlyne vtranda/

Krapt hans Helga Anda / so ad þa Jomfrv Maria kom til Elizabeth / vard bade Moodurin og Barned full med Heilagan Anda / og Johannes hrædde hiá Son Christum / sem þa ei var lifandi í Moodur Kvide. Veitti oss Mylk unsamur / ad vier mættum med sæla Johanne / hiá Eingetnum Son rietteliega þrædia og dygdsama / Fyrer / etc.

pistillen Esa. 11. Cap.

ÞEtta seiger DRottin Gud. Par mun uppreña eirn Vondur af Kyne Jesse / og ein Grein af hans Root Avext færa / yfer hvorium ad mun hvilaſt Ande DRottins. Ande Vitſkuñar og Skilnings sins / Ande Rads og Styrkleika / Ande Þeckingarenar og Otta DRottins / Og hans Ilmur mun verda i Otta DRottins. Hann mun ecke dæma epter þvi sem hans Augu sien / ei heldur hegna epter þvi sem hans Eyru heyra. Heldur mun hann dæma þa hina Fatæku med Riett læte / og med Doome hyrta þa Aumu i Landenu. Og hann mun sla Jordena med Vende sins Munns / og deyda þa hina Omildu med Anda sins Vara. Og Rietilæted mun vera Belte hans Lendа/

da/ og Trueſt Lindeſt hans Nyrna.

Evangelium Luc. 1. C.

Af peim Dögum/ Stood Maria upp/ og foor med Flýte til Fiall-Bygda i Borgena Juda/ inngieck i Hus Zachariæ/ og heilsade Elizabeth. Og pad skiede so/ pa er Elizabeth heyrde Heilsun Mariu/ ad Barned spratt upp i hennar Kvide. Og Elizabeth uppfylltest af Heilögum Anda/ kallade hærre Roddu/ og sagde: Blessud ertu a medal Kvenna/ og blessadur er Avextur Kvidar pýns. Og hvadan kiemur mier petta/ ad Mooder DRottens mýns kiemur til mýn? Sia pu/ pa er Rödd pinnar Kvedtu kom mier til Eyrna/ spratt Barned upp af Fögnude i mýnum Kvide. Sæl er hun sem trude/ pviad pad mun fullkomnast hvad hefur verid sagt af DRottne. Maria sagde: Mýn Sál mikkar DRottin. Og mitt Ande gladdest i Gude/ Heilsugiafara mýnum. pviad hann leit a Læging Ambattar sinnar. Sia/ af pvi munu mig hedan af allar Ættir sæla kalla.

Pviad

Þviad hann giørde vid mig mikla Hlute/ sa sem mattugur er/ og hans Nafn er Heilagt. Og hans Myskunseme varer fra eirnre Kynslood/til attarar/yfer alle um þeim sem hann Ottast. Hann framde Magt med sinum Arme. Sundurdreifde hann Dramblatu i þeirra Hiartans Huxan. Volldugu sette hann af Stole / og upphoof Lytelæta. Hungrada fyllte hann Giædu/og hinum Riku slepte hann orbyrgum. Hann Endurmunest Myskunar sinar/ og medtook sin Þioon Israel. So sem hann talade til Fedra vorra/ Abrahams og hans Afkvæmis ad Eilifu. Og Maria var hia hene so nær sem uin þrim Mannude / Og fior sidan aptur til sins Heimkynnis.

V. Sunudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Nyr Herra Gud/ sem Osynelega Hlute hefur tilbued þeim sem þig elska/ Gief þu i vor Hiørtu Girnd rietteleges Hiærleika til þin / ad vier elskum þig i øllum Hlutum / og yper alla Hlute / og mattum odlest þad þu hefur lofad / hvad betra og edra er / en notkur Tru ad oska og gyrnast. Fyrer þitt/ etc.

Pistilen skrifar S. Pet. 1. Pist. 3. C.

Kiærer

Kiærer Brædur. Ēn ad Alyckian / Vered aller Einhugader / Sampolig er / Broodurleger / Myskunsamer / Samlynder. Endurgialded ecke Illt fyrer Illt / eingen Skamar-Yrd fyrer Skamar. Yrde / heldur blessid par i giegn. Og vited / ad pier erud par til kallader / ad pier Blessanena skylduid erfa. Pvi hvor hann vill lifa og sia gooda Daga / sa stille sina Tungu ad hun eckert Vont tale / og sinar Varer ad pær eige Flærd tale. Hann skal hneygia sig fra Vondu / og giora pad hid Gooda. Leite hann Fridarens / og epterfylge honū. Pviad Augu Drottens eru yfer Rietlætum / og hans Eyru til Bæna pirra / en Anglite Drottens er yfer ollum peim sem illa giora. Hvor er sa / ydur giete grandad / ef pier fylged pvi enu gooda? Og pott ad pier lijded fyrer Rieltlætisins Saker / pa eruid pier sæler. Og hrædest ecke peirra Ognaner / og skielfest ecke. Heldur helgid Gud Drotten i ydrum Hiortum.

Evangelium Luc. 5. C.

I pann

I þann Tijma. Og þad skiede/ þa ed Fiolked flyckest ad honum til ad heyra Guds Ord/ og hann stoed vid Siodenn Genezareth / og hann leit Tuo Skip standa vid Siodenn. En Fiskararnn er voru stigner af Skipunum/og þuodu Neten. Hann stie þa uppa annad Skiped/ þad sem var Simonar/og bad hann ad draga nockud fra Lande. Og hann sat og kiende Fiolkenu af Skipenu. Og sem hann gaf upp ad kienna/ sagde hann til Simonar: Drag þu ut a Diupid/og leyssed upp ydar Net til Fiskedrattar. Simon svarade og sagde til hanns: Meistare/ Ja alla Nootta hofum vier erfidad/ og feingum eckert/en i þinnu Orde mun eg Netenu utkasta/ og þa er þeir hofdu þetta giort/ inneluckta þr mykla Mergd Fiska/ so ad þeirra Net tisnudu. Og þeir benndu sinum Fielogum / sem voru a hinu odru Skipenu/ þad þeir kiæmu þar/og hiælpudu þeim. Og þr komu og hloodu bæde Skipen full / so ad þau sucku ad mestu. Þa ed Simon Petur sa þetta/

fiell

fiell hann til Kniukka JEsu/ og sagde: Gack fra mier Lavardur / þviad eg em Madur syndugur / af þvi ad Felmtur var yfer hann komenn/og alla þa sem med honum voru/af þessi Fiskedrætte er þeir feingu til samans/ Lyka og eirnenn yfer Jacobum og Johannem/Sonu Zebedæi/ sem ad voru Lagsmenn Simonar. Og JEsus sagde til Simonar: Oktast þu ecke/þviad hiedann i fra skallt þu Menn vel da. Og þr drosu sinn Skip ad Lande/yf ergamfu allt samann/og fylgdu honum epter.

VI. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr Almattugr/ Eilyfe Gud/hvörs þad er/ sem allra best er/ Vier biddum/ innplanta i vor hiörtu Elsku þinns Nafns/ Auk þu i oss sanna Gudrækne/ og hvad Gott þu verker i oss/ þad hid sama vilder þu styrkia og vardveita. Fyrer þinn Son/ etc.

Pistillen Rom. 6. Cap.

KEskuleger Brædur. Hvad eigum vier ad segia hier til? Skulum vier þa i Syndenne blyfa/so ad Naden meige yfer gnæfa? Fiærre sie þvi. Vier sem Synd enne erum dauder/ hvornenn meigum vier

þa

þa lifa i hesse? Vited þier ecke/ad aller vier sem skyrder erum i JEsu Christo/ þad vier erum i hans Dauda skyrder? Þvi erum vier eirnesi med hønū greftrad er/fyrer Skyrnena i Daudan/uppa þad/ ad lyka sem Christur er uppvakesi fra Daudum/ fyrer Dyrd Fodursins / lyka so skulum vier gaanga i Nyungu Lyfdagasta. Þviad vier erum inplantader i Lyking hans Dauda / so verdum vier og hønū lyker i Upprisunne/ vitande þad/ ad vor gamle Madur er med hønū Krossfestur / so ad deyddest Lykame Syndareñar/ ad epter þad piconiudum vier eige Syndesie. Þviad hvor sem deyddur er/ hann er Rettlætur ordeñ af Syndesie. En fyrst vier erū deydder med Christo/ þa trūū vier þad vier munum med hønum og eirnesi lifa. En vier vitum þad/ ad Christur er uppvakesi fra Daudum/ og deyr ecke meir / Daudenn mun og eige meir drottna yfer hønum. Þvi þad hann doo/ þad er hann einusinne Syndesie daesi. En þad hann lifer/þad lifer hann Gude.

So

So og lyka þier/skulud halda ydur sial fa/ ad þier sieud deydder fra Syndesse./ en lifed Gude/ I DRottne vorum JEsu Christo. Þar fyrer/ lætted nu Syndena ecke drottna i ydrum daudlegum Lykama/ So ad þier hlyded hesse i hessar Syrndum.

Evangelium Matth. 5. C.

I þann Tyma. JEsus sagde til sinna Læresveina. Eg seige ydur/ Nema so sie / ad ydart Riettlæte yfergnæfe meir en þad hina Skriptlærdu og Phariseana/ þa munud þier eige inganga Himna Ryke. Þier hafed heyrt hvad sagt er til þeirra Gomlu. Eige skalltu Mann vega. En hvor hann vegur Mann / sa verdur Dooms sekur. En eg seige ydur þad/ hvor hann reidest Broodur sinum/ sa verdur Dooms sekur. En hvor sem ad seiger til Broodur sins/ Raka/ hann verdur Rads sekur. En hvor sa seiger/ Þu Afglape/ hann verdur sekur Helvitis Ellds. Þar fyrer / nær ed þu offrar þina Gæfu til Alltaris/ og þier kiem-

ur þar til Nugar/ þ þiñ Brooder hafe nockud a mooke þier / þa lætta þar þyna Gæfu fyrer Alltarenu / Og farader ad sækka þig vid Broodur þiñ / og kom þa ad offra þyna Gæfu. Vertu snarlega sampyckur þynum Mootstødu Manne/a medañ þu ert eñ a Veige med honum/so ad eige selie þig þiñ Mootstødu-Madur Doomaranū/Doomaren selie þig Dienaranū/ og verder so i Dyblissu kastadur. Sañlega seige eg þier/ ad eige muntu þadañ ut fara / þængad til þu hefur borgad hiñ sydasta Pening.

VII. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr oss Erra Gud / J hvørs Miskunnsemi hyggiu eckert er sem bregdast kañ / vier biddū þig audmiwklega/ Tak þrā oss alle þad sem oss er skadlegt/og veit oss alla þa Glute/ sem oss ern gagnleger/ Fyrer/ etc.

Pistillen til Rom. 6. C.

KEskuleger Brædur/ Eg hlyt hier Manalega af ad seigia / fyrer ydars Holldz Breyskleika Saker. Þviad lyka sem þier hafed ydar Limu lied til ad þioona Dyhreinleikanum/ fra sodru Rænglæte til

afiarz/

annars/ lyka so og skulud þier nu lica yd-
ar Limu til ad þioona Rietlætenu til
Helgunar. Þvi þa þier vorud Þrælar
Syndarenar / vorud þier Rietlætis-
lauser. Hvørn Avøxt høfdud þier paa
Tyma / paa þier skamest ydar nu af?
Þviad Endalok þeirra Hluta er Daud-
i. Efi nu erud þier frelsader fra Synd-
ene/og vordner Guds Þienarar/og haf-
ed þvi ydvarn Avøxt til Helgunar/ Efi
ad Endalokunn Eilyft Lyf. Þvi Verd-
laun Syndarenar er Daudenn. Efi Gu-
ds Gafa er eilyft Lyf i DRottne vor-
um JEsu Christo.

Evangelium Marc. 8. C.

Á þeim Døgum. Þa þar var eñ margt
Folk komed samañ/ og hafde ecke til
Matar. Kallade JEsus sijna Lære-
sveina til sijn/ ℣ sagde til þra. mig aum-
kar yfer Foolked / þviad i þrim Daga
hafa þeir hiá mier vered / og eckert til
Matar haft. Og ef eg læt þa fastande
heim til sijn fara / þa vanmegnast þeir
a Leidenne. Þviad sumer vorv langt ad

komner. Og hans Læresveinar svorudu honū. Hvadan fæum vier þau Braud/ hier a Eydemörku/so ad vier fæum þa metkad? Og hann spurde þa ad: Hvorsu morg Braud hafed þier? Þeir sögdu honum Sio. Og hann skipade Fiolkenu nidur ad setiast a Jordena. Og tok þau Sio Braudenn/ þackade/ braut/ og fieck sinum Læresveinum/ad þeir legdu þau fram. Og þeir logdu þau fram fyrer Fiolked. Þeir hofdu og fæeina Smæ-Fiska/ og þa hina somu blessade hann/ og baud fram ad leggia. Eñ þeir neytlu og urdu metter. Og þeir toku upp þad yfer var/Sio Karfer med Afgangs-Leyfar. Eñ þeir sem neytt hofdu/voru nær Fiodrar þusunder/ og hann liet þa i burt fara.

VIII. Sunnudag Eptter Trinitatis Collecta.

Fyr Herra Gud/Himneske Fader/Vier biddium/Giefz oss Anda og Vit þar til/ad hugsa þa Hluti sem rietter eru / og sydan hvad ad pulli komma med Verkunū. Og af því vier vormegū eckert utan þyn / þa uñ oss ad lifa eptter þinum Vilia. Fyrer/ etc.

Pist.

Pist. til Rom. 8 C.

Þar fyrer erum vier nu kiærer Bræd-ur/ ecke Holldsins Skulldunautar/ad vier lifum epter Holldenu. Þviad ef þier lifed epter Holldenu / munud þier deya. Efñ ef þier deyded fyrer Andañ Holldsins Gyrnder/þa munud þier lifa. Þviad hvørium hellst sem Guds Ande stiornar/þeir eru Guds Børn. Þviad þier hafed ecke medteked þrældoms Anda / So þier þurfed nu aptur ad ugga umñ ydur / helldur hafed þier medteked Sonarlegañ Anda/fyrer hvørn vier køllum/Abba/Elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vitnisburd med vorũ Anda / ad vier sieũ Guds Børn. Efñ fyrst vier erum Børn/ þa erum vier Erfingiar/ Sañarlega Guds Erfingiar/og Samarfar Christi/ Ef vier lijdum med hønum / uppa þad / ad vier verdum eirneñ med hønum Dyrdleger.

Evangelium Matth. 7. C.

Jpañ Tyma. JEsus sagde til sijna Læresveina: Vakted ydur fyrer Fals

Spamessū/sm koma til ydar i Saudar Klædum/en hid inra eru peir Glepsandi Vargar. Vt af peirra Avoxtum meiged hier peckia pa. Verda nockud Vinbereñ samañlesen af Þyrnunū/eda Fykiurnar af Þystlunum? So ber og hvert gott Trie goodañ Avoxt/en hvert roted Trie/vondañ Avoxt. Gott Trie gietur ecke fært vondañ Avoxt/ og ei helldur gietur roted Trie fært goodañ Avoxt. Og hvert pad Trie sem ecke giarer goodañ Avoxt/skal upphoggvast og i Eld kastast. Þar fyrer meiged hier ut af peirra Avoxtum peckia pa. Þeir munu ei aller sem til mīn seigia/ÞHerra/ÞHerra/ Inngaanga i Guds Rike / helldur peir sem giora Vilia mīns Fadurs / pess a Himnum er. Marger munu til mīn seigia a peim Deige/Herra/Herra/ hofum vier ecke spad i þīnu Nafne / hofum vier ecke i þīnu Nafne Diofla utreked/ og giordū i þīnu Nafne morg Kraptaverk? Og eg mun pa segia peim/ Ad alldrei peckta eg ydur/

Fared

Fared fra mier aller Illgiorda Menn.

IX. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

O Þu Almattuge Gud/ Vier bidiũ/ Lat þijn Myskunar Eyru ætijd vera openn til vorra audmiwkra Bona. Og so þu giefer oss þad vier gyrnunst/ þa giefs þu oss þyna Nad/ ad gyrnast þad eina sem þier vel þocknast. Fyrer JESUM Christum/ etc.

Pist. 1. Cor. 10. C.

KEskuleger Brædur. Þetta er skied oss til Fyrermyndar/ ad vier skulũ ei gyrnast hvad Illt er / so sem þeir gyrntust. Giorest og eige Skurgoda Þrenarar / lijka so sem nockrer af þeim urdu / epter þvi sem skrifad stendur. Folkid settest nidur ad eta og drecka/ og stood upp ad leika. Drijgum og ecke Saurlyfe/ so sem nockrer ut af þeim drygdu Saurlyfe/ og fiellu a einum Deige þriar Þusunder og tuttugu. Freistum og eige Christs/ so sem nockrer af þeim freistudu/ og fyrerfoorust af Nøggormum. Mogled og ecke/ so sem nockrer af þeim mogludu/ og fyrerfoorust af Eydeleggiaranum. Þetta allt er uppafalled þeim til Fyr-

ermyndar/ eſa er ſkrifad oſſ til Vidvor-
unar/yfer hvoria pessa Heims Ende er
komen. Fyrer thi / hvor hann latur sier
pikia/ pad hann stande/gaumgiafe sa ad
hann falle eige. Ydur hefur en nu ecke isi
leked nema Mannleg Freistne. En Gud
er trur/ sa sem ecke latur ydur freistast
yfer Megn fram / helldur giorer hann
pad/ad Freistingen fæe pann Enda/ ad
þier gieted stadest.

Evangelium Luc. 16. C.

Af þeim Tyma. JEsus sagde til sinna
Læresveina. Nockur Madur audugur
var par/sa ed hafde ein Radsmann/sa
same var Ofrægdur vid hann/so sem hef-
de hann eydt hans Gotze. Og hann kallade
pann sama til sin / og sagde til hans:
Hvad heyre eg petta af þier? Gior þu
Reikningskap af þinne Radsmennsku.
Þviad þu mætt eige leingur Radsmenn
sku hafa. En Radsmadurenn sagde med
sialfum sier. Hvad skal eg til giora/ mitt
Herra svipter af mier Radsmennskunne?
Eg duge ecke til ad grafa / en eg skam-

ast

aſt mꝛn ad bidia. Eg veit hvad eg ſkal giora nær eð eg verd ſettur af Raads-meñſkuſe/ſo ad peir medtake mig i ſꝛn Hus. Þar fyrer ſamañkallade hañ ein og ſierhvorn Skulda-Mañ ſꝛns Herra og ſagde til hins fyrſta. Hverſu miked ertu ſkylldugur mꝛnum Herra? Eñ hañ ſagde / Hundrad Tunnur Vidſmiors. Og hañ ſagde þa til hañs / Tak þitt Brief og ſetſt nidur / og ſkrifa ſnarlega Fimtigger. Epter þad ſagde hañ til hins añars/ Eñ hverſu myked ertu ſkylldugur? Sa ſagde : Hundrad Mælekiorolld Hveitis. Þa ſagde hañ til hñs/tak þitt Brief og ſkrifa attatigge. Og Herrañ lofade þañ Ranglata Raadsmañ/ þad hañ hafde giort ſo forſiallega. Þvi þeſſa Heims Børn eru kiænare Sonū Ljoſſens i þeirra Kynſlood. Og eg ſeige ydur/giored ydur Vine af þeim Ranglætis Mañona/ So ad nær ydur þrꝛtur / Ad peir medtake ydur i Eilifar Tiallbuder.

X. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr Almættuge Gud / sem audsyner þiñ Mætt í þvi/ þu þyrmer og Myskunar oss. Þier biduim/ Auk og margfallda vid oss þyna Myskun/ so ad vier sem stundum Epter þvi sem þu hegnir oss lopad/ mættum verda sluttakarar þíña Almeskra Giæda/ fyrer þiñ etc.

Pist. 1. Cor. 12. C.

Elskuleger Brædur. Eg vil eige dylia fyrer ydur/ uñ þær Andlegu Gæfur. Þier vited þad/ ad þier vorud Heidner/ og geingud burt til Mallaustra Skurgoda/ so sem þier vorud killeidder. Fyrer þvi kuñgiore eg ydur/ þad eingen sa sem fyrer Guds Anda talar/ formæler JEsu/ og eingen fær Drottenn JEsum kallad/ nema fyrer Heilagan Anda. Giafernar eru marghættadar/ en hinn same er Andenn. Þar eru og marghættud Embætte/ en hinn same er Drottenn. Þar eru og marghættadar Verkaner/ en hinn same er Gud/ sem verkar alla Hlute i øllum. En i sierhværium einum audsynir sig Giafer Andans / til almennelegrar Nytsemdar. Einum verdur giefed fyrer Anda ad mæla af Vitsku/ en odrum verdur

ur giefed ad tala af Skynseme/af hinū sama Anda. Odrum Truan i somum Anda. Einum Giafer Lækningana / i somum Anda. Odrum Kraptaverk ad giora. Odrum Spadooma. Og odrum ad giora Adgreining Andana. Einum odrum margbreytt Tungumal. Einum odrum Utlegging Tungumalana. En allt petta verkar hinn same Ande / Skiptande sierhvorium epter thvi sem hann vill.

Evangelium Luc. 19. C.

I thann Tima. Og tha ed JEsus kom nær/ad hann sa Borgena/Grict hann yfer hesse / og sagde: Ef ad thu visser hvad til thyns Fridar heyrde/tha munder thu a thessum thinum Tima thar Bætr an a hafa / En nu er thad huled fyrer thinum Augum. Thviad their Dagar munu nu koma yfer thig/thad thiner Oviner munu byggia Nervirke i kringum thig / og umkringia thig/og a alla Vegu ad thier threingia/ og nidur i Grunn kollkasta/ og thinum Bornum med thier/Og ecke munu

nu þeir i þier lata Stein yfer Steine vera / af því þu þeckter ecke þiſi Vitiunar Tíma. Og hñ gieck iñ i Mustered/ og took til ad reka ut þa sem sellou og keyptu þar iñe/ og sagde til þeirra: Skrifad er / Ad mitt Hus sie Bæna Hus/ En þier hafed giort þad sñ adad Spillvirkia-Jñe. Og hvorn Dag kiende hañ i Musterenu. Eñ Kiesiemadia Nofdingiar og Skriptlærder / og þeir Yppurstu Ljdsins/ leitudu fast epter/ad fyrerkoma honum / og gætu þad ecke funded/hvad þeir skylldu giora honum. Þviad allt Foolked hnie ad honum / og hlydde hans Ordum.

XI. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Almættuge Eilifze Gud/hvers Myskun ad yfirgeingur og gnæger oss/og alla Girnd vorra Hiarta/Vier bidium/ Lát þyna Myskun koma yfer oss/og fyrergiefe oss Madarsamlega / hvad helst vor Samvitska hræded og Gtraft / Og giof lyrer til vor eñ vier stadfer þorum ad bidia/ Fyrer etc.

pistillen 1. Cor. 15. C.

GOder Brædur. Eg anninte ydur a þad Evangelium sem eg predikade

ydur/

ydur/ hvørt þier medtockud / Í hvørriu þier og hafed staded / fyrer hvørt þier verded og Sæluhólpner/med þm̃ Nátte sem eg kunngiørda þad ydur/ef þier hafed þvi hallded / uktan ad so sie / ad þier hafed til Onytis truad. Þviad eg gaf ydur i Fyrstu/hvad eg medtook/ þad ad Christur sie Lyflatenn fyrer vorar Synd er/epter Ritningunn̄/ og ad hann sie grafenn̄/og hann sie upp aptur risenn̄ a þridia Deige epter Ritningunum / og þad hann er siedur af Cephas / og epter þad af hinum Tolf. Og þar epter var hann̄ siedur meir enn̄ af fim̃ Hundrud Brædrum i Senn̄/af hvørriu ad marger enn̄ lifa til/ Enn̄ nockrer eru sofnader. Og epter þad var hann siedur af Jacobo/ þar næst af allum Postulunum. Og sydast allra er hann siedur af mier/ so sem af Oftmabærum Burde. Þviad eg em minstur Postulanna / og eige verdugur ad eg skule Postule heita/ fyrer þad ad eg Ofsokn veitte Guds Safnude. Enn̄ af Guds Nad er eg þad eg er. Og hans Nad med

ur

ur mier var ei til Onytis / helldur hef eg erfidad meir eñ peir aller/ eñ þo ecke eg/helldur Nad Guds sem med mier er.

Evangelium Luc. 18. C.

Á þeim Dogum. JEsus sagde til nockra peirra sem treystu uppa stalfa sig/liska sem mundu peir Riettlæter vera/og forsmaadu adra/þessa Epterlikíng. Tveir Menn geingu upp i Mustered ad bidiast fyrer/ eirn var Pharisæus/eñ annar Tollheimtumadur. Pharisæareñ stood og badst nu þannen fyrer med sialfum sier. Gud/eg þacka þier / þad eg em eige so sem adrer Menn/Ræningiar/ Oriettlossser/Hoordooms-Menn/ Eda so sem þesse Tollheimtumadur / Eg fasta tvisvar i Viku / og eg gief Tyunder af øllu þvi eg æ. Og Tollheimtumadureñ stood langt i burtu fra/ og vilde ecke upplyppta synum Augum til Himens / helldur barde hann sier a Brioost/og sagde: Gud/vertu mier syndugum Lyknsamur. Sannlega seige eg ydur. Þesse foor Riettlætur framar hinum

um i slikt Nus. Þviad/ hvar sa sem sig sialfan upphefur/hann skal nidurlægiast. Og hvar sem sig sialfan nidurlæger/ hann mun upphafenn verda.

XII. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

Almættuge eilyfe Gud/ ap hvørs Gæfu pad kiemur/ad pyner Christner Menn pioona þier trettelega. Vier biddum/ Veit þu oss/ ap vier ann allrar Syndrunar/mættum þar og ødlast þad þu hefur lofad/ fyrer/ etc.

Pistillen 2. Cor. 3. Cap.

Elskuleger Brædur. Slykt Traust hefum vier til Guds fyrer Christum/ ei þad vier sieum af oss sialfum til neyt er nockud ad hugleida/so sem af oss sialfum til/helldur ef vier erum nockru neyter/þa er þad af Gude / sa er oss giorde hæfelega þienara / hins Nya Testamentis/ ecke Bookstaffsins/helldur Andans/þviad Bookstafurenn deyder/enn Andenn lifgar. En ef þad Embætte sem fyrer Bookstafenn deyder / og a Steinum var grafed/hafde þann Biartleik/ad Israels Syner gætu ecke liked i Asioonu Mosis/fyrer Biartleika saker hans Andlits

sem

sem þo hefur Enda. Þvorneſ skilde þa ecke miklu meir þad Embætte sem Andeſ giefur/ dyrdlegt vera ſ þviad ef þad Embætted sem Fyrerdæmingena predikar / hefur Byrtu / miklu framar mun þa Embætted Riettlætesins yfer gnæfa i Vegsemdeſte.

Evangelium Marc. 7. C.

ÞAd þa JEſus gieck i burt apfur ur Landsmælfum Tyri og Sidonis / kom hann til Simfarens i Galilæa/i midiat Bygder þeirra Tþu Stadanna. Og þeir leiddu til hanns þann Mann/ sem Daufur og Mælhallur var/ og bædu ad hann legde Hendur yfer hann. Og hann veik hønum Afſydis fra Foolkenu / Let ſtnar Fingur i hanns Eyru/ hrækte uf/ og ahrærde hanns Tungu/ leit upp til Himens/andvarpade og sagde til hanns: Effphata/ þad er/opna þig. Og jafnſnart upplukuſt hanns Eyru/ þa uppleyſteſt og eirneſ Fiotur hanns Tungu/ſo ad hann talade riett. Og hann ſkipade ad þeir segdu þad eige neinum/ En þvi meir sem hann fyrer-

fyrerbaud peim pad / pess meir pa vyd-
frægdu peir pad ut/ og pa siælfa und-
rade petta næsta miog/ seigiande: Allt
giorde hann vel/ pviad Daufa lætur hann
heyra/ og Mællausa tala.

XIII. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

O Pu Almættuge Eilyfe Gud/ Gief oss Auk-
ning Trwareſtar / Vonareſtar og Kiærleik-
ans/ so vier mættum edlaſt pad pu lofar / og
so ad eiska pad sem pu oss bydur. Fyrer pin/ etc.

Pistillen Galat. 3. Cap.

KJærer Brædur. Eg tala epter Mann-
legu Plagsid. Engenn Dyfter Testa-
mentum eins Manns/ nær pad er stad-
fest/ nie eykur par vid nockru. Nu eru po
Fyrerheiten Abraham tilsøgd/ og hans
Sæde/ eige seiger hann Sædunum/ so sem
sieu pau mørg / heldur so sem um eitt
Sæde/ i pyiu Sæde/ hvor ad er Christ-
ur. En pad seige eg / pad Testament
sem fyrrum er stadfest af Gude / uppa
Christum / verdur ecke Onytt giort af
Logmalenu sem giefed var fiorum
Hundrud og primtiyge Arum par epti-
er. So ad Fyrerheited af mædest. Pvi ef

ad Arfleifdenn prde fyrer Logmæled af rekud/ pa er hun ecke giefenn fyrer Fyrerheiked. Enn Gud hefur fyrer Fyrerheiked af Nad giefed hana Abraham. Hvar til skal pa Logmæled? Pad er tilsett vegna yfirtrodslunar / pangad til ad kiæme Sæded / hvorium Fyrerheiked var skied. Og Logmæled er skyckad af Englunum / fyrer Hond Medalgaungumannsins. Enn Medalgaungumadurenn er eigi eins einasta Medalgaungumadur / Enn Gud er eitn. Hvad pa? Hvert er pa Logmæled i giegn Guds Fyrerheite? Pad sie fiærre. Pvi ef pad Logmæl være giefed sem lyfgad giæte/ sannlega pa kiæme Riettlæted ut af Logmælenu. Enn Ritningenn hefur alla ihelucket under Syndenne/ so ad Fyrerheited af Trunne a JEsum Christum/ giæfest Truudum.

Evangelium Luc. 10. C.

OG JEsus hnn snere sier til sinna Læresveina/ z sagde pm einslega. Sæl eru paug Augu sem sia pad/ hvad pier siæd/ pviad eg seige ydur/ pad marger

Spa-

Spamenn og Kongar / villdu hafa sied hvad þier sieed/og sau þad ecke/og ad heyra hvad þier heyred og heyrdu þad eige. Og sem / ad nockur Lögvitringur stood upp/freistade hans og sagde. Meyster are/Hvad skal eg giöra/so ad eg eignest eilift Lif? Enn hann sagde til hans. Hvad er skrifad i Lögmalenu? Hvornen les þu? Hann svarade og sagde. Elska skalltu Drottenn Gud þinn af ollu Hiarta þinu/og af allre Sindu þine/og af ollu Mætte þinum / og af ollu Hugskote þinu/og þinn Nauunga sem sialfan þig. JEsus sagde til hans/Þu svarader riett/ gior þad og munttu lifa. Enn hann vilde Riettlæta sialfan sig/og sagde til JEsu: Hvor er þa minn Nauunge? JEsus svarade og sagde: Madur nockur foor fra Jerusalem / ofan til Jericho / Og hrasade a medal Rænningia / hvorier ad rændtu hann Klædum / og lemstrudu hann Sarlla/ geingu sidann i burt/ og letu hann þar eptter halfdaudann liggia. Enn so bar til/Ad Kienemadur nockur foor of-

ad þad sama Veg/ og er hann leit hann/ gieck hann fram hia honum. Slikt hid sama Leviten/ þa hann kom nærre þeim Stad/ og sa hann/ gieck hann þar fram hia. En Samverskur Madur nockur foor um fareñ Veg/ kom þar nærre honum/ og sem hann sa hann/ þa hrærdest hann af Myskun vid hann/ og gieck ad honum/ batt um Sar hans/ hellte þar i Vidsmiore og Vijne/ og lagde hann uppa sitt Eyk/ og flutte til Herbergis/ gaf og Giæfur ad honum. En annars Dags þar epter þa hann foor i burt/ took hann upp tvo Peninga/ og fieck Husbuandanum/ og sagde til hans: Haf þu Gat á honum/ og hvad þu leggur meira ut/ þad skal eg borga nær ad eg kiem aptur. Hver er þeirra þriggia synest þier vera þess Naunge/ sem hrasadur var a medal Ræningiana? En hann sagde. Sa sem gierde Myskunar-Verked a honum. Jesus sagde til hans: Far þu og gior slikt hid sama.

XIV. Sunnudag Epter Trinitatis.

Coll.

Collecta.

Almættuge Eilyfe Gud / sem ad vardveiter thyna halaga Christna med thiñe Eilyfre Myskun / ad thvi ad ann thyn pellur Manlegur Veikleike / Vier bidium / lat hana fyrer thyna Hialp leidast vrg thvi sem heñe er Skadsamlegt / til thess sem heñe er Gagnlegt og Heilsusamlegt / Fyrer vorn / etc.

Pistillen til Gal. 5. Cap.

Elskuleger Bradur. Eñ eg seige ydur / Ganged i Andanum / þa munud þier ecke fullkomna Gyrnder ydars Nolds / þviad Nolded gyrnest i moote Andanum og Andeñ a mote Nolldenu. Og þess er eru hvor i moote odrum / so ad þier giored ecke hvad þier vilied. Eñ ef Andeñ stioornar ydur / þa erud þier ecke und er Logmælenu. Þviad Nolldsins Verk eru opeñber / sem ad eru Hoordoomur / Frillulifnadur / Ohreinleike / Lausung / Skurgoda Dyrkan / Fiolkinge / Fiandskapur / Natur / Agg / Reide / Þræta / Sundurþickia / Tvydrægne / Aufundskapur / Manndrap / Ofdryckia / Ofneyksla og þessum lykt. Vt af hverium eg hefe ydur fyrre sagt / og seige eñ nu / ad

þeir sem slękt giora / Erfa ecke Guds Ryke. Eſi Avoxtur Andans er Kiarleike/ Fognudur/ Fridur/ Polesimæde / Blydleike/ Goodgyrne/ Tru/ Hoogværd/ Bindinde. I giegn slęku er ecke Logmæled. Eſi þeir sem Christo tilheyra/ þeir Krossfesta sitt Hold med Gyrnduni og Tilhneigingum.

Evangelium Luc. 17. C.

I þaſi Tęma. Og þad skiede so þa ed JEſus gieck til Jerusalem/ad hann ferdadest i giegnum midia Samariam og Galilæam. Eſi sem hann gieck inn i nockurt Kaupkun / mættu honum Tiu Lękprœer Menn/hvorier ad stoodu langt fra/hoofu sinnar Radder/og sogdu: JEſu goode Meistare/ Myskuna þu oss. Eſi sem hann leit þa / sagde hann til peirra: Farid þier og synid ydur Kiesiemonnum. Og þad skiede so/þa er þeir geingu þad ann/ad þeir urdu hreiner. Eſi Einn ut af þeim / nær hann sa þad ad hann var heilbrigdur vordenn / snere hann aptur / Lofande Gud med hœrre Rausk / fiell fram

fram a sijna Astoonu fyrer Fætur JEsu / giorande honum Þacker / og þesse var Samverskur. Eñ JEsus svarade og sagde: Nvort voru ecke Tiju hreinsader? Eñ hvar eru hiner Nijv? Aungver fundust þeir aptursnere ad giefa Gude Dyrdena/ Nema þesse Vtlendingur? Og hañ sagde til hans: Statt upp og far hiedañ / Þviad þijn Tru giorde þig Hialplegañ.

XV. Sunnudag epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr oss Gud/ Vier bidium / Lat þijna þuglega Myskunsemi hreinsa og verenda þijna almennelega Christne/ og af því hun ann þijn ei kann ad verda hoolpen/ þa lattu hana med hiner Naad og Gæsku jafnañ stiornast / Fyrer/ etc.

Pist. til Gal. 5. og 6. Cap.

Elskuleger Brædur. Ef vier lifum i Andanum/ þa gaungum og so eirneñ i Andanum. Verum ecke ægiarner Nie-gooma Dyrdar/ hvor añan Inbyrdis ad æreita og Ofunda. Kiærer Brædur / Ef ad Madur verdur i einhverin Brest yfer fallen/ þa leidrietted hann med hoog værum Anda/ þier sem erud Andleger /

Og haf Gat a sialfum þier / ad þu verder ecke freistadur. Eirn bere annars Byrde/og so munud þier uppfylla Christi Logmal. Ef ef Einhvor lætur sier þykia þad hann sie nockud/þar hann er þo eckert/ Sa tæler sialfann sig. Hvor og eirn reyne sinn eigenn Verk/Þa mun hann a sialfum sier einasta Hroosun hafa / Ei eige a odrum. Þviad hvor og eirn mun sinna Byrde bera. En sa ed uppfræddur verdur med Ordenu / hann hlyte hinum allshattudum Giædum sem hann uppfræder. Fared eige viller Vega/Gud lætur eige ad sier hæda. Þviad hvad Madurenn sæer nidur/þad mun hann uppskiera. Þviad hvor hann i sinnu Holldenidursæer/Sa mun af Holldenu Skadseme uppskiera. En hvor hann i Andanum nidursæer / Sa mun af Andanum uppskiera eilyft Lyf. Þreytunst vier ecke Gott ad giora/ Þviad a sinnum Timamunum vier uppskiera Þreitter. Þar fyrer a medann vier hofum Timann / þa giorum Gott hvorium Manne/ Eirnamest/

nest/þm sm̃ eru Truaretnar Heimkynne.

Evangelium Matth. 6. C.

Á þeim Tyma. JEsus sagde til sinna Lærisveina. Engen kan Tveimur Herrum ad þioona. Annadhvort hn̄ afræker þann Einn / og elskar hinn Annan/ eda hann adhyllest þann Einn / og fyrirlytur hinn Annan. Eige gieted þier Gude þioonad/og Mammona. Þar fyrer segge eg ydur. Vered eige Nugsiuker fyrer yduru Lyfe/hvad þier skulud Eta og Drecka / og eige helldur fyrer ydrum Lykama / hvørtu þier skulud Klædast. Eda er ecke Lyfed meir en Fædslan/og Lykam en meir en Klædnadurenn? Lyted a Fugla Himens / þeir ed hvørke sa nie uppskiera/Og ecke helldur safna þeir i Korn hlodu / og ydar Himneskur Fader hann fæder þa. Eda erud þier ecke miklu framar en þeir? En hvør ydar gietur med sinne Ahyggiu auked eirnre Alen vidsyna Leingd? Og hvar til erud þier Nugsiuker fyrer Klædnadenum? Hygged ad Akursins Lilliu-Grosum/ hvørnen þau

vaxa/ þau viſſa ecke nie ſpiſſa. Ēn eg ſeige ydur / þad Salomon i allre ſinne Dyrd / var eige ſo ſkrijddur ſem eitt af þeim. Og ef Gud klæder ſo Graſed þad ſem Dag er a Akre/og a Morgun verdur i Ofn kaſtad/ſkylldi hann ecke miklu framar þad ſama vid ydur giora/O þier Lijt eltruader! Þar fyrer ſkulud þier ecke Nugſiukir vera/ſo ſeigiande: Hvad eigum vier ad eta/eda hvad eigum vier ad dreckа/eda med hverriu eigum vier ad klædaſt? Þviad epter þeſſu ollu leita heidnar þiooder. Og ydar Himneſkur Fader/hann veit ad þier þurfed alls þeſſa vid. Þar fyrer leitid fyrſt Guds Rijkes / og ſo hans Rietflætes/og mun ydur allt þetta tilleggiaſt. Fyrer þvi ſkulud þier ecke Ahyggiu bera fyrer Morgun-Deigenum/þviad Morgun-Dagurenn mun fyrer ſialfum ſier Ahyggiu bera. Hverr dagur hefur nog ſijn þianing.

XVI. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

NÆr Almættugi Kiærſte Gud/ vier biddium/ Lat þina Naad ætijd vera yfer oſs a Bak og Brioſt/

Briggast / Ga vier sieum þier Kiærleiga undervi
sleyner / og uppvek vor Hiørtu ad gyrnast þa
Naud / ad vier sieum Reidubuner til allra goodra
Verka / Fyrer / etc.

Pist. til Ephes. 3. Cap.

Elskuleger Brædur. Eg bid ydur þad
þier tregest ecke Saker minna Hørm
unga sem eg lijd fyrer ydur / sem ydar
Dyrd er. Þess vegna þa beyge eg mijn
Knie fyrer Fodur vors DRottens JEs
su Christi / af hvørium ad er allt þad
sem Børn kallast a Nimnū og Jørdu /
ad hann giefe ydur epter Rijkdoome sinar
Dyrdar ad styrkiast i Krapte fyrer hans
Anda i hinum inna Mann / ad Christur
fyrer Truna bygge i ydrum Hiørtum.
Og ad þier sieud Rootfester og Grund
vallader i Kiærleikanum / So þier mætt
ud handla med allum Nelgum / hvør ad
sie Vijdd og Leingd / Dypt og Næd. Og
ad vita eirnesi Kiærleikann Christs / sem
alla Þecking yfergeingur / so ad þier upp
fyllttust med allshættadre Guds Fillin
gu. Ef hønum sem mættugur er alla
Nlute yfergnæfanlegar ad giøra / helld
ur

ur eñ vier bidium/eda skilium/ epter þñ Krapte sem i oss verkar / þeim sama sie Dyrd i Sofnudenū/ sa i Christo JEsu er/um̃ allar Allder Allda/Amen.

Evangelium Luc. 7. C.

I þaū Tijma. Og þad skiede so epter þad/ad JEsus gieck til þeirrar Borgar sem kallast Naim / Og hans Lærisveinar geingu marger med honum / og mikell Fiolde annars Folks. þa er hann kom ad mœlœgiast Borgar-Hlided/Sia þu / þad Framlideñ Madur var horeñ ut/ einka Sonur sinnar Moodur/og hun var Ekkia / Og mikell Fiolde Borgar-Manna gieck ut med henne. Eñ þa ed Drottenn leit hana/ hrœrdest hann Myskunar yfer henne/og sagde til hennar. Grœt þu eige. Og hann gieck þar ad/ og mhrœrde Kistuna. Eñ þeir sem bœru stoodu vid. Og hñ sagde. þu Ungmenne/ Eg segie þier / Ris þu upp. Og sa settest upp sem Framlideñ var / og tok til ad mœla/og hann gaf hann aptur sinne Moodur. Eñ aller urdu Ottaslegner/ lofudu Gud

og

og sagdu: Spamadur mikell er a medal vor uppriseñ/ Og Gud hefur vitiad sijns Folks. Og þesse Saga barst ut af honum / umm allt Gydinga Land/og umm all kringumliggiande Hierød.

XVII. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr mier Herra Gud / Vier biddum þig/ Veit þinu Folke ad þlyta Miskunsinne Aeggiun/ Eg þier einum saman af þreinu hiarta epter ad þylgia. Fyrer þinn/ etc.

Pistillen Ephe. 4. C.

Elskuleger Brædur. So manine eg ydur nu/ Eg Bandinge i Drottne/ ad þier ganged so sem verdugt er ydvarre Kallan/ þar þier erud inne kallader/ med allri Lijdelate og Hoogvard/og med þol emmode/og umlijded hver annan i Kærleika. Vered kostgiæfner ad halda Ein drægne i Andanum/fyrer Band Fridarens. Eirn Lijkame og eirn Ande/So sem þier erud kallader/ I eirnre Von/ ydrar Kallanar. Eirn Drottenn/ Ein Tru/ Ein Skirn/ Eirn Gud og Fader allra/ Sa sem ad er yfer ydur ollum / og medal ydar allra/og i ydur ollum.

Evan-

Evangelium Luc. 14. C.

Á heim Tyma. Og það skiede so að JESUS kom í Hus nockurs Phariseara Høfdingia á þvottdeige Brauds að neyta / og þeir høfdu Vardhallð á honum. Og sia þu / Að Madur nockur Vatnsstukur var þar frame fyrer hönum. Og JESUS andsvarade og sagde til Logspekingana og Phariseana / so segiande: Hvort leifest nockud að lækna á þvottdøgum? Eda þeir þøgdu við. Og hann took á honum / Læknade hann / og liet hann í burt fara / svarade og sagde til þeirra: Hvørs ydar Asne eda Naut sem fellur í Pitt / er það eige jafnsnart utdreiged á þvottdeige? Og þeir gatu honum aungvu þar til svarad. Eda hann sagde þessa Epterlikíng til þeirra sem bodner voru / þa ed hann merkte hvørneig þeir møttust epter hinum fremstu Sætum / segiande so til þeirra: Nær ed þu verdur bodenn af einhvørium til Brudkaups / þa set þig ecke í hid øðsta Sæte / kalli skie / það annar heidarlegre en þu / sie

bodenn

bodenn af hønum / og kome sa sem þier baud og hønum/ og seige til þin/ Gief þessum Rum / og hlooter þu þa med Kiærroda ad hafa hid ykstu Sæte. Nellduur so / nær ed þu verdur bodenn / þa far þu/og set þig i hinn ytsta Sess/so ad þa nær ed sa kiemur er þier baud / þa seige hann til þin/ Vinur/ þoka þier upp bekur. Þa mun þier Virding veitast hiia þinum Sessunautum. Þviad/ hvor sig sialfur upphefur / hann mun nidurlægiast / Og hvor sig Lytelæter / hann skal upphafenn verda.

A Michaelis Messu.

Collecta.

Almattugi/ Eilifi Gud / sem skapad hefur hina Heilægu Engla/ þinum Vernlidum til Styrktu og hialpar/ J moote margfalds Voda os hæskasemdum þessarar Veralldar. Vier biduum/ gief þu oss Nad til þess/ ad vier sieum þier þacklæter fyrer soddan Verku og alla adra Velgiærninga/ og veit oss ad vier med fine Nad/ verdum vardveitter fyrer þinna Engla/ þeim allum vondum hlutum/ og til alls þess sem þiet mæa þoknast. Fyrer/ etc.

Pist. i Wp. P. S. Joh. 12.

Á þeim Dogum. Og þar giordest Ertsa á Nimne / Michael og hans Englar

Englar bordust vid Drekann / Drekenn bardest og hans Englar / og yferunu ecke / og peirra Skadur vard ecke meir fundenn a Himne. Og sa mikle Dreke og hinn gamle Höggormur / sa sem ad heiter Diefull og Andskote / vard utsnaradur a Jordenna / hvor ed alla Jardar-Kringl una viller. Og hann vard utsnaradur a Jordenna / og hans Englar urdu eirnenn utsnarader. Og eg heyrde Rodd mikla af Himne segiande. Nu er Heilsa og Kraptur / Riske og Mattur / vors Guds vordenn hans Christs / med pvi utsnarade ur er Aklagare Brædra vorra / Sa ed pa aklagade fyrer Gude vorum Dag og Nætt. Og peir hafa hann yferunnet fyrer Lambsins Blood / Og fyrer Orded peirra Vitnisburdar / og peir hafa ecke elsk ad sitt Lif / allt til Daudans. Pat fyrer er glediest pier Himnar / og pier sem par inne bygged.

Evangelium Matth. ix. C.

I pann Tyma / Geingu Læresveinarner til JEsu / og sogdu. Hvor er mestur

i Himna-

i Himnariike? JEsus kallade eitt Barn til sijn/ og sette þad midt i millū þeirra og sagde: Sañlega seige eg ydur/ nema þier umsnuest/og giorest so sem Smæ-Børn/munud þier ecke iñganga i Guds Riike. Hvor sialfur sig lœckar so sem Yngmeñe þetta / sa er mestur i Riike Himnaria. Og hvor sem medtekur eitt þvilijkt Yngmeñe i minu Nafne / sa medtekur mig: En hvor hafi hneixlar eirn af þessum Smælingium sem a mig trua / þarfara være honum ad Mylnu-Steirn hengdest uñi hals / og være i Siofardiup sockur. Vei sie Heimenum fyrer Hneixlaner/ þar hlioo ta þo ad koma Hneixlaner / En vei þeim Mañe/fyrer hvorn ad Hneixlaneñ kiemur. En ef þijn Hond edur þitt Footur hneixlar þig / sijgd hañ af og snara honum fra þier. Betra er þier iñ ad gaanga til Lijfsins/ Halltur og Hand arvane/ En þad þu hafer tvær Hendur og tvo Fœtur/ og verder i eilijfañ Eld kastadur. Og ef Auga þitt hneixlar

þig / þa slyt þad ut og snara þvi frá þier / Betra er þier Ein-Eygdum inn ad gánga til Lyfsins / enn þad þu hafer tvo Augu / og verder i Helvytiskann Eld kast adur : Siáed til ad þier forsmaied ecke eirn af þessum Smælingium. Þviad eg seige ydur / ad Peirra Englar a Himnum / Sia jafnann myns Fodurs Anglit / sem er a Himnum.

XVIII Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HEyr oss Herra Gud / vier biduim / lat þitt Myskunarverk stiórna vorum hiörtum. Þviad enn þyn mergd vier þier ei þocknast. Fyrer Jesu.

Pistillen 1. Cor. 1. C.

Elskuleger Bradur. Þacker giore eg Gude minum jafnann ydar vegna / fyrer þa Guds Nád sem ydur er giefenn i Christo JEsu. Þad ad þier erud i allri Nytum audugger ordner i honum / i allri Orde / og i allre Þekkingu / epter þvi sem sa Vitnisburdur JEsu Christi er stadfastur ordenn i ydur. So ad þier hafed aungvann Brest i nockre Giof / epterbyd-ande Anglyfingu vors Drottens JEsu

su

su Christi / hvar ed og mun til Enda stadfesta ydur Ostraffanlega til Dags sins DRottens vors JEsu Christi. Þviad Gud er trur/fyrer hvørn ad þier kallader erud til Samlags Sonar hans JEsu Christi vors DRottens.

Evangelium Matth. 22. C.

I þann Tyma. Þa Pharisæarner heyrdu þad / ad hann hafde nidurþaggad þa Saducæos/ samanssøfnudust þeir i eitt. Og einn Løgvikringur af þeim spurde hann ad/freistade hans og sagde: Meistare/hvørt er hid hædsta Bodord i Løgmælenu? En JEsus sagde til hans: Þad/ ad þu skallt elska DRotten Gud þinn / af øllu Hiarta þínu / og af allre Aundu þinne/og af øllu Hugskote þínu. Þetta er hid Fyrsta og Stædsta Bodord. En hitt Annad er þessu lykt/ þad/ ad elska skallttu Næunga þinn so sem sialfann þig. I þessum Tveimur Bodordum er innebunded allt Løgmal og Spamannanna. En þa Pharisæarner voru so til samans komner/spurde JE-

sus þa ad og sagde: Hvad virdest ydur um Christ / hvors Son hann sie? Þeir segdu honum/ Davids. Hann sagde þa til þeirra: Hvørneg kallar David hann þa i Anda eirn Herra? þar hann seiger: DRottenn sagde minum DRottne. Sit þu mier til Hægre Handar/ þangad til ad eg legg Ovine þijna Skør Foota þinna. Nu ef David kallar hann eirn Herra/ hvørneg er hann þa hans Sonur? Og engenn gat svarad honum einu Orde. Og eige dyrfdest nockur upp fra þeim Deige/ Hann framar ad spyria.

XIX. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

HÞyr Almattuge og Myskunsame Gud/ vtvi birg þu Myskunsamlega alla þa hlute sem ad oss eru mootstxdeleger/ so ad vier liduger i Sal og Lijse/mættu. i þeim hlutū sem hier til heyra/med Lostugū huga og hiarta/ hier Epter erpylgia og þocknast. Fyrer JEsum/ etc.

Pistillenn Ephe. 4. C.

KJærer Brædur. Aflegged fra ydur epter fornre Breitne hinn gamla Mann enn fordiarfadann i Gyrndum Villudomsins. Enn Endurnijest i Anda ydars Hug

skols/

skoks/og Iklædest þeim nÿa Manne/sem eptter Gude er skapadur i Rietttlæte og Neilagleika Sannleikans. Þar fyrer aflegged Ligar/ og taled Sannleik/hvor og eirn vid sinn Næunga / þviad vier erum Jnnbyrdis hvor annars Limir. Reidest og syndgest ecke. Læted ecke Soolena und ergænga yfer ydarre Reide. Giefed og ecke Rum Djoflenum. Hvor stoled hefur/ Sa stele ei meir/ hellour Erfide og Afle med Hendunū þad Gott er/So ad hann hafe ad giefa þeim sem þurftuger eru.

Evangelium Matth. 9. C.

Jþann Tyma. JEsus stie a Skip/ foor hann yfer umm aptur/og kom i sÿna Borg. Og sia/ad þeir færdu til hans Limafallssiukann Mann/þann er læ i sinne Reckiu. Ēn þa JEsus leit nu þeirra Tru/sagde hann til hins Limafallssiuka. Vertu Nughraustur Sonur / þÿnar Synder eru þier fyrergiefnar. Og sia/ad nockrer af Skriptlærdum sögdu med sialfum sier. Þesse Gudlastar. Og sem JEsus sa þeirra Nugreinningar / sagde

hann. Hvar fyrer huxe þier so vondt i yd rum Hiartum? Hvort er audvelldara ad seigia/ þier eru þynar Synder fyrergiefnar? Ellegar ad seigia / Stattu upp og gack? En so ad þier viteð/ þad Mannsins Sonur hefur Magt a Jordu til ad fyrergiefa Syndernar/ (þa sagde hann til hins Limafallsfluka.) Stattu upp / tak i burt Sæng þyna / og gack i þitt Hus. Og hann stood upp/ og foor i sitt Hus. En þa Folked sa þetta/ undradest þad / prijssande Gud / Sa ed þvilijka Magt hefde Mønnunum giefed.

XX. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

NEyr Herra Gud/ vier biddum/ veittu mildelega þynum Trulyndum Lyfn og Hiælp/ so ad bædi hreinsest þeir af synum Syndum/ og med hreinu hiarta þier þioone. Fyrer hann/ etc.

Pistillen Ephe. 5. C.

BRæder Brædur. Sied so til/ ad þier gænged forsialega/ Ecke so sem Fæviser/ helldur so sem Visser. Taked Vara a Tymanum/ þvi þad er vond Tijd. Fyrer þvi vered ecke Oforsialer/ helldur skiliande hvar ad sie Vilie Drottens.

Og

Og drecked ydur ecke Vin-druckna/ pvi par af kiemur saurugt Lyfferne. Heldur uppfyllest med Anda/ og kaled hvor vid annan af Psalmum og Loffaungvum/ og Andlegum Kvædum/ Syngiande og Spil ande Drottne i hiortum Yckrum. Og giored Packer alla Tyma Gude og Fod ur fyrer alla Nute/ I Nafne Drotts ens vors JEsu Christi. Og verid hvor ordrum undergiefner i Guds Otta.

Evangelium Matth. 22. C.

Á peim Tyma. JEsus svarade og talade i annad Sin i Epterlikingum til peirra/ og sagde: Himnarike er likt peim Konge/ sem Brudkaup gisrde Syne synum. Og utsende sina Pioona ad kalla Bodsmenenn til Brudkaupsins / og peir villdu ecke koma. I annad Sin sende hann ut adra Pioona / og sagde: Seiged pier Bodsmonnum. Sia med / Mina Maltid hefe eg tilbued/ Myner Oxar og aled Fie er slatrad/ Og allt er Reidubued / Komed til Brudkaupsins. En peir forsmadu pad og gengu i hu-

rt/ Eirn a sin Bugard/ en Annar til sin ar Verdslunar/en hiner adrer gripu hins Pioona/ og logdu heim Nædungar til/ og drapu þa. En þa Kongurenn heyrde þetta / Vard hann reidur / Og sende ut sitt Herlid/ og fyrerfoor þessum Mordingium / Og brende upp þeirra Borg. Þa sagde hann til sinna Pioona : Brudkauped er adsønu Reidubued/en þeir sin bodner voru/ þeir voru þess ei verduger. Þar fyrer fared ut a Gatnamooten / og biooded til Brudkaupsins hvorium sem þier fined. Og hanns Pioonar geingu ut a Strætenn/og samanssofnudu ollum þm sem þeir fundu/Vondu z Goodum. Og Brudkauped vard fullt med Bordsett Foolk. En þa ed Kongurenn gieck in ad sia þa sem til Bordsins sætu / Sa hann þar eirn Mann / eige klæddann med Brudkaups Klæde. Og sagde til hanns: Vinur/hvørnenn gieckstu in hyng ad/hafande ecke Brudkaups-Klæde? En hann þagde. Þa sagde Kongurenn til sinna Pienara. Binded hanns Hendur og Fæt-

ur/

ur/og kasted honum ut i hin ysstu Myrkur / par ed vera mun Dop og Tanna-Gnýstran. Hviad Marger eru kallader/ Ef fæer Hvalder.

XXI. Sunnudag æpter Trinitatis.

Collecta.

HEyr Herra Gud/ eder bidium/ vardveit thin Lyd med jafnlegre Myskun thine/ og ad hann mætte fyrer hyna Hlyted verda thiggis thra øllu moo-stodelegu Hlutum / Og i goodu Framferde hynu Nafne thuglega thioona/ Fyrer/ etc.

Pistill a til Ephes. 6. C.

EFskuleger Brædur. Styrkest i Drottne/og i Mætte hans Krapter. Iklæded ydur Guds Alvepne/so ad thier gieted stadeo i giegn Vinsælum Diofulsins. Hviad vier hafum eige vid Hold og Blood ad beriast/helldur vid Hofdingia dæme og Magtarvelde/ Vid Drottna Veralldareinar/vid Myrkrana Stioorn endur pessa Heims/vidur Illsku Anda i Loptenu. Par fyrer taked Alvepne Guds uppa ydur/so ad thier gieted Mootstodu veitt a theim vonda Deige / Og allt vel framkvæmed / Og fæed Sigurenn. So standed nu umgyrter ydar Lendar med

Sañleikanum/ og skrydder Bryniu Riett lætesins / og um Fæturnar Skoofatad er/ so sem reidubuner fram ad fylgia Evangelio Fridarens. Eñ umfram alla Hlute/ þa medtaked Skiolld Truareñar/ med hvorium þier kuñed ut ad slœkva oll Eldleg Skeyte hins Prettvyssa. Og grypped Hialm Hialpradesins / Og Sverd Andans/ hvort ad er Guds Ord.

Evangelium Joh. 4. C.

I þañ Tyma. Þar var Eirn Kongs-Madur / hvors Sonur ad sijkur lá til Capernaum. Þa hañ heyrde þad/ ad JEsus var komeñ af Gydinga Lande i Galilœam/ foor hañ til hans/ og bad hann/ þad hañ fœre ofañ og lœknade Son hañs / þviad hañ var ad mestu daudur. Þa sagde JEsus til hañs: Nema ad þier siaed Teikn og Stoormerke/ trued þier ecke. Kongs-Madureñ sagde til hañs. HErra / Far þu ofañ adur eñ Sonur minn andast. JEsus sagde honum þa: Far þu/ Sonur þinn lifer. Og Madureñ trude þeim Ordum er JEsus

sus sagde honum/og gieck padan. Og
þa ed han foor ofañepter/geingu hans
þienarar i mooke honum/ og kusgiordu
hann/seigiande: Sonur þin liferr. Han
spurde þa þar ad / A hvorium Tyma
þad honum hefde batnad/Og þeir sögdu honum: I Giær um Sioundu Stund
hvarf fra honum Kaldan/þa formerkte Fadereñ/Ad þad var um þan Tyma/
A hvorin ad JEsus hafde sagt/ Sonur þin liferr. Og han trude / Og allt
hans Heima-Foolk.

XXII. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

DRottinn Gud/sem ert vort Skiool og Styrkur/Mælagur vertu Gudlegum Bænum þinar almennelegrar Christne / og hvad helst sem vier þig Riettlega umbidium/ mættum þad Myskunsamlega þer og ödlast. Fyrer/ etc.

Epistillen Philipp. 1. C.

KRistuleger Brædur. Eg þacka Gude
minum/so opt sem eg huxa um ydur/
hvad eg giore alla Tyma i ollum mínum Bænum fyrer ydur ollum/og þa Bæn
giore eg med Fognude/ fyrer þad Samfielag sem þier hafed i Evangelio/ fra
hinum

hinum fyrsta Deige/allt til þessa. Eg em þess hins sama i goodu Trausse/ ad sa sm̃ i ydur hefur uppbyriad hid gooda Verked/ hann mun þad eirneñ fullkomna allt til þess Dags JEsu Christi. So sem ad mier er Tilheyrelegt/ad eg meine um̃ ydur alla/ þviad eg ber ydur alla i minnu Hiarta. I minū Fiotrū/z i Forsvare og Styrkingu Evangelii/ ydur alla s̃ med mier erud Naadareñar Hluttakarar. Þviad Gud er min̄ Vottur/ hvad mig eg elska ydur i Kærū JEsu Christi. Og þess sama bid eg/ þad ydar Kiærleike yfergnæfe meir og meir/ i allre Visku og allre Reinslu/ So ad þier meiged reina hvad best er/ uppa þ þier sieud skyrer og an Nneixlunar/ allt til þess Dags Christi/ fyller med Avoxtu Rettlætesins/ Hvorter ad skie fyrer JEsum Christum til Dyrdar og Lofs Gude.

Evangelium. Matth. 19. C.

DA JEsus sagde til sinna Lærisveina: Himnariike er likt vid ein Konung/ sem

sem reikna vilde vid Pioona sijna. Og er hañ took til ad reikna/ Kom eirn fyrer hañ sa ed hønum var skyldugur uñ Tiju Pusund Punda/ eñ þa hañ hafde þad eige til / sem hañ skylde giallda / skipade Herra hañ ad selia hañs hús Husfreiu/ og so Børneñ / og allt þad hañ atte/ og borga þar med. Eñ sa Pioon fiell frañ / tilbad hañ og sagde: Haf Poleñmæde vid mig / allt skal eg þier giallda. Eñ Herra sa Aumur a þñ Pioon/ z liet hañ lausañ/ z gaf hønum upp alla Skulldena. Eñ þa hañ gieck ut / fañ hañ eirn af sijnum samlags Pioonum/ sa ed hønum atte ad giallda hundrad Peninga/ þañ sama Handtook hañ/ greyp fyrer Kverkar hønum / og sagde: Giallde þad þu ert mier skylduugur. Og hañs samlags Pioon fiell frañ til foota hañs/ bad hañ z sagde: Haf Poleñmæde vid mig / þvi allt skal eg giallda þier. Eñ hañ vilde ecke. Helldur foor burt / og liet hañ i Dyblyssu / þangad til hañ hafde borgad

sijna

sijna Skuld. Ef sem hans Sampioon ar sinu hvad skiede / urdu þeir miog hryggver vid/komu og kunngiordu sijnum Herra/allt hvad ed giorst hafde. Þa kallade hans Herra a hann/ og sagde til hans: Þu illur Þioon/alla þa Skuld gaf eg þier upp / af þvi þu badst mig. Hvort byriade þier þa ecke Myskunsemum ad vera vid þinn Samlags Þioon / lijka sem þad eg var þier Myskunsamur? Og hans Herra vard reidur/og Ofursellde hann Kvslurunum/þangad til hann hafde borgad / allt þad hann var honum skylldugur. So mun og minn Himneskur Fader giora vid ydur/ Ef ad hver ydar sem Ejrn fyrergiefur ecke ut af Hiarta / sijnum Broodur/ hans Misgiorder.

A Allra Heilagra Messu.

Collectan.

HEyr þu Almættuge Eilijfe Gud/ sem vilder Heilaga giora alla þijna Þrvalda og Elskulega/i þijnu Ejngietna z elskulega Syne/ laattu oss þeirra Trw/ Von og Kiærleika epter þylgia/ So ad vier med þeim mættum verda Sæluhvolpner/ Fyrer/ etc.

Pist.

Pist. Openb. B. S. Joh. 7. C.

A þeim Dogum. Og eptir þad sa eg Fiora Engla standa a Fiorū Horn um Jardarenar/og þeir iahielldu fioor um Vindum Jardarenar/ so ad eingen Vindur blies a Jordena/ nie a Siodenn/ nie a nockurt Trie. Og eg sa annan Engel uppstyga af Uppgaungu Soolarenar / sa hafde Jnnsigle lifanda Guds / Og kallade hærre Roddu til fiogra Englanna/hverium giefed var ad granda Jorduñe og Siovnum / og sagde: Granded ecke Jorduñe/ eige Siovnum / nie Trianum/so leinge þad vier Jnnsiglum Pioona vors Guds i þeirra Enni. Og eg heyrde a Tolu þeirra sem Jnnsiglader voru/ Hundrad fioorar z fiorutyg er þusunder voru Jnnsiglader i allre Kynkvysl Israels Sona. Af Kyne Juda Toolf þusunder Jnnsiglader. Af Kyne Ruben Toolf þusunder Jnnsiglader. Af Kyne Gad Toolf þusunder Jnnsiglader. Af Kyne Aser Toolf þusunder Jnnsiglader. Af Kyne Nephtalim Toolf

þusund-

þusunder iñsiglader. Af Kyne Manasse Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Simeon Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Levi Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Isaschar Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Sabulon / Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Joseph Toolf þusunder Iñsiglader. Af Kyne Benjamin Toolf þusunder Iñsiglader. Og epter þad sem eg / og sia / ad Skare mikell / hvorn ad engeñ gat taled / af ollum Kynkvisslum þioddum og Folke og Tungumaliñ / Stood fra me fyrer Stoolnum og Lambenu / umm skryddder hvytum Skruda / og Palma Vfour i þeirra Hendum. Og þeir kolludu hærre Roddu / Og sogdu. Heilsa sie þeim sem a Stoolnum situr / vorũ Gude og Lambenu. Og aller Englar stoodu Vmhverfis Stooleñ / og kringũ Ulldungana / og um kring þau fiogur Dyreñ. Og fellu nidur fyrer Stoolnum fraũ a þrra Asionner / og tilbædu Gud / og sogdu / Amen. Lof og Dyrd / og Spe-

ke /

ke / þacker og Heidur og Kraptur og Styrkleike/Sie vorum Gude/Vm Alld er og ad Eilifu / Amen.

Evangelium Matth. 5. C.

OG er JEsus leit Foolked/gieck hann uppa Fialled. Og þa hann sette sig nidur/geingu hans Læresveinar til hans. Og hann lauk upp sinum Munne/ kiende þeim og sagde: Sæler eru þeir sem Andlega eru Volader/þviad þeirra er Himnarikid. Sæler eru þeir sem Narma / þviad þeir munu huggader verda. Sæler eru Noogværer / þviad þeir munu Jardrikid erfa. Sæler eru þeir sem Hungra og þyrsta epter Riettlætenu / þviad þr skulu sadder verda. Sæler eru Myskunsamer/þviad þeir munu Myskun hlioota. Sæler eru hreinhiartader/ þviad þeir munu Gud sia. Sæler eru þeir sem Frideñ semia/þviad þeir munu Guds Børn kallader verda. Sæler eru þier sem fyrer Riettlætesins saker ofsokter verda / þviad þeirra er Himna riike. Sæler eru þier nær sem Meñern-

er hallmæla ydur / og Ofsoekn veita og tala i giegn ydur alla Vondsku / fyrer minnar Saker / þo Leugande. Fagned þier og vered glader / þviad ydart Verdlaun er miked a Nimmum. Þviad so ofsoektu þeir Spamenninna / þa sem fyrer ydur voru.

XXIII. Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

FYrir Herra Gud / vier bidium / apleys Synder þyns Folks / og lat oss af vorum Synda Bøndum / sem vier saker vors Breyskleika erum bundner / med þinne Mildre leyssast / Fyrer / etc.

Pist. til Philip. 3. og 4. Cap.

KJærer Brædur. Vered minner Epter breikendur / og giæted ad þeim / sem so gænga / likra sem þier hafed oss til Fyrermyndar. Þviad marger gænga so / af hvørium eg hefe optsinnis sagt ydur. Ok nu seige eg ydur Grætande / þeir Ovinner Krossens Christi / hvørra Æfelok er Fyrerdæmingen / hvørra Gud Magen er / og þeirra Vegsemd sem Jardlega Sinnader eru / verdur til Skamar. Ok vor Borgar Riettur er a Nimne / hvadan vier væntum Frelsarans Drottens Jesu

JEsu Christi / sa ed vorn fœsteingafi Lykama mun forklœra/so ad hann lykur verde hans forklœrudum Lykama/epter peim Krapte/sem hann kann sier alla Nlute med Vndergiefna ad giora. Par fyrer mynner kiœrer og elskuleger Brœdur/minn Dognudur og myn Corona/ standed so i Drottne elskanleger. Evodiam œmisse eg / og Synkychen œmisse eg / pad pœr sleu Samlyndar i Drottne. Eg bid pig og eirnesi minn Eigeskegur Sam-pioon/ hiœlpa peim sem med mier strydt hafa i Evangelio/ og med Clemense/og hinum odrum mynum Sam-pioonum/hvorra Nofn ad eru i Lyfs Bookesse.

Evangelium Matth. 22. C.

I pann Tyma. pa geingu Phariseearner / og hielldu eitt Rœd / ad peir feinge veidt hann i Ordum. Og sendu til hans syna Lœresveina med Herodis pienurum/so seigiande Meistare/Vier vitum pad pu ert Sannsogull/og kiesser Guds Gotu i Sannleika/ skeiter eige nockrum/pviad pu fer eige ad Mannvirding-

um. Þar fyrer segg þu oss / hvad þier ætlst. Nvort leyfest ad giefa Keysaranum Skatt edur eige? En þa JEsus formerkte þeirra Vondsku/ sagde hann. Hvad freistid þier mijn Hræsnarar? Sýnid mier Myntena Skattsins. Og þeir feingu honum eirn Pening. JEsus sagde til þeirra: Hvors Mynd og Yfirskrift er þetta? Þeir sögdu honum/ Keysarans. Þa sagde hann til þeirra: Gefid þa Keysaranum hvad Keysarans er/ og þad Gude hvad Guds er. Og er þeir heyrdu þetta / undrudust þeir/ forlietu hann og geingu i burt.

XXIV. Sunnudag epter Trinitatis.

Collecta.

Ef Jesse / Almættuge Gud/ sundu þínum vitr völdu Börnum Kiæsku þinar Eilyfrar Myskunar/ so ad þau mættu hafa Hug og Vilia til þyn / og ad þeirra Hiörtu sieu reidubwrn til allra goodra Verka/ og þroskist i öllu þvi sem þier vel þóknast. Fyrer JEsum/ etc.

Pistillen Colos. 1. C.

Elskuleger Brædur. Þar fyrer vier eirn en/ allt fra þeim Deige/ þa vier höfum þad heyrt/ hiettum vier ecke af/ fyrer ydur ad bidia og beidast / þad þier upp-

fyllist

fyllest med peckingu hañs Vilia/i allsh. ttudum Andlegum Vijsdoome og Skilnnge / so ad pier ganged i peckingu/Drottne Verduglega/til allrar þocknunar. Og sieud Avaxtarsamer i ollum goodum Verkum/ og ad pier sieud vaxande i peckingu Guds/ og styrkest i ollum Krapte/epter Mætte hñs Dyrdar/ i allre þolenmœde og Langlundar-Giede/med Fognude. Gisrande þacker Fodurnum/ sem oss hefur skapfellega giort til ad odlast Nlutskipte Neilagra i Ljoos senu. Sa ed oss hefur frelsad af Yfervallde Myrkraña / og hefur oss sett i Ryke sijns elskulega Sonar/ i hverium vier hofum Endurlausnena fyrer hañs Blood/sem er Syndañ Fyrergiefnng.

Evangelium Matth. 9. C.

I þañ Tijma. þa ed JEsus talade þetta til þeirra: Sia þu/ad Nafdinge nockur gieck ad/og tilbad hañ/seigiande: Mijn Dootter er nu samlud/en þu kom og legg þijna Hond yfer hana / og mun hun lifa. Og JEsus stood upp/og

fylgde honum/og so hñs Læresveinar. Og sia þu/ad Kona/hvor ed haft hafde Bloodfall i Tolf Aar/gieck a bak til vid hann/og snerte Falld hanns Klædnadar. Þvi hun sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætte ad eins snerta hanns Klædnad/munde eg heilbrigd verda. En JEsus snereſt vid / leit til hennar og sagde. Verttu Nughrauſt Dottter/ þin Trua gierde þig heilbrigda. Og a þeirre somu Stundu/ vard Konan heilbrigd. Og þa ed JEsus kom inn i Nefdingians Hus/ og sa þar Ludurþeikara/ og Bulldran Foolksins/sagde hann til þeirra. Viked fra/ þviad ecke er Stulkan daud/heldur sefur hun. Og þeir dærudu hann. En sñ Foolked var utdrifed/gieck hann þar inn/ og took umm hennar Hond. Og Stulkan stood upp. Og þetta Ryckte harst ut umm allt þad sama Land.

XXV. Sunnudag Epter Trinitatis.

Collecta.

DRottenn Gud Himneske Fader / Tiæn þu oss Aumum og Syndugū þyna Myskunsemc/og epter þvi vier meigum cige reida oss uppa nockra vora Forþienan / heldur allcina treysta þinne

hliſe Mad / So ad vier ei skulum falla i thet stranga Doom, helldur ad vier mættum leysast thar tra / tyrer thana Mad og Myskunsemi / fyrer JEsum Christum thin Son / etc.

Pistillen 1. Tessal. 4. Cap.

EElskuleger Bradur. Ef vier vilium ei dylia fyrer ydur / um tha sem sofa / uppa thad ad thier sieud ecke hryggver / so sem hein adrer ed ongva Von hafa. Thvi ef vier trvum ad JEsus sie daudi / og upp aptur risen / so mun og Gud eirn eis tha sem sofnader eru / fyrer JEsum med honum framleida. Thviad thad seigium vier ydur / so sem Ord Drottens / thad vier hverier ad lifum og epterblifum i Tilkomu Drottens / Vier munum eige fyrer heim koma / sem sofnader eru. Thvi Drottenn sialfur mun med Hroope / og med Hofud-Engelsins Raust og ludre Guds / ofan koma af Himnum / og hinir daudu i Christo / skulu fyrst upprisa. Thar epter vm / Vier sem lifum og eptervidum / verdum under eins upprickter med heim somu i Skyen / til moots vid Drottenn i Lopted / og munum so hia Dro-

kne vera alla Tyma. þar fyrer/hugg' ed nu hvor annañ Jnnbyrdis / med þess' um Ordum.

Evangelium Matth. 24. C.

I þañ Tyma. JEsus sagde til sinna Læresveina: Nar ed þier siæed Svss' virding Foreydsluñar (af hvorre sagt er fyrer Spæmañen Daniel) standande i Nelgum Stad. Hvor sem þad les/ hañ hygge þar ad. Hvorier þa eru a Gyd' ingalande / flye þeir a Fiall/ Og hvor hañ er a Riæfre/fare hñ eige of añ nock ud ad taka ur synu Huse. Og hvor sem a Akre er / snue hañ ei aptur / ad taka syn Klæde. Ehi Vei þungudum og Brioostmylkingum a þeim Dogum. Ehi bidied/ad ydar Flootte verde ecke um Vetur/og eige a Hvolfdeige. Þviad þa mun verda so stoor Hormung / þvilyk ad eige var i fra Vpphafe Veralldaren ar/allt til þssarar Stundar/Og ei helld ur mun verda. Og nema ad þesser Dag' ar verde styttter/verdur eckert Hollð holp ed. Ehi fyrer Hvaldra Saker/þa skulu

þeir

þeir styrkiast. Eñ ef nockur seiger þa til ydar/ Siæed/ Nier er Christur eda þar/ þa skulud þier ecke þvi trua. Þviad þar munu upprysa Falschristar og Falss Spamenn / og þeir munu giøra stoor Tækn og Vndur / so ad i Villu munu leidast (ef skiemætte) erneñ Vtvalder. Siæed eg sagda ydur þad fyrer. Nu ef þeir seigia til ydar / Siæed / hañ er a Eydemørku/ þa gænged ecke ut. Siæed/ hañ er i Laun-Kofum þa trued eige. Þviad lyka sem Elding utgeingur af Vppgaungu / og skin allt til Nidurgaungu/ lyka so mun og vera Tilkoma Mañsins Sonar. Þviad hvar hellst ad Nræd er / þangad munu og Ernerner safnast.

XXVI. Sunudag epter Trinitatis.

Collecta.

NEyr þu Myskunsame Eilyfe Gud Himneske Fader/ Vier bidium þig ad þu vilier uppvekia oss / So ad vier mættum med allre Astundan þrasiganga/ i Christelegum goodum Verkum/ og jafnañ styrktast i þier og i ollum Gudlegum Hlutum. Fyrer þiñ/ etc.

Pist. S. Pet. 2. pistl. 3. Cap.

GJoder Brædur. I Fyrstu þa vited / þad a Sídustu Dogum munu koma Spottarar / hvorer epter þeirra eigenlegum Girndum munu gánga / og seigia. Hvar er Fyrerheit hans Tilkomu? Þviad fra þeim Deige ad Fedurner sofnudu / þa blifa aller Hluter so sem fra Vpphafe Skapunaresiar. Þviad viliande er þeim þad huled / ad Himnarner eirnesi voru fordum Tijd / þar med og Jordesi ur Vatnenu / og i Vatnenu stoodst fyrer Guds Ord. Hvar fyrer Heimuresi sem i þann Tijd var i Vatnenu yfirflædder fyrerfoorst. En Himnarner og Jordesi sem nu eru / verda fyrer hans Ords þrud / i Eldenum vardveitt til Dags Doomsins og Tyrmar Ogudlegra Manna. En þetta eitt sie Dhuled fyrer your / hiner Kiærustu / þad eitn Dagur fyrer Drottne / er sem þusund Aar / og þusund Aar sem eitn Dagur. Drotten sennkar ecke Fyrerheitenu (so sem nockrer halda þad Sennkan.) Heldur hefur hann þolinmæde vid oss /

og

og vill eige þad nockur fortapest/helldur ad allir snue sier til yfirbootar. Ef þ Dagur DRottens mun koma sem þiofur ur vm Nootte / a hvorium Himnarner munu forganga/medur Stoor-Brestum/ en Hofud-Skiepnurnar af Hita brædna/og Jorden og þau Verk sem þar eru iñe/ munu uppbrenna. Med því ad allt þetta skal nu forganga. Hvilikum byrtar ydur þa ad vera? Med heilogu Framferde og Guds rækne. Bidiande og flytiande ydur til Tilkomu Dags DRottens/ a hvorium Himnarner munu af Elde forganga / og Hofud-Skiepnurnar af Hita brædna. En vier væntum epter nyum Himni og nyrre Jordu / epter hans Fyrirheite/ i hvorium Riettlæti bygger. Hvar fyrir minner Kiærustu/ þier sem þess vænted / Kostgiæfed þad þier fyrir hønum Ofleckader og Ostraffanleger i Fridinum fundner verded. Og Holenmæde vors DRottens halded fyrir ydar Saluhialp.

Evangelium Matth. 25. C.

A þeim

A þeim Dogum. Eſi þa Manſſins Son mun koma i ſiñe Dyrd / og aller Heilager Einglar med honū: Nañ mun þa ſitia a Sæte ſijns Veldis/og allar þiodder munu ſamañ ſafnaſt fyrer hønum. Og hañ mun þa ſundur ſkilia hvøria fra ødrum / So ſem Hirder ſundur greiner Saude fra Kidum / Saudena mun hañ ſkicka til ſiñar Hægre Handar/eſi Kideñ til Vinſtre. Þa mun Kongureſi ſeigia til þeirra ſem a hñs Hægre Hønd eru. Komed þier Bleſſader Fødur mijns/ Og Erfed þad Rijke ſem ydur var tilbued fra Vpphafe Veralldar. Þviad Hungradur var eg/og þier gæfud mier ad eta. Þyrſtur var eg/ og þier gæfud mier ad drecka. Gieſtur var eg/ og þier hyſſtud mig. Nakeñ var eg / eg þier klæddud mig. Siukur var eg / og þier vitiudud mijn. I Myrkvaſtofu var eg/og þier komud til mijn. Þa munu hiner Rietttlatu ſvara hønum / og ſeigia ſo: Herra/hvenær ſæum vier þig hungradañ/og ſøddum þig? Eda Þyrſtañ/

og

og gæfum þier ad drecka? Eda hvenær sæum vier þig Giestkonest / og hýstum þig? Eda Nakest og klædum þig. Eda hvenær sæum vier þig Siukan / eda i Myrkvastofu / og komum til þýn? Og Kongurest mun svara/og segia til þeirra: Sannlega segie eg ydur / Nrad þier gierdud einum af þessum mínum minstu Brædrum / þad gierdud þier mier. Þa mun hann og segia til þeirra sem til Vinstre Handar eru: Farid burt fra mier þier Bolvader i eilífann Eld/þann sem fyrerbuen er Fiandanum og hans Aarum. Þvíad Nungradur var eg/ og þier gæfud mier eige ad eta. Þyrstur var eg/og þier gæfud mier eige ad drecka. Giestur var eg/ og þier hýstud mig eige. Nakenn var eg/og þier klæddud mig eige. Siukur og i Myrkvastofu var eg/ og þier vitiudud mínn eige. Þa munu þeir hønum svara/og segia og erresi. N Erra/Hvenær sæum vier þig Nungradann eda Þyrstann/ Giest eda Nakenn / Siukann edur i Myrkvastofu / og hofū

þier

þier ecke þioonad? Þa mun hann svara þeim og segia: Sannlega segie eg ydur/ Hvad þier giordud eige einum af þessum enn minstu/ þad giordud þier mier ecke. Og munu þeir þa gaanga i eilifft pijnsler/ En Rietttlaater i eilifft Lijf.

XXVII. Sunnudag epter Trinitatis.

Collecta.

O Myskunsame Eilijfe Gud/ Himneske Fader/ Vier biddum þig/ ad þu vilier uppvekia oss/ ad vier med allre Kostgiæfne mættum ganga Christelega i goodum Verkum/ og alltyd styrkia fast fyrer þig og stundner vera i allre Gudrækne/ fyrer þinn/ etc.

Pist. S. Pet. 2. pistl. 1. Cap.

Elskuleger Brædur. Fyrer þvi vil eg eige undanfella ad áminna ydur jafnlega umm þetta/ þo ad þier vited þad/ og erud styrkver i nalægum Sannleika. Þviad eg hygg þad rietttelegast/ so leinge sem eg er i þessare Tiallbud/ ad uppvekia ydur med Aminningum. Þviad eg veit þad/ ad eg hlyt snarlega þessa minna Tiallbud af ad leggia/ so sem vor Drottenn Jesus Christus hefur mier Openberad. En eg vil Kapps umkosta/ þad þier

Cepter

(epter minna Vilfor) lafnad hefdud ſtyrk til miñs ad halda. Þviad eige hefum vier þeim Dæmafroddum Fræſøgum epterfylgt/þa vier giordum ydur kunnan Krapt og Nærvgadkomu vors Drottens JEſu Chriſti. Heldur hofum vier ſiálfer ſied hans Vegſemd / þad Tygd hann af Gude Fodur medtook Dyrd og Neidur / þar ed þeſſi hattar Raust til hans ſiede / af mikellegre Dyrd. Þeſſe Er Min Elſkulegur Sonur/ Ad hvorium mier vel þocknaſt. Og þeſſa Raust þa heyrdum vier af Himnum vera/ þa vier vorum med honum uppa Fiallenu Helga.

Evangelium Matth. 17. C.

Á þeim Tyma. Og Sex Dogum þar epter/took JEſus med ſier Petrum og Jacobum/og Johannem Brood ur hans / og hafde þa afſydes uppa hatt Fiall/og umbmyndadeſt fyrer þm. Og hans Aſiasna ſkein ſem Sool/ En hans Klæde urdu ſo biart ſem Ljoos. Og ſiá/ ad þeim byrtuſt þeir Moyſes

og

og Elias/og toludu vid hann. Efi Petur ansade og sagde til JEsu. Herra/ Hier er oss gott ad vera. Ef þu vilt þa vilium vier giora hier þriar Tiallduder/þier Eina/ Moysi Eina/og Elie Eina. Og þa hann var þetta ad tala/Sky/ad biart Sky umskygde þa. Og Sky / ad Roddenn ur Skyenu sagde: Þesse Er Sonur Minn Elskulegur / ad hvorium mier Velþocknast/ hlyded þier honum. Og er Læresveinarner heyrdu þad / fiellu þeir fram a sijnar Asianer/ og urdu miog hrædder. Efi JEsus gieck til peirra / Took a peim/ og sagde: Standed upp/ og vered ei hrædder. Efi þa peir litu upp / sau peir aungvann nema JEsum allemasta. Og er þr geingu ofann af Fiallenu / baud JEsus peim/ og sagde: Þier skulud aungvum þessa Syn seigia / þar til ad Mannsins Son/ er upp aptur risenn fra Daudum.

EPISTOLIA.

Pijmunar og Daudans DRottens vors JEsu Christi/ ut ap Hioorum Budspialla/ Mønunum Samanlesenn.

Og þa þeir høfdu Lopsaungen sunged/ gieck JEsus ut sem hann var vanur/ yfer um Lækenn Kedron til Fiallsins Olivети.

Enn hans Læresveinar fylgdu hønum epter. Þa sagde hann til þeirra: A þessare Nottu munud þier aller hneixlast a mier/ Þviad skrifad er/ Hirdereen mun eg slaa/ og Sauder Hiardareennar munu t sundur tvistrast/ en nær eg rijs upp aptur/ þa mun eg ganga fyrer ydur i Galileam. Petur svarade og sagde til hans: Þo aller hneixle sig a þier/ þa skal eg þo alldrei hneixlast. JEsus sagde til hans: Sannlega segie eg þier/ ad i Dag adur en Hanenn galar tvisvar/ muntu afneita mier þrisvar. En hann/ Petur/ talade þa en þrekar/ Jaa/ þo eg ætte ad deya med þier/ þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama søgdu aller Læresveinarner.

Þa kom JEsus med þeim i þad Aturgierde sem hiet Gethsemane/ þar var eirn Graasgardur/ þar gieck JEsus in og hans Læresveinar/ En Judas sa ed sveik hann/ visse og þenann Stad/ þviad JEsus sapnadest opt þangad med sijnum Læresveinum. Þa JEsus kom i þann Stad/ sagde hann til sijna Læresveina. Setied ydur hier a medan eg fer burt og bidst þar fyrer. Vidied so ad þier falled ecke i Freistne.

Og hann took med sier Petrum og Jacobum og Johannem/ þa tvo Sonu Zebedæi/ og tok til ad hryggiast/ titra af hræddslu og harmþrungen ad verda/ og þa sagde hann til þeirra: Mijn Sala er hrigg allt i Daudann/ bijded hier og vaked med mier.

Og hañ steit sig i burt þra þeim/og gieck litlu þrañ leingra nær einu Steinsnare / og kraup á Knie/biell þrañ a sgna Asioonu til Jardar/ og bad. Ef þad møgulegt være ad siw stund hia sier lide/og sagde/ Minn Fader /ef møgulige er/ þa vyke þesse Kaleikur þra mier/ Abba Fader minn/allt er þier møgulegt, Tak burt þenañ Kaleik þra mier/ þo ei hvad eg vil/heldur hvad þu vilt. Og hañ kom til sinna Læresveina/ og þañ þa Sofande/Og sagde til Peturs : Simon/ Sefur þu ? Formætter þu ecke eina Stund ad vaka med mier ? Vaked og bidied so þier falled ecke i Freistne. Andeñ er reidubwen / en holld ed er veikt.

J Annad Sin gieck hañ en burt aptur / badst fyrer/ talade þrim sømu Ordum/og sagde: Minn Fader/ Ef þad er ecke Møgulegt ad þesse Kaleikur vyke þra mier/ utañ eg drecke hañ/ þa verde þin Vilie. Og hañ sner: aptur/ Kom og þañ þa en Sofande/ þviad þeirra Augu voru þrungen ap Svefne/ Og þeir vissu ecke hvørtu þeir svørudu hønum. Og hañ skilde vid þa/og gieck burt aptur/ og bad i þridia sin med sømu Ordum/ og sagde : Fader/ ef þu vilt so / þa tak þenañ Kaleik þra mier/ þo ecke min / heldur verde þin Vilie. Ein hønum birtest Engell ap Himne/ Sa ed styrkte hañ. Og þa hañ var staddur i Daudans Strijde/ tok hañ ækaflega ad bidia. Ein hans Svette vard so sem Blood/ hnikar/ þeir ed fiellu a Jørdena. Og hañ stood upp þra Bænstæ / og kom til sinna Lærisveina i þridia sin/ og þañ þa Sofande ut ap Grigd/og

sagde

sagde til peirra: Soped þier nu þad epter er ek hugleſt. Hvad soped þier? Þad er noog/ standed upp og bidied so þier þalled ecke i freistne. Stæred sw Grund tekur ad nalgast/ og er komen/ ad Mannsens Son mun opurseliast i syndugra Hendur/ standed upp og gaungum hiedan/ Stæred/ sa ed mig svikur/ han er i Nand. Og jafnsnart sem han var en ad tala um þetta/ Stu/eirn ap þeim tolfe sem Judas hiet/ þa er han hafde nu til sin tekid Flock Manna og Prestara Riettemanna Høfdinglanna og Pharisæanna/ kom han þangad og med hønum Flockur mikell/ med Blisum/ Lømpum/ Sverdum/ Staungum ok Vopnum/ utsender ap Riettemanna Høfdinglum Skriptlærdu og Øldungu/ og han gieck þ prim.

Sem JEsus visse nu allt hvad yfer han mætte ad koma/ gieck han fram og sagde til peirra: Ad hvørium leited þier? þeir svørudu hønum/ ad JEsu ap Nazareth. JEsus sagde til peirra/ Eg em han. En Judas sa ed sveik hann/ stood eirnen hia peim/ en sem JEsus sagde til peirra/ Eg em han/ hørfudu peir bak aptur og duttu til Jardar. Han spurde þa en einusinne/ ad hvørium leited þier? En peir søgdu/ ad JEsu ap Nazareth. JEsus svarade/ Eg sagda yduer þad/ eg em han. Þar fyrir/ ef þier leited ad mier/ þa lated þessa i burtu fara. So ad uppfyllest þad Ord/ hvad han hafde sagt. Ad aungvum glatade eg ap þeim sem þu gafst mier. (Joh. 17.)

En Svikarenn hafde gieted þeim sameigenlega Teikn/ og sagt. Hvørn helst eg kysse/ sa

er þad/ grǫped hann og leidd̃ i burt varelgdar/ lega. Og þa hann kom/nalgadest hann JEsum ad hann kysti hann / og jafnsnart gieck hann til hans / og sagde: Heill siertu Rabbi og kysti hann. En JEsus sagde til hans. Vinur / hvar fyrer ertu komen? Juda/ svikur þu Mannsins Son med Kosse? Þa geingu þeir fangad / og løgdu hendur a JEsum og gripu hann. En þa ed þeir sem hia hønum voru/ sau hvad verda vilde/ spurdu þeir til hans: Herra/ skulum vier slia med Sverde? Og slo/ ad eirn af þeim sem med JEsu voru og þar stoodu/ Simon petur/ hafde eitt Sverd/ riette ut hendina / og rickte þvi og sloo til presta Høfdingians Pienara/ og hioo af hønum hans hid hægra Eyra. Og sa Pienare hiet Malchus.

En JEsus svarade og sagde: Leifed þeim ad giøra en þrekar/ og sagde til peturs: Stick tu þinu Sverde i Slidrer / þviad hvør ad Sverded tekur / sa mun fyrer Sverde varaft. Eda meinar þu ad eg kunne ecke nu ad bidia minn Fødur þad hann sende mier meir en tvolf Legion Engla? Skal eg ecke drecka þann Kaleik hvørn ed minn Fader hefur mier giefed? En hvørnen skylldu þa Ritningarnar uppfyldar verda: Þvi þad hlytur so ad skie. Og hann at hræde hans Eyra og lækinade hann.

A þeim Tyma svarade JEsus og sagde til Folksins/og peirra Prestahøfdingia/og Høfudsmanna Musteresins og Øldungana/ sem til hans voru komner. Þier erud so sem til anars Kæfingia vorgeingner med Sverdū og Staung/

um

um ad grypa mig. Daglega hefe eg hia ydur verid/setid og kient i Musterenu/og hier hafed aungvar hendur a mig lagt/og ecke gripid mig/ helldur er petta ydar Tijme og Magt Myrkrana/so ad Ritningarnar uppfylldust. En allt petta er skied so ad uppfylleſt Ritningar Spamanana. Pa forlietu hann aller Lærefveinarner og flydu. Og par var eirn ungur Mann sa ed hønū epterfylgde / hann var med Lyne klæddur yfer bert hørund / Og Ungmenne grypu hann. En hann snarade Lijnklædenu og flyde nakenn i burt fra peim.

En Flockurenn og hin ypparſte Høfudsmadur/ ⁊ Hienarar Gydingana grypu JEſum ⁊ bundu hann/Og leiddu hann fyrſt burt til Hannam/sa var Fader Konu Caiphæ/hvær ed pa var pefſ Aars Ædſte Preſtur / Og peir burtleiddu JEſum fangenn til Caipham Riennemana Høfdingia/enn Caiphas var sa sem Gydingum gaf pad Rad/ ad betur pære þ eirn Madur dæe fyrer Folked.

Og peir inleiddu hann i hws pefſ ypparſta Preſts/par ed med hønū aller Riennemana Høfdingiar/ Skriptlærder og Øldungar voru samankomner. En Simon Petrus filgde JEſu epter alleingdar / allt i Forſtofu Riennemana Høfdingians/ og eirn annar Lærefveirn / sa same Lærefveirn var kunnugur Riennemana Høfdingianum / og gieck inn med JEſu i Forſtofu Riennemana Høfdingians / En Petur ſtood par ute fyrer Dyrunum. Pa gieck ut sa annar Lærefveirn / sem Riennemana Høfdingianum var kunnugur / og talade vid Dyravørſlu Konuna/

og leidde Petrum ñ leingra i Forstopu Kieñe-
maña Høpdingians. Og hañ gieck ñ / Þviad
Þienararner høpdu Ellð kveikt̃ i midre For-
stopuñe og sitt̃st til samans / eñ Petur sette sig
a millum þeirra og vermde sig vid Logañ / ad
hañ sæe hvæt Ender þar a yrde. Eñ Petur sat
utar i Forstopuñe / og þar hañ var þram̃ bettr
i Forstopuñe / kom ein ad Ambattum Kieñe-
maña Høpdingians / og þa hun leit Petrum sit-
ia vid Logañ og verma sig / leit hun til hañs
og starde a hañ / gieck til hañs og sagde : Hvørt
ert þu og einn ad þess Maña Læri-sveinum? Og
þu varst med JEsu þeim Galilæiska ad Nazaret
eth. Eñ hañ Afneitade hønum syner øllum /
seigiande : Kona / Ei er eg / Eg þecke hañ eige /
og ei veit eg hvad þu seiger : Og hañ gieck ut
i Fordyred / og Hanen gool. Eñ Þrælarner og
Þienararner stoodu sm̃ giørt høpdu Kola-Ellð /
og vermdu sig / þviad Kulde var / Petur staad
þar hia þeim og vermde sig. Eñ Kieñemaña
Høpdingen̄ spurde JEsum þa ad uñ hañs Læ-
resecina og hañs Kienningu. Og JEsus svar-
ade hønum : Eg hefe Opeñberlega talad i Heim
enum / Eg hefe og med jafnade Kient i Samkun
du Hvsum / og i Musterenu þar ed Gyding-
ar Allstadar ad koma til samans / og eckert hef
eg i Leinum talad / hvad spyr þu mig ad þessu?
Spyr þu þa þar ad / sem heyrt hafa hvad eg he
fe talad til þeirra / Sia þu / þeir hinu sønu
vita hvad eg hefe sagt. Eñ sem þñ talade þetta /
þa gaf einn Þienarañ sem þar stood hia / høn-
um einn Kinhest / og sagde : Skalltu so svara

Biskupa

Biskupenum? JEsus svarade. Hafe eg illa talat ad þa bevyse þad/ ad þad sie orett/en hafe eg satt sagt / hvar þyrer slær þu mig? Og Hanas sende hann bundenn til Caiphas Kienemanna Høfdingia.

En Ambattenn þar hun sat Peerum tok hun aptur til ad selgia þeim sem þar hia stoodu/ þesse er eirn af þeim. En sem hann gieck ut um Dyrnar/leit hann ein annur Ambatt og sagde til þeirra sem þar voru / þesse var og med JEsu af Nazareth. Og litlu sydar þar epter sa hann eirn annar og sagde: Þu ert og eirn af þeim. Og Simon Petrus stood þar og vermde sig/ þa toludu þeir til hans. Ertu af hans Lærisveinum? Og i annad sinn neitade Petur aptur med Eyde og sagde: Madur / eige em eg / ecke þecke eg þann Mann.

En þeir Ædstu Prestar og Øldungar / og allt Radeed leitudu Lygeitna i gegn JEsu/ so ad þeir gieete hønum i Hel Fomed/ og fundu ecke. Og þo marger Lygvottar gengi þar fram ad / þa fundu þeir eckert / Þviad marger baru Fals-Vitne i moote hønum / En þeirra Vitnisburder voru ecke samhlioda. En ad Sydustu stoodu upp og gengu fram nockrer Tveir Fals Vottar/og baru Lygvitne i moote hønum/og søgdu: Vier høfum heyrt hann segia/ Eg kann og vil nidurbrioota þetta Musteri Gudz sem med høndum er giørt / og a þremur Døgum uppbyggia eitt annad þad ei er med høndum giørt/ En þeirra Vitnisburder urdu ei þa ecke samhlioda. Sa Ædsti Prestur stood þa upp

midt a millum peirra / spurde JEsum ad og sagde til hans: Svarar þu aungvu? Hvad vitna þesser a moote þier? En JEsus þagde og svarade aungvu. Þa ansade enn aptur sa Øðste Prestur/Spurde hann ad/og sagde til hans: Ertu Christur Sonur hins Blessada/Eg sære þig vid lifanda Gud/ad þu seiger oss eþ þu ert Christur Sonur Guds? JEsus sagde til hans: Þu sagder þad/Eg em. En þo seige eg your/ Hier epter munud þier siæ Mannsins Son sitia til hægre Handar Kraptarens/og komanda i Skynum Himens. Þa reif Riddemanna Høfdingen syn Klæde i sundur og sagde. Hann Gudlastar. Hvad þurfum vier nu þramar Vitnana vid? Sia / þier heyrdud nu skiælfer hans Gudlastan. Hvad virdest your? En þeir fordæmdu hann aller / svørudu og søgdu: Hann er Daudans sekur.

Og litlum Tyma þar epter / Nær einnre Stundu/ styrkte nockur annar þad/og sagde: Ad sønnu var og þesse med hønum/ þvi hann er eirn Galilæare. Og aptur geingu þeir ad/er hiæ stoodu, og søgdu til Peturs: Sannarlega ertu ad þeim / þvi ad þitt Tungumæl er samhliooda / og upenberar þig. Þa sagde einn ad Riddemanna Høfdingians Þienurum/ Frænde þess sem Petur hioo ad Eyrad. Sa eg þig ecke i Graasgardenum med hønum? Þa neitade Petur þvi enn aptur/ Og sagde. Madur/ Eige veit eg hvad þu seiger. Þa took hann til ad formæla sier / og sveria. Eige þecke eg þann Mann/ kiñ hvørn þier taled. Og jafnsnart er hann nu talade enn þramer/Gool Hanenn i Assad Sinn/Og DRottenn sneri

sier

re sier vid/og leit til Peturs/og Petur minnest Ordanna JEsu/er hann hafde sagt til hans/adur en Hanen galar Tvisvar / muntu afneita mier prisvar/ Og hann gieck ut og grier beisklega.

Þa tooku nockrer ad spyta a hann / i hans Asionu/ og hördu hann med Knefum/En sumer aarner/ og þeir Menn sem hielldu JEsu/ dæmdu hann og slogu/ og byrgdu hans Asionu/og slogu hann med Knefum/ Spurdu hann og sögdu: Spæ þu oss Hvor Er Sa Þig Sloo? Og marget annad Hædugiegt sögdu þeir vid hann.

Og strax um Morgunen er Dagur var / söfnudust saman og hielldu Radstefnu allir Æztu prestar med Oldungum Lydsins og Striptlærdum/ og þar ad auk öllu Radenu/ mootte JEsu / so ad þeir gætte hönum i Hel komed. Og leiddu hann upp fyrer sitt Rad/ og sögdu: En þu ert Christur/seig oss þad? Og hann sagde til þeirra: En eg seige ydur þad/þa trued þier þvi eige / En ef eg spyr ydur / þa svared þier mier eige / Eda latid mig lausa ann. Nu hiedan i fra mun Mannsins Sonur sitia til Hægre Handar Gudz Krapter, Sumir þeir sögdu aller: Ertu þa Guds Sonur? Hann sagde þa til þeirra/ Þier seigid þad/Eg em hann. Þa sögdu þeir/ Hvad þurfum vier nu Vitnesburdar eda leingur / Vier sialfer heyrdum þad af hans Munne. Og allur sa þeirra Skare stood upp og bundu JEsum / og leiddu hann i burt fra Caiphas og i Þyngi Hvsed/og afhiellsdu hann Landz Doomaranum Pontio Pilato / En þad var snemma Morguns.

Þa er Judas sa er hann hafde forradet/ sa hann var til Dauda dæmdur / Idradest hann þess / og bærde aptur þeim Æðstu Prestum og Olldungum þa Priætyggr Silfur-Peninga/ og sagde: Syndgad hefe eg / ad eg forried Saklaust Bloed / En þeir sögdu: Hvad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hann snarade þeim Silfur-Peningum i Musterid / skundade þad-an/ gieck i burt og hengde sialfan sig. En þeir Æðstu Prestar tooku Silfur-Peningana / og sögdu: Eige hæfer ad vier latum þa i Guds Kistuna/ þviad þad er Bloods-Verd. En þeir helldu Eitt Rad / og keyptu med þeim Leir-Smida-Akur/ Framande Mønnum til Greptrunar. Fyrer þad / er sa Akur kalladur Bloods-Akur/ allt til þessa Dags. Þa er uppfyllt hvad sagt er fyrer Jeremiam Spamann / seigiande: Þeir tooku þa Priætygg Silfur-Peninga / Er hin Selde var med betaladur/ hvørn þeir keyptu af Israels Børnum/ og hafa gieffed þa fyr-er Leyr-Kiera Smida-Akur / Epter þvi sem Drottenn hafde mier boded.

Og Høfudprestarner og Olldungarner/ geingu ei sialfer in i Pynghwsed/ ad þeir saurgudust eige/ heldur so þeir mættu neita Paskana. Pilatus gieck þa ut til þeirra/ og sagde: Hvøria Akæru færed þier i giegn þessum Manne? Þeir svørudu/ og sögdu til hans: Ef þesse være ei Illrædis-Madur/ þa hefdum vier eige i Hendur feinged þier hann. Þa sagde Pilatus til þeirra / Taked hier hann þa og dæmed epter yorum Løgum. Gydingar sögdu þa til hans: Oss

leifest

leitast ecke ad Lyßlæta nockurn / So ad bad Orded JEsu uppfyllteist/er hañ sagde: Teikn ande þar med / hvørium Dauda hañ skylde deya. Eñ JEsus stood framan fyrer Landsdoomaranum. Eñ þeir tooku ad æklaga hañ og sægdu: Þessañ vinum vier ad hañ præfnyr Fooikenu/ ⁊ fyrerbydur Skatt ad giefa Keysaranum/og seiger sig ad vera Kongeñ Christum. Þa giek og i sama Sin inn Landsdoomarenn Pilatus/ kallade JEsum og sagde til hañs: Ertu Konungur Gydinga? JEsus svarade: Talar þu þad af sialfum þier/ Eda hafa adrer sagt þier þad um mig? Þa svarade Pilatus/Er eg nockur Gydingur? Þin Þiod og Kienemanna Høfdingiar Oþurfeldu þig mier / Hvad hefur þu giørt? JEsus svarade: Mitt Ryke er ei af þessum Heime / En ad mitt Ryke være af þessum Heime / þa mundu mínner Þienarar strida þar fyrer / so ad eg Oþurfelldest ei Gydingum/ En nu er mitt Ryke eige þadañ. Þa sagde Pilatus til hañs: Ertu þo samt Kongur? JEsus svarade/og sagde til hañ. Þu seiger þad/ Eg em og Kongur/Til þess er eg fæddur og i Heimen kominn / ad eg bere Vitne Sannleikanum / Og hvør hañ er af Sannleikanum/ sa heyrer mina Rødd. Pilatus sagde til hañs: Hvad er Sannleikurenn? Og þa hann hafde þetta sagt/Gieck hañ ut aptur til Gydinga / og sagde til þeirra Yppurstu Presta og til Landsins. Aungva Søk fin eg med þessum Manne. Og Høfud-Prestarner æg ktegndu hañ hardlega. Og sem hañ æklagadest af þeim Kostu prestum og Oldungum / svar-

ade

ade hann augnvu. Pilatus spurde hann aptur ad/ og sagde til hans. Svarar þu augnvu? Heyre er þu ecke? Sia/ hvørsu hardlega þeir æklaga þig. En JEsus svarade hønum augnvu þram ar til nockurs Ords / So ad Landsdoomaren undradest þad næsta. En þeir voru þess ækaf/ are/og søgdu. Hann hefur uppæst Foolked / med þvi hann hefur kiendt a sier Gydinga Lande / og hefur tilteked i Galilæa/ allt hyngad. En er Pilatus heyrde Galilæam nefnda/spurde hann ad / hvørt hann være eirn Galilæare / og er hann fornam ad hann var under Herodis Velde/ sende hann hann burt til Herodem/ sem eirnen var a þeim sømu Døgum i Jerusalem. En er Herodes sa JEsum/ vard hann næsta gladur/ þviad hann hafde fyrer laungu gyrnst ad sia hann / af þvi hann hafde margt heyrt af hønum/ og hann vænte ad hann munde sia eitt Teikn af hønum / og adspurde hann a marga vega / En hann svarade hønum engvu. En Klæmenæa Høfdingiar og Skriptlærder / stoodu og asøkudu hann hardlega / En Herodes med sinum Strids Mønnum forsmæde hann og spottade / bæde hann i hvitt Fat/og sende hann aptur til Pilatum. Og a þeim Degi urdu þeir Pilatus og Herodes Vinir aptur / þviad adur voru þeir Oviner sin a mille.

En Pilatus samankallade Presta/ Høfdingia og Høfudsmen og Lyden/ og sagde til þeirra. Þier hafed þenann Mann til myn hafst / so sem hann er fræfinge Foolkenu/ og sia/ eg hefe yfirheyrt hann hier fyrer ydur / og a þessum

Mane

Manne þin eg aungva ab þeim Søkum / þar um̃ hier klaged hañ/ og ei helldur Herodes/þviad eg sende ydur til hañs/ og sied/eckert er ab hønum giørt/ þad Dauda sie verdugt / þyrer þvi vil eg Repsa hønum og lata lausañ.

En a Hatiidar Deigenum hlaut Landsdoom arefi epter Penin / Foolkenu lausañ ad lata eirn Bandingia/hvørn helst þeir vilddu/og epter hvørium þeir beiddust. En þa hafde hañ eirn Nafnkiendañ Bandingia/ þramar ødrum/ sem ed Barrabas hiet/med Upphlaups Mønnum bundin/hvørier i Upphlaupenu høfdu Dyg unied. Sem þeir voru til samans komner / sagde Pilatus til þeirra: Þad er ydar Sidvenia/ ad eg giefe ydur eirn lausañ a Paskum / og Foolked kallade upp/ og took til ad bidia/ ad hañ vilde giøra sem hañ være vanur. En Pilatus svarade þeim og sagde: Vilied þier ad eg giefe ydur nu Gydinga Kongefi lausañ? Hvørn vilied þier ad eg giefe ydur lausañ Barrabam eda JEsum / sem kallast Christur / (þviad hañ visse vel ad Høfud Prestarner høfdu af Øfund opurselldt hañ.) Og sem hañ sat a Doom Stoolnum/sende hañs Hvs Frv til hañs / og let segia hønum: Hafþu eckert ad giøra med þañ Riettlata/ þviad / margt hefe eg lided i Dag i Draumum þyrer hañ. En þeir Øldstu Prestar og Øldungar ad riedu Foolkenu og eggiudu ad þad skylde bidia ad hañ gæfe þeim miklu helldur Barrabam lausañ/En JEsum skylldu þeir deyda. Þa svarade Landsdoomarefi Pilatus / og sagde til þeirra. Hvørn af þessum Tveimur vilied

þier

þier ad eg lætte ydur lausañ? Þa kallade upp allt ur Hooporuñ / og sagde: Tak burt þeñan/ Og gief oss Barrabam lausañ. Þa svarade aptur Pilatus / kallade og sagde til þeirra/ og vilde JEsum lausañ læta. Hvad vilied þier þa ad eg skule gigra vid JEsum/ad hoyrtum sagt er/ ad hañ sie Christur Kongur Gydinga? Eñ þeir kølludu þa aller aptur upp / og sogdu: Krossfestest hañ/ Krossfestu hañ. Þa sagde Landstiornarañ eñ i þridia Sinn til þeirra. Hvad illt hefur hañ giort? Kungva Dauda/Sok þiñ eg med hønum/ fyrer þvi vil eg hegna hønum/ og læta hañ lausañ. Eñ þeir kølludu þvi meir/ segiande: Krossfestest hañ/Krossfestu hañ. Og aller kølludu aptur/ segiande: Eige þeñan heldur Barrabam. Eñ Barrabas var einn Ræningie/hoyrt ed var fyrer Upphlaup og Manslag/ er skied var i Borgeñe / Jñsettur i Fængelse. Og þeir stoodu þvi fastara þar a med miklum Hlioodum/Oskande þad ad hañ yrde Krossfestur/Og þeirra Hliood og Hofud/Prestaña tooku yfer.

Þa took Pilatus JEsum og Hudstrykte hañ/ Eñ Strydsmeñ Landstiornarans tooku hañ/ og leiddu hañ med sier iñ i Þing Hused/ kølludu saman og sønnudu ad hønum øllu Lidinu/og afklædde hañ/og færdu hañ i eina purpura Kapu/og flettudu eina Coronu af Þyrnum/ og settu hana a hañs Hofud/og Reyr i hañs hægre Hønd/ og beigdu Knie fyrer hønum/ spiøgdu hañ og tooku ad heilsa hønum / og sægdu: Heill sertu Kongur Gydinga/ og gæfu

hønum

hønum þwstra og hræktu a hann/ Tooku Reyrenn og bordu um hans Høfud/ridu a Knie og tilbaudu hann. Þa gieck Pilatus ut aptur og sagde til þeirra: Stæred eg leide hann nu ut hingad til ydar / So ad þier vited bad eg þiss aungva Søk med hønum. So gieck JEsus ut/ berande Pyrne/ Koronu og purpura/ Klæded / og hann sagde til þeirra: Stæred Mannenn. Þa er Riettra manna Høfdingiarner og Þienararner sau hann/ Kølludu þeir og søgdu; Krossþestu/ Krossnestu. Pilatus sagde til þeirra: Taked þier hann og Krossnested / þviad eg finn aungva Søk med hønum. Þa svøruduu hønum Gydingar. Vier høfum Løg og epter vorum Løgum a hann ad deyia / Þviad hann giørde sig sialfann ad Gudz Syne.

Þa Pilatus heyrde þad Ord. Otradest hann enn meir/ og gieck aptur i Þyng/ Hwsid/ og sagde til JEsum: Hvadann ertu? En JEsus gaf hønum eckert Svar. Þa sagde Pilatus til hans: Talar þu elge vid mig? Vitestu ecke ad eg hefe Vald til ad Krossfesta þig. og eg hefe Vald til ad giefa þig lausann? JEsus svarade/ Eige hefder þu nockud Vallt yder mier / nema þier være gefed bad hier ad ofann/ fyrer þvi hefur sa meire Synd / Er mig ofursellde hier. Og epter þad leitade Pilatus vid / hvørnesk hann giæte lætid ha lausann. En Gydingar hroop/ udu / og søgdu: Ef þu lætur þenann lausann / þa ertu ecke Keysarans Vinur. Þviad hvør sem sig giører ad Konungi/ hann er a moote Keysaranum. Þa Pilatus heyrde þad Ord/ leidde

hann

hañ JEsum ut/ og sette sig a Doom Stooleñ/ i þeim Stad sem kallast hiñ Steinlagde / Eñ a Ebresku Gabbatha / Eñ þad var Uppbuningar dagur Paska / nærre Siøttu Stundu. Þa seigir hañ og til Gydinga/ Sia þad er ydar Kongur / Eñ þeir kølludu / Burt / Burt med hañ/ Krossfestu hañ. Pilatus sagde til þeirra: Skal eg Krossfesta ydar Konung? Kieñe manna Høfdinglarner svorudu: Aungvañ Konung høfum vier nema Keysarañ.

Þa er Pilatus sa þad hañ kom aungvu til Vegar / helldur þad / ad þar yrde eñ meira Upphlaup af/ took hañ Vatn / og þvode Hendurnar fyrer Folkenu/ og sagde: Saklaus em eg af Bloode þess hins Rettlata / Sia þier til. Þa svarade allur Lydur og sagde: Hafe Blood kome yfer oss og yfer Børn vor. Eñ Pilatus þeinkte Folkenu Fullnægiu ad giøra / og dømde ad skie skylde þeirra Beidne/ Gaf þeim Barrabam lausañ / hañ er iñ var settur fyrer Upphlaup og Manndrap i Myrk vas Stofu/ um hvørn þeir badu. Eñ JEsum hudstryktann framseldde hañ þm Epter þeirra Vilia/ ad hañ Krossfestur yrde.

Þa tooku þr JEsum / Epter þad þr høfdu spottad hñ/ bærdu hañ ut purpura Kapuñe/ og bærdu hañ i sin eigeñ Klæde/ og leiddu hñ ut / ad þr Krossfestu hañ / og hañ bar sin Kross og gieck ut. Eñ i þvi þr geingu og leiddu hañ ut / fundu þr eirn Manñ sm framhiaa gieck af Cyrene / Simonem ad Nafne / hønd ed komeñ var af Akre / Fødur þra Alexandri

og

og Ruppi / hann høndludu þr og þreyngdu høn-
um ad hann bæri hanc Kross/ og løgdu Krossenn
uppa hann/ ad hann bæri hann epter JEsu.

En hønum þylgde epter mikell Fiølde Folks
og Kuenna/ hvørian ed grietu og hørmudu hann.
En JEsus snerest til þeirra / og sagde : Þier
Dætur af Jerusalem/ Grætid eigi yþer mier /
heldur grætid yþer ydur sialfum og yþer Børn
um ydar. Þvi siæid/ þeir Dagar munu koma/
a hvørium þeir seigia: Sælar eru Obyrlur/og
þeir Kvider er ei hafa fædt/ og þau Briost /
hvør eigi voru mylkt. Þa munu þeir taka ad
seigia : Fiøllunum hrinid yþer oss/ Hæalsunum
hylid oss. En þeir giøra þetta vid bloom-
gada Tred / hvad mun þa skie vid hid þurra.
En Tveir Spillvirkiar adrer leiddust og wt /
ad þeir væri aþrecknir med hønum. Og þeir leid-
du hann wt i þann Stad / sem kallast a Ebreska
Golgatha / hvad ed þydest Hausaskiella Stad-
ur / Og þeir gæfu hønum ad drecka i Vyne
Myrru og Edik Galle blandad / og hann took
þad eigi til syn/ hvi þa hann smaþade þad/ vil-
de hann ecke drecka. Og sem þeir komu i þann
Stad / sem kalladest Hyþuskiella Stadur/ þar
Krossfestu þeir hann/ og med hønum tvo adra
Ræningia a hædar Sydur/Kirn til hægre Han-
dar / og annan til hiðar Vinstre / En JEsum i
Mided. En þad var nær um Þridiu Stund
er þeir Krossfestu hann. Þa vard su Ritning
uppfylld sem seiger : Medur Illvirkium er hann
reiknadur. En JEsus sagde : Fader fyrer-
gief þeim/ þviad þeir vita ei hvad þeir giøra.

Pilatus skrifade þa eina Yfirskrift / og sette hana og upp yfer Krossen/ upp yfer hans Höfde þestu þeir hans Dauda Sök. Ein Yfirskrifteñ og hvör Sök honum var giefen / var ritud yfer hönum med Griskum/ Latinskum og Ebreskum Bookstöfum. Þesse Er JESUS AF NAzareth/ KOnungur GYdinga. Þessa Yfirskrift lasu marger af Gydingum/ þviad sa Stadur var nærre Borgeñe/ þar JEsus var Krossfestur. Þa sögdu þeir Ædstu prestar Gydingana vid Pilatum: Skrifa þu eige Konungur Gydinga/ heldur þad hann hafe sagt/ Eg em Konungur Gydinga. Pilatus svarade: Hvad eg skrifade/ þad hefe eg skrifad.

Þa Stridsmennerner höfdu Krossfest JEsum/ Tooku þeir hans Klædnad og giördu a fiögra hluta Skifte / Sierhvörium Stridsmanne einn hlut / og vörpudu þar um hluti fieste / hvör ad hann skylde hafa / Og þar med Kyrtelen / En Kyrtillen var eige saumadur / heldur/ þra Ofanverdu allur prioonadur : Þa töludu þeir sin a milli / skiptum vær hönum eige i sundur / hlutumst heldur um hvörs hann skal vera/ So ad Ritningen uppfylldest/ hvad sagt er fyrer Spæmanninn/ Er seiger: Þeir skiptu med sier Klædum minum/ og a min Kyrtel þa logdu þeir hlutfieste. Og þetta giördu Stridsmennerner / og Fooltad stood og horfde a. Og þeir sem gengu þar fram hiá/ hæddu hann/ skooku höfud sin og sögdu: Svei/ hvörnig er nidurbrytur þu Musterid / og uppbygger þad aptur a þremur Dögum ? hialpa þu nu

sialfum

sialfum þier/ Ef þu ert Guds Sonur/ og styg nidur af Krossenum. Og Höfdingiarner spott-udu hann med þeim/ Lyka einnig hödду hann þeir Edstu Prestar sijn a medal med Skriptlærdum og Gudungum / og sögdu : Odrum hefur hann hiælpad/ sialfum sier gietur hann eige hiælpad. Sie hann Christur og Kongur Israels/ þa styge hann nu nidur af Krossenum/ ad vier siæum og meigum so trwa hönum. Hiælpe hann nu sialfum sier ef hann er Christur hin Utvalde Guds. Hann treyste Gude / hann þrelse hann nu ef hann hefur List til hans / þviad hann sagde : Eg em Guds Son. Ad hönum hæddu og Strydsmenn erner/ geingu til hans og bædu hönum Edir / og sögdu : Ef þu ert Kongur Gydinga / þa hiælpa þier sialfum. Lyka einnig hæddu hann Ræningiarner þeir med hönum voru Krossfestir. Ei einn af þeim Spillvirkium sem hengdir voru/lastade hann og sagde: Ef þu ert Christur/ þrelsa sialfann þig og ockur. Þa svarade hin annar/ strapsade hann og sagde: Og þu hræddist ei hellour Gud / sem ert þo i eins Fordæmingu? Og ad sönnu skier ockur þetta rietteleg/ þviad vid medtökum hvad ockar Giærder voru verdar/En þesse hefur eckert Oskickanlegt giört. Og hann sagde til JEsu: OHerren/minstu mijn þa þu kiemur i Ryke þitt. Og JEsus sagde til hans: Sannlega segie eg þier/ I Dag skaltu vera med mier i Paradijs.

En þar stoodu vid Krossen JEsu/Moder hans og Moodur Syster hans / Maria hwsprw Cleophæ / og Maria Magdalena. Þa JEsus

sæ nu sýna Moodur / og þaū Læresvein þar nær standande/ Er hann elskade/ Seiger hann til sinar Moodur: Kona / Siæ þu / þad er þin Sonur. Epter þad seiger hann til Læresveins sins: Siæ/Þad er þyn Modder. Og upp frá þeirre Stundu took Læresveinnen hana ad sier.

Og þad var nær um hina Siettu Stund ad Myrkur giørdest yfer allt Landed/ allt nær til Nyundu Stundar/og Sooiū misste sitt Skyn. Og um Nyundu Stund kallade JEsus hærre Røddu/ og sagde: Eli / Eli / Lama Sabachthani. Hvad ed yfirgeggst/ Gud min/ Gud min / Hvar fyrer Forlietstu mig? Og nockret af þeim er þar stoodu hiæ/ þa þeir heyrdu þad/ søgdu þeir: Siæ/ hann kallar a Eliam. Epter þad/ þa JEsus visse ad allt var nu Fullkomnad/ og ad Skriptenn yrde uppfylld/ þa seiger hann, Mig þyrster. Þar stood eirt Kier fullt af Edike/ Jafnsnart hlioop einn af þeim til / og took Mardar vætt / og fylte af Edike/ og sette hann ofan a eirn Reir/Legg/og gaf hønum ad drecka/ og sagde: Lat vera/ Siaum hvørt Elias kiemur ad taka hann ofan. Enn adrer søgdu: Bydid/ Lated siæ hvørt Elias kiemur ad hiælpa hønum: Enn þa JEsus hafde Ediked til sin tekid/ sagde hann: Þad Er Fullkomnad. Og JEsus kallade upp hærre Røddu i anad Sinn/ og sagde: Fader I þynar Hendur fel Eg Minn Anda. Og er hann hafde þetta sagt/ ad hneigdu høfdid / Uppgaf hann sinn Anda.

Og sia / ad Tiallded Musteresens riufnade midt sundur i Tvo partta / fra Opanverdu /

allt

allt nidur i giegnum/og Jørden skalf/og Biørg ẽn klofnudu/og Graffernar lukust upp/og marg er Lykamer heilagra risu upp/ þeir ed svæfu/ og gengu epter hans Uppriſu ur Grøfunum/ og komu i hina heiløgu Borg / og augluſtust þar mørgum. Ẽn er Hundrads. Høfdingen / hvar þar stood gegnt/sa þad hvad þar skiede/ og ad hann kallade so/ þa ed hann liezt / Prysade hann Gud/ og sagde: Ad vysu hefur þetta ekki Rettlætur Madur verid og Guds Sonur. Og þeir sem med hønum voru ad vardveita JEſu sinn/ þa þeir sau Jardskialfta/ og þad hvad þar skiede/ urdu þeir miog Ottaslegner/og søgdu: Sannlega var þesse Guds Sonur. Og allt Fiolk / er þar var hia og horfdi a/ Sem þeir sau hvad þar skiede/ Bardi þad sier a Brioost og snere i burt aptur. Ẽn aller hans Kunningiar stoodu langt fra. Þar voru og margar Konur/sem sau þar uppa æfingdar/ Medal hvørra ad var Maria Magdalena og Maria hins litla Jacobs / og Josis Mooder og Salome / Mooder þeirra Zebedei Sona / þær hønum høfdu epterfylgt/þa hann var i Galilea/ og þioonad hønum/ og margar adrar/ hvørjar med hønum høfdu uppfarid til Jerusalem/ ur Galilea/ og horfdu a þetta.

Ẽn Gydingar/ med þvi þad var Uppfangadagurenn/so ad Lykamarner være ecke a Krossinum um ſiin Sabbats Dagenn (þvi sa same Sabbats Dagur var mikell) þa bædu þeir Pilatum/ ad þeirra Bein brytust og opanteknest. Þa komu Strydsmennerner, og brutu sundur Bein hins

Fyrsta og so hins Añars/ sem med hønum voru Krossfæster. Eñ þa þeir komu til JEsum / og sáu ad hañ vár allarcidu daceñ / þa brutu þeir eige hañs Bein / heldur Opnadi einn af Strydsmønnunum hañs Sydu med Sploote / og strax þa rañ ut Blood og Vatn. Og sá er þad hefur sied/ ber þar Vitne uñ/ og hañs Vitnisburdur er sañur/ Og hañ same veit þad/ ad hañ segier satt: so ad þier og so trued. Þvi ad þetta er skied/ so ad Ritningeñ uppfylldest. Eige skulud þier briota nockud hañs Bein. Og eñ aptur segierønnur Ritning. Þeir munu sia hañ/ J hønd þeir stungu.

Þar epter þa ed Kuelld var komed/ af því ad þad var Uppsangadagur / Hvør ad er þyrer Sabbatsdageñ. Kom nockur Madur Rykur af Borg Gydinga Arimathia/ Joseph ad Nafne / Einn Heidurlegur Radherra / Goodur Mañ og Rietrvis/ Hvør eige hafde verid samþyckur þeirra Radagiørd og Breitne / hvør ed og so var einn af Lærisueinum JEsu/ þo heimuglegur / þyrer Otta Sakir vid Gydinga/ sá er og vonade epter Guds Ryke / Hañ dyrfdest ad ganga iñ til Pilatum / og bad uñ ad hañ mætte taka nidur Lykama JEsu. Eñ Pilatus undradest ad hañ være þegar lateñ/ og kalladi Hundrads Høfdingiañ / og spurdi hañ ad/ Af hañ være þyrer laungu audadur? Og er hañ var þess vis ordeñ af Hundrads Høfdingianum / leyfdi Pilatus og skipadi ad Joseph skylldi afhendast Lykameñ/ og gaf hønum hañ. Þa kom hañ og took nidur Lykamañ JEsu. Og

hañ

hann keypte eirn Lyn/Dwk / og took vid Lik-
kamanum / og svelpade hann i hrelnu Lerepte.
Par kom og Nicodemus / Sa er fyrre kom unn
Noott til JEsu/ færande samblandada Myrru
Aloe / nær Hundrad punda. Pa tooku peir
Lykamann JEsu/ og svelpudu hann i Lyne med
dyrmætu Salve / so sem Gydinga Sidur er til
ad greptra. Ein par i peim Stad/ sem hann
var Krossfestur/ Var Graasgardur/ og i Graas-
gardenum var nij Grøp. / J hvøria ad Engen
hafde ei verid lagdur / og Joseph lagde hann i
pessa syna eigen nija Grøp / Hvøria hann hafde
uthøggva latid i Steine / og veltte stosrum
Steine ad Grapar/Dyrunum/ og gieck i burt.
Og pad var Uppsangadagur / og Sabbatsdag-
uren tooke til/ þangad løgdu peir JEsum fyrr
en Sakir Uppsangadagsins Gydinga. / Pviad
sw Grøp var nærre. Ein par var Maria
Magdalena / og dñur Maria Joses /. og þær
Konur sem komnar voru med hønum ap Ga-
lilea / fylgdu epter / sitiande giegnt yfer þria
Grøpsenn/ og skodudu Grøpena/ saa til hvar og
hvørnen hans Lykame var lagdur. Ein þar
sneru aptur / Reidande til dyrmætar Jurter og
Salve. Ein um Sabbatsdagen voru þær kyrr
ar epter Løgmælenu.

Og annan Dag þann sem epter Uppsangadagen
er/sømnudust saman peir Yppurstu Prestar og
Pharisæi æsamt til Pilatum/og søgdu: Herra/
Vær minnumst a pad ad þesse Svikare sagde/pa er
hann lifde/epter þria Daga mun eg upprisa/ ap
því skipa þu ad þorvara Grepena alt til hins

þridia Dags/so ad eige kome hañs Læresveinar a Noottu og stele hønum i burt/og seige Fooleenu ad hañ sie uppriseñ þra Dauduñi/ og verde hin seirne Villa argare heitre þyrre, Pilatus sag de til þeirra: Þar hafed þier Vardmeñena/Fared / þorvared sem þier hafed Vit a. Eñ þeir geingu i burt og þorvørudu Grøfina med Vardmøñunum/og Jñsigludu Steinenñ.

Nockrar Collectur, sem lesast meiga þegar Meñ vilia/ Og so hagar.

Vm Syndaña Fyrergiefning.

ALmættuge/Eilyfe Gud/Straffa oss ecke epter vorum Syndum/og þo ad vier þouglega þorþienum þyna Reide og Refsing med Oaflatanlegum Syndum og Misgiørdum vorum / þa lat oss ecke Eilyflega þordœmast/heldur fyrergef oss þar/vegna þíñar Myskunar / og lat þar vera huldar fyrer þyna Augliti. Fyrer þiñ/ etc.

Fyrer Samkunduñe.

ALmættuge/Eilyfe Gud / Sem hefur epter þyna Guddoomlegu Radde/kallad oss i Samkundu þíñar Christne. Vier biddum þyna Oseigtanlega Myskun og Glœsku/Giør oss styrkva og stadfasta i þyna Heilaga Orde/So sem þu hefur Naadarsamlega uppbyriad vid oss/Ad vier mættum fyrer þier lifa i Riettre Trw/og Jñbirdis meðal vor i Riettum Kiærleika og Samþycke. Fyrer JEsum Christum/ etc.

Fyrer

Fyrer Christelegre Kyrkiu.

ALmattuge/ Eilyfe Gud/ Sem alleina veitst Tølu pina Utvaldra Barna/ Sem erfa skulu þa Eilyfu Sæluhialp. Virdstu ad vardveita þyna heilaga Christne i sanre Trvareinar Jatningu/ og riettum Kiærleika/ So ad hun mætte i øllum hlutum þier þocknast. Fyrer þin Elskulegan Son / etc.

Ad bidia um Grodda Jardareinar.

EIlyfe/ Almattuge Gud/ Sem vegna vorra miargfallda Synda / lætur Regn og hagkvæmelega vedrattu ecke koma a Jørdena/ So sem þad skiede a Døgum Elie / Og þu lætur Regn falla yfer eirn Stad ei ecke einan. Vier bidium þyna Fødurlega Godvgyrne / Lat upp þyna Myskunar hønd/ med Regne og Grodda yfer Jørdena/ ad vier fyrer þyna hialp/ hiustod og Myskun/ mættum Lof og Dacker seigia þynu hæilaga Nafne. Fyrer DRotten vorn JEsum Christum/ etc.

A Bænadøgum.

ALmattuge / Eilyfe Gud / Sem alleina ert hialp og Styrkur allra þeirra sem þig akalla/ Vier bidium/ heyrdu Bøner þina Christneña Manna/ og gief oss/ ad hvørr vier bidium Riettelega og epter þynum Vilia / ad þad sama mætte oss Myskunsamlega veitast/ Fyrer DRotten vorn JEsum Christum / etc.

Bøn fyrer Þiodnustugiordena i Kyrkiune.

DRotten̄ / Eg er Jnkomen̄ i þetta þitt Heil-laga Hws / Ad heyra hvad þu Gud Fader / mín Skapare / Þu DRotten̄ JEsu mín Frelsare / Þu verduge Hellage Ande / mín Huggare i Lyfe og Dauda / vilt vid mig tala. DRotten̄ / Opna nu so fyrer þín Hellaga Anda fyrer JEsu Christi Skuld mitt Hiarta / Ad eg kunne ap predikunen̄e ad læra / ad bera Angur fyrer mínar Synder / Og i Lyfe og Dauda ad trwa a JEsum / Og Dage Daglega bætra mig i einu Hellogu Lyferne og Framferde / Þad heyre og Banheyre Gud fyrer JEsum Christum / Amen.

FADer Vor / etc.

Bæn epter Þionustugiørdena.

DRotten̄ / Eg packa þier ap øllu mínu Hiarta / Ad þu hefur nu kleñt mier / Hvad þu vilt / ad eg skulde giøra. Hialpa mier nu / mín Gud / med þínum Hellaga Anda / fyrer Saker JEsu Christi / Ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta / Og þar ap styrkiast i Trwñe / og i einu Hellogu Framferde þorbetrast / Og mig þar vid i Lyfe og Dauda ad hugga / Amen. FADer Vor / etc.

Bæn a Nytars Dag.

DÞu Almættuge og Myskunsame Gud og Fader / Vier høckum hier audmiwklega og Hiartanlega fyrer þína stooru Velgiørninga / sem þu hefur oss veitta / bæde nu og xtlig Endrarnær / og þo einkanlega a þessu umliduna Are: Eñ þramar øllu / ad þu hefur lated oss koma til saañar Peckinger Evangelii a þier og þínum Syne / hvar ad er bæde Gud og Madur / og

og hœrsu hans er ordenn Madur vorra vegna / og hefur oss til gooda hloted þad Heilaga / Gledielega / og Huggunarrijka JEsu Nafn / i giegn allre Synd / Sorg og Eymd. Vier bidiu þig Jnnilega / gieff oss i rietta Nýars Gröf / ad gieta þeckt og funded hans Rietteliega / so sem allan vorn Vfsdoom / Rietlæte / Helgun og Frelse / med þvi hann er Kloome þiñar Dyrdar / og riett Jmynd þiñar Fœdurlegu Veru. Lærtu oss þiña hann lafnann bwanda þyrer Trwna i Hiœrtum vorum / so sem vort Kloos og Lyss / med Fœgnude og Nytsemd / vora Þrysde og Eo-tonu / vora Dyrd og Saalar Heill / med þvi hann allena er vor Fridur og Glede / vor Hyrder og Herra / vor Riettemadur og Konungur / og þad allt / af hvœrju vier eigum ad hafa Gott. Lat hann œtyd koma til vor / og lafnann vera hia oss. Lat hann kyssa oss med Kosse sijns Munns / so sem vorn Hiartans astwdlegann Brwdguma / so ad vier þeim þar med reynd / hvœrsu sœtur þu ert / O þu Elskulege Fader / asamt hœnum og þœnum Heilaga Anda / ad hafa mœge tala þad allt i oss / sem Pœrf gierest til þiñar Vegsemdar i vorrar Saalar Velferdar / ad hann þar nidur þaggad vora Skynsemd / vort Holld og Blood / eirneff alla þa sem hallda vid vanganñ. Lærdoom og œda med Fals / Riettungum / sem og allann Heim / þar ed vier hølldum oss þastlega vid þyn Ord / sem eru Lampe Foota vorra / og Loos a vorum Stigum / til skyrrar Vpplysingar um allt þad sem oss byrtar ad vita til vorrar eylyfrar Saluhiælpar. Lat oss þar

ad auke / O þu Almaduge Fader / ætyd hafa og Jhuga þad rietta JESU Nafn i riett umskornum Hiørtum og Brioostum / so sem þiss allra kostulegasta Eymstein og Perlu / so sem þa rietta og æwarande Paradysar Roos og Himneskt Manna / med allshættar goodum þægelegum Smeck og Sætleika Onun / ad vier mættum ødlast / Hversdaglega þyrst þad þa Gudþoomlegu Huggun ad þetrre sønu Uppsprettu Sprekeñar þyrst Sool Riettlætesins og Lioos ells Leimsins / med allre rietterre Leidarvysun og Fullrygge i allskonar Harmkvælum. Lat þa dyrmæta og sæta JESU Nafn / vera þañ rietta Fiarsiood og Blessun vors Hiarta i giegn allre Nevd og Hættu / med þvi / þad hefur vissulega allt þad i sier / sem er gott / þyrst Lyfiana og Sal / og stodar oss vesælar Manñskiepnur til Sæluhiælpar. Vier erum Syndarar / Hañs Nafn er eiga Frelsare þra allre Synd. Vier erum Børn Reideñar og Eymdareñar / Hañ er sa Elskulege Sonureñ med Mad og Blessan : Vier vorum under Valde Daudans og Fordæmingareñar / Hañ hefur giørst DRottneñ Lyfsins og Hiælprædesins : So uñ þu oss þar þyrst / O þu Hiartans æstwdlege Fader / ad þetta JESU Nafn Sonar þyns blesse oss ætyd / Lætne oss / Fæde oss / Upplyse oss / Heilge oss / Styrke oss og vardveite moot øllum vorum Owinum : Ad þetta JESU Nafn pryde oss og skryde / Ja Corone oss ad Lyktum med Onun og Glede i Eylyfu Lyfe : Ad vier þañig i sama JESU Nafne mættum þiña allt hrad

oss

oss er Naudsynlegt / med þvi það hefur verid hier so hocknanlegt / ad aller Fiærstoodce Vit-skuñar / Jæ og so øll Fylling Guddoomsins skule byggia i hønum oss til Sæluhiælpar / so ad aller ælutet / Andleger og Lykamleger mættu þañ ig blessast þyrer oss i JEsu Nafne / og med því sama insiglast / til þess Eylyfa Lyfsins. O þu Giæfkuryke Gud / læt oss alla / sem vllum ødlast þessa Nyærs Giøf / og lyka þæ hæñe halld ed / tæka med Simeone / Onnu og øllum Sañ-Christnum / vel vid þessu Vmskorna Barne / hvert ed þyrfti vorar Saker i oss til hins besta er nefnt med því dyrmæta JEsu Nafne / so ad þitt Heilaga Ord halldest þañig vid i þessu lata ma JEsu Nafne hia oss hreint i rietti / i gegn øllum Rængsnwnum Meiningum / eñ ansamt Rietri Lyndum Guds Ords Þionum og þiñ giørvalla sæla Christeñdoome. Vardveit / O þu Næduge Fader i þessu vors DRottens JEsu Nafne / vort Christelegt Yfirvald / Vorn Allra Nædugasta Erfda Herra og Konung / Kong CHRISTIAN þañ Sidsta / med vorre Nædugustu Drottningu / SOPHIU MAGDALENU / Sæmuleides Hæña Konunglegu Tign PRINTS FRIDERICH / sem i þar Konunglegu PRINTCESSUR / ansamt giørvøllu því Konunglega Erfda Hwse / i Nakomnum inañ Lands og utañ Lands / so ad þeir giæte ansamt øllum Christnum Stioornendum og Herrum giørt Porteñ og Dyrnar høpar og vydar / ad Konungur Dyrdarcñar mæge gænga þar inñ ap med þvilykri synu Nafne og Nyærs Giøf /

þeim

þeim og þeirra Undergiepnum til Eylyfrar Bleſſunar og Sælar Velferdar, ſo ad øll Rauda neyte hans Konunglegu Majeſtets/med ſam eigenlegu Riddara og Adalſtande/ ennig øllum ødrum/er hafa nockurt Embætte a Hende i þeſſu Lande edur annarſtadar / giete ſagt ærſamt med Føgnude Hiartans: Bleſſadur ſie ſa ſem kiemur i Nafne DRotteins. O þu milde Fader/ giep oſſ øllum þeſſa Nýars Giøf/ hver ad er þanig ſæſaleg i JEſu Nafne/med allre Bleſſan epter er þinum Guddoomlegum Vilia i Lyfe og Dauda / ad vier hver med ødrum meigum ſanna og vidurkienna / ad DRotteins er ſa / ſem þader oſſ þanig/og hefur oſſ upplyſt/ og ad vier þøckum um hønum Hiartanlega þar fyrer i JEſu Nafne/ þviad hans Nafn varet Æpenlega: So ad hans Giædſke og Myſkunſeme / hver ad er ſæſaleg i þeſſu ſama JEſu Nafne/ til þeſſ / ad þad ſie ein kiett og good Nýars Giøf / øllum þeim til Hande er vilia taka vid þvi fyrer Trwna / fylge oſſ alla vora Æfe Daga/ og ad vier kynnum jafnan ad blyfa i Hwſe DRotteins/ til ad lofa hann og backa hønum þar fyrer um alla Eylyfd/ Amen.

Bæn a Kongs Bænadageſt.

Dyrlyfe Almattuge Gud/Myſkunſame mild de Fader/ Vier þyn þrafalleſt Børn / komum nu aptur med þeim Fortapada Syne / til þyns Hwſs / Og af allre vorre Sæl og Hiarta pryſum þina yferblidoſtafulega Bliſku/ ſem þu Tyd epter Tyd / Ar epter Ar / ſo Fødurlega hefur audſyndt oſſ allt til þeſſa Dags. Einkanlega

kga ad þu ap skiærre Mæd og Myskun hepur gieped oss hreinan Lærdoom þyns Heilaga Lyps, frøpruga Ords / hvar med þu enn nu so rykugs lega þorsorgar vorar hwngradar Sæler/ Sem med þvi rietta Himna Braude og Manna. Þu hepur þar ad auke blessad oss med øllu Goodu / Lykanians vegna/ og næsta Fødurlega vryad oss og þetta vort kiæra Fødur, Land / þra adskils ianlegum stoorum Landplagum/ sem oss annars hepdu kunnad ad henda og tilpalla. Fyrer þetta alltsamann/ og hvad þu hier ad auk hepur audsyndt oss/ annadhvørt øllum Almennelega/ Ellegar nockrum ap oss Sierdeilislega ap þinne Fødurlegre Giæsku / Þu vor Gud og þitt Allra Heilagasta Nafn vere Blessad og hatt lopad ap oss Eilipslega. DKotten þyn Verk eru mikel vor á medal / vier tølum þar umm / en þo vier kunnum ecke ad reikna þau. Vier þrannteknum þyna Velgiørninga vid oss / og gledium oss / ad þu so vel hiælpar oss. En Æ / Hvad erum vier ó Gud / ad þu minnest vor ? Og hvad eru vor Verk/ ad þu virder oss so mikels ? Vier meigum sannarlega vidurkienna og klaga særlega/ ad vier eckert syndur høpum þorpienad ap þier / en þyna Mad / hvørta vier so optlega høpum medteked Forgiepens/ad vier høpum ecke villad læta leida oss þar med til eirnrar alvarlegrar og sannrar Adranar. Þvi vier høpum syndgast/ DKotten/ vier høpum syndgast og giørt Oriett fyrer þier/ vier høpum vered Ogudleger og enn moots prooannlega burtu vikner fra þynum Bodordum og þynum Riettindum. Vier høpum ver-

ed

es Þverbrotner/ og hlyddum ecke þínum Dreifurum/ sem tæludu i þínu Nafne til vorra Konga/ vorra Høfdingia / vorra Fedra og til alls Folksins i Landenu/ Ó Rotteñ þier heyrer Rietta lætte til/ Eñ vier meigum skamast vor. Æ vorar Synder/ vorar Synder/ vorar Synder liggia hardt a oss / vorar Synder nidurþryckia oss / vorar Synder þroopa i Himeneñ/ og vier blygdunst ad upplypta vorum Asiunum til Himens þyrer fiølldra Saker vorra Misgiærninga/ þvi ad vorar Synder eru uppvaxnar yfer vore Høfud/ og vor Sök er stoor allt upp til Himinsins: Opt høfum vier latted sia oss Sorgbulla þyrer Syndena med Bæn og Fæstu / med Andvarpe og Kiægun/ Eñ hvada Þrunar Aa vexte herur þu sqdañ þunded hia oss ? Vier hroosum oss af Trwñe / Eñ Riærleikureñ/ann hefdes vor Trw er ecke utañ dauð Trw / þiñst nu varla (þvi verr) bramar hia oss. Vier kallum oss sialfer Christna/ eñ Gud nade oss / hvad aumañ og vanrætañ Christeñdoom vier sijnum opt og tydum vor a medal / fuller af þeim flæmustu Syndum og Svivirdingum/ hvar med vier vekium hvi / ad þitt Allra Heilagasta Nafn verdur so opt spottad a medal Heidena Þioda. Ó vei / Ó vei oss/ ad vier høfum so syndgast. Og hvad skyldum vier seigia ? Hvad kynnum vier klaga ? Þoott þu nu villder latta þig angra allt þad Goda sem þu hefdes af til hefur oss audsyndt / og kreyttast a ad Myskuna þig þramar yfer oss/ Eñ þar a moti vitia vor med þeim hørdustu plægum / og ob-

urseliz

urselta oss megnum Villudoome / ad vier skylldum trwa Lyge og þælskum Lærdoome. Æ DRotten / þu hefur þunded vora Misgiærninga/ og vier meigum Riettelega þæra/ad vier sannarlega høfum þorfienad / ecke allelnasta allt þetta / helldur og eirnenn þad sem enn nu er allra þyngst / þyna eylifa Reide / Daudenn og eylifa Fyrirdæming. Enn fyrer þyns Naþns Saker/ DRotten vertu Nædugur og Myskuna þig yfer oss. Æ Straffa oss þo ecke i þinne Brædc/ Og Tryta oss ecke i þinne Grimd / helldur midt i Reidenne minnstu a Nædena og Myskunsemena/ þvi vier vitum ad þyn Myskunseme hefur aungvann Enda / og vier forlætum oss uppa þinn Eyd sem þu soerst oss/ad þu vilier einskis Syndugs Manns Dauda / helldur ad hann umvende sier og life. Þar fyrer liggium vier nu med voru audmiuku Hiartans Bæna Kalle/ fyrer þyrnu Augliti/ Ecke uppa vort Riettlæte/ helldur uppa þyna stooru Myskunseme / og hroopum af Sorgfullu Hiarta i Trwnne: Æ Fader/ vier høfum syndgast i Himenenn og fyrer þier/og erum ecke verduger ad kallast þyn Børn. Fyrirgief/ Fyrirgief O milde Fader/allar vorar Synder/fyrer Saker þyns Eingetrens Sonar JEsu Christi/og wtstrett allar vorar Yfirtrodslur fyrer hans dyrmætu Forþienustu. Ætlaztu hans Hlydne/ og tilreikna oss ecke vora Ohlydne. Læt hans Fridþæging koma oss til Gooda / sem hann med synum Dauda hefur oss wtvegad/ og gief oss Glede sem erum hans Endurleyster / ad vier aller mættum þa Fyrirgief-

ning vorra Synda þyrer hans Skuld.

Lát þitt Heilaga Ord hwa allstyd ryklugt lega vor á medal/med riettre og Heilsusamlegre Tydkan þeirra Hæverdugu Sacramenta / og vert alldrei so Reidur vid oss / ad þu nockurn Tyma annad hrørt umbreyter/eda Elldungis burt svipter þessum Heilægu Glutum þrá oss/allt til Veralldar Enda. Gieb Riettskiptada Predikara og Kiennendur/sem bæde Kienne vel og Lifve vel/ og lát þitt Ord allstyd þar Framgang syrir þa/ hier til Dyrdar og Soolkenu til Sælu hialpar. O Christe Jesu / Vidhalldu þinne sønnu Evangeliska Kyrkiu/ í moote øllum Opsoknurum og þøliskum Kiennendum / og lát vora Moolstandara og allan Heimen sia / ad þar er þo einn Gud til/ sem alleina er DRottin yfer synum / og vill Velldugiega vernda þa í moote synum Ovinum.

Hafdu/ O Gud/ allstyd eitt vakande Auga/ yfer Landsins Gooda Fødur/ þínum Smurda/ Vorum Allra Nádugasta Arfa Konge og Herra / CHRISTIAN þeim Siette / Auk þu hans Herradæme í þínum Ordi/ og halldu uppe hans Konga Kyklum med Riettlætenu. Vernda hans Majestet í moote øllum synum Ovinum/ Heimuglegum og Openberlegum / og giør þa til Skamar sem Rádslaga í moote hønum. Bittu fast Kongsins Hiarta vid þitt Hiarta / ad hann í øllum Glutum meige leita þinar Dyrdar sem hin Þienare / og allstyd bera Vmhyggiu syrer Epling þinar sønnu Kyrkiu/ so sem hennar rietta Forsvar og Foostur Fader. Af DRotti

enn/

hñ/ lat Kongen lifa / og bleſſa hañ þram yfer alla hañs Fedur/ Velt hañs Majeſtet Langvgiædt og Lukuſamt Regimente / og gief ad hañ meige alldradur verda i Fride og goodum Døgum.

Giæf Myſkunſeme vid hęñar Majeſt. Dorr ar Allra/Mædugaſtu Drottningar / SOPHIU MAGDALENU, og lat hęñar Øsk allteyd vera fyrer þier. Oppfyll hęñar Majeſtet med þynum Føgnude/og gief ad hęñar hiarta meiæ allteyd gleda ſig i þiñe hiælp. Sed hęñar Majeſtet med løngum Lyfdøgum/og ſet hęñar Sal Eilyfiega fyrer þynu Auglite.

Vthell þiñe Mæd yfer Dorn Iedidiah og DRottens Elſkulega/ hañs Kongleg Hæfett/ Dorn Mædugaſta Arfa/Prints og Herra / PRINTS FRIDERICH, og ſet hañ ſem eitt Jnſigle a þynu hiarta. Lat hañs Sal alldrei hvetiaſt til nockurs Jlls / En gief hønum Kriſteng til þyn øg þyns Ords. Pryd hañ med øllum Kongiegum og Furſtalegum Dygdum / og ſyn hønum þyna Myſkunſeme / ad hañ meige lifa.

Legg Mund og Prys yfer þar Konunglegu PRINCESSUR, hallt þiñe Guddoomlegre Vernd yfer Peim / og øllu hvi Konunglega Arfa/Hvſe. Vertu ſialfur O Gud eirn glooande Mur i kringum Pa / ad eingen Oluka meige ſneida nockurn ap Peim. DRottenſ vic ia-þu Kongſins Hvſa med þiñe Mæd/og burtrak allzkyns hyna Myſkun þar fra Æfinlega.

Bleſſa hañs Kongleg. Majeſt. Rad / og

gieb ad þeir i øllum Hlutum meige þylgia þynum Raadum / Þier til Dyrdar / og Landenu til Besta.

Bleſſa i ſama Matta og Vernda Hans Kongl: Majeſt: Styrkiande Magt / bæde til Lands og Vatns. Vertu ſialfur eirn Skiøldur og Verja yfer þeim / i moote øllum þeirra Ovinum / og gieb þeim hiarta Hiærtu ad Ottaſt þitt Nafn / Trwnaſt Hiærtu til ad þioona þwsiorga / Einfeld Hiærtu til ad beraſt þrauſtlega / nær Tyrnen er / og ſamþyck Hiærtu til ad vera ſtadfeſtum / Aller ſem eirn Madur / og Ottaſt ecke. Lat þa vera Koſtgiæfna Kongenum og Landenu til beſta / Og lat Daudan allaura yfer palla þan.

Þesala þynum Herlioga Eingium / ad þylkia ſier i Fryngum allt Landed / og burtſnw Mædar ſamlega þrat oſſ øllum makiega þorfrientum Plægum / Stryde og Bloods Vtbellingum / Hwngre og Dyrtiid / Storme og Ovedre / Eldi / Veed og Vatns Vöda / Peſtilentiu og ødrum þarlegum nædum / Siukdoomum / ſamt allre annare Oliicku / bæde til Lyfs og Sala. Snw til vor aptur þiñe Fødurlegre Miæſku til allrar Tymaſlegrar og Eilyfrar Velferdar. Gieb Frid DRotten um vora Daga / gieb Lucku og Velferd i vorum Løndum / Lat þyna Dyrd þraſtvelgen bwa a medal vor / ſo Trwfeſten og Saſſleikuren mateſt ſyn a mille / og Rietlæted og Friduren fyſſe hvoret annad. Bleſſa Eirn og Sierhvern i ſiñe Erlegre Løndlan / bæde til Lands og Vatns. Bleſſa vort Strand og vort

Embætte /

Embætte/ vora Næring og Bijtteg/vorn Sveita og vort Ervide / Bleſſa vora Stade og vora Akra/vor Hus og vorar Karper/og vorar Apalgangs Leikar/ Landſins Avoxtur og Lyſſins Avoxtur vere bleſſadur fyrer þier. ÞKorteſ blood þiſe Bleſſan ad koma yfer allt þad ſem vier tokum oſſ fyrer Hendur/ Bleſſan af Himnum um ad ofan/ Bleſſan af Underdiupunum ad nedan / ad vor Bleſſan meige nae allt til þeirra eilifu Hadana Takmarka. Bleſſa oſſ Gud vor Gud/ og Jordeñ giefe ſin Avoxt. Audſyn O Gud Jattendum vorrar Trwar / ſem i Jmſum Stodum plagader eru / aſamt þiſe faſtre Chriſtne/ þyna undrunarlega Miſkunn / I giegn gliuni þeim / ſem ſecia ſig upp a moote þiſe hægre Hende / og lat þa ſia og þeckia ad þu ert þeirra Frelſare ſem vona a þig. ÞKorteſ frelſa þitt Foolk / og bleſſa þa ſem eru þin Arfur og Eigendoomur / Lat aungvan af oſſ miſſa þyna Bleſſan/ Tymanlega eour Eilifa / heldur vertu ſialfur Læknare þiſa Siukra / Hialparen þeirra Naudſtoddu/ Huggaren þeirra Harmþrungnu/Forſorgaren þeirra Voludu/ Fadyar Ecknana og Fader Fodurlauſra/ Hugg un allra Huggunarlauſra / Hialp allra Hialparlauſra/og Myſkuna þig yfer oſſ allaſamal. O Gud vertu oſſ Aumum Syndurum Lyknſamur. Forlat oſſ allar vorar Bloodugar Synder/ og uppgief allt vorþient Straff bæde Tymanlegt og Eilift / Fyrer JEſu Chriſti / Fyrer JEſu Chriſti Skuld.

Veit oſſ O Gud þyna Nad/ til eins rietter

legs og elvarlegs angurs og Trega / Søkum umliðna Synda / til eirnrar sijdougrar Trwar og Trausts / til vors Frelsara JEsum Christum / og ad sydustu til Gledilegs og Sæluhialplegs Vidskilnadar þra þessum Heime / ad vier allteyd mættum þiñast i þñe Þiooneustu / bullir af Trwñe og goodum Verkum / sem eru þeir rietstu Ydrunar og Umvendunar Avexter. Hialpa oss O Eilyfe Gud og Fader / ad vier alldrei þramar meir fyllum i nockurt Synda samlegt Andvaraleysi / og skammarlega Forsoomi um þenann vorn Vitiumar Tijma / og vorn rietta Hialprædis Dag / Hellour ad vier allteyd vøkum og bidium til þyn / uppa þad vier med einum styrkvum Anda / Jeirrare gladre Von mættum allteyd vænta Dyrdarlegrar Tilkomu vors Drottins og Frelsara JEsu Christi / oss til fullkomnadar Eilyfrar Utlausnar og Sæluhialpar. Æ DRotten / Þu Hættlausada Þrjeining / Fader / Sonur og Hetlagur Andi / Hetlage HErra Gud / Hetlage sterke Gud: Hetlage Lyfnsame Lausnare / Þu Æwenlege Gud / Heyr vora Bæn og gief þu Gætur ad vorre Grætbeidne / Heyr oss og Myskuna þig yfer oss nu og Æteyd / Amen / Amen.

Bæn a Allra Hetlagra Messu.

Þu Almættuge og Myskunsame Gud og Fader / Vier þyn Aumu Børn þøkum þier / af iðsta Hiarta / þyrer þad / ad þu hefur vidhalded oss so Mædarsamlega til þessa med þynum margfølldu Velgiørningum / og allra hellst þyrer þad / ad þu hefur giefed oss þa Son /

ad

ad hafi Alleina være vor Medalgaungu Madur / hver ed ætsid hepur fyrer Hellagan Anda sabnad sier einn Heilagre Kyrkiu og Samkvæme / i hverriu hitt Allra Heilagasta Nafn kynne ad verda riettelega þeckt og dyrkad i sannre Trw til Saluhiælpar. Hvar til þu hepur einnig so Dasamlega hiælpad ydlum / er vilia þeckia hig riett / og eckt med Þvermoodsku hafna þeim kyndre þinne Fodurlegre Nad ẽ Myskunseme. Hvad þu hepur og Vinsamlega latted siast / þa þu fyrer nockrum og Tveimur Hundrad Aarum hier fra ad telia / þrelsader þyna Christlega Kyrkiu fra þvi papiska Fangelse ẽ Myrkre / og lietst þannig Lioos þyns sanna Evangelii upptvecktiast so Milldelega a ny fyrer þitt true Þioon D. Mart. Lut. og adra er med riettre Meining hafa tilgt hønum epter i þynu Heilaga og Saluhiælplega Orde i Kyrkium og Høndum Vors Allra Nædugasta Konungs / sem og allvyda Anarstadar / Fiær og Nær / Ad vysu er þad Skyrdelst hier ad packa. O þu Nædugi Fader / hvad þyn Myskun veldur hvi ydlu / Vor Gud og DRotten / ad vier erum ecke þannig ad ydlu Leite Tortynder og Fydelagder i Syndum vorum og Villum / og þad er sannarlega þyn Omverdeigianleg Godgyrne / ad þu vilder enn nu vitia vor þannig med Bireu þyns skiæra Liooss til Lyps og Saalar Heilla a þessum epsta Heimsins Alldre / og fyrer Dyrdarfulla Tilkomu þyna Sonar a hinum Sydasta Deige. Ef / hverssu vier vorum stadder i hinne stærstu Blindne i ydlum Hlutum

Hvad vier þeingum þa hid þyrsta þeckt og riett skyniad / er vier komum aptur til þyne Sæta Klooss / hvert ed skyn eñ nu so Nadarsamlega þyrer oss / til ad greida Fætur vorar i øllum Erfidunum Æ meir og meir þraañ a Veg Fridar eñs / ad vier Þioonum þier so med Glede og Jnde i Hellagleika og Riettlæte alla vora Lyfi Daga. Lofadur sie Gud / er liet oss ecke vera leingur under Valde Myrkraña / og i Sngrum og Mete þiña og vorra Fiandmaña. Blessadur sie DRotteñ / er sende oss suna Hiælp ap Hædi um / og vroo oss ut ap so mikiu Vatne. Nafn ed DRotteña vora Guds sie Blessad þar þyrer er ad Elifpu: Gledied ydur þa þyrer DRottne øll Lønd / synged hønum bæde Dyrd og Prya / Vegsamed og lofed hyilyka hæña Fiæsku uñ Elifpd / jæ eiten og sierhver seige þyrer sig: Lofa nu DRotteñ Sæla myn / og allt þad i mier er / hæña Hellaga Nafn / og miñ Ande gledie sig so miøg i Gude mynum Hellsugiapara: Hvad þañ hefur giørt sa mikla Hlute vid mig med synum Mætte / og þyrer saker syns Hellaga Nafns: Gud veite mier syna Nad þar til / ad eg meige þiñast Packlætur vid hañ þyrer slykt alla myna Lyfi Daga. Lætum oss alla þraañ velgia bidia / ad sa goode Gud vilie stadfesta þad / sem hañ hefur uppbyrtad so Nadarsam lega / og nu yner Tvo Hundrud Ar vardveitt so vandsamlega / þyrer saker sinar Hellugu Kyrkiu i Samkvæmed / ad hañ vilie nu þañig milldeliga vardveita sitt Hellaga Ord i hiæ oss / sinnig þaug Hæverdugu Sacrament i þeirra riettu.

Meine

Meining z Tydkun / og veita Kroonustu Mönnum syns Ords Gæpur þar til med sannri goodra Anda / er ætgd kunne ad leida þa a rietta Veige. O Þu Elskulege Fader / vernda og vardveit eñ þrasvetzkes Vorn Allra Naudugasta Herra og Erpda Konung / Kong CHRISTIAN Siötta under þisse Nadarrykke / Giaskupuliz og Vriuggre Hlypd / moote ollum Syrkum / Vielrade og Olucku / einug Hans Rykke og Lend / i hverium þym Christelega Kyrkia vardveitest og eblest / so vel / þynu Allra Hellagesta Nafne til Eylyse Lose / Vegsemdar og Dyrdar / so sem vera þyrfar. Henar Majestet Drottnugsñ hoyle under Skioole þess Hærsta / og vere undir Skugga þess Almættuga. Lys þunñ Friile / O Gud / yper Vorn Naudugasta Kunda Prinz / PRINTS FRIDERICH / ad Hann Vaxe og Prottest ad Allre / Vysdome og Nad hia Gude og Mönnum. Vardveittu einig / O Þu Elskulege Gud / Þar Konunglega PRINCESSUR og giörvalt þad Konunglega Kyn Hus og Nafnomna / og gief Þeim ad eblest Daglega i þynum sama Otta. Sa Stoore Radsins Engell giese ætgd Hans Konungl. Majestets Hærsta Radr / einug ollum Riddurum og Edal Mönnum / sem og sinn hverium / sem hepur nockurt hætt Embætte eyr noetra sierdeiles Syslan a Hende / hin bestu Rad til þess / ad aller Hluter meige skie Christelegre Kyrkiu til Nytsemdar / eñ þessum Rikium og Londum til Velferdar og Fridar. O Þu Hiartanns Astudlege Fader / Fyrergief oss Nadar-

ſamlega allar vorar Synder/ Vardveittu oſſ alla æ ſamt i þeirre ſønnu Trv/ og giꝛþ ad vier med goodre Samvitſku mættum hugſa/tala og giꝛra / allt hvad þínu Heilaga Nafne maa koma til Heidurs/ og oſſ Einum og Sierhverium til vorrar Eylifrar Salar Velferdar. Þar til veite Gud ollum oſſ ſiñ Heilaga Anda/ fyrer ſaker JEſu Chriſti/ Amen.

Morgun Bæn.

Þu Eilifze og Almættuge Gud / Hiarta goode Hæduſku Fader / Eg Vegſama þig æ þeſſare Morgun-Stund aꝛ iñſtu Sal og Anda/ þar fyrer ad þu i Myrkrum þeſſarar umlidnu Nætur hefur vered Sool og Skiǫllour yfer mier / og burt ſnwed þrꝛa miñe Salu og Likama allre Hættaſemd og Skada. Laat þu mig nu þrafñveiges a þeſſum Degi og alla Tima þiña þýna Fedurlega Bleſſan / Hialp og Hæſtad a ollum mínum Vegum og i ollum mínum Athǫfnum/ Frelſa þu mína aumu Sal þrꝛa Freiſtinguñe / Likama miñ þrꝛa Slvkdoome / Auga mitt þrꝛa Graꝛte og Fot þrꝛa Hrøſuniñe. Eñ Sokum þeſſ Syndeſ er þad veſta/ þa veit mier Styrk O Gud / Vmþrafñ alla Hluti / ad moerſtryda heñe i Krafte Trvareñar. Laat þýna Hønd vera yfer mier/ þiñ Anda i mier og þiñ Frid allt i kringum mig. Laat þu mig ei liꝛa ſialfvum mier / heldur i Guds Sonar Trv/ ſo ad eg i ollum mínum Paunkum/ Ordum og Verkum kuñe ad þocknaſt þier/ og meige i allaſtonar tilfallande Neyd þiña Athvarf i hia þier med mínum Banum. O Hiartans

Trygdar

Tryggdarykſte Fader/ Fyrergiep þu aþ Naud þyrce JEſu Skulld/ allt hvad ſem eg hyngad til bese giørt hier a moot / og gieþ mier þiañverigre Nad til ad betra mitt Syndſamlega Lyperne med ſañre Endurnyan epter þiñe Nynd/ ſo ad mijne JEſu Hoogværde / Audmiwka/ Elſkulega og hreina Lunderne verde audſied meir og meir i allre miñe Vmgeingne. O Himneſke Fader/ yfirhallt þu þiñe Triwudu Samkundu a Jærdiñe/ og lattu hana Dagvaxande þara þyrce Apturhvarfs þra Syndunum. Bleſſa þu Kongen og Hans Hws. Farſæl Almeñelegar Nytſemder/ giør Jærdena Avaxtarſama/ vard veit oſſpra Lands Plægum / giørdu vel vid Retlingia og Vine mijna / Forſorga þu þa Fatæku/ Hugſvala þeim Angrudu og Sorgbitnu/ ſerdeiles þeim er liggia þyrer Daudanum / og ad Syduſtu tilbiw þu mig Daglega under Saluhialplegan Dauda og Dyrdarlega Vppriſu / Amen.

Kvolld Bæner.

O Himneſke Fader/ a þeſſare Kvælld Stundu beige eg aptur mijn Knie þyrce þinu allra Heiglagaſta Auglite / og med Patlate Endurminnſt þeirrar miklu Nadar og margfolldu Velgiørninga/ ſem eg/ ann allrar minar Forbiendustu/ hefe vdlaſt a þeſſum Deige. O DRotten/ hvad er Madurenn þeſſ ad þu minneſt hanns? og hver ſerdeiles er eg Rumur og Overdugur Syndare/ ad þu ſolcidſt yfirhøggvar mig Daglega med Velgiørningum? Mitt Hiarta er ſañarlart þar umm / ad ep þu vilder høndla vid mig

epter

epter mínum Syndum / og bætala mier epter mínum Misgiørdum / þa kiña eg ecke añara vænta/en ad utkastast vta þínu Augliti i hau ystu Myrkur og eylijfa Noatt helvtra fordæmi þu. Jæ / ef þu vilder alleinasta tilreikna mier Synder þessa umliona Dagz / i Þaunkum/ Ordum og Verkum a moote þier / mier sialfvm og minum Naunga/ þa kiña eg ecke ad svara þier einu Orde til Þusund. Hafe eg i Dag þrijast vta Jllgyrnca Synd z Andvaraleisse/ þa tilreikna eg þ augnvañvegen mijne þordigrpi udu Nærveru / heldur alleina þijne agande oa varveitande Nad. Ap peirre sømu þijne Oa þorskulldadre Glæskuñar Vppsprettu/hefe eg i Dag Vppaused Ottelande Lijkamlega Velgiørninga / fiærdeilca Heilsu / Frid / Naudsynlegt Vppelde/ og Frelse vta mørgum Gludulegum Slisum / sem margan kañ ad hafa hent þeñan Dag i Heimenum/ og mig hefde lijka eins giettad þyrerhitt/ ef þijn Fødurleg Adgiætsla ecke hefde verid yfer mier/ og apstyrt vta mier øllu Vanþu. Nu miñ Gud / eg hefe stadreinst þijna Trwnæste i Þusundfalldan Mæta/og þvi skalt þu alleina fraalsreigen vera Athvarp/ Biarg og pasta Slot mijns Hiarta. O Gud/ vardveittu mig nu a þessare Noottu vta øllum Hæsku og Skada/bæde til Lijks og Sælar. Lat þu mig hvijlast under Skugga þijna Vængia til Hressingar mijnum Lijkama / og vek mig upp aptur a Morgun Heilan og Hraustan til minar Dyrdar ustu. O Gud/ Hvert heldur eg sef edr vake/ja/ hvert eg life eda dey/ þa lat mig vera þijn / og

Hallda

halda mier Æfenlega fast vid þig med Eptere langan minnar Sælar. Þu ert mier betre en aller Gluter/ so þa eg hefe þig/ hyrde eg hvorke um Himen nie Jørd/ þo mitt Lyf og Sæl vantregnest / ert þu allteyd mitt Hiartans Traust og Glutskipte Æfenlega. O DRötten / læt þu aldrei þyna Mædar Svol underganga yfer mier. Læt hana allteyd upplysa mitt myrkva Hiarta/ Deema upp mitt Jis-kallda Hiarta/ Bleita mitt harda Hiarta/ og uppfræva mitt lata Hiarta. O Sætaste JÆsu / Læt þu mig Gagnlæknanlega vera þitt Jallyfadan fyrer Trwna / og af þynum Krosse ødlast Krapt til ad þrengia mier i gegnum þad þraungva Port og mioda Veg. Nu/ mitt Gud/ eg treder mig a þig / yfergiefe þu mig ecke / ei heldur nockurn minna a þessare Nottu. Læt allofrí þyns Ords Ljosa-Stiaka burtflyriast fra oss. Vid halld þu Yfervallrenu þitt eigen Tilskickan/ ad vier megum lifa Roolega under þvi i þynum Ord. Afstyr Mædarsamlega fra þessum Lønoum Sterydr/ Drepsoott/ Hungre/ Dyrtyd/ og ollum velfyrfienelum plægum. Snu til vor þitt Blessan alla vora Lyfs Daga. Ad sydustu wthluta þu oss Farsælan Dreid/ og eptir Daudan þa ecktyfu Roo og Hvyld i Fadme Abrahams/ Amen.

Audmiuk Synda-Jatning fyrer Gude.

Ach/ Mitt Gud og Skapare / Eg flem þier fyrer þitt Heilaga Auglit / marga og miog myrkia þig ad bidia / En eg færa og medgreing/ ad eg er ecke annare maklegur en þitter Reide og

Eilyfrar

Eilyfrar Fyrerdæmingar. Eñ so sem þad mitt Overdugleike gioerer mig fyrer þier Skielfdañ/ Blíwgañ og Hræddañ/og so sem mynar stoorar og margfalldar Synder skilia mig frá þier / So hugbreysta mig þar a moote og dirfa / marger adrer Syndarar og Glæpa Menn / þeir sem til þyn hafa komed og þig hafa ap Hiarta/ og med Hryggdar tullum Anda beded um Nad og Myskun/ i Nafne þyns Elskulega Sonar / og þu hefur þa alla Bænheyrt/og i Nafne þyns Elskulega Sonar JEsu Christi / lætted þa alla ødlast þyna Oumrædelega Nad og Myskun. Aldrei hefur þu nockurn fra þier rekid/vegna sina Glæpa edur Stoorbrota / ap þeim sem til þyn hafa flwed / Helldur hefur þu alla Tyma lætted þyna Giæfku/Nad og Myskun yfergangi alla Mana Eymd og Synder. Og þu fiælfur skipar øllum Syndugum ad koma til þyn/ med Fødurlegu og Huggunarfamlegu Fyrirheite / ad þu vilier þa alla Bænheyra / og Nadarfamlega ad þier taka. I soddañ Traust kiem eg nu og eirneñ fram fyrer þig / Ei so sem eirn edur annar ap þeim Smæa/Syndurum / helldur so sem eirn aumur Glæpa Madur/ ecke þorande ad upplyfta Augum mynum til þyn. Hier kiem eg fram / med nidurlaftu Hiarte / skrydande/ þu hiñ Milde og Myskunfame Gud og Fader / Eñ er þo i þeirre Von og i þvi Trauste/ ad þu muner vera vid mig/so sem vid alla adra / og lætta mig þiña Nad og Myskun hia þier / ecke fyrir eñ adra. Eg medkienne med Hiarta og Munne/ad eg hefi Illt giørt fyrir

er

er hier / og hef forpienad hyna Reide / Jm ad vyfu Eilyfa Fyrerdæming. Eñ nu bid eg hig hu Gud og Fader allrar Nædar og Myskunar / Lyt hu ecke a mijnar Illskur og Synder / heldur a hñ Elskulegañ Son JEsum Christum / miñ Frelsara og Endurlausnara / Lat mig hañs njoota / Syn mier Nad og Myskun hañs vegna / og fyrergef mier allar mijnar Synder. Hier hocknast Sundurknosud Samvitska / og Krygdar fullt Hiarta er hier hagelegt. DRotte eñ / hetta hef eg til / hetta læt eg nu fram / medtak hu had so sem eitt hagelegt Offur / Graud hu nu hañ sundurmolada og veyka Reyr / uppfendra og kveik a heim rioukanda Kør / Tak mig aptur til Nædar / so sem hañ Fortapada Son / og hvo og hreinsa mig af mijnum Syndum / Fyrer Nafn og Verdskulldan hyns Elskulega Sonar / Vors DRottens og Endurlausnara / Amen.

HEyr hu goode HErra JEsu Christe / hu Eilyfe Nadarcñar Køndinge / hvørs Nad og Myskun aungañ Enda hefur / hu sem medtekur hañ Synduga / so opt sem hañ kiemur til hyn / og bidur uñ Nad / Hier kiem eg eñ nu aptur / ad nyu bladeñ med mørgum og stoorum Syndum. Eg hefde ætt ad sønnu ad siæ til berur / og vakta mig fyrer Syndesse / Eñ Gud nade / Eg hef had ecke gjørt / Eg hef lated hañ leida Satan ssña opmyked Rwm hiæ mier / Eg hefe opmykeñ Taum gliped mijnu Holde og Bloode / og kiem nu heldur seint / Eg hef bladed samañ Syndum og Glæpum / og ecke jafnsnart upp

aptur

epter riſed þegar eg var fallen/ helldur hef eg oþleinge ploonad Bigblenum og Syndene. En þu Herra JEſu Chriſte / þu tekur aptur til Naadar/ ecke alleinaſta þad ſem jafnſnart fiemur/ og ſyna Synd vidurkiener / helldur og ſo eirnig þann fortapada Son / hyſt ed Fodurlega vid Krøpe hafde eydt og upp ſooad / og ei ſnere fyrer aptur/ ed þad þwingur og Neyd rak hann þar til. I þeſſare Von og i ſtyrkt Trwnadar Trauſte kem eg nu til þin / þu hin goode og Miaſku fulle Herra JEſu Chriſte / Og þad er mier nu ad ſtarka leidr/ad eg hefe ſo leinge myſt na Jdran undan dreiged / og hef ecke jafnſnart aptur ſnued og uppriſed. Avi Herra JEſu Chriſte/ Petta med geing eg og petta kiære eg fyr er þier. Pad er nu ſkied / eg fa þad ecke aptur teked/ DKorteſ eg ſkal ecke giøra þad optar/ eg ſkal ecke ſyndga uppa þina Naad og Myſkun pramar meir / Tak mig nu i þeſſu Stre aptur til Naadar / Sia þu Aumur a mier og vertu mier Myſkunſamur / Lærtu Myſkun þyna og Godgyrnd meiga meira en Synder mynar og Misgiører / Drag ecke þyna Myſkun fyrer mier / ſo ſem eg hef (þo vere) myna Jdran og fraſnarz Syndana allt þorleinge undan dreiged. Helldur lat mig aumaſt Syndara ſnar leaz vin og edlaſt þyna Naad og Myſkun/Snw þu þinum Fodurlegum Augum til mijn/ og lyt Myſkunſamlega yfer mig/ og vert mier Lyfn ſamur og Naadugur/ Amen.

Þo þin Millde og Myſkunſame Gud og Fader myna liuffa Lauſnara JEſu Chriſti /

Lyfte

Lyttu a þenann þin sæta Son / Hugleid þu hvørsu hann var i gegnum stwngen og grapen a Høndum og Fostum/ og a Krossens Trie negldur / og þyrergiep mier Myskunsamlega Synder mynar / sem eg þeb þramed med Høndum mynum: Apmædu Myssgiørder mynar / i hvørtuum og til hvørra Fætur myner geinged hapa/ Lyttu a Sydu Sonar þyns JEsu Christi/ Hvørsu hun var i gegnum løgd / So ad þar rann ut Vatn og Blood / og hreinsa ap Hiarta mynu allt Ranglæte mitt. Lyttu a þin Elskulegan Son/hvør ed þyrer mynu Skuld er Madur ord enn/og hepur sig i Daudann þyrer mig gieped/og sia Aumur a þinne Vesalings Skiepnu. Hugleid þu DRotten þa særu þynu og Kvøl þyns Sonar / og snw þynum Augum þrm mynum stoorum og margpøldum Syndum. Avi/minna Synda vegna er hann so steigen og wrleiken / Þar þyrer bid eg / Medtaktu þetta hanns fullkomlega Fullnægiu Oppur þyrer mynar Synder / Reikna mier þar ecke til / Fleygdu þeim i Hapsins Diwp/og minst þetta alldrei nu þramar meir / heldur lat þar geymdar og nidurgrabnar vera i Grøp myns lifanda Lausnara JEsu Christi Eiliplega/ Amen.

DRotten/ Eg medkiende allar mynar Synder og Illskur þyrer þier / þær eru betur þier kunnugar en mier sialfum / Fleire Synder eru med mier en þad eg kunne þramm ad telia þyrer þier. En eg bid big/ þyrer Saker Napns þyns/ þyrer Sokum Nadar og Myskunar þinar/ ad þu vilier so sem Kiær milldur Fader þyrer

gieþa mier allar mynar Synder / Smaar og Staorar Vitanlegar og Ovitanlegar. DRotts eñ / Eg treyste uppa þyna Nad og Myskunsemi / Þviad hafer þu elskad oss þyrre / þa vier vorum Oviner þyner / hvørsu mykiu Hiartanlegar muntu nu elska oss / og vera oss Myskunsamur / upp þrat þvi vier trum þyrer þin Elskulegañ Son Endurleyster. Þar þyrer / þo ad eg sie Syndugre þyrer þier eñ þad eg kunne ad skynia / edur vita / þa vil eg þo samt ecke falla i Orvinglan eda Epasemi / heldur vona mier og vænta alls Goods af þier / þyrer Nafn þyns Blessada Sonar / hvør ad mig hefur forlyfter vid þig / þyrer hvørn þu hefur teked mig i Sætt / og i þañ Eilifa Nadareñar Sattmala. I þessum þynum Synt er eg Hrausstur og Fullhiartur / mitt i miñe Epasemd og Angist: Allt mitt Traust / Anill myn Treyd er falen i hans Bloode / og þo eg sie nu eirn aumur Syndare / og miñe eckert med mier urañ Synder og Rangiæte / þa hefur þin Sonur metra Kierleyte ad gieþa mier og øllum Syndugum / eñ vier kunnum af hønum ad Oska. Miñ Gud og Fader / Verttu mier nu hans vegna Myskunsamur og Nadugur / og þyrergief mier Myskunsamlega allar mynar Synder / sem eg hef nu i einu þyrer þier þrad og vidurkienne / Amen.

Eyrdu Sonur Lifanda Guda / þu sem a Krossens Trie varst a Hønd um og Fotum negldur / og ert ordenn Oppur og Fiorn þyrer allar Veralldareñar Synder / Til þyn kiem eg Aumur Madur og Vesall / þladenn med stoorum

Syndum

Syndum og Misgiørningum. Þu hefur mig i Skyrneñe fyrst hreinsad og þveiged af øllum mijnum Syndum / J hvertum eg var Getteñ og Fæddur/ Þu hefur mig þrá Barndoome koronad med Nád og Giæsku þiñe/ og myklar Myskunsemder veitt mier aumum Syndara : ℌErra JEsu Christe/ nu hid fyrsta kiem eg aumlega Ohreinn ordeñ af Syndeñe/ og so sem nij þveiged Barn / hrædelega ordeñ saurugur aptur ad nju. Þo ad eg sie so aumur Vesæll Syndugur og saurugur/ þa er eg þo þiñ/ þu munt ecke þiñe aumre saurugre Skiepnu burt kasta. Af Moodureñ kañ ecke ad gleyma siñe. Barnkynd / Esa. 49. ORotteñ/ hvørneñ kantu þa ad gleyma mier? Þar fyrer virdstu nu ad þvo mig og hreinsa mig ad nju/ af mijnum øllum Syndum/ so ad eg hreinn klær og þveigeñ meige koma fyrer þik Fødur / ad hañ þiñe eingeñ Lyte á mier / helldur medtake mig so sem hreinañ og Ostraufanlegañ/ Amen.

ORotteñ / Eg hlyt ad medkienña þad / Eg kañ ecke ad take þad aptur/ Eg hef stoorlega mis gjørt / og er einskis añars maklegur urañ Helvytis Elds og Eilifrar Fyrerdæmingar / Eñ þu ORotteñ ert Myskunsamur og Goodgiarn/ þullur Nádar og Giæsku. Þijn Myskun geing ur langt yfer allar mijnar Synder/ Þar fyrer ORotteñ/ lat mig aumañ Syndara þiña Nád og Myskun hlia hier : Minstu a þijna stooru Myskun/ sem þu i þrá Vpphafe hefur tied øllum Mønnum/ og vert mier og so eirneñ lijknsamur og nadugur / Snu þu ecke þijnu Fødurlega

Andlite þra mier. Þu vilt ad vaſu ecke Dauda hins Synduga/og hefur ongva Þocknan a nockurs Manns Glætun. Þar þyrer/riettu þyna myſkunar Hond ad mier / ſlyt mig þra ollum mynum Syndum / ſo ad min Ovinur þagne ecke yfer mier/ og Diofullen hlacke ecke þar yfer/ ad hann hafe yferſtyged mig / og vilit mig þvi til Helvytis draga. ÞKocteñ/Eg fly under Skugga og Skiool hins Vangia/eg hef mig under þyna Vernd. O HErra/Lat upp þyrer mier Dyrnar hinar Glæſku og Myſkunar/Alyt ecke myn ar Synder/heldur þyna myklu Nad og Myſkun / og tak Nadarſamlega vid mier aumum Syndugum/ Ecke mun eg þrat þier vyrda/ eige mun eg ad lata ad kalla og æ ad knya/ þangad til þu Myſkunar mier. Þu hefur heited og lofad Nad og Myſkun ollum Sorgfullum Syndurum ſem Nadar letta hiar þier/ ſeigiande: Komed aller til myn/þier ſem erpided/og erud Þwnga hladed/Eg vil Endurnæra your/ÞKocteñ/Ecke lat eg af fyrr en þad þu huggar myna Sæl / og ſtiller hana til Frids / Amen.

ÞKocteñ Skapare Himens og Jardar / Hugleid þu/ Eg er þyn aum Skiepna / Rek ecke þrat þier þitt Skiepnu/Barn / þyngt Helldur hafa ſkapad mig/ Lat ecke mynar Synder ſpilla þvi ſem þu ſkapad hefur/Tak til myn Hendum þynum/hvørfar mig ſkøpudu/ hvørfar a Krofſ en neglbat voru þyrer mynar Synder/ og ſlyt mig ur Fiøtrum Diofulſins/ og Fyrirdæmingunne/Gack ecke i Doom vid mig/ heldur veit mier Nad/ Dagd og Myſkun/ Gleym mynum Miſ-

giordum/

giørdum / og vert mier Lyknsamur/ hvlad til þiñar Naadar og Miskunar/ længar mig so sem Gipurteñ epter þerskn Vatne / Gled og hugga Hiarta mitt/ so ad mijn Samvitska mætte stillaſt til Freds/ og ad eg mætte lopa og dyrka þig/ og lifa epter þijnum Ordum / og þier þioona og þeckur vera alla mijna Lyfdaga/ Amen.

O HErra JEſu Christe/ ap Hiarta er eg gram ur ſialfum mier / vegna miña ſkieſſelegra Synda / Mier er illa vid ſialfan mig og mier leidaſt ad lifa/ þyrer þañ Skuld ad eg er ſo veyk ur/ og Oſtyduger/ og þell jafnulega ur Eirnre Synd i adra/ Eſi þu DRotteñ JEſu Chriſte/ Þu ert miñ Lækner/ hiælpa mier þrat Syndeñe/ Gior mig Hellbrygdañ/ og Sialahoolpeñ/ Graꝺ þu mig DRotteñ/ þa er eg groꝺeñ/ Hiælpa þu mier/ þa er eg hoolpeñ/ ap þier er mijn Von/ lat mig ei til Skamar verda. DRotteñ / Eige mattu reka mig burt þrat þier / Eg er þitt Hollꝺ og Blood/ eg ma vel ganga þyrer þig/ so fem til mijns Elſkulega Broodurs/ hvørneñ mat þitt Broodurlega Hiarta þad lyda/ þu lifande Guda Son/ ad lata mig tapaſt i mijnum Syndum? Þar þyrer bid eg þig DRotteñ miñ/ Hiælpa mier/ eg er ſtaddur i ſtoorre Neyd/ þreyttur og mæddur ap mørgum og ſtoorum Syndum. Eg er ſa hiñ ſærde og lemſtrade / ſem þalleñ er i bland Ræningia / hvør Madur gengur þramm hia mier/ Eingeñ er ſa ſem mier þañ ad hiælpa/ Nema þu allenaſta. Þar þyrer ſia Naumur a mier þu goode og Gleſkuriulle Samverſke. Bind þu umm mijn Saar/ og gior mig Heilan og Heil-

brigdañ/ DRotteñ/Ecke er Þørþ/ eg telie þraũ þyrer þier mynar Synder / þu veitst þar allar betur og gløggleger eñ eg siælfur. Fyrer þier klaga eg þad og kiære/ ad i mynu Holde / mille Hæls og Hnacka er eckert Gott. J Syndeñe er eg Gieteñ og Fædur / J Syndeñe lifse eg/ J Syndeñe þer eg ad þatta / J Syndeñe stend eg upp/ J Syndunum er eg klædur/ og umvafeñ: Eñ i þessare miñe stædstu Neyd og Angist þa er þetta myn einasta Huggun og Lyfgun / ad a Krossene Gælga hefur þu wrgieped þitt Blood þyrer miña Synda Saker/ þviad eg er ad vysu Nirn þeirra/sem nioota skal þessarar þiñar Fortienustu / Eg er eirn af þeim / sem þvost og hreinsast skal med þynu Bloode. Þar þyrer Drotteñ Drotteñ/ Stødtu a mig þynu Bloode/ þvo þu mig vel / hreinsa mig af øllum mynum Syndum/ Kasta mier ecke burt þraa þynu Augliice/og Endurgialld mier ecke epter mynum Tilverknade / Helldur tak mig ad þier epter þiñe Nad og Myskun. Frelsa mig þraa Helvyte/ og leys mig af Daudans Høndum/ vegna þyns Hellaga Nafns/So ad eg meige þacka þier þyrer þyna Myskun/og Lofa og Dyrka þig alla mynna Lyfdaga/ Amen.

Bæn fyrer Berging Christi Likama og Bloods.

HErra JEsu Christe/Vor Forlykunar Madur og Arnadar/Madur og sañarlegur Rieñe madur/ Þu sem þig siælfan hefur þraũ gieped þynum Fødur/ a Krossene Tre/ til eins Forlykunar Oppurs/Og til Miñinger þeirrar Forlykanar

lykanar hepur þu tilsett og skickad þa Heilogu Kvøldmaltyd/og hepur byppalad/ad vier skylduum Eta og Drecka þitt Holld og Blood/ Til Minninger uppa þitt Dauda og Fyrergiefning vorra Synda. Eg bid þig/pyrer þa Hæleitu og Dyrmætu Berating / sem þu giørder pyrer vorar Syndir/ Fyrer þitt Holld og Blood / ad þu hreinser mig af øllum mynum Syndum/ og lætter mig verduglega medtaka þetta þitt Heilaga Sacramentum/med eirnre rietterre og stødugre Trw. Lat myna Styrkeme og mitt Holldiegan Skilning hallde sier fyrrum / so ad eg þier og þynum Ordum alleina giefe þa Æru sem þæper / ad eg med Hiarta og Munne sannarlega medtake þig mitt Endurlausnara og Sælu hialpara/ so sem eirn Hæleitan og Dyrmætan Pant/Stadfesting og Jnsigle uppa Fyrergiefning allra minna Synda / og mier til Trwarstyrkingar og Aukningar i þinne Vidurkienningu/ og til Elsku og Kiærleika Naungans/ Amen.

O Herra JEsu Christe / myn Einka Von og mitt Traust / mitt Lyf / mitt Riettlæte / myn Vernd og mitt Einka Skiool / Þig bid eg af Hiarta/ Vppvek þu med mier Eina Hiartans brennande Gyrnd/ Hwngur og Þorsta til þessarar Sælarefnar Fædu/sem er þitt sannarlega Holld og Blood/ so ad eg lære mier ecke leidast/ opt og Oftsinnis þad ad medtaka/med sanne Vidurkiennungu Synda minna/ og med þruggu Trwnadar Traust til þyn / ad eg mætte so japnlega styrkiz þar med myna Sæl og Samvitsku/ ellt hamgad til ad eg eitt Sinn pr. fullendad

myna Pilagrims Reysu i þessum Heime / og Ekem til þess rietta Foostur-Lands / til þyn / ad sia þig Auglite til Auglitta / og bia hier eilyp-lega ad blyna og vera / Amen.

Herra JEsu Christe / Eg veit þad vel / og eg medkienne þad / ad eg er ecke verdugur þess / ad þu komer til myn / og gænger under mitt Þak. En þu DRotten / þu hefur giørt mig verdug-an / þu helldur mig Maklegan og Verdugan / Þu hefur þetta Sacramentum innsett til Huggun-ar Fatækum Sorgfullum Syndugum Sam-vitskum / og þad epter þig læred / so sem þitt eínka Testamentum. Þu hefur i Fyrstu giefed þad / Ecke Enginum / helldur þynum Lær-isueinum / þeim ed høfdu Holld og Blood Synd-samlegt / so vel sem eg / Þu hefur og eirnen bij-palad mier / so vel sem þynum Postulum / ad neyta hier af. Þar fyrer / goode HErra JE-su Christe / þa Ekem eg nu hier fram / og hefe þad Traust / So sem hafer þu mig maklegan giørt Sialfur / til þessarar Himneskrar Fædu / Og vil epter þinne Byppalningu og Skipan / veg-na þrcyngiande Naudsynlar myns auma Hryg-arfulla Hiarta (Syndana vegna) til myn med-taka þitt sannarlegt Holld og Blood / til þinar Minningar / og til Styrkingar uppa allra minne Synda Fyrergiefning / Veit mier nu ad mitt Hiarta opne sig / so ad eg hreinsest fyrer Trev-na a þig / og eg meige so Verduglega medtaka þig i mitt Hiarta / og verda hier eitt Heilagt Musteri og Bustadur / og ad mitt Hiarta kunne hier epter ad vakta sig fyrer Syndenne og øllum

Saurend-

Saurendum / so ad þu mætter/ med mier/ i minu hiarta / so sem i þynu heilogu Mustere / Byggie og Blysse/ Amen.

Þv Sonur Lifanda Gude/Þu sem med holde þynu og Bloode/ So sem med þvi sama Lyfsins Braude/ Scour/Mettar og Dryckiar allar Carmbrwngnar Sæler / og Sorgbullar Samvitskur / og hwngrud og þyrst hiørtu / Til þessarar himneskrar Malcydar bydur þu hvørtum og einum Manne / og rekur aungvan þar i burt. Eg bid þig/Tak mig og eirnefi Myskunsamlega ad þier/ Lyfga og Endurnær minne aumu Sal/ med þynu holde og Bloode/ Veit þu mier Nad hyna/ so ad eg fune Verduglega med sønu hwngre og riettum Þorsta þig til myn ad medtaka. Og ad eg i þier verde Orduggur og Fullhugadur/ I moste Diøflenum og allum helvytis Port-hlidum / Steigande med fullu Trwnadar Trausste med þeim heilaga Wavid / WRottefi er mín Hyrder / Mig mun ecki ert skorta/ Hann þoodrar mig i lysteglegum Grashaga/og leider mig þrátt ad þerskum Vatnum. Hann Endurnærer Sal mina / og leider mig a riettan Veg þyrer sins Naffns Saker. Og þo eg gange i Myrkrum Daudans Dal/ þa hrædumst eg aungva Olucku/Þvi þu ert hia mier/ Þin Vønder og Staffur huggar mig. Þu tilreider eitt Mat-Bord þyrer minne Sialu/i gegn þeim ed hrella mig / Þu smyr mitt Høfud med Vidsmiøre/og skenker fullt a þyrer mig/Amen.

O Herra JEsu Christe/ Þu Lambed Gude/ Þu sem þessa Kvølldmaltid hefur stadfest

Jnsett/og hyrsalad ad Eta og Drecka hitt Sañ-arlegt Holld og Blood i hyna Minning / til ad minnast hynu hiñar og Dauda / og vorrar Endurlausnar og Kiettlætingar. Eg bid hig/ Veit og giev mier eina sterka og stoduga Trw/ og med hesse epter Hlioodan hiña Orda/ hig til myn ad medtaka/ Naalægan sañan Gud og Mann/ So ad mitt Hiarta mætte hagna og glediast vid hyna Naalægd/ og hugga sig par vid/ ad hu ert orden Eitt medur mier. O HErra JEsu Christe / Upplys hu Hiarta mitt / og hreinsa had ap ollum Syndum: Fyll had med Naad hiñe/ So ad eg mætte vera med hier og hu medur mier/ Nu og ad Eilyfu / Amen.

Packargiörd Epter Bergingena.

Jer giörre eg Packer/ Pu hin goode og Giæfku pulle Gud / ad hu fyrer hitt Hellaga Anda styrer og stioornar mier/ so ad eg Daglega sæta og medgeing minnar Synder / hvørriar Holld og Blood vill giarnan hafa huled og duled / Og hegar eg sæta mina Synd/ pa fyrer hu mig til heskra Patna. So hrynr hu nu ein rykuglega mettad og Myskunsamlega lyngad Sal myna/ med Holde og Bloode hyns Elskulega Sonar. Eg bid hig/ Pu Sañleikans Gud og DKotteñ/ Giev mier nu praamveigis Naad hyns Anda / So ad eg i mynum Veikleika kunne praan ad leggia fyrer hig eitt hacknæmlegt Oppur/ Sem er Sundurknosad og Sorgfullt Hiarta/ og i hier/ vegna hyns Sonar ad hafa allt mitt Skiool og Trauft/ Daglega hig bidia um Naad og Fyrirgiefning Syndanna/ J hynum Hiarkans Syne

og

og med Hwngrudu og Pyrstu Hiarta latta mig porleingia ap øllum Huga epter þessare Styrkingu sañarlegrar Fyrergiepningar allra minna Synda/ sem er Holld og Blood þyns Hiartans Sonar. Þu goode Gud/ eg bid/ Ad so sem þu hefur nu þyrer þitt Heilaga Anda i mier Vppvyrkiad/ so vilder þu þad og lyka Fullkomna/ allt til Enda / ad eg mætte betra mitt Lipnad/ Vidurkienz og ap Hiarta klaga mynu Synd / Riettelega ad þekkia þitt Heilaga Nafn / og Riettelega ad trwa a mitt HErra JEsum Christum/ og med allre Gudrækne og Goodhise þerra Sacramentum þyns Elskulega Sonar til myn ad medtaka / og um syder ad verda Eilyplega Sæluhoolpen/ Amen.

Þacker giöre eg hier HErra JEsu Christe ap øllu mynu Hiarta/ Fyrer þad ad þu hefur enn nu mig aumañ syndugañ Mañ hveiged og hreinsad ap øllum mynum Syndum og Sokum/ Og til sañarlegs Merkis þer uppa / ad þu hefur mier Fyrergiefed mynar Synder/ þa hefur þu nu giefed mier þitt Heilaga Holld og Blood ad Eta og Drecka: Eg var Ohreinn ordenn/ sa sem ein aum Barnkynd / su ed velker sier i Ohreinendum/ En nu hefur þu hreinsad mig/ og teked mig aptur ad þier i þitt Myskunar Fadm / og giört mig i Auglite þyns Blessada Sødurs / Flecklausañ/ Greinañ og Ostrappanlegañ. Eg bid þig ap øllu Hiarta mynu/ og ap øllum Arfþegum mynum/ ad þu hier ad auk vilier veita mier Nad þyna / þyrer Verkan Heilags Anda/ so eg tuñe vidurkienna sodvañ Hæleita mykla Nad

og

og Myskun / og med þacklætu hiarta þana til
mijn ad taka/og þig Lofa og Vegsama alla mijna
Lyfdaga. Framan meir þa veit þu og giæ-
mier lijka eirnęi þiti Heilaga Anda/ ad eg þyrce
þann Styrk og Krapt/ kuńe ad þyrrergiefa mijn-
um Manninga ap Hiarta / allt hvad hann hefur
mier a moote giört/ so sem þu Himneskur Fad-
er hefur nu mier mijnar allar myklar og marg-
falldar Synder alldeilis þyrrergiefed / Ja/ med
ollu wrsliett og apmad / og vilt þetta alldrei
þraman meir minnast. Gief og eirnęi mier þad/
ad eg Elske min Manninga ap Hiarta/ og giöre
honum allt Gott / so sem þu Drottenn hefur
mier unt og veitt alla Hlute þraman meir enn
eg þę hier nockurn Tijma full þackad / So ad
þitt Heilaga Nafn verde ap oss og a medal vor
Lofad/ Dyrkad og Vegsamad/ ąsamt med þin-
um Fodur og þeim Heilaga Anda / Vm Alldur
og ad Eilijfu/ Amen.

O Herra JEsu / Alldrei þę eg hier nooglega
þackad/ hvorke med Hiartanu nie Tunguńe /
þa myklu Nad og Myskun sem þu hefur nu
veitt mier/ ad þu hefur skeinkt og giefed mier
Saalpann þig/ med ollu þvi sem þu artt og hier
til heyrer/ Eli eg bid/ Lat hier þocknast Þack-
lætes Opnur Hiarta mijns og Tungu minnar /
epter þvi sem mier nu / I þessu mijnu aumu
Holde og Bloode/er mogulegt þig ad Vegsama
og Lofa / allt þar til ad eg kiem þangad sem
þu ert/ hvar ad eg kann fullkomlega og Eilijf-
lega Lofa Dyrka og Prijsa þig Andlitt til
Andlitis/ Amen.

Giuka

Siwks Manns Bæn.

DRotten Gud Myskunar mier og straffa mig ecke i thinne Reide. O JEsu Lausnare heirra Siwkū/ Lækna mig/ thui eg em veikur/ Lækna mynna Sæl sem mygg er hrelld / Thui thar er eingen Fridur i mynum Beinum. Hlaupad skelfur / Lykamen þiæst / Vægdu mier DRotten / Snu thu aptur og frelsa mynna Sæl. Mynar Synder thær særa mig/ seigdu thui so til mynn/ min DRotten : Verdu hugbraustur Sonur / thynar Synder eru thier fyrergiefnar. Eg bid/ styn og andvarpa/ Lykna thu mier O JEsu min Lausnare/Riettu ad mier thyna hiælpar hønd/ thui hier er eingen annar sem hiælpar. Giev mier Polemmæde ad threyia thar til thyn Stund er komen/ thenann Vyndbrest ad bæra. Vardveit mig fyrer øllum Diøfulsins Freistingum / Misgiørningum/ Rænuleyse/og allre O;Polemmæde/ Linadu mynna Eymd / Gled mynna angrada Sæl. Allrahelst giev mier støduga Trw/ allt i Daudann/ og thegar eg skal hedan fara/ tha leid mig gegnum Daudans ystu Myrkur / til thess Eilifa Dyrdar Liooss og Lyfs i Himnarike/ Amen.

Ferdamanns Bæn.

I thynu Blessada Nafne DRotten min Lausnare / aforma eg mynna Reysu/ O thu Farsælaste Førunautur og Leidtoge / Kom thu til mynn/ og leid mig til og fram med allre Farsæld/ So sem thu gierder Jacob Forfødur / og heimyngda Tobiæ/ hvørium thyner Hellager Englar

ar

ar þylgdu og Leidvijsudu: Bevara mig DRott eñ bæde a Sælu og Lape/ þrá Ovedrættu og Lopt Elldingum / Reidarþrumum og ǫllum skadsǿmum Lopts og Jardar Ondum / Frá Vatns/Straume og Vovetþlegum Skáda/Villu Dyrum og vondum Reitpurum / Frá allre Oluku og Slisum / Einkum þyrer Digþulsins Apalle og Svikum. Lat þijna ǫ. Eingla leida mig og alla þá i minne Ferd eru / og bevara i Vǫku og Svefne / a Hesti/Bake og Fæte/ Giez mier Farsælld og gooda Framkvæmd mijna Erindis / Vppvek gooda Menn mier til Greida og Goodgiǫrda / þa er eg hitta kann / Bleſſa mitt Eptirlated Hws og Heimele / So eg med Glede meige þad aptur sia Heimkomande / Bevara mig þrá vondum Selskap / Brædum Dauda og allre Avǫl. O DRottenn verdu med oss ǫllum a Vegþerdar Reisu vors Lijfs / og uss oss med Glede ad nái voru rietta Heimele og Fǫdur/Lande Farsælu a Himnum/Þu sem Lifer og Rijker Eirn og Preſtur Almættugur Gud ad Eilifu/ Amen.

Sioofarande Manns Bæn.

Almættuge / Miskunsame og Nædarrijke Gud / sem stioornar og stiǫrer ǫllum Hlutum / þu sem ert Herra Himens og Jardar / Vatnanna og Siæþarenns / þu hefur ad sǫnnu i Vpphafe allar Skiepnur under Mannsins Fǫtur lagt/ Eñ vegna Syndareñar hliootum vier med Mædu og Krvide vorrar Næringar ad leita. Og med þvi eg æporma nu i þijnu Trau

ste

ste cina Hættusama Sioo-Ferd ad byrja / epter-
þynu Bode og Orde/ Þvi bid eg þig min Drott
en um Nad og Hiælp / Hlyþd og Blessan / a
þessare minne hættusømu Reisu. Vertu oss nær
lægur / og lat oss sem brwkum vora Hændur
a stoor Vøtnunum / sia og reina þynar Dau
semder. Bevara vorr Lyf/ Sael / Skip og
Gods þrm øllum Hæska. O HErra JEsu /
Still þu bade Storm z Sioo/ so sem þu giørd
er þa þu varst a Skipe med þynum Lærisveinu
um. Bevara oss fyrer Brime og Blinds-Skier
um / skadsømum Fiskum og Sioo-Reiþurum.
Gief oss Fryd/ Hægd og Logn. Bless þu eirn
en vort Ferdalæg og Veidarfære/ sem Petri. Gief
oss gooda Hæfn og Lending / þa vilium vier
til Lands komner/ ap Hiarta syngia og seigia:
Þackum DRottne/ sem Nansamlega Hlute hefi
ur vid oss giørt/ þvi hans Myskunseme varer
Eilyplega. Þier befølum vier oss nu med
Sælu og Lyfe / Skipe og (Gotse) Veidar-
Færum/ til allrar Umsioonar: DRottes
heyr þu vora Bæn/og lat vort Al
kall koma til þyn/ Amen.

Andvarp Christelegar Manneskiu
under Andlæted.

DMin Allra sætaste JEsu / Kom þu nu til
myn / og vert mier Nædugur / Opna þu
minne Sælu Dyrnar til Eylyfes Lyfs / Amen.
O JEsu/Lat þin Sarheita Blood-Sveita/
Er þu wthellter i Graasgardenum/ Myrkia nu

min

miñ Særkalluda Dauda Sveita. O Herra JEsu / Medtak þu nu mynn Aumu Sal/ Hvøria eg fel i þínar Hendur /.

AMEN.

Errata.

Pag. 44. Lin. 7. les Krøptugastá. Pag. 47. Lin. 11. les Grøp. Pag. 79. Lin. 17. les Gud. Pag. 87. Lin. 23. les Skírn. Pag. 101. Lin. 18. les Fellu. Pag. 148. Lin. 16. les Fliwga. Pag. 405. Lin. 17. les Vppríseñ. Pag. 414. Lin. 24. les Almættigur. Pag. 549. Lin. 2. les Hreinu. Pag. 569. Lin. 24. les Hellagur.

Sømuleides advaraſt Lesarenn um i og t i Smaa Letrenu/ sem so eru mæd og ikk i stalpu sier/ ad i nockrum Stødum mái valla adgreina.

Ēn hvad framar hefur yfersiest i Prydingu og Vppleſtre Bókareñar / Leidrietle Lesarans Christelegur Kiarleike.

exa 30 nigrum oritur. *Qui fit vt discipuli permulti limpidis doctrinæ fontibus irrigati non modò non albescant, sed inde plerumque deteriores fiant : nisi quòd ipsi naturæ prauitate corrupti, in praua̅ partem rapiunt omnia; atque cum ita fuerint affecti, difficili admodum negotio ad æquitatem mentis reuocantur?*

Natura contraria legibus ibit.

PARA-

μηδηᾶς ἰσπολὴ γενηται, λόγας ἀναδίδωσιν.

Ap. Homines leni alioqui & placido ingenio, i scelera improborum atque flagitia, pietas ardore ve hementius commueri solent.

LXI. PLATANVS XERXIS.

Amor stultus rerum creatarum. Vel, *Diuitiæ indignis collatæ.*

RIDICVLVS profectò Xerxes ille est, quòd quum mari terrisque Iouis operibus posthabitis, nouas itinera, & insolitam nauigationem sibi parasset, seruiuit Platanò, & arborem coluit. In Lydia igitur, vt aiunt, cum vidisset proceram platanum, diem solidum ad eamdem exegit nulla postulante necessitate, & castra posuit in solitudine circa platanum; sed & multiplicem, ac precio̅sum ornatum ex ea suspendit, torquibus, armillisque ramos veneratus, & curatorem ei reliquit quasi custodem, & p[illegible]ornatorem amasiæ.

Ap. Icon humanæ stultitiæ; homines ad maxima nati, & facti à Deò, vilissimarum rerum amore cogitationes inquinant suas; ea enim amant, quæ redamare non possunt, & singularibus ornamentis afficiunt; quæ ab o̅mni ornamento alia sunt. Eadem diuitias indignis hominibus collatas significat: quid enim arbori cum torquibus, & armillis, & huiusmodi Persicæ gloriæ choragio?

LXIII. POMVM CACHI.

Vnitas præstans.

EST in prouincia Malabar arbor, cui incolæ nomen indidere Cachi, siue Cicara: vnicum quotannis fert pomum: illud non à ramis, vt poma reliqua, sed à stipite; estque adeò immensum, vt vnicum oneret quamuis robustum hominem. Continet autem intra se fructus 300. distinctis pelliculis, quæ singuli nostrorum pomorum magnitudine. Rursumque intra illos continentur & alij, quales in echino castaneæ.

APOD. Non multitudine res, sed præstantiâ æstimandæ.

LXIV. POMA NARSETIS.

Beatitudinis pignora.

NARSES ille Eunuchus, qui Totilam Gothorum Regem Martio vigore & spiritu planè inuentem debellauit, æstuariæ fortunæ iactatus inconstantia, postquam Iustinus gubernacula cepit imperij, Italiæ præfectura spoliatus; etiam probris à Sophia Iustini vxore ità concisus est, vt pensis lanæ tra-

APODOSIS.

Hac tabula Eucharistia rectè significari potest, Panacæa sanat morbos corporis, Eucharistia animi. illa aditur cum victimis albis, hæc cum puris precibus; illa crescit in quercu, hæc in vitæ arbore, imò ipsa est arbor vitæ: illa candido excipitur sago, hæc munda conscientia: illa aurea falce demetitur, hæc charitate decerpitur illa: denique fœcunditatem pariet animantium, hæc virtutum.

In eodem argumento est *Panis fœderis.*
Dæmon quippe sacrorum & religionum simia venerabilis huius Sacramenti vmbras in nouo orbe commentus deprehenditur: nam mense Septembri & Decembri virgines Soli sacras placentas quasdam ex farina & sanguine agni confectas in particulas diuidunt, & exteris qui fortè in aulam regiam veniunt, quasi magni fœderis cum *Inga*, hoc est, cum rege Sacramentum distribuunt; illi verò magna veneratione suscipiunt, iurati se nihil contra Solem & Ingam moliturос, atque in suæ fidei & studij pignus hunc panem fœderis recipere in medullis & viscenibus testabantur. Mittuntur deinde fausta ad omnes Guagas totius prouinciæ. Ex lib. de stat. Imp. p. 307.

II. PYTHÆ MENSA AVREA.

Diuitiæ auarorum pulchræ, sed infrugiferæ.

INCIDERAT in auri metalla Pythes qui Xerxis ætate floruit, adeò inexplebili cupiditatis siti, vt omnes ciues relictis artibus aurum effodere, egerere, purgare cogeret. Multis tandem pereuntibus, animum despondentibus cæteris, mulieres ad eius vxorem supplices sese contulerunt, vt miserijs ærumnosorum coniugum subueniret. Ea discedere his, & bono animo esse iussis, aurifices quibus maximè fidebat ad se accinit, domique inclusos iussit panes, bellaria, poma, & alios cibos, *quibus maximè* delectari Pythem nouerat, ex auro omnia conficere. Iuerat tum fortè Pythes peregrè, qui vt domum redijt, cœnamque poposcit, auream ei mensam mulier apposuit, nullo esui apto cibo, sed omnibus aureis instructam. Cum initio delectatus artificio naturam imitante, satur spectaculi poscceret cibum, quodcunque peteret id aureum ei mulier attulit. *Indignanti*, & esurire se respondenti. Atqui, inquit, harum tu nobis rerum copiam, nullius præterea parauisti; omnes enim artes, omnis vsus aliarum rerum desertus est; abductis cultoribus squallent agri, dum à te viro-

IN Meridiano orbe præcipuam nobilitatem obtinent palmæ Syagri, proximamque Margarides. Ex candidæ, rotundæ, acinis quam balanis similiores. Quare & nomen à margaritis accepere. Vna earum arbor in Choiâ esse traditur, vna & Syagrorum. Mirumque de ea accepimus cum Phœnice aue, quæ putatur ex huius palmæ argumento nomen accepisse, iterum mori, ac renasci ex seipsâ.

AP. Amicitiæ singularis typus est, *quæ* amicis vnam pariter vitam, vnam quoque mortem indulget. Sic omnia cum Christo mortuo emori videbantur, cum eodem resurgente reuiuiscunt. Sic litteræ sine pietate, iustitia, sine religione interit: vno enim omnes charitatis vinculo, & arctissima quadam cognatione continentur.

TE STANTE VIREBO.

LVIII. PALMÆ SVBVERSIO.

Pudicitia subuersa.

PALMA in Persei capite enata tempestatibus prostrata est, & eodem loco ficus enata, M. Messalæ, C. Cassij lustro, à quo tempore pudicitiam subuersam Piso grauis auctor prodit.

AP. Tum demum laborat pudor & pudicitia,